

UNIVERSITY OF CHICAGO

44 758 147

**DR. EPH. M. EPSTEIN'S
LIBRARY**

CURRENT NO.

413.

TOPICAL NO.

115.

The University of Chicago
Libraries

GIFT OF

Mrs. Ephraim M. Epstein

Phil. Fisher and
T. Ann 1842

Lev. Liturgy and ritual. Daily prayers.

Avodath Yisrael

עבודת ישראל

for
all the days of the year

התפלות מדי יום ביומו לכל ימות השנה.

Knöpfelmacher, Israel

Avodath Yisrael (Hebr. daily prayer book)
ונתוסף עתה

בהוצאה השניה הזאת

הוספות רבות מתפלות וענינים שונים אשר ערן לא היו בהוצאות הקדומות,
והכל נכון ומתוקן על מקומו, להקל מעל הקורא בו החיפוש מפנים ואחור.

עם חיבור קטן

קראתיו בשם

חינוך עבודה

כולל מאמרים קצרים להבין דעת מעניני מצות ה' בכלל, ובמצות הנוהגים בכל יום בפרט,
לתועלת הילדים והטון עם להראותם את הדרך אשר ילכו בה.

בשנת עבודת בני ישראל לפ"ק.

AWODATH ISRAEL.

פערלאג פאן ישראל קנעפֿלמאכער אין וויען,

נייטעכטעטענגאססע Nr. 495

Wien, 1855.

Verlag von J. Knöpfelmacher's Buchhandlung,
Seitenstüttengasse Nr. 495.

(Vorher Anton Edler von Schmid).

מ ל י צ ת

הרב הגאון המפורסם שמו לשם ולתהלה, שלשלת היוחסין, פאר הרבנים ומבחר החכמים, מוכתר בתורה וביראה, ומעושר במדע ובינה כבוד שמו מפארים, מו"ה אלעזר הורוויץ הלוי נ"י אב"ד פה עיר וויען קרית מלך רב.

בע"ה

לבי לחוקק ישראל, צאח את התורה הוהל, ה"ה ידידי הרצני המופלג ומוסלם מוהר"ר ישראל קנעפֿלמאכער כ"י, אשר נסאו לצו וכלזה רוחו אורו להוליא לאור הדפוס קדור עבודת ישראל ולספח אליו צאח ככון ומוספיק בלשון לח וקל על חלה המלות והזכרות והתפלות הנסוגות וידי יום ציונו, יען לא רצים יחבנו לצא כהיום אל העין — עין קדש — לרות לנאונס דים, מופלג חלהים ונלא ויס חיים, ותהי להם חזות הכל בדצרי ספר החתום, עומס וזהם הכל וגם קתום, והיה חס כה יאמר חליהם, ונחת חלופיהם ומוריהם, דרשו ונעל ספר ה', ואמרו לא כוכל כי חתום הוא, על כן תאצל כל כפס מיישראל כי כדוה עס ה' וצלי הדעת, ראשית חנאח היא לצת ליון, על כן עצרו חזות חלפו חק וצריית עולם הפרו, על כן לא ידעו את ה', יען וציען לא ידעו ספרו, על כן צחוריו כסול יכסלו ויראת טדי יעוצו, הנקלה צנכצד והנער צוקן ירהצו; לכן עלינו לסצח ולהלל את החורכי ה"ל אשר טס על לצו עוצת עמו לפרוש לו על פי ה' חלה המלות, וסלח את ציחורו על פני חולות, ואם רק ונתי מוספר ומוכו יצכה, ויאמר לה' חני וצטס ישראל חככה, את ונלדיקי הרצים הוא כוונה, טכרו הרצה ונאל יהים וכפתו רענכה:

הכ"ד הצא ע"הס פה ע"ו ווינא, יום ה' כ"ג אדר הסלשון צטנת עת לחננה לפ"ק.

הק' אלעזר הלוי איש הורוויץ.

B M 667

.II 2

1855

Preßburg, 1855.

Maschinendruck der vorm. Schmid'schen Buchdruckerei, Brom. Nr. 3.

ועושר לו לרדוף אחר כבוד המדונה עשיתי זאת, כי אם להגדיל שם ה' צחוק עמו ישראל כוכתי, ולמען הכחות לרקו אשר עשה עמכם צרכות להם תורה וננות לזכותם עשיתי זאת, ואם המלא ינאל אחד וני אלף להגיד עלי יוסרי, ויאמר מלאתי תועלת לנפשי, זאת תהיה סכרי וסלקי הטוב וכל עונלי, ואם סגיתי והוא רחום יכפר.

ומעתה כפי פרושות השמימה: אנה ה'! גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך, דרכיך ה' הודיעני אורחותיך למדני, הצילני משניאות ומנסתרות נקני, קח נא את ברכתי אשר הובאת לך בתחינה, ותערב לפניך מנחתי מנחת עני, ואם מעט היא, טוב מעט ביראת ה' מחרבה ללא יועיל, ואם קטנתי והייתי שפל בעיני מאד, הנה כונתי לעשות רצון אבי שבשמים, ובהיות כונתי רצויה, גם אם מעשי קטנים, די כי היה עם לבבי לעשותו, ותתנחם נפשי במאמר: המיבות כי היה עם לבבך (ל'ה ז' ו' ח'), ואם חורשי רעה ישימו עלי רעה תחת טובה, חסר ממני עקשות מה ולוות שפתים הרחק ממני, ואתה אלהים חנני וברכני, ואחריך כל ישרי לב גם הם יברכוני על רצוני הטוב. אמן.

וויצען יום ה' ו' אדר שני שנת טוב מעט ביראת ה' לפ"ק.

ישראל קנעפֿלמאכער.

פֿאַרוואַרט.

אום דען פֿאַן פֿיעלען ווייטען אן מיך ערגאנגענען אויפֿפֿאַרדערוגען פֿאַלגע צו לייסטען, האבע איך מיך ביא הערויסגאבע דיעס פֿאַן מיר ניא בעארבייטעמען, פֿאַלל־שמענדיג אונד דיימליך געאַרדעמען סידור התפלה, אונמער דעם מיטעל עבודת ישראל. ענטשלאָססען, עס מיט איינער קורצען דארשמעללונג דער ביים גאַטטעס־דיענסטע אם הייפֿיגסטען פֿאַרקאָממענדען צערעמאָניען, בעמיטעלט חינוך עבודה, צו בעגלייטען; היעלט עס אבער אויך פֿיר נאָטהווענדיג, דערזעלבען איינען גערענגעמען איבערבליק איבער זעממטליכע רעליגיאָזע פֿאַרשריפֿטען, דערען בעאַבאכטונג אונז אַבליגט, פֿאַראַנצווענדען. דיא נאָטהווענדיגקייט איינער זאָלענען ארבייט שמעללט ויך איממער מעהר הערויס, דא דער פֿריהער איבליכע מינדליכע אונטערריכט איבער דיא רעליגיאָזען זאמזונגען ליידער איממער מעהר אין דער אבנאחמע בעגריפֿען איזט, אונד ניכט איינמאל מעהר ביא דער פֿאַרבעריוונג דער קנאכען אויף דיא צייט, אין דער ויא צור בעאַבאכטונג זעממטליכער געבאַטע פֿערפֿליכטעט ווערדען (בר מצוה), אין דער ערפֿאַרדערליכען ווייזע שטאטמפֿינדעט.

איך גלויבע דאחער, דורך פֿאַרליגענדען פֿערווך איינעם פֿאסט אלגעמיינען בעדירפֿ־ניססע ענטגעגען צו קאָממען, אונד ווירדע מיך דאפֿיר רייכליך בעלאָהנט פֿינדען, ווען אויך נור וועניגע דארויס דורך דיא גענויע ערקעננטניס דער רעליגיאָזען פֿפֿליכטען צור אייפֿריגען, מיט גאַטטערגעבענעם ויננע פֿערבונדענען ערפֿיללונג דערזעלבען געפֿיחרט ווירדען.

דער הערויסגעבער.

דבר בעתו.

שמעה עמי ואדברה, ישראל אם תשמע לי, אנכי ישראל אחיכם אשר זה עשרים וחמש שנה נקראתי לצית האדון המדפיס **אנשאן** מד' פֶּקֶן **שמיד** לעמוד על משמרת

הקדש, ולעמוס משא וטורח עול הדפוס על שכמי, ועמדתי שם על משמרתי ימים רבים והטיתי שכמי לקבול קבל רצ ועול כבד, ועסקתי בעבודת ה' שלי רמיה, ויגעתי ומלאתי מנוחה, כי הטה ה' חסדו עלי, ונתן חני צעירי האדון הכ"ל עד אשר עזב כל אשר לו צדי, ועל פי ינהג כל ציתו וקנינו, צדק ה' אלקי ישראל אשר לא עזב חסדו ואמתו מנחמי והציאתי עד הלום. —

אנכי זה אשר פי המדבר אליכם היום, ואשר עודני עומד היום צינו וציניכם, ועודני מחזיק בתומתי לפעול טוב צדעת ישורון; והנה מלא ועד עתה לופה הייתי צנית ישראל, וראיתי כי היו הולכים הלוך ומקור יום יום, ושומרי תורה ואוהבים מתמעטים ודלים, ואין דורש ואין מנקה לדעת תורת ה', ולהצין לעשות מלות ה', ולספרים אשר מפיהם אנו חיים אין קונה, כי רבים מהם אין חפץ צם, וזוה גם ומקור וקנין הספרים הולך הלוך ומקור, ונשאר לצד על ספרי חמ"ס מכורתי; וציניס אשר יקומו אחריהם צילי נכרים יספיקו, ולספרי העמים יתנו פאר וכבוד, וספר ולשון עצרית צל ידעו, כי עוזרים אותה מכל וכל, ולא נשאר להם כי אם הלפזוף והגיון צעמל פה ויגיעת שפתים, כי פי עוללים אשר ינללו ללמוד לימודי הקריאה, ואשר ילכו צנחני ומכלול הלשון צצית הספר, רק קול דברים ישמיעו ואין תצונה צהם לדעת מה שידברו צפיהם, והיה כי יגדלו הנערים ויגיעו למלאות שלש עשרה שנה למקשר ימיסם אשר אז חלונים ילאו לנצח העבודה צתוך אחיהם לעצוד עצודת הקדש ולשמור משמרת ה', לא ידעו ולא יצינו לקחת לקח טוב ללמוד את הדרכ אשר ילכו צה ואת העעשה אשר יעשון, ועל ידי זש מלות ה' הסרו וצדרכיו לא אצו ללכת, ומי יודע אם לעת כזאת קול התורה לא ישמע עוד צמחנה העצרים, מה יהיה לימים הצאים סכצכ הכל נשכח ואין זכרון לראשונים וצש לאחרונים סכצכ היו לעולמים.

אי לזאת הסכנותי וגמרתי צלצי צהולאת סידור התפלה **עבודת ישראל** אשר אנכי כותן לפני צני ישראל היום, אשר סדרתי מחדש צתכלית הסליחות וצהוספות מועילות, לספק אל מצוא השער ומצצרת קענה כולל מלאכים קנרים מלוקטים ומספרים יקרים צלשון אשכנז נח ונקי, להיות לילדי ישראל לעינים ולמורה דרך מלות ה' הנהוגים יום יום, קראתיו צש **חינוך עבודה**, על כי הוא רק לחק ולכהגיל הילדים בעבודה, גם המוני עם אשר לא יוכלו לשאז מים מנעירי היסועה, אשר מפגל אלהים ומנקור מים חיים יזולו, יוכלו לכוות מנאונס להפיק רצון מה'.

ואליכם צני וגאוזי ומנינו, תופשי התורה חוקקי דק ויוצצי על מדין, אשפוך מחינת, שאל יתנוני לאיש צוגד צצרית ומורה חלילה, אז לאיש שוגה ומתעתע, לממור: מי שונן לאיש מוכית צשער צה רצים מנעירי הארץ? הן גם אני ידעתי את מך ערכי, כי צער אנכי מליש ולא צינת אדם לי, רק אל אלהים יודע וישראל ידע, כי לא להצרות הון

דיא פֿון גאָט דעם וואָס ווירטליכע בעל־הערוג (תורה שבעל פה) וויט= געטהיילט וואונדע. דיזע ווירטליכע זיבערליכערונג פֿאָמלנטע זיך אָנגע פֿון געטלעכט לוי געטלעכט פֿארט*, וואונדע זיבערליכערונג נעבסט דעם פֿון אונזערען ווייזען הערריהענדען ערלייטערונגען דער געבאָטע, וואס זי פֿאר פֿערגעסטעהיילט לוי בעוואהרען, נידערגעטריבען, אונד זיט חלמוד, דעסטען הויפטטהיילע משנה אונד גמרא זינד, וויפֿענוואהרט. קהנע דאז פֿעסטטהיילטען אן דיא זיבערליכערונג זיט קיינע בעקאמלעטונג דער גאָטליכען געזעטלע וואָגליך, וואס טאָן דארויס ערהעללע, דאס זאמלע געבאָטע קהנע דיא זיבערליכערונג גאנץ אונפֿערטענדליך ווערען, וויא ל. ב. ט. דאז זיט. 3. בוכע וואָסעס (ויקרא כ"ג מ') בעפֿינדליכע געבאָט זיט דיא און אַויהיטענפֿעסטע לוי נעהענדען פֿיער פֿרוכטגאטונגען, נעהוילך: פרי עץ הדר, כפות תמרים, ענף עץ עבות, וערבי נחל, קאָדער דאז געבאָט דער תפילין, וועלכעס פֿיערזאמל וויט דעם וואָר= טען: והיה לאות על ירך ולמוטפות בין עיניך, עס זיט דיר לוי לייכען און דער האנד אונד לויט טיירנאמנד לויטען דעם מויגען" זיין דער ביבעל לויט= געטפֿערקען זיט; אונד זעהרערע ד. ג. אונד זאמלע בייא זיינער בלוקס בוכטענליכען אַויהיטענפֿעסטונג גערמאדע ווידערטפֿירכע הערפֿערקרייכען; וויא ל. ב. ט. זיט געבאָט פֿון ספירה עומר הייטע עס זיינזאמל זיין (ויקרא כ"ג ט"ו) חספרו חמשים יום, זיך אָנלויט 50 טאָגע לעהלען, אונד זיין (דברים ט"ז י') שבעה שבעות חספר לך, זייערען וואָכען אָנלויט דאז לעהלען, זאָנען נור 49 טאָגע; אָן אַויר פֿאָן פסח= פֿעסטע הייטע עס זיין (שמות י"ז ה') שח חמשים זכר בן שנה יהיה לכם, אונד זיין (דברים ט"ז ה') הייטע עס: וזבחת פסח לוי אלהיך צאן ובקר, אָן עבען הייטע עס דאזעלכסט זיינזאמל: שבעת ימים תאכל עליו מצות, אונד גלייך דארויף טעהט: ששת ימים תאכל מצות, אונד נאָך זעהרערע ד. ג. (**).

(*) זייע טרעקטען אבות (פ"א מ"א) משה קבל תורה וסמיה ליהושע, ויהושע לנחמיה וכו' עד לאחרי כנסת הגדולה. ועיין הקדמה הנמצאת לפסוקי יד החזקה שחזק ומונה הקבלה איש מפי איש מן משה דבית מ"ה עד רב אשי שחזר הפלמוד צבלי, ונחש עד זמנו שהיה שנה שמינית אחר משה ואליה שנה לחודש הציה, והוא שנה ד' אלפים וחשע מאות ושלשים ותשע (דברים י"ז כ"א) וגם אחריו קמו צבלי דור ודור יסודי סגולה וגאליה ארץ וסמיה זמן ללמוד וללמד תורה אלפים מפורש ושם שכל איש מפי איש ומסרה לבניהם אחרים. וזוהי עד ימינו שהיא כמו חמשים שנה לא חסרנו כל חלה, ומורה אולם היסוד צבלי, כי לא חסרה ומרענו עד עולם.

(**) דאס דיא טרעדיטאָן, נעהוילך: דיא ערלייטערונגען זיבער דיא זיין דעם פֿינל ביכער וואָסעס ענטהאלטענען וואָסעס זייערע געזעטלע אַויר וואָסעס פֿאָן גאָטע זיבערליכערט וואָדען זיט, פֿירדען וויר סקען זיין דער מריפֿעטליכען אַויהען און פֿיעלע טעטלען, דיא זיין דאז דאזיין זיינער טרעדיטאָן הינדייטען, וויא ל. ב. ט. דיא טעטלען זיט. 5. בוכע וואָסעס (דברים י"ז כ"א) וזבחת מבקרך ומצאנך כאשר צויתך, דאז אָנלויט פֿון דיינען גראָסען אונד קליינען פֿיה זיט אַויהען, וויא מ'זיך דיר בעפֿען אָנלויט האַבען. ד. ה. וויא זיך דיר זיין יענען געזעטלען לוי זינדליכען זיט טהיילונג געבאָטען האַבען, (דעם זיין דעם מריפֿעטליכען זיט קיינעס, וועלכעס דיא זיט אונד ווייזע דעם אַויהען פֿערטרייבט). זייע טרעקטען חולין (דף כ"א). אַויר זיט טרעקטען ברכות (דף ה') הייטע עס: אחר ל' לוי צר חמא ארבע"ל מאי דכתיב: עלה אלי הפרה והיה עס ואתה לך לחם לחם האזן והסורה והמלוא אשר כחציה להורוס, לוחם, אלו עשרה הדורות, והסורה, זה מקרא, והמלוא, זו משנה, אשר כחציה, אלו נציחים וכחציה, להורוס, זה גמרא. מלמד שכולם יתנה לנשה וסמיה: זייע הייבער דיא פֿעררעדע דעם וואָסעס זייערען לוי זיינען גראָסען ווערען יד החזקה. אַויר זיין זיינער פֿעררעדע לוי טרעקטען ווערען, ספֿירען ער הייבער וויא פֿעלגט: "דיא זינגענליכען געבאָטע וואָדען אַויהען זיבערליכערונגען הינגעגאן בלוקס "הינדליך פֿעררעדענען. אונזערע אַויהער, זעליגען מנדענקעס, ענטהעלען דאזעס זיט "דער טעטלען (ויקרא כ"א ה'), גאָטע ספֿראן לוי משה זיין דעם בערגע סיני, וואָס הייטע "עס הייבער וויסדריקליך זיין דעם בערגע סיני? עס זינד יום מואָע געבאָטע דאָרט ערטהיילט "וואָדען? עס הייטע זאָנען נור דעטהאָב באַר סיני, זיט דאזיט זינגענליכען, אָן וויא דאז

חינוך עבודה.

1.

איבער צאהל אונד איינשהיילונג דער באַטמליכען געזעטצע.

דיא מין דען פֿינל ביכערן מאַנעס ענטהאלטענען געזעטלע, זינד זעכס הונדערט אונד דרייזלע הן און דער למהל (תרי"ג מצוה), וועלכע מין 365 פֿערבאָטע (שם"ה לאַ תעשה) אונד 248 געבאָטע (רמ"ח עשין) איינגעטהיילט ווערען (*).

מין בעטרעכטליכער טהייל דיזער געזעטלע הענגט אבער מיט דעם בעטטעהען איינעם איזראַעליטישען טומאטעס מין פאלעסטינא אונד איינעם טעמפלעס לוי יערוזאלעם און מיכניג לומאמען, דאס דיא געזומטלמהל דער אונטער דען יעטליגען דורך גאָטטעס פֿיגורא הערבייט געפֿיהרטען פֿערעהעלט= ניסטען דעם איזראַעליטישען פֿאָלקעס נאָך איבליכען געזעטלע זיך מויל 369 רעדולירט; וואָרונטער 99, נעהמליך: 78 געבאָטע אונד 21 פֿער= באָטע, מיר בעליהאנגטווייזע פֿערבינדליכקייט האַבען, ד.ה. דערען אונטערדונג ערשט פֿאָן געוויסען דורך לייט= אָדער פֿערזאָמלפֿערעהעלטניסטע בעדינגטען אומשטענדען אַהענגט. ווער ל. ב. ט. קיינע אַרבייטסלייטע העלט, דען טריכט ניכט דאס פֿערבאָט „דאס אָלסט דען אָהן דעם טאָגלעהערס ניכט איבער האַלט ביים דיר בלייבען אַמסטען ביז אָמאָרען“ (לאַ חלץ פעולת שכיר אתך עד בקר) (ויקרא י"ט י"ג), וויא מויר ניכט דאס געבאָטע „דעם אַרבעטן טאָגלעהער = פֿר זייט איזראַעליטיש אָדער ניכט איזראַעליטיש = אָלסט דאס נאָך און דעם= זעלבען טאָג זיינען אָהן געבען! אונד דיא אָננע ניכט דאָריבער אַטערגעהען אַמסטען!“ (שכיר עני ואביון מאריך או מגרד אשר בארצך ביומו תתן שכרו ולא תבוא עליו השמש) (דברים כ"ד ט"ו). מו' מעהל' ד. ג. געזעטלע פֿאָן אַבאָלוטער פֿערבינדליכקייט גיבט עס דעמאָך נאָך 270 (**). נעהמליך, 48 געבאָטע אונד 222 פֿערבאָטע.

2.

פֿאָן דער מינדליכען לעהרע (תורה שבעל פה) דען ערקלעהרונגען אונד אנאָרדנונגען אונזערער ווייזען, (קבלת חכמינו ז"ל).

דיזע מין דער הייליגען טריכט (תורה שבכתב) זיך בעפֿינדענדען געזעטלע בעדורכטען לוי איהרער ריכטיגען אונטערדונג נאָך איינער נעהערען ערקלעהרונג,

(*) זיהע טרעקטעט מכות (דף כ"ג ע"ב) דאס ר' שולחן אריז מלח נאמרו לוי למשה צמיר, שם"ה לאוין כמין ימות החמה, ורמ"ח עשין כמין איכריו של אדם.

(**) וסיון לוח: אַזי ישנה ולגי ער. זיהע פֿערקערע לוי ס' החינוך צאנז המחבר.

איינטיילונג זעממטליכער יעצט איבליכער פֿאַרשריפטען.

דאז קאָמפּענדירט, נאך וועלכען וויר מונז יעלט מיטן מאלגעוויינען ביים בעקבאכטונג דער רעליגיאָזען פֿאַרטרעטען ריכטען, (שולחן ערוך), ענטהעלט נעבסט דעם פֿיר דיא פֿערטייעדענען פֿאַרקאָמפּאָזיסטע מיטן לעבען בערעכענטען אויסליגען אויס דעם פֿערהאנדלונגען מונזערער ווייזען איבער דיא טרייטליכען אונד טראדיטיאָנעלען (אויף איבערליפֿערונג בערוהענדען) געבאָטע נאָך זעלבסט-טענדירע פֿאַרטרעטען דער געזעטלעכערער, ענדליך אבער אויך געברייכע, (מנהגים), דיא מיטן אויפֿע דער לייטען לור אויפֿערעכטהאלטונג אונד בעפֿעס-טיגונג דער רעליגיאָן מייגעפֿיהרט וואנדען, פֿאָן דענען אבער ניכט מאלע גלייכע פֿערבינדליכקייט האבען. עס לערפֿאלען דעמאך דיא פֿערקאָרדונגען, וועלכע מונזער רעליגיאָנעס לעבען בעשטיממען, מין דרייערלייז ארטען, נעמליך: (1) מוֹזאָישע געבאָטע (מצות דאורייתא); (2) תלמודישע פֿאַרטרעטען, (מצות רבנן); (3) געברייכע, (מנהגים). *

4.

בעדייטונג אונד צוועק דער רעליגיאָזען געבאָטע.

דיא געזאמטהייט דער לעהרען אונד פֿאַרטרעטען, וועלכע גאָטט דורך מוֹזעס פֿערקידען זיעט, האט דעם לועק, דאז מייזאנעליטישע פֿאָלק, אונד דורך דיזעס מאלע פֿאָלקער, לור אויפֿנאמע אונד בעהערליגונג ריכטיגער מנהג-זיכען איבער גאָטט, וועלט אונד מענטשהייט לו פֿיהרען, מיהאן גערעכטיגקייט אונד לעבע געגען מענטשען אונד אנדערע געשטאפֿע מיינלושערפֿען, אונד עס לו האנדלונגען מכלהאלטען, דורך וועלכע עס זיינען גלויבען אונד זיינע מנהגגלייכ-קייט און גאָטט, זיינען דאנק פֿיר דיא וואנדערבארע פֿירזאָרגע אונד לייטונג דעם עוויגען אויך מייסערליך לייגט; דעם דער בערוף מייזאנעלס אלס פֿריסטער-פֿאָלק (ממלכת כהנים), דיא וואהרע לעהרע איבער גאָטט אונד זיטליכקייט לו פֿערברייטען, קאן ניכט דורך דיא בלאָסע גייסטיגע אנערקענונג דער הייביער געפֿעפֿענבארטען וואהרהייטען ערפֿיללט ווערדען, אָנדערן וואס זיך אויך דורך טהאטען קונד געבען, מוזי דענען דאז מונזערטיטעלליכע פֿעסטהאלטען און יעדע ווילנעסמייסערונג גאָטטעס הערפֿאָרגעהעט, אָב מונז דערען גרינדע בעקאמנט זינד אָדער ניכט.

פֿרייליך וואס נאָטהווענדיג אנגענאָמען ווערדען, דאס יעדע גאָטטליכע פֿאַרטרעט מינען האָכסט ווייזען אונד מין דער גאָטטליכען פֿירזאָרגע פֿיר מונז בערוהענדען גרונד האט; אבער ניש דירפֿען וויר עס מונז בייפֿאלען אלסמען, דיא בעקבאכטונג מיינער געפֿעפֿענבארטען פֿאַרטרעט פֿאָן מונזערער ער-קענטיגט מיהרעס גרונדעס אבהענגיג לו האלען, אָדער אויך נור מיהרען ווערטה

(*) עס זאָלט יעדער ביים מייסמייבונג מיינער רעליגיאָזען פֿאַרטרעטען וויסמען, אָב דיא זעלבע מוֹזאָיס, אָדער תלמוד'ס זייט, אָדער נור מויל געברויך (מנהג) בערוהע, דאז דיא מונז וויסמענהייט הייזן זעהר מעדליכע פֿאָלגען האבען קאן.

עס מוזן לונג געזעטלע, יעדעסמאל נאך דעם אויפֿשטעהען פֿאָרן טאָפֿע, פֿאָר פֿערריכטונג דעם געבעטעם, אונד פֿאָר דעם טפייזען דיא הענדע ריין לױ וואַסען. — אַלס מײן זימבאָל פֿיר דיא נאָטהווענדיגקײט דער רײנהאַלטונג דעם הערלעכס אונד דער געזיננונגען, נאָך דעם אויסדרוקע דעם פּאַלאַטיסטן: „מײט אונטוילד וואַסע מײך מײנע הענדע“ (ארחץ בנקיון כפי); דיזע האַנדלונג ערמינערט אונז לוגלייך און דען לוראָל גאָטטעס דורך זײנען פּרעפֿעטען (ישעיה ס"ז) (רחצו הזכו הסירו רוע מעלליכם מגדר עיני חדלו הרע), „וואַסעט, רײניגעט זײך! טהוט וועג מײער באָזעס וועזען פֿאָן מײנען אױגען; אַמאָסעט זאָ פֿאָרן באָזען!“

פֿיר דיזע הייליגזאמע אַנאָרדנונג זעלבסט, דאנקען וויר גאָטט בײז דער בעאָבאַכטונג דערזעלבען דורך מײנע בעזאָנדערע זעגענספֿאָרזעל: בא"י אמ"ה אקב"ו על גמילת ידים: „געלמבט זײעסט דוא, עוויגער! אונזער גאָטט, הערר דער וועלט! דער דוא מוזן דורך דײנע געבאָטע געהײליגעט, אונד מוזן בעפֿאָה-לען האַמט, דיא הענדע לױ וואַסען.“

7.

פֿאָן דעם געבאָטע דער שױפֿעדען (מצות ציצית).

דאָ געבאָט דער שױפֿעדען בעפֿינדעט זיך מײן. 4. בוכע מאַעס (צמדזר ט"ו ל"ז), וואָ מוזן אויך מײהר לױזעק אָנגעגעבן זײט, דאָ עס הײסט: „דיזע שױפֿעדען זאָלען זײך דאָלן דײענען, דאָס מײהר זײ זעהעט, אונד זײך מױלער געבאָטע דעם עוויגען ערמינערט אונד זײא האַלטעט; נײט זאָבער מײרעם הערלען אונד מײרען אױגען נאָוואַנדעלט, דיא מײך מױל זאָבענגע פֿערפֿיהרען; דאָדורך ווערדעט מײהר און מײנער געבאָטע געדענקען, זײא האַלטען אונד מײרען גאָטטע הייליג זײן.“ — (והיה לכם לציצית וראיתם אותו וזכרתם את כל מצות יי ועשיתם אותם ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם ונים אחריהם. למען תזכרו ועשיתם את כל מצותי והייתם קדושים לאלהיכם.) זײא דײענען מוזן מױל לױ ערמינערט און גאָטט אונד זײנע אָפֿענבאַרונג, זאָלען מײס קאָמופֿעט מײט דער זינליכקײט פֿאָר דער מײבערטענונג דער גאָטטליכען געזעטלע טיטלען, אונד מוזן לױ בעאָבאַכטונג מײנעם יעדען דערזעלבען אַנאָרדנונג.

8.

פֿאָן דער ארט אונד ערפֿיללונג דיזעס געבאָטעס.

נאָך דער וואַמזיטען פֿאָרטריפט זינד וויר פֿרייליך נױ דאָן פֿערפֿאָליטעט שױפֿעדען (ציצית) לױ טראַגען, ווען וויר מײט מײנעם געוואַנדע, דאָ פֿיער עקען האַט, בעקליידעט זינד; דאָ וויר מוזן זאָבער יעדער לױ טעגליכען אױסמױבונג מײנעם גאָטטליכען געבאָטעם פֿרייען זאָלען אונד מײסבעזאָנדערע בעטערעבט זײן וואַסען, מוזן מײטעל לױ בעטענדיגען ערמינערט און דען גאָטטליכען ווילען לױ פֿערטאָפֿען, זאָ זאָלען וויר — ווען וויר אויך מײס טעגליכען זעבן

טעראזען, קאָב נײַט לווירא דער פֿעדערן אַבגעריססען, דאָ דיאָזעלבען זײַן דיזעקן פֿאַללע פֿסול, ד. ה. אונטוויגליך לור ערפֿילונג דער דעספֿאַלזיגען פֿאַרשריפֿט זינד. בעפֿינדען זיט זיך אַבער מיטן פֿאַרגעשריבענען לוסטאָדע, אָן האָט מוין דיאָ מיטן געבעטבולע פֿאַרמאָן דייטליך בעלייכעטע זעגענספֿאַרמאָל דאָריבער לויט שפּרעכען, דיאָ טויפֿעדען מיט דעסן אַויטפֿאַרלע דעס פֿאַלזאָמיטען: מצות יי ברה מאירת עינים, אַייניגע וואָל לויט קיסטען, אונד אַזאַוואָהל דאָ אַרבע כּנפות וואָל דען טליח גדול אָן אַנלוליהען, דאָס זיך 2 טויפֿעדען פֿאַרן אונד 2 הינטען בעפֿינדען.

11.

פֿאַם געבאַטע דער דענקריעמען (תפילין).

- פֿיערמאָל זיט מוין דען אַזאַמיטען ביפֿערן דאָ געבאָט געגעבען, אָן אַזאָנערע האָנד אונד טטירן לייפֿען לויט זעגען, וועלכע קאָרפֿער, הערן אונד גייסט — אַזאָנער טהון, וואָלען אונד דענקען — לויט דיענסטע אַטטעס ווייהען, אונד אָן זיינע אַיינהייט ווייט אָן זיינע בעאַנדערע פֿיראַרעג פֿיר אַזאָ ערמינען, אונד אַזאָ אָן אַזאָנערע פֿאַליכטען אַלס מענטשען אונד אַלס אַזאָנערע אַזאָנען. דיאָ הייל דיענענדען לייפֿען נענט אַזאָן תפילין, וועלכע פֿאַלגענדע אַזאָן פֿערגאָל מענט געשריבענע אַבשטייטע אַזאָן דען אַזאַמיטען ביפֿערן ענטהאַלטען:
1. דער מיטן 5. בולע אַזאָנעס (דזיס ד' ו' — ט') טענהענדע אַבשטייט; שמע ישראל ביז ביחך ובשעריך, וועלכער מיטן געבעטבולע בייטן טעגליכען געבעטע לויט פֿינדען זיט, ענטהעלט: דיאָ לעהרע פֿאַרן דער אַיינהייט אַטטעס אונד פֿאַרן דער פֿאַליכט דער לעבענדען היגעבונג אַזאָנער אַזאָנען אונד אַזאָנען גיטער לויט בעפֿאַלונג זיינעס הייליגען ווילענס.
  2. דער אַבשטייט מיטן 5. בולע (דזיס י"א — י"ב) וויה אַם שמוע ביז כימי השמים על הארץ, עכען מיטן געבעטבולע דאָזעלכסט, ענטהעלט: דיאָ לעהרע, דאָס אַזאָנער וואָהל אונד וועהע נור פֿאַרן אַזאָנערען געהאָרזאָן געגען דיאָ אַזאָנען געבעטע אַזאָנעס.
  3. מיטן 2. בולע אַזאָנעס (שמות י"א — י"ב) קדש לוי כל בכור ביז מימים ימימה. דיאָ לעהרע, דאָס וויר דיאָ בעפֿריימונג אַזאָן עגיפטען נור אַזאָנע לויט פֿערדאָנקען האָבען, אונד דיזען דאָנק דורך דאָרמאָן ערמינענדע האָנדלונגען קונד געבען אַזאָנען.
  4. מיטן 2. בולע אַזאָנעס (שמות י"א — י"ב) וויה כי יביאך ביז הוציאנו יי ממצרים, גיבט אַזאָן דיאָ לעהרע, דאָס יעדעס גוט אַלס אַזאָנע גאָבע אַזאָנעס לויט בעטראַכטען זיט, אונד וויר נור דורך דיאָ אַזאָנענדע דעסזעלבען נאָך דעסן ווילען דעס געבערס אַזאָן זיינעס בעזיטלעס ווירדיג האָבען קאָנען.

12.

פֿאַן דען בעשטאנדטהיילען דער תפילין.

אָן וואָהל דיאָ האָנד = תפילין (תפילין של יד) אַלס דיאָ קאָפּל = תפילין (תפילין של ראש) בעטטעהען אַזאָן געהייען (בתים), אַזאָן דענען דיאָ ערוועהנטען פֿיער

חינוך עבודה

קיינ קעברגענומאנד טראגען, דאז וויר מיט ציצית פֿערזעהען קאָנען—אונז דאָך ביים פֿעררייטונג דעם וואָרגענגעטעס (אָב דיס מין דער זינגאָגע אָדער לויט געמיינט) מיינעט זאָלען (מליה גדול) בעדיענען, אונד וועהרענד דעם גאנצען טאגעס איבער ברוטט אונד טולטערן מיין פֿיערעקיגעס געוואנד (מליה קטן, ארבע כנפוח) טראגען, און דעס זיך דיא טויפֿעדען בעפֿינדען, אונד דאז הינדעסטענס $\frac{3}{4}$ עלאן לאנג אונד $\frac{1}{2}$ עלאן ברייט זיין וואס.

9.

פֿאן דען בעשטאנדטהיילען אונד דער אנקניפֿונג דער שויפֿעדען (ציצית).

דאמיט אונז דיא טויפֿעדען מיהרער בעטייטאונג געהעט רעכט דייטליך און דיא אָפֿענבארוג גאָטטעס עראינערן, מיט אויך דיא מרט דער אנקניפֿונג דערזאלען גענויט בעטייטאונג. דאך מיינע אָפֿענאונג מין דער עקע, דיא וועדער מין דער לענגע נאָך מין דער ברייטע דעם געוואנדעס איבער דרייט דויענברייטען פֿאָס איז, אונד ניכט אונטער דער לענגע פֿאָס אָבערן דויענאנלענק ביז לוס נאָ געלאנגטען ענטפֿערנט מיט, ווערען 4 פֿאָס מיינעס מירמעליטען (מענליכען אָדער וויבליכען געטלעכטעס) געטפֿאָנענע וואָלענע פֿעדען דורכגעלאָגען, דיא זאמיט דאָפֿעלט הימנטער הענגענד, 8 פֿעדען געבען, דיא זאָ לויט העלפֿטע געטיילטען פֿעדען ווערען מיט דאָפֿעלקנאָטען געקניפֿט, דאן מיין פֿאָדען, דער לויטען בעהאָפֿע לענגער מיט, און דיא מיריגען 7 געוואנדען, אונד ווידער מיין דאָפֿעלקנאָטע געטיילט, זאָ ווייטער, ביז מיין גאנצען 5 דאָפֿעל קנאָטען אונד 4 לויטענרייטע דא זינד. מין דען לויטענרייטען וויד מירמיטע דער לענגער פֿאָדען מוועטלונגען, אונד לויטען מיין ערשטען לויטענרייטע 7 מאל, מיין לויטען 8 מאל, מיין דריטען 11 מאל אונד מיין פֿיערטען 13 מאל.

דא נון דיא לואל דער דאך דייע פֿערקניפֿונג ענטטעהענדען פֿעדען—רינגע 39 בעטרעגט, דייעס אבער דער לואלענמיהאלט פֿאָס ה' אחר מיט, זאָ ווערען וויר דאדאך און דען מוטיבאָרען אלאמייניגען געמאכט. דא פֿערנער דאך דיא מדיטיאָן דער פֿעדענלואל 8, אונד דער קנאָטע לואל 5 לויט דעס לואלענמיהאלט פֿאָס ציצית=600 זיך דיא לואל 613 הערויס—טעלל, זינד דיא טויפֿעדען אויך געמיינעט, אונד און דיא געוואנטהייט דער פֿאָס גאָט געאָפֿענבאָרטען געזעלטע לויטענרייטען. דיא לענגע דער טויפֿעדען זאָל הינדעסטענס 12 דויענברייטען בעטראַגען, נעהוילך; קנאָטען אונד לויטענרייטע 4 אונד דער רעסט 8.

10.

פֿאָם אנלעגען דעם געוואָנדעס דער שויפֿעדען (מליה).

פֿאָר דעסן מוטיבאָרען דער פֿיר דאז מילעגען דעם קלידונגסטטיקעס דער טויפֿעדען (מליה) בעטייטאונג; געגענטפֿאָרמען האט און גענויט לויט מוטיבאָרען.

מיט זיינע געבאָטע געהייליגט אונד אונז דין תפילין מאלאָעגן בעפֿעהלן האט .
אונד גלייך דאָרזיג קניפֿעט און דין תפילין פֿעסט אן דעס זינקען אָבערמאָרע
בייט פֿאַרמאָגענדען פֿלייטאָמקעל, אונד ווידערט דאָן ריעמען פֿאַן זינקט נאָך
רעכטס זיעבענמאהל נעבענאָיינאָדער אונס דען מרס, אונד דען זיבענערסט דעם
זעלבן טלעט און זיינסטוויילען אונס דין פֿאַלע האנד, דאס זיך דין מוואוינט
דוג אונס דען מרס ניכט אָזען קאן .

אונמיטלעבאר הערנאָך זעטלט און אונפֿערלעגערט דין קאָפֿ=תפילין
(תפילין של ראש) דער מרס אָזיג, דאס דער קאָפֿטען (קשר) אָזיג דעס הינטערן
טערעלביין, אונד דאָ געהייזט (ביא) מיט מיטטעלפֿוקט דער שטיקע, דא וואָ
דאָ קאָפֿעהאַפֿער אונפֿענגט, רעהען. דין לווייז הינטערן הערמב הענגענדען ריע=
מען אָבער ווערדען הערפֿאַרעטלאָגען, אָך דאס זיט מיבער דען פֿאַרדערלייב
הערמב הענגען .

וועהרענד דעם אָיפֿזעטלענס דער תפילין אָזיג דעס קאָפֿע, בעפֿאַר און
זיט בעפֿעטטיגעט, שפּרייט און דין זעגענספֿאַרעט: בא"י אב"ה אקב"ו על
מצות תפילין, געלעבט זייעסט דאָ, עוויגער! אונזער גאָט! קאָריג דער וועלט!
דער דאָ אונז מיט דיינען געבאָטען הייליגטעסט, אונד אונז בעפֿעהלן האט
דאָ געבאָט דער תפילין. אונד גלייך דאָרזיג אָזיג און: ברוך שם כבוד מלכותו
לעולם ועד. „געלעבט זיט זיין נאמע, פֿערהערליכט זיין רייך זיין עוויגקייט“ .

דאן ענגרייפֿט און דאָ נאָך מיברייגע שטיק ריעמען דער האנד=תפילין,
וועלכעס ביזהער אונס דער פֿאַלען האנד געטלונגען וואָ, ווידערט עס דריימאל
אונס דען מיטטעלפֿינגער, אונד אָזיג הירביי דין מיט געבעטבולע טטעהענדען
וואָרטע: וארשהיך לי לעולם ביו וידעת את ה'. דער נאָך מיברייגע טהייל דעם
האנדרייעמעס ווירד אָך אונס דין האנד געטלונגען, דאס מאלע ווידונגען זיין
מיהער געמיינגעטען ריכטונג בלייבען, וואָבייט נאָך זיין קורלעס געבעט פֿער=
ריכטעט ווירד; אונד גלייך נאָך דעס תפילין מאלעגען, ווירד דער אָבטיט קדש
לי כל בכור ביו הוציאנו יי ממצרים, וועלכער דאָעלבסט מיט געבעטבולע זיך
בעפֿינדעט, אנדערמאָ געשפּריכען .

בייט אָבלעגען דער תפילין ווערדען לערסט דין אן דער פֿאַרדעהאנד
בעפֿינדליכען ווידונגען אָיפֿגעלעזט, דאן ניהאט און דין תפילין פֿאַן קאָפֿע,
לעגט זיט אָרדענטליך לואאָמען, דאמיט דין ריעמען ניכט פֿערווירט ווערדען,
טטעקט זיט זיין זיין בעאָנדערס היאלו בעטטימאָטעס בייטעלען, דאן לעגט
און דין האנד=תפילין אָב אונד לעגט זיט אָרדענטליך לואאָמען, גיבט זיט מיט
בייטעלען אָבערהער, דאס זיט בייט הערויסנעהמען (דא זיט ערסט מנגעלעגט
ווערדען) גלייך ענגריפֿען ווערדען .

14.

פֿאַם טעגליכען געבעטע (תפלת היום).

עס מיט בערייטס אָבען ערוועהט, דאס דין פֿערייכטונג דער טעגליכען
דאָק=, ביט= אונד אָפֿגעבעטע זיין מיהער יעליגען פֿאַרסן לו דען אָנאָרד=
נוגען אונזערער ווייזען געהאָרט, דא ביז לור לייט עורא'ס דין אָבאָלעטונג אונד

מבטיטטע (פרשיות) זיך בעפֿינדען, מונד מױס בינדריעמען (רצועות), מן דענען קנאָטען (קשרים) מונגעבראכט זינד; מױל דעם געהייער דער קנאָט= תפילין בעפֿינדעט זיך רעכטס מונד זינקס מיין ש״) דאז מונד מן שדי, דיא מלל מלכט גאָטטעס ערמינגען זאָלן; פֿערנער זינד בייא דען תפילין של ראש דיא פֿיער מיילעלענען מבטיטטע מױל בעזאנדערן פֿערגאמענטטטיקען געשריבען, וועהרענד זיא בייא דען תפילין של יד מױל מייןער ראָללע זיך בעפֿינדען, לוס זימבאָל, דאס דיא פֿיער דורך דיא מיילעלענען מבטיטטע מױסגעשפּראַכענען מידענען, דיא וויר מיט גייסטע נור נאכמייןאנדער דוכדענקען קאָנען, זיך דורך דען מיכניגען ווילען מיט הערלען לו מייער מיכניגען טהאָט פֿערמינען.

13.

פֿאָם אנלעגען דער תפילין.

פֿאָר דעם מלעגען דער תפילין לוס מֶאָרגעגעבעטע, פֿערריכטעט מן דאז מיט געבעטבאָלע פֿאָראן הימפֿיר פֿערלייכעטע פֿארבערייטונגסגעבעט: לשם יחוד קב"ה ביז כאשר עם לבבנו ויהי רצון — אמן סלה: וועלכעס פֿאָלגענדען מיט= האַלטס מױט:

„אויז עהרפֿאָרעט מונד זיבע לו גאָט דעם מלמיניגען, עוויגען מונד מלערהייליג= „סטען, מונד מיט נחמען דעם גמלען הויכעס מיראמאָס, בין מיך מיט זייב מונד זענען „בערייט, דיא דענקריעמען מללעגען; מין דער מביכט, דאז געבאָט מיינעס סאָפֿ= „פֿערס לו בעפֿאָלגען, וויא עס מין דעם געזעטלעכע טענהעט: „דאז זאָלסט זיא בייא „דען מן דיינע המד, מונד זיא זאָלען דיר זיין לוז פֿאָרדערהויפטבינדע לויטען דיינען „מויגען. דיא דענקלעטטע ענטהמאָטען דיא פֿיער מבטיטטע, וועלכע מלעגען מיט „דען וואָרעטען: שמע, והיה אם שמע, קרש, והיה כי יביאך, וייל דמין זאָלען „דער מיינהייט גאָטטעס, מלס מוזי דער גאָטען ומונדער ערוועהנט ווירד, דיא דמאָלט „גמסמהן, מלס ער מונס מױס עגיפטען געפֿיהרט, דען זיין מױט דיא הערסמאָט „וויא מיט הימאָל זאָל ערדען, מללענטהמאָלען נאָך וואָלגעמלען לו פֿערפֿאָהרען. „דעם גאָטליען בעפֿעהלע געמס, זאָגע מיך דיא דענקלעטטע מױל דען מרס מונד „דענקע דמכיי מן דאז וואָרט „מיט מױסגעמטרעקטען מרסע המט דער עוויגע דיר „מױ עגיפטען געפֿיהרעט!“ מונד גערעדע מױל דיא טענען, דעם הערלען געגענאָט „בער, ווילן מיך הימאָל מלע בעגירדען מונד ווינעס מיינעס הערלעכעס דעם הייליגען „וויאָלען גאָטטעס מונטפֿערקדע. דיא דענקריעמען דעם הויפטעס בעפֿעסטעג מיך דא, „וואָ דאז געהיין זיגעט, מללען דיא קרגמען דער הָאָהערען זענעןאָרעפֿעטע לוממאָנע „טרעפֿען, מלס עכענעמלס מללדייטען, דאס מיך מיינע זינע מונד געדאנקען מלע „דעם דיענסטע דעם עוויגען וויהע. — דורך מױזמיבונג דינעס געבאָטעס מלעגער „גאָט דיא קרמלע פֿערלייגען, מיינע געדאנקען טענעס ריין, מונד זיין העיין מין „מונסאָל לו ערהמאָטען; דאס קיינע באָט בעגירדע זיך יע דעסעלען בעמיטטען, „קאָך מיך מױל מלעגע פֿיהרען קאָנע. מױל דאס מיך מױזאָר, זאָ וויא מיך עס הערלויך „ווינעס, דען פֿאָרמירעטען גאָטטעס געמס זענען מלע! מלען.

ווען מן דיא המד=תפילין (תפילין של יד) מלעגעט, בעפֿאָר מן דיא טלייע דער רצועה לוליעהט, ווירד דער (עבען דאזעלכסט טטעהענדע) זעגענטספֿאָרן: בא"א אשר קדשנו במצותיו וצונו להניח תפילין, מנדעכטיג געשפּראַכען, מונד זיטעט: געלָבט זייעסט דאז עוויגער! מלעגער גאָטט, קאָניג דער וועלט! דער מלע:

(*) דיא מלעגע דער גירדע, וועממאָל דאז מיינע ש״ מיט דריי מונד דאז מנדערע מיט פֿיער קאָפֿען געפֿעסט ווירד, ווירדע היר לו ווייט פֿיהרען.

פֶּאֶם פֶּאָרלעזען אויס דער געזעמטראָללע (קריאת התורה).

לֹא דען בעטמאנדטהיילן דעם גאָטעסדיענסטעס געהאָרט מוין דעם
מַפֿענטיִלֵּכֶּ פֶּאָרלעזען מױס דער געזעטלרָאָללע, וואָס פֿיערמאל מױן דער וואָלֵכֶּ,
נעמױך: מױנטאָג, דאָנערסטאָג אונד זאָסטאָג לווײַמאל געטײהעט. (*
לֹא דײַעסן לױעקע וואָרדען די 5 בײַער מױנטעס מױן 54 אַבטײטע (סדרה)
אונד יעדער דערזעלבען ווידערשן מױן זײַעבן קלײנערע אַבטײטע (פרשיות)
אײַנגעטײלט. אָן סאַבבאַטאָ וויד דעם מױנטעס 54 אײַנע גאַללע (סדרה)
(די מוין מױס ייִדישען קאַלענדער אָנגעלייגט זײַט), לֹאָן נאַכטײטאָגס־געבעט
(מנחה) אַבער, זאָ ווײַל מױנטאָג אונד דאָנערסטאָג מױנטעס, נור די ערשטע
פרשה פֿאָן דער דאָרף־פֿאָלגענדען (סדרה) דעם נעכסטען סאַבבאַטאָ אַנגעלײגן.
די פֿאָלגענדע פֿיר די 5 פֿעסט־אונד נײַמאָנדסטאָג בעסטעהען מױס זאָל־
לען טעלען, די מוין יעדעסמאָליגע פֿײַער דעם טאָגעס, אונד מוין די מוין
דענעלבען דאָרגעבראַכטען קאַפֿער בעלוג האָבען, אונד די מוין זײַהרעס מױס־
האַלטע נאָך, לֹאָר טאָגעסמאָנדטאָג געהאָרען; **) מוֹלֵלע זײַט דעס פֿאָרלעזען מױס
דער געזעטלרָאָללע מױן פֿערבינדונג טעעהענדען געבעטע זײַט מױס געבעטבולֵכֶּ
גענוי פֿערלייכעט.

17.

פֶּאָן דער אנצאהל דער אויפֿרופֿענדען צור פֿאָרלעזונג דער געזעמט־
ראָללע (קריאת התורה).

די מַלְאָח דער לֹאָר דײַער פֿאָרלעזונג מוילֹרופֿענדען (קראים), זײַט פֿאָל־
גענדער זאָסטען בעטמאָנט: אָן מױנטאָג, דאָנערסטאָג, זאָסטאָג נאַכט־
טאָג, אָן דען פֿאַסטמאָנטען, עבען זאָ אָן פֿורים אונד אָן דען טאָגען דער טעג־
פֿעל־ווייַהע (חנוכה), זײַט עס — דִּרְיָ מױס; אָן דען נײַמאָנדסט־אונד האָלבען פֿײַ־
ערטאָגען (ראש חדש, חול המועד) — פֿײַער; אָן דען האָהען פֿעסט־טאָגען (יום
טוב) — פֿינף; אָן פֿערזאָהנגסטאָגע יום כיפור) — זעס; אונד אָן אײַנעס
געוואָהליכען זאָסטאָגע — זיבען; מױסער דעמײַניגען, דער אָן טאָל־מױס־
געברעפֿען וויד (מפסיר), וועלכער מױן קאַפֿיטעל מױס דען פֿרָפֿעהעטען לֹאָן בע־
טאָל (הפסורה) פֿאָרלײַגט, דעססען מײַהאַלט געוואָהליך זײַט דער מױס דער
תורה געהאַלטענען פֿאָרלעזונג אײַניגע עהליִיִקייט האָט. — וועהרענד דעם
פֿאָרלעזענס דער תורה זאָלען מוֹלֵלע נײַט מױס־געברעפֿענען לֹאָרער, וועלכע די
פֿאָרגעלעגענען טעלען נײַט מױסווענדיג וויסען, מױן אײַנער געדורכטען
ביבעל פֿיר זיך דעס פֿאָרלעזען פֿאָלגען.

(*) זײַהע טרעקטאָט באַבא קמאַ (דף פ"ג). מױסמאָנדישע זאָגט היריבער (פ"ג מהל' חפלה
הל' ח'): מױס רצינו חיקן להם לישראל שיהא קורין בתורה ברכים בשבת ובשני ובחמישי בשבת כדי שלא
ישו שלש ימים בלא שמיעת התורה. ועזרא חיקן שיהיו קורין גם כן במנחה בכל שבת משום יושני קרנות,
וגם הוא חיקן שיהיו קורין בשני ובחמישי שלש בני אדם, ולא יקראו פחות מעשרה פסוקים.

(**) זײַהע ווײַטער מױנטעקונג מױן פֿאָרמאָג. 20 מונד 27.

פֿאססונג דער געבעטע דער געמיטטהעסטיממונג אונד גייטעספֿריטונג יעדעס איינלענען איבערלעסטען וואר, קאגליך דיא פֿאליט לױ בעטען אן אונד פֿיר זיך נאך דער אנהאלט אונזערע ווייזען *) בערייטט זיין דער ביבעל (שמות כ"ג כ"ה) ועבדחם את יי אלהיכם, אונד (דברים י"ח י"ג) ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם אויסגעטפֿרענען מיט, זיך וויא אויך דאז לעזען דעס שמע און אפֿרגען אונד אבענד לױ דען אפֿזיטען פֿאָרטריפטען געהאָרט **)

פֿיר דיא ערפֿילונג דיזער פֿאליט האבען אונזערע ווייזען נאך אייניגע בעזונדע דערע זעגענספֿאָרשעלן פֿעסטגעזעטלט, זיך וויא זיך אויך געהערערע פֿאזלע זען מיט איינלייטונגס אונד טולספֿאָרשעלן לױ טעגליכען אפֿגעבעטען בעסטימט טען; דאז וויכטיגסטע דער פֿאָן אונזערען ווייזען פֿערפֿאססטען געבעטע מיט אבער דיא אייגענטליכע תפלה (געוואָהנליכע שמונה עשרה געמאכט), זיין וועלכער דאנק, ביטע אונד אפֿגעבעטע לױאזונגעגעפֿאסטט זינד, אונד דיא אפֿרגענס, נאכמיטאגס אונד אבענדס געטפֿרענען ווערדען אפֿאל, וועלכע בעסטימטונג דער איינפֿירטונג ענטפֿריכט, דיא מיט טעמפלען (בית המקדש) היינליכע אויך דער לייט דער אפֿפֿער געטפֿרענען וואר, טאמט דערען אונד אן דאז געבעט אלס מיטעל לױ ערהעבונג אונד זיהנע דיענען אפֿאל; דעסן טפֿרענע דעס פֿרעפֿעטען (הושע י"ד ג') לױ פֿאָלגע! ונשלמה פרים שפתינו, מיט אונזערן לייט פֿען (דאז מיט מיט אונזערן געבעטען) וואָלען ווי דיא פֿאָרען (דיא אפֿפֿער) ערזעטלען. דיא פֿערפֿרענען, טעגליך אן דען ערוועהנטען דרייט לייטען לױ בעטען, טיילט זיך נאך דעסן תלמוד אונד מיטאפֿינדעט אויך אויף דען בעקאנטען אויסטפֿרונג דעס פֿאזאמיטען (תהלים כ"ה י"ח) ערב ובקר וצהרים אשיחה ואהמה וישמע קולי. אבענדס, אפֿרגענס אונד מיטאגס וויא אויך בעטען, ביז ער ערהאָרט זיינע שטימע. דאָהער ווירד דיזעס געבעט דרייט לױ טעגליך פֿערליכטעט, נעמליך: אלס (שחרית) אפֿרגען, (מנחה) וועטפֿער אונד (ערביה) אבענדגעבעטע.

15.

פֿאָן דעם מוסף־געבעט.

לױ ערמינערונג אן דיא אפֿפֿער, וועלכע אן סאבבאטהען, נייאמקנדען אונד פֿעסטטאגען נאך אויסער דען טעגליכען אפֿפֿערן געבראכט וואורדען, מיט פֿיר דיזע טאגע נאך זיין בעזונדערעס געבעט (מוסף) פֿעסטגעזעטלט, זיין דעסן דיא בעסטימטונג דער יעדעסאמאליגען פֿייער, נעבסט דער ביטע און וועדערע הערטעלונג דעס פֿריהערן אפֿפֿערקאמטעסדיענסטעס, אויסגעטפֿרענען ווירד.

*) אויך מיטאפֿינדעט הענט דיא פֿערפֿאליטונג לױ בעטען פֿיר זיינע אפֿזיטע, ער זאגט: (פֿ"ח עה' תפלה ה' א') מלות עשה להספיל כל יום, שנאמר: ועבדחם את ה' אלהיכם בכל לבבכם, אמרו חכמים: איזוהי העבודה שהיא כל יום? זו תפלה.

**) עס ווירד אויס דער טעמפלען ובשכבך ובקומך, וועלכע דאפֿיר לױיטען בעטען שטימט, נעמליך ווען זיך נידערלעגט, אונד ווען זיין אויפֿשטעהט (אפֿרגענס אונד אבענדס), הערגעלייטעט. זיהע טראקטאט ברבות (דף ג') אונד מיטאפֿינדעט (הל' ק"ט פ"ה).

פֿאַן דער יידישען לייטרעכנונג .

פֿאַן דער יידישען לייטרעכנונג מיט פֿאַנגענדעס לויטערקען: וויר לעהלן פֿאַן דער ערטערפֿונג דער וועלט, מונד פֿאַנגען דמיט געוואָהליך מיט סעפֿטעמבער און. זיך האבען וויר ל. ב. ט. פֿאַן. 23. סעפטעמבער 1854 ביז לויט 12. סעפטעמבער 1855 דמיט יאָהר דער וועלט 5615 (תרמ"ו) (מודירט און מלך 3760 לויט דער יאָהרעסלמהל דער קריסטליכען לייטרעכנונג: זיך האט און דיאָ בענעכנונג דעם יידישען יאָהרעס).

מיין געוואָהליכעם יאָהר (שנה פשוטה) האט 12 מאָנאטעס, דערען יעדער מיט דעם כיימאליט (מולד הלבנה) מאַכענאט, מונד ענטוועדער 29 אָדער 30 טאָגע לעהלעט. דער 30-טע טאָג מיינעם מאָנאטס ווירד מבער מין דער סימאָנאָג מלס מיין ניימאָנדסטאָג (ראש חדש) בעגאנגען, זיך, דאס דעם מונאטיטעלמאך דמרויך פֿאַנגענדען מאָנאטעס לויט ניימאָנדסטאָג לוגע־רעכענעט ווערדען. דען מייגענטליך מיט פֿאַן מיינעם ניימאָנדסט לויט מנדערן, נור מיין לייטרויט פֿאַן 29 טאָגען, 12 טאָנדען מונד 793 טהיילען (וואָפֿען 1080 מויל מיינע טאָנדע געהען). — נון מאַכען מבער זאָלע 12 מאָנאטעס נור מיין מאָנאטיס (שנה הלבנה) פֿאַן מונגעפֿעהר 354 טאָגען, דאס מלך מוס 11 1/2 טאָגע וועניגער מלס מיין זאָנעניאָהר (שנה החמה) ענטהעלט. מוס מבער דאָך דעם זאָנעניאָהרע נאָהע לויט אייבען, דמיט דאָס קסטערפֿעסט דער פֿאַרטרעט געהעט, מללעמל מיט פֿריהאָגסטאָנאטע געפֿייערט ווערדע: *) זיך ווירד מין לויט אָדער 3 יאָהרען נאָך מיין מאָנאט פֿאַן 29 טאָגען (פֿאַר דעם קסטערמאָנאט (ניסן) מייגעטמלעט), וועלכער וואָר אָדער אָר שני געמאכט ווירד. מיין זאָלעס יאָהר פֿאַן 13 מאָנאטען הייסט דאָן מיין טאָמאטיס (שנה מעוברת); מונד מין מיינעם (ליקאָס) לייטרויט פֿאַן 19 יאָהרען (מחזור קטן) גיבט עס מיטער זייערען זאָלעס טאָמאטיס, נעמליך: דאָ, 3., 6., 8., 11., 14., 17. מונד 19. יאָהר.

19.

דיאָ וואָפֿענטאָגע האבען ביאָ מונד קיינע מייגענע נאָמען; פֿיר זאָנאָג, מאָנאט און. ג. פֿ. זאָגען וויר בלָס: דער ערטע, דער לויטע, דער דריטע טאָג מין דער וואָלע, (יום ראשון, שני בשבת). מונד פֿאַר דער במבי־אָניטען געפֿאָנגענטאָפֿט פֿערהעלט עס זיך מיט דען מאָנאטען עבען זיך; דען נור זעהר וועניגע דאָפֿען פֿינדען וויר פֿאַר יענעם לייטפֿונקטע מיט בעזאָנדערן

„ניט דען אָהרענטאָנאט מין פֿאַט, דאס דאָ מין דעמאָלען דאָ מיינעסלויטונאָפֿעכער דעם מוויגען דיינעם גאָטע לויטערקען דאָ: ברינגעסט; דען מין דעם אָהרענטאָנאטע האט דיך דער מוויגע, דיין גאָט, מווי געפֿייעט געפֿייערט.“ (5. ב. א. 1. 16.)

דינעם ווירד מין דער טרומדיטען זיך ערקלעגט: גיב מלס מויל דען אָהרענטאָ (פֿריהאָגסט) מאָנאט: כִּיכטע סאָן מיט פֿאַרמאָי דיינע לייטרעכנונג דמאָנאט מיין, דאס דער מאָנאט, מין וועלכען דאָ דאָ קסטערמלס דמברינגסט, מויל ווירקליך דער אָהרענטאָנאט זיט.

*) שמור את חרש האביב ועשית פסח לח' אלהיך כי בחרש האביב הוציאך ה' אלהיך ממצרים לילה. (דברים ע"ה).

23.

(**) חמשה דברים אירעו את אבותינו בשבעה עשר בתמוז, וחמשה בתשעה באב: בשבעה עשר בתמוז, נשחטרו הלוחות, ובטל התמיד, והובקעה העיר, ושרף אפוסטמוס את התורה, והעמיד דמות בחיכל. בתשעה באב, נגזר על

פֶּקֶן דִּיעֵן מֶט טאגן, וועהרענד וועלכען וויר דאז פֿעסט דער אונז געזייערטען קולען פֿייערן, ווערדען נור דיא ביידען ערשטען (דער 15=טע אונד 16=טע ד.א.) אונד דיא ביידען לעלטען טאגע (דער 21=טע אונד 22=טע ד.א.) אלז הייליגע פֿעסט=פֿערקינדִיגונג (מקרא קדש) טערענג געפֿייערט. דיא 4 לויטען=טאגע זעכער, ווערדען האלבפֿייער=פֿער אונד ערשטען טאגע (חול המועד) גענאנט; אונד ווייכען פֶּקֶן יענען גאנלען פֿייערטאגען בעזאנדערס דארין אב, דאס עס און דענעלבען ערלויבט זייט, נאהרונגסגעטעפֿטען נאכלוגעהען, אונד זאלע=האנדלונגען לו פֿערריכטען, דיא זיך ניכט וואָהל מוֹפֿטייעבען (אמסטען).

21.

דער 17=יטע וואָנאט הייסט ביא אונז אייר, מין דען עלטערן טריפטען: ווי (גאנץ) פֿער פֿראַטמאָנאט, האט מוואַער נור 29 טאגע, אונגעפֿעהר פֶּקֶן 19. מפריל ביז לוס. 17. מאי.

דער 18=טע טאג דיינעס וואָנאט זייט אונטער דעם נאמען ל"ג בעומר בעקאנט. ד.ה. דער 33=טע טאג זייט דעם וואָן (זעהעמאלס מין טעמפל, און לויטען פֿסטערטאג) (** דאז ערשטע זעהלפֿעהר, נעמליך מין מוואַער (עומר) (מין געוויסעס מאָנאט) פֶּקֶן דער אונזערערשט געמאכטענען פֿרובֿט דאז=בראָטע. — זיינע עפידעמישע קראנקהייט, וועלכע זיינע פֿיעלע פֶּקֶן דען טילערן דעם רבי עקיבא וועגראפֿטע, זאלן און דיינען טאגע גענליך מוֹפֿ=געהאָרט האבען, וואָפֿען דיא בענענונג טייל ער פֿעסט הערקומט.

22.

דער דריטע וואָנאט מין האט מוואַער 30 טאגע; אונגעפֿעהר פֶּקֶן 18. מאי ביז לוס. 16. יוני.

מין 6=טען אונד 7=טען טאגע דיינעס וואָנאט פֿייערן וויר דיא פֿיינגסטען, מין דער הייל. טריפט הייסט עס: אג השבועות וואָפֿענפֿעסט, וועגען דער לואל פֶּקֶן 7 וואָלען, דיא וואָן פֶּקֶן דעם לויטען פֿסטערטאגע ביז דאמין לו לעהלען האט; מויר אג הקציר ערנדטעפֿעסט; דען וויר עס מויר פֿיעלען טעפלען ער=העלל, האט וואהרטייליך דיא ערנדטע מין יענעם (אנדע גלייך נאך פֿסטערן אונגעפֿאנגען, אונד וואַנדע מין פֿערטידענען דיסטריקטען וועהרענד דיינער

טעם בעטריפֿט, גיבט אונטער אנדערן דא: 12. אונד 13. קאפ. דעם 2. בוך מוואַעס מוֹפֿ=טאָס; וועלכע דמהער מויר מין ערשטען פֿסטערטאגע (דען 15. דעם וואָנאט) מין דער סינאגאגע מויר דער געזעטלעקאלע (ספר תורה) פֿעלאנגען ווערדען.

(**) און וואָלען מויר דא: לעהלען דער 49 טאגע (ספירת עומר) בעגינט, אונד דען לעלטען מבענד פֿער דעם וואָפֿענפֿעסט אג השבועות פֿעלאנדעט ווירד, וועלכעס נאך יעלט זיינע געפֿיהרט זייט.

טאגס מחברון בעזאנדערס בוס-געבעטע געהאלטען, אונד דאז פֿאָלן לור בע-
קעהרונג אויפֿגעפֿאָרדעט ווירד. — פֿיעלע לייטע פֿאָסטען אויך פֿרייוויליג און
דענעלעכען, און דאז יאהר וויט בוספֿערטיגקייט, אנדאכט אונד אויזאיונג
גוטער ווערקע לויט בעטליטען. עבען זאָ ווירד עס אויך וויט דען לעהן ערשטע
טאגן דעם יאהרעס געהאלטען, וועלכע דאָהער (עשרת ימי החשובה) דיא
לעהן בוסטאג הייסען. דיא ראבבינען בעטרייבען זיט אלס ליינע רעוויזיטאס-
אונד געריכטלייט דער וועלט, זיין דער דיא בעגעבענהייטען דעם קינפֿטיגען
יאהרעס, פֿיר דאז גאנלע וויא פֿיר דען איינלענען, בעשטימט ווערדען.
(זיהע חלמוד טראקטאט ראש השנה אונד יומא).

26.

דער זיעבענטע וואָנאט תשרי — אונד זיין בירגערליכען יאהרע דער
ערשטע — האט מיטווער 30 טאג; אונגעפֿעהר פֿאָן 14 סעפטעמבער
ביז 13 אָקטאָבער. זיין דען עלטערן טריפטען הייסט ער ירח האתנים, דער
וואָנאט דעם ליינאטאט אלס וואָלער נאָך איבריגען פֿעלדפֿריכטע. (נאָך
לייניגען: דער ערשטע וואָנאט דער אלטען, ד.ה. דערייניגען, דיא
פֿאָר וואָנעס געלעבט האבען).

דיא ערשטען לוייט טאג דיזעס וואָנאטס ווערדען טערענג געפֿייערט,
אונד זיין דער סינגאָגע וויט פֿיעלען בעזאנדערן געבעטען אונד געזענגען, פֿאָר-
ליגליך אבער וויט דעם פֿאָזינען בלאָזען (תקיעת שופר) פֿייערליכסט בעגאנגען.
דיזעס פֿעסט נעכען וויר ראש השנה, דעם יאהרעס אנפֿאָנג; זיין דער
הייליגען טריפט הייסט עס: יום הזכרון, דער טאג דעם אנדענקענס, אָדער
ערמינערונגסטאָג; אויך יום תרועה, דער טאָג דעם בלאָזענס, אָדער פֿאָזי-
נענפֿעסט. (*) אונד דיא ראבבינען בעליעהען אויך היעראויל דען 8-טען פֿאָזיט,
וואָ עס הייסט:

תקעו בחדש שופר בכסה ליום חגנו, כי
חק לישראל הוא משפט לאלהי יעקב.
„בלאָזעט און ניימאָד דיא פֿאָזינע, און
פֿייערליכע מונדערס פֿעסטעס! עס זיט
געזעט זיין מיטקען; פֿערקדונג יאָקאָב
אָקטעס.“

דאז בלאָזען וויט דער פֿאָזינע און ניימאָהרסטאָגע, אָלן טהיילס זיין
לייכען דער הוואָדונג זיין, דאס וויר נעמליך דיא רעגירונג אָקטעס
אונדערקענען אונד מוז דערזעלען פֿריידיג אונטערווערפען; אויך אָלן עס מוז
לוגלייך און יענען פֿאָזינעטאָל עראינערן, דען דאז גאנלע פֿאָלן איינסט און
בערגע טייני בייא דער געזעטלגעבונג פֿערנאָוועס; טהיילס אָלן עס אויך ליינע
ערכסטליכע ערמאָנונג און דאז פֿאָלן, זיין קאָל לור בוסע אונד בעקעהרונג זיין, (**)

(*) זיהע 3. בוך ו' 23. 24. אונד 4. בוך 1. 29.

(**) אָף על פי שתקיעת שופר ברה"ה
גזירת הכתוב רמז יש בו, כלומר עורו וישנים
משנתכם, ונרדמים חקיצו מתרדמתכם,
וחפשו מעשיכם וחורו בחשובה וזכרו
בוראכם. אלו השוכחים את האמת בחבלי

„לומר וזיט עס געזעט — בעפֿעהן אָקט-
טעס, און דיזעס טאג פֿאָזינע לויט בלאָזען;
מאָליין עס האט דעסוועגען דאָך אויך נאָך דיא
בעדייטונג, דאס עס מוז גלייכאָס לורפֿט:
ערמאָנעט זייהר טאָפֿענדען! עראונטערט
זיין ענדליך מוז איינעס אונטער! ערמינע-

דער פֿינפֿטע וואָנאָמאָ אב, האט מ'וואַנער 30 טאָג; אונגעפֿעהר פֿאַן 16 יולי ביז לונן. 14. וואָנאָמאָ.

דער 9. טאָג דיזעס וואָנאָמאָ (חשעה באב), לייכנעט זיך דורך פֿיעלע אונגליקספֿעלע וואָ, וועלכע דיאָ נאָליקן אין דעוואַלעבן בעטראַפֿען. (*) פֿאַר-ליגליך אַבער וועגען דער לערסטערונג דעס ערשטען מונד דעס לוייטען טעאָפֿעלס, מונד דער גענלייכען וואַפֿאָנאָג דעס יידישען טאַמאָעס. (**). דאָהער מיינט דיזעס מיינ פֿאַמאָ-מונד טרויערטאָג פֿאַן ערשטען ראָנגע; מונד לואַר ווירד מיט דעם פֿאַמאָטען טאָן דעם אַבער פֿאַרהער אונגעפֿאַנגען, און וועלכען אין דער סינאָגאָג דיאָ קאָנגעליעדער יערעוואָמאָ (איכא) אַנגעאָנגען ווערען. — אין למאָריאָס (8., 19.) הייסט דיזער טאָג (צום חמישי), דער פֿאַמאָטאָ דעם פֿינפֿטען (וואָנאָמאָ).

דער 15. טאָג דיזעס וואָנאָמאָ (חמשה עשר באב), וואָר עהעוואָלס דער לענדלייכען פֿאַרהאָליקייט געווייהעט. דיאָ יאָנגערען מיינאָלס פֿייערטען און דעוואַלעבן טאָג אונטער טאָן מונד פֿעסטלייכען טאָג, דאָ אַנדערקען און יענע, דורך זיך בעוואַרקטעלייגטע מיינאָהאָנג מאלער טעוואָע מיינאָלס מיט דעם, דורך דעם בלוטיגסטען בירגערקריג געטוועלכען, מונד פֿאַמאָטאָ און וואַפֿעריבענען טאָמאָ בערייטען. (*)

דיאָ מרייטעלייטע מיינעלייטען זיך דער לומטאָרייט, ווייל מיט דיזעס טאָג דאָ האָללעלען לונן דינעסט דעם מאלאָרס מליידיגלייך בעטאָמאָסען וואַרדע, (נעוואָמאָ 10., 35.) וועטוועגען זיך מלייך און יום חבֿר אָל (דעם) טאָג, דאָ דיאָ מאָסט געבראַכען ווירד, נאָנטען. (**).

דער זעכסטע וואָנאָמאָ אלוף, האט מ'וואַנער נור 29 טאָג; אונגעפֿעהר פֿאַן 16. וואָנאָמאָ ביז לונן. 13. טעפטעוועבער.

אין דער געוואָהנלייכען לייטערעכונג (פֿאַן דער טאַפֿעכונג דער וועלט און) מיינט דיזעס דער לעלטע וואָנאָמאָ מיט בירגערלייכען ימאָרע; מונד דיאָ לעלטען טאָג דעוואַלעבן הייסען ימי הסליחה, ווייל און אין דער סינאָגאָג טאָן פֿאַר

געהאָרט; מיינט דיאָ הייפטסטאָדט (ביימ דער וועסטמאָטיקאָסען לערסטערונג) ערשטיראָט וואַרדען, האט מ'פֿאָסטאָס דיאָ געוועלטלעכע פֿערבראָכען; מונד וואַרד מיינ (געקאָסטענעס) 9. מן. דאָ אב: וואַרדע מיינען מונאָרע פֿאַרפֿעהרען (מין דער וויסטע) פֿערהענגט, ניכט אין דאָ געוואַכטע אַנד לוי קאָמאָס; וואַרד דער טעוואָלס לונן ערשטען מונד לוייטען און לערסטערונג; מונד דיאָ טאָמאָדט ביתר (וואַרין מיינע מונגעהיירע ווענגע יודען וואַהנטען) ערקעבער; מונד דיאָ טאָמאָדט יער: מונאָס. וואַרד בעפֿאָנגעט.

אבותינו שלא יכנסו לארץ, וחרב הבית בראשונה ובשניה, ונלכדה ביתר, ונחרשה העיר. (מס' תעני' פ"ד משנה ו').

- (*) זיהע מס' ר"ה (דף י"ח) מונד מס' תעני' (דף כ"ט).
- (**) זיהע (עלכיס ז' כ"ה ח') מונד (ירמיה כ"ז י"ג).
- (*) זיהע עלכיס ז' לעלטעס קאָפּיטל.
- (**) זיהע מס' תעני' (דף ל')

ווירד. ווער און דיעזעס טאגע זיינע זינדען מיט רייעפֿאלעס הערלען פֿאָר גאָט בעקענעט אונד בעסטערונג פֿערטפֿירט, אויך יעדעס גראָלע געגען זיינען נעבענאנעטען ענטאגעט, אונד דימיעניגען, וועלכע פֿאָר מיהס היטערגאנגען, פֿאָדער בעלידיגט וואָרדען, לו בעפֿריעדיגען טראַכטעט: דעס ווירד פֿאלקאט= מענער ערלואס אונד פֿעלייהונג פֿאָר גאָט פֿערהייסען. דער לונדעס פֿער= אָהנונגספֿעסטעס מיט לוגלייך דיא אויסאָהנונג דער מענטשן אונטער איינאנדער, וואָ אָלעס אונזערע געזעטלעכערע און פֿיעלען טעלען עראינענען. אָ ער קלערען זיא אויך דען פֿער: (3 בוך וואָעס 16, 30)

„דען מן דיעסן טאג פֿערהאטען מן מויל מיך מוס מיך לו רייניגען; פֿאָר מויל מייערן זינדען פֿאָר דעס עוויגען אָלעס מיהר ריין ווערדען. מר פֿיר זינדען געגען דען עוויגען גען מוילן היפֿט דער פֿערהאטען טאג; ניכט מער פֿיר אָלעס, וואָדורכ מן זיך געגען דען נעבענאנעטען פֿערגאנגען, אָלעס מן דיען ניכט ערסט מוס פֿערהאטען געבעטען אונד בעפֿריעדיגען האט.“

כי ביום הזה יכפר עליכם למה אתכם מכל חטאתיכם לפני ה' תטהרו. — עבירות שבין אדם למקום ירחיב מכפר, עבירות שבין אדם לחבירו אין ירחיב מכפר עד שירצה את חבירו. (משנה סוף מס' יומא ורמב"ם הלכות חטאת פרק ז' ה' ט').

28.

דער פֿינפלעכטע דיעס אָנאט מיט דער ערסטע טאג דעס 11 יאָר היטטע נפֿעסטעס, אונד אָ האסיף דאָ פֿעסט דעס איינאָמ= וועלט, פֿאָדער הערסטפֿעסט.

דיא לוויע ערסטען אונד לוויע לעטלען טאג ווערדען ביא אונד מוס הייליגע פֿעסטע (מקרא קרש) געפֿייערט, דיא פֿינל היטלעך טאג אבער זינד — אָ וואָ ביין פֿסטערפֿעסטע — האָלע פֿייערטאָגע. (ימי חול המועד). מיבער דיא געבאָטע דיעס פֿעסטעס זיהע 3 בוך וואָעס (23, 33. — 44) אונטער אונדערן היסט עס דאָלעבסט:

„מס ערסטען טאג נעהמען מיה פֿרובֿט פֿאָר בויען החדר, (אחרון), פֿאָללעוויגע, (לולב) מייען מוס פֿאָר בויען מבעט (מיטאט) (חדר), אונד בעלויידען (ערבה); אונד זייד פֿאָרהיך פֿאָר דעס עוויגען, מייערען גאָטע, זיבען טאג.

זיבען טאג אָלעס מיהר מן אויבהיטען וואָהנען. דמיט מייערע נפֿאָקאטען עס וויס= טען, דאָס מיך דיא קינדער מיזעלעס האבע מן היטען וואָהנען (אסטען, אָלע מיך זיא אָלע געפֿעטען געפֿייערט; מיך דער עוויגע מייער גאָט.“

ולקחתם לכם ביום הראשון פרי עץ הדר כפות תמרים וענף עץ עבות וערבי נחל, ושמתם לפני ה' אלהיכם שבעת ימים.

בסוכת תשבו שבעת ימים. . . למען ידעו דורותיכם כי בסכות הושבתי את בני ישראל בהוציא אותם מארץ מצרים אני ה' אלהיכם.

מין היטען וואָהנען (אסטען, אָלע מיך זיא אָלע געפֿעטען געפֿייערט; מיך דער עוויגע מייער גאָט.“

29.

לו דען פֿערטיעדענען בעדייטונגען דיעזעס פֿעסטעס געהאָרט אויך דיא דאָס דער מיזעלעט זיין גאנלעס פֿערטרויען אויף גאָט, אונזערן היטלעך פֿאָטער אונד האָטטען וואָהלטהעטער זעטלען, ניכט אבער זיין הערן און לייט= זיכע, זיכט פֿערגענגליכע גיטער הענגען אָלע. יעטלט, דאָ שיינע, קעללער אונד טפֿייער מיט דעס עבען מינגעערנדעטען זעגען אונגעפֿאלט זינד, פֿערלעסט ער,

דער נייטע וואָנאָמט כסליו, האט עבענפֿאַלס במד' 29, במד' 30 טאָג; מונגעפֿעהר פֿאַן 14 נאָנעמבער ביז לוס, 13 דעלעמבער.

דייע פֿריידענטאָגע ווערדען בעאָנדערט דאָדורך געפֿייערט, דאָס מין יעדעס הייז, מאָטער דאָנק=מונד (אָכגעגענגע, אַיִטער מאָגע לינדעט ווערדען.

32

דער 10-טע דייטש וואָנקטס (עשרה במבט) מיינט פֿאַסטטאָג, ווייל דיין בעלמאָגערונג פֿאַן יערוזאַלעם דורך נעבולאָדנעלמאַר, קאָניג פֿאַן בַּבְּלוֹן, מיינט דייטשן טאָגס מאָגעפֿאַנגען. (*)

מין לִמְאֻכְרִימָס (8. — 19.) הייסט דייטשן טאָג צום העשירי דאָז פֿאַסטטאָג מין לַעֲהֻטָּען (וואָנאָט).

כה אמר ה' צבאות, צום הרביעי וצום החמישי וצום השביעי וצום העשירי יהיה לבית יהודה לששון ולשמחה ולמועדים טובים והאמת והשלום אהבו. (זכריה ס' י"ט)

(* זיהע (מלכים ב' כ"ה ח' מונד ירמ' ל"ע ח').

חינוך עבודה

דען בעפעהלע גאָטטעס געהאָרענד, הויז מונד גיטער, ליהעט גלייכאָסן מיט
 לעבערער האנד הינויס, מונטער גאָטטעס פֿרייען היממעל, ווירד היטטען מונד
 לעלטעכעוואָהנער, עמפֿיהלעט זיך מונד דיא זייגען דעס מללואלענדען מונד
 טעטעס געדיגען טוטלע דעס זיבעפֿאָלען גאָטטעס, דעסאָסן וואָהלעפֿאָלען
 מלליין דאז האָטטע גוט מיהן מיט, מונד פֿאָן דעסאָסן האַנד ער ביי יעלטל טאָן
 זיך פֿיעל גוטעס עמפֿאָנגען, דאס ער מלז מיין מונפֿערדיענטעס געטענק דער
 פֿרייען גאָדע גאָטטעס דאנקבאר מונערקענט, מונד דען בעסטען געברויך דאז
 פֿאָן לו מללען זיך בעטערענט. — האַבען דיא מיינקליכע דעס נון לו ענדע
 געמאָנגען יאָהרעס זיינען ערוואַרטונגען ניכט ענטפֿרעכען: זיך לעסט ער
 דאָסן דען מוטא ניכט זינקען! זאָדערן טעטערקט זיין פֿערטרויען לו דער ווייזען
 פֿאָרעוואַג גאָטטעס דורך דיא ערמאָנגענונג מן יענע לייטען, דא זיינע פֿעטער
 מין היטטען וואָהנטען מונד דער עוויגע זיך דאָך מיט מללען נאָטהיגען פֿער-
 זאָגטע. — „פֿיערליג יאָהרע זאָנג ערמאָנגענונג ער זיך מין דער מונפֿערטבאָרען
 וויטטע מיט מיינער טפֿייע, דיא דיר מונד דיינען עלטערן מונבעקאָנט וואָר;
 דאָמיט דאז ערפֿאָהרעסט, דאס דער ענטעניכט לעבע פֿאָן ברקטע מלליין,
 זאָדערן פֿאָן מללען וואָס דער עוויגע פֿערקאָדנעט.“ (5. בוך מאָזעס 2, 8—4)

מין הייניכט דער מוטאמאליכען בעדייטונג דעס טרויסעס, וואָמיט
 מין דער סינגאָנגע דיא פֿייער דיזעס פֿעסטעס בעגאָנגען ווירד, גלויבען מייניגע
 געלעהרטען, ער זיך מיין סימבאָל דער מיינטרעכט מונד דער פֿערטערעגליכקייט;
 מויר לוגלייך מיינע ערמאָנגענונג, דאס וויר קיין געטאָפֿל לו גערינגע מללען
 זאָלען; דיא געמיינע באַוויידע, מונד דיא טאָכטע וואָהלעכענדע פֿרוכט
 דעס פֿרעכטיגען בויעס — מללע דער גערינגע וויר דער פֿערנעהמע
 זיך פֿאָר דעסן עוויגען גלייך. — נאָך מנדערן ליעלען דיזע פֿייער געוועלכטערטען
 מויל דיא גליעדער דעס ענטען: דאז הערן, דאז ריקרמטה נענטע דען ריפֿען
 דיא מויגען מונד ליפֿען — מללע זאָלען דעסן דיענסטע דעס עוויגען געווי-
 העט זיין.

30.

דיא ביידען לעלטען טאָגע דיזעס פֿעסטעס (דער 22. מונד 23. דיזעס
 מאָנאטעס), מן דענען קיינעס דער פֿאָרגעדאָלטען לווייז געבאָטע טאָטטפֿי-
 דעט — פֿייערן וויר מונטער דעסן נאָמען שמייני עצרת בעטלוםפֿעסט; נאָך דעס
 מויסדאָך דער הייליגען טריפֿט:

ביום השמיני עצרת תהיה לכם כל
 מלאכת עבודה לא תעשו (צמחצב כ"ט ל"ה)
 „מאָן מללען טאָגע זאָלע מיהר דאז בע-
 טלוםפֿעסט פֿייערן, מונד קיינעלויז קונסט-
 מרכייט פֿערריכטען.“

מונד דאז מן דעסן לעלטען טאָגע דיא 54-טע פֿאָרעוואַג (וואַת הברכה) מונד מיט
 דערזעלבען, דיא דער גאָללען 5 ביכער מאָזעס יעהרליך בעטלוםפֿעסן ווירד, זיך
 גיבט דיזעס פֿערמאָלסטאָנג לו מיינער בעזאָנדערען פֿרעהליכקייט, דיא מללע
 שמחת תורה געזעטל פֿריידע נענטע, מונד דיא מן מללען מללען מיט
 פֿיעלער הערליכקייט מונד געזעלשאַפֿטליכעס פֿרעהאָינע בעגאָנגען ווירד.

ויהי ערב ויהי בקר יום אחד: „עם ווארד אב ענד, אונד ווארד און רגען, — מיין טאג.“ (זראשית ח' ט').

36.

דיא גאנצע פֿייער טאג אונד דיא ביזאער אונגעפֿיהרטען פֿעסט= לייטען אונטערטיידען זיך פֿאָן דעם סאבבאטאטאג דארין, דאס וואן און דעם זעלבן (אויסער דעם פֿערזאָהנונגסטאג, דער דעם סאבבאטא פֿאָלג גלייך מיזט) זיכט אונד פֿייער אונלינדען, קאָלען, באקען אונד אַלעס וואס לור אונד היטעלזאכען לובערייטונג דער טפֿייען ערפֿאָרדערט וויד, פֿערריכטען קאן.

כל מלאכה לא יעשה בהם אך אשר יעשה כל נפש הוא לבדו יעשה להם: „קיינע קונסטמאכייט זאָל און דענעלבען פֿער= ריכטעט ווערדען; יעדעך וואס מיינער פֿער= זאָן לור טפֿייעז דיענעט, דיזעס אַזיין וואג פֿיר (שמות י"ב ע"ג) מיך בערייטעט ווערדען.“

עס גיבט אַזאך מיטן יאָהרע נור דריי זאכען זאכען פֿייערטאג, און דענען קיינע קונסטמאכייט פֿערריכטעט ווערדען דארף; נעמליך: דיא לוייט ערשטען אונד לוייט זעלטען טאג פֿאָן אָסטערן; לוייט פֿינגסטאג; לוייט טאג דעם ניימיאָרסטעסטע; מיין פֿערזאָהנונגסטאג אונד דיא לוייט ערשטען אונד לוייט זעלטען טאג דעם אַזייהיטעטעסטעסטע. פֿאָן דיזען פֿייערטאגען אבער פֿאָלען געוואָהליך מייניגע (אָפֿט דריי ביז פֿיער) זאכען דען סאבבאטא; אונד מיין פֿאָלעטאטא, אַזאָלען דיא פֿייערטאג באַט דער פֿאָרשטיט דער ביבעל געזעס געהאָלטען ווערדען, מיזט דיא אונלעה דערזעלבען נאָך און פֿינף טאג וועניגער.

37.

דאס אבער דיא מיזאמעליטען אויסערהאלב פֿאָלעטאטא דיא פֿאָרגע= טריבענע דויער מיינעס יעדען פֿעסטעס אַלעמאל און מיינען טאג פֿערלענגערן, האט זיינען גרונד דארין: מיין דען אַלעטען לייטען, דא וואן נאָך קיינע בעטימאטע לייטערענונג אונד קיינען מיינגעפֿיהרטען קאָלענדער האטעט, קאָננטע וואן ניכט וויסטען, אָב מיין אָנאט 29 אָדער 30 טאג האבען זאָלעט, ביז מיין פֿאָרזאליכער סענאטס=בעטאָל דעם (סאכעדריין לוי יערוזאָלעס) (ב"ד הגדול שבירושלים) יעדעס= וואו דאריבער פֿערפֿיגטע; אונד דיזער בעטאָל (קידוש החדש) וואו דער ערשט פֿאָן דער ערשיינונג דעם ניימאליכעס בעטימאט, אָדאן אבער דאך מיינאָטען מיין דען פֿראָפֿילען בעקאנט געמאכט, דאזיט אויך זיט דיא פֿעסטאג דארנאך מיינ= לויכטען וויסטען. דיאעניגען מיזאמעליטען נון, וועלכע זאָ ווייט פֿאָן יערוזאָלעס ענטפֿערנט (לעבען, דאס זיט מיין דען ערשטען לעהן טאגען קיינע נאכריכט דאריבער ערלונגען קאָננטען, וואטען מיין דער אונגעוויסאייט אויבער דען מיי= גענאליכען לייטפֿונקט דעם פֿעסטעס=אנפֿאנג, לוייט טאג פֿיר מיינען פֿיי= ען, און דען וואהרען פֿעסטאג ניכט לוי פֿערפֿעהלען. — אונד דער דארויס ענטטמאנדענע, פֿאָן דען טאמאדיסטען סאנקליאָנירטע (י"ט שני של גליה) לוייטע פֿייערטאג דער ענטפֿערטען, וואו דער אונטער דען אויסערהאלב פֿאָלעטאטא וואָהנענדען מיזאמעליטען אויך דאן נאָך בייאבעהאָלטען, אַלס אונד זענע לייטערענונג טאָן נאך פֿעסטגעזעלטען רעגען בעטימאט אונד אַלענט= האָלען קאָלענדער מיינגעפֿיהרט ווארען. (רמז'ס פֿ"ה מ"ה קידוש הסוד).

33.

דער מיינפֿטע וואָנאט שבט, האט מ'האטער 30 טאג; וואָנעפֿעהר פֿאָן 13 יענער ביז לוס 12 פֿעברואַר. דער פֿינפֿלעהנטע טאג דיזעס וואָנאטס איז מונטער דען נאָמען חמשה עשר בעקמנט, מונד וואָרדע עהעמאלס פֿיר דען ניימימאָרסטאג דער ביימס געהאלטען; (ראש השנה לאילנות) ד. ה. דיא פֿאַלמאָלוג דערזעלבען וואָרדע מין הינזיכט דעס געזעטלעס *) מ'האטער פֿאָן דיזעס טאג מן בערעכענט. (**)

34.

דער לויפֿטע וואָנאט אדר איינעס געוואָהליכען יאָהרעס, (פשוטה) האט נור 29 טאג; מין איינעס סאָלטימאָרע (מעוברת) זבער האט ער 30 טאג; וואָנעפֿעהר פֿאָן 13 פֿעברואַר ביז לוס 15 מערן. דעריינעג וואָנאט, וועלכער מין איינעס סאָלטימאָרע הייז נאָך הינלוקמאָט, הייסט וואָרדער אדר שני מונד האט נור 29 טאג. דער 13 טאג דעס לעלטען וואָנאטס אדר הייסט תענית אסתר מונד זאָל מונד מן יענעס פֿאַסטען ערמינענען, דאָז איינעס דיא קאָניגין אסתר זיך מונד דען מיזאמאָליטען איינמאָהנען לוי סאָמאן (שושן) מויערלעגטע (אסתר ד' ט"ז). דער דאָרפֿפֿאָלגענדע (14 טע דיזעס וואָנאטס) איז מין פֿריידענטאג, פורים געמאכט; לוס מנדענקען יענער, דורך מרדכי מונד אסתר פֿאַלפֿיהרטען, וואָנע דערמאָרען עררעטאָג דער מיזאמאָליטען פֿאָן דען באָזאמפֿטען מאָלעגען האָמל'ס, איינעס גרויזאמען איינמאָרעס אָן האָפֿע דעס פֿערייטען קאָניגס פֿאַסטען (אחשוורוש) (מוס דאָז יאָהר דער וועלט 3400). דאָז בוך עסטהער (מגילת אסתר), וועלכעס דיזע געטיכטע ענטהעלט, ווירד דאָן מין דער סינאָגאָג זבענדס מונד מ'אָרגענס פֿייערליכסט פֿאָרגעלעזען, מונד דאָז בעאָנדערע דאָקגעבעט על הגסים ווירד זאָוואָל מין דיא 18 בענדעיימאָג גען (שמונה עשרה), מלס מין דאָז טיטגעבעט (ברכת המזון) איינגעמאָלעט. פֿאַמיליעגמאָטערייען מונד מנדערע לוסמבאָרקיטען, בעאָנדערס זבער מלס זענען (מתנות לאביונים) מונד זאָנאט האַנדלונגען דעס וואָהל וואָלענס (משלוח מנות) זאָלען דיא פֿייער דיזעס טאגס פֿערהערליכען.

„מאן האָלט זיך מלס טאג דעס וואָהלעכעס מונד דער פֿריידע, אָן דאָס יעדער זיינעס פֿריידע געסענקע, מונד דען מאָמען מילדע גאָבען רייכען זאָל.“

לעשות אותם ימי משתה ומשחה, ומשלוח מנות איש לרעהו ומתנות לאביונים.
(אסתר ט' כ"ג).

35.

בייז דען רוחע מונד פֿעסטמאָגען זאָוואָל, מלס מויר זיבערהיפט מין מלס מונד יעדער הינזיכט, לעהלען וויר מ'האטער דיא מאָלט לוי דעס דאָרפֿפֿאָלגענע דען טאג; וויא דיזעס מלס פֿיעלען טעלען דער היי' טריפט ערהעלעט, מונד וויא עס מויר טאָן מין דער טאָפֿאָנגעטיכטע הייסט:

(*) (ויקרא י"ט, כ"ג, — ביז כ"ה).

(**) זיהע (מס' ראש השנה י"ד י"ז ע"ז).

סדר הנהגת הבקר

בייט ערוומבֿען פֿעקס סומפֿע, ווען מויר דים הענדע נקך ניכט געוומען זינד, יקול מוין דיזעס קולע דונק־געבעט, פֿיר דים פֿירקרגע גקטעטס מונד זיינע ווקהולטהמטען, דמס ער דען מענטען יעדען ווקרגען מיט זיינען זענענערקעפֿטען ווירדען ניין בעזעבט, מנדעכטיג מויטספרעכען :

**מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ מֶלֶךְ חַי וְקַיִם שְׁהַחֲזִירָה
בִּי גִשְׁמָתִי בְּחִמְלָה רַבָּה אֲמוֹנָתְךָ :**

בייט מנליהען דעס ארבע כנפות, וועלכעס לו מווער עכסט געסעהען יקול, ווערדען דיזע ווקרטע געספֿעכען :

הָרִינִי מִזְמַן אֶת גּוֹפִי לְהִתְלַבֵּשׁ בְּמַלְבוּשׁ מְצוּהָ :

מנדעכט, מוין ייך דים הענדע געוומען המט, מונטערוואכט מוין דים ציצית, דמס זיט ניכט פסול זינד מונד זוגט דיזע ברכה :

**בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו
וַיְצַוֵּנוּ עַל מִצְוֹת צִיצִית :**

דמן קיטסעט מוין מייניגע ומהל דים ציצית מיט דעס מויטספרוכע :

מִצְוֹת יְיָ בְּרָה מְאִירַת עֵינַיִם :

העכנז זוגט מוין דמס ווייטער בייט מלית גדול מטהענדע קולע געבעט : יהי רצון וכו' שתהא חשובה מצות ציצית ביי אמן :

סדר עטיפת מלית גדול וברכתו.

בעפֿער מוין דען מלית גדול מנליהעט, ווערדען דים ציצית מונטערוואכט, דמס זיט ניכט פסול זינד, מונד וועהרענד דעס מונטערוואכען ווירד פֿקלגענדעס געספֿעכען :

**בְּרַכֵּי נַפְשִׁי אֶת יְיָ אֱלֹהֵי גְדֻלָּתְךָ מֵאֵד הוֹד וְהָדָר לְבִשְׁתָּ עִטָּה
אוֹר בְּשִׁלְמָה נוֹמָה שְׁמַיִם בִּירֵיעָה :**

בעפֿער מוין דען מלית מנליהעט, ווירד דיזעס פֿערבערייטונגס־געבעט מנדעכטיג געבעטעט :

לְשֵׁם יְחִוּד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׂכִינְתִּיה בְּדַחֲלֵו וְרַחֲמוּ בִּיחֻדָּא
שְׁלִימָא בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל : הָרִינִי מִתַּעֲטָף בְּמִלִּית שֶׁל צִיצִית כְּדֵי לְקַיֵּם
מִצְוַת בּוֹרְאֵי בְּפִתּוֹב וְעִשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל פִּנְיָ בְּגָדֵיהֶם לְדוֹתָם : וּבְשֵׁם
שְׁאֲנִי מִתְּפִסָּה בְּמִלִּית פֻּעוֹלָם הָזֶה כִּד אֲזַכֶּה שְׁתֵּתִי לְבִשׁ גִּשְׁמָתִי בְּמִלִּית
נָאָה לְעוֹלָם הַבָּא בְּגַן עֵדֶן . וְעַל יְדֵי מְצוּהָ זוֹ תִּנְצֹל נַפְשִׁי רוּחִי וְגִשְׁמָתִי
וּתְפִלָּתִי מִן הַחַיִּצוֹנִים : וְכֵן בְּאֵתִי לְחֹסֶיךָ קְדוּשָׁה בְּעִלְיוֹנִים וּלְמַהֲרָה
הַעֲנֵנוֹת וְכָל הַפְּגִימוֹת שֶׁעָשִׂיתִי בְּעִנִּי וּבְכָדִי וּבְגוֹפִי פֻּעוֹלָם הָזֶה וְהַמִּלִּית
יִפְרֹשׁ כְּנָפָיו עֲלֵיהֶם וַיַּצִּילֵם בְּנֶשֶׁר יַעִיר קִנּוּ עַל גּוֹזְלֵי יִרְחָף :

דימ דרייט פֿעסטלייטען קָסטערן, פֿינגסטען אונד לויב היטטענ-
פֿעסט, האטטען אויסער דעם דאזיג פֿערבונדענען אונדענקען בעזונדערער
נאליקאטלעבעגעבענהייטען, אויך לוגלייך בעלוג אויף דעם פֿעלדבויל. דיזע
הויפטבעטעפֿטיגונג אונד אייגענטליכע בערוסמארבייט דער איזמעליטען, דיזע
לייגען אָנוואָהל דימ פֿיר דיאזעלעכען בעזונדערס פֿערקארדנעטען אָפֿפֿער — לז"ט
דאז קאָמער פֿאָן דער לוערסט געטויטטענען פֿרוכט, און קאָסטען; דימ לוייט
ברקֿדע און פֿינגסטען, אַלס דאז פֿעסט דער פֿאָלגנען ענדטע — אַלס אויך
טאָן דימ נאָמען, וואָזיט דימ הייליגע טריפֿט דיזע פֿעסטע בענענעט.

וואָ הקציר בכורי מעשיך אשר תורע בשדה, (פֿינגסטען): דימ ענדטעפֿייער ביים
וואָ האָסיף בצאת השנה באספֿך את מעשיך דען ערסטלינגען דיינער פֿעלדמארבייט, נאָמ-
מן השדה. (שמות כ"ג, ט"ז — ל"ד, כ"ז; אויך וויסנעטען. (לויבהיטטענעפֿסט): דימ פֿייער
בייטן מיינענאָמען דער פֿריכטע און דען פֿריכטע און דען פֿריכטע און דען פֿריכטע
וויסנעטען דעם יאהרעס, ווען דאז דימ פֿריכטע דיינער מרבייט פֿאָן פֿעלדע פֿאָלג מיינ-
גענומענע האָט.

39.

עבען דיזע פֿעסטע (פסח, שבועות, סוכות) ווערדען געוואָהנליך שלש רגלים,
ד. א. דימ דרייט וואָל פֿעסטלייטען געמאכט; ווייל און און דענעלעכען,
אין דען לייטען דעם טעמפלעס, נאָך יערוזאָלעם, לז"ט וואָלפֿעהרען פֿעלגעטע. *)
דורך דיזע וואָלפֿעהרען אָנוואָהל דימ הערלעך דעם פֿאָלקעס פֿיר טאָגען אונד
רעליגיאָן ערווערט אונד זיט הייליגע עהרפֿאָרעכט פֿאָר אָטע, טעמפלען,
פֿריסטער אונד לעהרער ערפֿאָלגט ווערדען. — אויך גאָב דיזעס געלעגענהייט,
פֿאָרעלענאָוויסטיגקייטען לז"ט טיילען, מיינענאָמען אונד פֿריינד-
טאָפֿטען אונדקניפֿען.

אין היינטיג דעם רעליגיאָנס-אונטערריכטעס, וואָר דימ הערעטאָוואָלפֿעהרע
דעם זייערעטען (ערלעס) יאהרעס בעזונדערס הערקוואַרדיג. דאז אין דיזעס
יאהרע קיינע פֿעלדמארבייטען פֿערריכטעט וואָרדען, פֿאָרדען יעדער איזמעליט
לייט אונד וואָס גענוג, דער גראָסען פֿערזאָמלונג בימלונגהען, אין וועלכער,
און לויטען טאָגע דעם לויבהיטטענעפֿסטעס, דער קאָניג אָדער דאז אָבער-
הויפט דעם פֿאָלקעס דען איזמעליטען ביי דערלויט געטלעכטעס מיינען
גראָסען טהייל דעם געזעטלעכעס זיט אָנליכטער פֿיינליכקייט פֿאָרלעז.

מקץ שבע שנים יבמועד שנת השמיטה
בחג הסוכות . . . תקרא את התורה הזאת
גדר כל ישראל באזניהם. הקהל את העם,
האנשים והנשים והטף, . . . למען ישמעו
ולמען ילמדו ויראו את ה' אלהיכם ושמרו
לעשות את כל דברי התורה הזאת
(דברים ל"א — י"ד.)

אויסדריקליך ווירד אַלואַז היר אויך דעם פֿרויענצייטער דיא טהיילנאָמען און דעם רעליגיאָנס-
אונטערריכטע בעפֿאָהלען, אונד פֿיגליך קאָנטע טאן הירויס דיא געזעטעסעניקייט דער
קאָפֿיראציאָן פֿיר ביי דע געשלעכטער הערליכען.

(*) ייהע (שמות כ"ג. י"ד אונד ל"ד, כ"ג וויט אויך דברים ט"ז ט"ו).

סדר הנחת תפילין

מן זעגט מן דיע תפלה של יד מויל דען זינקען מוכס, מויד בעפער מן דיע טינגע דעך רצועה פעסט זוליכעט, ווידר דיע ברכה טענהפנד געזאגט:

**ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר
קדשנו במצותיו וצונו להניח תפילין:**

דאן ווידר דיע טינגע דעך רצועה פעסט לוגעלעגען, מויד מן ווידעט זי זיבענמאל נעכטן מיינמאדעך מוכס דען מוכס פון רעכטס זי זינקס, מויד דען מייבערעכטס היקען טאגט מן מייסטוויילען מוכס דעך פאמען המוד, זעגט דען זי טעלן וויד מויל דיע תפלה של ראש מויל דען קעפל הימיל, מויד בעפער מן זי בעפעסטעגט, ווידר דיע ברכה געשפערעט:

**ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר
קדשנו במצותיו וצונו על מצות תפילין**

גלייך דערנאך ווידר געשפערעט:

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

נאכדעם מן דיע תפלה של ראש בעפעסטעגט המט, מויד ווידעט מן דען מייבערעכטס דעך רצועה של יד דריימאל מן דען מיטעלעכעגער, מויד זאגט דירבייט פאגענדעס:

**וארשתיך לי לעולם: וארשתיך לי בצדק ובמשפט
ובחסד וברחמים: וארשתיך לי באמונה וידעת את יי:**

בייטן מוילעגן דעך תפילין ווערען לערסט דיע דרייט ברכות פאקס מיטעלעכעגער זאגט געזאגט, דען ווידר ערסט תפילין של ראש, העכמאך תפילין של יד מוילעגט:

לאחר הנחת תפילין

מאך תפילין זעגען, ווידר טעגליך זעגליך דיע פרשה פון קדש לי כל בכור געזאגט:

שמות י"ג ט'

**וידבר יהוה אל-משה לאמר: קדש-לי כל-בכור פטר כל-רחם
בבני ישראל באדם ובבהמה לי הוא: ויאמר משה אל-העם זכור את-
היום הזה אשר יצאתם ממצרים מבית עבדים בי בתיק יד הוציא יהוה
אתכם מזה ולא יאכל חמץ: היום אתם יצאים בחדש האביב: והיה
כייביאך יהוה אל-ארץ הפגועי והחתי והאמרי והחוי והיבסי אשר
גשפע לאבתך לתת לך ארץ זבת חלב ודבש ועבדת את-העבדה
הזאת בחדש הזה: שבעת ימים תאכל מצות וביום השביעי חג ליהוה:
מצות יאכל את שבעת הימים ולא-יראה לך חמץ ולא-יראה לך שאור
בכל-גבלך: והגדת לבנה ביום ההוא לאמר בעבור זה עשה יהוה לי
בצאתי ממצרים: והיה לך לאות על-ידך ולזכרון בין עיניך למען תהיה
תורת יהוה בפך בי ביד חזקה הוציאך יהוה ממצרים: ושמת את-**

סדר עשיפת מלית וברכתו

דמן מוזהבילוט ממן זיך מיט דעם מלית מונד זאגט מטענהער דינע ברכה:

**בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהַתְעַטֵּף בְּצִיצִית:**

מנדעסן ממן זיך מיט דעם מלית מוזהבילוט הזט, סאזגט ממן מיהן מיבער דעם קעפֿען,
מונד זאגט פֿעלגענדע פסוקים:

**מִה יִקָּר חֲסִדְךָ אֱלֹהִים וּבְנֵי אָדָם בְּצֵל בְּנִפְיָךְ יַחֲסִיּוּן:
יְרֵוּיִן מִדָּשָׁן בֵּיתְךָ וְנַחַל עֲדָנֶיךָ תִּשְׁקֶם: בִּי עֲמָךְ מְקוֹר
חַיִּים בְּאַזְרוֹךְ נִרְאָה אֹזֶר: מִשׁוּךְ חֲסִדְךָ לְיֹדְעֶיךָ וְצִדְקָתְךָ
לְיֹשְׁרֵי לֵב:**

דמן זאגט ממן פֿעלגענדען יהי רצון:

**יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתהא חשוכה מצנת
ציצית זו באלו קימתיך בכל פרטיה ודקדוקיה ובגותיה ותרגי מצות
התלויים בה: אמן**

סדר הנחת תפילין וברכתו.

בעפֿעך ממן דיט תפילין מלגעט, ווירד פֿעלגענדעס פֿערבעכרייטונגס-געבעט מנדעכטיג
געספרעכען:

**לְשֵׁם יְחִיד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׂכִינְתִּיה בְּדַחֲלֵו וּרְחִימֵו לְיַחַד שֵׁם
י"ה בּו"ה בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל: הִנְנִי מְבֹנֵן בְּהִנָּחַת תְּפִלִּין לְקִים מִצְוַת בּוֹרְאֵי
שְׁצִינֵנוּ לְהַגִּיחַ תְּפִלִּין בְּפִתּוֹכַ בְּתוֹרָתוֹ וּקְשָׁרָתָם לְאוֹת עַל יָדְךָ וְהָיוּ
לְמַטְפֵּת בֵּין עֵינֶיךָ. וְהֵם אַרְבַּע פְּרָשׁוֹת אֵלֶּי. שְׁמַע. וְהָיָה אִם שָׁמַע.
קוֹדֶשׁ. וְהָיָה כִּי יִבְיָאָךְ. שִׁישׁ בָּהֶם יְחִידוֹ וְאַחֲדוּתוֹ יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ בְּעוֹלָם.
וּשְׁגִזְפוֹר גָּפִים וּנְפִלְאוֹת שְׁעִשָּׂה עֲמָנוּ בְּהוֹצִיאָנוּ מִמִּצְרַיִם וְאֲשֶׁר לֹא
הִכָּח וְהַמְשָׁלָה בְּעֵלְיוֹנִים וּבַתְּחַתּוֹנִים לַעֲשׂוֹת בָּהֶם בְּרָצוֹנוֹ. וְצִוָּנוּ
לְהַגִּיחַ עַל הַיָּד לְזִכְרוֹן זִרְעֵ הַנְּטוּיָה וְשֶׁהָיָה נֶגֶד הַלֵּב לְשַׁעֲבֹד בְּזֶה
תְּאוֹת וּמַחֲשָׁבוֹת לִבָּנוּ לַעֲבוֹדָתוֹ יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ. וְעַל הָרֹאשׁ נֶגֶד הַמוֹחַ
שֶׁהִנְשָׁמָה שְׂבֻמּוֹחֵי עִם שָׂאֵר חוּשֵׁי וּכְחוֹתֵי כָּלָם יְהִיו מְשַׁעֲבָדִים לַעֲבוֹדָתוֹ
יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ. וּמִשְׁפַּע מִצְוַת תְּפִלִּין יִתְמַשֵּׁךְ עָלַי לְהִיּוֹת לִי חַיִּים אַרְבֻּבִים
וּשְׁפַע קֹדֶשׁ וּמַחֲשָׁבוֹת קְדוּשׁוֹת בְּלִי הִרְהוּר חֲטָא וְעוֹן כָּלֵל וְשִׁלָּא יִפְתָּנוּ
וְלֹא יִתְגַּדֵּה בָּנוּ יֵצֵר הָרַע וְיִנְיָחֵנוּ לַעֲבוֹד אֶת יי בְּאֲשֶׁר עִם לִבָּבָנוּ: וְהָיָה
רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתְּהָא חֲשׂוּבָה מִצְוַת הִנָּחַת
תְּפִלִּין לִפְנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּאֵלֵינוּ קִימָתִיךָ בְּכָל פְּרָטִיָּה וְדִקְדּוּקִיָּה
וּבְגוֹתֶיךָ וְשֵׁשׁ מֵאוֹת וּשְׁלֹשָׁה עָשָׂר מִצְוֹת הַתְּלוּיִם בָּה אָמֵן סְלָה:**

תפלת שחרית

בפֿעקל ווען מ'זיך דעם בעטהויז היינטיגעדייט זאגט ווען :

וַאֲנִי בָּרַב חֲסֵדָךְ אָבֹא בִּירוּשָׁה
אֲשֶׁתַּחֲוֶה אֶל הַיְכָל קִדְשֶׁךָ בִּירוּשָׁתְךָ :

דעם געהט ווען מ'זיך מנסטמאך היינין מונד זאגט :

בְּבֵית אֱלֹהִים נִחַלְךָ בְּרָגֶשׁ :

בייז דעם מיינטריטטע מ'זיך דעם בעטהויז זאגט ווען :

מִהַנּוֹרָא הַמָּקוֹם הַזֶּה . אֵין זֶה פִּי
אִם בֵּית אֱלֹהִים וְזֶה שַׁעַר הַשָּׁמַיִם :

נאך דעם מיינטריטטע מ'זיך דעם בעטהויז ווירד דיעס געזאגט :

מִהַטְּבוּ אֶחָדְךָ יַעֲקֹב . מִשְׁכַּנְתִּיךָ יִשְׂרָאֵל :
וַאֲנִי בָּרַב חֲסֵדָךְ אָבֹא בִּיתְךָ . אֲשֶׁתַּחֲוֶה אֶל-
הַיְכָל־קִדְשֶׁךָ בִּירוּשָׁתְךָ : יי אֲהַבְתִּי מְעֹון בֵּיתְךָ .
וּמְקוֹם מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ : וַאֲנִי אֲשֶׁתַּחֲוֶה וְאֶכְרַע .
אֲבָרְכָה לִפְנֵי־יְיָ עֲשֵׂי : וַאֲנִי תַפְלֵת־יְיָ ו יי עַת
רְצוֹן אֱלֹהִים בָּרַב־חֲסֵדְךָ עֲנֵנִי בְּאַמֻּת יִשְׁעֶךָ :

אני קראתיך פי תענני אל. הט־אזנה לי שִׁמַּע אִמְרָתִי :
אני בצדק אֶחֱזֶה פָּנֶיךָ . אֲשַׁבְּעָה בְּחֻקֶּיךָ תְּמוּנָתְךָ : וַאֲנִי
עֲלֶיךָ בְּשַׁחֲתִי יי . אִמְרָתִי אֱלֹהֵי אֲתָה : שִׁמַּע קוֹל תַּחֲנוּנִי
בְּשׁוּעֵי אֱלֶיךָ . בְּנִשְׁאֵי יָדֵי אֶל־דְּבִיר קִדְשֶׁךָ : יי אֱלֹהֵי
שְׁוֹעֵתִי אֱלֶיךָ וְתִרְפָּאֵנִי : אֱלֶיךָ יי אֶקְרָא וְאֶל־אֲדָנִי אֶתְחַנֵּן :
הֲאִירָה פָּנֶיךָ עַל־עַבְדֶּךָ . הוֹשִׁיעֵנִי בְּחֲסֵדְךָ : פִּי לָךְ יי
הוֹחֲלֵתִי . אֲתָה תַעֲנֶנּוּ יי אֱלֹהֵי : שִׁמַּעַה תַּפְלֵתִי ו יי . וְשׁוֹעֵתִי ו
הֲאִזְנָה . אֶל־דְּמָעָתִי אֶל־תַּחֲרֹשׁ : שִׁמַּע יי וְחֲנֻנִי . יי הִנֵּה ו
עֲזֹר לִי :

שיר הפעלות לְדוֹד שְׁמַחֲתִי בְּאֹמְרִים לִי בֵּית יי נִלְךָ : שֵׁשׁ אֲנִי
עַל אִמְרָתְךָ בְּמוֹצֵא שָׁלָל רַב : הַקְשִׁיבָה לְקוֹל שׁוּעֵי מַלְכִּי וְאֱלֹהֵי פִי
אֱלֶיךָ אֶתְפַּלֵּל : יי בָּקֵר תִּשְׁמַע קוֹלִי בָּקֵר אֶעֱרָךְ לָךְ וְאֶצְפָּה : אֲנִי קִרְאתִיךָ
פִּי תַעֲנֵנִי אֵל הַט־אֲזַנְךָ לִי שִׁמַּע אִמְרָתִי : רַגְלִי עֲמֻדָה בְּמִישׁוֹר בְּמִקְהָלִים
אֲבָרַךְ יי :

הַחֶקֶק הַזֹּאת לְמוֹעֵדָה מִיָּמִים יָמִימָה: וְהָיָה כִּי־יִבְיֹאֵךְ יְהוָה אֶל־אַרְצָךְ
הַפְּנִיעֲנִי בְּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָךְ וּלְאַבְתִּיךָ וּנְתַנָּה לָךְ: וְחִעֲבַרְתָּ כָל־פֶּטֶר־רֶחֶם
לִיהוָה וְכָל־פֶּטֶר שֹׁגֵר בְּהֶמָּה אֲשֶׁר יִהְיֶה לָךְ הַזִּבְרִים לִיהוָה: וְכָל־
פֶּטֶר חֲמֹד תִּפְדֹּר: בִּשְׁוֹה וְאִם־לֹא תִפְדֶּה וְעִרְפְּתָם וְכָל בְּכוֹר אָדָם בְּבִנְיָה
תִּפְדֶּה: וְהָיָה כִּי־יִשְׁאַלְךָ בְּנֶךָ מָחָר לֵאמֹר מַה־זֹּאת וְאָמַרְתָּ אֵלָיו בְּחֹזֶק
יָד הוֹצִיאָנוּ יְהוָה מִמִּצְרַיִם מִבֵּית עַבְדִּים: וַיְהִי כִּי־הִקְשָׁה פְרִיעָה לְשַׁלְחָנוֹ
וַיַּהֲרֹג יְהוָה כָּל־בְּכוֹר בְּאַרְצָךְ מִצְרַיִם מִבְּכוֹר אָדָם וְעַד־בְּכוֹר בְּהֶמָּה עַל־
כֵּן אֲנִי זֹכֵר לִיהוָה כָּל־פֶּטֶר רֶחֶם הַזִּבְרִים וְכָל־בְּכוֹר בְּנֵי אִפְקָה: וְהָיָה
לְאוֹת עַל־יָדְכָה וּלְמוֹטֶמֶת בֵּין עֵינֶיךָ כִּי בְחֹזֶק יָד הוֹצִיאָנוּ יְהוָה מִמִּצְרַיִם:

דקסס לר' שלמה בן גבירול. '3' תנועות ויחד '3' תנועות:

שֶׁחָר אֲבִקְשָׁךְ. צִוִּי וּמִשְׁנֹבֵי אֶעְרוֹךְ לְפָנֶיךָ. שְׁחָרִי וְגַם עֲרָבִי:
לְפָנֶי גִדְלָתְךָ. אֶעֱמֹד וְאֶפְהֹל כִּי־עֵינֶיךָ תִּרְאֶה. כָּל מַחֲשָׁבוֹת לִבִּי:
מַה־זֶּה אֲשֶׁר יוֹבֵל. הַלֵּב וְהַלְשׁוֹן לַעֲשׂוֹת וּמַה־בָּחוּ. רוּחִי בְּתוֹךְ קֶרְבִּי:
הִנֵּה לָךְ תִּשְׁבַּב. זְמַרְתָּ אֲנוֹשׁ עַל כֵּן אוֹדָה בְּעוֹד תִּהְיֶה. נִשְׁמַת אֱלוֹהִים בִּי:

קודם כל הספלות ילנוכ

מִי אֲנֹכִי שְׂאֵזְכָה לְהִתְפַּלֵּל לְפָנֶי הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁהוּא אֵל גְּדוֹל
וְנוֹרָא וְאֲנֹכִי אִישׁ חֹמֵט וְהִבְעַסְתִּי שְׁמוֹ הַגְּדוֹל בְּמַעֲשֵׂי הָרָעִים וְאֲנֹכִי
בָּשָׂר וָדָם עֹפֵר וְאֹפֵר וְאִינִי כִדְאִי לְהַזְכִּיר שְׁמוֹ הַגְּדוֹל הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא
וּמִכָּל שֶׁבֶן לְהִתְפַּלֵּל לְפָנָיו וּלְזִכְרוֹ שְׁמוֹ הַגְּדוֹל בְּמַה פְּעָמִים אֲנִי לִי אִיךָ
אֲשֶׁא פָנִים לַעֲמֹד לְפָנֶי מֶלֶךְ גְּדוֹל וְנוֹרָא מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא עֲלֵת כָּל הָעֲלֹת וְסִבַּת כָּל הַסִּבּוֹת אֵלָּא מִפָּנֵי רַחֲמָיו וְחַסְדָּיו
הַגְּדוֹלִים שְׁהוּא מְרַחֵם עַל בְּרִיּוֹתָיו וְרוֹצֵה בַתְּפִלָּה וְתַחֲנוּגִים שֶׁל עַבְדָּיו
בְּמוֹ שְׂנְאָמֶר קְרוֹב יי לְכָל קוֹרְאָיו לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאָהוּ בְּאֵמֶת. רוֹצֵה יי
אֶת יִרְיָאָיו וְאֶת שְׁוַעְתָּם יִשְׁמַע וַיִּשְׁמָע: שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה עֲדִיךָ כָּל בָּשָׂר
יְבוֹאוּ:

וְהוּא נָסִי וּמָנוּס לִי. מָנַת כּוֹסֵי בַּיּוֹם אֶקְרָא:
בְּיָדוֹ אֶפְקִיד רוּחִי. בָּעֵת אִישָׁן וְאָעִירָהּ: וְעַם
רוּחִי גִוִּיתִי יִי לִי וְלֹא אִירָא:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל גְּמִילַת יְדִים:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
יָצַר אֶת הָאָדָם בְּחִכְמוֹה וּבָרָא בּוֹ נְקִבִּים נְקִבִּים
חֲלוּלִים חֲלוּלִים. גָּלוּי וִידוּעַ לִפְנֵי כִסֵּא כְבוֹדָךְ
שָׂאם יִפְתַּח אַחֵר מֵהֶם אוֹ יִסְתֵּם אַחֵר מֵהֶם
אִי אֶפְשָׁר לְהִתְקִים וּלְעֲמוֹד לִפְנֶיךָ: בְּרוּךְ אַתָּה
יְיָ רוֹפֵא כָּל בָּשָׂר וּמַפְלִיא לַעֲשׂוֹת:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לַעֲסוֹק בְּדִבְרֵי תוֹרָה:
וּתְעַרְבֵנָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־דִּבְרֵי תוֹרָתְךָ.
בְּפִינוּ וּבִפְּיוֹת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל. וְנִהְיָה אֲנַחְנוּ
וְצִאֲצֵאֵינוּ וְצִאֲצֵאֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל כְּלָנוּ יוֹדְעֵי
שְׁמֶךָ וְלוֹמְדֵי תוֹרָתְךָ לְשִׁמְחָה: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ
הַמְּלַמֵּד תוֹרָה לַעֲמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם.
אֲשֶׁר בָּחַר־בָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים. וְנָתַן לָנוּ
אֶת תּוֹרָתוֹ בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

יְבָרֶכְךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ: יֵאָר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיחַנֶּנְךָ:
יִשָּׂא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיִשֶּׂם לְךָ שְׁלוֹם:

אֱלֹהֵינוּ דְּבָרִים שְׂאִין לָהֶם שְׁעוֹר. הַפֶּאֶר
וְתַבְפִּירִים וְהִרְאִיוֹן וְגִמְלִילוֹת חֲסִדִּים וְתַלְמוּד

יגדל אלהים חי וישתבח. נמצא ואין עת
אל-מציאותו: אחד ואין יחיד ביחודו. נעלם
וגם אין סוף לאחדותו: אין לו דמות הגוף
ואינו גוף. לא נערוך אליו קדשתו: קדמון
לכל-דבר אשר נברא. ראשון ואין ראשית
לראשיתו. חנו אדון עולם לכל-נוצר. יורה
גדלתו ומלכותו: שפע נבואתו נתנו. אל-אנשי
סגלתו ותפארתו: לא קם בישראל כמשה
עוד נביא. ומביט את-תמונתו: תורת אמת
נתן לעמו אל. על-יד נביאו נאמן ביתו: לא
יחליף האל ולא ימיר דתו. לעולמים לזולתו:
צופה ויודע סתרינו. מביט לסוף דבר בקדמתו:
גומר לאיש חסד כמפעלו. יתן לרשע רע
כרשעתו: ישלח לקץ ימין משיחנו. לפדות
מחבי קץ ישועתו: מתים יחיה אל ברב-חסדו.
ברוך עדי-עד שם תהלתו:

אֲדוֹן עוֹלָם אֲשֶׁר מֶלֶךְ. בְּטָרֶם כָּל־יִצִּיר
נִבְרָא: לַעֲת גַּעֲשֶׂה בַּחֲפָצוֹ כָּל. אֲזִי מֶלֶךְ שְׁמוֹ
נִקְרָא: וְאַחֲרֵי כָּבֳלוֹת הַכָּל. לְבָדּוֹ יִמְלֹךְ נוֹרָא:
וְהוּא חַיָּה וְהוּא הוֹחַ: וְהוּא יְהִיָּה בַּתְּפָאֲרָה:
וְהוּא אֶחָד וְאֵין שְׁנֵי. לְהַמְשִׁיל לוֹ לְהַחֲבִירָה:
בְּלִי רֵאשִׁית בְּלִי תְּכֵלִית. וְלֹא הָעוֹז וְהַמְשַׁרְתָּה:
וְהוּא אֵלֵי וְחֵי גּוֹאֲלִי. וְצוֹר חֲבֵלִי בַּעֲת צָרָה:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שעשה לי כל צרכי :
 ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר הכין מצעדי גבר :
 ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אוזר ישראל בגבורה :
 ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם עוזר ישראל בתפארה :
 ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם הנותן לי עף כח :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם
 המעביר שנה מעיני ותנומה מעפעפי :

ויהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו
 שתרגילנו בתורתך ודבקנו במצותיך. ואל
 תביאנו לא לידי חטא ולא לידי עברה ועון.
 ולא לידי גסיון ולא לידי בזיון. ואל תשלט בנו
 יצר הרע. ותרחיקנו מאדם רע. ומחבר רע.
 ודבקנו ביצר טוב ובמעשים טובים. וכוף
 את יצרנו להשתעבד לך. ותגנו תיוס
 ובכל יום לחן ולחסד ולרחמים בעיניך ובעיני
 כל רואינו. ותגמלנו חסדים טובים : ברוך
 אתה יי גומל חסדים טובים לעמו ישראל :

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי
 שתצילני היום ובכל יום מעוזי פנים ומעוזות
 פנים. מאדם רע. ומחבר רע. ומשבן רע.
 ומפגע רע. ומשטן המושחית. מדין קשה
 ומבעל דין קשה. בין שהוא בן ברית ובין
 שאינו בן ברית :

מין פולין ויכד היך פרשת עקידה געזאגט, וואסע ווייטער נאך תפלת שחרית לו פֿינדען מיינט.

לעולם יהא אדם ירא שמים בסתר ומזדה
 על האמת ודובר אמת בלבבו וישפם ויאמר :

תורה: אלו דברים שאדם אוכל פרותיהם
בעולם הזה והקרו קיימת לעולם הבא: ואלו
הן. כבוד אב ואם וגמילות חסדים והשפמת
בית המדרש שחריר וערבית. והכנסת
אורחים ובקור חולים. והכנסת פלה והלוית
המת ועיון תפלה והבאת שלום בין אדם לחברו
ותלמוד תורה כנגד כלם:

אלהי נשמה שנתת בי מהורה היא. אתה
בראתה אתה יצרתה אתה נפחתה בי. ואתה
משמרה בקרבי ואתה עתיד לפלה ממני
ולחחירה בי לעתיד לבא. כל זמן שהנשמה
בקרבי מודה אני לפניך יי אלהי ואלהי אבותי
רבון כל המעשים ארון כל הנשמות: ברוך
אתה יי המחזיר נשמות לפגרים מתים:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם הנותן
לשכוי בינה להבחין בין יום ובין לילה:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שלא עשני נוי
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שלא עשני עבד
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם

וויבויכנס געטענעט:

וויבויכנס געטענעט:

שעשני כרצוני:

שלא עשני אשה:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם פוקח עורים
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם מלביש ערמים
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם מתיר אסורים
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם זוקף כפופים
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם רוקע הארץ על המים:

אתה הוא עד שלא נברא העולם אתה
 הוא משנברא העולם. אתה הוא בעולם הזה.
 ואתה הוא לעולם הבא. קדש את-שמוך על
 מקדשי שמוך. וקדש את-שמוך בעולמוך.
 ובישועתך תרום ותגביה קרננו: ברוך אתה
 יי מקדש את-שמוך ברחמים:

אתה הוא יי אלהינו בשמים ובארץ ובשמי
 השמים העליונים. אמת אתה הוא ראשון
 ואתה הוא אחרון. ומבלעדך אין אלהים. קבץ
 קויד מארבע בנפות הארץ. יפירו וידעו כל-
 באי עולם. כי אתה הוא האלהים לבדך לכל
 ממלכות הארץ. אתה עשית את-השמים
 ואת-הארץ. את-הים ואת-כל-אשר בם: ומי
 בכל-מעשה ידיך בעליונים או בתחתונים
 שיאמר לך מה-תעשה: אבינו שבשמים עשה
 עמנו חסד בעבור שמוך הגדול שנקרא עלינו.
 וקום-לנו יי אלהינו מה-שפתוב. בעת ההיא
 אביא אתכם ובעת קבצי אתכם. כי אתן
 אתכם לשם ולתהלה בכל עמי הארץ בשובי
 את-שבותיכם לעיניכם אמר יי:

שמות ל"ח

וידבר יהוה אל-משה לאמר: ועשית פיור נחשת
 ובנו נחשת לרחצה ונתתה אתו בין-אהל מועד ובין
 המזבח ונתת שמה מים: ורחצו את-הרץ ובגיו ממנו את-
 ידיהם ואת-רגליהם: בבאם אל-אהל מועד ורחצו-מים
 ולא ימתו או בגשתם אל-המזבח לשאת לחקטיר אשה

רבוז כל־העולמים לא על־צדקותינו
 אֲנַחְנוּ מִפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לִפְנֶיךָ . כִּי עַל־
 רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים . מִתְאַנּוּ מִהַ תִּינּוּ מִהַ
 חֲסִדֵּנוּ מִהַ צְדָקוֹתֵינוּ מִהַ יְשׁוּעָתֵנוּ מִהַ כְּחִינוּ
 מִהַ גְּבוּרָתֵנוּ . מִתְנַאֲמֵר לִפְנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ
 וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ . הֲלֹא כָּל־הַגְּבוּרִים כָּאֵין לִפְנֶיךָ .
 וְאֲנָשֵׁי הַשֵּׁם כֹּלֹא חָיו . וְחַכְמִים כִּבְלֵי מִדָּע .
 וְגִבּוֹנִים כִּבְלֵי הַשֶּׁבֶל . כִּי רֹב מַעֲשֵׂיהֶם תַּחֲזוּ
 וַיָּמִי תִיָּהֶם הָבֵל לִפְנֶיךָ . וּמִזֹּתֵר הָאָדָם מִן־
 הַבְּהֵמָה אֵין כִּי הַכֹּל הָבֵל :

אֲבֵל אֲנַחְנוּ עִמָּךְ בְּנֵי בְרִיתְךָ . בְּנֵי אֲבֵרָהֶם
 אֲהֲבָךְ . שְׁנֵשְׁבַעְתָּ לֹו בְּהַר הַמּוֹרִיָּה . זֶרַע יִצְחָק
 יַחֲדוּ . שְׁנַעֲקָד עַל־גְּבֵי הַמּוֹזֶבֶח . עֲדַת יַעֲקֹב
 בְּנֶךָ בְּכוֹרְךָ . שְׁמֵאֱלֹהֵיכֶךָ שְׁאֲהֵבְתָּ לְזֹותוֹ .
 וּמִשְׁמַחְתֶּךָ שְׁשִׁמַּחְתָּ בּוֹ . קִרְאָרְךָ לְזֹת־שְׁמוֹ
 יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁרוֹן :

לְפִיכֶךָ אֲנַחְנוּ חֲיִבִּים לְהוֹדוֹת לָךְ וּלְשַׁבַּחְךָ
 וּלְפָאֲרְךָ וּלְבָרַךְ וּלְקַדֵּשׁ וּלְתַת־שֶׁבַח וְהוֹדִיָּה
 לְשִׁמְךָ . אֲשִׁירֵנוּ מִהַ־טוֹב חֲלָקֵנוּ וּמִהַ־נְּעִים
 גּוֹרְלֵנוּ וּמִהַ־יִּפְתָּ יִרְשָׁתֵנוּ . אֲשִׁירֵנוּ שְׁאֵנוּ
 מִשְׁפִּימִים וּמַעֲרִיבִים עֶרֶב וּבֹקֶר . וְאֲמִירִים
 פְּעָמִים בְּכָל־יוֹם

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ יי אֶחָד .

בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלֻכּוֹתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד :

מִין סְעוּלָתָן וּמִן עַם סַפְּעֵט מִן דַּעַר לֵייט מִזֵּיט , מוֹזֵר בֵּין מִזֵּין לֹו קְרִיאַת שְׁמַע גְּבוּלִיגֵט
 עוֹבֵר זִמן קְרִיאַת שְׁמַע זֵיין קֶנְטֵט , וּיְכַד הֵיךְ גִּינֶיךָ דִיט עֲכַטֵּט פֶּרֶשָׁה סָקֵן קְרִיאַת שְׁמַע
 גְּבוּלִיגֵט , וּמִקְוִיט מִזֵּין זֵיךְ מִיִּסְן כְּטֵה־פֶּמֶלֶחַב חוֹבֵת זִמן קִישׁ עֲכַטֵּט־דִּיגֵטֵט .

אמה הוא יי אלהינו שהקטירו אבותינו לפניך את קטרת הסמים בזמן שבית המקדש קיים. באשר צוית אותם על ידי משה נביאך בפתוב בתורתך:

שמות ל"ז

ויאמר יהוה אל-משה קח-לך סמים נאים וחקל-בנה סמים ולבונה זכרה בר בבר יהוה: ועשית אתה קטרת ריח מעשה ריחם ממלח שהור קדש: ושחקת ממנה חרץ ונתתה ממנה לפני העדת באהל מועד אשר אנעד לך שמה קדש קדשים תהיה לכם: ויאמר והקטיר עליו אהרן קטרת סמים בבקר בבקר בהיטיבו את-הנרות יקטירנה: ובהעלת אהרן את-הנרות בין הערבים יקטירנה קטרת תמיד לפני יהוה לדרתיכם:

תנו רבנן פסוקים הקטרת ביצר. שלש מאות וששים ושמונה מנים היו בה. שלש מאות וששים וחמשה במגין ימות החמה. ושלשה מנים יתרים שמהם מכנים בהן גדול מלא חפניו ביום הפפורים ומחזירם למבתשת בערב יום הפפורים כדי לקיים מצות דקה מן הדקה: ואחד עשר סמנין היו בה. ואלו הן. הצרי והצפרן. החלבנה. והלבונה. משקל שבעים שבעים מנה. מר. וקציעה. שבלת גרד. וברבום. משקל ששה עשר. ששה עשר מנה: הקשט שנים עשר. וקלופה שלשה. וקנמון תשעה. ברית פרשינה תשעה קבין. יין קפריסין סאין תלתא וקבין תלתא. ואם אין לו יין קפריסין. מביא חמר חורין עתיק: מלח סדומית רובע הקב. מעלה עשן כל שהוא: רבי נתן אומר אף פפרת חירדן כל שהוא. ואם נתן בה דבש פסקלה. אם חפר אחת מכל סמניה חיב מיתה. רבן שמעון בן גמליאל אומר. הצרי אינו אלא שרף הנוסף מעצי הקטף. בזרית פרשינה שושפין בה את הצפרן כדי שתהא נאה. יין קפריסין ששורין בו את הצפרן כדי שתהא עזה. והלא

לִיהוָה: וְרָחֲצוּ יְרֵיָם וְרָגְלֵיהֶם וְלֹא יָמְתוּ וְהִיטָה לָהֶם חֶק-
עוֹלָם לֹא וּלְזָרְעוֹ לְדוֹרָתָם:

וַיִּקְרֹא³ וּלְבַשׁ הַכֹּהֵן מִדּוֹ כֹד וּמִכְנָסֵי-בָד וּלְבַשׁ עַל-בָּשָׂרוֹ וְהָרִים אֶת-הַדֶּשֶׁן
אֲשֶׁר תֹּאכַל הָאֵשׁ אֶת-הָעוֹלָה עַל-הַמִּזְבֵּחַ וּשְׂמֹו אֵצֶל הַמִּזְבֵּחַ: וּפָשַׁט
אֶת-בְּגָדָיו וּלְבַשׁ בְּגָדִים אֲחֵרִים וְהוֹצִיא אֶת-הַדֶּשֶׁן אֶל-מַחוּץ לַמִּטְנֶה
אֶל-מָקוֹם טָהוֹר:

יְהִי רָצוֹן מִלְפָּנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתְּרַחֵם עָלֵינוּ וְתִמְחֹול
לָנוּ אֶת כָּל חַטֹּאתֵינוּ וְתִבְכֹּר לָנוּ אֶת כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ. וְתִמְחֹול וְתִסְלַח
לְכָל פֶּשַׁעֵינוּ. וְשִׁיבֵנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ. וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ קֶרֶבֶן
הַתָּמִיד שִׁיבִיר בְּעֵדְנוּ כִּמּוֹ שֶׁתִּתְכַּח עָלֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ עַל יְדֵי מִשָּׁה עֲבֹדָה
מִפִּי כְבוֹדָה כְּאָמֹר:

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵּאמֹר: צוּ אֶת-בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אֶת-קֶרְבְּנֵי לַחֲמִי לְאִשִּׁי
רֵיחַ נִיחֹחַ תִּשְׁמְרוּ לְהִקְרִיב לִי בְמוֹעֵדוֹ: וְאָמַרְתָּ
לָהֶם זֶה הָאִשָּׁה אֲשֶׁר תִּקְרִיבוּ לַיהוָה כְּבָשִׂים
בְּנֵי-שָׁנָה תְּמִימִים שְׁנַיִם לְיוֹם עֹלָה תָּמִיד: אֶת-
הַכֶּבֶשׂ אֶחָד תַּעֲשֶׂה בַבֶּקֶר וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי
תַּעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבִים: וְעִשִּׂירִית הָאִיפָה סֹלֶת
לְמִנְחָה בָּלוּלָה בְּשֶׁמֶן פְּתִית רְבִיעִית הַחֵין: עֹלָת
תָּמִיד תַּעֲשֶׂה בְּחֵר סִינִי לְרֵיחַ נִיחֹחַ אִשָּׁה לַיהוָה:
וְנִסְכּוֹ רְבִיעִית הַחֵין לְכֶבֶשׂ הָאֶחָד בִּקְדֹשׁ הַסֵּף
נִסְךְ שֶׁכֶר לַיהוָה: וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַּעֲשֶׂה בֵּין
הָעֶרְבִים כְּמִנְחַת הַבֶּקֶר וְנִסְכּוֹ תַּעֲשֶׂה אִשָּׁה
רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה:

וַיִּקְרָא ה' י"ח

וּשְׁחַט אֹתוֹ עַל יֶדֶךָ הַמִּזְבֵּחַ צִפְנָה לְפָנֶי יְהוָה וְזָרְקוּ
בְּנֵי אֲהֶרֶן הַכֹּהֲנִים אֶת-דָּמָו עַל-הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב:

תפלת כזי כחונילא דן הקנה :

אבנ"יחין

קרע"שמן

נגד"יכש

בטר"צחג

חקב"טנע

יגל"פוק

שקו"צית

אֶנָּה בָּכָה גְּדוּלַת יְמִינָה תִּתִּיר צָרוּרָה.
 קָבַל רִנַּת עַמָּה שְׂגָבָנוּ מְהֵרָה נוֹרָא.
 נָא גְבוּר דּוֹרֵשֵׁי יְחִידָה כְּבָבַת שְׁמֵרָם.
 בָּרְכֵם מְהֵרָה רַחֲמִים צְדָקָתָה תָּמִיד גְּמִלָם.
 חֲסִין קְדוֹשׁ בְּרוּב מוֹבֵד נְהַל עֲדָתָה.
 יְחִיד גְּאֻה לְעַמָּה פִּנְה זֹכְרֵי קְדוּשָׁתָה.
 שְׁוֹעֲתֵנו קָבַל וְשִׁמְעַ צַעֲקָתֵנו יוֹדַע תַּעֲלָמוֹת.
 בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד :

רבוז העולמים אפה צויתנו להקריב קרבן התמיד במזעדו ולהיות
 פהנים בעבודתם ולוים בדוכנם וישראל במעמדו ועפה בעונותינו חרב
 בית המקדש ובטל התמיד ואין לנו לא כהן בעבודתו ולא לוי בדוכנו
 ולא ישראל במעמדו. ואפה אמרה וגשלמה פרים שפתינו: לכן יהי
 רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיהא שית שפתותינו חשוב
 ומקבל ומרצה לפניך באלו הקרבנו קרבן התמיד במזעדו ועמדנו על
 מעמדו. כמה שנאמר וגשלמה פרים שפתינו: ונאמר ושחט אותו על
 ירך המזבח צפונה לפני יי וזרקו בני אהרן הכהנים את דמו על המזבח
 סביב: ונאמר זאת התורה לעולה למנחה ולחטאת ולאשם ולמלוואים
 ולזבח השלמים:

מן שבת ^{צמזכ כ"ח ע'} וביום השבת שני כבשים בני שנה
 תמימים ושני עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן
 וגספו: עלת שפרת בשבתו על עלת התמיד
 וגספה:

מן ראש חדש ^{ס"ח} ובראשי חדשיכם תקריבו עליה
 ליהוה פרים בני בקר שנים ואיל אחד כבשים
 בני שנה שבעה תמימים: ושלשה עשרנים
 סלת מנחה בלולה בשמן לפר האחד ושני
 עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן לאיל האחד:

מי רגלים יפין לה. אלא שאין מכניסין מי רגלים בעזרה
מפני הכבוד:

תניא רבי נתן אומר בפשהוא שוחק. אומר הדק היטב
היטב הדק. מפני שהקול יפה לבשרים: פטמה לחצאין
בשרה. לשליש ולרביע לא שמענו: אומר רבי יהודה זה
הכלל. אם פמדתה בשרה. לחצאין או שחפר אחת מפל
סמניה חיב מיתה: תניא בר קפרא אחת לששים או
לשבעים שנה היתה באה של שירים לחצאין: ועוד תני
בר קפרא אלו הנה נותן בה קורטוב של דבש אין אדם
יכול לעמוד מפני ריחה. ולמה אין מערבין בה דבש מפני
שהתורה אמרה כי כל שאור וכל דבש לא תקטירו ממנו
אשה לוי:

אביי הנה מסדר סדר המערכה משמא דגמרא. ואלבא
דאבא שאול. מערכה גדולה קודמת למערכה שניה של
קמרת. ומערכה שניה של קמרת קודמת לסדור שני
גזרי עצים. וסדור שני גזרי עצים קודם לדשון מזבח הפנימי.
ודשון מזבח הפנימי קודם להטבת חמש גרות. והטבת
חמש גרות קודמת לדם התמיד. ודם התמיד קודם להטבת
שתי גרות. והטבת שתי גרות קודמת לקמרת. וקמרת
קודמת לאברים. ואברים קודמין למנחה. ומנחה קודמת
לחביתין. וחביתין קודמין לנסכין. ונסכין קודמין
למוספין. ומוספין קודמין לבזיבין. ובזיבין קודמין
לתמיד של בין הערבים. שנאמר וערב עליה העלה
והקטיר עליה חלבי השלמים. עליה השלם כל הקרפנות
בדם:

יי צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: יי צבאות
אשרי אדם בושח בך: יי הושיעה הפלך יעגנו ביום
קראנו: אתה סתר לי מצר תצדני רני פלט תסובבני סלה:
וערכה לוי מנחת יהודה וירושלים בימי עולם ובשנים
קדמוניות:

מִזְרָחִית צְפוֹנִית. צְפוֹנִית מִעֶרְבִית. מִעֶרְבִית
 דְּרוֹמִית. שְׁרֵי הָדָם הָיָה שׁוֹפֵךְ עַל יְסוֹד דְּרוֹמִי.
 וְנֹאכְלִין לִפְנֵים מִן־הַקִּלְעִים לְזִכְרֵי כַּהֲנָה בְּכָל־
 מֵאֵכֶל לַיּוֹם וּלְיֵלָה עַד־חֲצוֹת: (ה) הָעוֹלָה קֹדֶשׁ
 קֳדָשִׁים שְׁחִיטָתָהּ בַּצֶּפוֹן וְקָבֹל דָּמָה בְּכָלִי שָׂרֵת
 בַּצֶּפוֹן וְדָמָה טָעוֹן שְׁתֵּי מִתְּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע
 וְטָעוֹנָה הַפֶּשֶׁט וְנִתּוּחַ וְכִלְיִל לְאִישִׁים: (ו) זִבְחֵי
 שְׁלָמִי צָבוּר וְאַשְׁמוֹת. אֱלֹהֵי הֵן אֲשָׁמוֹת אֲשֶׁם
 גְּזִילוֹת אֲשֶׁם מַעֲיִלוֹת אֲשֶׁם שִׁפְחָה חֲרוּפָה אֲשֶׁם
 גְּזִיר אֲשֶׁם מִצּוֹרֵעַ אֲשֶׁם תְּלוּי. שְׁחִיטָתָן בַּצֶּפוֹן
 וְקָבֹל דָּמָן בְּכָלִי שָׂרֵת בַּצֶּפוֹן וְדָמָן טָעוֹן שְׁתֵּי
 מִתְּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע וְנֹאכְלִין לִפְנֵים מִן־הַקִּלְעִים
 לְזִכְרֵי כַּהֲנָה בְּכָל מֵאֵכֶל לַיּוֹם וּלְיֵלָה עַד־חֲצוֹת:

(ג) הַתּוֹדָה וְאֵיל גְּזִיר קֳדָשִׁים קָלִים שְׁחִיטָתָן
 בְּכָל־מָקוֹם בַּעֲזָרָה וְדָמָן טָעוֹן שְׁתֵּי מִתְּנוֹת
 שֶׁהֵן אַרְבַּע. וְנֹאכְלִין בְּכָל־הָעִיר לְכָל־אָדָם
 בְּכָל־מֵאֵכֶל לַיּוֹם וּלְיֵלָה עַד־חֲצוֹת: הַמּוֹרֵם
 מֵהֶם פִּיּוּצָא בָּהֶם אֵלָּא שֶׁהַמּוֹרֵם נֹאכֵל לַכַּהֲנִים
 לְנִשְׁיָהֶם וּלְבָנֵיהֶם וּלְעַבְדֵיהֶם: (ד) שְׁלָמִים קֳדָשִׁים
 קָלִים שְׁחִיטָתָן בְּכָל־מָקוֹם בַּעֲזָרָה וְדָמָן טָעוֹן
 שְׁתֵּי מִתְּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע. וְנֹאכְלִין בְּכָל־הָעִיר
 לְכָל־אָדָם בְּכָל מֵאֵכֶל לְשְׁנֵי יָמִים וּלְיֵלָה אֶחָד:
 הַמּוֹרֵם מֵהֶם פִּיּוּצָא בָּהֶם אֵלָּא שֶׁהַמּוֹרֵם נֹאכֵל
 לַכַּהֲנִים לְנִשְׁיָהֶם וּלְבָנֵיהֶם וּלְעַבְדֵיהֶם: (ה) תְּבַכּוֹר
 וְהַפֶּעֶשֶׁר וְהַפֶּסֶח קֳדָשִׁים קָלִים שְׁחִיטָתָן בְּכָל־

וְעֲשֹׂרוֹן עֲשֹׂרוֹן סֵלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְשֶׁמֶן לִפְנֵי
הָאֱלֹהִים עֲלֵה רֵיחַ נִיחָח אִשָּׁה לִיהוָה: וְגַם־בֵּיתָם
חֲצִי חֶהָן יִהְיֶה לָפָר וּשְׁלִישִׁתָּהּ תִּתֵּן לְאִיר
וּרְבִיעֶתָהּ תִּתֵּן לִפְנֵי־יְיָ וְאֵת עֲלֹת חֹדֶשׁ בְּחֹדְשׁוֹ
לְחֹדְשֵׁי הַשָּׁנָה: וְשַׁעִיר עֲזִים אֶחָד לְחַטָּאת
לִיהוָה עַל־עֲלֹת הַתָּמִיד יַעֲשֶׂה וְגַם־כּוֹ:

דינא פריק משניות, זך וויז דיז ברייתא דר' ישמעאל ומוזכר דען טעגליכען געבעטען ביים
געפליגט, מוזן זיך היימיט דעכ מצוה פון תלמוד תורה ענטלעדיגען לו קענען, דמאכר מוזן
יעדער פערפליכטעט מיט, זיך זעכעס פערטענד זיך לו מוזען.

משניות זכרים פ"ה

(א) אִיזְהוּ מִקוֹמָן שְׁלֹזְבָחִים קָדְשֵׁי קָדְשִׁים
שְׁחִיטָתוֹ בַּצָּפוֹן פֶּר וּשַׁעִיר שְׁלִיזִים הַפְּפוּרִים
שְׁחִיטָתוֹ בַּצָּפוֹן וְקָבִיל דָּמָן בְּכָלִי שָׂרֵת בַּצָּפוֹן
וְדָמָן טָעוֹן הִזְיָה עַל־בֵּין הַבָּדִים וְעַל־הַפָּרְכָּת
וְעַל־מִזְבַּח הַזֹּהֵב מִתְּנֶה אַחַת מִחֵן מַעֲבָבָת.
שִׁירֵי הָדָם הִיָּה שׁוֹפֵךְ עַל־יְסוֹד מַעֲרָבִי שְׁלִמְזִבַּח
הַחִיצוֹן. אִם־לֹא נָתַן לֹא עָבַב: (ב) פָּרִים
הַנִּשְׂרָפִים וּשְׁעִירִים הַנִּשְׂרָפִים שְׁחִיטָתוֹ בַּצָּפוֹן
וְקָבִיל דָּמָן בְּכָלִי שָׂרֵת בַּצָּפוֹן וְדָמָן טָעוֹן הִזְיָה
עַל־הַפָּרְכָּת וְעַל־מִזְבַּח הַזֹּהֵב. מִתְּנֶה אַחַת
מִחֵן מַעֲבָבָת. שִׁירֵי הָדָם הִיָּה שׁוֹפֵךְ עַל יְסוֹד
מַעֲרָבִי שְׁלִמְזִבַּח הַחִיצוֹן אִם־לֹא נָתַן לֹא עָבַב.
אֱלוֹ וְאֱלוֹ נִשְׂרָפִין בְּבִירַת הַדָּשָׁן: (ג) חַטָּאת
הַצָּבוּר וְהַיָּחִיד אֱלוֹ הֵן חַטָּאת הַצָּבוּר שְׁעִירֵי
רִאשֵׁי חֳדָשִׁים וּשְׁלִמְזִבַּח הַחִיצוֹן בַּצָּפוֹן
וְקָבִיל דָּמָן בְּכָלִי שָׂרֵת בַּצָּפוֹן וְדָמָן טָעוֹן אַרְבַּע
מִתְּנֹת עַל אַרְבַּע קַרְנוֹת: פִּיצָד עֲלֵה בִפְנֵי
וּפָנָה לְסוּבָב וּבְאֱלוֹ לְקָרֵן דְּרוּמִית מִזְרָחִית.

יְיָ הַעֲלִיתָ מִן שְׂאוֹל נַפְשִׁי חַיִּיתִנִּי מִיָּרֵי בֹר. וְזָמְרוּ לִי
חֲסִידָיו וְחֻדְדוֹ לְזָכֹר קִדְשׁוֹ: כִּי רָנַע בְּאִפּוֹ חַיִּים בְּרָצוֹנוֹ.
בְּעֶרְבַּ יָלִין כְּכִי וּלְפָקֶךְ רָנָה: וְאֲנִי אֲמַרְתִּי בְּשִׁלּוֹי בֶּל אֲמוֹשׁ
וּלְעוֹלָם: יְיָ בְּרָצוֹנָה הֶעֱמַדְתָּהּ לְחַרְרִי עַז הַסִּתְרָתָּ פָּנֶיךָ
חַיִּיתִי נִבְהַל: אֵלֶיךָ יְיָ אֶקְרָא וְאֵל יְיָ אֶתְחַנֵּן: מִחֶרֶב־בָּצַע
בְּדַמִּי בְּרִדְתִּי אֵל שַׁחַת הַיּוֹדֶה עֶפֶר הַנִּגִּיד אֲמַתְּךָ: שָׁמַע
יְיָ וַתִּגְנֵנִי יְיָ הִיָּה עֲזָר לִי: הִפְכָּתָּ מִסִּפְרִי לְמַחֹל לִי פִתְחָתָּ
שִׁקְי וַתִּאֲזָנֵנִי שְׂמַחָה: לְמַעַן יִזְמְרָה כְּבוֹד וְלֹא יִדָּם יְיָ
אֱלֹהֵי לְעוֹלָם אֲוֶרֶךְ: ק"

דומן וזיכר דינעס געזונגט :

הריני מזמן את פי לחודות ולהלל ולשבח את בוראי :

פֶּן ברוך שאמר ביו נעך שמנה עשרה דונל וזמן כיכט מפסיק זיין :

ברוך שאמר ביו חודו וזיכר סטעהנדר געבעטעט .

בְּרוּךְ שְׂאֵמֹר וַתִּיָּה הָעוֹלָם. בְּרוּךְ הוּא בְּרוּךְ
עֲשֵׂה בְּרָאשִׁית. בְּרוּךְ אוֹמֵר וְעֲשֵׂה. בְּרוּךְ גּוֹזֵר
וּמְקַיֵּם. בְּרוּךְ מְרַחֵם עַל הָאָרֶץ. בְּרוּךְ מְרַחֵם
עַל הַבְּרִיּוֹת. בְּרוּךְ מְשַׁלֵּם שָׂכָר טוֹב לִירֵאָיו.
בְּרוּךְ חַי לְעַד וְקַיִם לְנֶצַח. בְּרוּךְ פּוֹדֶה וּמַצִּיל
בְּרוּךְ שְׁמוֹ. בְּרוּךְ אֲתָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
הָאֵל אֲבִי הֶרְחֵמֶן הַמְּהַלֵּל בְּפִי עַמּוֹ מְשַׁבַּח וּמְפָאֵר
בְּלִשׁוֹן חֲסִידָיו וְעַבְדָּיו. וּבִשְׁיֵרֵי דָוָד עַבְדְּךָ
נִהְלָלָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּשִׁבְחוֹת וּבְזִמְרוֹת נִגְדָּלָה
וּנְשַׁבַּחָהּ וּנְפָאֶרְהָ וְנִזְכִּיר שְׁמָהּ וְנִמְלִיכָהּ מִלִּפְנֵי
אֱלֹהֵינוּ יְחִיד חַי הָעוֹלָמִים מֶלֶךְ מְשַׁבַּח וּמְפָאֵר
עַד־יָעַד שְׁמוֹ הַגָּדוֹל: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ
מְהַלֵּל בַּתְּשֻׁבּוֹת:

מקום בעזרה ודמן טעון מהנה אחת. ובלבד
שיתן כנגד חיסוד: שנה באכילתו הפכור נאכל
לפניהם והמעשר לכל-אדם ונאכלין בכל-העיר
בכל-מאכל לשני ימים ולילה אחד: הפסח
אינו נאכל אלא בלילה ואינו נאכל אלא עד-
חצות ואינו נאכל אלא למנינו ואינו נאכל
אלא צלי:

רבי ישמעאל אומר בשלש-עשרה מדות התורה
נדרשת: (ב) מקל וחמר. (ג) ומגזרה שנה. (ד) מבגין אב
מפתוב אחד. ומבגין אב משני כתובים: (ז) מכלל ופרט.
(ח) ומפרט וכלל. (י) כלל ופרט וכלל אי אתה דן אלא
בעין הפרט. (י) מכלל שהוא צריך לפרט. ומפרט שהוא
צריך לכלל. (ט) כל-דבר שהיה בכלל ויצא מן הכלל
ללמד. לא ללמד על עצמו יצא אלא ללמד על הכלל
כלו יצא. (ט) כל-דבר שהיה בכלל ויצא למען מוען אחד
שהוא בענינו יצא להקל ולא להתמיר. (י) כל-דבר שהיה
בכלל ויצא למען מוען אחר שלא בענינו יצא להקל
ולתמיר. (י) כל-דבר שהיה בכלל ויצא לדון בדבר
החדש אי אתה יכול להתזיר לכללו עד-שיחזירנו הפתוב
לכללו בפרוש. (י) דבר הלמד מענינו. ודבר הלמד
מסופו. (י) וכן שני כתובים המביאים זה את-זה עד-
שיבא הפתוב השלישי ויכריע ביניהם:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיפנה בית המקדש
במהרה בימינו וכן חלקנו בתורתך ושם נעבדך ביראה בימי עולם
ובשנים קדמוניות: וערבה לך מנחת יהודה וירושלים בימי עולם
ובשנים קדמוניות:

כפסוק וזמן ברוך שאמר מכפסגנו זמנו זמן דיננו:

ההלים ל

מזמור שיר חנכת הבית לדוד: ארוממה יי פי דליתני
ולא שמחת אויבי לי: יי אלהי שנעתי אליה ותרפאני:

שָׁמַיִם וְעָשָׂה: הוֹד וְהָדָר לְפָנָיו. עֹז וְחֵדָּה
בְּמִקְמוֹ: הָבוּ לַיִּי מִשְׁפָּחוֹת עַמִּים. הָבוּ לַיִּי
כְּבוֹד וְעֹז: הָבוּ לַיִּי כְבוֹד שְׁמוֹ. שְׂאוּ מִנְּחָה
וּבֹאוּ לְפָנָיו. הַשְׁתַּחֲוּוּ לַיִּי בְּהִדְרַת־קֹדֶשׁ:
חִילוּ מִלְּפָנָיו כָּל־הָאָרֶץ. אֲף־תִּכּוֹן תִּבֵּל
בְּלִתְמוּט: יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ.
וַיֹּאמְרוּ בְּנוֹיָם יְיָ מֶלֶךְ: יִרְעַם הַיָּם וּמָלוּאוּ.
יַעֲלֶיז הַשָּׂדֶה וְכָל־אֲשֶׁר־בוֹ: אֹז יִרְנְנוּ עֲצֵי
הַיַּעַר. מִלְּפָנֵי יְיָ כִּי־בָא לִשְׁפּוֹט אֶת הָאָרֶץ:
הוֹדוּ לַיִּי כִּי טוֹב. כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדּוֹ: וַאֲמָרוּ
הוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנו וְקַבְּצֵנוּ וְהַצִּילֵנוּ מִן־
הַגּוֹיִם. לְהוֹדוֹת לְשֵׁם קֹדֶשׁךָ לְהַשְׁתַּבַּח
בְּתִהְלָתְךָ: בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן־הָעוֹלָם
וְעַד־הָעֹלָם. וַיֹּאמְרוּ כָּל־הָעַם אָמֵן וְהִלֵּל
לַיִּי: (ע"כ) רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוּוּ לְהַדָּם
רִגְלָיו. קְדוֹשׁ הוּא: רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וְהַשְׁתַּחֲוּוּ לְהַר קֹדֶשׁוֹ. כִּי קְדוֹשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ:
וְהוּא רַחוּם וְיִכָּפֵר עוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבָּה
לְהַשִּׁיב אָפּוֹ וְלֹא־יַעִיר כָּל־חַמָּתּוֹ: אַתָּה יְיָ
לֹא תִכְלָא רַחֲמֶיךָ מִמֶּנִּי. חֲסִדְךָ וְאַמְתָּךְ

^{ל' ב' י'}
הוֹדוּ לַיְי קִרְאוּ בְשֵׁמוֹ. הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים
עֲלִילוֹתָיו: שִׁירוּ לוֹ זִמְרוּ-לוֹ שִׁיחוּ בְּכָל-
נִפְלְאוֹתָיו: הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קִדְשׁוֹ יִשְׂמַח לֵב
מִבִּקְשֵׁי יְי: דִּרְשׁוּ יְי וַעֲזֹז בִּקְשׁוֹ פָּנָיו
תָּמִיד: זָכְרוּ נִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה. מִפְתִּיחוּ
וּמִשְׁפַּטֵּי-פִיהוּ: זֶרַע יִשְׂרָאֵל עֲבְדוּ. בְּנֵי יַעֲקֹב
בְּחִירָיו: הוּא יְי אֱלֹהֵינוּ בְּכָל-הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו:
זָכְרוּ לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ. דַּבֵּר צִוְה לְאַלְפֵי דוֹר:
אֲשֶׁר כָּרַת אֶת-אַבְרָהָם. וּשְׁבֹנַעְתּוֹ לְיִצְחָק:
וַיַּעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב לְחֹק. לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם:
יֹאמַר לָךְ אֵתֵן אֶתֶּן אֶרֶץ-כְּנָעַן. חֶבְל נַחֲלַתְכֶם:
בְּהִיוֹתְכֶם ׀ מְתֵי מִסְפָּר. כִּמְעַט וְגָרִים
בָּהּ: וַיִּתְּהֶלְכוּ ׀ מִגּוֹי אֶל-גּוֹי. וּמִמַּמְלָכָה
אֶל-עַם אֲחֵר: לֹא-הִנִּיחַ לְאִישׁ לַעֲשֹׂקָם.
וַיִּזְכַּח עֲלֵיהֶם מְלָכִים: אֶל-הִתְגַּעּוּ בְּמִשְׁיָחִי.
וּבִנְבִיאי אֶל-הִתְרַעּוּ: שִׁירוּ לַיְי כָּל-הָאָרֶץ.
בִּשְׂרוּ מִיּוֹם אֶל-יּוֹם יִשׁוּעָתוֹ: סִפְרוּ בְּגוֹיִם
אֶת-כְּבוֹדוֹ. בְּכָל-הָעַמִּים נִפְלְאוֹתָיו: כִּי-
גָדוֹל יְי וּמְהֻלָּל מְאֹד. וְנוֹרָא הוּא עַל-כָּל-
אֱלֹהִים: כִּי כָל-אֱלֹהֵי הָעַמִּים אֱלִילִים. וַיְי

וְאָנִי ׀ בְּחֶסֶדְךָ כְּטַחְחִי יִגְלוּ לִבִּי בִישׁוּעָתְךָ ׀
אֲשִׁירָה לִי כִּי גָמַל עָלַי׃

און שבת, יום טוב, ערב יום כפור, ערב פסח אונד ח"המ של פסח ווירד מוזמור לתורה ניכט געזאגט.

תהלים ק' מְזִמֹּר לְתוֹדָה הִרְעִיו לִי כָּל הָאָרֶץ׃ עֲבָדוּ אֶת יְיָ בְּשִׂמְחָה בְּאוֹר לִפְנֵי בְּרִנָּה׃ דַּעַן בִּי יְיָ הוּא אֱלֹהִים הוּא עָשָׂנוּ וְלוֹ (ולא כתיב) אֲנַחְנוּ ׀ עֲמֹ וְצֹאן מִרְעִיתוֹ׃ בְּאוֹר שְׁעָרָיו בְּתוֹדָה תִּצְרֹתֵינוּ בְּתִהְיֶה הוֹדוֹ לֹא בְּרִכּוֹ שְׁמוֹ׃ בִּי טוֹב יְיָ לַעֲזֹלָם חֶסֶדוֹ נֶעַד דָּוִד נְדוֹר אֲמוֹנָתוֹ׃

און שבת, יום טוב, ווילא אונד און הושענא רבה, ווירד פֿאָן למנצח ביז יחי כבוד געזאגט, און (געטלעכערעכט) אבער זאגט וואס אונד מוזמור לתורה.

תהלים י"ט לְמִנְצֵחַ מְזִמֹּר לְדָוִד׃ הַשְּׁמַיִם ׀ מִסְפָּרִים כְּבוֹד־אֵל׃ וַיַּעַשׂ יָדָיו מִגִּיד הַרְקִיעַ׃ יוֹם לַיּוֹם יַבִּיעַ אִמָּר׃ וְלֵילָה לְלֵילָה יִחוּה־דָּעַת׃ אִין־אִמָּר וְאִין דְּבָרִים בְּלִי גִשְׁמוֹעַ קוֹלָם׃ בְּכָל־הָאָרֶץ יֵצֵא קוֹם׃ וּבִקְצֵה תֵּבֵל מִלִּיחָם׃ לִשְׁמֵשׁ שֵׁם־אֱהֵל בְּהֵם׃ וְהוּא כִּתְּתָן יֵצֵא מִחֻפָּתוֹ׃ יִשִּׁישׁ כְּגִבּוֹר לָרוּץ אֶרֶץ׃ מִקְצֵה הַשְּׁמַיִם מוֹצֵאוֹ וְתִקּוּפָתוֹ עַל־קְצוֹתָם׃ וְאִין גִּסְתָּר מִחֻפָּתוֹ׃ תוֹרַת יְיָ תְּמִימָה מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ׃ עֲדוּת יְיָ נֶאֱמָנָה מִחֻבִּימַת פֶּתִי׃ פִּקּוּדֵי יְיָ יִשְׂרָאֵל מְשֻׁמָּחִי לֵב׃ מַצּוֹת יְיָ בָּרָה מְאִידַת עֵינַיִם׃ יִרְאֵת יְיָ טְהוֹרָה עֹמֶדֶת לָעַד׃ מוֹשְׁפִט־יְיָ אֱמֶת צִדְקוֹ יִחָדוּ׃ תִּנְחַמְדִּים ׀ מוֹהֵב וּמְפֹרָב׃ וּמִתּוֹקִים מִדְּבַשׁ וְנֶפֶת צוּפִים׃ גַּם־עֲבָדְךָ גִּזְהָר בְּהֵם׃ בְּשִׁמְרָם עֵקֵב רָב׃ שְׂגִיאוֹת מִי־יָבִין מִנְּסֻתוֹת גִּנְיָ׃ גַּם ׀ מִזֹּדִים חֲשׂוֹךְ עֲבָדְךָ אֶל־יִמְשְׁלוּ־בִי אֹז אִיתָם׃

תָּמִיד יִצְרוּנִי: זְכוֹר־רַחֲמֶיךָ יְיָ וְחַסְדֶּיךָ כִּי
מַעֲזוֹלִם הָמָּה: תָּנוּ עֵז לֵאלֹהִים. עַל יִשְׂרָאֵל
גִּבּוֹרָתוֹ. וְעֵזוֹ בַּשָּׁחֲקִים: נוֹרָא אֱלֹהִים
מִמָּקוֹד־שִׁיד. אֵל יִשְׂרָאֵל הוּא נוֹתֵן עֵז
וְתַעֲצֻמוֹת לָעַם בְּרוּךְ אֱלֹהִים: אֵל־נִקְמוֹת
יְיָ אֵל־נִקְמוֹת הוֹפִיעַ: הַנִּשְׂא שִׁפְט הָאָרֶץ.
הַשֵּׁב גָּמוּל עַל גֵּאִים: לִי הִישָׁעָה. עַל־
עֲמֶךָ בִּרְכָתְךָ סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת עֲמָנוּ מִשָּׁגֵב
לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת אֲשֶׁר־אָדָם
בוֹטַח בְּךָ: יְיָ הוֹשִׁיעָה. הַמָּךְ יַעֲנֵנוּ בַּיּוֹם
קָרָאנוּ: הוֹשִׁיעָה! אֶת־עַמְּךָ וּבָרֶךְ אֶת־
נַחֲלָתְךָ. וְרַעַם וְנִשְׂאֵם עַד־הָעוֹלָם: נַפְשֵׁנוּ
*חֲכָתָה לִי עֲזָרְנוּ וּמִגִּנָּנוּ הוּא: כִּי־בוֹ יִשְׁמַח
לִבֵּנוּ כִּי בָשָׂם קֹדֶשׁוֹ בְּטַחָנוּ: יְהִי־חַסְדְּךָ יְיָ
עָלֵינוּ. כַּאֲשֶׁר יַחֲלֵנוּ לָךְ: הִרְאֵנוּ יְיָ חַסְדְּךָ
וַיִּשְׁעֶךָ הִתֵּן־לָנוּ: קוֹמָה עֲזָרְתָה לָנוּ. וּפָדָנוּ
לְמַעַן חַסְדְּךָ: אָנֹכִי יְיָ אֱלֹהֶיךָ הַמַּעֲלֶה מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם. הִרְחַב־פִּיךָ וְאִמְלֵאֲהוּ: אֲשֶׁר־
הָעַם שָׂכָכָה לוֹ. אֲשֶׁר־הָעַם שָׁאֵל אֱלֹהָיו:

אתה חייית לנו בדר ודר: בטרם | חרים ילדו
 ותחולל ארץ ותבל. ומעולם עד-עולם אתה
 אל: תשב אנש עד-דבא. ותאמר שובו בני-
 אדם: כי אלה שנים בעיניך כיום אתמול כי
 יעבור. ואשמורה בלילה: זרמתי שנה יהיו.
 בבקר פחציר יחלוף: בבקר יציץ וחלף. לערב
 ימולל ויבש: פירכלינו באפה ובחמתך נבהלנו:
 שתה עונותינו לנגדך. עלמנו למאור פניך:
 כי כל-ימינו פנו בעברתך. פלינו שנינו כמור
 הגה: ימיר-שנותינו | בהם שבעים שנה. ואם
 בגבורות | שמונים שנה. ורחבם עמל ואון
 פרגו חיש ונעפה: מירידע עז אפה. וכיראתך
 עברתך: למנות ימינו פן חודע. ונביא לבב
 חכמה: שיברה יי עד-מתי. והנחם על-
 עבדיך: שבענו בבקר חסדך. ונרגנה וגשמחה
 בכל-ימינו: שמחנו כימות עניתנו. שנות ראינו
 רעה: יראה אל-עבדיך פעלך. ותדרך על-
 בניהם:

ויחי | נעם | יי אלהינו עלינו | ומעשה

ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו:

מסלים 57

ישב | בסתר עליון. בצל שדי יתלונן: אמר ליי
 מחסי ומצודתי. אלהי אבטח-בו: כי הוא יצילה מפח
 יקוש. מדבר הוות: באברתו | יסך לך ותחת-כנפיו תחסה.
 צנה וסחרה אמתו: לא תירא מפחד לילה. מחץ יעוף
 יומם: מדבר באפל יחלוף. מקמב ישוד צהרים: יפל
 מצודה | אלה ורבבה מימינה. אליה לא יגש: רק בעיניך
 תביט. ושלמת רשעים תראה: כי-אתה יי מחסי. עליון

וְנִקְחֵי מִפֶּשַׁע רָב: יְהוּי־לְרָצוֹן וְאִמְרֵי פִי. וְהִגִּיז
לְבִי לִפְנֵיךָ יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי:

תהלים כ"ד
לְדוֹד בְּשָׁנוֹתָו אֶת טַעְמוֹ לִפְנֵי אֲבִימֶלֶךְ.
וַיִּגְרָשְׁהוּ וַיֵּלֶךְ: אֲבָרְכָה אֶת־יְיָ בְּכָל עֵת. תָּמִיד
תִּתְחַלְתּוּ בְּפִי: בְּיִי תִתְחַלֵּל נַפְשִׁי. יִשְׁמְעוּ עֲנוּיִם
וַיִּשְׁמְחוּ: גִּדְּלוּ לִי אֱתִי. וַיִּגְדֹּמְמָה שְׁמוֹ יַחְדָּו:
הִרְשֵׁתִי אֶת־יְיָ וְעַנְנִי. וּמָפַל מִגִּוְרוֹתִי חֲצִילָנִי:
חֲבִיטֹו אֱלֹוֵי וַנִּהְרֹו. וּפָנִיהֶם אֶל־יַחְפְּרוּ: זֶה עָנִי
קָרָא וַיִּי שָׁמַע. וּמָפַל צָרוֹתָיו הוֹשִׁיעֹו: חָנָה
מִלְּאֵף יְיָ סָבִיב לִירְאָיו וַיַּחֲלֹצֵם: טַעְמוֹ וִירְאוֹ פִי
טוֹב יְיָ. אֲשֶׁר־יִתְגַּבֵּר יַחֲסֹד־בוֹ: יִרְאוּ אֶת־יְיָ קִדְּשׁוּ.
פִי אֵין מַחֲסוֹר לִירְאָיו: פִּפְיָרִים רָשׁוּ וְרַעְבוּ.
וּדְרָשִׁי יְיָ לֹא־יַחֲסְרוּ כָל־טוֹב: לְכוּ־בָנִים שְׁמְעוּ־
לִי. יִרְאֵת יְיָ אֲלֻמְדָּכֶם: מִי־הָאִישׁ הַחֲפִץ חַיִּים.
אֲהֵב יָמִים לִרְאוֹת טוֹב: נָצַר לְשׁוֹנֵךְ מָרַע.
וּשְׁפָתֶיךָ מִדְּבַר מִרְמָה: סוּר מָרַע וַעֲשֵׂה־טוֹב
בִּקְשׁוֹ שְׁלוֹם וְרִדְפָהוּ: עֵינֵי יְיָ אֶל־צַדִּיקִים.
וְאֲזַנּוֹ אֶל שׁוֹעֲתָם: פִּנִּי יְיָ בְּעֵשִׂי רָע. לַחֲכָרִית
מֵאָרֶץ זָכָרִם: צַעֲקוּ וַיִּי שָׁמַע. וּמָפַל צָרוֹתָם
חֲצִילָם: קָרוֹב יְיָ לְגִשְׁבְּרֵי־לֵב. וְאֶת־דְּבַר־רוּחַ
יוֹשִׁיעַ: רַבּוֹת רַעוֹת צַדִּיק. וּמָפַל־ם יַצִּילָנוּ יְיָ:
שׁוֹמֵר כָּל עֲצָמוֹתָיו. אַחַת מִתְּהֵא לֹא נִשְׁבְּרָה.
תְּמוֹתֶת רָשָׁע רָעָה. וּשְׁנָאִי צַדִּיק יֵאֱשָׁמוּ: פֹּדָה
יְיָ נֶפֶשׁ עֲבָדָיו. וְלֹא יֵאֱשָׁמוּ כָּל חַחֲסִים בּוֹ:

תהלים כ"ה
תִּפְלֶה לְמִשְׁחָה אִישׁ־הָאֱלֹהִים. אֲדָנִי מַעֲזוֹן

דיינעם מיינט הלל הגדול, זונד דא: הלל פֿאָן ר"ח ווייזד הלל המצרי געזאגט. (זכרות דף ז' וכו' ופסקים קי"ט):

הַסֵּלִים קָבִיז׃ הוֹדוּ לַיְי כִּי טוֹב
הוֹדוּ לֵאלֹהֵי הָאֱלֹהִים
הוֹדוּ לְאֲדֹנֵי הָאֲדָנִים
לַעֲשֵׂה נִפְלְאוֹת גְּדֻלּוֹת לְבָדוּ
לַעֲשֵׂה הַשָּׁמַיִם בְּתִבְיוֹנָה
לְרוֹקַע הָאָרֶץ עַל הַמַּיִם
לַעֲשֵׂה אוֹרִים גְּדוּלִים
אֶת הַשֶּׁמֶשׁ לְמִמְשָׁלַת בְּיוֹם
אֶת הַיָּרֵחַ וְכּוֹכָבִים לְמִמְשָׁלוֹת בְּלִילָה כָּל־חַ
לְמַכָּה מִצָּרִים בְּכֹוֹרֵיהֶם
וַיּוֹצֵא יִשְׂרָאֵל מֵתוֹכָם
בְּיַד חֲזָקָה וּבִזְרוּעַ נְטוּיָה
לְגֹזֵר יַם־סוּף לַגִּזְרִים
וְהַעֲבִיר יִשְׂרָאֵל בְּתוֹכוֹ
וַיַּעַר פְּרַעֲחַ וַחֲלוֹ בַיָּם סוּף
לְמוֹלִיד עַמּוֹ בַּמִּדְבָּר
לְמַכָּה מְלָכִים גְּדֻלִים
וַיַּחַרֵּג מְלָכִים אֲדִירִים
לְסִיחֹון מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי
וּלְטוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן

שִׁמְתָּ מְעוֹנָה: לֹא־תִאָּנֶה אֵלֶיךָ רָעָה. וְנָגַע לֹא־יִקְרַב
בְּאַהֲלֶיךָ: כִּי מִלְּאֲכָיו יִצְוֶה־לָּךְ. לְשִׁמְרֶךָ בְּכָל־דְּרָכֶיךָ: עַל־
כַּפֵּים יִשְׁאוּנֶךָ. פֶּן־תִּגְנוֹף בְּאֶבֶן רִגְלֶךָ: עַל שַׁחַל וּפִתָּן
תִּדְרֹךְ. תִּרְמַם כְּפִיר וְתִנֵּן: כִּי בִי חֶשֶׁק וְאַפְלָמָהוּ. אֲשַׁנְּבֶהוּ
כִּי־יֵדַע שְׁמִי: יִקְרָאֵנִי וְאַעֲגֶהוּ. עִמּוֹ אֲנֹכִי בְּצָרָה אֲחַלְּצֶהוּ
וְאֶכְבְּדֶהוּ. אֲדָךְ יָמִים אֲשַׁבֵּיעֶהוּ. וְאַרְאֶהוּ בִישׁוּעָתִי: אֲדָךְ יָמִים וְגו'

מסלים קנ"ה תְּלַלְוִיָּה תְּלַלּוּ אֶת שֵׁם יי. תְּלַלּוּ עַבְדֵי יי:
שְׁעוּמָרִים בְּבֵית יי. בְּחִצְרוֹת בֵּית אֱלֹהֵינוּ: תְּלַלְוִיָּה
כִּי טוֹב יי. וּמָרוּ לְשִׁמּוֹ בִּי גָעִים: כִּי יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ
יְהוָה יִשְׂרָאֵל לְסִגְלָתוֹ: כִּי אֲנִי יָדַעְתִּי כִּי גָדוֹל יי.
וְאַדְגִּינִי מִכָּל־אֱלֹהִים: כָּל אֲשֶׁר־חִפֵּץ יי עָשָׂה.
בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ בַּיָּמִים וּבַלַּיְלָה מוֹתָ: מִעַלָּה נִשְׁאִים
מִקְצֵה הָאָרֶץ בְּרָקִים לְמָטָר עָשָׂה. מוֹצֵא־רוּחַ
מֵאוֹצְרוֹתָיו: שֶׁהִפָּה בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם. מֵאֲדָם עַד־
בְּהֶמָה: שָׁלַח אֶתוֹת וּמוֹפְתִים בְּחוֹכֵי מִצְרַיִם.
בְּפִרְעֹה וּבְכָל־עַבְדָּיו: שֶׁהִפָּה גּוֹיִם רַבִּים. וְהִרְגָּה
מְלָכִים עֲצוּמִים: לְסִיחּוֹן וּמֶלֶךְ הָאֱמּוּרִי וְלַעֲזֹג
מֶלֶךְ הַבָּשָׁן. וְלִכְלֹל מִמְּלָכּוֹת כְּנָעַן: וְנָתַן אֶרֶץ
נַחֲלָה. נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עִמּוֹ: יי שִׁמְךָ לְעוֹלָם. יי
זָכָרְךָ לְדֹר־דּוֹר: כִּי יִדִּין יי עִמּוֹ וְעַל־עַבְדָּיו וְיִתְּנָהּ:
עַצְבֵי הַגּוֹיִם בְּסִף וְזָהָב. מַעֲשֵׂי יְדֵי אָדָם: פָּה־לָּהֶם
וְלֹא יִדְבְּרוּ. עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ: אֲזִנַּיִם לָהֶם וְלֹא
יִאֲזִינוּ. אֵף אֵין יִשְׁרוּחַ בְּפִיהֶם: כְּמוֹתֵם יִהְיוּ עֲשִׂיהֶם.
כָּל אֲשֶׁר בּוֹטַח בָּהֶם: בֵּית יִשְׂרָאֵל בָּרְכוּ אֶת־יי
בֵּית אַחֶרֶן בָּרְכוּ אֶת יי: בֵּית חֲלֹוֹי בָּרְכוּ אֶת־יי.

לִי. עֲזָרְנוּ וּבִגְדֵנוּ הוּא: כִּי בּוֹ יִשְׁמַח לְבִנּוּ. כִּי
בְשֵׁם קֹדֶשׁוֹ בְּמַחֲנוּ. יְהִי חֶסֶדְךָ יְיָ עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר
יַחֲלֵנוּ לָךְ:

מסלים ל"ב מִזְמוֹר שִׁיר לַיּוֹם הַשַּׁבָּת: טוֹב לְהוֹדוֹת לַיְיָ. וּלְזַמֵּר
לְשִׁמְךָ עֲלֵינוּ: לְהַגִּיד בִּבְקָר חֶסֶדְךָ. וְאַמוּנָתְךָ בְּלִילוֹת: עָלֵי-
עֲשׂוֹר וְעָלֵי-נָבֶל. עָלֵי הַנְּיוֹן בְּבִנּוֹר: כִּי שִׁמְחַתְנִי יְיָ בְּפַעֲלֶךָ.
בְּמַעֲשֵׂי יְדֶיךָ אֲרַגֵּן: מִהֲגִדְלוֹ מַעֲשִׂיֶיךָ יְיָ. מְאֹד עִמָּקוֹ
מִחֲשֻׁבוֹתֶיךָ: אִישׁ-בֶּעַר לֹא יֵדַע. וְכִסִּיל לֹא-יָבִין אֶת-זֹאת:
בְּפֶרֶח רִשְׁעִים בְּמוֹ עֵשֶׁב. וַיֵּצִיאוּ כָּל פֹּעֲלֵי אֱנוֹן לְהַשְׁמֵדֵם
עַד־עַד: וְאַתָּה מָרוֹם לְעֵלָם יְיָ: כִּי הִנֵּה אֵיבֶיךָ יְיָ בִּי-הִנֵּה
אֵיבֶיךָ יֵאבְדוּ. יִתְפָּרְדּוּ כָּל-פֹּעֲלֵי אֱנוֹן: וּתְרֹם כְּרָאִם קִרְנִי.
כִּלְתִּי בְשִׁמָּן רַעֲנָן: וּתְבַטְּ עֵינֵי בְּשׂוֹרֵי. בְּקָמִים עָלֵי מְרַעִים
תִּשְׁמַעְנָה אָזְנִי: צִדִּיק כְּתֹמֵר יִפְרָח. כְּאֶרֶץ בְּלִבְנוֹן יִשְׁגֶּה:
שְׁתוּלִים בְּבֵית יְיָ. בְּחֻצֹת אֱלֹהֵינוּ יִפְרִיחוּ: עוֹד יִנּוּבּוֹן
בְּשִׁיבָה. דְּשָׁנִים וְרַעֲנָנִים יִהְיוּ: לְהַגִּיד כִּי-יֵשֶׁר יְיָ. צוּרֵי וְלֹא-
עוֹלָתָה בּוֹ: (עֲלֹתָה כח"ט)

צ"ג יְיָ מֶלֶךְ גְּאוּת לְבֶשׁ. לְבֶשׁ יְיָ עַז הַתְּאֵזֶר אֶת תַּבְּוִן
תִּבְל בַּל תִּמּוֹט: נָכוֹן כִּסְאָךָ מֵאֵז מַעוֹלָם אָתָּה: נִשְׂאוּ
נְהָרוֹת יְיָ. נִשְׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם. יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דְּבָרִים: מִקְלֹת
מִים רַבִּים אֲדִירִים | מְשַׁבְּרֵי יָם אֲדִיר בְּמָרוֹם יְיָ: עֲדֹתֶיךָ
נֶאֱמְנוּ מְאֹד לְבֵיתְךָ נְאֻח־קֹדֶשׁ. יְיָ לְאַדְךָ יָמִים:

מן ווקטנטטעגן וויכד דינעסט גלייך נעך מזמור לתורה געזעגט.

יְהִי כְבוֹד יְיָ לְעוֹלָם יִשְׁמַח יְיָ בְּמַעֲשָׂיו:
יְהִי שֵׁם יְיָ מְבוֹרָךְ. מַעֲתָה וְעַד-עוֹלָם:
מִמְּזֶרֶח שֶׁמֶשׁ עַד מְבוֹאוֹ מְהֵלֵל שֵׁם יְיָ:
רַם עַל-כָּל גּוֹיִם יְיָ עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ: יְיָ

וַנִּתֵּן אֶרֶץ לְנַחֲלָה
נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עֲבָדוּ
שֶׁבַע שָׁפְלָנוּ וְזָכַר-לָנוּ
וַיַּפְרִקֵנוּ מִצָּרָנוּ
נָתַן לָחֶם לְכָל בָּשָׂר
חֲדָדוּ לְאֵל הַשָּׁמַיִם
כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ
כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ
כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ
כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ
כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ
כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ

תהלים ל"ג
רָנְנוּ צַדִּיקִים בַּיְי לַיְשָׁרִים נְאוּתָה תַּחֲלָה:
חֲדָדוּ לַי בְּכִנּוּר. בְּנִבֵּל עָשׂוֹר וּמְרוֹי לוֹ: שִׁיר
לוֹ שִׁיר חֲדָשׁ. חִטִּיבוּ גִּגֵּן בַּתְרוּעָה: כִּי יֵשֶׁר
דְּבַר-יְי. וְכָל מַעֲשָׂהוּ בְּאֱמוּנָה: אֲהַב צִדְקָה
וּמִשְׁפָּט. חֲסֵד יְי מִלְּאָה הָאָרֶץ: בְּדִבְרֵי שָׁמַיִם
נַעֲשֵׂו וּבְרוּחַ פִּיו כָּל-צָבָאִם: כִּגֵּם כִּינֹר מִי חַיִּים
נָתַן בְּאוֹצְרוֹת תְּחֹמוֹת: יִירָאוּ מִי כָל-הָאָרֶץ.
מִמֶּנּוּ יִגִּדּוּ כָל-יֹשְׁבֵי תֵבֶל: כִּי הוּא אָמַר וַיְהִי
הוּא צִוָּה וַיַּעֲמֹד: יְי הַפִּיר עֲצַת גּוֹיִם. הִנֵּיא
מִחֲשָׁבוֹת עַמִּים: עֲצַת יְי לְעוֹלָם תַּעֲמֹד.
מִחֲשָׁבוֹת לְבֹו לָדָר וָדָר: אֲשֶׁרִי חֲגִוִי אֲשֶׁר יְי
אֱלֹהָיו. הָעַם וּבָחַר לְנַחֲלָה לוֹ: מִשְׁמַיִם הִבִּיט
יְי. רָאָה אֶת-כָּל בְּנֵי הָאָדָם: מִמִּכּוֹן שְׁבֹתוֹ
הַשְּׁגִיחַ. אֵל כָּל-יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ: חִוֹצֵר יַחַד לִפְנֵי.
הַמִּבִּין אֶל-כָּל-מַעֲשֵׂיהֶם: אֵין הַמִּלֵּךְ נוֹשֵׁעַ בְּרֵב-
חֵיר גִּבּוֹר לֹא יִנָּצַל בְּרֵב-כַּחַ: שֶׁקֶר תַּסּוּס
לַתְּשׁוּעָה וּבְרוּב חֵילוֹ לֹא יִמְלֹט: הִנֵּה עֵינֵי יְי
אֶל-יִירָאוּ. לַמִּיֻחָלִים לְחֲסָדוֹ: לְהַצִּיל מִמָּוֶת
נַפְשָׁם וּלְחַיּוֹתָם בְּרָעַב: נַפְשָׁנוּ חֲבַתָּה יְיִשׁ כִּסִּי"ת

מַעֲשֵׂיךָ. וּגְבוּרֹתֶיךָ יִגִּידוּ: חֲדָר כְּבוֹד חוֹדֶךָ.
 וְדַבְּרִי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחֶהָ: וְעֲזֹזוּ נִוְרָאוֹתֶיךָ
 יֹאמְרוּ. וּגְדַלְתְּךָ אִם־פָּרְנָה: זָכַר רַב טוֹבְךָ יִבְיְעוּ
 וְצַדִּיקְתְּךָ יִרְנֶנוּ: חֲנוּן וְרַחוּם יְיָ אֱלֹהֵי אֲפִים וּגְדֹל־
 חֶסֶד: טוֹב־יְיָ לְכָל. וְרַחֲמָיו עַל־כָּל־מַעֲשָׂיו:
 יוֹדוּךָ יְיָ כָּל־מַעֲשֵׂיךָ וְחִסְדֶּיךָ יִבְרְכוּךָ: כְּבוֹד
 מַלְכוּתְךָ יֹאמְרוּ. וּגְבוּרַתְךָ יִדְבְּרוּ: לְהוֹדִיעַ ו
 לְבַנֵּי הָאָדָם גְּבוּרֹתָיו. וּכְבוֹד חֲדָר מַלְכוּתוֹ:
 מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל־עוֹלָמִים. וּמִמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל־
 דּוֹר וָדָר: סוֹמֵךְ יְיָ לְכָל־הַנְּפִלִים. וְזוֹקֵף לְכָל־
 הַכַּפּוּפִים: עֵינֵי כָל־אֱלֹהֵי יִשְׁבְּרוּ. וְאַתָּה נֹתֵן־
 לָהֶם אֶת־אֲכָלָם בְּעֵתוֹ: פּוֹתֵחַ אֶת־יָדְךָ. וּמִשְׁבִּיעַ
 לְכָל־חַי רֶצוֹן: צַדִּיק יְיָ בְּכָל־דְּרָכָיו. וְחֹסֵד בְּכָל־
 מַעֲשָׂיו: קָרוֹב יְיָ לְכָל־קוֹדְאָיו. לְכָל־אֲשֶׁר
 יִקְרָאֵהוּ בְּאִמְרָת: רֶצוֹן־יִרְאֵיו יַעֲשֶׂה. וְאֵת
 שְׁוַעֲתָם יִשְׁמָע וְיוֹשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר יְיָ אֶת־כָּל־
 אֲחֻבָּיו. וְאֵת כָּל־הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד: תַּחֲלֹת
 יְיָ יִדְבֹּר־פִּי. וַיְבָרֶךְ כָּל־בָּשָׂר שֵׁם קוֹדֶשׁוֹ לְעוֹלָם
 וָעֶד: וְאַנְחֵנוּ וְנִבְרַךְ יְהִי: מִעַתָּה וְעַד־עוֹלָם
 חֲלִלוּיָהּ:

תהלים קנ"ז חֲלִלוּיָהּ הַלְלֵי נַפְשֵׁי אֲת־יְיָ: אֲחֻלְלָהּ יְיָ
 בְּחַיִּי אֲזַמְּרָה לְאֵלֵי בְעוֹדִי: אֶל־הַתְּבַטְחוּ בַּגְּדִיבִים.
 בְּבִרְאֵדָם שְׂאִין לוֹ תִשְׁוָעָה: תִּצָּא רוּחוֹ יֹשֵׁב
 לְאֲדָמָתוֹ. בְּיוֹם תַּחֲוֹא אֲבִדוּ עֲשֵׂתֵנוֹתָיו: אֲשֶׁר־
 שָׂאֵל יַעֲקֹב בְּעֶזְרוֹ. שִׁבְרוּ עַל יְיָ אֱלֹהָיו: עֲשֶׂה

שִׁמְךָ לְעוֹלָם. יְיָ זָכְרְךָ לְדֹר וָדֹר: יְיָ בְּשָׁמַיִם
הִכִּין כִּסְאוֹ וּמַלְכוּתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה: יִשְׁמְחוּ
הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ וַיֹּאמְרוּ בְּגוֹיִם יְיָ מֶלֶךְ:
יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מֶלֶךְ יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד: יְיָ מֶלֶךְ
עוֹלָם וָעֶד אֲבָדוּ גוֹיִם מֵאָרֶצוֹ: יְיָ הַפִּיר עֲצַת
גוֹיִם הִנֵּיא מַחְשְׁבוֹת עַמִּים: רַבּוֹת מַחְשְׁבוֹת
בְּלֵב אִישׁ. וְעֲצַת יְיָ הִיא תִקּוּם: עֲצַת יְיָ לְעוֹלָם
תִּעְמֹד. מַחְשְׁבוֹת לְבוֹ לְדֹר וָדֹר: כִּי הוּא
אָמַר וַיְהִי. הוּא צִוָּה וַיַּעֲמֹד: כִּי בָחַר יְיָ
בְּצִיּוֹן אֹתָהּ לְמוֹשָׁב לּוֹ: כִּי יַעֲקֹב בָּחַר לּוֹ
יְהוָה. יִשְׂרָאֵל לְסִגְלָתוֹ: כִּי לֹא יִטָּשׁ יְיָ עַמּוֹ.
וְנִחַלְתּוּ לֹא יַעֲזֹב: וְהוּא רַחוּם יִכְפֹּר עוֹן
וְלֹא־יִשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהַשִּׁיב אָפּוֹ. וְלֹא־יַעֲזִיר
כָּל חַמָּתוֹ: יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בַּיּוֹם
קָרָאנוּ:

אֲשֶׁרִי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ. עוֹד יִתְלַלֶּךְ סִלְּךָ:
אֲשֶׁרִי הָעַם שֶׁכָּבַח לּוֹ. אֲשֶׁרִי הָעַם שֶׁיִּאֲלָהּיוּ:
תַּחֲלָה לְדֹד. אֲרוֹמְמְךָ אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ.
וַאֲבָרְכָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד: בְּכָל יוֹם אֲבָרְכְּךָ.
וְאֶהְיֶלְלָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד: גְּדוֹל יְיָ וּמַהֲלֵל
מְאֹד. וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֶקֶר: דֹּד לְדֹד יִשְׁבַּח

בְּקִרְבָּךְ: הַשֵּׁם גְּבוּלְךָ שְׁלוֹם: חֶלֶב חַטִּים
 יִשְׂבִּיעֶךָ הַשְׁלַח אִמְרָתוֹ אֶרֶץ. עַד מִתְּהַרְהַר
 יְרוּיָן דְּבָרוֹ: הַנּוֹתָן שְׁלֵג כִּצְמָר. כְּפֹזַר
 כְּאֹפֶר יִפְזֹר: מִשְׁלִיךְ קָרְחוֹ כְּפִתִּים. לִפְנֵי
 קָרְתוֹ מִי יַעֲמֹד: יִשְׁלַח דְּבָרוֹ וַיִּמָּסֵם. יֵשֶׁב
 רוּחוֹ יִזְלוּ-מַיִם: מִגִּיד דְּבָרָיו לִיעֶקֶב. חֲקִיו
 וּמִשְׁפָּטָיו לְיִשְׂרָאֵל: לֹא עָשָׂה כֵן וְלִכְלֹל-
 גּוֹי. וּמִשְׁפָּטִים בְּלִי-דַעוּם הִלְלוּיָהּ:

תפלים קנ"ח תְּלָלוּהָ וְתִלְלוּ אֶת-יְיָ מִן הַשָּׁמַיִם. תְּלָלוּהָ
 בַּמְּרוֹמִים: תְּלָלוּהָ כָּל-מַלְאָכָיו תְּלָלוּהָ כָּל-
 צְבָאוֹ: תְּלָלוּהָ שֶׁמֶשׁ וַיָּרַח. תְּלָלוּהָ כָּל-
 כּוֹכְבֵי אוֹר: תְּלָלוּהָ שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם וְהַמַּיִם
 אֲשֶׁר וּמַעַל הַשָּׁמַיִם: יִתְּלָלוּ אֶת-שֵׁם יְיָ.
 כִּי הוּא צִוָּה וְנִבְרָאוּ: וַיַּעֲמִידֵם לָעַד לְעוֹלָם.
 חֵק נָתַן וְלֹא יַעֲבוֹר: תְּלָלוּ אֶת-יְיָ מִן-הָאָרֶץ.
 תַּנְיִינִים וְכָל תְּחוֹמוֹת: אֵשׁ וּבָרָד שְׁלֵג וּקִיטוֹר
 רוּחַ סַעֲרָה עָשָׂה דְּבָרוֹ: הַחֲרִים וְכָל-גְּבָעוֹת
 עֵץ פָּרִי וְכָל-אֲרָזִים: תַּחֲרֶה וְכָל-בְּהֵמָה רֶמֶשׁ
 וְצִפּוֹר כָּנָף: מַלְכֵי אֶרֶץ וְכָל-לְאֻמִּים שָׂרִים וְכָל
 שֹׁפְטֵי אֶרֶץ: בַּחֲוָרִים וְגַם-בְּתוֹלוֹת. זִקְנִים עִם
 נְעָרִים: יִתְּלָלוּ אֶת-שֵׁם יְיָ. כִּי נִשְׁגָּב שְׁמוֹ לְבָדוֹ.
 הוֹדוּ עַל אֶרֶץ וּשְׁמַיִם: וַיֵּרָם קֶרֶן לְעַמּוֹ. תִּתְּלָה
 לְכָל חֲסִידָיו. לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל עִם קְרוֹבוֹ תְּלָלוּיָהּ:

שָׁמַיִם וָאָרֶץ אֶת־הַיָּם וְאֶת כָּל־אֲשֶׁר־בָּם. הַשֹּׁמֵר
 אֲמַת לְעוֹלָם: עֲשֵׂה מִשְׁפָּט לְעֹשִׂיקִים. נֹתֵן
 לֶחֶם לָרַעֲבִים. יִי מַתִּיר אֲסוּרִים: יִי פֹקֵחַ עוֹרִים
 יִי זֹקֵף בְּפוֹפִים יִי אֹהֵב צְדִיקִים: יִי שֹׁמֵר אֶת־
 גְּרִים יְתוֹם וְאֶלְמָנָה יַעֲזֹדֵד וְדָרָךְ רָשָׁעִים
 יַעֲוֶה: יִמְלֹךְ יִי לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדָר וְדָר
 הַלְלוּיָהּ:

הַלְלוּיָהּ ^{תפלים קמ"ז} כִּי טוֹב זְמַרָה אֱלֹהֵינוּ. כִּי־
 נָעִים נֶאֱוָה תְהִלָּה: בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם יִי. גִּדְּחִי
 יִשְׂרָאֵל יִכְנֹם: הָרוּפָא לְשָׁבוּרֵי לֵב. וּמַחְבֵּשׁ
 לְעֲצֻבוֹתָם: מוֹנֵה מִסְפָּר לְכּוֹכָבִים לְכֹלָם
 שְׁמוֹת יִקְרָא: גִּדּוֹל אֲדֹנֵינוּ וְרַב כֹּחַ. לְתַבִּינָתוֹ
 אֵין מִסְפָּר: מַעֲזֹדֵד עֲנוּיִם יִי. מִשְׁפִּיל רָשָׁעִים
 עַד־י אָרֶץ: יַעֲנוּ לִי בְתוֹדָה. וּמְרוּ לְאֱלֹהֵינוּ
 בְּכִנּוּר: הַמְכַסֶּה שָׁמַיִם בְּעָבִים הַמְכִין
 לָאָרֶץ מָטָר. הַמְצַמִּיחַ הָרִים חֲצִיר: נֹתֵן
 לְבִהמָה לְחִמָּה. לְבָנֵי עָרֵב אֲשֶׁר יִקְרָאוּ:
 לֹא בַגְבוּרַת הַסּוּם יִחְפֹּץ. לֹא בְשׁוּקֵי הָאִישׁ
 יִרְצֶה: רוּצֶה יִי אֶת־יִרְאָיו. אֶת־הַמִּיִּחֲלִים
 לְחִסְדּוֹ: שִׁבְחֵי יְרוּשָׁלַיִם אֶת־יִי. הַלְלֵי אֱלֹהֶיךָ
 צִיּוֹן: כִּי חֹזֶה בְּרִיחֵי שְׁעָרֶיךָ. בִּרְךְ בְּנִיךְ

וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם. וַיִּמְלֹךְ כְּבוֹדוֹ
אֶת-כָּל-הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן:

וַיְבָרֶךְ בֵּינוּ מִשְׁתַּחֲוִיִּים וַיְכַד מְטֵה עֵנֶד גְּבוּמָגוּט.

ל"ה ח' כ"ט

וַיְבָרֶךְ דָּוִד אֶת-יְיָ לְעֵינָיו כָּל-הַקֶּהֶל. וַיֹּאמֶר דָּוִד
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲבִינוּ מֵעוֹלָם וְעַד-
עוֹלָם: לָךְ יְיָ הַגְדָּלָה וְהַגְבוּרָה וְהַתְפָּאֶרֶת וְהַנְצָחָה
וְהַחֲדוּד כִּי-כָל בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ לָךְ יְיָ הַמַּמְלָכָה
וְהַמִּתְנַשֵּׂא לְכָל וְלִרְאֵשׁ: וְהַעֲשֵׂר וְהַכְּבוֹד מִלְּפָנֶיךָ
וְאַתָּה מוֹשֵׁל בְּכָל. וּבִיָּדְךָ כַּחַ וְהַגְבוּרָה. וּבִיָּדְךָ לְגִדּוֹל
וּלְחֻזֶּק לִכְל: וְעַתָּה אֱלֹהֵינוּ מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ.
וּמִתְהַלָּלִים לְשֵׁם תְּפָאֶרְתְּךָ: (*) אַתָּה-הוּא יְיָ לְבִדְךָ
אַתָּה עֹשֶׂית אֶת-הַשָּׁמַיִם שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם וְכָל צָבָא
הָאָרֶץ וְכָל אֲשֶׁר עָלֶיהָ תִּנְיָוִים וְכָל אֲשֶׁר בָּהֶם וְאַתָּה
מְחִיָּה אֶת-כָּלֶם. וּצָבָא הַשָּׁמַיִם לָךְ מִשְׁתַּחֲוִיִּים:
אַתָּה הוּא יְיָ הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר בְּחֶרֶף בְּאַבְרָם
וְהוֹצֵאתוֹ מֵאוּר כַּשְׂדִּים. וְשִׁמְתָּ שְׁמוֹ אֲבִרְתָּם:
וּמִצָּאתָ אֶת לְבָבוֹ נֶאֱמָן לְפָנֶיךָ:

בֵּינֵנוּ וַיִּנְעֹכַ בְּרִית מִלְּחָה פִּעְנֵגוּט דַּעַכ מוֹחֵל הֵיעַכ עֵן.

וּכְרוֹרַת עַמּוֹ הַבְּרִית לְתַרַת אֶת-אָרֶץ
וְהַכְּנַעֲנִי הַחֲתִי וְהָאֲמֹרִי וְהַפְּרוּזִי וְהַיְבוּסִי
וְהַגְּרָגְשִׁי לְתַת לְזֹרְעוֹ. וְתִקֵּם אֶת-דְּבָרֶיךָ כִּי
צִדִּיק אַתָּה: וְהִרְאֵה אֶת-עֲנִי אֲבוֹתֵינוּ בְּמִצְרַיִם.
וְאַתָּה וְעַקְתָּם שְׁמַעְתָּ עַל יַם-סוּף: וְתַתֵּן

הַלְלוּיָהּ וְשִׁירוּ לַיְי שִׁיר חֲדָשׁ. תְּהַלְתּוּ
 בְּקֶהֱל חֲסִידִים: יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל בְּעֲשָׂיו. בְּנִי-
 צִיּוֹן יִגִּילוּ בְּמִלְכָּם: יִהְלְלוּ שְׁמוֹ בְּמַחֲוֹל.
 בְּתוֹף וּכְנֹר יִזְמְרוּ לוֹ: כִּי-רוֹצָה יִי בְּעַמּוֹ
 יִפְאַר עַנּוּיִם בִּישׁוּעָה: יַעֲלוּ חֲסִידִים בְּכָבוֹד
 יִרְנְנוּ עַל-מִשְׁכְּבוֹתָם: רוֹמְמוֹת אֵל בְּגִרוֹנָם.
 וַחֲרֹב פִּיפִּיּוֹת בְּיָדָם: לַעֲשׂוֹת נִקְמָה בַּגּוֹיִם.
 תּוֹכַחוֹת בְּלֵאמִים: לְאַסֹּר מַלְכֵיהֶם בּוֹקִים.
 וּנְכַבְּדֵיהֶם בְּכִבְלֵי בְרוֹל: לַעֲשׂוֹת בָּהֶם
 מִשְׁפָּט כְּתוֹב הַדָּר הוּא: לְכָל-חֲסִידָיו
 הַלְלוּיָהּ:

הַלְלוּיָהּ וְהַלְלוּ אֵל בְּקוֹדְשׁוֹ. הַלְלוּהוּ בְּרִקְעַ
 עוֹז: הַלְלוּהוּ בַּגְּבוּרָתוֹ. הַלְלוּהוּ בְּרַב גְּדָלוֹ:
 הַלְלוּהוּ בְּתִקְעַ שׁוֹפָר. הַלְלוּהוּ בַּנֶּבֶל וּכְנֹר:
 הַלְלוּהוּ בְּתוֹף וּמַחֲוֹל. הַלְלוּהוּ בַּמִּנִּים וְעֹנֵב:
 הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי שִׁמְעַ. הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה:
 כָּל הַנְּשָׁמָה תִּתְהַלֵּל יְהִי הַלְלוּיָהּ: כָּל הַנְּשָׁמָה תִּתְהַלֵּל
 יְהִי הַלְלוּיָהּ:

בָּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן: בָּרוּךְ יְיָ
 מִצִּיּוֹן שׁוֹכֵן יְרוּשָׁלַם הַלְלוּיָהּ: בָּרוּךְ יְיָ
 אֱלֹהִים אֲדֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֹשֶׂה נִפְלְאוֹת לְבָרוּ:

ים צָלְלוּ בְּעוֹפֶרֶת בָּמִים אֲדִירִים: מִי־כִמְכָּה
 בָּאֱלִים יְהוָה מִי כִמְכָּה נֶאֱדָר בְּקֹדֶשׁ נֹרָא תְהִלָּת
 עֲשֶׂה־פֶלֶא: נְטִית יְמִינָהּ תִּבְלַעְמוּ אֶרֶץ: נְחִית
 בַּחֲסֶדֶךָ עִם־זֵוִי גִאלָתָה נְהַלֵּת בְּעוֹדָה אֶל־נֹוֹה־קֹדֶשְׁךָ:
 שְׁמַעֵנוּ עַמִּים יִרְגְּזוּן חֵיל אֲחֹו יִשְׁבִּי פִלְשֶׁת: אֹו
 נִבְהָלוּ אֱלֹופֵי אֲדוֹם אֵילֵי מֹוֹאֵב יֶאֱחֹזְמוּ רַעַד
 נִמְגּוּ כָל יִשְׁבִּי כְנַעַן: תִּפֹּל עֲלֵיהֶם אֵימָתָהּ וּפָחַד
 בְּגִדְלָהּ זֶרֶעֶךָ יִדְמוּ כָאֶבֶן עַד־יַעֲבֹד עִמָּךָ יְהוָה
 עַד־יַעֲבֹד עִם־זֵוִי קִנִּיתָ: תִּבְיָאֲמוּ וְתִטְעֻמוּ בְּתֹר
 נְחִלְתְּךָ מִכּוֹן לְשִׁבְתְּךָ פַּעֲלָתָהּ יְהוָה מִקֹּדֶשׁ אֲדָנִי
 כּוֹנֵנִי יְדִידָהּ: יְהוָה יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעַד: יי ו יִמְלֹךְ
 לְעֹלָם וָעַד:

כִּי לֵי הַמְּלוּכָה וּמוֹשֵׁל בְּגוֹיִם: וְעֹלֵי מוֹשִׁיעִים
 בְּתֹר צִיּוֹן לְשֹׁפוֹט אֶת־הָרֶעֱשׂוּ וְהִיתָה לֵי
 הַמְּלוּכָה: וְהָיָה יי לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ בַּיּוֹם
 הַהוּא יְהִיָּה יי אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד:

וּבְתוֹרָתְךָ כְּתוּב לֵאמֹר שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ יי אֶחָד:

מִן שַׁבָּת מוֹדֵד יוֹם טוֹב וְיִזְכֹּר הַיַּעַר נְשׁוּמָת גִּבּוֹרֵימָגוּט.

יִשְׁתַּבַּח שְׁמֹךָ לְעַד מִלִּפְנֵי הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל
 וְהַקְדוֹשׁ בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ. כִּי לָךְ נֶאֱחָ יי אֱלֹהֵינוּ
 וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. שִׁיר וְשִׁבְחָה תִּלַּל וְזִמְרָה עוֹז
 וּמִמְשָׁלָה נֶצַח גְּדֻלָּה וּגְבוּרָה. תְּהַלֵּלָהּ וְתִפְאָרֶת
 קֹדֶשׁ וּמַלְכוּת. בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת מַעֲתָהּ וְעַד
 עוֹלָם: בְּרוּךְ אַתָּה יי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל בְּתִשְׁבָּחוֹת

אתה ומפתים בפרעה ובכל־עבדיו ובכל־
 עם ארצו כי ידעת כי הזירו עליהם
 ותעש לה שם כהיום הזה: והים בקעת
 לפניהם ויעברו בתוך־הים ביבשה. ואת־
 רדפיהם השלכת במצולות כמו־אבן
 במים עזים:

סוּחַ י"ד ל'
 וַיַּעַשׂ יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא אֶת־יִשְׂרָאֵל מִיַּד מִצְרַיִם וַיֵּרָא
 יִשְׂרָאֵל אֶת־מִצְרַיִם מֵת עַל־שַׁפַּת הַיָּם: וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת־
 הַיָּם הַגָּדֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה בְּמִצְרַיִם וַיִּירָאוּ הָעָם אֶת־יְהוָה
 וַיֹּאמְרוּ בִּיהוָה וּבְמֹשֶׁה עֲבָדָיו:

פֶּקֶן הַיַּעַב בֵּין נֹחַד בְּרַכּוֹ וְוִידֵד סִטְעָה־עַבְדִּי גִבְעוֹנָגִט .

וַיֹּאמְרוּ יִשְׂרָאֵל וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשִּׁירָה
 הַזֹּאת לַיהוָה וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר אֲשִׁירָה לַיהוָה כִּי־
 גָּאָח גָּאָח סוּם וּרְכָבוֹ רָמָה בַּיָּם: עֲזִי וּזְמַרְתִּי יְהוָה
 וַיְהִי־לִי לִישׁוּעָה זֶה אֱלֹהִי וְאֲנוּהוּ אֱלֹהֵי אָבִי
 וְאַרְמְמָנָהוּ: יְהוָה אִישׁ מִלְחָמָה יְהוָה שְׁמוֹ:
 מִרְכַּבַּת פָּרְעֹה וַחֲיָלוֹ יָרָה בַּיָּם וּמִבְחַר שְׁלֹשִׁי
 מִבָּעִי בַּיָּם־סוּף: תַּחֲמֹת יִבְסִימוּ יַרְדּוֹ בְּמִצּוֹת
 כְּמו־אֶבֶן: יִמְיֹנֶה יְהוָה גִּאֲדָרִי בַּפֶּת יִמְיֹנֶה יְהוָה
 תִּרְעֵץ אוֹיֵב: וּבָרַב גִּאֲוֹנֶה תִּתְּרֶם קִמְיֹה תִשְׁלַח
 חֲרָנֶה יֹאכֻלְמוּ פֶקֶשׁ: וּבְרוּחַ אֶפְיֹה גִעְרָמוּ מַיִם
 גִּצְבוּ כְמו־גֵּד גְּזִלִים קָפְאוּ תַחֲמֹת בְּלִבֵּיהֶם: אָמַר
 אוֹיֵב אֶרְדֶּף אֲשִׁיג אֲחַלֵּק שְׁלָל תִּמְלָאמוּ גִפְשִׁי
 אֶרִיק חֲרָבִי תֹורִישְׁמוּ יָדִי: גִּשְׁפַּת בְּרוּיָחַךְ פִּסְמוֹ

רַחֵם עָלֵינוּ. אֲדוֹן עֲזֵנוּ. צוּר מִשְׁגָּבֵנוּ. מִגֵּן
 יִשְׁעֵנוּ. מִשְׁגָּב בְּעֵדֵנוּ: אֵל בְּרוּךְ גָּדֹל-
 הָעֶזָּה. הַכִּיז וּפָעַל זִהְרֵי חֲמָה. טוֹב יַצַּר כְּבוֹד
 לְשִׁמּוֹ. מְאֹרוֹת נָתַן סְבִיבוֹת עֲזוֹ. פְּנוּת
 צָבָאוֹ קְדוּשִׁים רוּמְמֵי שָׂדֵי. תְּמִיד מִסְפָּרִים
 כְּבוֹד-אֵל וּקְדוּשָׁתוֹ: תְּתַבָּרַךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
 עַל שֶׁבַח מַעֲשֵׂה יְדִידָה וְעַל מְאֹרֵי אוֹר
 שְׁעֵשִׁית יִפְאָרוּךְ סִלָּה:

תְּתַבָּרַךְ צוּרֵנוּ מִלִּפְנֵי וּגְאֻלָּנוּ בּוֹרֵא קְדוּשִׁים.
 יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לְעַד מִלִּפְנֵי: יוֹצֵר מִשְׁרָתִים וְאֲשֶׁר
 מִשְׁרָתִיו בָּלֵם עוֹמְדִים בְּרוּם עוֹלָם. וּמִשְׁמִיעִים
 בִּירְאָה יַחַד בְּקוֹל דְּבָרֵי אֱלֹהִים חַיִּים וּמְלֵךְ עוֹלָם:
 כָּלֵם אֲהוּבִים כָּלֵם בְּרוּרִים כָּלֵם גְּבוּרִים וְכָלֵם
 עֲשִׂים בְּאִמְרָה וּבִירְאָה רָצוֹן קוֹנֵיהֶם. וְכָלֵם
 פּוֹתְחִים וְאֵת פִּיהֶם בְּקִדְשָׁה וּבְמִתְהַרָּה בְּשִׁירָה
 וּבְזִמְרָה. וּמְבָרְכִים וּמְשַׁבְּחִים. וּמְפָאֲרִים וּמְעֲרִיצִים
 וּמְקַדִּישִׁים וּמְמַלִּיכִים:

אֵת שֵׁם הָאֵל הַמְּלֵךְ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא
 קְדוֹשׁ הוּא. וְכָלֵם וּמְבָרְכִים עֲלֵיהֶם עוֹל מַלְכוּת
 שְׁמִים זֶה מוֹתָה. וְנוֹתְנִים רְשׁוּת זֶה לְזֶה. לְתַקְדִּישׁ
 לְיוֹצֵרם בְּנִחַת רוּחַ. בְּשִׁפְה בְּרוּרָה וּבְנִעִימָה
 קִדְשָׁה כָּלֵם כְּאַחַד עוֹנִים וְאוֹמְרִים בִּירְאָה:

אל החודאות. ארון הנפלאות. הבוחר בשירי
ומרה מלך אל חי העולמים:

קריש מונד ברכו וויכד נוצ פֿעקס חון געזאגט, ווער דמהער קהנע מנין בעטעט פֿענגט גלייך
ברוך אתה מן.

^{סוף}
יתברך ויתקדש שמה רבא בעלמא די־ברא ברעותה וימליך מלכותה
בחייו וביומיו ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן
יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא

^{סוף}
יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל
שמה דקודשא בריך הוא לעילא (בעי"ט ולעילא) מן כל ברכתא ושירתא
משבחתיא ונחמתיא דאמירן בעלמא ואמרו אמן:

ענגט קהל יתברך.

יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם
ויתנשא שמו של מלך מלכי
המלכים הקדוש ברוך הוא שהוא
ראשון והוא אחרון ומפלעדיו אין
אלהים סלו לרוב בערבות ביה
שמו ועליו לפניו ושמו מרומם על
כל ברכה ותהלה: ברוך שם כבוד
מלכותו לעולם ועד: יהי שם יי
מברך מעתה ועד עולם:

ווערענער דער חון ברכו ענגט

^{סוף}
ברכו את יי המברך:
קום ברוך יי המברך לעולם
ועד:
ברוך אתה יי אלהינו
מלך העולם יוצר אור
ובורא חשך עשה
שלום ובורא את הכל:

המאיר לארץ ולדורים עליה ברחמים.
ובטובו מחדש בכל־יום תמיד מעשה
בראשית. מה רבו מעשיך יי כלם בחכמה
עשית. מלאה הארץ קניינה. המלך המרומם
לברו מאז. המושב והמפאר והמתנשא
מימות עולם. אלהי עולם ברחמיה הרבים

בְּמִצּוֹתֶיךָ. וַיַּחֲדָר לְבַבְנוּ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה
 שְׁמֶךָ. וְלֹא נִבּוֹשׁ לְעוֹלָם וָעֶד כִּי בְשֵׁם
 קִדְשְׁךָ הַגָּדֹל וְהַנּוֹרָא בְּטַחְנוּ נִגִּילָה וְנִשְׁמַחָה
 בִּישׁוּעָתְךָ: (*) וְהִבִּיאֵנוּ לְשָׁלוֹם וּמֵאַרְבַּע
 כְּנָפוֹת הָאָרֶץ. וְתוֹלִיכֵנוּ קוֹמְמִיּוֹת לְאַרְצֵנוּ:
 כִּי אֵל פּוֹעֵל יִשׁוּעוֹת אַתָּה וּבְנוּ בְּחֶרֶת מְכַל
 עִם וּלְשׁוֹן וְקִרְבָּתָנוּ לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סְלֹה
 בְּאַמֶּת. לְהוֹדוֹת לָךְ וּלְיַחֲדָךְ בְּאַהֲבָרָה:
 בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
 בְּאַהֲבָה:

יְסִיד מוֹנֵחַ אֵל מְלֶכֶךְ נֶאֱמָן:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד: זכריה ו' ד'

זכרונם בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאַהֲבָתְךָ אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל-לִבְבְּךָ וּבְכָל-
 נַפְשְׁךָ וּבְכָל-מְאֹדְךָ: וְהָיוּ תְּהִלָּתוֹת הָאֵל אֲשֶׁר
 אֲנִי מִצִּיּוֹן תִּזְכָּר עַל-לִבְבְּךָ: וְשִׁנְנִתָם לְבָנֶיךָ
 וְדִבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בְּדֶרֶךְ
 וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ: וְקִשְׁרָתָם לְאוֹת עַל-יָדְךָ וְהָיוּ
 לְטִטְפַת בֵּין עֵינֶיךָ: וּכְתַבְתָּם עַל-מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ
 וּבְשַׁעְרֶיךָ:

קָדוֹשׁ וְקָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת
מָלֵא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ :

וְהָאוֹפָנִים וְחַיֹּת הַקֹּדֶשׁ בְּרַעַשׁ גָּדוֹל מִתְנַשְּׂאִים לָעֶמֶת
שָׂרָפִים. לָעֶמֶתָם מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים:

בָּרוּךְ כְּבוֹד־יְיָ מִמְּקוֹמוֹ :

לֵאל בָּרוּךְ גְּעִימוֹת יִתְנוּ. לְמֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיִם
זְמִירוֹת יֹאמְרוּ וְתִשְׁבְּחוֹת יִשְׁמִיעוּ. כִּי הוּא לְבָדוֹ
פּוֹעֵל גְּבוּרוֹת: עוֹשֶׂה חֲדָשׁוֹת. פּוֹעֵל מַלְחָמוֹת.
זוֹרֵעַ צָדָקוֹת. מַצְמִיחַ יְשׁוּעוֹת. בּוֹרֵא רְפוּאוֹת.
נוֹרֵא תְהִלּוֹת. אֲדוֹן הַנִּפְלְאוֹת הַמִּתְחַדֵּשׁ בְּטִיבוֹ בְּכָל
יוֹם הַמִּיד מַעֲשֶׂה בְּרָאשִׁית: בְּאֵמור לַעֲשֶׂה אוֹרִים
גְּדוֹלִים כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדוֹ: אוֹר חֲדָשׁ עַל צִיּוֹן הָאֵיר
וְנִזְכָּה כָלֵנוּ מִתְּהַרָה לְאוֹרוֹ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ יוֹצֵר
הַמְּאוֹרוֹת:

אַהֲבָה רַבָּה אֶתְּכַתְּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ חֲמֻלָּה
גְּדוֹלָה וַיִּתְּרָה חֲמֻלָּתְ עָלֵינוּ: אָבִינוּ מַלְכֵנוּ
בַּעֲבוּר אֲבוֹתֵינוּ שֶׁבִטְחוּ בְךָ. וְתִלְמִידֵם חֲקִי
חַיִּים. כֵּן תַּחֲנִנּוּ וְתִלְמִדֵנוּ: אָבִינוּ אֲבֵי הַרְחֻמָּן
הַמְּרַחֵם רַחֵם עָלֵינוּ. וְתֵן בְּלִבֵּנוּ לְהַבִּין
וּלְהַשְׁכִּיל לְשִׁמוּעַ לְלִמּוּד וּלְלַמֵּד לְשִׁמוּר
וּלְעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם אֶת כָּל־דְּבָרֵי תִלְמוּד תּוֹרַתְךָ
בְּאַהֲבָה: וְהָאֵר עֵינֵינוּ בְּתוֹרַתְךָ. וְדַבֵּק לִבֵּנוּ

אַחֲרֵי לְבַבְכֶּם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר-אַתֶּם זָנִים
 אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן הִזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת-כָּל-מִצְוֹתַי
 וְהִייתֶם קְדָשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
 אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהִזּוֹת לָכֶם
 לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

גוייך נעך אלהיכם וזיכר דעו: וזכר
 אמת גזעגט, (דער מוס ווען דעו: וזכר
 אמת זכור דייטאייך מוויסערעכענען).

ווען דער חזן ה' אלהיכם אמת זיט וועכעגט, פֿענגט קהל ווציב מן.

אֱמֶת וַיִּצִיב וְנָכוֹן וְקִיָּם וַיֵּשֶׁר וְנֶאֱמָן וְאֶהוּב
 וְחָבִיב וְנַחֲמָד וְנָעִים וְנוֹרָא וְאֲדִיר: וּמִתְקַן
 וּמִקְבָּל וְטוֹב וַיִּפֶּה הַדָּבָר הַזֶּה עָלֵינוּ לְעוֹלָם
 וָעֶד: אֱמֶת אֱלֹהֵי עוֹלָם ׀ מִלְכֵנוּ צוּר יַעֲקֹב
 מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ לְדוֹר וָדוֹר הוּא קָיָם וְשֵׁמוֹ קָיָם
 וְכִסְאוֹ נָכוֹן וּמַלְכוּתוֹ וְאַמוּנָתוֹ לְעֵד קִיָּמָה:
 וְדַבְּרִיו חַיִּים וְקִיָּמִים נְאֻמִּים וְנַחֲמָדִים לְעֵד
 וְלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים: (*) עַל אֲבוֹתֵינוּ וְעָלֵינוּ
 עַל בָּנֵינוּ וְעַל דּוֹרוֹתֵינוּ וְעַל כָּל-דּוֹרוֹת זֶרַע
 יִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ: עַל הָרָאשׁוֹנִים וְעַל
 הָאַחֲרוֹנִים דָּבָר טוֹב וְקִיָּם לְעוֹלָם וָעֶד: אֱמֶת
 וְאַמוּנָה חֹק וְלֹא יַעֲבֹד אֱמֶת שְׂאֵתָהּ הוּא יי
 אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מִלְכֵנוּ מֶלֶךְ אֲבוֹתֵינוּ
 גּוֹאֲלֵנוּ גּוֹאֵל אֲבוֹתֵינוּ יוֹצֵרֵנוּ צוּר יִשׁוּעֵתֵנוּ.

וְהָיָה אִם־שָׁמַעַתְּ שָׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי
 מִצְוָה אִתְּכֶם הַיּוֹם לֵאמֹר לֹא־תִהְיֶה אֱלֹהֵיכֶם
 וְלֹעֲבָדוּ בְּכָל־לִבְבְּכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם וְנָתַתִּי מִמֶּרֶ־
 אֲרָצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרָה וּמִלְקוֹשׁ וְאִסַּפְתִּי דָגָד וְתִירֹשׁ
 וַיִּצְהַרְדֶּךָ וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בַּשָּׂדֶה לִבְהֵמָתְךָ וְאָכְלָתָּ
 וְשָׁבַעְתָּ: הִשְׁמָרוּ לָכֶם פֶּרִיפְתָּח לִבְבְּכֶם וּסְרֹתָם
 וְעִבְדֹתָם אֲלֵהִם אַחֲרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם וְתָרָהוּ
 אֶפְרַיִם בָּכֶם וְעָצַר אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מִמֶּרֶ־
 וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ וְאִבְדֹתָם מִתְרָה מֵעַל
 הָאָרֶץ הַפְּסֻכָה אֲשֶׁר יִהְיֶה נָתַן לָכֶם וְשָׁמַתָּ אֶת־
 דְּבָרֵי אֱלֹהִים עַל־לִבְבְּכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם וּקְשָׁרְתָם
 אִתְּכֶם לְאוֹת עַל־יְדֵיכֶם וְהָיוּ לְמַטְפֵּת בֵּין עֵינֵיכֶם:
 וּלְמַדְתָּם אִתְּכֶם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ
 בְּבִירְתְּךָ וּבְלִכְתְּךָ בַּדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכֶכְךָ וּבְקוֹמְךָ:
 וּכְתַבְתָּם עַל־מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:
 לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וַיְמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה
 אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאֲבוֹתֵיכֶם לֵאמֹר לָהֶם כִּי־יִמֵּי
 הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ:

במדבר ט"ז כ"ג

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִת עַל־כַּנְפֵי
 בְּגָדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתַתִּי עַל־צִיצִית הַכָּנָף פְּתִיל
 תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִת וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם
 אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא־תִתְּרוּ:

יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

צוּר יִשְׂרָאֵל קוֹמָה בְּעֶזְרַת יִשְׂרָאֵל וּפְדָה
כְּנָאוֹמֶךָ יְהוּדָה וַיִּשְׂרָאֵל. גְּאֲלֵנוּ יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ
קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ גֹּאֲלֵ יִשְׂרָאֵל:

במנחה פי שם יי אקרא חבו גדל לאלהינו:

אֲדָנִי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי
אֲבֹתָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל
הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה
הַכֹּל וְזוֹכֵר חֲסָדֵי אֲבוֹת וּמֵבִיא גּוֹאֲלֵ לִבְנֵי בְּנֵיהֶם
לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַתְבָּה.

מן דען לעהן בוסעטמגעבן ווירד זכרנו מיינגעסמוזטעט.

זכרנו לחיים. מלך חפץ בחיים.

ובתבנו בספר החיים. למענה אלהים חיים:

מֶלֶךְ עֶזְרָה וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מַגֵּן
אֲבֹתָם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדָנִי מְתִיחַ מֵתִים אַתָּה
רֵב לְהוֹשִׁיעַ:

מית ווינטעכ משיב הרוח ומוזיד הגשם:

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְתִיחַ מֵתִים בְּרַחֲמִים
רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים.
וּמַקְנִים אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפְרַיִם. מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרֹת
וּמִי רוֹמָה קֵץ מֶלֶךְ מַמִּית וּמְתִיחַ וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

מן דען לעהן בוסעטמגעבן ווירד מי כמוך מיינגעסמוזטעט.

מי כמוך אב הרחמים. זוכר יצוריו לחיים ברחמים:

פֹּדְנוּ וּמַצִּילֵנוּ מֵעוֹלָם שְׁמךָ. אֵין אֱלֹהִים
זוֹלָתְךָ:

עֲזַרְתָּ אֲבוֹתֵינוּ אֶתְּחֵה הוּא מֵעוֹלָם. מִגֵּן וּמוֹשִׁיעַ
לְבָנֵיהֶם אַחֲרֵיהֶם בְּכָל־דָּוָר וְדָוָר: בָּרוּם עוֹלָם
מוֹשֶׁבֶךְ וּמִשְׁפָּטִיךְ וְצִדְקָתְךָ עַד־אֲפָסֵי אֶרֶץ: אֲשֶׁר־י
אִישׁ שִׁישְׁמַע לְמִצְוֹתֶיךָ. וְתוֹרַתְךָ וּדְבָרְךָ יֵשִׁים עַל
לִבּוֹ: אֶמֶת אֶתְּחֵה הוּא־ אֲדוֹן לְעַמְּךָ. וּמֶלֶךְ גִּבּוֹר
לָרִיב רִיבָם: אֶמֶת אֶתְּחֵה הוּא רֹאשׁוֹן וְאֶתְּחֵה הוּא
אַחֲרוֹן וּמַבְלַעְדֶּיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ.
מִמַּצָּרִים גָּאֻלָּתָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וּמִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ:
כָּל בְּכוֹרֵיהֶם תִּרְגַּם. וּבְכוֹרְךָ גָּאֻלָּתְךָ. וַיִּסְּסוּךָ
בְּקַעַת וְזָדִים טַבַּעַת וַיִּדְרִידִם הִעֲבַרְתָּ. וַיִּכְסּוּ מַיִם
צָרֵיהֶם אֶחָד מֵהֶם לֹא נֹתֵר: עַל זֹאת שִׁבְחוּ אֱלֹהִים
וְרוֹמְמוּ אֵל וְנִתְּנוּ יָדִידִים וּמִירוֹת שִׁירוֹת וְתִשְׁבַּחוּת
בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְמֶלֶךְ: אֵל חַי וְקַיָּים: כִּם וְנִשְׂא
גָּדוֹל וְנוֹרָא. מִשְׁפִּיל גִּזְאִים וּמִגְבִּיהַ שְׁפָלִים: מוֹצִיא
אֲסִירִים וּפּוֹדֵה עֲבָדִים וְעוֹזֵר בָּלִים. וְעוֹנֶה לְעַמּוֹ
בַּעַת שׁוֹעֵם אֵלָיו: תַּחֲלוֹת לֹאֵל עֲלִיוֹן בְּרוּךְ הוּא
וּמְבוֹרָךְ. מִשְׁחָ וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְךָ עָנִי שִׁירָה בְּשִׂמְחָה
רַבָּה וְאָמְרוּ כֻלָּם:

מִי כִמְכָה בָּאֵלִים יְיָ מִי כִמְכָה נֶאֱדָר

בְּקֹדֶשׁ. נוֹרָא תַּחֲלוֹת עֲשֵׂה פֶלֶא:

שִׁירָה תִּדְשָׁה שִׁבְחוּ גֵּאֻלִּים לְשִׁמְךָ. עַל שִׁפְת

תָּיִם יִמָּר כֻּלָּם הוֹדוּ וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ:

מן פֿומטטמגע ווירד פֿעקס חון הייבט עננו מיינגעסמוטעט :

עננו יי עננו, ביום צום פֿעניתנו, כי בצרה גדולה אנחנו, אל-
תפן אל-דשענו, ואל-תסתור פֿניך ממנו, ואל-תתעלם ממתנותי: הנה
נא קרוב לשועתנו, יהי נא חסדך לנחמנו, מרם נקרא אליך עננו,
פֿדבר שנאמר והנה מרם יקראו ואני אענה עוד הם מדברים ואני
אשמע: כי אתה יי העונה בעת צרה, פֿודה ומציל בכל-עת צרה
וצוקה: פֿרוך אתה יי העונה בעת צרה:

רפאנו יי ונרפא, הושיענו ונושעה, כי תהלתנו
אתה, ותעלה רפואה שלמה לכל-מבותינו, (*) כי
אל מלך רופא נאמן ורחמן אתה: פֿרוך אתה יי
רופא חולי עמו ישראל:

פֿרוך עלינו יי אלהינו את השנה הזאת ואת
כל-מיני תבואתה לטובה, ותן ברכה (מיס ווינטער וסן)
טל ומטר לברכה על פני האדמה ושבענו מטובך וברך
שנתנו בשנים טובות: פֿרוך אתה יי מברך
השנים:

תקע בשופר גדול לחרותנו ושא גם לקבץ
גליותינו וקבצנו יחד מארבע פֿנפות הארץ: פֿרוך
אתה יי מקבץ נדחי עמו ישראל:

השיבה שופמינו כבראשונה ויועצינו כבתחלה
והסר ממנו יגון ואנחה ומלוד עלינו אתה יי לברך
בחסד וברחמים וצדיקנו במשפט: פֿרוך אתה יי
מלך אוהב צדקה ומשפט: (נע"ם המלך המשפט):

(*) פֿיר מיינען קומענען קמן ומן הייבט דינעט בעטען: יהי רצון מלפניך יי אלהי
ונאלהי אבותי שתשלח מהרה רפואה שלמה מן השמים רפואת הנפש
ורפואת הגוף לחולה (פכ"ב) בתוך שאר חולי ישראל:

וַיֵּאמֶן אֶתָּה לְתַחֲיוֹת מֵתִים: בְּרוּךְ אַתָּה יי
מִתְחַיֵּה הַמֵּתִים:

קדושה לש"ן.

בְּקִדְשׁ אֶת שְׁמְךָ בְּעוֹלָם בְּשֵׁם שְׁמִקְדֵּי־שֵׁם
אוֹתוֹ בְּשֵׁמי מְרוֹם בְּכַתוּב עַל יַד גְּבִיאָךְ. וְקָרָא
זֶה אֵל זֶה וְאָמַר.

ק"ס קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יי צְבָאוֹת
מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:
ס"ן לְעַמְּתָם בְּרוּךְ יֵאמְרוּ:

ק"ס בְּרוּךְ כְּבוֹד־יי מִמְקוֹמוֹ:
ס"ן וּבְדִבְרֵי קִדְשֶׁךָ כְּתוּב לְאֹמַר:
ק"ס יִמְלֹךְ יי לְעוֹלָם אֱלֹהֵינוּ צִיּוֹן
לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

אַתָּה קְדוֹשׁ
וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ
וְקְדוּשִׁים בְּכָל
יוֹם יְהִלְלוּךָ
סְלִי: בְּרוּךְ
אַתָּה יי הָאֵל
תְּקַדְּשׁ:
(צט"ס הַמְּלִיךְ הַקְדוֹשׁ):

ס"ן לְדֹר וָדֹר בְּגִיד גְּדֻלָּה. וּלְנִצַּחַת נְצִיחִים קְדוּשַׁתְךָ בְּקִדְשׁ. וְשִׁבְחֶךָ
אֱלֹהֵינוּ מִפְּנֵינוּ לֹא יִמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי אֵל מְלִיךְ גָּדוֹל וְקְדוֹשׁ אַתָּה:
בְּרוּךְ אַתָּה יי הָאֵל (צט"ס הַמְּלִיךְ) תְּקַדְּשׁ:

אַתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת וּמַלְמֵד לְאִנוּשׁ בִּינָה:
חֲנִנִי מֵאַתָּה דַּעַת בִּינָה וְחֶשֶׁבֶל: בְּרוּךְ אַתָּה יי
חוֹנֵן תְּדַעַת:

חֲשִׁיבֵנו גְּאֻבֵּינוּ לְתוֹרַתְךָ. וְקִרְבֵּנוּ מִלְּכֵנו
לְעִבּוּרַתְךָ. וְתַחֲוִירֵנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ:
בְּרוּךְ אַתָּה יי הַרוֹצֶה בְּתִשׁוּבָה:

סֶלַח לָנוּ אֲבִינוּ כִּי חָטְאֵנוּ מְחַל לָנוּ מִלְּכֵנו כִּי
פָשַׁעְנוּ מִן פְּשָׁעֵנוּ מִן הַיַּעַר סְלִיחוֹת
אַתָּה יי חַנּוּן חֲמֻדָּה לְסִלּוֹחַ:

רֵאֵה נָא בְּעֵינֵינוּ וְרִיבָה רִיבֵנוּ וּגְאֹלֵנוּ מִתְּהוֹרָה
לְמַעַן שְׁמֶךָ כִּי גִוַּאֵל חֲזָק אַתָּה: בְּרוּךְ אַתָּה יי
גִוַּאֵל יִשְׂרָאֵל:

שמע קולנו יי אלהינו. חים ורחם עלינו וקבל
ברחמים וברצון את תפלתנו. כי אל שומע תפלות
ותחנונים אתה. ומלפניך מלפנו ריקם אל-תשיבנו.
(°) כי אתה שומע תפלת עמך ישראל ברחמים.
ברוך אתה יי שומע תפלה:

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם והשב
את העבודה לדביר ביתך. ואשי ישראל ותפלתם

(°) מן פסוקי תהלים וזכר היכל ענונו ביו וצוקה פקד כי אתה שומע ויינגעסוועט.

עננו יי עננו. ביום צום תעניתנו. פי בצרה גדולה אנחנו. אל-
תפן אל-דשענו. ואל-תסתר פניך מפנינו. ואל-תתעלם מתחנונו. היה
נא קרוב לשועתנו. יהי נא חסדך לנחמנו. טרם נקרא אליך עננו.
בדבר שנאמר והיה טרם יקראו ואני אענה עוד הם מדברים ואני
אשמע: פי אתה יי העונה בעת צרת. פודה ומציל בכל-עת צרה
וצוקה: כי אתה וגו'

פקד כי אתה שומע פלוגט ממן מויד-דינעס געבעט לו בעטן.

אנא יי חטאתי עויתי ופשעתי לפניך מיום היותי על האדמה עד
היום הזה (ובפרט בחטא פלוני ופלוני). אנא יי עשה למען שמך
הגדול ותכפר לי על עונותי וחטאי ופשעי שחטאתי ושעויתי ופשעתי
לפניך מפעורי עד היום הזה. ותמלא כל השמורת שפנמתי בשמך
הגדול: כי אתה וגו'

מויד דינעס פלוגט ממן מוס דמו טעגליכע ברקד פקד כי אתה לו בעטן.

אתה הוא יי האלהים הון ומפרנס ומכלכל מקרני ראמים עד
פיצי כנים. הטריפני לחם חקי והמציא לי ולכל בני ביתי מזונותי קודם
שאצטרך להם בנחת ולא בצער בחרת ולא באיסור בכבוד ולא בבזיון
לחיים ולשלום משפע ברכה והצלחה ומשפע בריכה עליונה פדי
שאוכל לעשות רצונה ולעסוק בתורתך ולקיים מצותך ואל תצריבני
לידי מתנת בשר ודם. ויקיים בי מקרא שכתוב. פותח את ידך
ומשפיע לכל חי רצון: וכתוב השלף על יי יהבך והוא יכללך: כי
אתה וכו'

(12)

וּלְמַלְשִׁינִים וְאֶל־תְּהֵי תִקְוָה. וְכָל עוֹשֵׁי רָשָׁעָה
בְּרָגַע יֵאָבְדוּ. וְכָל־ם וּמִתְרָה יִפְרְתוּ. וְחֹדִים וּ
מִתְרָה תַעֲקֹר וְהַשֹּׁבֵר וְהַמִּגֵּר וְתִכְנִיעַ בְּמִתְרָה
בְּיָמֵינוּ: בְּרוּךְ אַתָּה יי שׁוֹבֵר אוֹיְבִים וּמַכְנִיעַ זָרִים:
עַל הַצַּדִּיקִים וְעַל הַחֲסִידִים וְעַל זִקְנֵי עַמְּךָ בֵּית
יִשְׂרָאֵל. וְעַל פְּלִיטַת סוֹפְרֵיהֶם. וְעַל־גְּרֵי הַצַּדִּיק
וְעַל־נוֹי יִחְמוּ רַחֲמֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ. וְתֵן שֹׁכֵר טוֹב לְכָל
הַבּוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ בְּאַמֶּת. וְשִׁים חֶלְקֵנוּ עִמָּהֶם
לְעוֹלָם. וְלֹא נִבְוֹשׁ כִּי בָךְ בְּטַחְנוּ: בְּרוּךְ אַתָּה יי
מַשְׁעֵן וּמַבְטָח לַצַּדִּיקִים:

128

וְלִירוּשָׁלַיִם עִירְךָ בְּרַחֲמִים תָּשׁוּב. וְתִשְׁכּוֹן
בְּתוֹכָהּ כְּאַשֶׁר דִּבַּרְתָּ. וּבִנְתָה אוֹתָהּ בְּקֶרֶב בְּיָמֵינוּ
בְּנֵן עוֹלָם. וְכִסָּא דָּוִד מִתְרָה לְתוֹכָהּ תָּכִין: (נחם
למ"ב) בְּרוּךְ אַתָּה יי בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם:

אֶת־צֶמַח דָּוִד עַבְדְּךָ מִתְרָה תַצְמִיחַ. וְקֶרְנוֹ
תָּרוֹם בִּישׁוּעָתְךָ. כִּי לִישׁוּעָתְךָ קוִיֵּנוּ כָּל־חַיִּים:
בְּרוּךְ אַתָּה יי מַצְמִיחַ קֶרֶן יִשׁוּעָה:

(*) מִן תְּשׁוּעָה בָּאב מִיִּס מִנְחָה־גִבְעֵט וּוִיכֵד הֵיכַל נָחֵם גִּבְעֻמָּט:

נָחֵם יי אֱלֹהֵינוּ אֶת־אֲבֵלֵי צִיּוֹן. וְאֶת־אֲבֵלֵי יְרוּשָׁלַיִם. וְאֶת־הָעִיר
הָאֲבֵלָה וְהַחֲרָבָה וְהַבְּזוּיָה וְהַשׁוּמְמָה. הָאֲבֵלָה מִבְּלֵי בְּנֵיהָ. וְהַחֲרָבָה
מִמַּעֲזוֹנוֹתֶיהָ. וְהַבְּזוּיָה מִכְּבוֹדָהּ. וְהַשׁוּמְמָה מֵאֵין יוֹשֵׁב. וְהִיא יוֹשְׁבַת.
וְרֹאשָׁהּ חֲפוּיָה כְּאַשָׁה עֲקָרָה שְׁלֹא יֵלְדָה. וְיִבְלְעוּהָ לַגִּזְנוֹת. וְיִירָשׁוּהָ
עוֹבְדֵי זָרִים. וְיִטְּלוּ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְחָרֵב. וְיִהְיֶה בְּזוֹן חֲסִידֵי עֲלִיּוֹן.
עַל בֶּן צִיּוֹן כְּמֵר תִּבְכֶּה. וְיְרוּשָׁלַיִם תִּתֵּן קוֹלָהּ. לְבִי לְבִי עַל חֲלָלֵיהֶם.
מֵעַי מֵעַי עַל חֲלָלֵיהֶם. כִּי אַתָּה יי בָּאֵשׁ הִצַּקְתָּ. וּבָאֵשׁ אַתָּה עֲתִיד
לִבְנוֹתָהּ. כְּאִמּוֹר וְאֵנִי אֶהְיֶה לָּהּ נָאִם יי חוֹמַת אֵשׁ סָבִיב. וְלִכְבוֹד אֶהְיֶה
בְּתוֹכָהּ. בְּרוּךְ אַתָּה יי מְנַחֵם צִיּוֹן וּבּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם:

כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ. וְחֶמְדָּה כִּי לֹא תָמוּ חֲסִדֶיךָ.
מַעֲוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

גמגן חנוכה מונד פורים וויכד דינעס געזאגט:

על הנסים. ועל הפרקן. ועל הגבורות. ועל התשועות.
ועל המלחמות שעשית לאבותינו. בימים ההם בזמן הזה.

לפורים

בימי מרדכי ואסתר
בשושן הבירה בשעמד
עליהם המן הרשע. בקש
להשמיד להרוג ולאבד
את כל היהודים מנער
ועד זקן טף ונשים ביום
אחד בשלשה עשר
לחדש שנים עשר. הוא
חדש אדר ושללם לבזו.
ואתה ברחמך הרבים
הפרת את עצתו וקלקלת
את מחשבתו והשבות
לו גמולו בראשו. ותלו
אותו ואת בניו על העץ:

לחנוכה

בימי מתתיהו בן יוחנן בהן גדול חשמונאי
ובניו בשעמדה מלכות יון הרשעה על עמך
ישראל להשביחם תורתך ולהעבירם מחקי
רצונך. ואתה ברחמך הרבים עמדת להם
בעת צרתם. רבת את ריבם. ונתת את דינם.
נקמת את נקמתם. מסרת גבורים ביד חלשים.
ורבים ביד מעטים. וטמאים ביד טהורים.
ורשעים ביד צדיקים. וזדים ביד עוסקי תורתך.
ולך עשית שם גדול וקדוש בעולמך. ולעמך
ישראל עשית תשועה גדולה ופרקן כהיום
הזה. ואחר כן באו בגיך לדבר ביתך. ופגו
את היכלך. וטהרו את מקדשך. והדליקו
נרות בחצרות קדשך. וקבעו שמונת ימי
חנכה אלו להודות ולהלל לשמך הגדול:

ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלכנו תמיד
לעולם ועד:

פסן ראש השנה ביו יום כפור זאגט זמן:

ובתוב לחיים טובים כל-בני ברייתך:

וכל החיים יודוך סלה. ויהללו את שמך באמת.
האל ישועתנו ועזרתנו סלה: ברוך אתה יי הטוב
שמך ולך נאה להודות:

מין שחרית, מוסף מונד מן מיינעט פֿאסטטאגס מוזיק מין מנחה, זאגט דעם חון דינעס
אלהינו, בינו מיינעט אבל זאגט זמן עס ניכט:

אלהינו ואלהי אבותינו פֿרכנו בפֿרכה הפֿשֿלשֿת בתורה הַפֿתוּכָה
על-ידי משה עבדך האמורה מפי אהרן ובניו פֿתֿנים עם קדשיך פֿאמור:

בְּאַהֲבָה תִּקְבַּל בְּרָצוֹן . וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת
יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ .

מן ראש חדש מונד חול המועד ויכר היסד יעלה ויבא גבוהגט .

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וְיָבֵא וְיַגִּיעַ וְיִרְאֶה
וְיִרְצֶה וְיִשְׁמַע וְיִפְקֹד וְיִזְכֹּר זְכוּרֵנוּ וּפְקֻדוֹתֵנוּ . וְזִכְרוֹן
אֲבוֹתֵינוּ וְזִכְרוֹן מַשִּׁיחַ בֶּן־דָּוִד עֲבָדְךָ . וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם
עִיר קֹדֶשְׁךָ . וְזִכְרוֹן כָּל־עַמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ . לְפִלְטָה
לְמוֹכָרָה לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם
(לכ"ס) רֹאשׁ הַחֹדֶשׁ | (לפסס) חַג הַמִּצּוֹת | (לסכות) חַג הַסִּפּוֹת
הַזֶּה : זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְמוֹכָרָה . וּפְקֻדָּנוּ בּוֹ לְבִרְכָּה .
וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים . וּבְדַבַּר יְשׁוּעָה וּרְחֻמִּים חַסֵּם וְחַנּוּנוֹ .
וּרְחַם עָלֵינוּ . וְהוֹשִׁיעֵנוּ . כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנוּן
וּרְחוּם אָמֵן :

וְתַחֲנוּנָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבָךְ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים : בְּרוּךְ
אַתָּה יְיָ הַמַּחְזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן :

מוגט קהל מודים דרבנן .

מִזְדִּים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא
יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי
כָּל בָּשָׂר יוֹצֵרֵנוּ יוֹצֵר בְּרָאשִׁית
בְּרִכּוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל
וְהַקְדוֹשׁ עַל־שִׁהֲחִיתָנוּ וּקְיָמָתָנוּ
בֶּן תַּחֲנוּנוֹ וְיִתְקַיֵּמנוּ וְתִתְקַיֵּם
גְּלוּתֵנוּ לְחֻצְרוֹת קֹדֶשְׁךָ לְשִׁמּוֹר
חֻקֶּיךָ וּלְעֲשׂוֹת רִצּוֹנְךָ וּלְעֲבֹדְךָ
בְּלִבְךָ שָׁלֵם עַל שְׂאֵנוּ מִזְדִּים לָךְ
בְּרוּךְ אַתָּה הַהוֹדָאוֹת :

וועהענער דער חזן דינעט : מוגט :

מִזְדִּים אֲנַחְנוּ לָךְ
שְׂאֵתָה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם
וָעֶד . צוֹר חַיֵּינוּ מִגִּן וְיִשְׁעֵנוּ .
אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה
לָךְ וְנִסְפָּר הִתְלַחֵךְ . עַל
חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ וְעַל
נַשְׁמוֹתֵינוּ הַמְּסוּדוֹת לָךְ
וְעַל גִּסְיֶךָ שֶׁבְּכָל־יּוֹם
וּמִבּוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת עָרֵב וּבִקְרַר וְצָהָרִים . הַטּוֹב

אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי: עשה שלום
במרומו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו
אמן:

יהי רצון לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיפנה בית המקדש
במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך: ושם נעבדך ביראה בימי עולם
ובשנים קדמוניות: וערכה ליי מנחת יהודה וירושלים בימי עולם
ובשנים קדמוניות:

מן ר"ח, ח"ה מונד חנוכה ויכד נמך שמונה עשרה הלל געזאגט.

פֿון ראש השנה ביז יום כפור ויכד טעגליך (מויסעך שבת מונד פֿרייטאג לז מנחה, וויז
מויך עייב) זיין שחרית מונד זיין מנחה אבינו מלכנו געזאגט, ווען מעכר ייכ מן שבת
פֿענאט, זאגט ווען מויר עייב לז שחרית אבינו מלכנו:

אבינו מלכנו חטאנו לפניך
אבינו מלכנו אין לנו מלך אלא אתה
אבינו מלכנו עשה עמנו למען שמך
אבינו מלכנו חדש עלינו שנה טובה
אבינו מלכנו בפל מעלינו כל־גזרות קשות
אבינו מלכנו בפל מחשבות שונאינו

מן טעג דעם תענית, מעכערס לז מנחה, זאגט ווען דיינען רבין פֿער יחיו לרצון:

רבון כל העולמים גלוי וידוע לפניך בזמן שבית המקדש קיים
אדם חוטא ומקריב קרבן. ואין מקריבין ממנו אלא חלבו ודמו. ואתה
ברחמיך הרפים מכפר. ועבשיו ישבתי בתענית ונתמטע חלבי ודמי.
יהי רצון מלפניך שיהיה מיעוט חלבי ודמי שנתמטע היום. פֿאלו
הקרבתי לפניך על גבי המזבח ותרגני: יחיו לרצון וכו'

דינעס ויכד פֿיך קינדער געבעטעט, בעפֿער ווען יחיו לרצון זאגט:

רבון כל העולמים מלך רחמן, רחם על בני הנולדים לי מאשתי (פב"ב) ותפתח
לבם כפתחו של אולם כדי שיבינו עמקי וטעמי וסודי תורתך הקדושה ויהיו עוסקים
בתורתך לשמה, ותן להם חיים ארוכים ושנות ברוכים ויאריכו ימיהם ושנותיהם כמו
שכתוב ימי שנותינו בהם שבעים שנה, ויזכו לזרע כשר חיים וקיימים לאורך ימים ויהיו
ממלאים בתורה ובחכמה וביראת חטא, ויהיו אהובים למעלה ונחמדים למטה, ויהיו
נושאים חן ושכל טוב בעיני אלהים ואדם, ותצילם מעין הרע ומיצר הרע ומכל מיני
פורעניות המתרגשות וכאות לעולם, ונגדלם אני ואשתי שלא ימותו לא בחיי ולא בחיי
אשתי, ואל תשיבני ריקם מלפניך כי אתה שומע תפלת כל פה ברחמים ברוך אתה
שומע תפלה: יחיו לרצון וכו'

מִין שְׁחֵרִית, מִסֵּף מִזֵּד מִן מִינֵיכֶם פֶּסֶט טַמְעָה מִזֵּד מִין | מִין מִנְחָה מִזֵּד - מִעֲרִיב
מִנְחָה וְיִדְד דִּיעֵם גְּמֻמָּה : | וְיִדְד דִּיעֵם גְּמֻמָּה :

פֶּקֶן רֹאשׁ הַשָּׁנָה בֵּין יוֹם כַּפּוּר : מִגֵּט וּמִן דְּיֻעָם :

בְּסֶפֶר חַיִּים בְּרָבָה וְשָׁלוֹם וּפְרִנָּה מִזְבֵּחַ נִזְכָּר וְנִכְחַב לְפָנֶיךָ
 אֲנַחְנוּ וְכָל־עַמְּךָ בֵּית־יִשְׂרָאֵל ׀ לְחַיִּים מְזֻבִּים וְלִשְׁלוֹם. בְּרוּךְ אַתָּה יי
 עוֹשֵׂה הַשְּׁלוֹם :

וַיִּבְרָךְ מֹשֶׁה אֶת-עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ
וְנִסְתַּחֲפֶז מִפְּנֵי הָעַם כִּי עַתָּה יִכְרְטוּן בְּיָדֵינוּ וְנִסְתַּחֲפֶז מִפְּנֵי
הָעַם וְנִסְתַּחֲפֶז מִפְּנֵי הָעַם וְנִסְתַּחֲפֶז מִפְּנֵי הָעַם וְנִסְתַּחֲפֶז מִפְּנֵי הָעַם

רבוֹן העוֹלָמִים הָרִי אֲנִי לְפָנֶיךָ בְּתַעֲנִית נִדְבָה לְמַחֵר. יְהִי רָצוֹן
מִלְפָּנֶיךָ יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי. שְׁתַּקְבְּלֵנִי בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן. וְתֵבֵא לְפָנֶיךָ
תְּפִלָּתִי וְתַעֲנֶה עֲתִידָתִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים. כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל
פֶּה • יְחִי לְרַצוֹן וְכוּ

אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ שְׁמַע קוֹלֵנוּ חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ :
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת־תְּפִלָּתֵנוּ :
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ פָּתַח שַׁעֲרֵי שָׁמַיִם לְתִפְּלָתֵנוּ :
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ נָא אֲלֹהֵי־שִׁיבֵנוּ רִיקָם מִלְּפָנֶיךָ :
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ זְכוּר כִּי עָפָר אֲנַחְנוּ :
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ הִהָא הַשָּׁעָה הַזֹּאת שַׁעַת רַחֲמִים
 וְעַת רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ :
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ חֲמוּל עָלֵינוּ וְעַל עוֹלָלֵינוּ וְטַפֵּינוּ :
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ עֲשֵׂה לָמַעַן הַרְוִיגִים עַל שֵׁם קְדוֹשְׁךָ :
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ עֲשֵׂה לָמַעַן טְבוּחִים עַל יְחוּדְךָ :
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ עֲשֵׂה לָמַעַן בָּאֵי בָּאֵשׁ וּבַמֵּי־עַל
 קְדוֹשׁ שְׁמֶךָ :
 אָמֵן נִקּוּם לְעֵינֵינוּ נִקְמַת דָּם עֲבָרֶיךָ הַשְׁפוּךְ :
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ עֲשֵׂה לָמַעַנְךָ אִם לֹא לָמַעַנֵנוּ :
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ עֲשֵׂה לָמַעַנְךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ :
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ עֲשֵׂה לָמַעַן רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים :
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ עֲשֵׂה לָמַעַן שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא שֶׁנִּקְרָא עָלֵינוּ :
 אָמֵן חַנּוּן וְעֲנֻן כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה וְחֶסֶד וְהוֹשִׁיעֵנוּ :

וְשִׁנְתָּנוּ מִזֶּה דֶּקְנֵכְרֵנוּ וְיִכְרַד וְהוּא רַחוּם גְּבוּרָה, מִיִּסְגֵּנִי וְחִסְדֵּנוּ מִן הַיָּסְגֵּנִי טַמְאָנוּ
 מִזֶּה בְּעִטְפוֹנוּ וְכִכְּנוּ נִכְכְּנוּ גְבוּרָה וְיִכְרַד, וְיִלֵּךְ עִם פֶּקֶד רַחֲמוֹנוּ מִגְּבוּרָתְךָ מִיִּסְגֵּנִי.

וְהוּא רַחוּם ו יִכְפֹּר עוֹן וְלֹא יִשְׁחִית. וְהַרְבֵּה
 לְהָשִׁיב אָפּוֹ. וְלֹא יַעִיר כָּל־חַמָּתוֹ : אִתָּה יְיָ לֹא־
 תִכְלֹא רַחֲמֶיךָ מִמֶּנּוּ. חֲסִדְךָ וְאַמִּתְּךָ תָּמִיד יִצְרוּנוּ :
 הוֹשִׁיעֵנוּ ו יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְקַבְּלֵנוּ מִן־הַגּוֹיִם לְהוֹדוֹת
 לְשֵׁם קְדוֹשְׁךָ. לְהַשְׁתַּבֵּחַ בְּתִהְלָתְךָ : אִם־עוֹנוֹת

אָבִינוּ מִלִּפְנֵי הַפָּר עֲצַת אוֹיְבֵינוּ
 אָבִינוּ מִלִּפְנֵי פֶלַח כָּל צָר וּמִשְׁטָיִן מֵעַלֵּינוּ
 אָבִינוּ מִלִּפְנֵי סְתוּם פִּיּוֹת מִשְׁטָיִנֵנוּ וּמִקְטָרֵיגֵנוּ
 אָבִינוּ מִלִּפְנֵי פֶלַח דָּבָר וְחֶרֶב וְרָעָב וְיִשְׁבִּי וּמִשְׁחִית
 מִבְּנֵי בְרִיתְךָ

אָבִינוּ מִלִּפְנֵי מָנַע מִגִּפְתָּה מִנְחֶלֶתְךָ
 אָבִינוּ מִלִּפְנֵי סֶלַח וּמַחֵל לְכָל עֲוֹנוֹתֵינוּ
 אָבִינוּ מִלִּפְנֵי מַחַח וְחֶעֱבֵר (חֲפֹאֲתֵינוּ) וּפִשְׁעֵינוּ מִגִּדָּר
 עֵינֶיךָ:

אָבִינוּ מִלִּפְנֵי מַחֲזֵק בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבֵּים כָּל־שְׁטָרֵי
 חֻבּוֹתֵינוּ

אָבִינוּ מִלִּפְנֵי הַחֲזִירָנוּ בַּתְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה לִפְנֶיךָ
 אָבִינוּ מִלִּפְנֵי שְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְחוּלֵי עַמְּךָ
 אָבִינוּ מִלִּפְנֵי קָרַע רוּעַ גִּזֵּר דִּינֵנוּ
 אָבִינוּ מִלִּפְנֵי זְכָרְנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב לִפְנֶיךָ

אָבִינוּ מִלִּפְנֵי פְתִיבְנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים:
 אָבִינוּ מִלִּפְנֵי פְתִיבְנוּ בְּסֵפֶר גְּאֻלָּה וַיִּשְׁעָה:
 אָבִינוּ מִלִּפְנֵי פְתִיבְנוּ בְּסֵפֶר פְּרִנְסָה וְכִלְכָּלָה:
 אָבִינוּ מִלִּפְנֵי פְתִיבְנוּ בְּסֵפֶר זְכִיּוֹת:

אָבִינוּ מִלִּפְנֵי פְתִיבְנוּ בְּסֵפֶר סְלִיחָה וּמַחֲלָה:
 אָבִינוּ מִלִּפְנֵי הַצֵּמַח לָנוּ יִשְׁעָה בְּקָרוֹב
 אָבִינוּ מִלִּפְנֵי חֶרֶם קָרֵן יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ
 אָבִינוּ מִלִּפְנֵי חֶרֶם קָרֵן מִשִּׁיחָךָ
 אָבִינוּ מִלִּפְנֵי מֵלֵא יָדֵינוּ מִבְּרֻכּוֹתֶיךָ
 אָבִינוּ מִלִּפְנֵי מֵלֵא אֲסָמִינוּ שְׁבַע

מִן גְּעִילָה יוֹם כַּפּוּר זִמְנָה וְזִמְנָה
 חֲתֻמָּנוּ מִכִּסְטוֹטוֹט כִּתְבָנוּ

מֵאַרְבַּע כְּנָפוֹת הָאָרֶץ. וַיִּפְּרוּ וַיִּדְּעוּ כָּל־חַגּוּוֹם
 כִּי אִתָּה יי אֱלֹהֵינוּ: וְעִתָּה יי אֲבִינוּ אִתָּה. אֲנַחְנוּ
 הַחֲמֹר וְאַתָּה יוֹצְרֵנוּ וּמַעֲשֵׂה יָדְךָ כָּלֵנוּ: הוֹשִׁיעֵנוּ
 לְמַעַן שְׁמֶךָ. צוּרֵנוּ מִלִּפְנֵינוּ וְגוֹאֲלֵנוּ: חוֹסֶה יי עַל־
 עַמֶּךָ וְאֶל־תֵּתֶנּוּ נִחְלָתְךָ לְחִרְפָּה לְמִשְׁלָבִים גּוֹיִם.
 לָמָּה יֹאמְרוּ בְּעַמִּים אֵיךְ אֱלֹהֵיהֶם: יִדְּעוּ כִּי
 חֲסִידֵינוּ וְאִין מִי יַעֲמֹד בְּעַדֵּנוּ. שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל יַעֲמֹד־
 לָנוּ בְּעֵת־צָרָה: יִדְּעוּ כִּי אִין בָּנוּ מַעֲשִׂים. צִדְקָה
 עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ: בְּרַחֵם אָב עַל־בָּנִים כֵּן
 תִּרְחֹם יי עַלֵּינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ: חֲמוּל עַל־
 עַמֶּךָ. רַחֵם עַל־נִחְלָתְךָ. חוֹסֶה־נָּא כְּרוֹב רַחֲמֶיךָ.
 חַנּוּן וְעֲנִי כִי לֵךְ יי הַצִּדְקָה. עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת
 בְּכָל־עֵת:

הַבִּטְּנָא רַחֵם־נָא עַל־עַמֶּךָ מְהֵרָה לְמַעַן שְׁמֶךָ בְּרַחֲמֶיךָ
 הַרְבִּים. יי אֱלֹהֵינוּ חוֹם וְרַחֵם וְהוֹשִׁיעָה צֶאֱן מַרְעִיתְךָ וְאֶל־
 יִמְשַׁלְּבֵנוּ קֶצֶף. כִּי לֵךְ עֲיִגֵינוּ תְלוּיוֹת וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ:
 רַחֵם | עַלֵּינוּ לְמַעַן בְּרִיתְךָ. תְּבִיטָה וְעֲנֵנוּ בְּעֵת צָרָה.
 כִּי לֵךְ יי הַיְשׁוּעָה. בָּהּ תוֹחַלְתֵּנוּ אֱלֹוֹם סְלִיחוֹת. אֲנָּא סְלַח־
 נָא אֵל טוֹב וְסְלַח. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אִתָּה:

אֲנָּא מֶלֶךְ | חַנּוּן וְרַחוּם. זְכוּר וְתִבְט לְבַרְיֶיךָ
 בֵּין תְּבַתְרִים. וְתִרְאֶה לְפָנֶיךָ עֲקָרָת יָחִיד לְמַעַן
 יִשְׂרָאֵל: אֲבִינוּ מִלִּפְנֵינוּ חַנּוּן וְעֲנֵנוּ. כִּי שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל
 נִקְרָא עַלֵּינוּ עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת בְּכָל־עֵת. עֲשֵׂה עִמָּנוּ
 כַּחֲסִדְךָ חַנּוּן וְרַחוּם תְּבִיטָה וְעֲנֵנוּ בְּעֵת צָרָה כִּי
 לֵךְ יי הַיְשׁוּעָה: אֲבִינוּ מִלִּפְנֵינוּ מַחֲסֵנוּ. אֶל־תַּעַשׂ

תִּשְׁמְרֶנָּה. אֲדַנִּי מִי יַעֲמֹד: כִּי־עַמֶּךָ הַפְּלִיחָה
 לַמַּעַן תִּזְרֶא: לֹא בַחֲטֹאֵינוּ תַעֲשֶׂה־לָּנוּ. וְלֹא־
 בְּעֹנֹתֵינוּ תִגְמֹל עָלֵינוּ: אִם עֲוִינֵנוּ עָנוּ בָנוּ. יִי
 עֲשֵׂה לַמַּעַן שְׁמֶךָ: זָכֹר רַחֲמֶיךָ יִי וְחַסְדֶּיךָ. כִּי
 מֵעוֹלָם הָמָּה: יַעֲנֵנוּ יִי בַיּוֹם צָרָה יִשְׁגָּבֵנוּ שֵׁם אֱלֹהֵינוּ
 יַעֲקֹב: יִי הוֹשִׁיעָה. תִּמְלֹךְ יַעֲנֵנוּ בַיּוֹם קָרָאנוּ:
 אֲבִינוּ מִלִּפְנֵי חַנּוּנוֹ וְעֲנָנוּ. כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים. צִדְקָה
 עֲשֵׂה עִמָּנוּ לַמַּעַן שְׁמֶךָ: אֲדוֹנֵנוּ אֱלֹהֵינוּ. שְׁמַע
 קוֹל תַּחֲנוּנֵינוּ. וְזָכֹר־לָנוּ אֶת־בְּרִית אֲבוֹתֵינוּ.
 וְהוֹשִׁיעֵנוּ לַמַּעַן שְׁמֶךָ: וְעַתָּה אֲדַנִּי אֱלֹהֵינוּ אֲשֶׁר
 הוֹצֵאתָ אֶת־עַמֶּךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּיַד חֲזָקָה.
 וְהַעֲשֵׂלֶךָ שֵׁם בַּיּוֹם הַזֶּה. חֲטֹאֵנוּ רָשָׁעֵנוּ: אֲדַנִּי
 כָּכָל־צִדְקוֹתֶיךָ יִשְׁבֹּגֶנָּה אִפְּךָ וְחַמְתֶּךָ מֵעִירָךְ
 יְרוּשָׁלַם תִּרְקֹדֶשֶׁךָ. כִּי בַחֲטֹאֵינוּ וּבְעֹנֹתֵינוּ
 אֲבוֹתֵינוּ. יְרוּשָׁלַם וְעַמֶּךָ לַחֲרָפָה לְכָל סְבִיבוֹתֵינוּ:
 וְעַתָּה שְׁמַע אֱלֹהֵינוּ אֶל־הַפִּלַת עֲבָדֶיךָ וְאֶל־תַּחֲנוּנֵינוּ.
 וְהָאֵר פְּנֶיךָ עַל־מִקְדָּשְׁךָ הַשָּׁמַיִם. לַמַּעַן אֲדַנִּי:

חֲמָה אֱלֹהֵינוּ אֲזַנֶּךָ וּשְׁמַע. פָּקַח עֵינֶיךָ וּרְאֵה
 שׁוֹמְמוֹתֵינוּ וְהַעִיר אֲשֶׁר נִקְרָא שְׁמֶךָ עָלֶיךָ. כִּי לֹא
 עַל־צִדְקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מִפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ. כִּי
 עַל־רַחֲמֶיךָ דֹּרְבִים. אֲדַנִּי שְׁמָעָה. אֲדַנִּי סִלַּחָה.
 אֲדַנִּי חֲקִשְׁיָה וְעֲשֵׂה אֶל־הָאֲחֵר. לַמַּעַנֶךָ אֱלֹהֵינוּ.
 כִּי־שְׁמֶךָ נִקְרָא עַל־עִירָךְ וְעַל־עַמֶּךָ: אֲבִינוּ הָאֵב
 הַרְחֵמֵן תִּרְאֵנוּ אוֹרָה לְטוֹבָה. וְקַבֵּץ נְפִוצוֹתֵינוּ

רָשַׁעְנוּ וְאֶל־חַטָּאתֵנוּ: שׁוּב מִחֲרוֹן אַפֶּךָ. וְהִנַּחֲם
עַל הָרָעָה לַעֲמֹךְ: וְהִסֵּר מִמֶּנּוּ מִכַּת הַמּוֹת. כִּי
רַחוּם אַתָּה: כִּי בֶן־דָּרֶכֶךְ. עָשָׂה חֶסֶד חֲנּוּם בְּכָל־
דֹּר וָדוֹר: חוֹסֶה יְיָ עַל־עַמּוֹךְ וְהִצִּילֵנוּ מוֹעֲמָךְ.
וְהִסֵּר מִמֶּנּוּ מִכַּת הַמִּגָּפָה וַיְגֹזֶרֶת קָשָׁה כִּי אִתָּךְ
שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל: לֵךְ יְיָ הִצְדָּקָה וּלְנוּ בִשְׁתַּת הַפָּנִים:
מִחֲנֻת־אֲוִינָן מִחֲנֻת־אֲמֵר. מִחֲנֻד־בֵּר. וּמִחֲנֻצֵּי־מִדְּבָר:
נִחַפְּשָׁה דְרָכֵינוּ וְנַחֲקֶרֶת וְנִשְׁוִיבָהּ אֵלֶיךָ כִּי יִמְיִיךָ
פְּשׁוּטָה לְקַבֵּל שָׁבִים: אָנָּה יְיָ חוֹשִׁיעָה נָּא. אָנָּה יְיָ
הִצְלִיחָה נָּא: אָנָּה יְיָ עֲנֵנוּ בַיּוֹם קָרָאֵנוּ: לֵךְ יְיָ חֲבִינוּ
לֵךְ יְיָ קוִיֵּנוּ. לֵךְ יְיָ גִּיחַל. אֶל־תַּחֲשָׁה וְתַעֲנֵנוּ. כִּי
נִאֲמָיו גּוֹיִם אֲבָדָה תִּקְוֹתֵם. כָּל־כְּרֹךְ וְכָל־קִוְיָה לֵךְ
לְבַד הַשְׁתַּחֲוֶה:

הַפּוֹתַח יָד בַּתְּשׁוּבָה לְקַבֵּל פּוֹשְׁעִים וְחַטָּאִים.
נִבְתַּלָּה נַפְשֵׁנוּ מֵרֹב עֲצָבוֹנֵנוּ. אֶל־תִּשְׁכַּחֲנוּ נִצַּח
קוֹמָה וְחוֹשִׁיעֵנוּ כִּי חֲסִינוּ בָךְ: אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ אִם
אֵין בָּנוּ צְדָקָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים זְכַר־לָנוּ אֶת־בְּרִית
אֲבוֹתֵינוּ וְעֲדוּתֵנוּ בְּכָל־יוֹם יְיָ אֶחָד: תְּבִיטָה בְּעֵינֵינוּ
כִּי רַבּוּ מִכְּאוֹבֵינוּ וְצָרוֹת לְבָבֵינוּ. חוֹסֶה יְיָ עָלֵינוּ
בְּאַרְצָן שְׁבִינוּ. וְאֵל תִּשְׁפּוֹךְ חֲרוֹנְךָ עָלֵינוּ כִּי אֲנַחֲנוּ
עַמּוֹךְ בְּנֵי בְרִיתְךָ: אֵל תְּבִיטָה דָּל כְּבוֹדֵנוּ בְּגוֹיִם.
וְשִׁקְצֵנוּ כְּטִמְאֵת הַנְּדָרִי: עַד־מָתִי עוֹד בַּשָּׁבִי.
וְתִפְאַרְתְּךָ בִּיד־צָר: עוֹרֶרָה גְבוּרַתְךָ וְקִנְיַתְךָ עַל
אוֹיְבֶךָ. הֵם יְבוֹשׁוּ וַיַּחֲתוּ מִגְּבוּרָתְךָ. וְאֵל יִמְעַמּוּ

עֲמָנוּ בְּרוּעַ מַעֲלֵינוּ. זְכוּר רַחֲמֶיךָ יְיָ וְחֲסָדֶיךָ.
 וּכְרוֹב טוֹיֶכָּךְ הוֹשִׁיעֵנוּ. וְחַמְלָנָא עֲלֵינוּ. כִּי אֵין לָנוּ
 אֱלֹהִים אַחֵר מִבִּלְעָדֶיךָ: צוּרֵנוּ אֶל־תַּעֲזֹבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
 אֶל־תִּרְחַק מִמָּנוּ. כִּי נִפְשָׁנוּ קִצְרָה מִחֶרֶב וּמִשָּׁבִי.
 וּמִדָּבָר וּמִמִּנְפֶּה. וּמִכָּל־צָרָה וַיְגוֹן תַּצִּילֵנוּ. כִּי לָךְ
 קִוִּינוּ וְאֵל תִּכְלִימֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. וְהָאֵר פָּנֶיךָ בָּנוּ:
 וּזְכֹר לָנוּ אֶת־בְּרִית אֲבוֹתֵינוּ. וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ.
 רֵאֵה בְּצָרוֹתֵינוּ וּשְׁמַע קוֹל תַּפְלָתֵינוּ. כִּי אִתָּה שׁוֹמֵעַ
 תַּפְלַת כָּל־פֶּה:

אֵל רַחוּם וְחַנּוּן. רַחֵם עָלֵינוּ וְעַל כָּל־מַעֲשֶׂיךָ.
 כִּי אֵין כְּמוֹךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. אֲנָּה שָׂא נָּא פְּשָׁעֵינוּ. אָבִינוּ
 מִלִּפְנֵי צוּרֵנוּ וְגוֹאֲלֵנוּ. אֵל חַי וְקַיִם. תַּחֲסִין בְּפֶה.
 חֲסִיד וְטוֹב עַל כָּל־מַעֲשֶׂיךָ: כִּי אִתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ:
 אֵל אֶרֶץ אַפִּים וּמְלֵא רַחֲמִים. עֲשֵׂה עִמָּנוּ בְּרוּב
 רַחֲמֶיךָ. וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ. שְׁמַע מִלִּפְנֵי
 תַּפְלָתֵנוּ. וּמִיד אוֹיְבֵינוּ תַּצִּילֵנוּ. שְׁמַע מִלִּפְנֵי
 תַּפְלָתֵנוּ. וּמִכָּל־צָרָה וַיְגוֹן תַּצִּילֵנוּ: אָבִינוּ מִלִּפְנֵי
 אִתָּה. וְשְׁמַךְ עָלֵינוּ נִקְרָא. אֶל־תַּנִּיחֵנוּ. אֶל־תַּעֲזֹבֵנוּ
 אָבִינוּ. וְאֵל תַּטְּשֵׁנוּ בּוֹרְאֵנוּ. וְאֵל תִּשְׁכַּחֲנוּ יוֹצְרֵנוּ.
 כִּי אֵל מְלֵךְ חַנּוּן וְרַחוּם אִתָּה:

אֵין כְּמוֹךָ חַנּוּן וְרַחוּם יְיָ אֱלֹהֵינוּ. אֵין כְּמוֹךָ אֵל
 אֶרֶץ אַפִּים וְרַב חֶסֶד וְאַמֶּת. הוֹשִׁיעֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ
 הַרְבִּים. מִרַעַשׁ וּמִרְגָּז תַּצִּילֵנוּ: זְכוּ לַעֲבֹדֶיךָ
 לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב. אֶל־תִּפְּן אֶל־קִשְׁיָנוּ וְאֶל־

לא

שחרית

הַבֹּט מַשְׁמִים וְרָאָה . בִּי הִינֵנּוּ לַעֲג וְקָלָם בְּנוֹיִם .
נִחַשְׁכֵנוּ כְּצֹאן לַטֶּבַח יוֹכֵל לַהֲרוֹג וּלְאַבֵּד וּלְמַכּוֹת
וּלְחַרְפָּה :

וּבָכַל זֹאת שְׁמָךְ לֹא שָׁכַחְנוּ נָא אֵל תִּשְׁכַּחְנוּ :

י' אלהי

זָרִים אוֹמְרִים אֵין תּוֹחֵלֶת וְתִקְוָה . חוֹז אֹם לְשְׁמָךְ מְקוֹה .
מָהוּר יִשְׁוַעְתֵנוּ כְּרָבָה . יִגְעֵנוּ וְלֹא הוֹנֵחַ לָנוּ . רַחֲמֶיךָ יִכְבְּשׁוּ
אֶת־כַּעֲסְךָ מֵעַלֵינוּ :

אָנָּה שׁוֹב מִחֲרוֹנְךָ . וְרַחֵם סִגְלָה אֲשֶׁר בָּחַרְתָּ :

י' אלהי

חוֹסֶה י' עַלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ . וְאֵל תִּתְּנֵנוּ בְיָדֵי אֲבָזָרִים . לָמָּה
יֹאמְרוּ חַנּוּיִם אֵיךְ נָא אֱלֹהֵיהֶם לִמְעַנְךָ עֲשׂוּהָ עֲמָנוּ חֶסֶד
וְאֶל־תִּאָחֵז :

אָנָּה שׁוֹב מִחֲרוֹנְךָ . וְרַחֵם סִגְלָה אֲשֶׁר בָּחַרְתָּ :

י' אלהי

קוֹלְנוּ תִשְׁמַע וְתַחֲזִין . וְאֵל תִּשְׁשֵׁנוּ בְיָד אוֹיְבֵינוּ לְמַחֲוֹת אֶת־
שְׁמֵנוּ . זְכוּר אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבּוֹתֵינוּ . כְּבוֹדִי הַשְׁמִים אֲרָבָה
אֶת־זַרְעֶכֶם . וְעַתָּה נִשְׁאַרְנוּ מִעַשׂ מַהֲרָבָה :

וּבָכַל־זֹאת שְׁמָךְ לֹא שָׁכַחְנוּ נָא אֵל תִּשְׁכַּחְנוּ :

י' אלהי

עֲזָרְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עַל־דִּבְרֵי כְבוֹד שְׁמָךְ . וְהַצִּילְנוּ וְכִפֹּר
עַל־חַטֹּאתֵינוּ לְמַעַן שְׁמָךְ :

י' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שׁוֹב מִחֲרוֹן אַפֶּיךָ וְהַנְּחֵם עַל־הִרְעָה לְעַמְּךָ :
שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל שְׁמוֹר שְׁאֲרִית יִשְׂרָאֵל וְאֶל־יֹאבֵד
יִשְׂרָאֵל הָאוֹמְרִים שְׁמַע יִשְׂרָאֵל :

שׁוֹמֵר גּוֹי אֶחָד שְׁמוֹר שְׁאֲרִית עַם אֶחָד וְאֶל־
יֹאבֵד גּוֹי אֶחָד הַמִּנְחָדִים שְׁמָךְ י' אֱלֹהֵינוּ י'
אֶחָד :

לְפָנֶיךָ תִּלְאֹתֵינוּ. מִהֵרָ יִקְדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ בְּיוֹם
צָרָתֵנוּ. וְאִם לֹא לְמַעַנְנוּ לְמַעַנְךָ פָּעַל. וְאֵל תִּשְׁחִית
זָכַר שְׂאֲרֵיתֵנוּ. וְחוּץ אִם תְּמַחְדִּים שְׂמֶךָ פְּעָמִים
בְּכָל־יוֹם תָּמִיד בְּאַהֲבָה. וְאוֹמְרִים שְׁמַע יִשְׂרָאֵל
יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:

חתנו ויכד יעדעטשטען מין שחרית מונד מין מנחה געזעגט, מוויסגענעקטשטען מן ראש חדש, חנוכה, חמשה עשר בשבט, קליין מונד גרעס פורים, גמין ניסן, ל"ג בעומר, פֿען ר"ח סיון ביי נעץ אסרו חג פֿען שבועות, חשעה באב, חמשה עשר באב מונד פֿען יום כפור ביי נעץ אסרו חג פֿען סכות. ווייט עס טען מויד דען טעג פֿערהער מין מנחה ניכט געזעגט וויכד. מן ערב ראש השנה מונד מן עירב מעכער וויכד עס נור דענענעלעכען טעג ניכט געזעגט. בייט מיינעט חתן וויכד עס ניכט געזעגט, בייט מיינעט ברית מילה וויכד עס נור דעס מווערענעס ניכט געזעגט.

וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־גִּדְּ צִרְלִי מֵאֵד נִפְלְאָה־נָא
בְּיָד יְיָ כִּי רַבִּים רַחֲמָיו וּבְיָד אָדָם אֶל־אִפְלָה:

רחמים וחנון חטאתי לפניך. יי מלא רחמים
רחם עלי וקבל תחנוני: יי אל־באפך תוכיחני.
ואל־בַּחֲמַתְךָ תִּסְפְּרֵנִי: חַנּוּנִי יי כִּי־אֶמְלֵל אֲנִי. רַפְּאֵנִי
יי כִּי נִבְחַלְוּ עַצְמִי: וְנִפְשִׁי נִבְחַלָּה מֵאֵד. וְאַתָּה יי
עֲדִמְתִּי: שׁוּבָה יי חֲלֹצָה נַפְשִׁי. הוֹשִׁיעֵנִי לְמַעַן
חֲסִדְךָ: כִּי אֵין בְּמֹות זָכְרְךָ. בִּשְׁאוֹל מִי יוֹדֶה־לָּךְ:
יִגְעַתִּי בְּאַנְחָתִי אִשְׁחָה בְּכָל־לֵילָה מִמָּתִי. בְּדַמְעָתִי
עָרְשִׁי אִמְסֶה: עֲשֵׂשָׁה מִפֶּעַם עֵינִי. עֲתָקָה בְּכָל־
צוּרָי: סוּרוּ מִמֶּנִּי כָל־פּוֹעֲלֵי אֵו. כִּי־שָׁמַע יי קוֹל
בְּכִי: שָׁמַע יי תַּחֲנּוּתִי. יי תִּפְלְתִּי יִקָּח: יְבוֹשׁוּ
וַיִּבְחַלּוּ מֵאֵד כָּל־אֲבִי. יֵשְׁבוּ יְבוֹשׁוּ רָגַע:

מוקטשטע מונד דענענעכטשטע וויכד מין שחרית דינעס פֿעך שומר ישראל געזעגט.

יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שׁוּב מִחֲרוֹץ
אַפְּךָ וְהִנָּחֵם עַל־הָרָעָה לְעַמְּךָ:

בייטן העכונים כעלמסן דעכ ספר תורה ווידר דינעט געזאגט .

ויהי בנסע הארץ ויאמר משה קומה . יי ויפצו איביך
ויגסו משנאיך מפניך : כי מציון תצא תורה ודבר יי
מירושלים : ברוך שנתן תורה לעמו ישראל בקדשותו :

× בריך שמה דמרא עלמא בריך בתרך ואתרך . יהא
רעיתך עם עמך ישראל לעלם . ופורקן ימינך אחזי לעמך
בבית מקדשך ולאמטיא לנא משוב נהורך ולקבל צלותנא
ברחמין : יהא בענא קדמך דתוריך לן חייזן במיבוותא
ולחוא אנא פקידא בגו צדיקיא . למרחם עלי ולמנמר
יתי נית כל די לי ודי לעמך ישראל . אנת הוא זן לכלא
ומפרגם לכלא . אנת הוא שליט על כלא . אנת הוא
דשליט על מלכיא ומלכותא די לך היא . אנא עבדא
דקודשא בריך הוא דסגידנא קמה ומקמא דיקר אורייתא
בכל עדן ועדן . לא על אנש רחיצנא . ולא על בר אלהין
סמיכנא . אלא באלהא דשמאי . דהוא אלהא קשום .
ואורייתא קשום . וגביאזיה קשום . ומסנא למעבר מבון
וקשום . בה אנא רחיץ . ולשמה קדישא יקרא אנא אמר
תושבחן . יהא בענא קדמך דתפתח לבי באורייתא ותשלים
משאלין דלבאי . ולבא דכל עמך ישראל . לטב ולחייזן
ולשלם :

דעכ חון כיווסט דינו ספר תורה זיין דינו כעכטע הונד מונד זאגט .

גדלו ליי אתי וגרוממת שמו יחדיו :

דינו געזיינדע זאגט :

לך יי הנדלה והנבורה והתפארת והנצח והחוד כפי
כל בשמים ובארץ לך יי הממלכה והמתנשא לכל
לראש : רוממו יי אלהינו והשתחוה להדום רגליו קדוש
הוא : רוממו יי אלהינו והשתחוה לחר קדשו כפי קדוש יי
אלהינו :

אב הרהמים הוא ירחם עם עמוסים ויזפור ברירת
איתנים ויציל נפשותינו מן השעות הרעות ויגער בנצר

שומר גוי קדוש שמור שארית עם קדוש ואר
 יאבר גוי קדוש המשלשים בשלש קדשות
 לקדוש:

מתרצה ברחמים ומתפיים בתחנונים
 התרצה ותתפיים לדור עני כי אין עוזר:

אבינו מלכנו חננו ועננו כי אין בנו
 מעשים עשה עמנו צדקה וחסד והושיענו:

ואנחנו לא גרע מהנעשה כי עליך עינינו זכור
 רחמיה יי וחסדיך כי מעולם תמרה: יחיר
 חסדך יי עלינו כאשר יחלנו לך: אר-תזכר-לנו
 עונות ראשונים מחר יקדמונו רחמיה כי כלונו
 מאד: חננו יי חננו כירב שבענו בוז: ברגו רחם
 תזכור: כי חוץ ידע יצגנו זכור כי עפר אנחנו:
 עזרנו ואלהי ישענו על-דבר כבוד שמך ותצילנו
 וכפר על חטאתינו למען שמך:

מן מנכטמג מונד דענכערסטמג וויכד מויך דינעס געזמגט, מבעכ מן חול חמוער, ראש חרש,
 חנוכה, גקס מונד קליין פורים, ערב פסח מונד תשעה באב וויכד עס ניכט געזמגט.

מנכס פולין גדול:

אל ארך אפים ורב-חסד
 ואמת אל-תסתיר פניך ממנו:
 חוסה יי על ישראל עמך
 ותצילנו מכל-דע: חטאנו לך
 אדון. סלח נא פרוצ רחמיה א:

מנכס אשכנז ובעהמען ופולין קטן:

אל ארך אפים ורב-חסד
 ואמת אל-תסתיר תוכיחנו:
 חוסה יי על עמך והושיענו
 מכל-דע: חטאנו לך אדון.
 סלח נא פרוצ רחמיה אל:

וּמִן הַקִּטְטֹה מִזֶּה דִּקְנַעְרִסְטֶה תַחֲנוּן גַּבְעֻט וּיְכַד, זַגֻט דַּעַר חֲזֹן פֶּקֶר מִיִּנְהַעֲבֵנן דַּעַר סַפֵּר
תּוֹרָה פֶּקֶדֶגְבֵּדֵעַן יְהִי רַצוֹן.

יְהִי רַצוֹן מִלִּפְנֵי אָבִינוּ שְׁפֹשְׁמִים. לְכוֹנֵן אֶת־בֵּית
חַיֵּינוּ וְלִהְיֵיב אֶת־שְׂכִינָתוֹ בְּתוֹכֵנוּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְנֹאמֶר
אָמֵן:

יְהִי רַצוֹן מִלִּפְנֵי אָבִינוּ שְׁפֹשְׁמִים. לְרַחֵם אֶל־עַלְנוּ וְעַל
פְּלִיטָתֵינוּ. וְלִמְנוֹעַ מִשְׁחִית וּמִגִּפָּה מֵעַלְנוּ. וּמַעַל כָּל־עֲמוֹ
בֵּית יִשְׂרָאֵל וְנֹאמֶר אָמֵן:

יְהִי רַצוֹן מִלִּפְנֵי אָבִינוּ שְׁפֹשְׁמִים. לְקַיֵּם בָּנוּ חֻקֵּי
יִשְׂרָאֵל הֵם וּנְשִׂיהֶם וּבְנֵיהֶם וּבָנוֹתֵיהֶם. וְתַלְמִידֵיהֶם
וְתַלְמִידֵי תַלְמִידֵיהֶם בְּכָל מְקוֹמוֹת מוֹשְׁבוֹתֵיהֶם וְנֹאמֶר
אָמֵן:

יְהִי רַצוֹן מִלִּפְנֵי אָבִינוּ שְׁפֹשְׁמִים. שְׁנִשְׁמַע וְנִתְפָּשֵׁר
בְּשׂוֹרוֹת מוֹבוֹת. יִשְׁוֹעוֹת וְנִחְמוֹת. וּיִקְבֹּץ נִדְחֵינוּ מֵאֲרָבַע
בְּנִפּוֹת הָאָרֶץ וְנֹאמֶר אָמֵן:

אֲחֵינוּ כָּל־בֵּית־יִשְׂרָאֵל הַנִּתְוָנִים בְּצָרָה וּבְשִׁבְיָה. הָעוֹמְדִים
בֵּין בָּיִם וּבֵין בִּיבְשָׁה. הַמְּקוֹם יִרְחֵם עֲלֵיהֶם וְיִצְיָאֵם מִצָּרָה
לְרוּחָה. וּמֵאֲפֵלָה לְאוֹרָה. וּמִשְׁעָבִיד לְנֶאֱלָה. הַשֹּׁתֵא בְּעִנְיָא
וּבִזְמַן קָרִיב וְנֹאמֶר אָמֵן:

דַּעַר חֲזֹן נִישׁוּט דִּימ סַפֵּר תּוֹרָה מִזֶּה זַגֻט.

יְהִי לָנוּ אֶת שֵׁם יְיָ כִּי נִשְׁגָּב שְׁמוֹ לְבָדּוֹ:

מִזֶּה דִּימ גַּבְעֻטִּינְדֶּה עִכְוִידֶכֶט דַּמְכוּל.

הוֹדוּ עַל אֶרֶץ וּשְׁמִים: וְיָדֹם קֶרֶן לְעֲמוֹ תְהִלָּה
לְכָל חֲסִידָיו לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל עִם קָרְבּוֹ הַלְלוּהָ:

סְתִילִים כ"ד לְדוֹר מְזֻמּוֹר לִי הָאָרֶץ וּמִלֹּאֶה תִּבֵּל וְיִשְׁבִּי בָהּ:
בִּי־חֹוֹא עַל־יָמִים יִסְדָּה. וְעַל־נְהִירוֹת יִכּוֹנְנָה: מִי־יַעֲלָה
בְּהֶרֶץ. וּמִי־יָקוּם בְּמָקוֹם קָדְשׁוֹ: נָקִי כַפִּים וּבֶרֶךְ לֵב אֲשֶׁר
לֹא נָשָׂא לְשׂוֹא נִפְשׁוֹ וְלֹא נִשְׁבַּע לְמֶרְמָה: יֵשֶׁא בְּרָכָה
מֵאֵת יְיָ וְצִדְקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: זֶה הוּא הוֹד הַדְּשׁוֹ מִבְּקִשֵּׁי פְנִיָּה

סדר קריאת התורה

הָרַע מִן הַנְּשׂוּאִים וַיַּחֲזֵן אוֹתָנוּ לְפָלִישֶׁת עוֹלָמִים וַיִּמְלֵא
מִשְׁאָלוֹתֵינוּ בְּמִדָּה מִזְבָּח יִשׁוּעָה וְרַחֲמִים:

וְתִגְלָה וְתִרְאָה מַלְכוּתוֹ עָלֵינוּ בְּזֶמֶן קָרוֹב וַיַּחֲזֵן פְּלִישֶׁתֵנוּ וּפְלִישֶׁת
עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל לַחַן וְלַחֲסֵד וְלִרְחֻמִּים וְלִרְצוֹן וְנֶאֱמַר אָמֵן: הַכֵּל הָבּו
גָּדֵל לְאַלְהֵינוּ וְתֵנוּ כְּבוֹד לַתּוֹרָה: בְּהֵן קָרֵב יַעֲמוֹד (ר' פב"פ הכהן):
בְּרוּךְ שֶׁנָּתַן תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשָׁתוֹ: תּוֹרַת יי תְּמִימָה מְשִׁיבַת
נֶפֶשׁ עֲדוּת יי נְאֻמָּה מַחְפִּימַת פֶּתִי: פִּקּוּדֵי יי יִשְׂרָאֵל מְשֻׁמְחֵי לֵב מִצּוֹת
יי בְּרָה מְאִירַת עֵינַיִם: יי עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יי יִבְרָךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם: הָאֵל
תָּמִים דָּרְבּוֹ אִמְרַת יי צְרוּפָה מִן הוּא לְכָל הַחוֹסִים בּוֹ:
וְאַתָּם הַדּוֹבְקִים בִּי אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים בְּלָבָם הַיּוֹם:

דער מויעגערופענע ספריכט דינען זענען:

בָּרְכוּ אֶת יי הַמְּבָרָךְ:

לונד דינ געווינדע מנטווקרטעט:

בְּרוּךְ יי הַמְּבָרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

דער מויעגערופענע ווידערהקולט עס.

**בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר
בָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים וְנָתַן לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ: בְּרוּךְ
אַתָּה יי נוֹתֵן הַתּוֹרָה:**

נמך דעסן ספריכטען דער תורה זאגט ער דינע ברכה.

**בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן
לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת וְחַי עוֹלָם נָמַע בְּתוֹכֵנוּ: בְּרוּךְ
אַתָּה יי נוֹתֵן הַתּוֹרָה:**

נמך קריאת התורה לו שחרית זאגט דעס חון חצי קריש.

בייטן מויעגעבען דעס ספר תורה קענעט זען עס, דינ ספריכט זאגטן עכערעטעטעטען לו לייגען,
לונד עס ווידע דיעט געזאגט.

וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שָׂם מֹשֶׁה לִפְנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַל-
פִּי יי בִּיד מֹשֶׁה: עֵץ חַיִּים הִיא לַמַּחְזִיקִים בָּהּ וְתוֹמְכֶיהָ
מֵאֲשֶׁר: דְּרָכֶיהָ דִּרְכֵי-נֶעֱם וְכָל-נְתִיבֹתֶיהָ שָׁלוֹם: אוֹרֶךְ יָמִים
בִּימִנָּה בְּשִׂמְלָהּ עֶשֶׂר וְכְבוֹד: יי חֶפֶץ לְמַעַן צִדְקוֹ יִגְדִּיל
תּוֹרָה וַיֵּאדִיר:

לְכָל-קָרְאִיו. לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאֶהָ בְּאַמֶּת: רְצוֹן-יִרְאִיו יַעֲשֶׂהָ.
וְאֶת-שְׁוֹעֵתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעַם: שׁוֹמֵר יי אֶת-כָּל-אֲהָבָיו.
וְאֶת כָּל-הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד: תַּהֲלֵת יי יִדְבֵּר-פִּי. וַיְבָרֶךְ כָּל-
בָּשָׂר שֵׁם קִדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: וַאֲנַחְנוּ | נְבָרֶךְ יְהוָה. מִעַתָּה
וְעַד-עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

מן ראש חדש, חנוכה, קריין מונד גכס פורים, מן ערב פסח מונד ח"ה, חשעה באב
מונד ע"כ וויכד למנצח ניכט גענוגט, ווייז מויד ניכט ביים מיינסן אבל:

הַסֵּלִים כ' לְמַנְצַח מְזֻמֹּר לְדָוִד: יַעֲקֹב יי בְּיוֹם צָרָה. יִשְׁלַח יְהוָה
שֵׁם אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: יִשְׁלַח-עֲזָרָה מִקִּדְשׁ. וּמַצִּיּוֹן יִסְעֶדָה: וְזָכַר
כָּל-מַגִּלְתָּהּ. וְעוֹלָתָהּ יִרְשָׁנָה סֶלָה: יִתֵּן-לָהּ כָּל-בִּלְבָּבָהּ. וְכָל-
עֲצָתָהּ יַמְלֵא: גִּרְמָנָה בִּישׁוּעָתָהּ וּבְשֵׁם אֱלֹהֵינוּ גִּדְּגַל. יַמְלֵא
יי כָּל-מִשְׁאֲלוֹתֶיהָ: עֲתָה יִדְּעָתִי כִּי הוֹשִׁיעַ יי מִשִּׁיחוֹ יַעֲנֶהוּ
מִשְׁמִי קִדְשׁוֹ. בְּנִבְרוֹת יֵשַׁע יָמִינוּ: אֱלֹהֵי בְּרָכָב וְאַלֶּה
בְּפוֹסִים. וַאֲנַחְנוּ בְּשֵׁם-יי אֱלֹהֵינוּ נִזְכִּיר: הַמָּה בָּרְעוּ וּנְפָלוּ.
וַאֲנַחְנוּ קָמְנוּ וּנְתַעֲוֹד: יי הוֹשִׁיעָה. הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם-
קִרְאֵנוּ:

וְכֹא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וּלְשָׁבִי פֹשֵׁעַ בְּיַעֲקֹב
נֵאֵם יי: וְאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי אִתְּכֶם אָמַר יי
רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וּדְבָרִי אֲשֶׁר שָׁמָּה בְּפִיךָ.
לֹא יִמּוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי זֶרַע וּמִפִּי זֶרַע
זֶרַעךָ אָמַר יי. מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם: וְאַתָּה
קָדוֹשׁ יֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל: וְקָרַת זֶה
אֶל-זֶה וְאָמַר קָדוֹשׁ | קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יי
צְבָאוֹת מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: וּמִקְבְּלֵי
דִּין מִן-דִּין וְאָמְרִין. קִדִּישׁ בְּשֵׁם מְרוֹמָא

יַעֲקֹב כָּלָה : שָׂאוּ שְׁעָרִים | רְאִישֵׁיכֶם וְהִנָּשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם
וַיָּבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד : מִיָּזָה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יי. עֲזֹז וְגִבּוֹר יי
גִבּוֹר מֶלֶךְמָה : שָׂאוּ שְׁעָרִים | רְאִישֵׁיכֶם וּשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם
וַיָּבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד : מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יי צְבָאוֹת
הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד כָּלָה :

וּכְפָן מִן דִּימָה סֵפֶר תּוֹרָה מִן אֲרוֹן הַקֹּדֶשׁ סֵטֶנְזֶלֶט , וְיִכְדֵּי דִינֵסֶט גִּבְזִימָט :

וּבְגִנְחָה יֹאמֶר שׁוּבָה יי רַבּוֹת אֵלֶּפֶי יִשְׂרָאֵל : קוּמָה
יי לְמִנּוּחָתָה אֲתָה וְאֲרוֹן עֲזָה : כְּהִנֵּה יִלְכְּשׁוּ-צֶדֶק וְחִסְדִּיהָ
יִרְגְּנוּ : בְּעִבּוֹר דָּוִד עֲבָדָה אֵל תֵּשֵׁב פְּנֵי מְשִׁיחָה : כִּי לָקַח
טוֹב גָּתִיתִי לָכֶם תּוֹרָתִי אֶל־תַּעֲזוּבוּ : עֵץ חַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים
כֹּה וְתוֹמָכֶיהָ מְאֹשֶׁר : הִרְכִּיחַ הַרְבֵּי־נֹעַם וְכָל גְּתִיבוֹתֶיהָ
שָׁלוֹם : הִשְׁיִבְנוּ יי | אֵלֶּיךָ וְנִשְׁוֹבָה חֲדָשׁ יְמֵינוּ בְּקָדֶם :

אֲשֶׁרִי יוֹשְׁבֵי ו בֵּיתָה . עוֹד יִחַלְלוּךָ סִלְחָה :
אֲשֶׁרִי תַעֲם שֹׁכְכָה לוֹ . אֲשֶׁרִי תַעֲם שְׂיִי אֱלֹהֵיו :

סֵטֶלֶס קֵלֶס תִּהְלֶלָה לְדָוִד . אֲרוֹמָמָה אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ . וְאַבְרָהָה
שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד : בְּכָל יוֹם אֲבָרְכָה . וְאַחֲלֶלָה שִׁמְךָ
לְעוֹלָם וָעֶד : גְּדוֹל יי וּמַהֲלֵל מְאֹד . וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֶקֶר :
דָּוִד לְדָוִד יִשְׁבַּח מַעֲשֵׂיךָ . וְגִבּוֹרוֹתֶיךָ יִגִּידוּ : הַעֲרֵב כְּבוֹד חוֹדֶךָ .
וְדַבְּרִי גִפְלֹאֲתֶיךָ אֲשִׁיחָה : וְעֲזֹז נִזְרָאוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ . וְגִדְלָתָהּ
אִסְפָּרְנָה : זָכַר רַב־טוֹבָה יִבְיַעו וְצִדְקָתָה יִרְגְּנוּ : חֲנוּן וְרַחוּם
יי . אֶרֶךְ אַפִּים וְגִדְל־חֶסֶד : טוֹב־יי לְכָל . וְרַחֲמֵיו עַל־כָּל־
מַעֲשָׂיו : יוֹדֶה יי כָּל־מַעֲשֵׂיךָ . וְחִסְדִּיךָ יִבְרַכְכָּה : כְּבוֹד
מַלְכוּתָהּ יֹאמְרוּ . וְגִבּוֹרָתָהּ יִדְבְּרוּ : לְהוֹדִיעַ | לְבִגְי הָאָדָם
גִּבּוֹרוֹתָיו . וְכְבוֹד הַדָּר מַלְכוּתוֹ : מַלְכוּתָהּ מַלְכוּת כָּל־
עוֹלָמִים . וּמִמֶּנִּשְׁלָתָהּ בְּכָל־דָּוִד וְדָד : סוּמָה יי לְכָל־חֲנֻפָּלִים .
וְזִזְקָה לְכָל־הַכְּפוּפִים : עֵינֵי כָל אֵלֶיךָ יִשְׁפְּרוּ . וְאַתָּה נֹתֵן
לָהֶם אֶת־אֲכָלָם בְּעֵתוֹ : פּוֹתֵחַ אֶת־יָדְךָ . וּמַשְׁפִּיעַ לְכָל־חֵי
רְצוֹן : צַדִּיק יי בְּכָל־דִּרְכָיו . וְחֹסִיד בְּכָל־מַעֲשָׂיו : קָרוֹב יי

צְבֹאוֹת. אֲשֶׁר־אָדָם בּוֹטַח בָּךְ: יי
הוֹשִׁיעָה. הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם־קְרִיאָנוּ:

בָּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ שֶׁבְרַמְנוּ לְכַבֹּדוֹ.
וְהַבְדִּילָנוּ מִן־הַתּוֹעִים. וְנָתַן לָנוּ תוֹרַת אֱמֶת.
וְחַיֵּי עוֹלָם נָטַע בְּתוֹכֵנוּ. הוּא יִפְתָּח לִבֵּנוּ
בְּתוֹרָתוֹ. וַיֵּשֶׁם בְּלִבֵּנוּ אֱהָבָתוֹ וַיִּרְאֵתוֹ.
וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ וּלְעַבְדּוֹ בְּלִבְב־שָׁלֵם. לְמַעַן
לֹא נִיָּגַע לְרִיק. וְלֹא נִלְד לְבַהֲלָרוֹ: יְהִי
רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ.
שֶׁנִּשְׁמֹר חֻקֶּיךָ בְּעוֹלָם הַזֶּה. וְנִזְכָּה וְנַחֲיָה
וְנִרְאֶה וְנִירָשׁ טוֹבָה וּבִרְכָּה לְשָׁנֵי יָמוֹת
הַמָּשִׁיחַ וְלַחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא: לְמַעַן יִזְכָּרְךָ
כְּבוֹד וְלֹא יִדָּם. יי אֱלֹהֵי לְעוֹלָם אֹדְךָ:
בָּרוּךְ הַגָּבֵר אֲשֶׁר יִבְטַח בִּי. וְהִירָוּ יי
מִבְטָחוֹ: בְטָחוֹ בִּי עַד־יְעַד. כִּי בֵּיתָ יי
צוּר עוֹלָמִים: וַיִּבְטָחוּ בָךְ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ. כִּי
לֹא עֲזַבְתָּ דֹרְשֶׁיךָ יי: יי חֲפִיץ לְמַעַן צִדְקוֹ
יִגְדִּיל תוֹרָה וַיֵּאדִיר:

מן ראש חדש מונד חול המועד זמגט דעכ חזן נח המזב קדיש, דמן וויכד מוסף געבעטעט.

מן ר"ח וועדענדיק דיט תפילין מבגענקטשטן, מן חול המועד פֿעק הלל:

עִלָּאָה בֵּית שְׁכִינָתָהּ . קִדִּישׁ עַל־אֲרָעָא
עוֹבֵד גְּבוּרָתָהּ . קִדִּישׁ בְּעֵלָם עֲלִמְיָא .
יְיָ צְבָאוֹת מְלִיץ כָּל־אֲרָעָא זִיו יְקָרָה :
וְתַשְׁאֲנִי רוּחַ וְאַשְׁמַע אַחֲרֵי קוֹל רַעֲשׁ
גְּדוֹל . בְּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ : וְנִמְלֹתֵנִי
רוּחָא וְשִׁמְעֵת בְּתַרִּי קִלְיוֹעַ סִּגְיָא
דְּמִשְׁבַּחִין וְאַמְרִין : בְּרִיךְ יְקָרָא דִּי
מֵאַתָּר בֵּירַת שְׁכִינָתָהּ : יְיָ יִמְלֹךְ לְעֵלָם
וְעַד : יְיָ מַלְכוּתָהּ קָאֵם לְעֵלָם וּלְעֵלְמֵי
עֲלִמְיָא : יְיָ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל
אֲבֹתֵינוּ . שְׁמֹר־וְזָאֵר לְעוֹלָם לִי־צֹר
מִחֲשָׁבוֹת לֵבָב עִמָּךְ . וְהִכֵּן לְבָבְךָ אֵלֶיךָ :
וְהוּא רַחוּם יִכְפֹּר עוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבָּה
לְהָשִׁיב אָפּוֹ וְלֹא יַעִיר כָּל חֲמָתוֹ : כִּי אַתָּה
אֲדֹנֵי טוֹב וְסֶלַח . וְרַב חֶסֶד לְכָל קִרְאִיךָ :
צִדְקָתְךָ צֶדֶק לְעוֹלָם וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת . תִּתֵּן
אֱמֶת לִיעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ
לְאַבְרָהָם מִיָּמֵי קֶדֶם . בְּרוּךְ אֲדֹנֵי יוֹם יוֹם
יַעֲמֵס לָנוּ . הָאֵל יִשְׁוַעְתָּנוּ סֶלָה : יְיָ צְבָאוֹת
עִמָּנוּ . מִשְׁגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה : יְיָ

ברוך הוא. שהוא נוטרה שמים ויוסר ארץ.
 ומושב יקרו בשמים ו מפעל. ושכינת עזו
 בגבהי מרומים: הוא אלהינו אין עוד. אמת
 מלפנו אפס זולתו. פפתוב בתורתו וידעת היום
 והשבת אל לבבך. כי יי הוא האלהים בשמים ו
 מפעל ועל הארץ מתחת אין עוד:

על-כן ו נקנה לך יי אלהינו לראות מהרה
 בתפארת עזך. להעביר גלילים מן-הארץ.
 והאלילים פרות ופרתון. לתקן עולם במלכות
 שדי. וכל-בני בשר יקראו בשמך להפנות
 אליך כל-רשעי-ארץ. יבירו וידעו כל-יושבי
 תבל. כי-לך תכרע כל-פרך תשבע כל-לשון.
 לפניך יי אלהינו יכרעו ויפלו. ולכבוד שמך
 יקר יתנו. ויקבלו כלם את-עול מלכותך.
 ותמלוד עליהם מהרה לעולם ועד. כי המלכות
 שלך היא. ולעולם עד המלוד בכבוד: פפתוב
 בתורתך יי ימלך לעולם ועד: ונאמר והיה
 יי למלך על כל הארץ. ביום ההוא יהיה יי
 אחר ושמו אחר: קדיש יתום

אל תירא מפחד פתאם ומשאת רשעים כי תבא: עצו עצו ותפר.
 דברו דבר ולא יקום פי עמנו אל: ועד זקנה אני הוא ועד שיבה אני
 אסבול אני עשיתי ואני אשא ואני אסבל ואמלט:

קבל ועתה יגדל נא פח אדני באשר דברת לאמר.

זכר רחמיך " וחסדיך פי מעולם הפה :

סיון יתגדל ויתקדש שמה רבא בעלמא די-ברא
ברעיתה וימליך מלכותה בתיכון וביומיון ובחיי דכל-
בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן :

קבל
יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמא :

סיון יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתגשא ויתחדר
ויתעלה ויתהלל שמה דקודשא בריך הוא לעלא (נעי"מ
ולעלא) מן כל-ברכתא ושירתא תשבחתא ונחמתא
דאמירן בעלמא ואמרו אמן :

קבל קבל ברחמים וברצון את תפלתנו :

סיון תתקבל צלותהון ובעויתהון דכל ישראל קדם
אבוהון די בשמיא ואמרו אמן :

קבל יהי שם " מברך מעתה ועד-עולם :

סיון יהא שלמא רבא מן-שמיא ותיים עלינו ועל כל-
ישראל ואמרו אמן :

קבל עזרי מעם " עשה שמים וארץ :

סיון עושה שלום במרומי הוא יעשה שלום עלינו
ועל כל-ישראל ואמרו אמן :

בייט חיינעכ ברית מילה ויכר עלינו נאך דעס בעסניידען געזאגט :

עלינו לשבח לאדון הכל לתת גדלה ליוצר
בראשית שלא עשנו בגויי הארצות ולא שמונו
במושפחות האדמה. שלא שם חלקנו בהם
וגורלנו בכל-המונים : ואנחנו פורעים ומשתחוים
ומודים לפני מלך מלכי המלכים הקדוש

ובני עליזן בלכם: אכן באדם תמותו. ובאחד השרים תפולו: קומה
אלהים שפטה הארץ. כי אתה תנחל בכל הגוים:

מן היטטוטער זעגט ווען:

היום יום רביעי בשבת שבו היו הלויים אומרים בבית
המקדש:

אל־נקמות יי. אל נקמות הופיע: הנשא שופט הארץ. השב
גמול על־גאים: עד מתי רשעים יי. עד מתי רשעים יעלזו: יביעו
ידברו עתק. ותאמרו כל־פעלי און: עמך יי ידבאו ונחלתך יענו:
אלמנה וגר יחרוגו. ויתומים ירצחו: ויאמרו לא יראה־יה. ולא יבין
אלהי יעקב: בינו בערים בעם. ובסילים מתי תשכילו: הנטע און הלא
ישמע. אם־יצר עין הלא יביט: היסר גוים הלא יוכיח. המלמד אדם
דעת: יי יודע מחשבות אדם. כי הטה הבל: אשרי הגבר אשר־
תיסרנו יה. ומתורתך תלמדנו: להשקיט לו מימי רע. עד־יכרה לרשע
שחת: כי לא ישש יהוה עמו. ונחלתו לא יעזב: פי־עד־צדק ישוב
משפט. ואחריו כל־ישרי לב: מי־יקום לי עם־מרעים. מי־יתניצב לי
עם־פעלי און: לולי יי עזרתה לי. במעט שכןה דומה נפשי: אם אמרתי
מטה רגלי. חסדך יי יסעדני: ברב שרעפי בקרפי. תנחומיך ישעשעו
נפשי: תיחברך כסא הוות. יוצר עמל עלי־חך: יגודו על נפש צדיק
ודם נקי ירשיעו: ויהי יי לי למשגב. ואלהי לצור מחסי: וישב עליהם.
את־אונם וברעתם יצמיתם. יצמיתם יי אלהינו:

לכו נרננה ליי. נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה. בזמרות
נריע לו: כי אל גדול יי. ומלך גדול על־כל־אלהים:

מן דעכנערסטע זעגט ווען:

היום יום חמישי בשבת שבו היו הלויים אומרים בבית
המקדש:

למנצח על־הגתית לאסף: הרינו לאלהים עזנו. הרינו לאלהי
יעקב: שאו־זמרה ותגרתה. כנור נעים עם נבל: תקעו בחדש שופר.
בכסה ליום חגנו: כי חק לישראל הוא. משפט לאלהי יעקב: עדות
ביוסף שמו בצאתו על ארץ מצרים. שפרת לא־ידעתי אשמע:
הסירותי מפבל שכמו. בפיו מדוד תעבדנה: בצרה קראת ואחלצך
אענה בסתר רעם. אבחנוך. על מי מריבה סלה: שמע עמי ואעידה
בה. ישראל אם תשמע לי: לא יהיה בך אל זר. ולא תשתחנה לאל

תהלים פ"א

מוזמור ים

מן זמכטמג זמגט זמן :

היום יום ראשון בשבת שבו היו הלויים אומרים בבית המקדש :

ההלים כ"ד
לְדוֹד מְזֻמּוֹר לַיהוָה הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ תִּבְלֵ וְיֹשְׁבֵי בָהּ : כִּי־הוּא
עַל־יָמִים יִסְדֶּה וְעַל־נְהָרוֹת יְכַוְנֶנָּה : מִי יַעֲלֶה בְּהֶרְיָהוּהָ וּמִי יָקוּם בְּמָקוֹם
קָדְשׁוֹ : נָקִי כַפַּיִם וּבֶרֶךְ לִבָּב אֲשֶׁר לֹא נָשָׂא לְשׁוֹן נִפְשׁוֹ וְלֹא נִשְׁבַּע
לְמַרְמָה : יֵשֶׁא בְּרִכָּה מֵאֵת יְהוָה וְצִדְקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ : זֶה הַדּוֹר הַדּוֹרְשׁוֹ
מִבְּקָשֵׁי פִגְיוֹ יַעֲקֹב סֵלָה : שָׂאוּ שְׁעָרִים רְאשֵׁיכֶם וְהִנֵּשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם
וַיִּבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד : מִי זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יְהוָה עֲזֹז וְגִבּוֹר יְהוָה גִּבּוֹר מְלַחֲמָה :
שָׂאוּ שְׁעָרִים רְאשֵׁיכֶם וּשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם וַיִּבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד : מִי הוּא זֶה
מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יְהוָה צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סֵלָה :

מן זמכטמג זמגט זמן :

היום יום שני בשבת שבו היו הלויים אומרים בבית המקדש :

ההלים מ"ח
שִׁיר מְזֻמּוֹר לְבְנֵי־קִנְחָן : גְּדוֹל יי וּמֹהֲלֵל מְאֹד . בָּעִיר אֱלֹהֵינוּ
הֶרְקִדְשׁוֹ : יָפֶה נוֹף מְשׁוֹשׁ כָּל הָאָרֶץ הִר צִיּוֹן יִרְבְּתִי צָפוֹן . קִרְיַת מֶלֶךְ
רַב : אֱלֹהִים בְּאַרְמְנוֹתֶיהָ נִזְדַּע לְמִשְׁגָּב : כִּי־הִנֵּה חֲמֻלָּכִים נִזְעְדוּ עֲבְרוּ
יָחִיד : הִמָּה רָאוּ בֶן תַּמָּהוּ נִבְהִלּוּ נִחְפְּזוּ : רַעְדָּה אַחֲזָתָם שֵׁם חֵיל בִּינִלְדָּה :
בְּרוּחַ קָדִים תִּשְׁבֵּר אֲנִיּוֹת תְּרַשִּׁישׁ : בְּאֲשֶׁר שִׁמְעֵנוּ וּ בֶן רֹאֵינוּ בָּעִיר־יי
צְבָאוֹת בָּעִיר אֱלֹהֵינוּ . אֱלֹהִים יְכַוְנֶנָּה עַד עוֹלָם סֵלָה : וְהִמָּנוּ אֱלֹהִים
חֲסִדָּךְ . בְּקִרְבִּי הִיבִלְךָ : כְּשִׁמְךָ אֱלֹהִים בֶּן תִּהְלֶתְךָ עַל־קִצּוֹי אָרֶץ . צִדְקַת
מְלָאָה יִמְיָנְךָ : יִשְׁמַח וְהִרְצֵחַ צִיּוֹן תִּגְלָנָה בְּנוֹת יְהוּדָה . לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיךָ :
סִפְּרוּ צִיּוֹן וְהִקְיִפוּהָ . סִפְּרוּ מִגְדָּלֶיהָ : שִׁיתוּ לִבָּבָם לַחֲלִילָה פִּסְגּוֹ אֲרֻמְנוֹתֶיהָ .
לְמַעַן תִּסְפְּרוּ לְדוֹר אַחֲרוֹן : כִּי זֶה וְאֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ עוֹלָם וָעֶד . הוּא
יִגְדָּהֵנוּ עַל מוֹת :

מן דיכטמג זמגט זמן :

היום יום שלישי בשבת שבו היו הלויים אומרים בבית המקדש :

ההלים פ"ב
מְזֻמּוֹר לְאַסָּה אֱלֹהִים נֹצֵב בַּעֲדַת־אַל . בְּקִרְבִּי אֱלֹהִים יִשְׁפֹּט :
עַד־מָתִי תִשְׁפֹּטוּ עוֹלֵל וּפְגִי רָשָׁעִים תִּשְׂאוּ־סֵלָה : שִׁפְטוּ־דָל וְיִתּוֹם . עָנִי
וְרֹשׁ הַצִּדִּיקוֹ : פִּלְטוּ־דָל וְאֶבְיוֹן . מִיָּד רָשָׁעִים הַצִּילוֹ : לֹא יָדְעוּ וְלֹא
יָבִינוּ בַּחֲשִׁיכָה יִתְהַלְכוּ . יָמוּטוּ כָּל־מוֹסְדֵי אָרֶץ : אֲנִי אֲמַרְתִּי אֱלֹהִים אֲתָם .

תַּחֲנֶה עָלַי מַחֲנֶה לֹא יִירָא לִפִּי אִם תִּקּוּם עָלַי מִלַּחֲמָה בְּזֹאת אֲנִי בּוֹטָח:
 אַחַת שְׁאַלְתִּי מֵאֵת יי אֹתָהּ אֲבַקֵּשׁ שִׁבְתִּי בְּבֵית יי בְּלַיִמִי-חַיִּי לַחֲזוֹת
 בְּנוֹעַם יי וּלְבַקֵּר בְּהִיבְלֹו: כִּי יִצְפְּנִי בְּסִפָּה בְּיוֹם רָעָה יִסְתִּירֵנִי בְּסִתֵּר
 אֶהְלֹו בְּצִוּר יְרוּמָמִנִי: וְעַתָּה יְרוֹם רֹאשִׁי עַל אוֹיְבֵי סִבִּיבוֹתַי וְאֶזְבְּחָה
 בְּאַהֲלֹו זִבְחֵי תְרוּעָה אֲשִׁירָה וְאֶזְמָרָה לִי: שְׁמַע יי קוֹלִי אֶקְרָא וְחַנּוּנִי וְעֲנֵנִי:
 לֵךְ אָמַר לִבִּי בִקְשׁוּ פָנַי אֶת-פָּנֶיךָ יי אֲבַקֵּשׁ: אֵל תִּסְתֵּר פָּנֶיךָ מִפָּנַי אֵל
 תִּטְט בְּאַף עֲבָדְךָ עֲזַרְתִּי הָיִיתָ אֵל תַּשְׁשֵׁנִי וְאֵל תַּעֲזֹבֵנִי אֱלֹהֵי יִשְׁעֵי: כִּי
 אָבִי וְאִמִּי עֲזָבוּנִי וְיִי יֶאֱסֹפֵנִי: הוֹרֵנִי יי דִּרְבֶּךָ וּנְחֵנִי בְּאַזְרָח מִישׁוּר לִמְעַן
 שׁוֹדְרִי: אֵל תִּתְּנֵנִי בְּנֶפֶשׁ צָרִי-כִּי קָמוּ כִּי עָדִי שִׁקָּר וַיִּפַּח חֲמָם: לֹא־לֹא
 הָאֱמָנָתִי לְרֹאוֹת בְּטוֹב יי בְּאַרְצָן הַחַיִּים: קִוָּה אֶל-יְי: חֹזֵק וַיֵּאֱמֹץ לְבָבְךָ
 וְקִוָּה אֶל-יְי:

גמגן ר"ח אלול וויכד מין מייניגען קהלות נאך דעם שופר בלויטען טעגליך, מונד מן ר"ח
 פֿערק תקיעת שופר זיכען מוזו דיזעכ מזמור געזאגט.

תהלים ע"ז לִמְנַצֵּחַ לִבְנֵי קִדָּח מְזֻמָּר: כָּל הָעַמִּים תִּקְעוּ בָהּ הֲרִיעוּ לֵאלֹהִים
 בְּקוֹל רִנָּה: כִּי יִהְיֶה עֲלֵיוֹן נוֹרָא מִלֶּךְ גָּדוֹל עַל כָּל הָאָרֶץ: יְדַבֵּר עַמִּים
 תַּחֲתָנֻ וּלְאֻמִּים תַּחַת רַגְלֵינוּ: יִבְחַר לָנוּ אֵת נִחְלָתָנוּ אֵת גְּאוֹן יַעֲקֹב
 אֲשֶׁר אָהַב סֵלָה: עֲלֶה אֱלֹהִים בְּתִרְעוּעָה יִהְיֶה בְּקוֹל שׁוֹפָר: זָמְרוּ אֱלֹהִים
 זָמְרוּ זָמְרוּ לְמַלְכָּנוּ זָמְרוּ: כִּי מִלֶּךְ כָּל הָאָרֶץ אֱלֹהִים זָמְרוּ מִשְׁפִּיל: מִלֶּךְ
 אֱלֹהִים עַל גּוֹיִם אֱלֹהִים יֹשֵׁב עַל פֶּסַע קָדְשׁוֹ: גְּדִיבֵי עַמִּים גָּאֲסָמוּ עִם
 אֱלֹהֵי אֲבֹרָהֶם כִּי לֵאלֹהִים מִגְּנֵי אָרֶץ מָאֵד גַּעֲלָה:

מן דען טעגל ווע קיין תחנון גע-
 בעטעט וויכד, וויכד ביים אב-
 דיזעכ מזמור געזאגט:

תהלים ע"ז מִכְתָּם לְדוֹד שְׁמֵרָנִי
 אֵל כִּי חֲסִיתִי בָךְ: אָמַרְתָּ
 לִיהוָה אֲדֹנָי אֲתוֹרָה טוֹבָתִי
 בַּל עָלִיךָ: לְקֹדְשִׁים אֲשֶׁר
 בְּאַרְצָן הָמָה וְאֲדִירִי כָל
 חֲפָצֵי בָם: יִרְבּוּ עֲצֻבוֹתָם
 אַחֲרֵי מָהָרִי בַל יִאֲסִיף
 נִסְפִיָּהֶם מִדָּם וּבַל אֲשָׂא אֵת
 שְׁמוֹתָם עַל שִׁפְתֵּי: יִהְיֶה
 מִנְגַּת חֲלָקִי וְכוֹסֵי אֲתוֹרָה
 תּוֹמִיף גּוֹדְלִי: חֲבָלִים גָּפְלוּ

ביים מיינעם אב-ל ר"ח וויכד דיזעכ מזמור נאך מזמור
 ש'ל יום געזאגט:

תהלים ע"ז לִמְנַצֵּחַ לִבְנֵי קִדָּח מְזֻמָּר: שְׁמַעוּ
 זֹאת כָּל הָעַמִּים הָאֲזִינוּ כָּל יֹשְׁבֵי חֶלֶד: גַּם
 בְּנֵי אָדָם גַּם בְּנֵי אִישׁ יַחַד עֲשִׂיר וְאַבְיּוֹן:
 פִּי יְדַבֵּר חֲכָמוֹת וְהִגּוֹת לִפִּי תְבוּנוֹת: אֲשֶׁה
 לְמִשְׁלַל אֲזִנִּי אֶפְתַּח בְּכִנּוֹר חִידָתִי: לְפִי
 אִירָא בִימֵי רָע עוֹן עֲקָבִי יִסְבֵּנִי: הַבְּטָחִים
 עַל חֵילָם וּבִרְבַּע עֲשָׂרָם יִתְהַלְלוּ: אֵח לֹא
 פָּדָה יִפְדֶּה אִישׁ לֹא יִתֵּן לֵאלֹהִים כְּפָרוֹ:
 וַיִּקַּר פְּדִיּוֹן נַפְשָׁם וַחֲדָל לַעֲזֹלָם: וַיְחִי עוֹד
 לְנֶצַח לֹא יִרְאֶה הַשְׁחָתָה: כִּי יִרְאֶה חֲכָמִים
 יִמּוּתוּ יַחַד בְּסִיל וּבִעַר יֵאָבְדוּ וְעֲזָבוּ לְאַחֲרִים
 חֵילָם: קִרְבָּם בְּתִימוֹ לַעֲזֹלָם מִשְׁפָּנָתָם לְדוֹד

נָכַר: אָנֹכִי. " אֱלֹהֶיךָ הַפַּעֲלָה מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם. הִרְחַב-פִּיךָ וְאַמְלֵאֲהוּ:
וְלֹא שָׁמַע עִמִּי לְקוֹלִי. וַיִּשְׁרָאֵל לֹא-אָבָה לִי: וְאִשְׁלַחֲהוּ בַּשְּׂרִירוֹת לְבָם.
יִלְכּוּ בַּמּוֹעֲצוֹתֵיהֶם: לוֹ עִמִּי שָׁמַע לִי. יִשְׂרָאֵל בְּדַרְכֵי יִהְלֹכוּ: בַּמַּעַט
אוֹיְבֵיהֶם אֲבִינֵעַ. וְעַל צָרֵיהֶם אֲשִׁיב יָדִי: מִשְׁנֵאִי " יִכְחָשׁוּ לוֹ. וַיְהִי עִתָּם
לְעוֹלָם: וַיִּאֲכִלֵּהוּ מִחֶלֶב חֶמְטָה. וּמִצֹּר דָּבַשׁ אֲשַׁבִּיעֶנָּה:

מִן פֶּרִיטֶנֶג זֶמְגֶט מִנֶּן:

הַיּוֹם יוֹם שְׁשִׁי בַּשָּׁבֶת נִשְׁבַּח הָיוּ הַלְלוֹים אוֹמְרִים בְּבֵית
הַמִּקְדָּשׁ:

סֹהֲלִים כ"ג " מִלֶּךְ גָּאוֹת לִבֵּשׁ לִבֵּשׁ " עַז הַתְּאֹזֵר אֶף תִּפְּזֵן תִּבֵּל בַּל תִּמְצֹט:
נִבְּזֵן בַּסָּאךְ מֵאֵז מַעֲוֹלִים אֶתָּה: גִּשְׁאוֹ נְהַרְוֹת " גִּשְׁאוֹ נְהַרְוֹת קוֹלִים יִשְׁאוֹ
נְהַרְוֹת דְּבָכִים: מִקְלֹת מֵיִם רַבִּים אֲדִירִים מִשְׁבְּרֵי יָם אֲדִיר בַּמְרוֹם " :
עֲדַתֶּיךָ נֶאֱמָנוּ מֵאֵד לְבִיתֶךָ נֶאֱוָה קִדֵּשׁ " לְאֹדֶיךָ יָמִים:

מִן שַׁבַּת וַיִּכְרַד דִּינֵעַר מִזְמֹר גִּבְעִיטֶגֶט.

הַיּוֹם יוֹם שַׁבַּת קִדֵּשׁ נִשְׁבַּח הָיוּ הַלְלוֹים אוֹמְרִים בְּבֵית
הַמִּקְדָּשׁ:

מִזְמֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת וְכו' מוֹזִיל זִיטֶט ט"ו.

וּמִן מִנְחָה מֵל יַעֲנֵךְ זֶמְגֶט, מוֹזִיךְ מִן פּוֹרִים מוֹזֵד מִן חֲנוּכָּה, וַיִּכְרַד דִּינֵעַר מִזְמֹר גִּבְעִיטֶגֶט,
בִּינֵי מוֹזִינֶט אֲבֵל וַיִּכְרַד עַר נִיחֻמֹּס גִּבְעִיטֶגֶט:

סֹהֲלִים כ"ג שִׁיר מִזְמֹר לְאַסָּף: אֱלֹהִים אֶל-דָּמִי לֶךְ. אֶל--תִּחְרַשׁ וְאֶל-
תִּשְׁקֹט אֵל: כִּי הִנֵּה אוֹיְבֶיךָ יִהְיִינָּה. וּמִשְׁנֵאִיךָ גִּשְׁאוֹ רֹאשׁ: עַל עַמֶּיךָ
יַעֲרִימוּ סוֹד. וַיִּתְּנֵצְוּ עַל צַפּוֹנִיָּה: אֲמָרוּ לָכֹ וְנִכְחָדִים מִגּוֹי, וְלֹא--יִזְכָּר
שֵׁם-יִשְׂרָאֵל עוֹד: כִּי גִזְעֻוּ לֵב יַחְדוֹ. עֲלֶיךָ בְּרִית יִכְרֹתוּ: אֶהְיֶה אֲדוֹם
וַיִּשְׁמַעֲאֵלִים. מוֹאֵב וְהַגִּרִּים: גָּבַל וַעֲמֹזֵן וַעֲמֶלֶךְ. פִּלְשֶׁתִּים עִם--יִשְׁבֵּי
צוּר: גִּם-אֲשׁוּר גִּלְוָה עִמָּם. הָיוּ זָרוּעַ לִבְנֵי לוֹט סֶלָה: עֲשֶׂה--לָהֶם
כַּמִּדָּן כַּסִּיסְרָא. כִּיבִין בְּנִחַל קִישׁוֹן: גִּשְׁמָדוֹ בְּעֵין-דָּאֵר. הָיוּ דָמָן לְאַדְמָה:
שִׁיתָמוּ נְדִיבָמוּ בַּעֲדֵב וּבְזֹאֵב. וּבְזֹבָח וּבְצִלְמַנֶּגַע פֶּל-גִּסְיָמוֹ: אֲשֶׁר אֲמָרוּ
גִּירָשָׁה-לָנוּ אֵת גָּאוֹת אֱלֹהִים: אֱלֹהֵי שִׁיתָמוּ כְּגִלְגָּל. בִּקֵּשׁ לִפְנֵי רוּחַ:
כָּאֵשׁ תִּבְעַר--יָעַר. וּבְלֶחֱבָה תִּלְהַט הָרִים: בֶּן תִּרְדֵּפֶם בְּסַעֲרָה. וּבְסוֹפְתָהּ
תִּבְהַלֵּם: מִלֵּא פְגִיחָם קָלוֹן. וַיִּבְקָשׁוּ שִׁמְךָ " . יִבְשׁוּ וַיִּבְהֲלוּ עַדִּי עַד.
וַיִּחַפְּרוּ וַיִּאֲבֹדוּ: וַיִּדְעוּ כִּי-אֶתָּה שִׁמְךָ " לְבִדֶּךָ עֲלִיזֵן עַל-כָּל-הָאָרֶץ:

פֶּעֶן ר"ח אֲלוֹל בִּי נֶפֶךְ הוֹשַׁעֲנָא רַבָּה וַיִּכְרַד דִּינֵעַר מִזְמֹר פֶּרִיָּה מוֹזֵד עֲבַנְדָּס גִּבְעִיטֶגֶט:

סֹהֲלִים כ"ז לְדוֹד " אוֹרִי וַיִּשְׁעִי מִמִּי אִירָא " מַעֲזֵן חַיִּי מִמִּי אֶפְחָד: בִּקְרוֹב
עָלִי מְרַעִים לְאֲכֹל אֶת-בְּשָׂרִי צָרִי וְאוֹיְבֵי לִי הִמָּה בְּשָׁלוֹ וּנְפִלוֹ: אִם

3' או ג' הלוואים בזהרה אס יש סס נשכר וכו' לומר אחריו קדיש דרבנן יאזכרו אחר ליינוס אר"א
אר"א ת"ח ונכזים שלום וכו' או שאל דברי אגדה, ואס"ב אוונרים קדיש זה:

X יתגדל ויתקדש שמה רבא בעלמא די-ברא

ברעיותה וימליך מלכותה בתיבון וביומיבון ובחיי

דכל-בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן:

קה יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמא:

יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל
שמה דקודשא. בריך הוא לעלא (בעש"ה ולעלא) מכל ברכתא ושירתא
תשבתתא ונחמיתא דאמירן בעלמא ואמרו אמן:

על ישראל ועל רבנן. ועל תלמידיהון ועל
כל-תלמידי תלמידיהון ועל כל-מאן דעסקין
באוריתא די בא-תרא חדן ודי בכל-אתר וא-תר
יהי-ל-הון ולבון שלמא רבא חנא וחסד-א
ורחמין וחיין אריבין ומזונא רויחא ופירקנא
מורקדס אבוהון דשמיא וארעא ואמרו אמן:

נוסחת אור סדס:

יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים מזבים עלינו ועל כל
ישראל ואמרו אמן:

עשה שלום במרומוי הוא ברחמי ויעשה שלום עלינו ועל כל-
ישראל ואמרו אמן:

סריה מונד מבענד נחך מולטן געבעטען ווירד דיעסט געזאגט:

יהי יי אלהינו עמנו באשר היה עם אבותינו אליעזרנו
ואל-ישישנו: להפזות לבבינו אליו ללכת בכל-דרךיו ולשמור
מצותיו וחקיו ומשפטיו אשר צוה את-אבותינו: ויהי דברי
אלה אשר התחננתי לפני יי קרובים אל-יי אלהינו יומם
ולילה לעשות משפט עבדו ומשפט-עמו ישראל דבר יום
ביומו: למען דעת כל-עמי הארץ כי יי הוא האלהים אין
עוד: יי | נחני בצדקתה למען שוררי חישר לפני דרכה:
ואני בתמי אלך פדני וחנני כי-יחיד ועני אני: רגלי עמדה

לִי בְנַעֲמִים אֶף נִחֲלֹת
שְׁפָרָה עָלַי : אֲבָרָךְ אֶת
יְהוָה אֲשֶׁר יַעֲצֵנִי אֶף לִילֹת
יִסְרוּנִי כִלְיוֹתַי : שׁוֹיֵתִי יְהוָה
לִנְגְדִי תָמִיד כִּי מִיְמִינִי בֹל
אֲמוֹט : לִכֵּן שָׁמַח לִפְנֵי נִגְל
כְּבוֹדִי אֶף בְּשָׂרִי יִשְׂכּוֹן
לִבִּי : כִּי לֹא תַעֲזֹב נַפְשִׁי
לְשֹׂאוֹל לֹא תִתֵּן חֲסִידֶךָ
לְרֹאוֹת שַׁחַת : תוֹדִיעֵנִי אֶת
חַיִּים שְׁבַע שְׁמֹחוֹת אֶת
פְּנִיךָ גַּעֲיֹמוֹת בְּיָמֶיךָ נֶצַח :

וְדַר קָרְאוּ בְשִׁמּוֹתָם עָלַי אֲדָמוֹת : וְאָדָם
בִּיקָר בֹּל יִלֵּן נִמְשָׁל בְּבַהֲמוֹת נְדָמוֹ : זֶה
דְּרָכָם בְּסֹל לָמוֹ וְאַחֲרֵיהֶם בְּפִיהֶם יִרְצוּ
סֵלָה : בְּצֹאן לְשֹׂאוֹל שְׁתוּ מוֹת יָרַעַם וַיִּרְדּוּ
בָּם יִשְׁרִים לִפְקָר וְצוֹרֵם לְבַלּוֹת שְׂאוֹל
מִזְבוֹל לוֹ : אֶךְ אֱלֹהִים יַפְדֶּה נַפְשִׁי מִיַּד
שָׂאֵל כִּי יִקְחֵנִי סֵלָה : אֵל תִּירָא כִּי יַעֲשִׂיר
אִישׁ כִּי יִרְבֶּה כְּבוֹד בֵּיתוֹ : כִּי לֹא כְמוֹתוֹ
יִקַּח הַכֹּל לֹא יִרַד אַחֲרָיו כְּבוֹדוֹ : כִּי נַפְשׁוֹ
בְּחַיּוֹ יִבְרָךְ וַיִּוֹדֶךָ כִּי תִשִּׁיב לָךְ : תְּבוֹא עַד
דֹּר אֲבוֹתָיו עַד נֶצַח לֹא יֵרָאוּ אוֹר : אָדָם
בִּיקָר וְלֹא יִבִּין נִמְשָׁל בְּבַהֲמוֹת נְדָמוֹ :

מן ר"ח וויכר דער מזמור ק"ד ברכי נפשי געזאגט, וועלכער ביים מנחה לשבת לו פֿינדען
מיט .

דעם פֿיכר זכירות : קוללן טעגליך געזאגט וועכרען :

(זכירת ילידת מלכים) לְמַעַן תִּזְכֹּר אֶת יוֹם צֵאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ :

(זכירת וועגד כח סיני) זָכֹר אֶת יוֹם אֲשֶׁר עָמַדְתָּ לִפְנֵי יי אֱלֹהֶיךָ
בְּחֹרֵב פֶּן תִּשְׁכַּח אֶת הַדְּבָרִים אֲשֶׁר רָאוּ עֵינֶיךָ :

(זכירת עשיית עמלק) זָכֹר אֶת אֲשֶׁר עָשָׂה לָךְ עַמְלֵק בְּדֶרֶךְ
בְּצֵאתְכֶם מִמִּצְרַיִם : אֲשֶׁר קָרָךְ בְּדֶרֶךְ וַיִּזְנֶב בָּךְ כָּל־הַנֶּחֱשָׁלִים
אַחֲרֶיךָ וְאַתָּה עָיַף וַיִּגַע וְלֹא יָרָא אֱלֹהִים : וְהָיָה בְּהִנֵּית יי
אֱלֹהֶיךָ לָךְ מִכָּל אוֹיְבֶךָ מִסָּבִיב בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר־יי אֱלֹהֶיךָ נוֹתֵן
לָךְ גִּבְעָה לְרִשְׁתָּהּ תִּמְחָה אֶת־זָכֹר עַמְלֵק מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם לֹא
תִשְׁכַּח : יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ וְנִמַּח זְכוֹרוֹ מִלְחֶזְכִּירוֹ :

(זכירת מרים) זָכֹר אֶת אֲשֶׁר־עָשָׂה יי אֱלֹהֶיךָ לְמַרְיָם בְּדֶרֶךְ
בְּצֵאתְכֶם מִמִּצְרַיִם : וּזְכֹר וַיִּזְנֶב כְּמוֹר שֶׁל יוֹם גִּעְזוּגַט וועכרען : זָכֹר
אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקֹדֶשׁוֹ

וְעַסְקִים שְׁלִי תִשְׁלַח לִי בְרָכָה כְּדִי שְׂאוּכַל לְפָרֵגם אֶת-עַצְמִי וּבְנֵי בֵיתִי
בְּנִחְרָת וְלֹא בְּצַעַר בְּהִתָּר וְלֹא בְּאִסּוּר לַחַיִּים וּלְשָׁלוֹם וַיִּקְוּם כִּי מִקְרָא
שְׁכָתוֹב הַשֵּׁלֶךְ עַל-יְיָ יִהְיֶה וְהוּא יִבְלָלֶךָ: אָמֵן

שֵׁשׁ עֶשְׂרֵה עֲקָרִים

א אֲנִי מֵאֲמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁהַבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ הוּא
בוֹרֵא וּמְנַהֵיג לְכָל-הַבְּרוּאִים וְהוּא לְבָדּוֹ עָשָׂה וְעוֹשֶׂה
וַיַּעֲשֶׂה לְכָל-הַמַּעֲשִׂים:

ב אֲנִי מֵאֲמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁהַבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ הוּא
יְחִיד וְאֵין יְחִידוֹת כְּמוֹהוּ בְּשֵׁים פְּנִים וְהוּא לְבָדּוֹ אֱלֹהֵינוּ
הָיָה הָיָה וַיְהִיָּה:

ג אֲנִי מֵאֲמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁהַבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ אֵינוֹ
גוֹף. וְלֹא יִשְׁיַנּוּהוּ מִשְׁיָנֵי הַגּוֹף וְאֵין לוֹ שׁוֹם דְּמִיּוֹן כָּלֵל:

ד אֲנִי מֵאֲמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁהַבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ הוּא
רִאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן:

ה אֲנִי מֵאֲמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁהַבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ לוֹ
לְבָדּוֹ רָאוּי לְהִתְפַּלֵּל וְאֵין רָאוּי לְהִתְפַּלֵּל לְזוּלָתוֹ:

ו אֲנִי מֵאֲמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁכָּל דְּבָרֵי נְבִיאִים אֱמֶת:
ז אֲנִי מֵאֲמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁנְּבוֹאֵת מִשָּׁה רַבֵּינוּ עָלֵינוּ
הַשָּׁלוֹם הֵיחָה אֱמֶתִית וְשֶׁהוּא הָיָה אָב לְנְבִיאִים לְקוֹדְמִים
לְפָנָיו וּלְבָאִים אַחֲרָיו:

ח אֲנִי מֵאֲמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁכָּל-הַתּוֹרָה הַמְצֻיָּה עִתָּה
בְּיָדֵינוּ הִיא הִנָּתוּנָה לְמִשָּׁה רַבֵּינוּ עָלֵינוּ הַשָּׁלוֹם:

ט אֲנִי מֵאֲמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁזֹּאת הַתּוֹרָה לֹא תִהְיֶה
מְחֻלָּפֶת וְלֹא תִהְיֶה תּוֹרָה אַחֶרֶת מֵאֵת הַבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ:

י אֲנִי מֵאֲמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁהַבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ יוֹדֵעַ
כָּל מַעֲשֶׂה בְּנֵי אָדָם וְכָל מַחֲשַׁבּוֹתָם שֶׁנֶּאֱמַר הַיּוֹצֵר
יַחַד לָבָם הַמְבִּין אֶל-כָּל-מַעֲשֵׂיהֶם:

יא אֲנִי מֵאֲמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁהַבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ גּוֹמֵל
טוֹב לְשׁוֹמְרֵי מִצְוֹתָיו וּמַעֲנִישׁ לְעוֹבְרֵי מִצְוֹתָיו:

Hebrew text at the bottom of the page, likely a transcription or commentary.

בְּמִישׁוֹר בְּמִקְהָלִים אֲבָרָךְ יי: יי שְׁמִרִי יי צִלִי עַל־יָד יְמִינִי:
עֲזָרִי מִעַם יי עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: יי יִשְׁמְרֵ־צֶאֱתִי וּבֹאֵי לְחַיִּים
וּלְשָׁלוֹם מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם. הַשְׁקִיפָה מִמַּעֲוֹן קִדְשֶׁךָ מִן־
הַשָּׁמַיִם וּבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ אֶת־יִשְׂרָאֵל וְאֵת הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נָתַתָּ
לָנוּ כִּאֲשֶׁר נִשְׁפָּעֶתָ לְאַבְתִּינוּ אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וְדָבַשׁ:

אֵל הַכְּבוֹד אֲתָן לָךְ שִׁיר וְהַלֵּל. וְאֶעֱבֹד־לָךְ יוֹם וָלַיִל:
בְּרוּךְ יְחִיד וּמְיוֹחָד. הָיָה הָזֶה וְהָיָה: יי אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: הוּא אֱלֹהִים חַיִּים
וּמֶלֶךְ חַי וְקַיִם לְעַד וּלְעוֹלָמֵי עַד: בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ
לְעוֹלָם וָעַד: לִישׁוּעָתְךָ קוִיָּתִי יי: כִּי כָל־הָעַמִּים יִלְכוּ אִישׁ
בְּשֵׁם אֱלֹהָיו וְאֲנִי אֵלֶיךָ בְּשֵׁם יי אֱלֹהִים חַיִּים וּמֶלֶךְ־עוֹלָם:
עֲזָרִי מִעַם יי עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: יי יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעַד:

דמן ויכרד מזמור למנצח בנינות געזגט, לו פֿינדען ביים מוצאי שבת:

בעפֿער ווען מױס דעכט בעטהױענע געהט, זעלט ווען זיך מיין וועניג קינדער מונד זעגט:

אך צוויקס יודי לשמך ישובו ישראל את־פֿניך:

דמן סטעהט ווען מױל מונד זיגט זיך געגען דען ארון הקדש מונד זעגט דײַנעם:

כִּי כָל־הָעַמִּים יִלְכוּ אִישׁ בְּשֵׁם אֱלֹהָיו וְאֲנִי אֵלֶיךָ בְּשֵׁם־יי אֱלֹהִים חַיִּים
וּמֶלֶךְ־עוֹלָם: עֲזָרִי מִעַם יי עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: יי יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעַד:

דמן געהט ווען ריקױנגס לו דער טהיר מונד פֿעכבייגט זיך מעכעוועלט געגען דען ארון
הקדש מונד זעגט:

יי גחגי בצדקתך למען שוררי הישר לפני דרכך:

ענדױך בייט מעכעוועלט זעגט ווען דײַנע דרייט פסוקים:

גַּד גִּדּוֹד יִגְדֹּלְנִי וְהוּא יִגְדַּעְקָב: וְיֵהִי דוֹד לְכָל הָרֵבִיו מִשְׁפִּיל וְיִי עִמּוֹ:
וְנָח מִצָּא חֵן בְּעֵינֵי יי:

ווען ווען מיין געטעפֿט מונטעכעוועלט ווױל ויכרד נאך קבייט פסוקים מױך דײַנעם געזגט:

עֲזָרִי מִעַם יי עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: הַשְׁלֵךְ עַל־יי יְהִבָּה וְהוּא
יִכְלָלְךָ: שְׁמֵרְתָם וְרָאָה יִשְׂרָאֵל כִּי־אַחֲרִית לְאִישׁ שָׁלוֹם: בְּטַח בִּי וְעֲשֵׂה
טוֹב שְׂכָן־אֶרֶץ וְרַעַה אֲמוֹנָה: הִנֵּה אֲ יִשׁוּעָתִי אֲכַטֵּחַ וְלֹא אֶפְחָד. כִּי עֲזָרִי
וְזִמְרָתִי יֵהֱיוּ לִי לִישׁוּעָה: רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם בְּדַבְּרֵי קִדְשֶׁךָ כְּתוּב לְאֹמֶד
הַבּוֹטֵחַ בִּי חֶסֶד יִסְבְּבֵנּוּ וְכִתִּיב וְאַתָּה מַחֲיָה אֶת־כָּלֶם. יי אֱלֹהִים אֲמַת
תָּן בְּרָכָה וְהַצְלִיחָה בְּכָל־מַעֲשֵׂה יָדֶי. כִּי בְטַחְתִּי בְּךָ שָׁעַל יָדִי מִשָּׂא וּמִתָּן

אֶת־הָאֵל וַיַּעֲלֵהוּ לְעֹלָה תַּחַת בְּנוֹ; וַיִּקְרָא אַבְרָהָם שְׁם־הַמָּקוֹם הַהוּא יְהוָה | יֵרָאֶה אֲשֶׁר יֹאמַר הַיּוֹם בְּכֹר יְהוָה יֵרָאֶה; וַיִּקְרָא מֵלֹאד יְהוָה אֶל־אַבְרָהָם שְׁנֵית מִן־הַשָּׁמַיִם; וַיֹּאמֶר בִּי נִשְׁפָּעֵתִי נָא־יְהוָה בִּי יַעַן אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה וְלֹא־חֲשַׁכְתָּ אֶת־פְּנֵי אֶת־יְחִידָה; בִּי־בִרְךָ אַבְרָכָךְ וְהִרְפָּה אֲרֻכָּה אֶת־זֶרְעֶךָ בְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וּבְחֹלֹל אֲשֶׁר עַל־שִׁפְתַי הַיּוֹם וַיִּרֶשׁ זֶרְעֶךָ אֶת שְׂעַר אֵיבָיו; וְהַתְּפַרְכּוּ בְּזֶרְעֶךָ כָּל גּוֹי הָאָרֶץ עֵקֶב אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ בְּקוֹלִי; וַיֵּשֶׁב אַבְרָהָם אֶל־נַעֲרָיו וַיִּקְמוּ וַיֵּלְכוּ יַחְדָּו אֶל־בְּאֵר שֶׁבַע וַיֵּשֶׁב אַבְרָהָם בְּבְאֵר שֶׁבַע;

וְהִי רְצוֹן מִלְּפָנָיו יי אֱלֹהֵי־אֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שְׁתִּכּוֹזֹר לָנוּ אֶת בְּרִית אֲבוֹתֵינוּ כְּמוֹ שֶׁכָּבַשׁ אַבְרָהָם אֲבִינוּ אֶת רַחֲמָיו מִפֶּן יַחֲדוּ וְרָצָה לִשְׁחַזֵּם אוֹתוֹ כְּדֵי לַעֲשׂוֹת רְצוֹנָה בֶּן יִכְבְּשׁוּ רַחֲמָיו אֶת כָּעֶסֶף מַעֲלֵינוּ וַיִּגְדֹּל רַחֲמָיו עַל מִדּוּתָיו וְתַכְנִים אֲתָנוּ לִפְנֵים מִשׁוֹרֵת דִּינָה וְהַתְּנַחֵג עִמָּנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּמִדַּת הַחֶסֶד וּבְמִדַּת הַרַחֲמִים וּבְמִדַּת הַגְּדוּל יָשׁוּב חֲרוֹן אַפָּה מִעֵמֶף מַעֲיָרָה וּמִנְחֻלָּתָהּ. וְקִים לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֶת הַדָּבָר שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ עַל יְדֵי מִשְׁחָ עֲבָדָה כְּאִמּוֹר וְזִכְרָתִי אֶת בְּרִיתִי יַעֲקֹב וְאֶף אֶת בְּרִיתִי וְצִחֻק וְאֶף אֶת בְּרִיתִי אַבְרָהָם אֲבוֹתִי וְהָאָרֶץ אֲבוֹתִי;

פרשת המן

שמות כ"ז ז'

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה הִנֵּנִי מִמַּטֵּיר לָכֶם לֶחֶם מִן־הַשָּׁמַיִם וַיֵּצֵא הָעָם וַלְקֹטוּ דְּבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ לִמְעַן אֲנַסְּנוּ הַיֵּלֶךְ בְּתוֹרַתִי אִם־לֹא; וְהָיָה בְּיוֹם הַשִּׁשִּׁי וְהִכִּינוּ אֶת אֲשֶׁר־יִבְיֹאוּ וְהָיָה מִשְׁנֵה עַל אֲשֶׁר־יִלְקְטוּ יוֹם יוֹם; וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶל־כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עֲרֹב וַיִּדְעֻתָם בִּי יְהוָה הוֹצֵא אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם; וּבִקֹּר וּרְאִיתֶם אֶת־כְּבוֹד יְהוָה בְּשָׁמְעוֹ אֶת־תְּלַגְתֵּיכֶם עַל־יְהוָה וְנַחֲנוּ מָה בִּי תִלְוֵנוּ עֲלֵינוּ; וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה בְּתַת יְהוָה לָכֶם בָּעֶרֶב בָּשָׂר לֵאכֹל וּלְחֶם בַּבֹּקֶר לִשְׁפֹּעַ בְּשִׁמְעַי יְהוָה אֶת־תְּלַגְתֵּיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם מְלִינִם עָלָיו וְנַחֲנוּ מָה לֹא־עֲלֵינוּ תִלְגְּתֵיכֶם בִּי עַל־יְהוָה; וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־אַהֲרֹן אֲמֹר אֶל־כָּל־עַדְת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל קִרְבוּ לִפְנֵי יְהוָה בִּי שִׁמַּע אֶת תְּלַגְתֵּיכֶם; וַיְהִי כַּדָּבָר אֲהֲרֹן אֶל־כָּל־עַדְת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וַיִּפְּנוּ אֶל־הַמִּדְבָּר וְהָיָה כְּבוֹד יְהוָה נִרְאָה בָּעָנָן; וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: שִׁמַּעְתִּי אֶת־תְּלִוּנֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל דִּבַּר אֱלֹהִים לֵאמֹר בֵּין הָעֲרִיבִים תֹּאכְלוּ בָשָׂר וּבִבְקֹר תִּשְׁבָּעוּ־לָחֶם וַיִּדְעֻתָם בִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם; וַיְהִי כַּעֲרֹב וַתַּעַל הַשָּׁלֹ וַתִּכֶּם אֶת־הַמַּחֲנֶה וּבִבְקֹר הָיְתָה שִׁכְבַּת הַטָּל סָבִיב לַמַּחֲנֶה; וַתַּעַל שִׁכְבַּת הַטָּל וְהָיָה עַל־פְּנֵי הַמִּדְבָּר וְכָּךְ מִחֶסֶפֶס וְכָּךְ בִּכְפּוּר עַל־הָאָרֶץ; וַיִּרְאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־אָחִיו מִן הוּא בִּי לֹא יָדְעוּ מַה־הוּא וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֱלֹהִים הוּא תִלְחֶם אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה לָכֶם לֵאכְלָהּ; זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר צִוִּיתָ יְהוָה לְקַטֹּו מִמֶּנּוּ אִישׁ לְפִי אֲכָלוּ עֹמֵד לְגִלְגָּלֹת

שלוש עשרה עקרים

יב אָנִי מֵאַמִּין בְּאַמִּינָה שְׁלֵמָה בְּבִיאַת הַמָּשִׁיחַ וְאַף עַל פִּי
שִׁיתְמַהֲמָה עִם כָּל־זֶה אֲחַכָּה־לּוֹ בְּכָל־יוֹם שְׁיָבֵא:
יג אָנִי מֵאַמִּין בְּאַמִּינָה שְׁלֵמָה שִׁיְהִיָּה תַּחֲתֵית הַמַּתִּים בְּעֵת
שִׁתְּעֵלָה רְצוֹן מֵאֵת הַבּוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ וְיִתְעַלָּה זְכוּרֹ
לְעַד וּלְנֵצַח נְצָחִים:

לִישׁוּעָתָךְ קוֹיָתִי יי: קוֹיָתִי יי לִישׁוּעָתָךְ: יי לִישׁוּעָתָךְ קוֹיָתִי:
לְפִוְרָקְנֶךָ סְפָרִית יי: סְפָרִית יי לְפִוְרָקְנֶךָ: יי לְפִוְרָקְנֶךָ סְפָרִית:

ומן זמנא טבגויז פרשת עקדה, פרשת המן מונד דינו עשרת הדברות:

פרשת עקידה

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ וְכִרְנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ וּפְקֻדְנוּ בְּפֻקּוֹדֵי יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים
מִשְׁמֵי קֳדָם וְזָכַר לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֲהַבַת הַקְּדָמוֹנִים אֲבָרְהָם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ וְאֵת
הַבְּרִית וְאֵת הַחֶסֶד וְאֵת הַשְּׁבִנְעָה שְׁנִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְרָהָם אֲבִינוּ בְּהַר הַמּוֹרִיָּה וְאֵת הַעֲקִידָה
שֶׁעָקַד אֶת יִצְחָק בְּנוֹ עַל גְּבִי הַמִּזְבֵּחַ כְּתוּב בְּתוֹרָתְךָ:

בראשית כ"ב ח'

וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְהָאֱלֹהִים נִסָּה אֶת־אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר אֱלֹו
אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר הַנְּנִי: וַיֹּאמֶר קַח־נָא אֶת־בְּנֶךָ אֶת־יִחִידְךָ אֲשֶׁר־אַהֲבָתָ
אֶת־יִצְחָק וְלֶךְ־לָךְ אֶל־אַרְצֵן הַמּוֹרִיָּה וְהַעֲלֵהוּ שָׁם לְעֹלָה עַל אֶחָד הַהָרִים
אֲשֶׁר אָמַר אֱלֹו: וַיֵּשְׁבָם אַבְרָהָם בְּבֹקֶר וַיַּחֲבֹשׁ אֶת־חֲמורוֹ וַיִּקַּח אֶת־
שְׁנֵי נַעֲרָיו אִתּוֹ וְאֵת יִצְחָק בְּנוֹ וַיִּבְקַע עֵצִי עֹלָה וַיִּקֶּם וַיֵּלֶךְ אֶל־הַמָּקוֹם
אֲשֶׁר־אָמַר־לּוֹ הָאֱלֹהִים: בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וַיֵּשֶׁא אַבְרָהָם אֶת־עֵינָיו וַיִּרְאֵ
אֶת־הַמָּקוֹם מֵרָחֵק: וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל־נַעֲרָיו שְׁבוּ־לָכֶם פֹּה עִם־הַחֲמֹר
וְאֲנִי וְהַנֶּפֶר עֹדֶכָּה וְנִשְׁתַּחֲוֶה וְנִשְׁכַּבְּהָ אֵלֵיכֶם: וַיִּקַּח אַבְרָהָם אֶת־
עֵצֵי הָעֹלָה וַיִּשֶׂם עַל־יִצְחָק בְּנוֹ וַיִּקַּח בְּיָדוֹ אֶת־הַפָּאֶבֶלֶת
וַיִּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו: וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל־אַבְרָהָם אָבִיו וַיֹּאמֶר אָבִי וַיֹּאמֶר
הַנְּנִי בְנִי וַיֹּאמֶר הִנֵּה הָאֵשׁ וְהָעֵצִים וְאַיִה הַשֶּׁה לְעֹלָה: וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם
אֱלֹהִים יִרְאֶה־לּוֹ הַשֶּׁה לְעֹלָה בְנִי וַיִּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו: וַיָּבֹאוּ אֶל־הַמָּקוֹם
אֲשֶׁר אָמַר־לּוֹ הָאֱלֹהִים וַיִּבֶן שָׁם אַבְרָהָם אֶת־הַמִּזְבֵּחַ וַיַּעֲרֹךְ אֶת־הָעֵצִים
וַיַּעֲקֹד אֶת־יִצְחָק בְּנוֹ וַיִּשֶׂם אִתּוֹ עַל־הַמִּזְבֵּחַ מִפֶּעַל לַעֲצִים: וַיִּשְׁלַח
אַבְרָהָם אֶת־יָדוֹ וַיִּקַּח אֶת־הַפָּאֶבֶלֶת לְשַׁחֵט אֶת־בְּנוֹ: וַיִּקְרָא אֱלֹו מְלֹאךְ
יְהוָה מִן־הַשָּׁמַיִם וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם: אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר הַנְּנִי: וַיֹּאמֶר אֱלֹו
תִּשְׁלַח יָדְךָ אֶל־הַנֶּפֶר וְאֶל־תַּעֲשֵׂ לּוֹ מֵאוֹמֶה כִּי: עֲתָה יָדַעְתִּי כִּי־יִרְאֵ
אֱלֹהִים אֶתָּה וְלֹא חֲשַׁכְתָּ אֶת־בְּנֶךָ אֶת־יִחִידְךָ מִפָּנָי: וַיֵּשֶׁא אַבְרָהָם
אֶת־עֵינָיו וַיִּרְאֵ וְהִנֵּה־אֵיל אַחֵר נֶאֱחָז בְּסִבְכָּךְ בְּקִרְנָיו וַיֵּלֶךְ אַבְרָהָם וַיִּקַּח

יהא עלי שום עול בשר ודם כי אם עול מלכותך לעבדך בלבב שלם. ובבגדי כבוד יהיו לבושנו ביקר ולא בבשת פנים. וחצילנו מן עניות ומרלות ושפלות. ואזכה להכנים אחרים ולגמול חסד לכל אדם וחומין לי לעשות צדקה להראים לה ולא אקשר בכני אדם שאינם הגונים אמן:

וזמן מיינכר מויל' דיינען געהט, קדעכ זאכטס מיין געטעפט מונטעכניחט, דעכ געבע מיינע נרבה מין דיט ביקטע דעס רבי מאיר בעל חנם מונד זאגט דריימחזן

אלהא דמאיר עגני

מונד דמן בעטעט ומן פֿאָגענדעס:

הגני נותן מעות אלו לזו הצדקה בשביל עגני ארץ הקדושה לעילוי נשמת אבותינו הקדושים אברהם יצחק ויעקב ולעילוי נשמת הקדושים אשר בארץ המה ולעילוי נשמת התנא הקדוש רבי מאיר בעל הנס. יהי רצון מלפניך אדון הרחמים רחום וחנן אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב בזכותם ובזכות כל הקדושים אשר בארץ המה ובזכות התנא הקדוש רבי מאיר בעל הנס ובזכות הצדקה אשר אני נותן להחזיק ישוב ארץ הקדושה ולמען רחמיה הרבים וחסדיה הגדולים רחם עלי (פב"ב) ותכלכלני ותפרנסני אותי וכל אנשי ביתי פרנסה טובה בנחת ולא בצער בכבוד ולא בכזי ושלם יהיה פה שום בושח וכלימה ותצליחנו ותעזרנו בכל עניננו ובמעשה ידנו (ובפרט בעסק פלוני אשר אני עושה) וירום קרני ויגביה מזלי ויהיו דברי נשמעים בפי כל שומעיו ואהיה לחן ולחסד ומכבד בעיני כל רואי ואהיה אהוב למעלה ונחמד למטה ושמי חשוב ילך בכל הארצות ותצילני מכל צרה וצוקה וכל חולי ונגע וכל מחלה ותשמרני מלסטים ואויבים ושונאים ונחיה בריאים דשנים ורעננים ושקטים והאריך ימינו בטוב ושנותינו בנעימים לעבודת יתברך שמו ובאשר עשית עם אבותינו הקדושים וכל הקדושים אשר בארץ המה ועם התנא הקדוש רבי מאיר בעל הנס גסים ונפלאות נסתרים ונגלים מעתה ועד עולם: אקרא לאלהי עליזן לאל גומר עלי. חגני יי כי אליך אקרא כל היום. עזרנו אלהי ישענו על דבר כבוד שמך. עשה למען שמך עשה למען ימנה עשה למען תורתך עשה למען קדשתך. יהי לרצון אמרי פי וחגיזן לבי לפניך יי צורי וגאלי. אמן בן יהי רצון:

עשרת הדברות

שמות כ' ה'

וידבר אלהים את כל-הדברים האלה לאמר: אנכי יי אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים:

מספר נפשותיכם איש לאשר באהל תקחו: ויעשו-כן בני ישראל וילקטו הפרקה והממעט: וימדו בעמר ולא העדירה הפרקה והממעט לא החסיר איש לפי-אכלו לקטו: ויאמר משה אליהם איש אל-יתר ממנו עד-בקר: ולא-שמעו אל-משה ויותרו אנשים ממנו עד-בקר וירם תולעים ויבאש ויקצה עליהם משה: וילקטו אותו בבקר בבקר איש כפי אכלו וחס השמש ונקם: ויהי ביום הששי לקטו לחם משנה שני העמר לאחד ויבאו כל-נשיאי העדה ויגידו למשה: ויאמר אליהם הוא אשר דבר יהוה שבתון שבת-קדש ליהוה מחר את אשר-תאפו אפו ואת אשר-תבשלו בשלו ואת כל-העדף הניחו לכם למשמרת עד-הבקר: ויניחו אותו עד-הבקר באשר צוה משה ולא הבאש ורמה לא-היתה בו: ויאמר משה אכלהו היום כי-שבת היום ליהוה היום לא תמצאו בשר: ששת ימים תלקטוהו וביום השביעי שבת לא יהיה בו: ויהי ביום השביעי יצאו מן-העם ללקט ולא מצאו: ויאמר יהוה אל-משה עד-אנה מאנתם לשמר מצותי ותורת: ראו כי-יהוה נתן לכם השבת על-כן הוא נתן לכם ביום הששי לחם יומים שבו איש מחתיו אל-יצא איש ממקמו ביום השביעי: וישבתו העם ביום השביעי: ויקראו בית-ישראל את-שמו מן והוא כזרע גד לבן ומעמו בצפיתת בדבש: ויאמר משה זה הדבר אשר צוה יהוה מלא העמר ממנו למשמרת לדדתיכם למען יראו את-הלחם אשר האכלתי אתכם במדבר בהוציאי אתכם מארץ מצרים: ויאמר משה אל-אהרן קח צנצנת אחת ותן-שמה מלא-העמר מן והנח אותו לפני יהוה למשמרת לדדתיכם: באשר צוה יהוה אל-משה ויניחוהו אהרן לפני העדת למשמרת: ובני ישראל אכלו את-המן ארבעים שנה עד-באם אל-ארץ נשבת את-המן אכלו עד-באם אל-קצה ארץ כנען: והעמר עשירית האיפה הוא:

תפלה על הפרנסה

אנא האל חמכין פרנסה לכל בריה ומזמין מלבוש לכל גברא ושולח להם מחיה שתתן-לי מחיתי בשופי שתכלכלני ותפרנסני אותי וכל אנשי ביתי וכל ישראל פרנסה טובה של כבוד גנתה ולא בצער בחרה ולא באסור בקבוד ולא בבזוי פרנסה שלא יהיה בה שום בושח וכלימה פרנסה שלא תצריכני בה לדי מחנת בשר ודם כי אם מידה המלאה ותרובה פרנסה שאוכל לעסוק בתורתך הקדושה והטהורה והתמימה ומרה נקי ומזמן ומזונתי ומזונת אנשי ביתי וכל צרכני קודם שצטרף להם כדי שיחיה לבי פנוי בלי טרדה לעסוק בדברי תורה לקיים המצות ולושב בשלום על שלחני בקבוד עם כל בני ביתי ושלא אצפה לשולחן של אחרים ושלא אצטרף להשתעבד לשום אדם ושלא

זמנט קהל יתברך

וזהרענד דער חזן ברכו זמנט :

יִתְבַּרְךָ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר
וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ
מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
שֶׁהוּא רִאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן וּמְבַלְעָדָיו
אֵין אֱלֹהִים סָלוּ לְרַבֵּב פְּעֻבוֹת בֵּיהָ
שְׁמוֹ וְעָלוּ לְפָנָיו וְשְׁמוֹ מְרוֹמָם עַל
כָּל בְּרָכָה וְתַהֲלָה: בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד
מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: יְהִי שֵׁם יי
מְבָרֵךְ מַעֲשֵׂה וָעֵד עוֹלָם:

סזן בְּרַכּוּ אֶת יי הַמְּבֹרָךְ:
ק"ס בְּרוּךְ יי הַמְּבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֵד:
בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ
מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
בְּדַבְּרוֹ מַעֲרִיב עַרְבִים
בְּחֻכְמָה פּוֹתַח שְׁעָרִים
וּבִתְבוּנָה מַשְׁנֶה עֵתִים

וּמַחֲלִיף אֶת הַזְּמָנִים וּמַסְדֵּר אֶת־הַכִּכְבִּים
בְּמִשְׁמֶרֶת יְהוָה בְּרַקִּיעַ פְּרָצוֹנוֹ בּוֹרֵא יוֹם וְלַיְלָה
גּוֹלֵל אוֹר מִפְּנֵי חֹשֶׁךְ וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי אוֹר. וּמַעֲבִיר
יוֹם וּמַבִּיא לַיְלָה וּמַבְדִּיל בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה יי
צְבָאוֹת שְׁמוֹ אֵל חַי וְקַיִם הַמִּיד וּמְלוֹךְ עֲלֵינוּ לְעוֹלָם
וָעֵד: בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמַּעֲרִיב עַרְבִים:

אֲהַבַת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עַמּוֹ אֲהַבַת. תּוֹרַת
וּמִצְוֹת חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים אוֹתָנוּ לַמִּדָּה. עַל כֵּן יי
אֱלֹהֵינוּ בְּשִׁכְבָּנוּ וּבִקְוִמָנוּ נִשְׁיֵת בְּחֻקֶּיךָ. וְנִשְׁמַח
בְּדַבְּרֵי תּוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם וָעֵד. כִּי הֵם
חַיֵּינוּ וְאַרְךְ יָמֵינוּ וּבָהֶם נַחֲנֶה יוֹמָם וּלְיַלְתָּה. וְאֲהַבְתָּךְ
אֵל הַסִּיר מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים: בְּרוּךְ אַתָּה יי אוֹהֵב
עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

יחיד חונק: אל מלך נאמן:

37 כרים 7

שְׁמֵךְ יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד:

38 ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

וְאֲהַבַת אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לֵבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ
וּבְכָל־מְאֹדְךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוְךָ הַיּוֹם

לֹא־יִהְיֶה לְךָ אֱלֹהִים אֲחֵרִים עַל־פָּנָי: לֹא־תַעֲשֶׂה לְךָ פֶסֶל
 וְכָל־תְּמוּנָה אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם מַפְעֵל וְאֲשֶׁר בָּאָרֶץ מִתְחַדָּת
 וְאֲשֶׁר בַּמַּיִם מִתְחַדָּת לָאָרֶץ: לֹא־תִשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם וְלֹא תַעֲבֹדֵם
 כִּי אֲנִי יי אֱלֹהֶיךָ אֵל קָדָשׁ עֹזֵן אָבוֹת עַל־בָּנִים עַל־
 שְׁלֵשִׁים וְעַל־רַבָּעִים לְשָׁנָאִי: וַעֲשֵׂה חֶסֶד לְאֻלְפִים לְאֹהֲבֵי
 וּלְשֹׂמְרֵי מִצְוֹתַי: לֹא תִשָּׂא אֶת־שֵׁם־יי אֱלֹהֶיךָ לְשׁוֹא כִּי
 לֹא יִנָּקֶה יי אֶת אֲשֶׁר יִשָּׂא אֶת־שֵׁמוֹ לְשׁוֹא: זָכוֹר אֶת יוֹם
 הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ: שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וַעֲשִׂיתָ כָּל־מְלֶאכֶתֶךָ:
 וַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת לַיי אֱלֹהֶיךָ לֹא־תַעֲשֶׂה כָּל־מְלֶאכֶת
 אַתָּה וּבִנְךָ וּבִתֶּךָ עַבְדְּךָ וַאֲמָתֶךָ וּבַחֲמֹתֶךָ וּגְרֶךָ אֲשֶׁר־
 בִּשְׁעָרֶיךָ: כִּי שֵׁשֶׁת־יָמִים עָשָׂה יי אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ
 אֶת־הַיָּם וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בָּם וַיָּנַח בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי עַל־כֵּן בִּרְךָ
 יי אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת וַיְקַדְּשֵׁהוּ: בִּכְרָךְ אֶת־אֲבִיךָ וְאֶת־אִמֶּךָ
 לְמַעַן יֵאָרִיכוֹן יְמֶיךָ עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר־יי אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ:
 לֹא תִרְצַח לֹא תִנָּאֵף לֹא תִגְנֹב לֹא־תַעֲנֶה בְּרַעַךְ עַד שֹׁקֶר:
 לֹא תִחַמֵּד בֵּית רַעַךְ לֹא־תִחַמֵּד אִשְׁתּוֹ רַעַךְ וְעַבְדּוֹ וַאֲמָתוֹ
 וְשׁוֹרׇךְ וַחֲמֹרׇךְ וְכָל אֲשֶׁר לְרַעַךְ:

סדר תפלת מנחה

לו מנחה וויכד סדר קרבנות, אשרי, שמנח עשרה, תחנון מוזד עלינו געבעטעט, וויכד
 מבער גזיך מעריב געבעטעט, וויכד עלינו כמכהכר געזוגט:

תפלת ערבית לחול

ווען מוזן מעריב בזמנח בעטעט, זוגט מוזן פֿאָר וואו רחום דיזען שיר חמעלות:
 שִׁיר הַמַּעֲלוֹת הִנֵּה פָּרְכוּ אֶת יי כָּל עַבְדֵי יי הַעֲזוּמַדִּים בְּבֵית יי פְּלִילוֹת
 שְׁאוֹ יְדִיכֶם קִדְּשׁ וּבָרְכוּ אֶת יי: יְבָרְכֶךָ יי מַצִּיֵּן עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: יי
 צְבָאוֹת עֲמָנוּ מִשְׁגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה: גִּפּ יי צְבָאוֹת אֲשֶׁרִי אָדָם
 בּוֹטַח בְּךָ: גִּפּ יי הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲגֵנוּ בַּיּוֹם קָרְאָנוּ: גִּפּ חֲצִי קִישׁ
 וְהוּא רַחוּם וְיִכְפֹּר עֹז וְלֹא יִשְׁחִית. וְהִרְבָּה לְהַשִּׁיב
 אִפּוֹ. וְלֹא יַעִיר כָּל חֲמַתּוֹ: יי הוֹשִׁיעָה. הַמֶּלֶךְ יַעֲגֵנוּ בַּיּוֹם
 קָרְאָנוּ:

גוי'ך נמך אלהיכם וויכד אמת געזעגט, מונד מונן מוט דמז א פֿען אמת זעהר דייטליך
מויסטפערעכטן.

ווען דער חזן ה' אלהיכם אמת זייט זעכענעגט, פֿענגט קהל ואמונה זון :

אֱמֶת וְאִמּוּנָה כָּל־זֹאת וְקִיָּם עָלֵינוּ כִּי
הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֵין זִולָתוֹ וְאִנְחָנוּ יִשְׂרָאֵל
עִמּוֹ. הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד מַלְכִּים מַלְכֵּנוּ הַגּוֹאֲלֵנוּ
מִכַּף כָּל־הָעֲרִיצִים. הָאֵל הַנִּפְרָע לָנוּ
מִצָּרֵינוּ. וְהַמְשַׁלֵּם גְּמוּלָה לְכָל־אֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ.
הַעֲשֵׂה גְדֻלּוֹת עַד אֵין חֶקֶר וְנִפְלְאוֹת עַד
אֵין מִסְפָּר. הַשֵּׁם נַפְשֵׁנוּ בַּחַיִּים. וְלֹא נָתַן
לְמוֹט רִגְלֵנוּ. הַמְדְּרִיכֵנוּ עַל בָּמוֹת אֹיְבֵינוּ.
וְיָרֵם קִרְנֵנוּ עַד כָּל שְׁוֹנְאֵינוּ. הַעֲשֵׂה לָנוּ
נִסִּים וְנִקְמָה בַּפֶּרַעַה. אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים
בְּאֶדְמַת בְּנֵי חָם. הַמַּכָּה בְּעֶבְרָתוֹ כָּל בְּכוֹרֵי
מִצְרַיִם. וַיּוֹצֵא אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם
לְחֵרוֹת עוֹלָם. הַמַּעֲבִיר בְּנָיו בֵּין גִּזְרֵי יָם
סוּף. אֶת רוֹדְפֵיהֶם וְאֶת שׁוֹנְאֵיהֶם בְּתַהוֹמוֹת
טָבַע. וְרָאוּ בְנָיו גְּבוּרָתוֹ שְׂבָחוֹ וְהוֹדּוּ לְשִׁמּוֹ.
וּמַלְכוּתוֹ בְּרָצוֹן קִבְּלוּ עֲלֵיהֶם. מִשָּׁה וּבְנֵי
יִשְׂרָאֵל לָךְ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה. וְאָמְרוּ
כָּלָם:

על-לִבְכֶּךָ; וּשְׁנַנְתָּם לְבָנֶיךָ וּדְבַרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ
וּבְלִבְתְּךָ בַּדֶּרֶךְ וּבְשִׁכְבְּךָ וּבְקוּמָה; וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל-יָדְךָ
וְהָיוּ לְטוֹטוֹת בֵּין עֵינֶיךָ; וּבְתַבְתָּם עַל-מְזוֹזֹת בֵּיתְךָ
וּבְשַׁעְרֶיךָ;

כ"ג
כ"ד
כ"ה
כ"ו
כ"ז
כ"ח
כ"ט
ל'

וְהָיָה אִם שָׁמַעַתְּ שְׁמִיעוּ אֵל מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצַוֶּה
אֶתְכֶם הַיּוֹם לֵאמֹר הִנֵּה אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְלַעֲבֹדוֹ בְּכָל-
לִבְכֶּם וּבְכָל-נַפְשְׁכֶם; וְנָתַתִּי מִטַּר-אַרְצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרֶה
וּמִלְקוֹשׁ וְאִסְפַּת דְּגָנְךָ וְתִירְשֶׁךָ וַיִּצְהַרְךָ; וְנָתַתִּי עֵשֶׂב
בְּשִׂדְךָ לְבִהְמֶתְךָ וְאֶכְלָתָּ וּשְׂבַעְתָּ; הַשְׁמִירוּ לָכֶם פֶּן-יִפְתָּח
לִבְכֶּם וְסַרְתֶּם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם;
וְחָרָה אֶת-יְהוָה בָּכֶם וְעָצַר אֶת-הַשָּׁמַיִם וְלֹא-יִהְיֶה מִטַּר
וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת-יְבוּלָהּ וְאֶבְרַתָּם מִחֵרֶה מֵעַל הָאָרֶץ
הַשִּׁבְחָה אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן לָכֶם; וְשִׁמַּתָּם אֶת-דְּבָרֵי אֱלֹהִים עַל-
לִבְכֶּם וְעַל-נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל-יָדְכֶם וְהָיוּ
לְטוֹטוֹת בֵּין עֵינֵיכֶם; וְלִמְדַתְּכֶם אֹתָם אֶת-פְּנִיכֶם לְדַבֵּר בָּם
בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִבְתְּךָ בַּדֶּרֶךְ וּבְשִׁכְבְּךָ וּבְקוּמָה; וּבְתַבְתָּם
עַל מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ;

לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וַיְמִי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר
נִשְׁבַּע יְהוָה לְאֲבוֹתֵיכֶם לֵאמֹר לָהֶם פִּימִי הַשָּׁמַיִם עַל-
הָאָרֶץ;

כ"ז
כ"ח
כ"ט
ל'

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל-פְּנֵפֵי בְגָדֵיהֶם לְדֹרֹתָם
וְנָתַנּוּ עַל-צִיצִית הַפָּנֶף פֶּתִיל תְּכֵלֶת; וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית
וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת-כָּל-מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם
וְלֹא-תָתִירוּ אַחֲרֵי לִבְכֶּם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר-אַתֶּם זִנִּים
אֲחֵרֵיהֶם; לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת-כָּל-מִצְוֹתַי וְהִייתֶם
קֹדְשִׁים לְאֱלֹהֵיכֶם; אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי
אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהַזְכִּיר לָכֶם לְאֱלֹהִים אֲנִי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם;

בְּעִבּוֹר שְׁמוֹ הַגָּדוֹל. כִּי הוּאֵיל יְיָ לַעֲשׂוֹת
 אֶתְכֶם לֹו לְעַם: וַיֵּרָא כָּל־הָעַם וַיִּפְּלוּ עַל־
 פְּנֵיהֶם. וַיֹּאמְרוּ יְיָ הוּאֵהָאֱלֹהִים. יְיָ הוּאֵ
 הָאֱלֹהִים: וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ.
 בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וְשְׁמוֹ אֶחָד: יְהִי
 חֲסִדְךָ יְיָ עָלֵינוּ כְּאֲשֶׁר יַחֲלֵנוּ לָךְ: הוֹשִׁיעֵנוּ ו
 יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְקַבְּצֵנוּ מִן־הַגּוֹיִם לְהוֹדוֹת לְשֵׁם
 קְדֻשָּׁךְ. לְהַשְׁתַּבַּח בְּתִהְלָתְךָ: כָּל־גּוֹיִם
 אֲשֶׁר עָשִׂיתָ וַיָּבֹאוּ וַיִּשְׁתַּחֲווּ לִפְנֵיךָ אֲדֹנָי
 וַיִּכְבְּדוּ לְשִׁמְךָ: כִּי־גָדוֹל וְאֲתָה וְעָשִׂיתָ
 גְּבֻלָּאוֹת. אַתָּה אֱלֹהִים לְבָדְךָ: וְאַנְחֵנוּ עִמָּךְ ו
 וְצֵאן מִרְעִיתְךָ. נוֹדָה לָךְ לְעוֹלָם לְדוֹר וָדוֹר
 גִּסְפָּר תִּהְלָתְךָ: בָּרוּךְ יְיָ בַּיּוֹם. בָּרוּךְ יְיָ
 בַּלַּיְלָה: בָּרוּךְ יְיָ בְּשֹׁכְבָנוּ. בָּרוּךְ יְיָ בְּקוֹמָנוּ:
 כִּי בִידְךָ נִפְשׁוֹת הַחַיִּים וְהַמֵּתִים אֲשֶׁר בְּיָדְךָ
 נִפְשׁ כָּל־חַי. וְרוּחַ כָּל בֶּשֶׁר־אִישׁ: בִּידְךָ
 אֶפְקִיד רוּחֵי פְדִיתְךָ אוֹתִי יְיָ אֵל אֱמֶת:
 אֱלֹהֵינוּ שְׁבִשְׁמַיִם יַחַד שְׁמְךָ וְקִיָּם מַלְכוּתְךָ
 תָּמִיד וּמְלוֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד:
 יֵרָאוּ עֵינֵינוּ וַיִּשְׂמַח לִבֵּנוּ וְתִגַּל נַפְשֵׁנוּ

מִי כְמִכָּה בְּאֵלֶם יי מִי כְמִכָּה נֶאֱדָר
בְּקֹדֶשׁ. נוֹרָא תַחֲלוֹת עֲשֵׂה פֶלֶא:

מַלְכוּתְךָ רְאוּ בְנֶיךָ בּוֹקֵעַ יָם לִפְנֵי מֹשֶׁה וְזֶה
אֵלֵי עָנּוּ וְאָמְרוּ:

יי יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְנֹאמַר כִּי כָדָה יי אֶת יַעֲקֹב וְנֶאֱלֹו מִיד חֶזֶק
מִמֶּנּוּ: בְּרוּךְ אַתָּה יי גֵּאֹל יִשְׂרָאֵל:

הַשְׂבִּיבֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם. וְתַעֲמִידֵנוּ מִלִּפְנֵי
לְחַיִּים וּפְרוֹשׁ עָלֵינוּ סִכַּת שְׁלוֹמְךָ. וְתִקְנֵנוּ בְּעֲצָה
טוֹבָה מִלִּפְנֶיךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ. וְהִגֵּן בְּעַדֵּנוּ.
וְהַסֵּר מֵעָלֵינוּ אוֹיֵב דָּבָר וְחָרֵב וְרָעָב וְיָגוֹן וְהַסֵּר
שָׁטָן מִלִּפְנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ תַּסְתִּירֵנוּ כִּי
אֵל שׁוֹמְרֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ אַתָּה כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם
אַתָּה וְשִׁמּוֹר צִאתָנוּ וּבֹאֵנוּ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה
וְעַד עוֹלָם: בְּרוּךְ אַתָּה יי שׁוֹמֵר עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לְעַד:

בְּרוּךְ יי לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן: בְּרוּךְ יי
מִצִּיּוֹן. שֶׁכֵּן יְרוּשָׁלַיִם הַלְלוּיָהּ: בְּרוּךְ יי
אֱלֹהִים וְאֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת לְבָדּוֹ.
וּבְרוּךְ יי שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם. וַיִּמְלֹא כְבוֹדוֹ
אֶת-כָּל הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן: יְהִי כְבוֹד יי
לְעוֹלָם. יִשְׂמַח יי בְּמַעֲשָׂיו. יְהִי שֵׁם יי מְבָרָךְ
מֵעַתָּה וְעַד-עוֹלָם: כִּי לֹא-יִטַּשׁ יי אֶת-עַמּוֹ

אתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת וּמַלְמֵד לְאָנוּשׁ
בִּינָה. * חֲנֻנוּ מֵאַתָּה דַּעַת בִּינָה
וְהַשְׁכֵּל: בְּרוּךְ אַתָּה יי חוֹנֵן הַדַּעַת:

הַשִּׁיבֵנו אֲבִינוּ לְתוֹרָתְךָ. וְקַרְבֵנו מִלְּבָנו
לְעִבּוּדְךָ. וְתַחֲוִירֵנוּ בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ. בְּרוּךְ
אַתָּה יי הַרוֹצֶה בְּתַשׁוּבָה:

סֶלַח לָנוּ אֲבִינוּ כִּי חָטָאנוּ מְחַל לָנוּ מִלְּבָנוּ כִּי
פָשַׁעְנוּ כִּי מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יי חַנוּן
הַמֵּרַבֵּה לְסִלּוּחַ:

רֵאא נָא בְּעֵינֵינוּ וְרִיבָה רִיבֵנוּ וּגְאֹלֵנוּ מִהֶרָח
לְמַעַן שְׁמַךְ כִּי גֹאֵל חֹזֵק אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יי גֹּאֵל
יִשְׂרָאֵל:

רַפָּאנוּ יי וְנִרְפָּא. הוֹשִׁיעֵנוּ וְנִשְׁעָה. כִּי תַחֲלֹתֵנוּ
אַתָּה. וְתַעֲלֶה רַפּוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל־מַכּוֹתֵינוּ. כִּי
אֵל מֶלֶךְ רוֹפֵא נֶאֱמָן וְרַחֲמָן אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יי
רוֹפֵא חוֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

(* מן מ"ש מונד מ"ט וזיכר אתה חוננתנו גבולמגט :

אַתָּה חוֹנֵנֵתָנוּ לְמַדַּע תּוֹרָתְךָ. וּתְלַמְּדֵנוּ לַעֲשׂוֹת
בָּהֶם חֻקֵּי רְצוֹנְךָ. וְתַבְדֵּל יי אֱלֹהֵינוּ בֵּין קֹדֶשׁ לְחֹל
בֵּין אֹרֶךְ לְחֹשֶׁךְ בֵּין יִשְׂרָאֵל לְעַמִּים בֵּין יוֹם הַשְּׁבִיעִי
לְשִׁשֶּׁת יְמֵי הַמַּעֲשֵׂה אֲבִינוּ מִלְּבָנוּ הַחֵל עֲלֵינוּ הַיָּמִים
הַבָּאִים לְקַרְאֲתָנוּ לְשָׁלוֹם תְּשׁוּבִים מִכָּל־חַטָּא
וּמִגָּקִים מִכָּל־עוֹן וּמִדְּבָקִים בִּירְאָתְךָ: וְחֲנֻנוּ מֵאַתָּה
דַּעַת בִּינָה וְהַשְׁכֵּל: בְּרוּךְ אַתָּה יי חוֹנֵן הַדַּעַת:

בִּישׁוּעַתְךָ בְּאַמַּת. בְּאֹמַר לְצִיּוֹן מֶלֶךְ אֱלֹהֶיךָ:
 יְיָ מֶלֶךְ. יְיָ מֶלֶךְ. יְיָ מֶלֶךְ. יְיָ מֶלֶךְ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי
 הַמַּלְכוּת שְׁלֶךָ הָיָא. וְלְעוֹלָמִי עַד. תִּמְלֹךְ.
 בְּכָבוֹד כִּי אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֵלָּא אַתָּה. בְּרוּךְ
 אַתָּה יְיָ הַמֶּלֶךְ בְּכָבוֹדוֹ תָּמִיד יְמֶלֶךְ עָלֵינוּ
 לְעוֹלָם וָעֶד וְעַל כָּל מַעֲשָׂיו:

דעכ חזון זאגט חצי קדיש, דען ווירד דיינעם שמחה עשרה געבעטעט:

אָדְנִי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
 אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל
 עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכּוֹל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת
 וּמַבִּיא נִזְיוֹן לְבָנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׂמוֹ בְּאַהֲבָה:

דע"ס זכרנו לחיים. מֶלֶךְ הַפֶּן בְּחַיִּים.

וּבְתַבְּנוּ בְּסֶפֶר הַחַיִּים. לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים:

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מַגֵּן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אָדְנִי מַחֲיֶה מֵתִים אַתָּה רַב לְחַוְשֵׁי:

זיין ווינטער משיב הרוח ומוריד הגשם:

מְבַלְבֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מַחֲיֶה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ
 נִזְכָּלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמַקְיֵם אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי
 עֶפֶר. מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמָה לָךְ מֶלֶךְ מִמִּית
 וּמַחֲיֶה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

דע"ס מִי כְמוֹךָ אַב הַרְחָמִים, זוֹכֵר יִצְרָיו לְחַיִּים בְּרַחֲמִים:

וְנֶאֱמַן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מַחֲיֶה
 הַמֵּתִים:

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וְקָדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם. יִתְלַלֶּךְ
 סִלָּה: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל (דע"ס) הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ:

בִּנְיָן עוֹלָם. וְכִפָּא דְּדוֹד מְהֵרָה לְתוֹכָהּ תְּכִין. בְּרוּךְ
אַתָּה יי בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם:

אֶת־צֶמַח דְּדוֹד עֲבָדְךָ מְהֵרָה תַצְמִיחַ. וְקִרְנוֹ
תִּרְוֶם בִּישׁוּעָתְךָ. כִּי לִישׁוּעָתְךָ קִוִּינוּ כָּל־חַיִּים.
בְּרוּךְ אַתָּה יי מַצְמִיחַ קֶרֶן יִשְׁוּעָה:

שְׁמַע קוֹלֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ. חוּם וְרַחֵם עָלֵינוּ וְקַבֵּל
בְּרַחֲמִים וּבִרְצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ. כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת
וּתְחִנּוּתִים אַתָּה וּמַלְפָּנֶיךָ מִלִּפְנֵי רִיקָם אֱלֹהֵי־שִׁיבָנוּ.
כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים.
בְּרוּךְ אַתָּה יי שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

רְצֵה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתְּפִלָּתָם וְהַשֵּׁב אֶת
הָעֲבֹדָה לְדַבֵּיר בֵּיתְךָ. וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל וּתְּפִלָּתָם בְּאַהֲבָה
תִּקְבַּל בְּרְצוֹן וְתֵּהִי לְרְצוֹן תָּמִיד עֲבֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ:

מן ראש חדש מוכר חול המועד ומגט ממן:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַנְיֵעַ וְיִרְאֶה וְיִרְצֶה וְיִשְׁמַע
וְיִפְקֹד וְיִזְכֹּר זְכוּרֵינוּ וּפְקֻדוֹתֵינוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ. וְזִכְרוֹן מְשִׁיחַ בֶּן־דָּוִד
עֲבָדְךָ. וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קְדֻשָּׁה. וְזִכְרוֹן כָּל־עַמְּךָ בֵּית־יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ.
לְפִלְטָה לְמוֹצָרָה לְחֵן וּלְחֶסֶד. וּלְרַחֲמִים. לְחַיִּים. וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם
לְכָאשׁ מִלַּשׁ רִאשׁ הַחֹדֶשׁ | לְפָסַס חַג הַמִּצּוֹת | לְסוּכּוֹת חַג הַסֻּכּוֹת הַזֶּה: זְכֵרֵנוּ
יי אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְמוֹצָה. וּפְקֻדָּנוּ בּוֹ לְבִרְכָּה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים: וּבְדַבֵּר
יִשְׁוּעָה וּבְרַחֲמִים חוּם וְחֶנֶּן. וְרַחֵם עָלֵינוּ. וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֱלֹהֵי עֵינֵינוּ.
כִּי אֵל מֶלֶךְ חֲנוּן וְרַחוּם אַתָּה:

וְתִתְּנֵנָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבָה לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים:

בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמְּחַיֵּר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
לְעוֹלָם וָעֶד צוּר חַיֵּינוּ מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר

בָּרַךְ עָלֵינוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת וְאֶת
כָּל־מִינֵי תְבוּאָתֶיהָ לְטוֹבָה. וְתֵן בִּרְכָה (ע"פ ווינטער וְתֵן
טל ומטר לְבִרְכָה) עַל פְּנֵי הָאָדָמָה וְשַׁבְּעֵנוּ מִטּוֹבָךְ וּבָרַךְ
שָׁנָתֵנוּ בַּשָּׁנִים הַטּוֹבוֹת. בָּרוּךְ אַתָּה יי מְבָרַךְ
הַשָּׁנִים:

תִּקַּע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחֵרוּתֵנוּ וְשֵׂא גַם לְקַבֵּץ
גְּלוּתֵנוּ וְקַבְּצֵנוּ יַחַד מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ. בָּרוּךְ
אַתָּה יי מְקַבֵּץ גְּדַחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

הַשִּׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ כְּבָרָאשָׁנָה וַיַּעֲצֵנוּ כְּבִתְחִלָּה
וְהִסֵּר מִפָּנֵי יָגוֹן וְאַנְחָה וּמְלוֹךְ עָלֵינוּ אַתָּה יי לְבִדְךָ
בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים וְצִדְקָנוּ בַּמִּשְׁפָּט. בָּרוּךְ אַתָּה יי
מֶלֶךְ אוֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט: (צ"ל מֶלֶךְ הַמִּשְׁפָּט)

וּלְמַלְשִׁינִים וְאַל־תְּהִי תִקְוָה. וְכָל עוֹשֵׁי רָשָׁעָה
כָּרְגַע יֵאָבְדוּ. וְכָל־ם וּמַהֲרָה יִפְרֹתוּ. וְהַזִּדִּים וּ
מַהֲרָה תַעֲקֹר וְתִשְׁפֹּר וְתִמְגֹּר וְתִכְנִיעַ בְּמַהֲרָה
בְּיָמֵינוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יי שׁוֹבֵר אוֹיְבִים וּמַכְנִיעַ זֵדִים:
עַל הַצַּדִּיקִים וְעַל הַחֲסִידִים וְעַל זִקְנֵי עַמְּךָ
בֵּית יִשְׂרָאֵל. וְעַל פְּלִיטַת סוֹפְרֵיהֶם. וְעַל־גְּרֵי
הַצַּדִּיק וְעָלֵינוּ יְיָהּמִי רַחֲמִיד יי אֱלֹהֵינוּ. וְתֵן שָׂכָר
טוֹב לְכָל תְּבוּטָחִים בְּשִׁמְךָ בְּאַמֶּת. וְשִׁים חֶלְקֵנוּ
עִמָּהֶם לְעוֹלָם וְלֹא יִבּוֹשׁ כִּי־בָךְ בְּטַחְנוּ. בָּרוּךְ
אַתָּה יי מַשְׁעֵן וּמַבְטָח לַצַּדִּיקִים:

וְלִירוּשָׁלַיִם עִירְךָ בְּרַחֲמִים תָּשׁוּב. וְתִשְׁכּוֹן
בְּתוֹכָהּ כְּאַשֶׁר דִּבַּרְתָּ. וּבִגְוֶה אוֹתָהּ בְּקֶרֶב בְּיָמֵינוּ

יעדע הויזפֿרויז מיט פֿערפֿעליכעט, פֿען מיהרעכט טייג, ווערעט ברוך געבומקען וויד, זעלבסט חלה מכלונדערן, מונד ווען דער טייג מיין שיעור חלה (נעהוילך $7\frac{1}{4}$ זיידען) משהל קסטערקייכער (מזם) עכטהעלט, מוט זיט, וועהרענד דעם זיט דיט חלה פֿען טייג מבניט, (מבער ניכט מכהער ווען זיט זיט סען מבענקומען (הט) פֿענגערע ברכה זען:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר
קדשנו במצותיו וצונו להפריש חלה מן
העסה:

קבלת שבת

סדר ברכת הדלקה

דיט פֿרויען זינד פֿערפֿעליכעט, פֿעך מייגמוג דעם שבת דיט שבת זיכטער זעלבסט מכלונדערן, מונד בייט מכלונדערן וויד פֿענגערע ברכה געזאגט.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו
וצונו להדליק נר של שבת (מן יום טוב של יום טוב):

סדר תפלת מנחה בערב שבת

פֿרייטאג לז מנחה וויד וויט מלז טאג געבעטעט, נור תחנון וויד ניכט געזאגט, זענדען זען זאגט דיעט:

תהלים ל"ה
לכו נרננה ליי. נריעה לצור ישענו:
נקדמה פניו בתודה. בזמירות נריע לו:
כי אל גדול יי ומלך גדול על כל אלהים:
אשר בידו מחקרי ארץ. ותועפות הרים
לו: אשר לו הים והוא עשהו. ויבשת ידיו
יצרו: באו נשתחוה ונכרעה נברכה לפני
יי עשנו: כי רחום אלהינו ואנחנו עם
מרעיתו וצאן ירו היום אם בקולו תשמעו:

גִּזְדָה לָךְ וּגְסַפֵּר תַּהֲלֻתְךָ עַל חַיֵּינוּ הַמְּסֻרִים בְּיָדְךָ וְעַל
גַּשְׁמוּתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל גַּסִּיָּה שְׂבָבֵל-יּוֹם עֲמָנוּ וְעַל
גַּפְּלֹאוֹתֶיךָ וּמִצְבוֹתֶיךָ שְׂבָבֵל-עֵרָב וּבִקְרָר וּצְהָרִים.
הַטּוֹב בִּי לֹא כָלוּ בַחֲמִיָּה. וְהַמְּרִחַם בִּי לֹא תָמוּ חֲסָדֶיךָ
מֵעוֹלָם קוִינֵנוּ לָךְ:

מן חנוכה מונד פורים וויכד היעכ על הנסים געזאגט פֿען זייטע כ"ו.

וְעַל פָּלֶם. יִתְפַּרֵּךְ וַיִּתְרוֹמֶם שְׁמֶךָ מִלְּפָנֵינוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

נעש"ס וכתוב לחיים טובים פֿל-בְּנֵי בְרִיתְךָ:

וְכָל הַחַיִּים יִזְדוּךָ סָלָה וַיַּהֲלֵנוּ אֶת-שְׁמֶךָ בְּאַמֶּת הָאֵל
יִשְׁעֵתָנוּ וְעֲזָרְתָנוּ סָלָה: בְּרוּךְ אַתָּה יי הַטּוֹב שְׁמֶךָ וְלָךְ
גָּאָה לְהוֹדוֹת:

שְׁלֹום רַב עַל-יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ תַּשִּׁים לְעוֹלָם בִּי אַתָּה
הוּא מֶלֶךְ אֲדוֹן לְכָל-הַשְּׁלֹום וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת-עַמָּךְ
יִשְׂרָאֵל בְּכָל-עֵת וּבְכָל-שָׁעָה בְּשִׁלּוֹמָה:

נעש"ס בְּסִפֵּר חַיִּים בְּרָכָה וְשִׁלּוֹם וּפְרֻסָּה מִזְבֵּחַ נִזְכָּר וְנִפְתָּח לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל-עַמָּה
בֵּית יִשְׂרָאֵל. לחיים טובים וְשִׁלּוֹם: בְּרוּךְ אַתָּה יי עֹשֶׂה הַשְּׁלֹום:

בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשִׁלּוֹם:

אֱלֹהֵי נַצּוּר לְשׁוֹנֵי מָרַע וּשְׂפָתֵי מַדְבַּר מְרֻמָּה וְלִמְקַלְלֵי גַפְשֵׁי תְדוּם.
וּגַפְשֵׁי פְּעֵפֶר לְכָל תַּחֲוָה. פֶּתַח לְבִי בְּתוֹרָתְךָ. וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּךָ גַּפְשֵׁי
וְכָל תַּחֲוָשִׁים עָלַי רָעָה מִהֲרָה הֲפֹר עֲצָתָם. וְקַלְקַל מַחֲשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה
לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יִמְיָנְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשֶׁתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן
תּוֹרָתְךָ. לְמַעַן יִחַלְצוּן יְדִידֶיךָ. הוֹשִׁיעָה יִמְיָנְךָ וְעֲנֵנִי: יְהִי לְרִצּוֹן אֲמָרֵי
פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יי צוּרִי וְגֹאֲלִי: עֲשֵׂה שְׁלֹום בְּמִרְמִיּוֹ הוּא יַעֲשֶׂה
שְׁלֹום עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאֲמָרוֹ אָמֵן:

יְהִי רִצּוֹן לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׂיִבְנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְתֵן
חֻלְקָנוּ בְּתוֹרָתְךָ: וְשֵׁם גְּבוּרָתְךָ בִּירְאָה בִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קְדָמוֹנִית: וְעֲרַבָה לָנוּ מִנְחַת
יְחֻדָּה וִירוּשָׁלַיִם בִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קְדָמוֹנִית:

דעך חזן זאגט קריש מיט תתקבל, דמן זאגט זאגט עלינו מונד קריש יתום:

מִכּוֹן כְּסָאוֹ: אֵשׁ לִפְנֵי תֵּלָךְ וּתְלַהֵט סְבִיב
צָרִיו: הָאִירוּ בִּרְקִיו תִּבֵּל רְאֲתוֹ וּתְחַל
הָאָרֶץ: הָרִים בְּדוֹנְג נִמְסוּ מִלִּפְנֵי יי. מִלִּפְנֵי
אֲדוֹן כָּל הָאָרֶץ: הִגִּידוּ הַשָּׁמַיִם צֶדֶקוֹ וְרָאוּ
כָּל הָעַמִּים כְּבוֹדוֹ: יִבְשׂוּ כָּל עֲבָדֵי פֶסֶל
הַמִּתְהַלְלִים בְּאֱלִילִים. הַשְׁתַּחֲוּ לוֹ כָּל
אֱלֹהִים: שִׁמְעָה וּתְשַׁמַּח צִיּוֹן וּתִגְלָנָה בְּנוֹת
יְהוּדָה. לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיךָ יי: כִּי אַתָּה יי עֲלִיּוֹן
עַל כָּל הָאָרֶץ. מְאֹד נִעְלִיתָ עַל-כָּל-אֱלֹהִים:
אֲהִבֵּי יי שְׁנֵאוּ רָע שׁוֹמֵר נַפְשׁוֹת חֲסִידָיו.
מִיד רְשָׁעִים יִצִּילֵם: אֹרֶךְ יָרֵעַ לְצַדִּיק וְלִישְׁרֵי
לֵב שִׁמְחָה: שִׁמְחוּ צַדִּיקִים בְּיִי וְהוֹדוּ לְזִכְר
קִדְשׁוֹ:

מִזְמוֹר שִׁירוֹ לַיי שִׁיר חֹדֶשׁ פִּירֵנְפְּלָאוֹת
עָשָׂה. הוֹשִׁיעָה-לּוֹ יְמִינוֹ וְזִרְעָ קִדְשׁוֹ: הוֹדִיעַ
יי יְשׁוּעָתוֹ לְעֵינֵי הַגּוֹיִם גִּלְיָה צִדְקָתוֹ: זָכַר
חֲסִדוֹ וְאַמוּנָתוֹ לְבֵית יִשְׂרָאֵל. רָאוּ כָל-אֲפִסֵּי-
אֶרֶץ אֶת יְשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ: הֲרִיעוּ לַיי כָּל-הָאָרֶץ.
כָּצְחוּ וּרְנְנוּ וְזָמְרוּ: וְזָמְרוּ לַיי בְּכִנּוֹר. בְּכִנּוֹר
וְקוֹל זְמֶרָה: בְּחִצְצֻרוֹת וְקוֹל שׁוֹפָר הֲרִיעוּ לִפְנֵי
הַמֶּלֶךְ יי. יִרְעֵם הַיָּם וּמִלֵּאוּ. תִּבֵּל וְיִשְׁבִּי בָהּ:
נְהָרוֹת יִמְחֲאוּ-כָף. יַחַד הָרִים יִרְנְנוּ: לִפְנֵי יי

אַל תִּקְשׁוּ לְבַבְכֶּם כְּמַרְיָכָה. כִּיּוֹם מִסָּה
 בְּמִדְבָּר: אֲשֶׁר נִסּוּנִי אֲבוֹתֵיכֶם. בְּחַנוּנֵי נֶם
 רְאוּ פַעְלִי: אַרְבָּעִים שָׁנָה אֶקְוֶה בְּדֹר
 וְאָמַר עִם תִּיעִי רַבֵּב הֵם. וְהֵם לֹא יָדְעוּ
 דְּרָכֵי: אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי בְּאִפִּי. אִם יִבְאוּ אֶל
 מְנוּחָתִי:

¹² שִׁירוּ לַיִּי שִׁיר חֲדָשׁ שִׁירוּ לַיִּי כָּל הָאָרֶץ:
 שִׁירוּ לַיִּי בְּרָכוּ שְׁמוֹ בַּשָּׁר וּבַיּוֹם לְיוֹם יִשְׁוֹעֶתוּ:
 סִפְרוּ בְּגוֹיִם כְּבוֹדוֹ. בְּכָל־חַעֲמִים נִפְלְאוֹתָיו:
 כִּי גָדוֹל יי וּמְהֵלֵל מְאֹד. נֹרָא הוּא עַל־כָּל־
 אֱלֹהִים: כִּי ו כָּל־אֱלֹהֵי הָעַמִּים אֱלִילִים. וַיִּי
 שָׁמַיִם עָשָׂה: חֹד וְחֹדֶר לִפְנֵי עֵז וְתַפְאֶרֶת
 בְּמִקְדָּשׁוֹ: הָבּוּ לַיִּי מִשְׁפָּחוֹת עַמִּים. הָבּוּ לַיִּי
 כְּבוֹד וְעֵז: הָבּוּ לַיִּי כְּבוֹד שְׁמוֹ. שְׂאוּ מִנְחָה
 וּבְאוּ לְחִצְרוֹתָיו: הִשְׁתַּחֲוּ לַיִּי בְּחֶדְרַת קֹדֶשׁ.
 חִילוּ מִפְּנֵי כָּל הָאָרֶץ: אָמְרוּ בְּגוֹיִם יי מֶלֶךְ
 אֶת־תְּכוֹן תֵּבֵל בְּלִי־תְמוֹט יָדִין עַמִּים בְּמִישְׁרִים:
 יִשְׂמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ יִרְעֶם חַיִּים וּמְלוֹאוּ:
 יַעֲלוּ שָׂדֵי וְכָל אֲשֶׁר־בּוֹ. אֲזִי יִרְנְנוּ כָּל־עַצֵּי
 יַעַר: לִפְנֵי יי ו כִּי בָא בָא לְשַׁפֵּט הָאָרֶץ:
 יִשְׁפֹּט־תֵּבֵל בְּצֶדֶק וְעַמִּים בְּאֱמוּנָתוֹ:

¹³ יי מֶלֶךְ תִּגַּל הָאָרֶץ. יִשְׂמְחוּ אֲיִים
 רַבִּים: עֲנֵן וְעַרְפֶּל סָבִיבּוֹ. צֶדֶק וּמִשְׁפָּט

קול יי יחזקל אילות ויחשף יערות ובהיכלו פלו
אמר כבוד: יי למבול ישב וישב יי מלך לעולם:
יי עז לעמו יתן יי ויברך את עמו בשלום:

כחשי הסככים שלמה הלוי.

לכה דודי לקראת פלה. פני שבת נקבלה: לכה
שמור וזכור בדבור אחד. והשמיענו אל
המיוחד. יי אחד ושמו אחד. לשם
ולתפארת ולתהלה: לכה

לקראת שבת לכו ונלכה. כי היא מקור תברכה.
מראש מקדם נסובת. סוף מעשה במחשבה
תחלה: לכה

מקדש מלך עיר מלוכה. קומי צאי מתוך
החפכה. רב לך שבת בעמק חפכא. וחיא
יחמול עליך חמלה: לכה

התנערי מעפר קומי. לבשי בגדי תפארתך.
עמי. על יד בן ישי בית הלחמי. קרבת
אל נפשי גאלה: לכה

התעוררי התעוררי. כי בא אורך קומי אורי.
עורי עורי שירי דברי. כבוד יי עליך נגלה: לכה
לא תבושי ולא תכלמי. מה תשתוחחי ומה
תחמי. בך יחסי עניי עמי. ונבנתה עיר
על תלה: לכה

ותיו למשפה שאסוף. ורחקו כל מבלעין. ישיש
עליך אלהיך. במשוש חתן על פלה: לכה
ימין ושמאל תפרוצי. ואת יי תעריצי. על יד
איש בן פרצי. ונשמחה ונגילה: לכה

כִּי בָא לְשִׁפּוֹט הָאָרֶץ : יִשְׁפּוֹט־תִּבְרַל בְּצַדִּיק
וְעַמִּים בְּמִישָׁרִים:

^{צט} יי מֶלֶךְ יִרְגֹז עַמִּים יֵשֵׁב כְּרוּבִים תְּנוּט
הָאָרֶץ : יי בְּצִיּוֹן גָּדוֹל וָרֵם הוּא עַל כָּל--
הָעַמִּים : יוֹדוּ שִׁמְךָ גָּדוֹל וְנוֹרָא קְדוֹשׁ הוּא :
וְעַז מֶלֶךְ מִשְׁפָּט אָהֵב אֶתָּה כּוֹנֵנֶת מִישָׁרִים
מִשְׁפָּט וְצַדִּיקָה בִּיעֲקֹב אֶתָּה עֲשִׂית : רוֹמְמוֹ
יי אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוֹו לְהִרְמֵם רַגְלֵינוּ קְדוֹשׁ הוּא :
מִשָּׁה וְאַהֲרֹן בְּכַהֲנֵינוּ וְשִׁמְוֵאל בְּקִרְאֵי שְׁמוֹ
קִרְאִים אֵל יי וְהוּא יַעֲנֵם : בְּעֲמֹד עֵנֶן יִדְבֹר
אֱלֹהֵיהֶם שְׁמֵרוּ עֲדֹתָיו וְחַק נָתַן לָמוֹ . יי אֱלֹהֵינוּ
אֶתָּה עֲנִיתָם אֵל נִשְׂא הָיִיתָ לָהֶם וְנָקָם עַל
עֲלִילוֹתָם . רוֹמְמוֹ יי אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוֹו לְהִרְמֵם
קִדְשׁוֹ כִּי קְדוֹשׁ יי אֱלֹהֵינוּ :

^{כט} מִזְמוֹר לְדָוִד הָבֹו לִי בְּנֵי אֱלִים הָבֹו
לִי כְבוֹד וְעַז : הָבֹו לִי כְבוֹד שְׁמוֹ הַשְׁתַּחֲוֹו
לִי בְּהִרְרֵת קִדְשׁ : קוֹל יי עַל הַמָּיִם אֵל--
הַכְּבוֹד הִרְעִים יי עַל-מַיִם רַבִּים : קוֹל-יי
בִּפְנֵי קוֹל יי בְּהִרְרֵת : קוֹל יי שִׁבְרָ אֲרָזִים וְשִׁבְרָ
יי אֶת-אֲרָזֵי הַלְּבָנוֹן : וַיִּרְקִידֵם פְּמוֹ-עֵגֶל לְבָנוֹן
וְשָׁרִיוֹן כָּמוֹ בְּרִאמִּים : קוֹל-יי חֲצֹב לְהַבֹּת-
אֵשׁ : קוֹל יי יַחֲלִי מִדְּבַר יַחֲלִי יי מִדְּבַר קִדְשׁ :

תפלת ערבית לשבת ויום טוב
 נא
 יום ומביא לילה ומבדיל בין יום ובין לילה יי
 צבאות שמו אל חי וקיים תמיד ימלוך עלינו
 לעולם ועד: (מערבית) ברוך אתה יי המעריב
 ערבים:

אהבת עולם בית ישראל עמך אהבת. תורה
 ומצוות חקים ומשפטים אותנו למדת. על כן
 יי אלהינו בשכבנו ובקומנו נשית בחקיקה. ונשמח
 בדברי תורתך ובמצותיך לעולם ועד. כי הם
 חיינו וארץ ימינו ובהם נהנה יומם ולילה.
 ואהבתך אל תסיר ממצנו לעולמים: (מערבית) ברוך
 אתה יי אוהב עמו ישראל:

יחיד לוונק אל מלך נאמן:

צרכים י' ז'

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד:

נחמץ ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך
 ובכל מאדך: והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוה היום
 על לבבך: ושננתם לבניך ודברת בם בשבתך בביתך
 ובליכתך בדרך ובשכבך ובקומך: וקשרתם לאות על ירך
 והיו לשמעת בין עיניך: וכתבתם על מצוזר ביתך
 ובשעריך:

צרכים י"א י"ב

והיה אם שמע תשמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה
 אתכם היום לאהבה את יהוה אלהיכם ולעבדו בכל
 לבבכם ובכל נפשכם: ונתתי מטר ארצכם בעת יורה
 ומלקוש ואספת דגנה ותירשה ויצהרה: ונתתי עשב
 בשדה לבהמתה ואכלת ושבעת: השמרו לכם פן יפתה
 לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחיתם להם:

בואי בשלום עטרת בעלה. גם בשמחה
ובצהלה. הודי אמוני עם סגלה. בואי בלה.
בואי בלה: לכה

חזקים 35

מזמור שיר ליום השבת: טוב להודות ל' ולומר לשמך עליז:
להגיד בבקר חסדך ואמינותך בלילות: עלי עשור ועלי גבל עלי הגיון
בבנור: כי שמחתני " בפעליך במעשה ידיך ארגן: מהגדלו מעשיך
" מאד עמקו מחשבותיך: איש פער לא ידע וכסיל לא יבין את-זאת:
בפרח רשעים | במו-עשב ויציצו כל-פעלי און להשמדם עדי-עד:
ואתה מרום לעלם " : כי חנה איבך | " ביהנה איבך יאבדו יתפרדו
כל-פעלי און: ותרם בראים קרני בלתי בשמן רענן: ותבט עיני פשורי
בקמים עלי מרעים תשמענה אונני: צדיק בתמר יפרח כארו בלבנון
ישנה: שתולים בבית " בחצרות אלהינו יפריחו: עוד ינובון בשיבה
רשנים ורעננים יהיו: להגיד פי-ישר " צורי ולא עולתה בו:

35 " מלך גאות לבש לבש " עז התאזר אף-תפון תבל כל תפוז:
נכון בסאך מאז מעולם אתה: נשאו נהרות | " נשאו נהרות קולם
ישאו נהרות דכים: מקלות מים רפים אדירים משפריים אדיר במרום
" : עדתיה | נאמנו מאד לביתך נאווה-קדש " לארץ ימים: קדים יחוס

תפלת ערבית לשבת ויום טוב

שבת וזיכר לזיטויכער זאם זון וווקענטזאגן מעריב געבעטעט.

קהל זאגט יתברך:

יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא
שמו של מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך
הוא שהוא ראשון והוא אחרון ומפלעדיו
אין אלהים סלו לרכב בערבות ביה שמו
ועלו לפניו ושמו מרומם על כל ברכה
ותהלה: ברוך שם כבוד מלכותו לעולם
ועד: יהי שם " מברך מעתה ועד עולם:

דער זון פֿענגט זון ברכו לו זאגן:

ברכו את " המבורך:
ק"ו ברוך " המבורך לעולם ועד:
ברוך אתה " אלהינו
מלך העולם אשר
בדברו מעריב ערבים

בחקמה פותח שערים ובתבונה משנה עתים
ומחליף את הזמנים ומסדר את-הפוכים
במשמרותיהם ברקיע פרצונו בורא יום ולילה
גולל אור מפני חשך וחשך מפני אור. ומעביר

תפלת ערבית לשבת ויום טוב
 נב
 בַּחַיִּים וְלֹא נָתַן לַמּוֹט רַגְלֵנוּ. הַמְדְּרִיכֵנוּ עַל
 בְּמוֹת אוֹיְבֵינוּ וַיָּרֶם קַרְנֵנוּ עַל כָּל־שׁוֹנְאֵינוּ.
 הַעֲשֵׂה לָנוּ נְסִים וּנְקָמָה בַּפְּרַעַה אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים
 בְּאֲדָמַת בְּנֵי חָם. הַמְכָּה בַּעֲבָרְתוֹ כָּל בְּכוֹרֵי
 מִצְרַיִם וַיּוֹצֵא אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מֵתוֹכָם לַחֲרוּת
 עוֹלָם. הַמַּעֲבִיר בָּנוּ בֵּין גְּזָרֵי יָם סוּף אֶת־
 רוֹדְפֵיהֶם וְאֶת־שׁוֹנְאֵיהֶם בְּתַחֲמוֹת טַבַּע וְרָאוּ
 בָנוּ גְבוּרָתוֹ שֶׁבָּחוּ וְהוֹדוּ לִשְׁמוֹ. וּמַלְכוּתוֹ
 בְּרָצוֹן קָבְלוּ עֲלֵיהֶם מִשָּׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לָךְ עָנוּ
 שִׁירָה (מַעֲרִבִית) בְּשִׂמְחָה רַבָּה. וְאָמְרוּ כָלָם:

מִי־כִמְכָּה בָּאֱלֹם יי מִי כִמְכָּה נֶאֱדָר
 בַּקֹּדֶשׁ נוֹרָא תְהִלּוֹת עֲשֵׂה־פֶלֶא:

מַלְכוּתְךָ רָאוּ בְּנֵיךָ בּוֹקֵעַ יָם לִפְנֵי מִשָּׁה. (מַעֲרִבִית)
 זֶה אֵלֵי עָנוּ וְאָמְרוּ:

יי יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעַד:

וְנֶאֱמַר כִּי פָדָה יי אֶת יַעֲקֹב. וַיֹּאֲלוּ מִיַּד חֹזֶק
 מִמֶּנּוּ. (מַעֲרִבִית) בָּרוּךְ אַתָּה יי גֹּאֲלֵ יִשְׂרָאֵל:

הַשְׁכִּיבֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם וְהַעֲמִידֵנוּ מִלִּפְנֵי לְחַיִּים
 וּפְרוֹשׁ עֲלֵינוּ סֶפֶת שְׁלוֹמָךְ וְתַקְנֵנוּ בַּעֲצָה טוֹבָה מִלִּפְנֵיךָ
 וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שִׁמְךָ וְהַגֵּן בַּעֲדֵינוּ וְהִסֵּר מֵעֲלֵינוּ אוֹיֵב דָּבָר
 וְחָרָב וְרָעָב וְגִזּוֹן וְהִסֵּר שְׁמֹן מִלִּפְנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ וּבְצֵל
 בְּנִפְיָךְ תַּסְתִּירֵנוּ כִּי אֵל שׁוֹמְרָנוּ וּמַצִּילֵנוּ אַתָּה כִּי אֵל מֶלֶךְ
 חַנוּן וְרַחוּם אַתָּה וּשְׁמוֹר צִאֲתָנוּ וּבּוֹאֲנוּ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם
 מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: וּפְרוֹשׁ עֲלֵינוּ סֶפֶת שְׁלוֹמָךְ: (מַעֲרִבִית)
 בָּרוּךְ אַתָּה יי הַפּוֹרֵשׁ סֶפֶת שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל־עַמּוֹ
 יִשְׂרָאֵל וְעַל־יְרוּשָׁלַיִם:

וְחָרָהּ | אֶת־יְהוָה בְּכֶם וְעָצַר אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר
וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ וְאֲבִדְתֶּם מִחֵרָה מֵעַל הָאָרֶץ
הַשֹּׁכֶה אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן לָכֶם; וְשִׁמְתֶם אֶת־דְּבָרֵי אֱלֹהֵי עַל־
לְבַבְכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם וְקִשְׁרְתֶם אִתְּם לְאוֹת עַל־יְדְּכֶם וְהָיוּ
לְמוֹטֶפֶת בֵּין עֵינֵיכֶם; וְלִמְדֶתֶם אִתְּם אֶת־פְּנִיְכֶם לְדַבֵּר בָּם
בְּשִׁבְתְּכֶם בְּבִיתְכֶם וּבְלִכְתְּכֶם בְּדֶרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּכֶם וּבְקוּמְכֶם; וּכְתַבְתֶּם
עַל מְזוֹזוֹת בֵּיתְכֶם וּבְשַׁעְרֵיכֶם:

לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וְיָמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר
נִשְׁבַּע יְהוָה לְאֲבוֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם פִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל־
הָאָרֶץ:

צמחצבר ע"ו ל"ז

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל־פְּנֵי בְגָדֵיהֶם לְדֹרֹתָם
וְנָתַנּוּ עַל־צִיצִית הַכֹּהֵן פֶּתִיל תְּכֵלֶת; וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית
וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אִתָּם
וְלֹא־תִתּוּרוּ אַחֲרַי לְבַבְכֶם וְאַחֲרַי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם זֹנִים
אַחֲרֵיהֶם; לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי וְהָיִיתֶם
קְדוֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם; אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי
אֶתְכֶם מִמִּצְרָיִם מִצְרַיִם לְהוֹדֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם:

גוייך נחך אלהיכם ויכרד אמת געזאגט, מונד חזון וזוס דזא: א פֿון אמת זעהר דייטליך
מויסספרעכען.

ווען דער חזון ה' אלהיכם אמת זויט זיכענעגט, פֿענגט קהל ואמונה זון.

אֱמֶת וְאֱמוּנָה כָּל־זֹאת וְקִים עָלֵינוּ כִּי הוּא
יִי אֱלֹהֵינוּ וְאִין זִילְתּוֹ וְאַנְחֵנוּ יִשְׂרָאֵל עַמּוֹ.
הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד מְלָכִים. מַלְכֵנוּ הַגּוֹאֲלֵנוּ מִכַּף כָּל־
הָעָרִיצִים. הָאֵל הַנִּפְרָע לָנוּ מִצָּרֵינוּ. וְהַמּוֹשֵׁל
גָּמוּל לְכָל־אֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ. הָעוֹשֶׂה גְדֻלּוֹת עַד אִין
חֶקֶר וּנְפִלְאוֹת עַד אִין מִסְפָּר. הַשֵּׁם נַפְשֵׁנוּ

לִישְׁנֵי עֶפֶר. מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמָה לָךְ. מְלֶכֶךְ
מַמְיָת וּמַחְיָה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

שבת שנינו מי כמוך אב הרחמים. זוכר יצוריו לחיים ברחמים:

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֶּה הַמֵּתִים:
אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ וּקְדוּשִׁים בְּכָל־יוֹם יְהִלְלוּךָ
סְלָה: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל (שבת שנינו תפלה) הַקְדוֹשׁ:

אַתָּה קִבַּשְׁתָּ אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשִׁמְךָ.
תְּכַלִּית מַעֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ. וּבִרְכָתוֹ מָכַל
הַיָּמִים. וְקִדְשָׁתוֹ מָכַל הַיָּמִים. וְכֵן כָּתוּב
בְּתוֹרָתְךָ:

וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צָבָאָם: וַיְכַל
אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה
וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְכַל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר
עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדְּשׁ
אֹתוֹ כִּי בּוֹ שָׁבַת מְכַל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר בָּרָא
אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רָצוּהָ בְּמִנוּחָתָנוּ.
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתָן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ. שְׂבַעֲנוּ
מִטּוֹבְךָ וְשִׂמְחָנוּ בִּישׁוּעָתְךָ וּמַחֲרֵלָבְנוּ לְעַבְדְּךָ
בְּאַמֶּת וְהַנְחִילָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שְׁבַת
קִדְשֶׁךָ וַיְנַחֲנוּ בָּהּ יִשְׂרָאֵל מִקֵּדְשֵׁי שִׁמְךָ: בְּרוּךְ
אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ הַשְּׁבַת:

תפלת ערבית לשבת ויום טוב

עַן שַׁבַּת מוֹנֵד מוֹיֵךְ וּמֵן יוֹם מוֹב עַן שַׁבַּת עֲבֹלֹט, יִגְט מֵן דִּינֵס :

וְשָׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת אֶת
הַשַּׁבָּת לְדֹרֹתָם בְּרִית עוֹלָם : בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל אוֹת הוּא לְעוֹלָם כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה
יְיָ אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת
וַיִּנָּפֶשׁ :

עַן פִּסְחָ שְׁבוּעוֹת מוֹנֵד סוֹכוֹת :

וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶת־מוֹעֲדֵי יְיָ אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל :

עַן רֵאשׁ הַשָּׁנָה :

תִּקְעוּ בַחֲדָשׁ שׁוֹפָר בַּקָּסֶרֶה לְיוֹם חֲגֹגוֹ ;
כִּי חֹק לְיִשְׂרָאֵל הוּא מִשְׁפָּט לְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב :

עַן יוֹם כְּפוֹר :

כִּי־בַיּוֹם הַזֶּה יִכַּפֵּר עֲלֵיכֶם לְמַחֵר אֶתְכֶם
מִכָּל חַטֹּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְהוָה תִּטְהָרוּ :

דַּעַר חוֹן יִגְט הַפֶּלֶא קִדִּישׁ מוֹנֵד דַּעַן וַיִּרְדּוּ מִטִּיּוֹב גַּעֲבַעַט־ט :

אֲדָנִי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ :

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם,
אֱלֹהֵי יִצְחָק, וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב, הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא,
אֵל עֲלִיוֹן, גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים, וְקוֹנֵה הַכּוֹל, וְזוֹכֵר חַסְדֵי
אֲבוֹת, וּמַבִּיא גּוֹאֵל לְבְנֵי בְּנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָרָה :

שְׁמֵךְ שׁוֹמֵר וְזִכְרֵךְ לְחַיִּים, מְלֶךְ חַפֵּץ בְּחַיִּים,

וּבְתִבְּנוּ בְּסֶפֶר חַיִּים לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים :

מְלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן : בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְגֵן אַבְרָהָם ;
אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדָנִי מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה רַב לְחַיִּים :

מֵיט וַיִּנְטַע מְשִׁיב הַרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם :

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ
נוֹפְלִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמַתִּיר אֲסוּרִים, וּמְקַיֵּם אַמוּנָתוֹ

כַּסְפָּר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפְרִיָּסָה טוֹבָה נִזְכָּר וּנְפֻתָב לְפָנֶיךָ
אֲנַחְנוּ וְכָל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לַחַיִּים טוֹבִים וְלִשְׁלוֹם. בְּרוּךְ אַתָּה יי
עֹשֶׂה הַשְׁלוֹם :

בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם :

אֱלֹהֵי נַצּוּר לְשׁוֹנֵי מָרַע וּשְׂפָתַי מִדְּבַר מִרְמָה וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תְדוּם.
וְנַפְשֵׁי בְּעַפְרָ לְכָל תַּחֲוִיָּה. פֶּתַח לְפִי בְּתוֹרָתְךָ וּבִמְצוֹתֶיךָ תִּרְדּוּךָ נַפְשִׁי.
וְכָל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה. מַהֲרָה הִפֹּר עֲצָתָם. וְקַלְקַל מַחֲשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה
לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יִמְנָךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשְׁתָּךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן
תוֹרָתְךָ. לְמַעַן יִחַלְצוּן יְדִידֶיךָ. הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי : יְהִי לְרָצוֹן אֱמֹרִי
פִּי וְהַגִּיזוֹן לְפִי לְפָנֶיךָ יי צוּרִי וְגֹאֲלִי : עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרְוִמֶיךָ הוּא יַעֲשֵׂה
שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאֱמֹרוּ אָמֵן :

יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׂיִבְנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ
בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְחַן חֶלֶקְנוּ בְּתוֹרָתְךָ : וְשֵׁם גִּעְבוּדְךָ בִּירְאָה בְּיָמֵי עוֹלָם
וּבְשָׁנִים קְדֻמוֹנִיּוֹת : וְעֲרֵבָה לָּנוּ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָּיִם בְּיָמֵי עוֹלָם
וּבְשָׁנִים קְדֻמוֹנִיּוֹת :

דַּבֵּר חוֹן מוֹנֵד קָהֵל זִמְנָן וִיכּוּלוּ בִּיד לַעֲשׂוֹת, הַעֲכַנְמוֹךְ וְיִכְדֵּי דִינֵי בְּרִכָּה מוֹנֵד מִגֵּן אֲבוֹת
גְּבוּזִיט, וְזִבְזִיט וּזְכָן יוֹם טוֹב מִן שַׁבַּת כְּפֻזֵּט (מוֹיִסֵּעַ דִּימ עֲרִיסֵט נִכְכֵּט פֶּסַח וּזְכָן יִימ מִן
שַׁבַּת כְּפֻזֵּט), מוֹנֵד וּזְכָן נִכְכֵּט בְּעֲטֵטֵנְדִיג מִיט מִנִּין בְּעֲטֵט, וְיִכְדֵּי כּוֹכ וִיכּוּלוּ גְבוּזִיט :

מִן בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אֲבֹרָהּ אֱלֹהֵי יִצְחָק
וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן קוֹנֵה שָׁמַיִם וָאָרֶץ :

קַסֵּל וּזְמַן מִגֵּן אֲבוֹת בְּדַבְּרוּ מַחֲיָה מֵתִים
בְּמִאֲמָרוֹ. הָאֵל (כַּסְפָּר הַמְּלִךְ) הַקְּדוֹשׁ. שְׂאִין כְּמוֹחוֹ
הַמְּנִיחַ לְעַמּוֹ בְּיוֹם שַׁבַּת קְדֻשׁוֹ. בִּי בָּם רָצָה
לְהַנִּיחַ לָהֶם לְפָנֵינוּ גִּעְבוֹר בִּירְאָה וּפִחַד וְנוֹדָה
לְשִׁמוּ בְּכָל־יּוֹם תָּמִיד מִעֵין הַבְּרָכוֹת. אֵל
הַחֻדְאוֹת. אֲדוֹן הַשְׁלוֹם. מִקְדָּשׁ הַשַּׁבַּת וּמִבְּרָךְ
שְׂבִיעִי. וּמְנִיחַ בְּקִדְשָׁה לְעַם מִדְּשָׁנִי עֲנֵג זָכָר
לְמַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית :

תפלת ערבית לשבת

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם והשב את
העבודה לדביר ביתך. ואשי ישראל ותפלתם באהבה
תקבל ברכון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך:

מן ראש חדש מוכד חול המועד: מנגט ומן:

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה וישמע
ויפקד ויזכר ויזכנו ויפקדוננו. וזכרון אבותינו. וזכרון משיח בן דוד
עבדך. וזכרון ירושלים עיר קדשך. וזכרון כל-עמך בית ישראל לפניך.
לפליטה למנוחה לחן ולחסד ולרחמים לחיים ולשלום ביום (ליום) ראש
החדש (למסע) חג המצות (למסות) חג הסוכות הנה: זכרנו יי אלהינו בו
למנוחה. ופקדנו בו לברכה. והושיענו בו לחיים: ובדבר ישועה
ורחמים חום ותננו. ורחם עלינו. והושיענו. פי אליך עינינו פי אל
מלך חנוך ורחום אלה:

ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים:

ברוך אתה יי המחזיר שבינתו לציון:

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי
אבותינו לעולם ועד. צור חיינו מנן ישענו. אתה הוא
לדור ודור נודה לך ונספר תהלתך. על חיינו המסורים
בידיך ועל גשמותינו הפקודות לך. ועל נפיק שובל-
יום עמנו ועל גפלאותיך ושובותיך שובל-עת ערב
ובקר וצהרים. המשוב פי לא-כלו רחמיה. והמרחם
פי לא תמו חסדיך. מעולם קנינו לך:

מן שבת חנוכה וזיכר היכ על הניסים געזמנט פקן זייטע כ"ו.

ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלכנו תמיד לעולם ועד:
בשם ובתוב לחיים טובים כל בגי ברייתך:

וכל החיים יודוך סלה ויהללו את-שמך באמת.
האל ישועתנו ועזרתנו סלה: ברוך אתה יי המשוב שמך
ולך גאה להודות:

שלום רב על ישראל עמך תשים לעולם פי אתה הוא
מלך אדון לכל השלום. ומשוב בעיניך לברך את-עמך
ישראל בכל-עת ובכל-שעה בשלומך:

תפלת ערבית לשבת

נה

צָרִיד אָדָם לֹאמַר בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ עָרַב שִׁפְתָּ עִם חֲשִׁכָה.
עִשְׂרֹתָם עֲרַבְתָּם הִדְלִיקוּ אֶת־הַנֵּר. סֶפֶק חֲשִׁכָה סֶפֶק
אֵינָהּ חֲשִׁכָה. אֵין מַעֲשָׂרִין אֶת הַנֵּר אֵי. וְאֵין מִמְבִּילִין אֶת־
הַכֵּלִים. וְאֵין מִדְּלִיקִין אֶת־הַנֵּרוֹת. אֲכַל מַעֲשָׂרִין אֶת־
הַדָּמָאִי וּמַעֲרָבִין וְשׁוֹמְנִין אֶת־הַחֲמִין :

אָמַר רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אָמַר רַבִּי חֲנִינָא. תַּלְמִידֵי חֲכָמִים מֵרַפִּים שְׁלוֹם
בְּעוֹלָם שָׁנְאָמַר. וְכַל־בְּנִיךְ לַמּוֹדִי " וְרַב שְׁלוֹם בְּנִיךְ : אֵל תִּקְרָא בְּנִיךְ
אֵלָא בּוֹנִיךְ : שְׁלוֹם רַב לְאַחֲבֵי תוֹרָתְךָ וְאֵין־לָמוּ מִכְשׁוֹל : יְהִי־שְׁלוֹם
בְּחִילְךָ שְׁלוֹהַּ בְּאַרְמְנוֹתֶיךָ : לְמַעַן אַחֲי וְרַעֲי אֲדַבְּרָה־נָּא שְׁלוֹם בָּךְ :
לְמַעַן בֵּית־יִי אֲלֹהֵינוּ אֲבַקֶּשֶׁה טוֹב לָךְ : " עַז לְעַמּוֹ יִתֵּן " וְיִבְרַךְ אֶת־
עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם :

דַּעַךְ חוֹן זִמְגֻט קִידוּשׁ (מוֹיִסֶסֶר דִּימ עֲרַסְטֵעַן לְוִיִּימ נַכְטֵט עֶקֶן פֶּסַח) דִּמֹן זִמְגֻט זִמֹן עֲלִינוּ
זִיטֵט 36 מוֹדֵר קִרְיִש יתוֹם :

דַּעַךְ מִנְהַג מִיזֵט מִן שַׁבַּת מוֹדֵר יוֹם טוֹב דַּעַן קִינֵדֶעֶן דַּעַן זִעֲגֵבן לֹ עֲרַסְטֵהִיזֵבן, וּזְקִיִּימ דִּיזֵבט
גִּבְזִמְגֻט וְיִכְרֵד :

לֹ מוֹחַסְפַּעֲרוֹזְקֵנֶען	לֹ פֶרוֹיַעֲנַסְפַּעֲרוֹזְקֵנֶען
יְשִׁימָךְ אֱלֹהִים בְּאַפְרִים וּבְמִנְשָׁה :	יְשִׁימָךְ אֱלֹהִים בְּשָׂרָה רִבְקָה רַחֵל וְלֵאָה :

יְבָרְכֶךָ " וְיִשְׁמְרֶךָ : יָאֵר " וְפָנִיו אֲלֶיךָ וַיַּחֲנֶךָ :
יֵשֶׁא " וְפָנִיו אֲלֶיךָ וַיֵּשֶׁם לָךְ שְׁלוֹם :

גִּזְיִךְ בֵּינֵן לֹ הוֹיַע קִטוֹחֵעַן מִן פֶּרִיטוֹחַ נַכְטֵט וְיִכְרֵד דִּיזֵבט גִּבְזִמְגֻט :

שְׁלוֹם עֲלֵיכֶם מִלְּאֲבֵי הַשָּׁרֵת מִלְּאֲבֵי עֲלִיֹן
מִמְלָךְ מִלְּכֵי הַמְּלָכִים תִּקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא : ג"פ
בּוֹאֲכֶם לְשְׁלוֹם מִלְּאֲבֵי הַשְׁלוֹם מִלְּאֲבֵי עֲלִיֹן
מִמְלָךְ מִלְּכֵי הַמְּלָכִים תִּקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא : ג"פ
בְּרַכּוֹנִי לְשְׁלוֹם מִלְּאֲבֵי הַשְׁלוֹם מִלְּאֲבֵי עֲלִיֹן מִמְלָךְ
מִלְּכֵי הַמְּלָכִים תִּקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא : ג"פ צֵאתְכֶם
לְשְׁלוֹם מִלְּאֲבֵי הַשְׁלוֹם מִלְּאֲבֵי עֲלִיֹן מִמְלָךְ מִלְּכֵי
הַמְּלָכִים תִּקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא : ג"פ

כִּי מִלְּאֲבֵי יֵצֵה לָךְ לְשִׁמְרָךְ כָּכֵל דִּרְכֶיךָ :
יֵי יִשְׁמַר צֵאתְךָ וּבּוֹאֶךָ מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם :

ובכן יום טוב מן ערב שבת עד סוף שבת פסולט, ויום מויד מן שבת חול המועד ויכר
במה מדליקין ניכט געזונט:

במה מדליקין. ובמה אין מדליקין. אין מדליקין לא
בלבד. ולא בחוסן. ולא בכלך. ולא בפתילת האידן.
ולא בפתילת המדבר. ולא בירוקה שעל פני המים. ולא
בזפת. ולא בשענה. ולא בשמן קיק. ולא בשמן שרפה.
ולא באליה. ולא בחלב: גחום הפדי אומר מדליקין
בחלב מבשל. וחכמים אומרים אחד מבשל ואחד שאינו
מבשל אין מדליקין בו: (ב) אין מדליקין בשמן שרפה
ביום טוב. רבי ישמעאל אומר. אין מדליקין בעטרן
מפני כבוד השבת. וחכמים מתירין בכל השמנים. בשמן
שמשמין. בשמן אגוזים. בשמן צנונות. בשמן דגים.
בשמן פקועות. בעטרן ובגפס. רבי טרפון אומר אין
מדליקין אלא בשמן זית בלבד: (ג) כל היוצא מן העץ
אין מדליקין בו אלא פשתן. וכל היוצא מן העץ אינו
מטמא מטמא אהלים אלא פשתן. פתילת הבגד שקפלה
ולא הבתבה. רבי אליעזר אומר מטמא היא ואין מדליקין
בה. רבי עקיבא אומר מהורה היא ומדליקין בה: (ד) לא
יקנב אדם שפופרת של ביצה וימלאנה שמן. ויתננה
על פי הנר. בשביל שתהא מנטפת. ואפילו היא של
חרס ורבי יהודה מתיר. אבל אם חברה היוצר מתחלה
מתר. מפני שהוא פלי אחד. לא ימלא אדם קערה שמן
ויתננה בצד הנר ויתן ראש הפתילה בתוכה. בשביל
שתהא שואבת ורבי יהודה מתיר: (ה) המבכה את הנר.
מפני שהוא מתירא מפני גוים. מפני לסמים. מפני רוח
רעה. או בשביל החולה שישן פטור. בהם על הנר.
בהם על השמן. בהם על הפתילה חייב. רבי יוסי פומר
בכלן. חוץ מן הפתילה. מפני שהוא עושה פהם: (ו)
על שלש עבירות גשים מתות בשעת לדתן. על שאינן
זהירות בגדה בחלה. ובחלקת הנר: (ז) שלשה דברים

בְּאֵנִיּוֹת סוֹחֵר מִמֶּרְחֵק תָּבִיא לַחֲמָה: וּתְקַם בְּעוֹד לַיְלָה
וּתְתֵן מֶרֶץ לְבֵיתָהּ וְחֵק לְגַעְרוֹתֶיהָ: זְמָמָה שָׂדֶה וּתְקַחְהוּ
מִפְּרִי בִפְיָהּ נִמְעָה כָּרֶם: חֲנָרָה בְּעֵז מִתְנִיָּה וּתְאַמֵּץ זְרוּעוֹתֶיהָ:
מַעֲמָה כִּי מִזֵּב סַחֲרָה לֹא יִכְבֶּה בַּלַּיְלָה גֵּרָה: יָרִיָּה שְׁלָחָה
בְּפִישׁוֹר וּבִפְיָהּ תִּמְכּוּ פֶלֶךְ: בִּפְּסָה פִּרְשָׁה לַעֲנִי וַיָּרִיָּה שְׁלָחָה
לְאַבְיוֹן: לֹא תִירָא לְבֵיתָהּ מִשָּׁלֵג כִּי כָל־בֵּיתָהּ לְבוּשׁ
שָׁנִים: מִרְבִּידִים עָשְׂתָה לָּהּ יֵשׁ וְאַרְנָמָן לְבוּשָׁה: נֹדַע
בִּשְׁעָרִים בַּעֲלָה בְּשִׁבְתּוֹ עִם זְקֵנֵי־אַרְץ: סָדִין עָשְׂתָה
וּתְמַכּוֹר וַחֲנוּר גִּתָּנָה לִפְנֵעֵנִי: עֵז וְהִדָּר לְבוּשָׁה וּתְשַׁחֵק
לְיוֹם אַחֲרוֹן: פִּיָּה פִּתְחָה בְּחִכְמָה וּתְזוֹרֶת חֶסֶד עַל־לְשׁוֹנָה:
צוּפִיָּה הַלִּיכּוֹת בֵּיתָהּ וּלְחֶם עֲצָלוֹת לֹא תֹאכַל: קָמוּ בְּנֵיהָ
וַיֹּאשְׁרוּהָ בַּעֲלָה וַיְהַלְלָהּ: רַבּוֹת בְּנוֹת עָשׂוּ חֵיל וְאַתָּה עָלִית
עַל פִּלָּגָה: שָׁקֵר הַחֵן וְהַבֵּל הַיּוֹפִי אִשָּׁה יֵרָאֵת יי היא
תַּתְּחַלֵּל: תָּנוּ לָּהּ מִפְּרִי יָרִיָּה וַיְהַלְלוּהָ בִּשְׁעָרִים מַעֲשִׂיהָ:

סדר קידוש לליל שבת

פֶּקֶד קִידוּשׁ דְּמַחֲלָה מִזֶּמַן יִכְטַם גַּבְיִסְמָן, מִזְכֵּר זְמַנְט וַיִּזְע וַיְהִי עָרֵב וַיְהִי בֶקֶר

בְּקוֹל יוֹם הַשָּׁשִׁי וַיִּכְלוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל־
צִבְאָם. וַיִּכַּל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלֹאכְתּוֹ
אֲשֶׁר עָשָׂה. וַיִּשְׁבּוֹת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְכַל־מְלֹאכְתּוֹ
אֲשֶׁר עָשָׂה. וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת־יוֹם הַשְּׁבִיעִי
וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ כִּי בּוֹ שָׁבַת מְכַל מְלֹאכְתּוֹ אֲשֶׁר
בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:

סְבִרִי מֶרֶץ וּרְבִנָּן וּרְפוּתִי: בְּרוּךְ אַתָּה יי
אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם פּוֹרֵא פְּרִי הַגֶּפֶן:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קָדְשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו וַרְצָה בָּנוּ וְשִׁבַּת קָדְשׁוֹ בְּאַהֲבָה וּבְרַצוֹן הִנְחִילָנוּ
זְכוֹר לְמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית כִּי הוּא יוֹם תַּחֲלָה לְמִקְרָאֵי קָדְשׁ

רבוץ כל העולמים אדון כל הנשמות אדון השלום מלך אביר מלך
 ברוך מלך גדול מלך הובר שלום מלך הדור מלך ותיק מלך זך
 מלך חי העולמים מלך טוב ומטיב מלך יחיד ומיוחד מלך בביר מלך
 לובש רחמים מלך מלכי המלכים מלך נשגב מלך סומך נופלים מלך
 עושה מעשה בראשית מלך פודה ומציל מלך צח ואדום מלך קדוש
 מלך רם ונשא מלך שומע תפלה מלך תמים דרבו: מודה אני לפניך
 יי אלהי ואלהי אבותי על כל החסד אשר עשית עמדי ואשר אתה
 עתיד לעשות עמי ועם כל בני ביתי ועם כל ברייתך בני בריתי: וברוכים
 הם מלאכיך הקדושים והטהורים שעושים רצונך: אדון השלום מלך
 שהשלום שלו ברכני בשלום ותפקוד אתי ואת כל בני ביתי וכל עמך
 בית ישראל לחיים טובים ולשלום: מלך עליון על כל צבא מרום.
 יוצרנו יוצר בראשית. אחלה פניך המאירים שתזכה אתי ואת כל בני
 ביתי למצוא חן ושכל טוב בעיניך ובעיני כל בני אדם וחנו ובעיני כל
 רואינו לעבודתך. וזכנו לקבל שפלות מתוך רוב שמחה ומתוך עשר
 וכבוד ומתוך מיעוט עונות וחסר ממני ומכל בני ביתי ומכל עמך בית
 ישראל כל מיני חולי וכל מיני מדונה וכל מיני דלות ועניות ואביונות
 ותן בנו יצר טוב לעבדך בנאמת וכיראה ובאהבה ונהיה מבקדים בעיניך
 ובעיני כל רואינו כי אתה הוא מלך הכבוד כי לך נאה כי לך יאה:
 אנא מלך מלכי המלכים צוה למלאכיך מלאכי השרת משרתי עליון
 שיפקדוני ברחמים ויברכוני בבואם לביתי ביום קדשנו כי הדלקתי
 נרותי והצנתי משתי והחלפתי שמלותי לכבוד יום השבת: ובאתי לביתך
 להפיל תחנוני לפניך שתעביר אנחתי ואעיד אשר בראת בששה ימים
 כל היצור: ואשנה ואשליש עוד להעיד על בואי בתוך שמחתי בנאשר
 ציותני לזכרו ולהתענג ביתר נשמתי אשר נתת בי: בו אשבות בנאשר
 ציותני לשרתך וכן אניד גדלתך ברנה: ושיתני יי לקראתי שתרחמני
 עוד בגלותי לגאלי לעזר לפי לאהבתך: ואז אשמור פקודיך וחקיך
 בלי עצב ואתפלל בדת פראוי וקנכו: מלאכי השלום בואכם לשלום
 ברכוני לשלום ואמרו ברוך לשלחני הערוך וצאתכם לשלום מעתה
 ועד עולם אמן סלה:

דמן ומגט וסמן דינכס:

ממלי ז"א י

אשת חיל מי ימצא ורחוק מפגינים מכרה: במח בזה
 לב בעלה ושלל לא יחסר: גמלתהו טוב ולא רע כל ימי
 חייה: דרשה צמר ופשתים ותעש בחפץ בפיה: היתה

מה ידידות מנוחתך. את שבת המלכה. ככן גרוץ לקראתך. בואי בלה נסובה. לבוש בגדי חמודות. להדליק נר בברכה. ותכל כל העבודות. לא תעשו מלאכה: להתענג בתענוגים. בפרורים ושלי ודגים: מערב מזמינים. כל מיני מטעמים. מבעוד יום מוכנים. פרגולים מפשמים. ולערך במה מינים. שעות ינות מבשמים. ותפנוקי מעדנים. בכל שלש פעמים: להתענג נחלת יעקב ירש. בלי מצרים נחלה. ויבדוהו עשיר ורש. ותזפו לנאלה. יום שבת אם תשמרו. והייתם לי סגלה. ששת ימים תעבדו. ובשביעי נגילה: להתענג חפציה אסורים. וגם לחשוב חשבונות. ההודים מחרים ולשדך הפנות. ותנוק ללמדו ספר. למנצח בנגינות. ולהגות באמרי ספר. בכל פנות ומחנות: להתענג הלויך תהא בנחת. עונג קרא לשבת. והשנה משפחת. בדת נפש משיבת. ככן נפשי לך ערגה. ולנח בחפת. פשושנים סוגה. בו יגורו בן ובת: להתענג מעין העולם הבא. יום שבת מנוחה. כל המתענגים בה. יזכו לרוב שמחה. מחבלי משיח יצאו לרוחה. פדותינו תצמים וגם יגון ואנחה: להתענג

מה יפית ומה נעמף אהבה בתענוגים. את שבת משוש נזנים. לך בשר וגם דגים. גבנים מבעוד יום: מערב עד ערב לב חדים. בבא עתך עת הודים. גיל וישון ליהודים. למצא פדיוס: ואף עונג להתענג במפתקים. בתענוגות בני אדם. ויון פי יתאדם. ושאר משקים: ראה וקדש ביום קודש. עלי יין זכרהו. ואם אין עלי לחם בצע. בעין יפה לקדשו: שמרהו בהלכותיו מעבודות. מאבות ותולדות. שיר לאל תן להודות. זכר לקדשו: כל שומר שבת מחללו. מחוללו ימחול מעלו. ובא גואלו שמו שילה. יובל שי לו: דבר סימן טוב לך כמן ואות דגל. סמפטיון הפתגלגל בכל יום. גח פעם סגל. ישבתו וישקטו: המורחים ולא נחים עדי ששי. ותשלחם לחפשי. בגדי שש וגם משי. לכבדך יעשו: ויאמרו בואי בלה מה תאחרי. הן שלחן וגם גרד ערובים. פי בא אורד. קומי אורי: כבוד יי עליך פאור זרח. בעת יצר בלי טורח. קצות מערב וגם מזרח. צפון ומזן: עליונים ותחתונים במאמרו. עלי תבל שם אורו. ובחטוא יציר ליוצרו. בקשו להטמין: ואף חלית פגי קונד ולא נטמן. יום אחד למוצאי. ואז נגנו ליראיו. יין עסים ומן: יהי לזכרך ולשמך וינצל מפל רע. וישבון בצל עדן. ושם אצל ישרים יתן: סעודתיו ושבתותיו אשר שלש. באיש עניו בדת פלש. במקרא חד היום שלש. רמו שלשתן: יעלה

זָכַר לַיְצִיאת מִצְרַיִם בַּיּוֹם הַזֶּה וְאָמְרוּ בְּחֵרֶת וְאָמְרוּ קִדְשָׁהּ מִכָּל-
הַעַמִּים וְשִׁבְתָּ קִדְשָׁהּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן הַנִּחְלָתָנוּ בְּרוּךְ
אַתָּה יי מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת:

* Saphro to Lev. 23:32, T. Tr. Yoma 81, b, & R. Hash.

9, b.

זמירות לליל שבת

כָּל מְקַדֵּשׁ שְׁבִיעִי בָּרְאוּ לוֹ. כָּל שׁוֹמֵר שַׁבָּת בְּדַת מַחְלָלוֹ. שִׁכְרוּ
הַרְבֵּה מְאֹד עַל פִּי פִּעְלוֹ. אִישׁ עַל מַחְגְּהוֹ וְאִישׁ עַל דָּגְלוֹ: אוֹהֲבֵי יי
הַמַּחְכָּמִים בְּבִגְנֵי אֲרִיאֵל. בַּיּוֹם הַשַּׁבָּת שִׁישׁוּ וְשִׁמְחוּ בְּמִקְבְּלֵי מִתֵּן
נִחְלִיאֵל. גַּם שָׂאוּ יַדֵּיכֶם קֹדֶשׁ וְאָמְרוּ לָאֵל. בְּרוּךְ יי אֲשֶׁר נָתַן מְנוּחָה
לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל: הִזְרֵשִׁי יי זֶרַע אֲבֹרְהֶם אוֹהֲבֵי. הַמְּאַחֲרִים לַצֵּאת מִן
הַשַּׁבָּת וּמְמַהֲרִים לָבֹא. שִׁמְחִים לְשִׁמְרוֹ וְלַעֲרוֹב עֲרוֹבוֹ. זֶה הַיּוֹם עֲשֵׂה
יי נְגִילָה וְנִשְׁמָחָה בּוֹ: זָכְרוּ תּוֹרַת מֹשֶׁה בְּמִצְוֹת שַׁבָּת גְּרוּסָה. חֲרוּתָה
לַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי כְּכֹלָה בֵּין רַעוּתֶיהָ מִשְׁפָּצָה. טְהוּרִים יִירְשׁוּהָ וּיְקַדְּשׁוּהָ
בְּמֵאֵמֶר כָּל אֲשֶׁר עֲשָׂה. וַיְבָל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלֹאכְתּוֹ אֲשֶׁר
עֲשָׂה: יוֹם קָדוֹשׁ הוּא מְבֹאָז וְעַד צֵאתוֹ. כָּל זֶרַע יַעֲקֹב יִכְבְּדוּהוּ בְּדִבְרֵי
הַפֶּלֶךְ וְדָתוֹ. לְנוֹחַ בּוֹ וּלְשִׁמּוֹחַ בְּתַעֲנוּג אֲכֹל וְשָׂתוֹ. כָּל עַדַּת יִשְׂרָאֵל
יַעֲשׂוּ אוֹתוֹ: מִשּׁוֹךְ חֲסִידָה לִידְעִיד אֵל קָנָא וְנוֹקֵם. נוֹטְרֵי לַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
זָכוֹר וְשִׁמּוֹר לְהַקֵּם. שִׁמְחֵם בְּבִגְנֵי שָׁלֵם בְּאֹזר פִּגְיָה תְּבַחֲיָהֶם. יִרְיוֹן
מִדְּשֵׁן בִּיתָהּ וְנִחַל עֲדִינָה תִשְׁקֵם: עֲזוֹר לְשׁוֹכְתִים בְּשְׁבִיעִי. בְּחָרִישׁ
וּבְקִצִּיר עוֹלָמִים. פּוֹסְעִים בּוֹ פּוֹסְעָה קִמְצָה סוֹעִדִים בּוֹ לְבָרֵךְ שְׁלֵשׁ
פְּעָמִים. צִדְקָתָם תִּצְדֹּק בְּאֹזר שְׁבַעַת הַיָּמִים. יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲהַבֵּת
הַיָּמִים. יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל תִּשְׁוַעַת עוֹלָמִים:

מְנוּחָה וְשִׁמְחָה אֹזֵר לַיהוּדִים. יוֹם שִׁפְתָּן יוֹם מַחְמָדִים. שׁוֹמְרֵי
וְזוֹכְרֵי הַמָּה מַעֲשֵׂים. כִּי לְשִׁשָּׁה כָּל בְּרוּאִים וְעוֹמָדִים: שְׁמִי שְׁמִים
אַרְצֵי וַיָּמִים. כָּל צָבָא מְרוֹם גְּבוּהִים וְרָמִים. תַּנִּין וְאָדָם וְחַיִּית רָאִמִּים.
כִּי בִּיהָ יי צוּר עוֹלָמִים: הוּא אֲשֶׁר דָּפַר לָעַם סִגְלָתוֹ. שִׁמּוֹר לְקַדְּשׁוֹ
מְבֹאָז וְעַד צֵאתוֹ. שַׁבָּת קָדֵשׁ יוֹם חֲמִידָתוֹ. כִּי בּוֹ שַׁבָּת מִכָּל מְלֹאכְתּוֹ:
בְּמִצְוֹת שַׁבָּת אֵל יַחְלִיצֶה. קוֹם קְרָא אֱלֹוֵי יְחִישׁ לְאַמְצֶה. נִשְׁמַת כָּל
חַי וְגַם גְּעִרִיצֶה. אֲכֹל בְּשִׁמְחָה כִּי בְּכָר רִצֶּה: בְּמִשְׁנֶה לָחֵם וְקִדּוּשׁ
רְבָה. בְּרוּכַת מַטְעָמִים וְרוּחַ נְדִיבָה. יִזְכּוּ לְרַב טוֹב הַמְתַּעֲנִגִּים בָּהּ.
בְּיִצִּאת גּוֹאֵל לְחַיֵּי עוֹלָם הִבָּא:

יְהִי רַבּוֹן עֲלֵם וְעֹלָמָיָא. אַנְתָּה הוּא מַלְכָּא מַלְכָּא מַלְכָּא: עוֹבֵד גְּבוּרָתְךָ
וְתַמְחָיָא. שְׁפִיר קְדָמְךָ לְהַתְחַיָּא: יְהִי רַבּוֹן
שְׂבַחְתִּין אֲסִדֵּר צִפְרָא וְרַמְשָׁא. לֵךְ אֱלֹהֵא קְדִישָׁא. דִּי בְרָא כָּל נַפְשָׁא.
עֵרִין קְדִישִׁין וּבְנֵי אָנְשָׁא. חַיִּית בְּרָא וְעוֹפֵי שְׁמַיָּא: יְהִי רַבּוֹן
רְבִירְבִין עוֹבֵדְךָ וְתַקִּיפִין. מְכִיד רַמְיָא. וְזַקֵּנָה בְּפִיפִין. לוֹ יִחְיֶה גִבּוֹר שְׁגִין
אַלְפִין. לֹא יִיעוֹל גְּבוּרָתְךָ בְּחוֹשְׁפִנְיָא: יְהִי רַבּוֹן
אֱלֹהֵא דִּילִיָּה יָקָר וְרַבּוּתָא. פְּרוּק יֵת עֲנָךְ מִפּוּם אֲרִיּוּתָא. וְאַפֵּק יֵת
עֲמִךְ מִגּוֹ גְּלוּתָא. עֲמִךְ דִּי בַחֲרָת מִכָּל אֲמָיָא: יְהִי רַבּוֹן
לְמַקְדָּשְׁךָ תוֹב וּלְקוֹדֶשׁ קוֹדֶשִׁין. אַתָּה דִּי בִיָּה יַחְדוֹן רוּחִין וְנַפְשִׁין.
וְיִזְמְרוּן לָךְ שִׁירִין וְרַחֲשִׁין. בִּירוּשָׁלַם קִרְתָּא דְשׁוּפְרָיָא: יְהִי רַבּוֹן

צִוֵּר מַשְׁלֹו אֲכַלְנוּ בָּרְכוּ אֲמוּנֵי. שְׂבַעְנוּ וְחֻתְרֵנוּ בְּדָבָר יי: הֵן
אֵת עוֹלְמוֹ רוּעֵנוּ אָבִינוּ. אֲכַלְנוּ אֵת לַחֲמוֹ וַיִּינוּ שְׁתִּינוּ. עַל בֶּן נוֹדָה
לְשִׁמּוֹ וְנַחֲלָלוּ בְּפִינוּ. אֲמַרְנוּ וְעִנִּינוּ אֵין קְדוֹשׁ בְּיֵי: צוּר בְּשִׁיר וְקוֹל
תוֹדָה נִבְרָךְ לֵאלֹהֵינוּ. עַל אֲרֵץ חֲמֻדָּה טוֹבָה שֶׁנַּחֲחִיל לְאַבּוּתֵינוּ. מְזוֹן
וְצִידָה חֲשִׁבִיעַ לְנַפְשֵׁנוּ. חֲסִדוֹ גִבּוֹר עָלֵינוּ וְאַמֶּת יי: צוּר רַחֵם בְּחֶסֶדְךָ
עַל עַמְּךָ צִירֵנוּ. עַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ. זְבוּל בֵּית תַּפְאֲרֵתֵנוּ. בֶּן דָּוִד
עֲבָדְךָ יָבֵא וְיִגְאֲלֵנוּ. רוּחַ אֲפִינוּ מְשִׁיחַ יי: צוּר יִבְנֶה הַמִּקְדָּשׁ עִיר צִיּוֹן
תַּמְלֵא. וְשֵׁם גִּשְׁיֵר שִׁיר חֲדָשׁ וּבִרְנָנָה גַּעֲלָה. הַרְחֵק מִן הַמִּקְדָּשׁ יִתְפַּרֵּךְ
וְיִתְעַלָּה. עַל פּוּם יי מְלֵא בְּכִרְבֶּת יי: צוּר

זמר כזה למצות.

יוֹם זֶה לְיִשְׂרָאֵל אוֹרָה וְשִׁמְחָה. שַׁבָּת מְנוּחָה: יוֹם זֶה צִוִּיתָ פְּקוּדִים
בְּמַעֲמַד הַר סִינִי. שַׁבָּת וּמוֹעֲדִים לְשִׁמּוֹר בְּכָל שָׁנָי. לְעֶרְוֶךְ לְפָנַי.
מִשְׁאֵת וְאַרְוָחָה. שַׁבָּת מְנוּחָה: יוֹם זֶה חֲמֻדָּת הַלְבָבוֹת. לְאַמָּה שְׂבוּרָה.
לְנַפְשוֹת נִכְאָבוֹת. גִּשְׁמָה יִתִּירָה. לְנַפֶּשׁ מְצִירָה. יָסִיר אֲנַחָה. שַׁבָּת
מְנוּחָה: יוֹם זֶה קִדְשָׁת בְּרִכַּת אוֹתוֹ מִכָּל יָמִים. בְּשִׁשֶּׁת כְּלִית. מְלֹאכֶת
עוֹלָמִים. בּוֹ מִצְאוּ עֲגוּמִים. הַשְׁקֵט וְהַבְּטָחָה. שַׁבָּת מְנוּחָה: יוֹם זֶה
לְאַסוּר מְלֹאכָה. צִוִּיתֵנוּ נִזְרָא. אֲזַנָּה הוֹד מְלוּכָה. אִם שַׁבָּת אֲשַׁמְרָה.
אֲקַרִּיב שִׁי לְמוֹרָא. מִנְחָה מְרַקָּחָה. שַׁבָּת מְנוּחָה: יוֹם זֶה חֲדָשׁ מְקוֹדֶשֶׁנוּ.
זִכְרָה נִחְרָבֶת. טוֹבָךְ מוֹשִׁיעֵנוּ. תִּנָּה לְנַעֲצָכָת. בְּשַׁבָּת יוֹשְׁבֶת. בְּזִמִּיר
וְשַׁבָּחָה. שַׁבָּת מְנוּחָה. יוֹם זֶה

אם שלש אלה יעשה לה. מחבלים וגם צירים יצלו. בלי מצרים יירש נחלה: ברכות יעשה מורה בראשיתך. ויש תקנה לאחריהך. ושובו בנים בצאתך. להבדיל ישאו: פוס ריה להלל יה. בשיר ורון. בקול געים קרא בגרון. ללותך בגין אחרך. בשיר יקראו: בבור מלכים וכל פלכים ללותם. הפחות והפגנים. בשבחות וברננים. בכל עת צאתם: יצו חסדו קדוש יעקב ליל ויוםם. ואז לויים על מקומם. ינצחו שיר אשר זמם. בכל מיני זמר: עלי עולה אשר בפילה. ביום שבת. באהבת יום ברוב חבת. עם נצור באישון פת עין נשמר: מי יפאר גודל פאר המלכה. מנתה אפים. הליכתה אלפים. אמה ארפה: חי זקוף מך. בקוראי שמך. שמע עליזן. ואל תחרש לרש ואביון. וקבל גיב וגם הגיון. לבבו נשפל: מזון ארוחה ליום מנוחה. בעת יחסר. יוחן בפפת דג ובשור. ישב פשר בלי מחסר. לחמו נכפל: יום שביעי במרועי. אזי קשבו ברכת דגן שמים. בתת לחם יומים. איש תחתיו שבו:

יום שבת קודש הוא. אשרי האיש שומרהו. ועל הנין זכרהו. ואל ישים אל לבו. חבים רק ואין בו. ישמח וירנה. ואם לזה הצור יפרע את חובו: הפשר יין ודגים. ואל יחסר בתענוגים. ואם שלש אלה לפגיו צגים. זה יהיה שכרו. אשר חפץ ביקרו. יוסף חצה דג. ומצא מרגליות בבשרו: ואם שלחן בדת ערוך. ומלאך אל יענה פרוך. זה יהיה זמן ארוך. ואויביו יהיו כדומן. ומלאך רע יענה אמן. בעל פרחו יספר שכתו. שמו יעלה כטוב שמן: נשים גרות תדליקנה. וחק גדות תחזיקנה. וחחלות תסלקנה. יגן בעדן זכותן. יום בא עת לידתן. ואם לא עברו ונזרהו. אזי קרובה לידתן: תנו שבח ושירה. לאל אשר שבת פרא. ולנו בו נתן תורה. קרא למשה מתנה. בבית גנזי היא שמונה. לך יאתה וקח אותה. תנה לעדת מי מנה: נפש בי נאנחה. בא שבת בא מנוחה. גיל וששון ושמחה. ברכו וקדשו במן. מלרדת לעם לא אלמן. והשבת נפש משיבת. בפיסת בר אשר טמן: חקותיה במרה. נצטוו באזהרה. בהררים בשערה. תלויים הלכותיה. שומרי מצותיה. ינחלו ליום שכלו שבת בצבאותיה: זה האות אשר שם אל. בינו ובין בני ישראל. ובשביעי אשר הואל. סמבטיון הנקד. ששכל יום רץ ונמקד. יוכיח בו מנוח. תשיב למין אשר שואל: קולי קולות יתהללון. בעת שירי יגדלון. כי כפל הם ילון. ואל ישיגו גבולי. באורה שיר נפל חבלי. התקוששו ואל תשמשו בגנר שיר שפדה לי: התקוששו

שְׁמָךְ. עַל-אַחַת מֵאֵלֶּךָ אֵלֶּךָ אֵלֶּי אֵלֶּפֶס
 וּרְבִי רַבּוֹת פְּעָמִים הַטּוֹבוֹת שְׁעָשִׂיתָ עִם-
 אֲבוֹתֵינוּ וְעַמָּנוּ: מִמִּצְרַיִם גָּאֵלְתָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
 וּמִבֵּית עַבְדִּים פָּדִיתָנוּ. בִּרְעֵב זִנְתָּנוּ. וּבְשָׂבַע
 כָּלִכְלַתָּנוּ. מִחֶרֶב הִצַּלְתָּנוּ וּמִדָּבָר מִלִּטְתָּנוּ
 וּמִחֲלִים רָעִים וְנֶאֱמָנִים דִּלִּיתָנוּ: עַד-הִנֵּה
 עֲזַרְנוּ רַחֲמֶיךָ. וְלֹא-עֲזָבוֹנוּ חַסְדֶּיךָ. וְאֵל-
 תַּטְשֵׁנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְנֹצַח: עַל-כֵּן אֲבָרִים
 שְׁפִלְגָת בָּנוּ וְרוּחַ וְנִשְׁמָה שֶׁנִּפְחַת בְּאִפֵּינוּ
 וְלִשׁוֹן אֲשֶׁר שָׁמַת בְּפִינוּ: הֵן הֵם יוֹדוּ וַיְבָרְכוּ
 וַיִּשְׁבְּחוּ וַיִּפָּאֲרוּ וַיְרוּמְמוּ וַיַּעֲרִיצוּ וַיִּקְדִּישׁוּ
 וַיִּמְלִיכוּ אֶת-שְׁמֶךָ מִלִּבָּנוּ: כִּי כָל-פֶּה לָךְ
 יוֹדָה. וְכָל-לִשׁוֹן לָךְ תִּשָּׁבַע. וְכָל-בֶּרֶךְ לָךְ
 תִּכְרַע. וְכָל-קוֹמָה לְפָנֶיךָ תִּשְׁתַּחֲוֶה. וְכָל-
 לִבָּבוֹרֵת יִירָאוֹךְ. וְכָל-קָרֵב וְכָל-יֹזֵר יִזְמְרוּ
 לְשִׁמְךָ. בְּדָבָר שְׂכֵתוֹב כָּל עֲצָמוֹתֵי תֵּאֲמַרְנָה
 יְיָ מִי כָמוֹךָ. מִצִּיל עָנִי מִחֲזֹק מִמָּנוּ. וְעָנִי
 וְאֶבְיוֹן מִגּוֹזְלוֹ. מִי יִדְמֶה-לָּךְ וּמִי יִשְׁוֶה-לָּךְ
 וּמִי יַעֲרֶךְ-לָּךְ. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא
 אֵל עֲלִיּוֹן קוֹנֵה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: נְהַלֵּלְךָ

תפלת שחרית לשבת וליום טוב

עַן שַׁבַּת מוֹכֵד יו"ט מְקַדְּשֵׁנִי בַּעֲטֵבט מַעַן מִן מַלְאָכָי וְיֵט עֵן יַעֲדֵנִי עֲנֵדְכֵן טַעַם, מֵן שַׁבַּת סְטֵטְט מַעַן וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת מֵיִן מוֹכֵד וְעֵטְט מוֹמֹר לַתּוֹרָה מוֹיִס, זְעֻגְט דִּיט מוֹמֹרִים לַמִּנְצַח מוֹמֹר לְדוֹר מִזֵּיו בֵּי יִשְׁתַּבַּח, דַּעַן זְעֻגְט מַעַן דִּיטְט :

נִשְׁמַת כָּל־חַי תְּבָרַךְ אֶת־שִׁמְךָ יי אֱלֹהֵינוּ.
וְרוּחַ כָּל־בָּשָׂר תְּפָאֵר וְתַרְוָמָם זְכָרְךָ מְלַכְנוּ
תָּמִיד. מִן־הָעוֹלָם וְעַד־הָעוֹלָם אַתָּה אֵל.
וּמִבְלָעֲדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ פּוֹדָה
וּמַצִּיל וּמַפְרִגִּם וּמַרְחֵם בְּכָל־עֵת צָרָה וְצוּקָה
אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֵלָּא אַתָּה: אֱלֹהֵי הָרָאשׁוֹנִים
וְהָאַחֲרוֹנִים. אֱלֹהֵי כָל־בְּרִיּוֹת אֲדוֹן כָּל־
תּוֹקְדוֹת הַמְּהַדָּל בְּרוּב הַתְּשַׁבְּחוֹת, הַמְּנַהֵג
עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרִיּוֹתָיו בְּרַחֲמִים. וַיִּי לֹא־
יָנוּם וְלֹא יִישָׁן. הַמַּעֲזֹרֵר יְשָׁנִים וְהַמְּקַיֵּץ
נִרְדָּמִים וְהַמְּשִׁיחַ אֱלֹמִים. וְהַמַּתִּיר אֲסוּרִים.
וְהַסּוֹמֵךְ נוֹפְלִים. וְהַזּוֹקֵף כְּפוּפִים. לָךְ לְבָדְךָ
אֲנַחְנוּ מוֹדִים. אֱלֹהֵי פִינוּ מְלֵא שִׁירָה בִּיָּם
וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה בְּהַמּוֹן גְּלִיו וּשְׁפָתוֹתֵינוּ שִׁבַּח
בְּמַרְחֵבֵי רִקִּיעַ. וְעֵינֵינוּ מְאִירוֹת בְּשִׁמְשׁ
וּבִכְרֹת. וַיְדִינוּ פְּרוֹשׁוֹת בְּנִשְׁרֵי שָׁמַיִם. וְרַגְלֵינוּ
קָלוֹת כְּאַיְלוֹת: אֵין אָנוּ מִסְּפִיקִים לַהוֹדוֹת
לָךְ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. וְלְבָרְךָ אֶת־

וזהכענוד דער חזן ברכו זינט,

חזן בָּרְכוּ אֶת יְיָ הַמְּבָרֵךְ:

ק"ס בָּרוּךְ יְיָ הַמְּבָרֵךְ לְעֹלָם וָעֶד:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ

מֶלֶךְ הָעוֹלָם יוֹצֵר אוֹר

וּבוֹרֵא חֹשֶׁךְ עֲשֵׂה

שְׁלוֹם וּבוֹרֵא אֶת הַכֹּל:

זינט קהל יתברך.
יִתְבָּרֵךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם
וַיִּתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי
הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא
רִאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרֹן וּמַבְלָעָדָיו אֵין
אֱלֹהִים סָלוּ לְרוֹכֵב בְּעֶרְבוֹת בֵּיהָ
שְׁמוֹ וְעֲלוֹזוֹ לִפְנֵי. וְשְׁמוֹ מְרוֹמָם
עַל כָּל בְּרִכָּה וְתַהֲלָה: בָּרוּךְ שֵׁם
כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעֹלָם וָעֶד: יְהִי
שֵׁם יְיָ מְבָרֵךְ מַעֲתָה וָעֶד עוֹלָם:

זמן יום טוב זון וזעכענטזעגן פֿאַלזט, ווינד זאכטזעטט הכל יודוך דז: זאכטעכטעכענוד
המאיר לארץ געזאגט:

(*) הַכֹּל יוֹדוּךָ וְהַכֹּל יִשְׁבַּחוּךָ. וְהַכֹּל יֹאמְרוּ
אֵין קָדוֹשׁ כִּיִּי: הַכֹּל יְרוֹמְמוּךָ סֶלָה יוֹצֵר
הַכֹּל. הָאֵל הַפּוֹתֵחַ בְּכָל־יּוֹם דְּלִתּוֹת שַׁעֲרֵי
מוֹרָח. וּבּוֹקֵעַ חֲלוֹנֵי רִקִּיעַ. מוֹצִיא חֲמוּדָה
מִמְּקוֹמָהּ. וְלִבְנָה מִמְּכוֹן שְׁבֻתָּהּ. וּמֵאִיר
לְעוֹלָם כָּלוּ וְלִיּוֹשְׁבָיו שְׁבַרְיָא בְּמִדְרַת
הַרְחָמִים: הַמֵּאִיר לָאָרֶץ וְלַדָּרִים עֲלִיָּה
בְּרַחֲמִים. וּבְטוֹבוֹ מְחַדֵּשׁ בְּכָל־יּוֹם תָּמִיד
מַעֲשֵׂה בִּרְאשִׁית: הַמֶּלֶךְ הַמְּרוֹמָם לְבָהוּ
מֵאֵז הַמִּשְׁבַּח וְהַמְּפֹאָר וְהַמְּתַנַּשֵּׂא מִימּוֹת
עוֹלָם: אֱלֹהֵי עוֹלָם בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים רַחֵם

פֿיר יום טוב זון וזעכענטזעגן:

(*) הַמֵּאִיר לָאָרֶץ וְלַדָּרִים עֲלִיָּה בְּרַחֲמִים. וּבְטוֹבוֹ מְחַדֵּשׁ בְּכָל־יּוֹם
תָּמִיד מַעֲשֵׂה בִּרְאשִׁית. מֵה רַבּוֹ מַעֲשִׂיךָ יְיָ בָּלָם בְּחֻמָּה עֲשִׂיתָ. מְלָאָה

וְנִשְׁבַּחְךָ וְנִפְאָרְךָ וְנִכְבְּרְךָ אֱלֹהֵי שָׁמַיִם קְדוֹשׁ.
כְּאֲמֹר לְדֹר בְּרַכִּי נִפְשֵׁי אֶת־יִי וְכָל קִרְבִּי
אֶת־שָׁם קְדוֹשׁ:

הָאֵל בְּתַעֲצֻמוֹת עוֹד. הַגָּדוֹל בְּכְבוֹד שְׁמֹה.
הַגָּבוֹר לְנֹצַח וְהַנּוֹרָא בְּנוֹרְאוֹתָהּ. הַמְּלִךְ הַיּוֹשֵׁב
עַל כִּסֵּא רָם וְנִשְׂא:

שׁוֹכֵן עַד מְרוֹם וְקְדוֹשׁ שְׁמוֹ: וְכַתּוּב
רַנְּנוּ צְדִיקִים בְּיַי לְיִשְׂרָאֵל נְאֻם תְּהִלָּה:
בְּפִי יִשְׂרָאֵל תִּתְהַלֵּל: וּבְדִבְרֵי צְדִיקִים
תִּתְכַבֵּר: וּבְלִשׁוֹן חֲסִידִים תִּתְרוֹמֵם: וּבִקְרִיב
קְדוֹשִׁים תִּתְקַדֵּשׁ:

וּבִמְקוֹמֵי רַבְבוֹת עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל
בְּרַנָּה וּתְפֹאֶרֶ שְׁמֹה מְלִכְנוּ בְּכָל־דָּוָר וְדָוָר.
שָׁכֵן חֹבֶת כָּל הַיְצִירִים לִפְנֵיהֶּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ. לַחֲדוֹת לַחֲלָל לַשִּׁבְחָה לְפָאֶר לְרוֹמֵם
לְהַדָּר לְבָרֵךְ לַעֲלֶה וּלְקַלֵּם. עַל כָּל־דִּבְרֵי שִׁירֹת
וְתַשְׁבְּחוֹת דָּוִד בְּרִישֵׁי עֲבָדֶיךָ מְשִׁיחֶיךָ:

יִשְׁתַּבַּח שְׁמֹה לְעַד מְלִכְנוּ הָאֵל הַמְּלִךְ הַגָּדוֹל וְהַמְּקוֹדֵשׁ
בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ כִּי לֹךְ נָאָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. שִׁיר
וְשִׁבְחָה הֵלֵל וְזִמְרָה. עֲזֵר וּמְשָׁלָה. נֹצַח גְּדֻלָּה וְגִבוּרָה תְּהִלָּה
וּתְפֹאֶרֶת קְדוּשָׁה וּמְלָכוּת. בְּרִכּוֹת וְהוֹדָאוֹת מַעֲתָה וְעַד
עוֹלָם: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֵל מְלִךְ גָּדוֹל בְּתַשְׁבְּחוֹת אֵל
הַהוֹדָאוֹת אֲדוֹן הַנִּפְלְאוֹת הַבּוֹחֵר בְּשִׁירֵי זִמְרָה מְלִךְ אֵל
חַי הַעוֹלָמִים: דַּעַךְ חוֹן וְנִגּוֹן הַמּוֹב קָדִישׁ.

סא שחרית לשבת וליום טוב
שבת נותנים לו כל צבא מרום. תפארת וגדלה
שרפים ואופנים וחיית הקדש:

לאל אשר שבת מכל המעשים ביום
השביעי נתעלה וישב על כסא כבודו.
תפארת עטה ליום המנוחה עונג קרא ליום
השבת. זה שבח של יום השביעי שבו שבת
אל מכל מלאכתו: ויום השביעי משבח
ואומר מזמור שיר ליום השבת. טוב
להודות ליי: לפיכך יפארו ויברכו לאל כל-
יצוריו. שבח יקר וגדלה יתנו לאל מקד יוצר
כל המנחיל מנוחה לעמו ישראל בקדשתו
ביום שבת קודש: שמך יי אלהינו יתקדש.
וזכרך מלכנו יתפאר. בשמים ממעל. ועל
הארץ מתחת: תתברך מושיענו על שבח
מעשה ידיך ועל מאורי אור שעשית
יפארוך סלה:

פיר יום טוב מן וזקבעטונגן:

משגבנו. מגן ישענו. משגב בעדנו: אל ברוך גדל-העז. הכין ופעל
זהרי חמה. טוב יצר כבוד לשמו. מאורות נתן סביבות עזו. פנות
צבאו קדושים רוממי שדי. תמיד מספרים כבוד-אל וקדשתו: תתברך
יי אלהינו על שבח מעשה ידיך ועל מאורי אור שעשית יפארוך
סלה:

עֲלֵינוּ. אֲדוֹן עֲזָנוּ צוֹר מִשְׁנֵבָנוּ. מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ.
 מִשְׁנֵב בְּעַדְנוּ: אֵין כְּעַרְכָּךְ. וְאֵין זִלְתָּךְ.
 אַפֶּס בִּלְתָּךְ וּמִי דוֹמָה לָךְ: אֵין כְּעַרְכָּךְ יי
 אֱלֹהֵינוּ בְּעוֹלָם הָהָא. וְאֵין זִלְתָּךְ מִלְכָּנוּ לְחַיֵּי
 הָעוֹלָם הַבָּא. אַפֶּס בִּלְתָּךְ גִּאֲלָנוּ לִימּוֹרֵת
 הַמָּשִׁיחַ. וְאֵין דוֹמָה לָךְ מוֹשִׁיעֵנוּ לְתַחִיית
 הַמֵּתִים:

יֵאל אֲדוֹן עַל כָּל הַמַּעֲשִׂים. בָּרוּךְ וּמְבוֹרָךְ
 בְּפִי כָל נִשְׁמָה. גָּדְלוֹ וְטוֹבוֹ מְלֵא עוֹלָם. יָדַעַת
 וַתְּבִנְנָה סוֹכְבִּים אֹתוֹ: הַמִּתְגַּאֲהֵל עַל חַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ.
 וְנִתְהַדָּר בְּכְבוֹד עַל הַמַּרְכָּבָה זְכוֹת וּמִישׁוֹר לְפָנֶי
 כְּסָאוֹ. חֶסֶד וְרַחֲמִים לְפָנֶי כְבוֹדוֹ: טוֹבִים
 מְאֻדּוֹת שֶׁבְּרָא אֱלֹהֵינוּ. יִצְרֵם בְּדַעַת בְּבִינְיָה
 וּבְהַשְׁכָּל. כַּחַ וּגְבוּרָה נָתַן בָּהֶם לְחַיּוֹת מוֹשְׁלִים
 בְּקֶרֶב הַבַּיִת. מְלָאִים זֵיו וּמִפִּיקִים נוֹגֵה. נָאָה
 זֵיוֹם בְּכָל הָעוֹלָם. שְׂמֵחִים בְּצֵאתָם וְשָׂשִׁים
 בְּבוֹאָם. עוֹשִׂים בְּאֵימָה רָצוֹן קוֹנֵם: פֶּאֶר וְכְבוֹד
 נוֹתְנִים לְשִׁמּוֹ. צָחָלָה וְרָנָה לְזִכָּר מַלְכוּתוֹ. קָרָא
 לְשִׁמּוֹשׁ וַיִּזְרַח אוֹר. רָאָה וַתִּתְקַן צוּרֵת חִלְבָּנָה:

פֶּיֶר יוֹם טוֹב מִן וּמִכְּבֻטְמֻגְבִּין:

הָאָרֶץ קִנְיָנֶיךָ. הַמֶּלֶךְ הַמְרוֹמֵם לְבָדוֹ מֵאֵז. הַמִּשְׁפָּחָה וְהַמְּפֹאָר וְהַמִּתְגַּשְׁאֵה
 מִימּוֹת עוֹלָם. אֱלֹהֵי עוֹלָם בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים רַחֵם עָלֵינוּ. אֲדוֹן עֲזָנוּ. צוֹר

שחרית לשבת וליום טוב סב

וּתְלַמְּדוּם חֻקֵי חַיִּים. כֵּן תִּתְּנוּ וּתְלַמְּדוּם: אָבִינוּ הָאֵל
הַרְחֵמָן. הַמְרַחֵם רַחֵם עָלֵינוּ. וְתֵן בְּלִבֵּנוּ לְהִבִּין וּלְהַשְׁכִּיל
לְשִׁמּוֹעַ לְלַמּוֹד וּלְלַמֵּד. לְשַׁמּוֹר וּלְעֲשׂוֹת. וּלְקַיֵּם אֶת-כָּל-
הַבְּרִי תִלְמֹד תּוֹרָתְךָ בְּאַהֲבָה: וְהָאֵר עֵינֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ. וְדַבֵּק
לִבֵּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְיִחַד לִבֵּנוּ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאַה שְׁמֶךָ. וְלֹא
נִבְזֵשׁ לְעוֹלָם וָעֶד: כִּי בְשֵׁם קֹדֶשְׁךָ הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא בְּמַחְנוּ
נִגְלָה וְנִשְׁמָחָה בִּישׁוּעָתְךָ: וְהִבִּיאֵנוּ לְשָׁלוֹם מֵאֲרֻבַּע כַּנְפוֹת
הָאָרֶץ. וְתוֹלִיכֵנוּ קוֹמָמִיּוֹת לְאַרְצֵנוּ: כִּי אֵל פּוֹעֵל יִשׁוּעוֹת
אַתָּה. וּבְנוּ בַּחֲרָת מִכָּל-עַם וּלְשׁוֹן וּקְרַבְתָּנוּ לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל
סֵלָה בְּאַמֶּת. לְחֹדוֹת לָךְ וּלְיָחִידְךָ בְּאַהֲבָה: בְּרוּךְ אַתָּה יי
הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה:

יחיד חונן: אל מלך נאמן:

זכריס י' ז'

שמע ישראל יהנה אלהינו יהנה ו אהך:

זכריס בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאַהֲבָתְךָ אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל-לִבְּךָ וּבְכָל-נַפְשְׁךָ
וּבְכָל-מְאֹדְךָ: וְהָיוּ חֻדְ בְּרִים הָאֵלֹהִים אֲשֶׁר אֲנִכִּי מִצִּיּוֹן הַיּוֹם
עַל-לִבְּךָ: וְשִׁנַּנְתָּם לִבְנֵיךָ וּדְבַרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ
וּבְלִכְתְּךָ בַּדֶּרֶךְ וּבְשִׁבְבְּךָ וּבְקוֹמָךָ: וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל-יָדְךָ
וְהָיוּ לְטָמָת בֵּין עֵינֶיךָ: וּכְתַבְתָּם עַל-מַזְוֵזַת בֵּיתְךָ
וּבְשַׁעְרֶיךָ:

זכריס י"ח י"ג

וְהָיָה אִם שָׁמַעַתְּ תִשְׁמְעוּ אֵל מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אֲנִכִּי מִצִּיּוֹן
אֲתִכֶּם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעֲבֹדוֹ בְּכָל-
לִבְכֶּם וּבְכָל-נַפְשְׁכֶם: וְנָתַתִּי מִטְר-אֲרָצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרֵה
וּמִלְקוֹשׁ וְאִסְפֹּת רִגְנָךְ וְתִירֹשֶׁךָ וְיִצְהַרְךָ: וְנָתַתִּי עֵשֶׂב
בְּשִׂדְךָ לְבַהֲמֹתֶךָ וְאִבְלָת וּשְׂבַעַת: הַשְׁמִרְוּ לָכֶם פֶּן-יִפְתָּה
לְבַבְכֶּם וְסַרְתֶּם וְעַבַּדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם:

תתברך צורנו מלפנו וגאלנו בורא קדושים ישתבח
שמה לעד מלפנו יוצר משרתים ואשר משרתיו כלם
עומדים ברום עולם ומשמיעים ביראה יחד בקול דברי
אלהים חיים ומלך עולם: כלם אלהובים כלם ברוכים כלם
גבורים וכלם עשים באימה וביראה רצון קונם וכלם
פועלים את פיהם בקדשה ובטהרה בשירה ובזמרה
ומברכים ומשבחים ומפארים ומעריצים ומקדישים
וממליכים:

את-שם האל המלך הגדול הגבור והנורא קדוש
הוא: וכלם מקבלים עליהם עול מלכות שמים זה מזה.
ונותנים רשות זה לזה. להקדיש ליוצרים בנחת רוח בשופה
ברורה ובנעימה קדשה כלם באחד עולם ואומרים
ביראה:

קדוש קדוש קדוש יי צבאות
מלא כלהארץ בבורו:

והאופנים וחיות הקדש ברעש גדול מתנשאים לעמר
שרפים. לעמתם | משבחים ואומרים:

ברוך בבור יי ממקומו:

לאל ברוך געיות יתנו. למלך אל חי וקים זמירות
יאמרו ותשבחות ישמיעו. כי הוא לבדו פועל גבורות.
עושה חדשות. בעל מלחמות. זורע צדקות. מצמיח
ישועות. בורא רפואות. נורא תהלות. אדון הנפלאות.
המחידש במובו בכל-יום תמיד מעשה בראשית: באמור
לעושה אורים גדולים פי לעולם חסדו: אור חדש על-
ציון תאיר. וגזבה בלנו מהרה לאורו: ברוך אתה יי יוצר
הפאורות:

אהבה רבה אהבתנו יי אלהינו חמלה גדולה ויתרה
חמלה עלינו: אבינו מלפנו. בעבור אבותינו שבטחו בך.

על הראשונים ועל האחרונים דבר טוב וקיים לעולם ועד. אמת ואמונה חזק ולא יעבור: אמת שאמה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו. מלכנו מלך אבותינו גואלנו גואל אבותינו. יוצרנו צור ישועתנו פודנו ומצילנו מעולם שמה אין אלהים זולתה:

עזרת אבותינו אמה הוא מעולם מגן ומושיע לבניהם אחריהם בבל-דור ודור: פרום עולם מושבה. ומשפטיה וצדקתה עד אפסי-ארץ: אשרי איש שישמע למצותיה ותורתה ודבריה ישים על לבו: אמת אמה הוא אדון לעמה. ומלך גבור לריב ריבם אמת אמה הוא ראשון ואמה הוא אחרון. ומפלעדיה אין לנו מלך גואל ומושיע: ממצרים גאלתנו יי אלהינו ומפית עבדים פדיתנו. בל-פכוריהם הרגת. ובבזרך גאלת. וים-סוף בקעת. וזדים טבעת. וידידים העברת. ויבסו מים צריהם אחד מהם לא נותר: על זאת שפחו אהובים ורוממו אל ונתנו ידדים זמירות שירות ותשבחות ברכות והודאות למלך. אל חי וקיים: רם וגשא. גדול ונורא. משפיל גאים. ומגביה שפלים מוציא אסירים. ופודה עניים. ועוזר בלים. ועונה לעמו בעת שונעם אליו: תהלות לאל עליון. ברוך הוא ומבדך. משה ויבני ישראל. לך ענו שירה בשמחה רבה ואמרו בלם:

מִי־במִכָּה בָּאִלִּים יי מִי בְּמִכָּה נֶאֱדָר

בְּקֶדֶשׁ נִזְרָא תְּהִלּוֹת עֲשֵׂה פֶלֶא:

שירה חדשה שפחו גאולים לשמה על שפת חים יחד בלם חזרו והמליכו ואמרו:

יי ימלך לעולם ועד:

צור ישראל קומה בעזרת ישראל. ופדה כנאמה יהודה וישראל. גאלנו יי צבאות שמו קדוש: ישראל. ברוך אמה יי גאל ישראל:

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתה:

ברוך אמה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא אל עליון גומל חסדים טובים

וְחָרָה | אֶת־יְהוָה בְּכֶם וְעָצַר אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר
וְהָאָדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ וְאֲבֹדְתֶם מִהָרָה מֵעַל הָאָרֶץ
הַשְּׂבָה אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן לָכֶם; וְשִׁמְתֶם אֶת־דְּבָרֵי אֱלֹהֵי עַל־
לְבַבְכֶם וְעַל־נַפְשֵׁיכֶם וְקִשְׁרְתֶם אֹתָם לְאוֹת עַל־יְדֵיכֶם וְהָיוּ
לְטוֹטְפוֹת בֵּין עֵינֵיכֶם; וְלִמְדֶתֶם אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם
בְּשִׁבְתְּכֶם בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בַּדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמָה; וּכְתַבְתֶּם
עַל מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:

לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וְיָמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר
נִשְׁבַּע יְהוָה לְאֲבוֹתֵיכֶם לֵאמֹר לָתֵת לָהֶם בְּיָמֵי הַשָּׁמַיִם עַל־
הָאָרֶץ:

3737 ט"ו כ"ז

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל־פְּנֵי בְגָדֵיהֶם לְדֹרֹתָם
וְנָתַנּוּ עַל־צִיצִית הַכֶּנֶף פִּתִּיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית
וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם
וְלֹא־תָתְּרוּ אַחֲרַי לְבַבְכֶם וְאַחֲרַי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם זֹנִים
אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי וְהָיִיתֶם
קְדוֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי
אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְחַיֹּת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם:

גזיך נזך אלהיכם ויכד דמו: ונקט אמת געזוגט.

והן דעך חזן ח' אלהיכם אמת וזיט מנפננגט, פננגט קהל וציב מן.

אֶמֶת וְיָצִיב וְנָכוֹן וְקִים וְיִשָּׁר. וְנֶאֱמַן וְאֲחוּב וְחָבִיב
וְנֶחֱמָד. וְנָעִים וְנֹדָא וְאֲדִיר: וּמִתְקָן וּמִקְבָּל. וְטוֹב וְיָפָה
הַדָּבָר הַזֶּה עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. אֶמֶת אֱלֹהֵי עוֹלָם מְלָכֵנוּ
צוּר יַעֲקֹב מֶגֶן יִשְׁעֵנוּ לְדוֹר וָדוֹר הוּא קִים וְשִׁמּוֹ קִים
וְכֶסֶד נָכוֹן וּמְלָכוּתוֹ וְאַמּוּנָתוֹ לְעַד קִימָת: וּדְבָרָיו חַיִּים
וְקִימִים נְאֻמָּנִים וְנֶחֱמָדִים לְעַד וּלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים. עַל־
אֲבוֹתֵינוּ וְעָלֵינוּ. עַל־בְּנֵינוּ וְעַל דּוֹרוֹתֵינוּ וְעַל כָּל־דּוֹרוֹת
זֶרַע יִשְׂרָאֵל עַדְיָה:

בְּעֶמְדוֹ לִפְנֵיהֶּ עַל הָרֹם סִינִי. וְשָׁנִי לַחֲזוֹרֶת
אֲבָנִים הוֹרִיד בְּיָדוֹ. וְכָתוּב בָּהֶם שְׁמִירַת
שַׁבָּת. וְכֵן כָּתוּב בְּתוֹרָתְךָ:

וְשָׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת
אֶת הַשַּׁבָּת לְדֹרֹתָם בְּרִית עוֹלָם: בֵּינִי וּבֵין
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֹתָהּ הִיא לְעוֹלָם כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים
עָשָׂה יי אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ. וּבִיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנָּפֶשׂ: וְלֹא נָתַתּוּ יי אֱלֹהֵינוּ
לְגוֹיֵי הָאָרֶצוֹת וְלֹא הִנְחִילָתוּ מִלְּכֵנוּ לְעוֹבְדֵי
זָרִים וְגַם בְּמִנוּחָתוֹ לֹא יִשְׁכְּנוּ רָשָׁעִים כִּי
לְיִשְׂרָאֵל עֲמָךְ נָתַתּוּ בְּאַהֲבָה לְזֶרַע יַעֲקֹב
אֲשֶׁר בָּם בְּחֵרָתָ. עִם מְקוֹדְשֵׁי שְׁבִיעִי כָּל־
יִשְׁבְּעוּ וַיִּתְּעַנְּגוּ מִטּוֹבְךָ וּבְשְׁבִיעִי רָצִיתָ בּוֹ
וְקִדְשָׁתוּ חֲמִידָתְךָ יָמִים אֹתוֹ קִרְאָתְךָ זִכְר־
לְמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רָצוּ בְּמִנוּחָתֵנוּ. קִדְשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתָן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ. שְׁבַעֲנוּ מִטּוֹבְךָ
וְשִׁמְחָנוּ בִּישׁוּעָתְךָ. וּמַחֲרֵר לִבְנוֹ לְעַבְדְּךָ בְּאַמֶּת.
וְהִנְחִילֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבָּת קִדְשְׁךָ.
וַיְנַחֲנוּ בּוֹ יִשְׂרָאֵל מְקוֹדְשֵׁי שְׁמְךָ: בְּרוּךְ אַתָּה יי
מְקוֹדֵשׁ הַשַּׁבָּת:

שחרית של שבת

וְקִנְיָה הַכֹּל וְזִכְרֵי חֲסָדֵי אֲבוֹת וּמִבֵּיא גִזְאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׂמוּ
בְּאַהֲבָה :

נְשַׁמְחֵם שׁוֹנֵם וְכִרְנוּ לַחַיִּים . מִלֶּךְ חֲפֵץ בְּחַיִּים .

וְכִתְבֵנוּ בְּסֶפֶר חַיִּים . לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים :

מִלֶּךְ עֶזְרָה וּמוֹשִׁיעַ וּמִגֵּן . בְּרוּךְ אַתָּה יי מִגֵּן אֲבֹרָהם :

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מַחְיָה מֵתִים אַתָּה רַב לְחַיִּים :

מִיָּן וּוינטער מְשִׁיב הַרוּחַ וּמְזִרֵד הַגֶּשֶׁם :

מְבַלְבֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מַחְיָה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נִזְפָּלִים
וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמַקְיֵם אֲמוּנָתוֹ לִישְׁגֵי עַפְרָה . מִי כְמוֹךָ בַּעַל
גְּבוּרֹת וּמִי דוֹמָה לָךְ מִלֶּךְ מַמִּית וּמַחְיָה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה :

נְשַׁמְחֵם שׁוֹנֵם מִי כְמוֹךָ אֵב הַרְחֵמֵם . וְזִכְרֵי יִצְחָק לַחַיִּים בְּרַחֲמִים :

וְנִאֲמָן אַתָּה לְחַיִּים מֵתִים . בְּרוּךְ אַתָּה יי מַחְיָה הַמֵּתִים :

מִן נִקְדֵּשׁ אֶת שְׁמֶךָ בְּעוֹלָם בְּשֵׁם שְׁמִקְדֵּשׁ
אוֹתוֹ בְּשֵׁם מְרוֹם בְּפִתּוֹב עַל יַד גְּבִיאָךְ וְקִרָא
זֶה אֵל זֶה וְאָמַר :

ק"ו קְדוֹשׁ | קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יי

צְבָאוֹת מְלֹא כֹל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ :

מִן אִזְּ בְּקוֹל רַעַשׁ גְּדוֹל אֲדִיר וְחֹזֶק מְשִׁמֵּים
קוֹל מִתְנַשְּׂאִים לְעַמַּת שָׂרִפִּים לְעַמָּתָם בְּרוּךְ
יֵאמְרוּ :

קסל בְּרוּךְ כְּבוֹד יי מִמְּקוֹמוֹ :

אַתָּה קְדוֹשׁ
וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ
וְקְדוּשִׁים בְּכָל-
יוֹם יִתְלַלֶּךְ סֶלָה :
בְּרוּךְ אַתָּה יי
הָאֵל הַקְּדוֹשׁ :
(נְשַׁמְחֵם הַמִּלֶּךְ הַקְּדוֹשׁ) :

מִן מִמְּקוֹמָךְ מְלִכְנוּ תוֹשִׁיעַ וְתִמְלֹךְ עָלֵינוּ בִּי מַחֲבִים אֲנַחְנוּ לָךְ .
מִתִּי תִמְלֹךְ בְּצִיּוֹן בְּקִרְיָה בְּיָמֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד תִּשְׁכַּח : תִּתְגַּדֵּל וְתִתְקַדֵּשׁ
בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַיִם עִירָךְ לְדוֹר וָדוֹר וּלְנֶצַח נֶצְחִים וְעֵינֵינוּ תִּדְאִינָה מִלְכוּתָךְ
בְּדָבָר הָאֲמוּר בְּשִׁירֵי עֶזְרָה עַל יְדֵי דָוִד מְשִׁיחַ צִדְקָה :

ק"ו יִמְלֹךְ יי לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר תִּלְלוּנָה :

מִן לְדוֹר וָדוֹר נִגִּיד גְּדֻלָּה . וּלְנֶצַח נֶצְחִים קִדְשְׁתָּהּ נִקְדֵּשׁ . וְשִׁבְחָהּ אֱלֹהֵינוּ מִפְּנֵי
לֹא יִמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד בִּי אֵל מִלֶּךְ גְּדוֹל וְקְדוֹשׁ אַתָּה : בְּרוּךְ אַתָּה יי הָאֵל (נְשַׁמְחֵם הַמִּלֶּךְ)
הַקְּדוֹשׁ :

יִשְׁמַח מֹשֶׁה בְּמִתְנַת חֶלְקוֹ כִּי עָבַר נֶאֱמָן
קִרְאָתָהּ לוֹ . כָּלִיל תִּפְאָרֶת בְּרָאשׁוֹ נִתְּתָה .

יִשְׁוּעַתְנוּ וְעִזְרַתְנוּ סֵלָה: בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמּוֹבֵשׁ שְׁמֶךָ וְלֹךְ
נֶאֱמָה לְחֻדְרוֹת:

נִשְׁ"ן אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בְּרַכְנוּ בְּבִרְכַּת הַמְּשַׁלְּשֵׁת בַּתְּזָרָה הַתְּחֻבָּה עַל-יְדֵי מִשְׁחַ
עֲבָדְךָ הָאֲמוּרָה מִפִּי אֶהְרֶן וּבְנָיו כְּהֻנִּים עַם-קֹדְשִׁיךָ בְּאִמּוֹר: וּבְרַכָּה יי וְיִשְׁמְרֶךָ: יֵאָר יי
פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיַחַדְךָ: יִשָּׂא יי פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיִשֶּׁם לָךְ שָׁלוֹם:

שִׁים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרַכָּה חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים. עֲלֵינוּ
וְעַל כָּל-יִשְׂרָאֵל עֲמָךְ. בְּרַכְנוּ אֲבִינוּ בְּלָנוּ בְּאַחַד בְּאוֹר
פָּנֶיךָ. כִּי בְּאוֹר פָּנֶיךָ נִתְּתָ לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים
וְאַהֲבַת חֶסֶד. וְצִדְקָה וּבְרַכָּה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם. וְטוֹב
בְּעִינֶיךָ לְבָרֶךְ אֶת-עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל-עֵת וּבְכָל-שָׁעָה
בְּשָׁלוֹמָךְ:

נִשְׁ"ן בְּסִפּוֹר חַיִּים בְּרַכָּה וְשָׁלוֹם וּפְרֻגָּמָה טוֹבָה נִזְכָּר וְנִפְתָּח לְפָנֶיךָ
אֲנַחְנוּ וְכָל-עַמְּךָ בֵּית-יִשְׂרָאֵל וְלַחַיִּים טוֹבִים וְשָׁלוֹם: בְּרוּךְ אַתָּה יי
עֹשֶׂה הַשָּׁלוֹם:

בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמְּבָרֵךְ אֶת-עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם:

אֱלֹהֵי נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מָרֵעַ וְשֹׁפְטֵי מַדְבַּר מְרַמָּה וְלַמְקַלְלֵי בִּפְשֵׁי תְדוּסִים וְנִפְשֵׁי כַּעֲפָר
לְכָל תְּהִיָּה. פֶּתַח לְבִי בַּתְּזָרָה וּבִמְצוֹתֶיךָ תִּדְרֹף נִפְשִׁי. וְכָל חַחוּשֵׁיבִים עָלַי רָעָה. מִהֲרָה
הֲפֹר עֲצָתְךָ וְקִלְקֵל מַחֲשַׁבְתְּךָ. עֲשֵׂה לִמְעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לִמְעַן יְמִינְךָ. עֲשֵׂה לִמְעַן קֹדְשְׁךָ.
עֲשֵׂה לִמְעַן תּוֹרַתְךָ. לִמְעַן יִחַלְצוּן יְדִידֶיךָ. הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעַגְגִּי: וְהִיוּ לְרִצּוֹן אֲמָרֵי כִּי
וְהִיוּ לְבִי לְפָנֶיךָ יי צוּרִי וְנוֹצֵלִי: עֲשֵׂה שָׁלוֹם בְּמִרוּמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל-
יִשְׂרָאֵל וְאֶמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רִצּוֹן לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיבֵנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְתֵן
חֻלְקֵנוּ בַּתְּזָרָה: וְשֵׁם גְּעַבְדְּךָ בִּירְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קְדָמוֹנִיּוֹת: וְעֲרַכָּה לִּי מִנַּחַת
יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קְדָמוֹנִיּוֹת:

נֶחֱדָה פֶּקֶס חוֹן וְיִדְעָהוּ עַל תְּפִלָּה וְיִט קְדוּשָׁה: מַגִּט עַל גִּמְזוֹן קְדִישׁ; מִן שַׁבַּת רֹאשׁ חֹדֶשׁ,
שַׁבַּת חוֹל הַמוֹעֵד מוֹכֵד שַׁבַּת חֲנוּכָה וְיִכָּד פֶּקֶד קְדִישׁ חָלָל גִּמְזוֹט.

ס"ק אֵין כְּמוֹךְ בְּאֱלֹהִים אֲדָנִי וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ:
מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל-עֲלָמִים וּמַמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל-דּוֹר
וְדָר: יי מֶלֶךְ יי מֶלֶךְ יי מֶלֶךְ לְעוֹלָם וָעֶד: יי עֹז
לְעַמּוֹ יִתֵּן. יי יְבָרֵךְ אֶת-עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:

הוצאת ספר תורה לשבת ויום טוב

בְּחֶסֶד מְחִילָה בְּרַחֲמִים. וְיִתְהַרְנֵי מִחֶמְטָאֵי וּמַעֲוֵי וּמַפְשָׁעֵי. וְזִכְרֵנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ. וּפְקֻדָּנוּ בְּפְקֻדֹת יְשׁוּעָה וּרְחֻמִּים וְזִכְרֵנוּ לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם וּפְרִיָּקָה וְכֻלְפָּלָה וְלֶחֶם לֵאכּוֹל וְנֶגֶד לְלְבוֹשׁ. וְעֵשֶׂר וְכַבֹּד וְנִאֲרִיכַת יָמִים בְּתוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ. וְשִׁקְלָה וּבִינָה לְהַבִּין וּלְהַשְׁכִּיל עִמְּךָ סוֹדוֹתֶיךָ. וְהַפְקֵה רַפּוּאָה לְכָל-מַכְאוּבֵינוּ. וּבְרַךְ כָּל-מַעֲשֵׂה יְדֵינוּ. וְגִזֹּר עָלֵינוּ גְּזֵרוֹת טוֹבוֹת יְשׁוּעוֹת וְנִחְמוֹת. וּבִטּוֹל מֵעָלֵינוּ כָּל-גְּזֵרוֹת קְשׁוֹת וְרָעוֹת. וְחַן בְּלֹב מַלְכוּת וְיִנְעִצִּיו וְשִׁרְיוֹ עָלֵינוּ לְמוֹצָה אָמֵן וְכֵן יְהִי רָצוֹן:

וְכֵן וּבְנוֹתֵי) וְכָל-בְּנֵי בֵיתִי לַעֲשׂוֹת רָצוֹנְךָ בְּלִבָּב שָׁלֵם. וּמִלֻּמְנֵי מִיֵּצֵר הָרַע. וְחַן חֲלָקְנוּ בְּתוֹרָתְךָ. וְזִכְרֵנוּ שֶׁתִּשְׁרַח שְׁכִינָתְךָ בְּתוֹכֵנוּ וְחֻפֵּעַ עָלֵינוּ רוּחַ חֲכָמָה וּבִינָה. וְיִתְקַיֵּם-בָּנוּ מִקְרָא שֶׁכְּתוּב וְנַחֵה עָלֵינוּ רוּחַ יי. רוּחַ חֲכָמָה וּבִינָה. רוּחַ עֲצָה וּנְבוּרָה. רוּחַ דַּעַת וְיִרְאַת יי: וּבְכֵן יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵי שְׁתוּכְנוּ לַעֲשׂוֹת מַעֲשִׂים טוֹבִים בְּעֵינֶיךָ. וְלִלְכֵת בְּדְרָכֵי יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ. וְקִדְשֵׁנוּ בְּקִדְשָׁתְךָ. כְּרִי שְׂנוּכָה לְחַיִּים טוֹבִים וְאֲרוּכִים וּלְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא. וְתִשְׁמְרֵנוּ מִמַּעֲשִׂים רָעִים וּמַשְׁעוֹת רָעוֹת הַמַּתְרַגְּשׁוֹת לְבָא לַעֲזוֹלָם וְהַבֹּטָחַת בְּנֵי חֶסֶד יִסְבְּבֶנְהוּ. אָמֵן:

נֶאֱמַר תְּפִלָּתִי לָךְ יי עַת רָצוֹן אֱלֹהִים

בְּרַב-חֶסֶדְךָ עֲנֵנִי בְּאַמֶּת יִשְׁעֶךָ: ג"ס

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ יי אֶחָד: ^{סז וקסל}

אֶחָד אֱלֹהֵינוּ גְּדוֹל אֲדוֹנֵנוּ קְדוֹשׁ ^{סז וקסל} (וְנִירָא) שְׁמוֹ: ^{כ"ס וי"ב}

סז גְּדֻלּוֹ לִי אֶתִּי וְגִדּוּמָה שְׁמוֹ יִתְדוֹ:

קסל לָךְ יי הַגְּדֻלָּה וְהַגְּבוּרָה וְהַתְּפָאֶרֶת וְהַנִּצָּח וְהַחֹד פִּי כָל בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ לָךְ יי הַמַּמְלָכָה וְהַמִּתְנַשֵּׂא לְכָל לְרָאשׁ: רוֹמָמוֹ יי אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוִי לַחֲדָם בְּגֻלּוֹ קְדוֹשׁ הוּא: רוֹמָמוֹ יי אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוִי לַחֲדָה קְדוֹשׁ פִּי קְדוֹשׁ יי אֱלֹהֵינוּ:

עַל הַכֹּל יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא: שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: בְּעוֹלָמוֹת שֶׁבָּרָא הָעוֹלָם הַזֶּה וְהָעוֹלָם הַבָּא: בְּרָצוֹנוֹ וּבְרָצוֹן יִרְאֵיו וּבְרָצוֹן כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל: צוּר הָעוֹלָמִים אֲדוֹן כָּל הַבְּרִיּוֹת אֱלֹהֵה כָּל הַנִּפְשׁוֹת: הַיּוֹשֵׁב בְּמִרְחַבֵּי מְרוֹם הַשּׁוּכֵן בְּשָׁמַי שְׁמֵי קָדָם: קֹדֶשְׁתּוֹ עַל הַחַיּוֹת וּקְדוּשָׁתּוֹ עַל כָּל חַי: וְנֹאמַר לְפָנֶיךָ שִׁיר תְּדַשׁ בְּנוֹ יי אֱלֹהֵינוּ לְעִינֵי כָּל חַי: וְנֹאמַר לְפָנֶיךָ שִׁיר תְּדַשׁ בְּכָתוּב: שִׁיר לְאֱלֹהִים זָמְרוּ שְׁמוֹ סֵלֵו לְרוֹכֵב בְּעֶרְבוֹת בְּיָה שְׁמוֹ וְעָלָיו לְפָנֶיךָ:

אב תרחמים היטיבה ברצונך את ציון תבנה
חומות ירושלים: כי כך לבר בטהנו מלך אל רם
ונשא ארון עולמים:

סדר הוצאת ספר תורה לשבת וליום טוב

בית הכנסת נכנס ונפתח דבר ספר תורה ומגנט מן דינעס.

יהי בנסע הארון ויאמר משה קומה יי ויפצו
איבה וינסו משנאיה מפניה: כי מציון תצא תורה ודבר
יי מירושלים:

ברוך שנתן תורה לעמו ישראל בקדשתו:

ברוך שמה המרא עלמא בריך בתרין ואתרין. יהא רעותך עם
עמך ישראל לעלם. ופורקן ימינך אחזי לעמך בבית מקדשך ולאמטויא
לנא משוב נהורך ולקבל צלותנא ברחמין: יהא רענא קדמך דתורין
לן חין בטבותא ולחורא אנא פקידא בגו צדיקא. למרחם עלי ולמגמר
יתי וית פל די לי ודי לעמך ישראל. אנת הוא זן לכלא ומפרנס לכלא
אנת הוא שליט על כלא. אנת הוא השליט על מלכיא ומלכותא די
לך היא. אנא עבדא דקידשא בריך הוא דסגידנא קמה ומקמא דיקר
אורייתא בכל עדן ועדן. לא על אנש רחיצנא. ולא על בר אלהין
סמיכנא. אלא באלהא דשמיא. דהוא אלהא קשוש. ואורייתא קשוש.
ונביאותי קשוש. ומסנא למעבד טבון וקשוש. בה אנא רחין. ולשמה
קדישא יקרא אנא אמר תושבחן: יהא רענא קדמך דתפתח לפי
באורייתא ותשלים משאלין דלפאי. ולפא דכל עמך ישראל. לטב
ולחין ולשלם:

מן יום טוב וזיכר מונחיתטובמר נמן ויהי בנסוע פער בריך שמה דינעס ה' ח' גענוגט:

ג"פ יי יי אל רחום וחנן ארך אפים ורב חסד
ואמת: נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחמאה
ונקה:

מן פסח, שבועות, סכות מונח ש"ע:

רבנו של עולם מלא משאלות לפי
למזבח והפק רצוני ותן שאלתי ונזה לי
עבדך בן אמתך (פלוני בן פלוני) (ואשתי

מן ראש השנה מונח יום כפור:

רבנו של עולם מלא משאלות למזבח
והפק רצוני ותן שאלתי ומחול לי על-כל-
עונותי ועל-כל-עונות אנשי ביתי. מחילה

סדר קריאת התורה לשבת ויום טוב

ויען זיין קנחבע בר מצוה ווידר מוכר עולה לתורה זינט, זמנט דעם פֿאטער :

פֿרויך שפּטרגי מעזנשו של זך:

מי שברך לחולה

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב משה ואהרן דוד ושלמה הוא יברך וירפא את החולה (פב"ב). בעבור (שפב"פ) נדר מתנה בעבורו. בשכר זה הקב"ה ימלא רחמים עליו להחלימו ולרפאותו להחזיקו לחליפו ולהחיותו וישלח לו מהרה רפואה שלמה מן השמים ברמ"ח אבריו ושם"ה נידיו בתוך שאר חולי ישראל רפואת הנפש ורפואת הגוף (נצטת: שבת היא מלועוק ורפואה קרובה לבא). השתא בעגלא ובזמן קריב ונאמר אמן:

ליולדת: מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב הוא יברך את האשה היולדת (פב"פ) ואת בתה הנולדה לה במז"ט ויקרא שמה בישראל (פב"פ) (לזכר: ואת בנה הנולד לה במז"ט) בעבור שבעלה נדר מתנה לצדקה בעדה בזכות זה יגדלו (לתורה) ולחופה ולמעשים טובים ונאמר אמן:

ביין מויעהעכטן דעם ספר תורה פֿענעט זיין עס, דיו סריפט מוזען פֿערזומענטען לו לייגען, מוכר עס ווידר דיזעס געזאגט.

וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל על-פי יי ביד משה:
עין חיים היא למחזיקים בה ותומכיה מאשר: דרכיה דרכי נעים וכל-
נתיבותיה שלום: ארך ימים בימינה בשמאלה עשר וכבוד: יי חפץ
למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר:

סדר ברכות החפטרה

פֿער דעם הפטרה ווענדען פֿעס מפטיר דיזע ברכות געזאגט.

פֿרויך אפה יי אליהינו מלך העולם אשר בחר
בנביאים מוזכים ורצה בדבריהם הנאמרים באמת:
פֿרויך אפה יי הבורח בתורה ובמשה עבדו וב ישראל
עמו ובנביאי האמת וצדק:

מזך דעם הפטרה ווענדען פֿעס מפטיר דיזע ברכות געזאגט.

פֿרויך אפה יי אליהינו מלך העולם צור כל-העולמים צדיק בכל-
הדורות האל הנאמן האומר ועושה. המדבר ומקים. שכל דבריו אמת
וצדק: נאמן אפה הוא יי אליהינו ונאמנים דבריו ודבר אחד מדבריו אחר
לא ישוב ריקם כי אל מלך נאמן אפה. פֿרויך אפה יי האל הנאמן בכל
דבריו:

רחם על ציון כי היא בית חיינו ולעלוכת גפיש תושיע במהרה
בימינה. פֿרויך אפה יי משפח ציון בבניה:

הוצאת ספר תורה לשבת ויום טוב

וַיֵּרָא אֹהֶי עֵין בְּעֵין בְּשׁוּבוֹ אֶל גִּוְהוּ בְּכַתּוּב: כִּי עֵין בְּעֵין
יֵרָאוּ בְּשׁוּב יי צִיּוֹן וַנֵּאמֶר וַנְּגַלֶּה כְּבוֹד יי וְרָאוּ כָל-בָּשָׂר
יַחַדוּ כִּי פִי יי דִּבֶּר:

אֵב הַרְחָמִים הוּא יְרַחֵם עִם עַמּוּסִים וַיִּזְכּוֹר בְּרִית אֲבֹתָיִם וַיַּצִּיל
בְּשׁוּתֵינוּ מִן הַשְׁעוֹת הַרְעוֹת וַיַּגְדֵּר בַּיָּצֵר הָרַע מִן הַנְּשׁוּאִים וַיַּחֲזֹן
אוֹתָנוּ לַפְּלִיטָה עוֹלָמִים וַיַּמְלֵא מַשְׁאָלוֹתֵינוּ בְּמִדָּה טוֹבָה יִשְׁוַעַד
וַיְרַחֵם:

בייט מוֹיֶשֶׁתְּרוֹפֵּן זַמְגֵט דַּעַר חוֹן:

חוֹן וַיַּעֲזוֹר וַיִּגֵּן וַיִּזְשִׁיעַ לְכָל הַחוֹסִים בּוֹ וַנֵּאמֶר אָמֵן: הַכֹּל הָבָה נִדְּל לְאַלְהֵינוּ וְחֲנוּ
כְּבוֹד לְתוֹרָה כְּחוֹ קָרֵב. יַעֲמוֹד (פְּלוּנִי בֵּר פְּלוּנִי הִבְהִי) בְּרוּךְ שֶׁנִּתְּן תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשׁוֹ:
תּוֹרַת יי תְּמִימָה מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ עֲדוּת יי נֶאֱמָנָה מַחְכִּימַת פְּתִי: פְּקוּדֵי יי יִשְׁרִים מְשַׁמְחֵי
לֵב מַצּוֹת יי בָּרָה מְאִירַת עֵינַיִם: יי עוֹ לְעַמּוֹ וַתֵּן יי יִבְרָךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם: הָאֵל תְּמִים
דִּרְכּוֹ אֲמֵרַת יי צְרוּפָה כְּגוֹן הוּא לְכָל הַחוֹסִים בּוֹ:

קֹסֶל וְאַתֶּם הַדִּבְקִים בְּיי אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים בְּלָכֶם הַיּוֹם:

דַּעַר מוֹיֶשֶׁתְּרוֹפֵּן ווִיכֶר, עֲכַגְרִייעֵט דַּעַר סֵפֶר תּוֹרָה מוֹנֶד זַמְגֵט דִּיעַ עֶקֶר-בִּרְכָּה.

בָּרְכוּ אֶת-יי הַמְּבַרֵּךְ:

מוֹנֶד דִּיעַ גַּעֲמִייעֵט מַנְטוּוּקְרַעֲט:

בְּרוּךְ יי הַמְּבַרֵּךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

דַּעַר מוֹיֶשֶׁתְּרוֹפֵּן ווִידַעֲכַהֲקוֹט בִּי"ה לִיו:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בְּחֵר-בָּנוּ
מִכָּל הָעַמִּים וַתֵּתֵן לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ: בְּרוּךְ אַתָּה יי נוֹתֵן
הַתּוֹרָה:

נֶמֶךְ דַּעַר עֶקֶר-זַמְגֵט דַּעַר תּוֹרָה זַמְגֵט עַר דִּיעַ בִּרְכָּה:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן לָנוּ
תּוֹרַת אֱמֶת וְחַי עוֹלָם נִשְׁמַע בְּתוֹכָנוּ: בְּרוּךְ אַתָּה יי נוֹתֵן
הַתּוֹרָה:

ברכת הגומל

נֶמֶךְ יַדַּעַר מַיבַּעֲרַסְטִמַּנְדַּעֲנֵן גַּעֲפֹהֶזֶר ווִיכֶר בִּיטַּ עַכְסְטֵנְמַחֲזֵן עוֹלָה לְתוֹרָה זִיין דִּיעַ בִּרְכָּה
גַּעֲזַמְגֵט.

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַגּוֹמֵל לְחַיִּים טוֹבוֹת
שְׁנֵמְלָנִי כָל-טוֹב:

דִּיעַ גַּעֲמִייעֵט עַכְוִידַּעֲכַט:

מִי שְׁנֵמְלָךְ כָּל-טוֹב הוּא יְגַמְלָךְ כָּל טוֹב סָלָה:

מן שבת, עֲדַעַכ י"ט וזמן מן שבת פֶּעֶלֶזט, וויכד נאך דעם הפטרה געזאגט.

יָקוֹם פּוֹרְקָן מִן שְׁמִיָּא חָנָא וְחֶסְדָּא וְרַחֲמֵי
וְחַיֵּי אֲרִיכִי וּמִזֹּנֵי רוּיְחִי וְסִיעֲתָא דְשְׁמִיָּא
וּבְרִיּוֹת גּוֹפָא וְנַחוּרָא מַעֲלִיא זֶרְעָא חָיָא וְקִיָּמָא
זֶרְעָא דִּי לֹא יִפְסוֹק וְדִי לֹא יִבְטוּל מִפְתָּגְמֵי
אוֹרִיתָא לְמַרְגָּן וּרְבָנָן חֲבוּרְתָּא קִדִּישָׁתָא דִּי
בְּאַרְעָא דִּישְׂרָאֵל וְדִי בְּכָל לְרִישֵׁי כְּלָה
וּלְרִישֵׁי גְלוּתָא וּלְרִישֵׁי מַתִּיבְתָּא וּלְדִינֵי דְבָבָא
לְכָל־תַּלְמִידֵיהוֹן וְלְכָל־תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן
וְלְכָל־מִן דְּעַסְקִין בְּאוֹרִיתָא מִלְפָּא דְּעַלְמָא
יְבָרַךְ יִתְהוֹן יִפִּישׁ חַיִּיהוֹן וְיַסְגִּי יוֹמֵיהוֹן וְיִתֵּן
אַרְכָּתָא לְשִׁנְיָהוֹן וְיַתְפַּרְקוּן וְיִשְׁתַּזְבֹּן מִן כָּל־
עָקָא וּמִן כָּל־מַרְעִין בִּישׁוּן. מָרָן דִּי בְּשְׁמִיָּא
יְהֵא בְּסַעֲדָהוֹן כָּל־זְמַן וְעַדָּן וְנֵאמַר אָמֵן:

ווער ניכט מיט מנין בעטעט, זאגט וועדער דינען יקים פורקן, נאך דעם נאכטטענהענדען מי שברך.

יָקוֹם פּוֹרְקָן מִן שְׁמִיָּא חָנָא וְחֶסְדָּא וְרַחֲמֵי
וְחַיֵּי אֲרִיכִי וּמִזֹּנֵי רוּיְחִי וְסִיעֲתָא דְשְׁמִיָּא וּבְרִיּוֹת
גּוֹפָא וְנַחוּרָא מַעֲלִיא: זֶרְעָא חָיָא וְקִיָּמָא זֶרְעָא
דִּי לֹא יִפְסוֹק וְדִי לֹא יִבְטוּל מִפְתָּגְמֵי אוֹרִיתָא:
לְכָל־קַהֲלָא קִדִּישָׁא הָדִין רַבְרַבִּיא עִם זְעַרְיָא
טַפְּלָא וְנָשִׂיא: מִלְפָּא דְּעַלְמָא יְבָרַךְ יִתְכּוֹן יִפִּישׁ
חַיִּיכוֹן וְיַסְגִּי יוֹמֵיכוֹן וְיִתֵּן אַרְכָּתָא לְשִׁנְיָכוֹן
וְיַתְפַּרְקוּן וְיִשְׁתַּזְבֹּן מִן כָּל־עָקָא וּמִן כָּל־
מַרְעִין בִּישׁוּן. מָרָן דִּי בְּשְׁמִיָּא יְהֵא בְּסַעֲדָהוֹן
כָּל־זְמַן וְעַדָּן וְנֵאמַר אָמֵן:

שִׁמְחָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַלְהֵינוּ הַנִּבְיָא עֲבָדְךָ וּבְמַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֶךָ
בְּמַהֲרָה יָבֹא וְיַגִּל לְבָנֵנוּ עַל־כִּסְאוֹ לֹא יֵשֵׁב זָר. וְלֹא יִנְחֲלוּ עוֹד אֲחֵרִים
אֶת כְּבוֹדוֹ. בִּי בָשָׁם קִדְשֶׁךָ נִשְׁבַּעְתָּ לֹא שָׁלָא יִכְבְּה גֵרוֹ לְעוֹלָם וָעַד.
בְּרוּךְ אַתָּה יי מֶלֶךְ דָּוִד:

בֵּין הַיָּהֱכָר מִן תַּעֲנִית מוֹכֵד מִן יוֹם כְּפוּר לֹא מִנְחָה.

יעֲדֵנָּה שֶׁבֶת מוֹיֵד שֶׁבֶת חוֹל הַמוֹעֵד פֶּקֶן פֶּסַח זְמוּנָה מִן דְּיוֹעַס.

עַל הַתּוֹרָה וְעַל הָעֲבוּדָה וְעַל הַנִּבְיָאִים וְעַל יוֹם הַשְּׁבִיט הַזֶּה שְׁנֵתָּ לָנוּ
יי אֱלֹהֵינוּ לְקִדְשָׁהּ וּלְמִנּוּחָה לְכָבוֹד וּלְתַפְאֲרָתָהּ. עַל הַכֹּל יי אֱלֹהֵינוּ
אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ וּמְבָרְכִים אוֹתְךָ יִתְבָּרֵךְ שְׁמֶךָ בְּפִי כָל־חַי תָּמִיד לְעוֹלָם
וָעַד. בְּרוּךְ אַתָּה יי מְקַדֵּשׁ הַשְּׁבִיט:

מִן פֶּסַח, שְׁבוּעוֹת, סִכּוֹת, וַיּוֹם מוֹיֵד מִן שֶׁבֶת חוֹרָה מִסּוֹת וַיּוֹכֵד דְּיוֹעַס גְּעוֹזֵנוּט.

עַל הַתּוֹרָה וְעַל הָעֲבוּדָה וְעַל הַנִּבְיָאִים וְעַל יוֹם הַשְּׁבִיט הַזֶּה וְעַל יוֹם
לְפָסַח | חֲגַג הַשְּׁבִעוֹת | חֲגַג הַסִּפּוֹת | לְשִׁמְיָנוּ עֲלֵכָה וּלְשִׁמְיָנוּ חוֹרָה
לְפָסַח | חֲגַג הַשְּׁבִעוֹת | חֲגַג הַסִּפּוֹת | חֲגַג הַשְּׁבִיט
הַזֶּה שְׁנֵתָּ לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ (לְקִדְשָׁהּ וּלְמִנּוּחָה) לְשִׁשּׁוֹן וּלְשִׁמְיָנוּ לְכָבוֹד
וּלְתַפְאֲרָתָהּ. עַל הַכֹּל יי אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ וּמְבָרְכִים אוֹתְךָ יִתְבָּרֵךְ
שְׁמֶךָ בְּפִי כָל חַי תָּמִיד לְעוֹלָם וָעַד. בְּרוּךְ אַתָּה יי מְקַדֵּשׁ (הַשְּׁבִיט וְ)
יִשְׂרָאֵל וְהַזְמִינִים:

לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה

עַל הַתּוֹרָה וְעַל הָעֲבוּדָה וְעַל הַנִּבְיָאִים (לְשִׁשּׁוֹן וְעַל יוֹם הַשְּׁבִיט הַזֶּה)
וְעַל יוֹם הַזִּכְרוֹן הַזֶּה שְׁנֵתָּ לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ (לְקִדְשָׁהּ וּלְמִנּוּחָה) לְכָבוֹד
וּלְתַפְאֲרָתָהּ: עַל הַכֹּל יי אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ וּמְבָרְכִים אוֹתְךָ יִתְבָּרֵךְ
שְׁמֶךָ בְּפִי כָל־חַי תָּמִיד לְעוֹלָם וָעַד וְדַבְּרֵךְ אֱמֶת וְקִיָּם לְעַד: בְּרוּךְ אַתָּה
יי מֶלֶךְ עַל כָּל־הָאָרֶץ מְקַדֵּשׁ (הַשְּׁבִיט וְ) יִשְׂרָאֵל וַיּוֹם הַזִּכְרוֹן:

לְיוֹם הַכְּפוּרִים בַּשַּׁחֲרִית

עַל הַתּוֹרָה וְעַל הָעֲבוּדָה וְעַל הַנִּבְיָאִים (לְשִׁשּׁוֹן וְעַל יוֹם הַשְּׁבִיט הַזֶּה) וְעַל
יוֹם הַכְּפוּרִים הַזֶּה. שְׁנֵתָּ לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ (לְקִדְשָׁהּ וּלְמִנּוּחָה) לְמַחֲלָה
וּלְסִלִּיחוֹהָ וּלְכַפְּרוֹהָ וּלְמַחֲלָה בּוֹ אֶת־כָּל־עֲוֹנוֹתֵינוּ לְכָבוֹד וּלְתַפְאֲרָתָהּ: עַל
הַכֹּל יי אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ וּמְבָרְכִים אוֹתְךָ יִתְבָּרֵךְ שְׁמֶךָ בְּפִי
כָל־חַי תָּמִיד לְעוֹלָם וָעַד וְדַבְּרֵךְ אֱמֶת וְקִיָּם לְעַד: בְּרוּךְ אַתָּה יי
מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ לְעֲוֹנוֹתֵינוּ וּלְעֲוֹנוֹת עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל וּמַעֲבִיר
אֲשָׁמוֹתֵינוּ בְּכָל שָׁנָה וּשְׁנָה מֶלֶךְ עַל כָּל־הָאָרֶץ מְקַדֵּשׁ (הַשְּׁבִיט וְ) יִשְׂרָאֵל
וַיּוֹם הַכְּפוּרִים:

וּבְיָמֵינוּ תִּישַׁע יְהוּדָה וַיִּשְׂרָאֵל יִשְׁכּוֹן לְבֵטַח וּבָא
לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וְכֵן יְהִי רָצוֹן. וְנֹאמַר אָמֵן:

געבעט פֿיר דען לאנדעספֿאטער.

אללמעכטיגער גאָטט מונד וועלטענהער! דער דומ קאָניגע מונד פֿירטטען
האָטט ערקאָרען מונד בערוֹפֿען, מונד זיט האָטט מוֹיגערִיסטעט
מיט מוֹלען גמבען דיינער הוֹלד מונד מילדע, דאָס זיט מין ווייזיהייט מונד מין
גערעכטיגקייט מיהר פֿאָלק רעגירען, געזעטן מונד רעכט האַנדעמבען, דען
גאָטטעספֿרידען מוֹיג ערדען טירחען, מונד מוֹלע מילדען גמבען ברינגען, יעדער
זיינעטן פֿאָלקע מונד למדע—פֿעלליידיע דיינען גאָטטליכען טוטן מונד ביימטטמנד
מונזערעטן פֿירטטען מונד הערען, דיינעטן געזאָלטען, דעטן קייזער

פֿראַנץ יאָזעף דעם ערסטען

מונד דער קייזערין:

עליזאָבעט אמאליע עאָוגעניע

פֿיר דיא וויר לו דיר בעטען מלֵס טרייע מונטערטהאמען פֿיר מיהרען הערען, וויר
קינדער פֿיר מיהרען פֿאָטער בעטען.

וועהרע זיינע טאָגע, מונד קראָנע מיהן מיט זיעג מונד רוהטן מונד הערען
ליבֿקייט.

זעגעט דאָ געזאָטטע פֿאָטערלומד, דאָס מיינטרמכט מונד פֿרידע זיינע
טטעווע מייניגע, ליכט מונד וויסענטמפֿט דאָ פֿאָלק ערהאָהע, טאָגענד מונד
גאָטטעספֿאָרעכט דיא מיינערע לעבענטקראַכט מיט פֿאָלקע זיט.

גיב, אָ גאָטט, דאָס מוֹיג וויר דעס זעגענט טיילֵהאָפֿט ווערדען, מונד מיינען
עהרענטמנד געווינען מיט פֿאָטערלומדע, דעטן וויר מין זיעבע מונד טרייע
מנהעגליך זינד; ווּמאָוואָלען פֿינדען מונטער דען זענטען, וויר וויר גמנדע מונד
ערבמחשן לו פֿינדען האָפֿען פֿאָר דיינעטן וועלטענטהרענע! אָמֵן:

ווען מען ראש חדש בענטט זאָט מען דיינן יהי רצון.

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
שֶׁתְּחַדֵּשׁ עָלֵינוּ אֶת־הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לְטוֹבָה וּלְבָרָכָה
וְתִתֵּן לָנוּ חַיִּים אֲרוּכִים חַיִּים שֶׁל שְׁלוֹם חַיִּים
שֶׁל טוֹבָה חַיִּים שֶׁל בְּרָכָה חַיִּים שֶׁל פְּרִנָּסָה
חַיִּים שֶׁל חֲלוּץ עֲצָמוֹת חַיִּים שִׁישׁ בָּהֶם יִרְאֵת
שָׁמַיִם וְיִרְאֵת חֲמֵי־חַיִּים שֶׁאֵין בָּהֶם בּוֹשָׁה
וּבְלִימָה חַיִּים שֶׁל עוֹשֶׁר וְכָבוֹד חַיִּים שֶׁתְּהִיָּה

מִי שֶׁבָּרַךְ אֲבוֹתֵינוּ אֲבֹרָהֶם יִצְחָק וְיַעֲקֹב הוּא יְבָרַךְ אֶת־
כָּל־הַמְּקַדֵּשׁ הַקֹּדֶשׁ הַזֶּה. עִם כָּל־קְהִלּוֹת הַקֹּדֶשׁ. הֵם וְנִשְׁיָהֶם
וּבְנֵיהֶם וּבָנוֹתֵיהֶם וְכָל אֲשֶׁר לָהֶם. וּמִי שֶׁמִּיְחָדִים בָּתֵּי
כְּנִסְיֹת לַתְּפִלָּה. וּמִי שֶׁבָּאִים בְּתוֹכָם לְהִתְפַּלֵּל. וּמִי
שֶׁנוֹתְנִים גֵּר לְמֵאֹר וְיֵינן לְקִדּוּשׁ וּלְהַבְדִּילָהּ וּפֶת לְאֻרְחִים
וְצִדְקָה לַעֲנִיִּים וְכָל־מִי שֶׁעוֹסְקִים בְּצִרְכֵּי צְבוּר בְּאַמוּנָה.
הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַם שְׂכָרָם וְיִסִּיר מֵהֶם כָּל־מַחֲלָה
וְיִרְפָּא לְכָל־נוֹפֵם וְיִסְלַח לְכָל־עוֹנֶם וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה
בְּכָל־מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם עִם כָּל־יִשְׂרָאֵל אֲחֵיהֶם. וְנֹאמַר אָמֵן:

תפלה בעד שלום המלך ושריו
הַנּוֹתֵן הַשְׁוֹעָה לַמְּלָכִים וּמְמַשְׁלָה לְגַסִּיכִים
מַלְכוּתוֹ מַלְכוּת כָּל־עוֹלָמִים הַפּוֹצֵה אֶת־הַדּוֹד
עַבְדּוֹ מִחֶרֶב רָעָה. הַנּוֹתֵן בָּיִם דָּרָךְ וּבָמִים עֲזִים
נְתִיבָה. הוּא יְבָרַךְ וְיִשְׁמֹר וְיַנְצֹר וְיַעֲזֹד
וְיִרְוֶם וְיַגְדֵּל וְיַנְשֵׂא לְמַעַלָּה אֶת אֲדוֹנֵינוּ

הַקִּיּוּזֵר פְּרָאנֵץ יֶאֱזַעֲף הָרֵאשׁוֹן

יְרוֹם הַדּוֹד.

ואת הקיזערין

עַל־יֶאֱזַעֲף אֲמֵלִיא עֲאֻנְעֵנִיעַ.

מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים בְּרַחֲמָיו יַחֲיֵהוּ וְיִשְׁמְרֵהוּ
וּמִכָּל־צָרָה וְיִגּוֹן וְנֹזֶק יַצִּילֵהוּ וְיַדְבֵּר עִמּוֹ
מִתַּחַת רַגְלָיו וְיַפִּיר שׁוֹנְאָיו לְפָנָיו וּבְכָל־אֲשֶׁר
יַפְגֵּה יַצִּילֵהוּ. מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים בְּרַחֲמָיו
יִתֵּן בְּלִבּוֹ וּבְלֵב כָּל־יְיָעֲצִיו וְשָׂרָיו רַחֲמָנוּת
לַעֲשׂוֹת טוֹבָה עִמָּנוּ וְעִם כָּל־יִשְׂרָאֵל. בְּיָמָיו

פֿיר דינ זענענען דערער, דינ לור פֿערהערליכונג געטטעט מיהר לעבען מויעגעטעפֿערט
המבען :

זענען הווענעס על קדוש השם יזכור אלהים את נשמת (פב"פ) ונשמות כל
קרובי וקרובתי הן מצד אבי הן מצד אמי שהומתו הן שנהרגו הן
שנשחטו ונששפרו ונשטבעו ונשחנקו על קדוש השם בעבור שאמן
צדקה בעד הזכרת נשמותיהם ובשכר זה תהיינה נפשותיהם צדורות
בצדור החיים עם נשמותיהם של אברהם יצחק ויעקב שיה רבקה
רחל ולאה ועם שאר צדיקים וצדקניות שבגן עדן ונאמר אמן :

זין פולין מונד זין וזענען קהלות וויד פֿעסן חזן אל מלא רחמים געזאגט :

אל מלא רחמים שוכן מרומים המציא מנוחה נכונה על כנפי השכינה במעלות
קדושים וטהורים כוהר הרקיע מזהירים את נשמת (פב"פ) שהלך לעולמו בעבור שנדבו
צדקה בעד הזכרת נשמתו. בגן עדן תהא מנוחתו. לכן בעל הרחמים יסתירו בסתר
כנפיו לעולמים ויצדור בצדור החיים את נשמתו. יי הוא נחלתו. וינוח על משכבו
בשלום. ונאמר אמן :

זין מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב משה ואהרן דוד ושלמה הוא יברך
את רבי (פב"פ) בעבור שנדר צדקה בעד הנשמות שהזכיר היום לכבוד המקום ולכבוד
התורה ולכבוד הרגל (זי"כ ולכבוד היום) בשכר זה הקב"ה ישמרהו ויזילהו מכל צרה
וצוקה ומכל נגע ומחלה. (זי"כ ויכתבהו ויחתמהו לחיים טובים בזה היום) וישלח ברכה
והצלחה בכל מעשה ידיו (זעלס רגלים ויזכהו לעלות לרגל) עם כל ישראל אחיו
ונאמר אמן :

פֿען פסח ביי שבועות מונד פֿען שבעה עשר בתמוז ביי תשעה באב וויד זין יעדען שבת אב
הרחמים געזאגט, ווייט מויד זין יום טוב נמך הזכרת נשמות .

אב הרחמים שוכן מרומים ברחמי העצומים הוא
יפקוד ברחמים החסידים ותישרים ויהתמימים קהלות
הקודש שמסרו נפשם על קדש השם הנאמרים ויהנעימים
בתייהם ובמותם לא נפדו. מנשרים קלו ומאריזות גברו
לעשות רצון קונם וחספן צורם יזכרם אלהינו לטובה עם
שאר צדיקי עולם וינקום נקמת דם עבדיו השפוף: בפתוב
בתורת משה איש האלהים הרגינו גוים עמו כי דם עבדיו
יקום ונקם ישיב לצדיו וכפר אדמתו עמו: ועל ידי עבדיו
הנביאים פתוב לאמר. ונקיתי דמם לא נקיתי ויי שוכן
בציון: ובכתבי הקדש נאמר למד יאמרו הגוים איה
אלהיהם יודע בגוים לעינינו נקמת דם עבדיו השפוף:
ואמר כי דורש דמים אותם זכר לא שכח צעקת עניים:

אל־תֵּשֶׁב פָּנֵי מַשִּׁיחָךָ: כִּי לָקַח טוֹב נָתַתִּי לָכֶם תּוֹרָתִי אֶל־תַּעֲזוּבוּ:
עַיֲנֵי־חַיִּים הִיא לַמַּחְזִיקִים בָּהּ וְתוֹמְכֶיהָ מֵאֲשֶׁר: וְרַבִּיהָ וְרַבִּי נָעַם וְכָל
נְתִיבוֹתֶיהָ שְׁלוֹם: הַשִּׁיבֵנוּ יי אֱלֹהֶיךָ וְנִשְׁוֹבָה חֹדֶשׁ יָמֵינוּ בְּקֶדֶם:

דפס חזן זמגט המזב קדיש, וזמן בעטעט תפלת מוסף, שבת ר"ח וויכד דמו: תפלת מוסף לשבת
ר"ח מונד שבת ח"חמו דמו: תפלת מוסף פֿון יו"ט געבעטעט:

סדר תפלת מוסף לשבת

כִּי שָׁם יי אֶקְרָא חֲבו גָדֹל לְאַלְהֵינוּ:

אֲדָנִי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אֲבֹרָהּם אֱלֹהֵי יִצְחָק
וְאַלְהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיז וְזוֹמֵל חֲסִדִּים טוֹבִים
וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חֲסִדֵי אֲבוֹת וּמִבִּיא גּוֹאֵל לְבָנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ
בְּאַהֲבָה:

נִשְׁמַע טוֹבָה וְזָכְרֵנוּ לְחַיִּים. מְלַךְ חַפֵּץ בְּחַיִּים. וְכָתְבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים. לְמַעַנֶּה אֱלֹהִים חַיִּים:

מְלַךְ עֶזְר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן. בְּרוּךְ אַתָּה יי מַגֵּן אֲבֹרָהּם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדָנִי מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:

נִסְתַּח מְשִׁיב הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם:

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים
וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמַקְנִים אֲמוּנָתוֹ לַיָּשָׁנִי עֶפֶר. מִי כְמוֹךָ בַּעַל
גִּבּוֹרֹת וּמִי דוֹמָה לָךְ מְלַךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

נִשְׁמַע מִי כְמוֹךָ אֵב הָרַחֲמִים. וְזוֹכֵר יִצְחָרִיו לְחַיִּים בְּרַחֲמִים:

וְנִאֲמֵן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים: בְּרוּךְ אַתָּה יי מְחַיֶּה הַמֵּתִים:

אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ וְקְדוּשִׁים בְּכָל יוֹם יִהְיֶה לְךָ סֶלָה: בְּרוּךְ
אַתָּה יי הָאֵל (נִשְׁמַע טוֹבָה הַמְלֶכֶה) הַקְּדוֹשׁ:

קְדוּשָׁה לְשׁוֹן:

בְּעִרְיָצֶךָ וּבְקִדְיָשֶׁךָ בְּסוֹד שִׁיחַ שְׂרָפִי קֹדֶשׁ הַמְּקוֹדְשִׁים שְׁמֶךָ בְּקֶדֶשׁ
בְּפָתוּחַ עַל יַד גְּבִיאֶךָ וְקָרָא זֶה אֶל־זֶה וְאָמַר:

קו"מ קְדוֹשׁ | קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יי צְבָאוֹת מְלֹא כְּלֵהָאָרֶץ בְּבוֹדוֹ:
מִן בְּבוֹדוֹ מְלֹא עוֹלָם מְשֻׁרְתֵּי שׂוֹאֵלִים זֶה לְזֶה אֵינָה מְקוֹם בְּבוֹדוֹ
לְעַמְּתָם בְּרוּךְ יִאֲמְרוּ:

קו"מ בְּרוּךְ בְּבוֹד יי מְמַקְדָּמוֹ:

וְאָמַר יָדִין בְּגוֹיִם מְלֹא גְיוֹת מֶחֶץ רֹאשׁ עַל אֶרֶץ רַבָּה׃
מִנְחַל בְּרָדָּךְ יִשְׁתָּה עַל בֶּן יָרִים רֹאשׁ׃

מן שבת פֶּקֶד שני וחמישי ושני וזיכר פֶּקֶד חוץ דמו: ס"ת מין דיום המנד גענעקטשטן מונד דיינע
מי שברך געזאגט:

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב משה ואהרן דוד ושלמה הוא יברך את
כל מי שיקבל עליו להתענות שני וחמישי ושני בשכר זה הקב"ה ישמרהו ויזילהו מכל
צרה וצוקה ומכל גנע ומחלה וישלח ברכה והצלחה בכל מעשי ידיהם ויקבל תפלותיהם
ויאזין לשועותיהם עם כל ישראל אחיהם ונאמר אמן:

היך וזיכר אשרי געזאגט פֶּקֶד זייטע 16:

דמן כיוצא דבר חוץ דמו: ספר תורה מונד זאגט דיינעס:

יִהְיֶה לָּךְ אֶת שֵׁם יי כִּי נִשְׁגָּב שְׁמוֹ לְבָדוֹ׃

והקבל מונד חזרו על ארץ ושמים ויָרִים קָרָן לַעֲמֹז תִּהְיֶה לְכָל
חֲסִידָיו לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל עִם קָרֹבֹה הַלְלוּיָהּ׃

י"ט כסחל צמול:

כִּד לְדוֹד מְזֻמֹּר לִי הָאֶרֶץ
וּמְלוֹאָהּ תָּבֵל וְיִשְׁבִּי בָּהּ׃ כִּי הוּא
עַל יָמִים יִסְדֶּה וְעַל נְהוּזֹת יְכַוְנֶנָּה׃
מִי יַעֲלֶה בָּהּ יי וּמִי יָקוּם בְּמָקוֹם׃
קָדְשׁוֹ׃ נָקִי כַפִּים וְבָר לֵב אֲשֶׁר
לֹא נָשָׂא לְשׂוֹא נַפְשׁוֹ וְלֹא נִשְׁפַּע
לְמַרְמָה׃ יֵשֵׁא בְרָכָה מֵאֵת יי וְצִדְקָה
מֵאֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃ זֶה הוּא הַדָּשִׁי
מִבְּקָשֵׁי פְנִיךָ יַעֲקֹב סֵלָה׃ שְׂאוּ
שְׁעָרִים רֵאשִׁיכֶם וְהַנְּשֹׂא פִתְחֵי
עוֹלָם וְיָבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד׃ מִי זֶה
מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יי עֲזֹז וְגִבּוֹר יי גִּבּוֹר
מִלְחָמָה׃ שְׂאוּ שְׁעָרִים רֵאשִׁיכֶם
וְשֹׂא פִתְחֵי עוֹלָם וְיָבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד׃
מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יי צְבָאוֹת
הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סֵלָה׃

צמול וזי"ט כסחל צמול:

כִּט מְזֻמֹּר לְדוֹד הָבִי לִי בְנֵי
אֱלֹהִים׃ הָבִי לִי כְבוֹד וְעֹז׃ הָבִי
לִי כְבוֹד שְׁמוֹ׃ הִשְׁתַּחֲוִי לִי בְּהַדְרַת
קִדְשׁ׃ קוֹל יי עַל הַמַּיִם אֵל הַכְּבוֹד
הָרָעִים׃ יי עַל-מַיִם רַבִּים׃ קוֹל-
יי בַּפֶּתַח׃ קוֹל יי בְּהַדְרַת׃ קוֹל יי
שׁוֹבֵר אֲרָזִים וְיִשְׁבֵּר יי אֶת-אֲרָזֵי
הַלְּבָנוֹן׃ וַיִּרְקֹדֶם בְּמוֹ-עֵגֶל לְבָנוֹן
וְשִׁדְיוֹן בְּמוֹ בְּנֵי-רֵאשִׁים׃ קוֹל יי
חֲצֵב לַחֲבוֹת אֵשׁ׃ קוֹל יי יַחֲלִי
מִדָּבָר׃ יַחֲלִי יי מִדָּבָר קָדְשׁ׃ קוֹל
יי יַחֲלִל אֵילֹת וַיַּחֲשֶׁף יַעֲרֹת׃
וּבְהִיכְלוֹ בָּלוּ אֲמֵר כְּבוֹד׃ יי לְמַפּוֹל
יָשָׁב׃ וַיָּשָׁב יי מֶלֶךְ לְעוֹלָם׃ יי עֹז
לְעַמּוֹ יִתֵּן׃ יי יַבְרֵךְ אֶת-עַמּוֹ
בְּשָׁלוֹם

זמן וזמן דיום ספר תורה מין ארון הקודש היניין סטענאט, זאגט זמן:

וּבְנַחֲהָ יֹאמַר שׁוֹבָה יְהוָה רַבְּבוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃ קוּמָה יי לְמַנּוּחָהָ
אֶתָּה וְאֶרֶץ עֲנָךְ בְּהִנֵּךְ יִלְבְּשׁוּ צִדֶּךָ וְחֲסִידֶיךָ יִבְנֶנּוּ בְּעֵבִיר דָּוִד עֲבָדֶךָ

תפלת מוסף לשבת
עב
רצונך. כמו שכתבת עלינו בתורתך על
ידי משה עבדך מפי כבודך באמור:

וביום השבת שני כבשים בני־שנה
תמימים. ושני עשרנים סלת מנחה
בלולה בשמן ונסכו: עלת שבת בשבתו.
על עלת התמיר ונסכה:

ישמחי במלכותך. שומרי שבת וקוראי עונג.
עם מקדשי שביעי. כלם ישבעו ויתענגו מטובך
ובשביעי רצית בו וקדשתו. חמדת ימים ו אותו
קראת זכר למעשה בראשית:

אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתנו.
קדשנו במצותיך ותן חלקנו בתורתך. שבענו
מטובך ושמחנו בישועתך וטחר לבנו לעבדך
באמת ותנחילנו יי אלהינו באהבה וברצון שבת
קדשך. וינחו בו ישראל מקדשי שמך. ברוך
אתה יי מקדש השבת:

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם והשב את העבודה
לדביר ביתך. ואשי ישראל ותפלתם באהבה תקבל פרצון ותהי לרצון
תמיד עבודת ישראל עמך:

ותחזקנה עינינו בשובך לציון ברחמים: ברוך אתה יי תפחזיר
שבינתו לציון:

מודים דרבנן
מודים אנחנו לך שאמרת הוא יי אלהינו
ואלהי אבותינו אלהי כל בשר יוצרנו יוצר
בראשית ברכות והודארת לשמך הקדוש

מודים אנחנו לך שאמרת הוא יי
אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד.
צור תנינו מִגֵּן יִשְׁעֵנו. אתה הוא

תפלת מוסף לשבת

מִזֶּן מִמְקוֹמוֹ הוּא יִפֵּן בְּרַחֲמִים וַיַּחֲזֵן עִם הַמִּיחָדִּים שְׁמוֹ עֶרֶב וּבֹקֶר
בְּכָל־יּוֹם תְּמִיד פְּעָמִים בְּאַהֲבָה שְׁמַע אֲזַמְרִים:

ק"ו שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:

מִזֶּן אֶחָד הוּא אֱלֹהֵינוּ. הוּא אֲבִינוּ. הוּא מִלְּפָנָיו. הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ. וְהוּא
יִשְׁמָיעֵנוּ בְּרַחֲמָיו שְׁגִית לְעֵינֵי בָלָחִי. לְהִיּוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים:

ק"ס אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם:

מִזֶּן וּבִדְבָרֵי קֹדֶשׁ פָּתוּב לֵאמֹר:

ק"ו יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהֵינוּ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר הַלְלָנוּהָ:

מִזֶּן לְדוֹר וָדוֹר בְּגִיד גְּדֻלָּה. וְלִנְצַח נִצְחִים קִדְשָׁתָהּ נִקְדִּישׁ. וְשִׁבְחָהּ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא
יִמוּשׁ לְעוֹלָם וְעַד כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אֵתָּה: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל (בש"ש הַשֵּׁלֶף) הַקָּדוֹשׁ:

תִּכְנֶנָּה שַׁבַּת רְצִית קָרְבָּנוֹתֶיהָ. צִוִּית
פְּרוּשֶׁיהָ עִם סְדוּרֵי נִסְכֶּיהָ. מַעֲנִיָּה לְעָלָם
כָּבוֹד יִנְחָלוּ. טוֹעֲמֵיהָ חַיִּים זָכוּ. וְגַם
הָאֲהָבִים דְּבָרֶיהָ. גְּדֻלָּה בְּחָרוּ. אֲזַן מִסְנֵי
נִצְטוּוּ עָלֶיהָ. וַתַּצִּוֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. לְהַקְרִיב
בָּהּ קָרְבֵן מוֹסֵף שַׁבַּת כְּרָאוּי:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֶם
אֲבוֹתֵינוּ. שְׁתַּעֲלֵנוּ בְּשִׂמְחָה לְאַרְצֵנוּ.
וְתַטְעֵנוּ בְּגִבּוֹלֵנוּ. וְשֵׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת־
קָרְבָּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ. תְּמִידִים כְּסֻדְרָם.
וּמוֹסָפִים כְּהִלְכָתָם. וְאֶת־מוֹסֵף יוֹם הַשַּׁבַּת
הַזֶּה. נַעֲשֶׂה וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה כְּמִצְוֹת

אין באלהינו. אין באדוננו. אין במלכנו. אין
 במושיענו: מי באלהינו. מי באדוננו. מי במלכנו.
 מי במושיענו: נודרה לאלהינו. נודרה לאדוננו.
 נודרה למלכנו. נודרה למושיענו: ברוך אלהינו.
 ברוך אדוננו. ברוך מלכנו. ברוך מושיענו: אתה
 הוא אלהינו. אתה הוא אדוננו. אתה הוא מלכנו.
 אתה הוא מושיענו. אתה הוא שחקטירו אבותינו
 לפניך את קטרת תפמים:

פטום הקטרת הצרי והצפרן. החלבנה
 והלבונה. משקל שבעים שבעים מנה.
 מר וקציעה. שבילת גרד וברכום. משקל
 ששה עשר. ששור עשר מנה. הקשט
 שנים עשר. וקלופה שלשור. וקנמון
 תשעה. ברית ברשינה תשעה קבין. יין
 קפריסין סאין תלתא וקבין תלתא. ואם
 אין לו יין קפריסין. מביא חמר חורין
 עתיק. מלח סדומית רובע הקב. מעלה
 עשן כל שהוא. רבי נתן אומר אף כפת
 הירדן כל שהוא. ואם נתן בה רבש פסלה.
 אם חסר אחת מכל סמניה חייב מיתה.
 רבן שמעון בן גמליאל אומר. הצרי אינו

תפלת מוסף לשבת

וּתְקַדֵּשׁ עַל שְׁחִיחֵינוּ וְקִנְיָנוּ בְּנֵי תַמְנֵינוּ
וְתַקְנֵנוּ וְחֲסוּנוֹ גְּלוּתֵנוּ לְחֻצְרוֹת קִדְשֶׁךָ
לְשִׁמּוֹר חֲקִיךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ וְלַעֲבֹדָה בְּלִבְךָ
שָׁלֵם עַל שְׁאֵנוּ מוֹדִים לָךְ. בְּרוּךְ אַתָּה
הַחֹזֵק אֲזוּת :

לְדוֹר וָדוֹר נִזְדָּה לָךְ וְנִסְפָּר הַהֶלְתָּךְ.
עַל חֵינֵינוּ הַמְסוּרִים בְּיָדֶךָ וְעַל
נִשְׁמוֹתֵינוּ הַמְקִידוֹת לָךְ וְעַל נַפְשִׁיךָ
שֶׁבְּכָל-יוֹם עֲמָנוּ. וְעַל נַפְלְאוֹתֶיךָ
וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל-עֵרַת עָרֵב וּבִקְרָא
וְצִהָרִים. הַטּוֹב בִּי לֹא כָּלֹו רַחֲמֶיךָ.
קִיְנוּ לָךְ :

מן שבת חנוכה וויכד היכ על הנסים געזונגט פֿען זייטע כ"ז.

וְעַל פָּלֶם יִתְבָּרֵךְ וְיִתְרוֹמֵם שִׁמְךָ מִלִּפְנֵי תָמִיד לְעוֹלָם וָעֶד :

ש"ס וכתוב לחיים טובים כל-בני ברייתך :

וְכָל הַחַיִּים יוֹדִיךָ סֵלָה וַיְהִלְלוּ אֶת-שִׁמְךָ בְּאַמֶּת הָאֵל יִשְׁוּעָתֵנוּ
וְעֲזָרָתֵנוּ סֵלָה : בְּרוּךְ אַתָּה יי הַטּוֹב שִׁמְךָ וְלָךְ נֶאֱמָה לְחֻדּוֹת :

מן אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ בְּרַכְנוּ בְּבִרְכַּת הַמְשַׁלְשֶׁת בַּתּוֹרָה הַכְתוּבָה עַל-יְדֵי מֹשֶׁה
עֲבָדֶךָ הָאֲמוּרָה מִפִּי אֲהֵרֹן וּבְנָיו כְּחֵנִים עִם קְדוּשָׁיִךָ כְּאֲמֹר : יְבָרְכֶךָ יי וְיִשְׁמְרֶךָ : יָאֵר יי
פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיְחַנֶּךָ : יֵשׂא יי פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׂם לָךְ שָׁלוֹם :

שִׁים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרַכָּה חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים. עֲלֵינוּ וְעַל כָּל-יִשְׂרָאֵל
עֲמָךְ. בְּרַכְנוּ אֲבֵינוּ בְּלֵנוּ בְּאַחַד בְּאוֹר פְּנִיךָ. בִּי בְּאוֹר פְּנִיךָ נִתְּתָ לָנוּ
יי אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד. וַיְצַדֶּקָהּ וּבְרַכָּהּ וְרַחֲמִים וְחַיִּים
וְשָׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת-עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל-עֵת וּבְכָל-שָׁעָה
בְּשָׁלוֹמָךְ :

ש"ס בְּסִפָּר חַיִּים בְּרַכָּה וְשָׁלוֹם וּפְרִינָסָה טוֹבָה נִכְרַ וְנִפְתַּח לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל-עַמְּךָ
בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וְשָׁלוֹם : בְּרוּךְ אַתָּה יי עוֹשֶׂה הַשְּׁלוֹם :

בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם :

אַלְהֵינוּ נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מָרֵעַ וְשׁוֹפְטֵי מַדְבַּר מְרָמָה וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תִדּוֹם וְנַפְשֵׁי בְּעֶפֶר לְכָל
תַּחֲנוּ. פִּתַּח לִבִּי בַּתּוֹרָתֶךָ וּבִמְצוֹתֶיךָ תִּרְדּוּךָ בְּפִשִּׁי. וְכָל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מִחֲדָה הַפֹּר
עֲצָתָם וְקַלְקַל מַחֲשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה לִמְעַן שִׁמְךָ. עֲשֵׂה לִמְעַן וּמִינָה. עֲשֵׂה לִמְעַן קִדְשָׁתֶךָ.
עֲשֵׂה לִמְעַן תִּזְכָּרְתָּ. לִמְעַן יִחַלְצוּן יְדִידֶךָ. הוֹשִׁיעָה וּמִינָה וְעַנֵּנִי : וְהִיו לְרָצוֹן אֲמָרֵי פִי
וְהִגִּינוּ לִבִּי לְפָנֶיךָ יי צוּרִי וְגֹאֲלִי : עֲשֵׂה שָׁלוֹם בְּמִרְמְיוֹ הוּא יַעֲשֵׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל
יִשְׂרָאֵל וְאֲמָרוּ אָמֵן :

יְחִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיבֵנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַחֲרָה בְּיָמֵינוּ וְחֵן
חִלְקֵנוּ בַּתּוֹרָתֶךָ : וְשֵׁם נַעֲבָדֶךָ בִּירָאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קְדֻמוֹנוֹת : וְעֲרִכָה לִבִּי מִנְּחִיחַ
יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קְדֻמוֹנוֹת :

דעך חזן ווידעכה קטן דיע תפלה מיט דעך קדושה, קדיש מיט תתקבל, דמן וויכד אין כאלהינו
געזונגט :

וּבְמִצְרַיִם הַחֲלוּתָהּ. לְהוֹדִיעַ כִּי מֵאֵד גִּעְלִיתָ:
 עַל כָּל אֱלֹהִים בַּעֲשׂוֹתָהּ בָּהֶם. שְׁפֹטִים גְּדוֹלִים וּבִאֲלֹהֵיהֶם:
 בְּבִקְעָה יָם סוּף עִמָּךְ רָאוּ. הַיָּד הַגְּדוֹלָה וַיִּירָאוּ:
 נִהְיָה עִמָּךְ לַעֲשׂוֹת לָךְ. שֵׁם תִּפְאֶרֶת לְהִרְאוֹת גְּדֻלָּתְךָ.
 וּדְבַרְתָּ עִמָּם מִן הַשָּׁמַיִם. וְגַם הָעֵבִים נִמְסּוּ מִיָּם:
 יָדַעְתָּ לְכַתֵּם בַּמִּדְבָּר. בְּאַרְץ צִיָּה אִישׁ לֹא עָבַר:
 תִּתֵּן לַעֲמָךְ דִּבְנֵי שָׁמַיִם. וּבְעֶפְרַיִם וְיִשָּׂאֵר וּמִצְוֹר מִיָּם:
 תִּגְרֹשׁ גּוֹיִם רַבִּים עַמִּים. יִירָשׁוּ אֲרָצִים וַעֲמַל לְאֻמִּים:
 בַּעֲבוּר יִשְׁמְרוּ חֻקִּים וְתוֹרוֹת. אֲמֵרוֹת יִי אֲמֵרוֹת מְהוֹרוֹת:
 וַיִּתְעַדְנֻהוּ בְּמַרְעָה שָׁמַן. וּמַחֲלִטִּישׁ צוּר פִּלְגֵי שָׁמֶן:
 בְּנוֹחֶם בְּנוֹ עִיר קְדֻשָּׁה. וּפִפְאָרוֹ בֵּית מִקְדָּשְׁךָ:
 וַתֹּאמֶר פֹּה אֲשַׁב לְאַרְךָ. יָמִים צִדָּה פֶּרֶךְ אֲבִירָךְ:
 כִּי שֵׁם יִזְבְּחוּ זִבְחֵי צֶדֶק. אֵף בַּחֲנִיָּה יִלְבָּשׁוּ צֶדֶק:
 וּבֵית הַלֵּוִי גַעֲמֹת יִזְמְרוּ. לָךְ יִתְרוֹעְעוּ אֵף יִשִּׁירוּ:
 בֵּית יִשְׂרָאֵל וַיִּרְאֵי יִי. יִכְבְּדוּ וַיִּזְדּוּ שִׁמְךָ יִי:
 הַטִּיבוֹת מֵאֵד לְרֹאשׁוֹנִים. בֵּן תַּטִּיב גַּם לְאַחֲרוֹנִים:
 יִי תַעֲשִׂישׁ נָא עֲלֵינוּ. בְּאִשֶּׁר שִׁשְׁתָּ עַל אֲבוֹתֵינוּ:
 אוֹתָנוּ לְחַרְפוֹת וּלְחַטִּיב. וְנוֹדָה לָךְ לְעוֹלָם כִּי תַטִּיב:
 יִי תִבְנֶה עִירָךְ מִתְּרָה. כִּי עָלֶיךָ שִׁמְךָ נִקְרָא:
 וְקָרָן דָּוִד תַּצְמִיחַ בָּהּ. וְתִשְׁכַּח לְעוֹלָם יִי בְּקִרְבָּהּ:
 זִבְחֵי צֶדֶק שִׁמְךָ נִזְבְּחָה. וְכִימִי קָדָם תִּתְעַרֵּב מִנְּחָה:
 וּבִרְךָ עִמָּךְ בְּאוֹר פְּנִיָּה. כִּי תַפְצִיץ לַעֲשׂוֹת רִצְוֹנָךְ:
 וּבִרְצוֹנָךְ תַּעֲשֶׂה תַפְצִנֻי. תִּבְטַח נָא עִמָּךְ בְּלִנִּי:
 בְּחִרְתָּנוּ לְחַיּוֹת לָךְ לְעַם סִגְלָה. עַל עִמָּךְ בְּרִכְתָּךְ סִלָּה:
 וְתִמִּיד גִּסְפָּר תִּהְלֶתְךָ. וְנִהְלַל לְשֵׁם תִּפְאֶרֶתְךָ:
 וּמִבְּרִכְתְּךָ עִמָּךְ יִבֹרֶךְ. כִּי אַתָּה כָּל אֲשֶׁר תִּבְרָךְ מִבֹּרֶךְ:
 וְאַנִּי בַּעֲדֶיךָ אֶהְלָלָה בּוֹרְאִי. וְאַבְרָכְכָה כָּל יְמֵי צַבְאִי:
 יְהִי שֵׁם יִי מִבֹּרֶךְ לְעוֹלָם. מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם:
 בְּפִתּוֹב בְּרוּךְ יִי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם. וַיֹּאמְרוּ
 כָּל הָעַם אָמֵן וַחֲלַל לֵי: עֲנָה דְנִיָּאל וְאָמַר לַחֲוָה שְׁמָהּ דִּי אֱלֹהָא מְבָרַךְ
 מִן עֲלְמָא וְעַד עֲלְמָא דִּי חֲבִמְתָּא וּגְבוּרְתָּא דִּי לָהּ הִיא: וְגֵאֲמַר וַיֹּאמְרוּ
 הַלּוֹיִם יִשׁוּעַ וְקַדְמִיאֵל בְּנֵי חֲשַׁבְנִיָּה שְׂרָבְיָה הוֹדִיָּה שְׁבַנְיָה פִתְחִיָּה קוֹמוּ

אֵלֶּא שָׁרָה הַנוֹטָה מַעְצֵי הַקֶּטֶף. בּוֹרִירַת
כְּרִשְׁיָנָהוּ שֹׁשְׁפִין בָּהּ אֶת הַצִּפּוֹרֵן כְּדִי
שִׁתְהַיֵּא נֶאֱדָה. יֵין קִפְרִיסִין שִׁשְׁוֹרִין בּוֹ
אֶת הַצִּפּוֹרֵן כְּדִי שִׁתְהַיֵּא עֹזָה. וְהֵלֵא מִי
רַגְלִים יָפִין לָהּ. אֵלֶּא שְׂאִין מַכְנִיסִין מִי
רַגְלִים בַּעֲזָרָה מִפְּנֵי הַכְּבוֹד:

הַשִּׁיר שֶׁחֲלוּם הָיוּ אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ: בַּיּוֹם
הָרִאשׁוֹן הָיוּ אוֹמְרִים לֵי אֱלֹהֵינוּ וּמִלֹּאֲהָ תִּבְלֵ וְיִשְׁבִּי בָּהּ:
בַּשֵּׁנִי הָיוּ אוֹמְרִים גְּדוֹל יְיָ וּמִהֲלָל מְאֹד בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ הָרִי-
קָדְשׁוֹ: בַּשְּׁלִישִׁי הָיוּ אוֹמְרִים: אֱלֹהִים, נִצָּב בַּעֲדַת-אֵל
בְּקֶרֶב אֱלֹהִים יִשְׁפּוֹט: בְּרַבִּיעִי הָיוּ אוֹמְרִים: אֵל נִקְמָוֹת
יְיָ אֵל נִקְמָוֹת הוֹפִיעַ: בַּחֲמִישִׁי הָיוּ אוֹמְרִים הֲרָגְנוּ לְאֱלֹהִים
עֲזִינוּ הָרִיעוּ לְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב: בַּשִּׁשִּׁי הָיוּ אוֹמְרִים יְיָ מֶלֶךְ
נִאֲוֹת לָבַשׁ לָבַשׁ יְיָ עַז הִתְאָזַר אֶף תִּכּוֹן תִּבְלֵ בַל-תִּמּוֹט:
בַּשְּׁבִיעִי הָיוּ אוֹמְרִים מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת. מִזְמוֹר שִׁיר
לְעֵתִיד לָבֵא. לְיוֹם שֶׁכָּלֹ שְׁבִיעִת וּמִנּוּחָהּ לְחַיֵּי הָעוֹלָמִים:
אָמַר רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אָמַר רַבִּי חֲנִינָא. תִּלְמִידֵי חֲכָמִים מְרַבִּים שְׁלוֹם
בְּעוֹלָם. שְׁנַאֲמַר וְכָל-בְּנֵיךְ לְמוֹדֵי יְיָ וְרַב שְׁלוֹם בְּנֵיךְ: אֵל תִּקְרָא בְּנֵיךְ
אֵלֶּא בּוֹנֵיךְ: שְׁלוֹם רַב לְאַהֲבֵי תוֹרָתְךָ וְאֵין-לָמוֹ מִבְּשׂוֹל: יְהִי שְׁלוֹם
בְּחֵילְךָ שְׁלוֹם בְּאַרְמְנוֹתֶיךָ: לְמַעַן אֲחִי וְרַעִי אֲדַבְּרָה-נָא שְׁלוֹם בְּךָ:
לְמַעַן בֵּית-יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲבַקֶּשֶׁה טוֹב לָךְ: יְיָ עַז לַעֲמֹד יִתֵּן יְיָ: יְבָרֶךְ אֶת-
עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם:

ומן זמננו עלינו זייטע 36, מזמור שיר ליום השבת זייטע מ"ו, דמן שיר היחוד.

שיר היחוד לשבת

אֲזוּ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי נִחַת. יוֹם הַשַּׁבָּת עַל פֶּן בִּרְכָתָּה.
וְעַל כָּל פּוֹעַל תְּהִלָּה עֲרוּכָה. וְחֲסִידֶיךָ בְּכָל יֵת יִבְרַכְנוּכָה.
בְּרוּךְ יְיָ יוֹצֵר כָּלֵם. אֱלֹהִים חַיִּים וּמֶלֶךְ עוֹלָם:
כִּי מַעֲלָם עַל עֲבָדֶיךָ. רֹב רַחֲמֶיךָ וְחֲסִידֶיךָ:

ברכות, פ"ב, הל' א' ו' אלו הן המידות שבב' א'.

ראש דְּבָרָה אָמַת קוֹרָא מֵרָאשׁ. דוֹר וְדוֹר עִם דוֹרְשֵׁיהָ
דְּרוֹשׁ:

שִׁית הַמֶּזֶן שִׁירֵי נָא עָלֶיךָ. וְרַנְתִּי תִקְרָב אֵלֶיךָ:
תִּהְיֶה לִּי לְרֵאשִׁי עֲמֻתָּה. וְתִפְלְתִי תִכּוֹן קְטֻרֶת:
תִּזְכֹּר שִׁירַת רֵשׁ בְּעֵינֶיךָ. בְּשִׁיר יִשְׂרָאֵל עַל קָרְבְּנֶיךָ:
בְּרַכְתִּי תַעֲלֶה לְרֵאשׁ מִשְׁבִּיר. מְחִילָל וּמוֹלִיד צַדִּיק כְּבִיר:
וּבְבְרַכְתִּי תִנְעֲנֵעַ לִי רֵאשׁ. וְאוֹתָהּ קַח לָךְ כְּבָשִׁמִּים רֵאשׁ.
יַעֲרֹב נָא שִׁיחֵי עָלֶיךָ. כִּי נִפְשִׁי תַעֲרוֹג אֵלֶיךָ:
לָךְ " תִּגְדּוֹלָה וְהִגְבִּירָה וְהִתְפָּאֲרֶת וְהִנְצַח וְהַחֲדוֹד כִּי כָל בְּשָׁמִים וּבָאָרֶץ
לָךְ " הַמְּמַלְכָה וְהַמְתַּנְשֵׂא לְכָל לְרֵאשׁ:

ווער מן שבת מיינען קומענען בעזעכט, זאגט בייטן וועגנעהען:
שַׁבָּת הִיא מְלֻעָזֶק וְדַפְיָאָה קְרוֹבָה לָבֹא וְשַׁבְתּוֹ בְּשָׁלוֹם:
ווער מן שבת מיינען אַבֵּל בעזעכט, זאגט בייטן וועגנעהען:
שַׁבָּת הִיא מְלֻנְחָם וְנִחְמָה קְרוֹבָה לָבֹא וְשַׁבְתּוֹ בְּשָׁלוֹם:

סדר קידוש ליום השבת

פֶּקֶד דַּעֲתָא עֲסַמְכֵּן מִן שַׁבָּת חוּס חוּס קִידוּשׁ חַמְכֵּן מִיבַעֲר וַיִּין. חוּס כִּיחַט דְּמוֹ גְּמוֹ חִיט וַיִּין
מִן דִּיחַ חֲמִיד מוֹכֵד זִמְגֵט דִּינַעֲס:

וְשָׁמְרוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת אֶת־הַשַּׁבָּת
לְדֹרֹתָם בְּרִית עוֹלָם: בְּנֵי וּבִין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת הִיא לְעוֹלָם
כִּי־שִׁשַּׁת יָמִים עָשָׂה יְהוָה אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ וּבַיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנָּפֶשׁ:

זְכוֹר אֵת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ: שִׁשַּׁת יָמִים תַּעֲבֹד וַעֲשִׂיתָ כָּל
מְלָאכָתְךָ: וַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת לִי אֱלֹהֶיךָ לֹא תַעֲשֶׂה כָּל מְלָאכָה
אֲתָהּ וּבִנְךָ וּבִתְּךָ עִבְדְּךָ וְאִמָּתְךָ וּבְחֵמְתְךָ וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ: כִּי
שִׁשַּׁת יָמִים עָשָׂה " אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ אֵת הַיָּם וְאֵת כָּל אֲשֶׁר־
בָּם וַיִּנַּח בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי עַל בֶּן בְּרַךְ " אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת וַיִּקְדָּשׁהּ:

סְבָרִי מְרִגֵּן וְרַבֵּן וְרַבּוּתִי:

בְּרוּךְ אַתָּה " אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרִי הַתְּנָפֶן:

בָּרְכוּ אֶת "אֱלֹהֵיכֶם מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם וּבָרְכוּ שֵׁם כְּבוֹדָהּ וּמְרוֹמָם
עַל כָּל בְּרָכָה וְתַהֲלָה: וְנֹאמַר בְּרוּךְ "אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן־הָעוֹלָם וְעַד
הָעוֹלָם וְנֹאמַר כָּל הָעָם אָמֵן הַלְלוּיָהּ: וְנֹאמַר וּבָרְךָ דָּוִד אֶת "לְעֵינֵי
כָּל הַקָּהָל וַיֹּאמֶר דָּוִד בְּרוּךְ אַתָּה "אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲבִינוּ מֵעוֹלָם וְעַד
הָעוֹלָם:

שיר הכבוד

אֲנַעִים זְמִירוֹת וְשִׁירִים אֶאֱרֹג בִּי אֱלֹהֶיךָ גִּפְשִׁי תַעֲרוֹג:
גִּפְשִׁי חֲמֹדָה בָּצַל יְדֶיךָ. לְדַעַת כָּל רֵז סוֹדָה:
מִיָּה דְבָרִי בְּכַבֹּדָה. הוֹמָה לְבִי אֶל הוֹדֶיךָ:
עַל בֶּן אֲדָבָר בְּךָ גִּבְבוֹת. וְשִׁמָּה אֲכַבֵּד בְּשִׁירֵי יְדִידוֹת:
אִם־סָפְרָה כְּבוֹדָהּ וְלֹא רֵאִיתִיהָ. אֲדַמָּה אֲבַכְנָה וְלֹא יִדְעֶתִיהָ:
בְּיַד גְּבִיאֶיךָ בְּסוֹד עֲבָדֶיךָ. דְּמִית הַדָּר כְּבוֹד הוֹדָה:
גִּדְלֶתָהּ וּגְבוּרָתָהּ. בָּנֹו לְתַקָּה פִּעְלֶתָהּ:
דָּמָו אוֹתָהּ וְלֹא כָפִי יִשֶּׁה. וַיִּשְׁוֹוֶה לְפִי מַעֲשֶׂיךָ:
הַמְּשִׁילוּךָ בְּרוֹב חַיִּיזוֹנוֹת. הִנֵּה אֶחָד בְּכָל דְּמִיזוֹנוֹת:
וַיַּחֲזֹו בָךְ זִקְנָה וּבַחֲרוּת. וַיִּשְׁעַר רֹאשָׁהּ בְּשִׁיבָה וּשְׁחָרוֹת:
זִקְנָה בְּיוֹם דִּין וּבַחֲרוּת בְּיוֹם קָרֵב. בְּאִישׁ מְלַחְמוֹת יָדָיו
לֹו רָב:
חֲבֵשׁ כּוֹבֵעַ יִשְׁוֹעָה בְּרֹאשׁוֹ. הוֹשִׁיעָה לֹו יִמִּינוּ וְזִרְעַ קִדְשׁוֹ:
מְלָלִי אֲזֵרוֹת רֹאשׁוֹ גִּמְלָא. קוֹצוֹתָיו רְמִיסֵי לִילָה:
יִתְפָּאֵר בִּי כִי חֲפִיץ בִּי. וְהוּא יִהְיֶה לִי לְעֹטָרַת צִבִּי:
בָּתֵּם מְהוֹר פֶּן דְּמוֹת רֹאשׁוֹ. וְחֹק עַל מִצַּח כְּבוֹד שֵׁם
קִדְשׁוֹ:
לְחֹן וּלְכַבֹּד צִבִּי תִפְאָרָה. אָמְתוּ לֹו עֲטָרָה עֲטָרָה:
מַחְלָפוֹת רֹאשׁוֹ כְּבִימֵי בַחֲרוּת. קוֹצוֹתָיו תְּלַתְּלִים שְׁחֹזְרוֹת:
נֹוה הַצֶּדֶק צִבִּי תִפְאָרְתּוֹ. יַעֲלֶה נָא עַל רֹאשׁ שִׁמְחָתּוֹ:
סִגְלָתוֹ תְּהִי בִידּוֹ עֲטָרַת. וַצִּנִּיָּה מְלוּכָה צִבִּי תִפְאָרַת:
עֲמוּסִים נִשְׂאֵם עֲטָרַת עֲנָדָם. מֵאֲשֶׁר יִקְרוּ בְּעֵינָיו בְּפָדָם:
פִּאֲרוֹ עָלֵי וּפִאֲרֵי עָלָיו. וְקָרוֹב אֵלַי בְּקָרְאִי אֵלָיו:
צַח וְאֲדוֹם לְלִבּוֹשׁוֹ אֲדוֹם. פִּוְרָה בְּדִרְכוֹ כְּבוֹאוֹ מֵאֲדוֹם:
קֶשֶׁר תִּפְלִין הָרָאָה לְעֵינָיו. תְּמוּנַת "לְגִגֵּד עֵינָיו:
רוֹצָה בַּעֲמוֹ עֲנוּיִם יִפְאֵר. יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת בָּם לְהַתְּפָאֵר:

מאת כל סוכה, שוכן בערפל, נחלה לו יזכה פהר ובשפל, נחלה ומנוחה בשמש לו זרח: השומר כל שומר שבת בדת מחללו, הן הכשר חבת קודש גורלו, ואם יצא חובת היום אשרי לו, אל אל אדון מחוללו, מנחה היא שלוחה: השומר חמדת הימים קראו אלי צור, ואשרי לתמימים, אם יהיה נצור, פתר הלומים על ראשם יצור, צור העולמים, רוחו פם נחה: השומר זכור את יום השבת לקדשו, קרנו פי גבהה, גזר על ראשו, על פן יתן האדם לנפשו, עונג וגם שמחה, בהם למשחה: השומר קודש היא לכם שבת הפלכה, אל תוך פתיכם להניח ברכה, בכל מושבותיכם, לא תעשו מלאכה, בנתיכם ובנותיכם, עבד וגם שפחה: השומר

יום זה מכבד מכל ימים, כי בו שבת צור עולמים: ששת ימים תעשה מלאכתך, ויום השביעי לאלהיך, שבת לא תעשה בו מלאכה, כי כל עשה ששת ימים: יום זה ראשון הוא למקראי קודש, יום שבתון יום שבת קודש, על פן פל איש ביינו יקדש, על שתי לחם יבצעו תמימים: יום זה אכול משמנים שתה ממפתקים, כי אל יתן לבל בו דבקים, בנדר ללפוש לחם חקים, בשר ודגים וכל מטעמים: יום זה לא תחסר כל בו ואכלת, ושבעת וברכת, את-י אלהיך אשר אהבת, כי ברכת מכל העמים: יום זה השמים מספרים כבודו, וגם הארץ מלאה חסדו, ראו כי כל אלה עשתה ידו, כי הוא הצור פועל תמים: יום זה

יום שבתון אין לשבות, זכרו פריה הניחות, יונה מצאה בו מנוח, ושם ינוחו יגיעי כח: היום נכבד לבני אמונים, זהירים לשמרו אבות ובנים, חקוק בשני לחות אבנים, מרוב אזנים ואמין כח: יונה ובאו כלם בברית יחד, געשה ונשמע אמרו ב אחד, ופתחו וענו י אחד, ברוך הנותן לעם כח: יונה דבר בקדשו פהר המור, יום השביעי זכור ושמור, וכל פקודיו יחד לגמור, חזק מתנים ואמין כח: יונה העם אשר נע בצאן טעה, יזכור לפקדו בברית ושבועה, לבל יעבור פם מקרה רעה, באשר נשבעת על מי נח: יונה

כי אשמרה שבת אל ישמרני, אות היא לעולמי עד בינו וביני: אסור מצא חפץ, עשות דרכים, גם מלכדר בו דברי צרכים, דברי סחורה אף דברי מלכים, אהנה בתורת אל ותחפמני: אות היא בו אמצא תמיד נופש לנפשי: הנה לדור ראשון נתן קדושי, מופת בדת לחם משנה בששי, בכה בכל ששי יכפיל מזוני: אות היא רשם בדת האל חזק אל סגנו, בו לערוך לחם פנים בפניו, על פן להתענות בו

זמירות ליום השבת.

פרוך אדני יום יום. יעמם לנו ישע ופדיונם. ובשמו נגיל כל היום. ובישועתו נרים ראש עליון. כי הוא מעוז לדל ומחסה לאביון: שבטי יה לישׂראל עדות. בצרתם לו צר. בסבלות ובעבודות. בלבנת הספיר. הרָאם עוז ידידות. ונגלה להעלותם מעומק בור ודוּת. כי עם ייחסד והרבה עמו פדות: מה־יקר חסדו בצלו לגונגמו. בגלות ככלה שלח למענימו. להוריד בריחים נמנה בינימו. ויתנם לרחמים לפני שובימו. כי לא ימוש יי אֶת־עמו בעבור הגדול שמו: עולם שֵׁת כסאו להציל ידידיו. להעביר משם מאזני מורדיו. מעבור בשלח פדה את עבדיו. קרן לעמו ירים תהלה לכל חסידיו. כי אם הונה ורחם ברחמי וברוב חסדיו: וצפיר העזים הגדיל עצומיו. וגם חזות ארבע עלו למרומו. ובכלם דמו להשחית את רחומיו. על ידי פהניו מנר מתקוממו. חסדי יי כי לא תמנו כי לא כלו רחמי: נספרתי לאדם פיד רעי מדני. שפכל יום ממלאים ברסם מעדני. עזרתי עמי לסמוך את אדני. ולא נמשחתי כל ימי עדני. כי לא יזנח לעולם יי: כבואו מאדום חמוץ בגדים. זבח לו בבצרה וטבח לו בבוגדים. ויו נצחם מלפושיו להאדים. בכוחו הגדול יבצור רוח נגידים. הגה ברוחו הקשה ביום קדים: ראותו כי בן האדומי העוצר. יחשוב לו בבצרה תקלוט כבצר. ומלאך באדם בתוכה ינצר. ומזיד פשונוג במקלט יעצר. אהבו את יי כל חסידיו אמונים נוצר: יציה צור חסדו קהלותיו לקבץ. מארבע רוחות עדיו להקבץ. ובהר מרום הרים אותנו להרבץ. ואתנו ישוב נדחים קובץ. ישוב לא נאמר כי אם ושב וקבץ: פרוך הוא אלהינו אשר טוב גמלנו. ברחמי וברוב חסדיו הגדיל לנו. אלה וכלה יוסף עמנו. להגדיל שמו הגדול הנבור והנורא שנקרא עלינו: פרוך הוא אלהינו שבראנו לכבודו. להללו ולשבחו ולספר חודו. מפל אום גבר עלינו חסדו. לכן ככל לב ובכל נפש ובכל מאודו. נמליכו וניחדו: שהשלום שליו עלינו ברכה ושלום. משמאל ומימין על ישׂראל שלום. הרחמן הוא יברך את־ עמו בשלום. ויזכו לראות בנים ובני בנים עוסקים בתורה ובמצות על ישׂראל שלום. יועץ אל גבור אבי עד שר שלום:

פרוך אל עליון אשר נתן מנוחה. לנפשינו פדיום משאת ואנחה. והוא ידרוש לציון עיר הנדחה. עד־אנה תוגיון נפש נאנחה: השומר שבת חפץ עם הבת. לאל ירצו במנחה על מחבת: רוכב בערבות. מלך עולמים. את עמו לשבות. און פנעימים. במאכלי ערבות. במיני מטעמים. במלפושיו כבוד זבח משפחה: השומר ואשרי כל חוכי לתשלומי כפל.

סדר תפלת מנחה לשבת

שמן זמגט סדר הקרבנות פֿען זייטע 7, דמן פֿענגט זמן מן

אנשרי יושבי | ביתך. עוד יהללוך סלה:
אנשרי העם שפכה לו. אנשרי העם שני אלהיו:

חסלים קו"ס תהלה לְדוד ארוממך אלהי המלך. ואברכה שמך לעולם ועד: בכל יום אברכה. ואהללה שמך לעולם ועד. גדול יי ומהלל מאד. ולגדלתו אין חקר: דוד לְדוד ישבח מעשיך. וגבורותיך יגידו: הדר כבוד הודך ודברי נפלאותיך אשיחה: ועזו: נוראותיך יאמרו. וגדלותך אספרנה: זכר כבודיך יביעו. וצדקתך ירגנו: חנון ורחום יי ארך אפים וגדול חסד: טוב יי לכל ורחמיו על כל מעשיו: יודוך יי כל מעשיך. וחסידך יברוכה: כבוד מלכותך יאמרו. וגבורתך ידברו: להודיע לבני האדם גבורתי. וכבוד הדר מלכותו: מלכותך מלכות כל-עולמים. וממשלתך בכל-הדר נד: סומך יי לכל-הנפלים. וזוקק לכל-הפופים: עיני כל אליך ישברו. ואפה נותן להם את-אכלם בעתו: פותח את ידיה ומשפיע לכל-חי רצון: צדיק יי בכל-דרכיו. וחסיד בכל מעשיו: קרוב יי לכל-קדאיו. לכל אשר יקראוהו באמת: רצון-יראיו יעשה. ואת-שועתם ישמע ויושיעם: שומר יי את-כל-אחביו ואת כל-הרשעים ישמיד: תהלת יי יברך פי ויברך כל-בשר שם קדשו לעולם ועד: ונחנו נברך יה. מעתה ועד עולם תללוה:

ובא לציון גואל ולשבי פשע בייעקב נאם יי: ואני זאת בריתי אותם אמר יי רוחי אשר עליך ודברי אשר שמתי בפיה לא ימוש מפיה ומפי זרעך ומפי זרע זרעך אמר יי מעתה ועד עולם. ואתה קדוש יושב תהלות ישראל: וקרא זה אליה ואמר קדוש | קדוש קדוש יי צבאות מלא כל-הארץ כבודו: ומקבלין דין מן דין ואמרין קדיש בשמי מרומא עגאה בית שכינתה קדיש על-ארעא עובד גבורתה קדיש לעלם ולעלמי עלמא יי צבאות מלא כל-ארעא זיו יקרה: ותשאני רוח ואשמע אחרי קול רעש גדול ברוך כבודי ממקומי: וגמלתני רוחא ושמעת בתרי קלזיע סגיא דמשבחין ואמרין: בריך יקרא די מאתר בית שכינתה. יי וימלך לעולם ועד: יי מלכותה

על פי גבוליו אסור. לְבַד מִיּוֹם כַּפּוּר עֲוֹנֵי: אות היא הוא יום מְכַבֵּד הוא יום תַּעֲנוּגִים. לָחֵם וְיֵין טוֹב בְּשָׂר וְדָגִים. הַמִּתְאַפְּלִים בּוֹ אַחֲזֹר נְסוּגִים. כִּי יוֹם שְׂמֵחוֹת הוּא וְתַשְׁמֶנֶה: אות היא מִחַל מְלָאכָה בּוֹ סוּפוֹ לְהִכְרִית. עַל כֵּן אַכְבֶּם בּוֹ לְבִי כְבוֹרִית. וְאֶת־פְּלִלָּה אֵל אֵל עֲרֵבִית וְשַׁחֲרִית. מוֹסֵף וְגַם מִנְחָה הוּא יַעֲנֵנִי: אות היא

שָׁמְרוּ שְׁבֻתוֹתֵי. לְמַעַן תִּינָקוּ וּשְׁבַעְתֶּם. מִזֵּי בְּרֻכּוֹתֵי. אֵל הַמְּנוּחָה כִּי בָאתֶם. וְלוֹ עָלִי בְּנִי. וְעַדנוּ מַעֲדָנִי. שְׁבֶת הַיּוֹם לֵ"י: לְעַמִּל קָרָאוּ דְרוֹר וְנִתְתִּי אֶת־בְּרֻכָּתִי. אֲשֶׁה אֵל אֲחֻזָּתָה לְצִדְרוֹ. לְגִלּוֹת עַל יוֹם שְׁמִחָתִי. בְּגִדֵי שֵׁשׁ עִם שָׁנִי. וְהַתְּבוֹנְנִי מִזְקֵנִי. שֶׁבֶת הַיּוֹם לֵ"י. וְלוֹ עָלִי מִהֲרוֹ אֶת הַמִּנְחָה. לַעֲשׂוֹת אֶת דְּבַר אֲסִתָּר. וְחֻשְׁבוֹ עִם הַקּוֹנֶה. לְשֵׁלֶם אֶכּוֹל וְהוֹתֵר: בְּמַחֲוֵי כִי אֲמוּנִי. וְשִׁתּוֹ יֵין מִשְׁמָנִי. שֶׁבֶת הַיּוֹם לֵ"י. וְלוֹ עָלִי הַבֶּהָ יוֹם גְּאֻלָּה. יוֹם שְׁבֶת אִם תִּשְׁמְרוּ. וְהִיִּתֶם לִי סִגְלָה. לֵינוּ וְאַחֵר תַּעֲבֹדוּ. וְאִז תִּחְיוּ לְפָנַי. וְתִמְלָאוּ צַפּוֹנֵי שֶׁבֶת הַיּוֹם לֵ"י. וְלוֹ עָלִי חֹזֶק קִרְיָתִי אֵל אֱלֹהִים עֲלִיּוֹן. וְהָשִׁב אֶת־נִגְוֹתַי בְּשִׁמְחָה וּבְהִיּוֹן. יִשְׁוֹרוּ שָׁם רַגְנִי. לְוִי וְכֹהֲנִי. אִז תִּתְעַנֵּג עָלַי יֵי: שֶׁבֶת הַיּוֹם לֵ"י. וְלוֹ עָלִי בְנִי.

דְרוֹר יִקְרָא לְבֵן עַם־בֶּת. וְיִנְצְרֶכֶם בְּמוֹ בֶּבֶת. נָעִים שְׁמֶכֶם וְלֹא יִשְׁבֶּת. שָׁבוּ וְנוּחוּ בְיוֹם שְׁבֶת: דְּרוֹשׁ נְוִי וְאוֹלָמִי. וְאוֹת יִשַׁע עֲשֵׂה עָמִי. נָטַע שׂוֹרֶק בְּתוֹךְ בְּרָמִי. שִׁעָה שְׁוַעַת בְּנֵי עָמִי: דְּרוֹךְ פּוֹרָה בְּתוֹךְ בָּצָרָה. וְגַם כָּבֵל אֲשֶׁר בְּבָרָה. גִּתּוֹן צָרִי בָאָף וְעִבְרָה. שְׂמַע קוֹלִי בְיוֹם אֲקָרָא: אֱלֹהִים תֵּן בְּמִדְבַּר הָרִי. הַדָּם שִׁטָּה בְּרוֹשׁ תְּדַהֵר. וְלִמְזֹהִיר וְלִנְזָהֵר. שְׁלוֹמִים תֵּן בְּמִי גֹהֵר: הַדּוֹךְ קָמִי אֵל קָנָא. בְּמוֹג לֵבָב וּבְמִגְנָה. וּנְרַחֵב פֶּה וּנְמַלְאֲנָה. לְשׁוֹנֵנוּ לֶךְ רַנָּה: דַּעַה חֲכָמָה לְנַפְשָׁה. וְהִיא כֶּתֶר לְרֹאשָׁה. נִצּוֹר מִצּוֹת קְדוּשִׁיָּה. שְׁמוֹר שְׁבֶת קְדוּשָׁה:

שְׁבֶת הַיּוֹם לֵ"י. מְאוֹד צִהְלוּ בְּרִנּוֹנֵי. וְגַם הִרְפוּ מַעֲדָנֵי. אוֹתוֹ לְשִׁמּוֹר בְּמִצּוֹת יֵי: שֶׁבֶת הַיּוֹם לֵ"י מַעֲבֹר דְּרוֹךְ וּגְבוּלִים. מַעֲשׂוֹת הַיּוֹם פְּעָלִים. לְאֶכּוֹל וְלִשְׂתוֹת בְּהִלּוּלִים. זֶה הַיּוֹם עֲשֵׂה יֵי: שֶׁבֶת הַיּוֹם לֵ"י וְאִם תִּשְׁמְרֵנִי יֵה יִנְצְרֶךָ בְּכֶבֶת. אִתָּהּ וּבְגֵדָה וְגַם חֶבֶת. וְקָרָאתָ עֲוֹנֶיךָ לְשֶׁבֶת. אִז תִּתְעַנֵּג עָלַי יֵי: שֶׁבֶת הַיּוֹם לֵ"י אֶכּוֹל מִשְׁמָנִים וּמַעֲדָנִים. וּמִמַּעֲמִים הִרְבָּה מִיָּנִים. אֲגִנּוּי פָּרוֹךְ וְרַמּוּגִים. וְאֶכְלָתָּ וּשְׁבַעְתָּ וּבִרְכָּתָּ אֶת יֵי: שֶׁבֶת הַיּוֹם לֵ"י לְעֹרֹךְ הַשְׁלָחַן לָחֵם חֲמוּדוֹת. לַעֲשׂוֹת הַיּוֹם שְׁלֹשׁ סְעוּדוֹת. הַשֵּׁם הַנִּכְבָּד לְבָרֶךְ וּלְהוֹדוֹת. שִׁקְדוֹ וְשִׁמְרוֹ וְעֲשׂוֹ בְנֵי: שֶׁבֶת הַיּוֹם לֵ"י

יֵה רַבּוֹן עֲלֵם וְכוּ. צוֹר מִשְׁלֹו אֲכַלְנוּ וְכוּ. יוֹם זֶה לְיִשְׂרָאֵל וְכוּ. כִּיִּיז זְמִירוֹת לַיִל שֶׁבֶת.

טובים, וקונה הכל, וזוכר חסדי אבות ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה:

כ"ט וזכרנו לחיים, מלך חפץ בחיים, וכתבנו בספר החיים, למענה אלהים חיים:

מלך עוזר ומושיע ומגן, ברוך אתה יי מגן אברהם:

אתה גבור לעולם אדני, מחיה מתים אתה רב להושיע.

וייטעל משיב הרוח ומזיריד הגשם:

מכלל חיים בחדם מחיה מתים ברחמים רבים, סומך נופלים, ורופא חולים, ומתיר אסורים, ומקנים אמונתו לישגי עפר: מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך, מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה:

כ"ט מי כמוך אב הרחמים, וזכר יצוריו לחיים ברחמים:

וגאמן אתה להחיות מתים: ברוך אתה יי מחיה המתים:

ס"ו נקדש את שמך בעולם בשם שמקדישים אותך בשמי מרום בפתוב על יד גביאך וקרא זה אל זה ואמר:

ק"ס קדוש קדוש קדוש יי
צבאות מלא כל הארץ כבודו:

ס"ו לעמדתם ברוך יאמרו:

קסל ברוך כבוד יי ממקומו:

ס"ו ובדברי קדשך פתוב לאמר:

ק"ס ימלך יי לעולם אלהיך ציון לדור ודור תללויה:

אתה קדוש
ושמך קדוש
וקדושים בכל-
יום יתללוך
סלח: ברוך
אתה יי האל

תקדוש:

(כ"ט המלך תקדוש):

ס"ו לדור ודור בגיד גדלה, וילבצח נצחים קדשתך נקדיש, ושבתך אליהנו מפינו לא ימוש לעולם ועד כי אל מלך גדול וקדוש אתה: ברוך אתה יי האל (כ"ט המלך) תקדוש:

אתה אחד ושמך אחד ומי בעמך ישראל גוי אחד בארץ: תפארת גדלה ועטרת ישועה יום מנוחה וקדשה לעמך נתת, אברהם יגל יצחק ירנן, יעקב ובניו ינוחו בו מנוחת אהבה ונדבה

קאם לעלם ולעלמי עלמיא: " אלהי אברהם יצחק וישראל
אבותינו שמרה זאת לעולם ליצר מחשבות לבב עמך
והכן לבכם אליה: והוא רחום | יכפר עון ולא יישחית
והרבה להשיב אפן ולא יעיר פלחמתו: כי אתה אדני
שוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך: צדקתך צדק לעולם
ותורתך אמת: תתן אמת לעקב חסד לאברהם אשר
נשבעת לאבותינו מימי קדם: ברוך אדני יום | יום יעמם
לנו האל ישועתנו סלח: " צבאות עמנו משגב לנו
אלהי יעקב סלח: " צבאות אשרי אדם בויטח בך: "
הושיעה המלך יענינו ביום קראנו:

ברוך אלהינו שבראנו לכבודו והבדילנו מן התועים
ונתן לנו תורת אמת וחי עולם נטע בתוכנו. הוא יפתח
לבנו בתורתו וישם בלבנו אהבתו ויראתו ולעשות רצונו
ולעבדו בלבב שלם למען לא ניגע לריק ולא נלד לבחלה:
יהי רצון מלפניך " אלהינו ואלהי אבותינו שנשמור חקך
בעולם הזה ונזכה ונחיה ונראה ונירש טובה וברכה
לשני ימות המשיח ולחיי העולם הבא: למען ימך כבוד
ולא ידום " אלהי לעולם אודך: ברוך הנבר אשר יבטח
ב"י והיה " מבטחו: בטחו ב"י עדיעד כי ביה " צור
עולמים: ויבטחו בך יודעי שמך כי לא עזבת דרשיך: "
" חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר: חצי קריש

ואני תפילתי לך | " עת רצון אלהים ברב חסדך
עני באמת ישעך:

מן יעדען שבת (מויד ווען יום טוב מן שבת פשוט) מיטע היער קריאת התורה. ממן זמגט
נעמדיך ויהי בנוסע זייטע ליב מונד מוועט זי ווייט מן וועכענטזמגט, מונד רופט דרייז פכעזק:
נמן מויל מין דער סדרה וואס קינעטיגטן שבת פֿעכגעזענען וויכד, נז וויכד העזב קריש בייט
ספר ניכט געזאגט, זינדענען ערסט נאך דעם מיינהעכען, דעם וויכד דינע תפלה געכעטעט.

כי שם " אקרא הבו גדל לאלהינו:

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה " אלהינו ואלהי אבותינו. אלהי אברהם. אלהי יצחק.
ואלהי יעקב. האל הגדול הגבור והנורא. אל עליון. גומל חסדים

גשמותינו הפקידות לך ועל נפיק
שפכל-יום עמנו. ועל גפלאותיה
וטובותיה שפכל-ערב ערב ובקר
וצהרים. הטוב פי לא כלו רחמיה. והמרחם פי לא תמו חסדיה מעולם
קוינו לך:

מן שבת חנוכה ויכד היי על חנסים געזאגט זייטע כ"ז.

ועל בלם יתברך ויתרומם שמך מלפנו תמיד לעולם ועד:

גשם וכתוב לחיים טובים כל בני-בריתך:

ובל החיים יודיה סלה ויהללו את שמך באמת: האל ישועתנו
ועזרתנו סלה: ברוך אתה יי הטוב שמך ולך גאח להודות:

שלום רב על ישראל עמך תשים לעולם פי אתה הוא מלך אדון
לכל השלום. וטוב בעיניך לברך את-עמך ישראל בכל-עת ובכל-
שעה בשלומך:

גשם בספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה נזכר ונכתב לפניה אנחנו וכל-עמך
בית ישראל ו לחיים טובים ושלום: ברוך אתה יי עושה השלום:

ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל בשלום:

אלהי נצור לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה ולמקללי נפשי תדום ונפשי בעפר לכל
תחיה פתח לפי בתורתך ובמצותך תרופה נפשי. וכל החושבים עלי רעה מהרה תפרי
עצתם ונקלל מחשבתם. עשה למען שמך. עשה למען ימינה. עשה למען קרשתי.
עשה למען תורתך. למען יחלצון ידיו. חושיערה ימינה ועגני: יהיו לרצון אמרי פי
והגיון לפניה יי צורי וגואלי: עשה שלום במרומוי הוא יעשה שלום עלינו ועל כל
ישראל ואמרו אמן:

יהי רצון לפניה יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית המקדש במהרה בימינו ויהן
תלקנו בתורתך: ושם נעבדך ביראה בימי עולם וכשנים קדמוניות: וערכה ליי מנחת
יהודה וירושלים בימי עולם וכשנים קדמוניות:

נמדרען דעם חזן דיום תפלה ויידעכה קולט הטט, ויכד צדקתך צדק געזאגט, נזכר מן מיינעם
וקלען שבת, ווק ממן, ווען מיינ וועכענטאג געוועזען ווערע, תחנון ניכט געזאגט הענטטע, זאגט
ומן עס ניכט.

צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת: וצדקתך
אלהים עד-מרום. אשר עשית גדלות. אלהים
מי כמוך: צדקתך בחר-ריאל. משפטיך תחום
רבה. אדם ובהמה תושיע יי: קדיש תתקבל:

מְנוּחַת אִמָּת וְאַמוּנָה. מְנוּחַת שְׁלוֹם וְשִׁלּוֹחַ וְהַשְׁקָט
וּבְטָח: מְנוּחַת שְׁלָמָה שְׁאַתָּה רוֹצֶה בָּהּ יִפְרִי בְּנֶיךָ
וַיֵּדְעוּ כִּי מֵאַתָּה הִיא מְנוּחָתָם וְעַל מְנוּחָתָם יִקְדִּישׁוּ
אֶת שְׁמֶךָ:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רָצָה בְּמְנוּחָתָנוּ קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתַן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ שִׁבְעֵנוּ מִטּוֹבֶךָ
וְשִׂמְחָנוּ בִּישׁוּעָתְךָ: וְטַהַר לִבֵּנוּ לְעִבְדֶּךָ בְּאַמֶּרֶת
וְהַנְּחִילָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שֶׁבֶת קִדְּשָׁךָ
וַיְנַוְחוּ בָּם יִשְׂרָאֵל מִקִּדְּשֵׁי שְׁמֶךָ: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ
מִקִּדְּשׁ הַשַּׁבָּת:

רָצָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפְלָתָם וְהָשִׁב אֶת הָעֲבוּדָה
לְדִבְרֵי בִיתְךָ, וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל וְתַפְלָתָם בְּאַהֲבָה תִּקְבַּל בְּרָצוֹן וְתִהְיֶה לְרָצוֹן
תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:

מן שבת ראש חדש מוֹדֵעַ שֶׁבֶת חוֹל הַמוֹעֵד זִמְנָט מִמֶּנּוּ:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וַיָּבֵא וַיַּגִּיעַ וַיִּרְאֶה וַיִּרְצֶה וַיִּשְׁמַע
וַיִּפְקֹד וַיִּזְכֹּר וַיִּזְכְּנוּ וַיִּפְקְדוּנוּ, וַיִּזְכְּרוּ אֲבוֹתֵינוּ, וַיִּזְכְּרוּ מִשִּׁיחַ בֶּן־דָּוִד
עֲבָדֶךָ, וַיִּזְכְּרוּ יְרוּשָׁלַיִם עִיר קִדְּשָׁךָ, וַיִּזְכְּרוּ כָּל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ.
לְפָלְטָה לְטוֹבָה לְחַן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם (נִסִּי) רִאשׁ
הַחֹדֶשׁ (לפסס) חַג הַמִּצּוֹת (לפסס) חַג הַסִּפּוֹת הַזֶּה: זָכְרָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ
לְטוֹבָה, וַיִּפְקְדֵנוּ בּוֹ לְבָרָכָה, וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים: וּבְדִבְרֵי יְשׁוּעָה וּרְחֻמִּים
חוּס וְחַנּוּן, וּרְחַם עָלֵינוּ, וְהוֹשִׁיעֵנוּ, כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן
וּרְחוּם אַתָּה:

וְתַחֲזִיקֵנוּ עֵינֵינוּ בְּשׁוּבָךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים:
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחְזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מודים ורבנים

מודים אֲנֵחָנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָּל בֶּשֶׂר וַיִּזְכְּנוּ יוֹצֵר
בְּרָאשִׁית בְּרִכּוֹת וְחֻדְאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל
וְתִקְדּוֹשׁ עַל שְׁחִיבֵיתָנוּ וְקִיּוּמָנוּ בְּנֵי חַיִּינוּ
וְתִקְוָנוּ וְהַאֲסוּרָה גְּלוּתָנוּ לְחֻצּוֹת קִדְּשָׁךְ

מודים אֲנֵחָנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא יְיָ
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד.
צוּר חַיֵּינוּ מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ, אַתָּה הוּא
לְדוֹר וָדוֹר נֹדֶה לָּךְ וְנִסְפָּר תְּהִלָּתְךָ.
עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ וְעַל

וְאֶל־מַעֲוֹנָתָם יִרְבְּצוּן: יֵצֵא אָדָם לַפֵּעַל. וְלַעֲבוּדָתוֹ עָדִי עָרֵב: מִחֶדְרָבוֹ מַעֲשִׂיךְ יִי פֶלֶם בְּחֻכְמָה עֲשִׂיתָ. מִלֵּאָה הָאָרֶץ קִנְיָנְךָ: זֶה הַיָּם גָּדוֹל וְרַחֲב יָדַיִם. שָׁם רָמַשׁ וְאִין מִסְפָּר. חִיּוֹת קִטְנֹת עִם־גְּדֵלוֹת: שָׁם אֲנִיּוֹת יִחַלְכוּן לְוִיתָן זֶה יֵצֵאתָ לְשַׁחֵק בּוֹ: פֶּלֶם אֵלֶיךָ יִשְׁבֵּרוּן לָתֵת אֲכָלָם בָּעֵתוֹ: תִּתֵּן לָהֶם יִלְקֹטִין. תִּפְתַּח יָדְךָ יִשְׁבַּעוּן טוֹב: תִּסְתִּיר פָּנֶיךָ וַיִּבְחֲלוּן תוֹסֵף רוּחָם יִגְוֹעוּן. וְאֵל עֲפָרָם יִשׁוּבוּן: תִּשְׁלַח רוּחְךָ וַיִּבְרָאוּן. וְתַחֲדָשׁ פָּנַי אֲדַמּוּהָ: יְהִי כְבוֹד יִי לְעוֹלָם. יִשְׁמַח יִי בַּמַּעֲשִׂיוֹ: הַמְבִיט לְאָרֶץ וְתִרְעַד יָנַע בְּחָרִים וַיַּעֲשֵׂנוּ: אֲשִׁירָה לִי בְּחַיִּי אֲזַמְּרָה לְאֵלֹהֵי בְעוֹדִי. יַעֲרֵב עָלָיו שִׁיחִי. אֲנֹכִי אֲשַׁמַּח בִּי: וְתַמּוּ חַטָּאִים מִן־הָאָרֶץ וְרָשָׁעִים עוֹד אֵינָם. בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת יִי הַלְלוּיָהּ:

קכ שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אֵל יִי בִצְרָתָהּ לִי קָרָאתִי וַיַּעֲנֵנִי: יִי הִצִּילָה נַפְשִׁי מִשְׁפַּת שָׁקֶר מִלְּשׁוֹן רַמְיָהּ: מִחַ יִתֵּן לָךְ וּמִחַ־יִּוֹסֵף לָךְ לְשׁוֹן רַמְיָהּ: חֲצִי גִבּוֹר שְׁנוּנִים עִם גִּחְלִי רִתְמִים: אֹיְיָ לִי כִי־נִרְתִּי מִשָּׁךְ שִׁכַּנְתִּי עִם־אֶחָלִי קָדָר: רַבַּת שִׁכְנָה־לָּהּ נַפְשִׁי עִם־שׁוֹנָא שְׁלוֹם: אֲנִי־שְׁלוֹם וְכִי אֲדַבֵּר הִמָּה לְמַלְחָמָה:

קכא שִׁיר לַמַּעֲלוֹת אֲשָׁא עֵינַי אֶל־הַחָרִים מֵאִין יָבוֹא עֲזָרִי: עֲזָרִי מֵעַם יִי עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: אֵל יִתֵּן לַמּוֹט רִגְלְךָ אֵל יָנוּם שִׁמְרְךָ: הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל: יִי שִׁמְרְךָ יִי צִלְךָ עַל יַד יְמִינְךָ: יוֹמָם הַשֶּׁמֶשׁ לֹא יִבְכָּה

פֶּן שַׁבַּת בְּרֵאשִׁית בִּי: שַׁבַּת הַגָּדוֹל וְיִכְדּ בְּרֵכִי נַפְשִׁי גִּזְמָגִט, מִן שַׁבַּת הַגָּדוֹל וְיִכְדּ הֵיכַל
דִּימָה הַגָּדוֹל פֶּן עֲבָדִים חִינּוּ לַפְּרֻעָה בִּי: לִכְפֹּר עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ גִּזְמָגִט, מִזְכּ פֶּן שַׁבַּת
נִפְךָ פֶּסַח בִּי: רֹאשׁ הַשָּׁנָה וְנִכְדָּטֵן דִּימָה פֶּרְקִי אֲבוֹת פֶּן יִיטַע פֶּ"ב גִּזְמָגִט.

תַּחֲלִים ק"ד בְּרֵכִי נַפְשִׁי אֶת־יִי: יי אֱלֹהֵי גִדְלָת מְאֹד.
חֹד וְחֹדֶר לְבָשֶׁת: עֲטָה אֹר פֶּשֶׁלְמָה. נוֹטָה
שָׁמַיִם פִּירִיעָה: חֲמֻקָּה בְּמִים עֲלִיּוֹתָיו. חֲשֵׁם
עֲבִים רִכִּיבּוֹ. חֲמֻלָּה עַל פְּנֵי־רוּחַ: עֲשֵׂה
מִלְאֲכֵי רֻחוֹת. מִשְׁרָתֵי אֵשׁ לֵהֵט: יִסֵּר אֶרֶץ
עַל־מְכוּנֶיהָ. בִּלְתִּפְּזֹט עוֹלָם וְעַד: תַּחֲוֹם
פֶּלְבֹּשׁ פִּסִּיתּוֹ. עַל הָרִים יַעֲמִדוּ־מִים: מִן
גִּעְרָתָהּ יָנוּסִין. מִן־קוֹל רַעֲמָה יִחַפְּזוּן: יַעֲלוּ
הָרִים יִרְדּוּ בִקְעוֹת. אֶל־מְקוֹם זֶה יִסְדֹּת לָהֶם:
גְּבוּל שְׁמֹת בְּלִי־עֲבוּרֹן בְּלִי־יִשׁוּבוֹן לְבִסּוֹת
הָאֶרֶץ: חֲמֻשֶׁלַח מַעֲנִיִּים בְּנַחֲלִים בֵּין הָרִים
יִחַלְכוּן: יִשְׁקוּ פֶל־חִיתּוֹ שָׂדֵי. יִשְׁבְּרוּ פֶּרָאִים
צִמָּאִם: עֲלִיָּהֶם עוֹף־הַשָּׁמַיִם יִשְׁכּוּן. מִבֵּין עֲפָאִים
יִתְנִי־קוֹל: מִשְׁקֶה הָרִים מִעֲלִיּוֹתָיו. מִפְּרִי
מַעֲשֵׂיךָ תִּשְׁבַּע הָאֶרֶץ: מִצְמִיחַ חֲצִיר לְבַהֲמָה.
וְעֹשֶׁב לְעִבּוֹדֶת הָאָדָם. לְהוֹצִיא לֶחֶם מִן־הָאֶרֶץ:
וַיֵּין יִשְׁמַח לְבַב־אָנוּשׁ לְהַצְחִיל פָּנִים מִשְׁכּוֹן:
וְלֶחֶם לְבַב־אָנוּשׁ יִסְעַד: יִשְׁבְּעוּ עֲצֵי יי. אֶרְזֵי
לְבָנוֹן אֲשֶׁר נָטַע: אֲשֶׁר־שָׁם צִפְרִים יִקְנֶנוּ.
חֲסִידָה בְּרוּשִׁים בֵּיתָהּ. הָרִים תִּגְבּוּהִים לִיעֲלִים
סֻלְעִים מִחֶסֶת לְשִׁפְנִים: עֲשֵׂה יָרַח לְמוֹעֲדִים.
שָׁמֶשׁ יָדַע מְבוֹאוֹ: תִּשְׁתַּחֲשֹׁף וַיְהִי לֵילָה בּוֹ
תִרְמַשׁ פֶּל־חִיתּוֹ־יַעַר: תִּפְּרִירִים שׁוֹאֲגִים לְפִרְףֵּר
וְלִבְקֶשׁ מֵאֵל אֲכָלָם: תִּזְרַח תִּשְׁמֹשׁ יֶאֱסִפּוּן.

יְנוּחַ שְׁבֵט הַרְשָׁע עַל גּוֹרֵל הַצְדִּיקִים לְמַעַן
 לֹא יִשְׁלַחוּ הַצְדִּיקִים בְּעוֹלָתָהּ יְדֵיהֶם : הַטִּיבָה
 יי לַטּוֹבִים וְלַיִשָּׁרִים בְּלִבּוֹתָם : וְהַמָּטִים
 עֵקֶלְקֻלֹתָם יוֹלִיכֵם יי אֶת פְּעָלֵי הָאֵזֶן שְׁלוֹם
 עַל יִשְׂרָאֵל :

קכו שִׁיר הַמַּעֲלוֹת בְּשׁוּב יי אֶת־נְשִׁיבַת צִיּוֹן הָיִינוּ
 בְּחוֹלָמִים : אֵן יִמָּלֵא שְׁחוֹק פִּינוּ וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה : אֵן יֹאמְרוּ
 בְּגוֹיִם הַגְדִּיל יי לַעֲשׂוֹת עִם־אֱלֹהֵי : הַגְדִּיל יי לַעֲשׂוֹת
 עִמָּנוּ הָיִינוּ שְׁמַחִים : שׁוּבָה יי אֶת שְׁבִיתָנוּ בְּאִפְקִים
 בְּגִבָּה : הַזְרָעִים בְּדַמְעָה בְּרִנָּה יִקְצְרוּ : הַלֹּדֶף יִלְךְ וּבָכָה
 נִשְׂא מִשָּׁךְ הַזֶּרַע בֹּא יבֹא בְרִנָּה נִשְׂא אֶלְמוֹתָיו :

קכז שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְשִׁלְמָה אִם יי לֹא יִבְנֶה
 בֵּית שׁוֹא עָמְלוּ בּוֹנֵיו בּוֹ אִם יי לֹא יִשְׁמֹר
 עִיר שׁוֹא שָׁקֵד שׁוֹמֵר : שׁוֹא לָכֶם מִשְׁפִּימִי
 קוֹם מֵאַחֲרֵי שַׁבָּת אֲכָלִי לֶחֶם הָעֶצְבִּים כֵּן יִתֵּן
 לִידִידוֹ שֶׁנֶּגֶד : הִנֵּה נִחְלַת יי בָּנִים שָׁכַר
 פְּרִי הַבֶּטֶן : בְּחָצִים בֵּיד גִּבּוֹר כֵּן בָּנֵי הַמַּעֲוִירִים :
 אֲשֶׁרִי הַגִּבֹּר אֲשֶׁר מִלֵּא אֶת אֲשַׁפְתּוֹ מֵהֶם לֹא
 יבֹשְׁשׁוּ כִי יִדְבְּרוּ אֶת אוֹיְבֵים בְּשַׁעַר :

קכח שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אֲשֶׁרִי פִל־יֵרָא יי הַחֲלֹף בְּדַרְכָּיו :
 יִגִּיעַ כַּפִּיקָה כִּי תֹאכֵל . אֲשֶׁרִיקָ וְמוֹזֵב לָךְ : אֲשַׁתֶּךָ כְּנָפֶן
 פִּרְיָה בִּירְפָתִי בֵיתֶךָ בְּנִיקָה כִּשְׁתְּלִי זִיתִים סָבִיב לְשִׁלְחָנֶךָ :
 הִנֵּה כִּי־כֵן יִבְרַךְ גִּבֹּר יֵרָא יי : יִבְרַכֶּךָ יי מִצִּיּוֹן וְרָאָה
 בְּמוֹזֵב יְרוּשָׁלַם כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ : וְרָאָה בָּנִים לְבְנִיקָה שְׁלוֹם
 עַל יִשְׂרָאֵל :

קכט שִׁיר הַמַּעֲלוֹת רַבַּת צְרָרוֹנִי מִנְעוּרֵי
 יֹאמֵר נָא יִשְׂרָאֵל : רַבַּת צְרָרוֹנִי מִנְעוּרֵי גַם

וַיֵּרָח בְּלִילָהּ: יי יִשְׁמְרֶךָ מִכָּל רָע וְיִשְׁמֹר אֶת
נַפְשְׁךָ: יי יִשְׁמֹר צִאתְךָ וּבֹאֶךָ מֵעֲתָה וְעַד
עוֹלָם:

קכג שיר המעלות לְדָוִד שְׁמַחְתִּי בְּאִמְרִים לִי בֵּית יי
גִּלְגָּל: עֲמֻדֹת הָיוּ רִגְלֵינוּ בְּשַׁעְרֵיךָ יְרוּשָׁלָּם: יְרוּשָׁלָּם
הַבְנוּיָה בְּעִיר שַׁחֲבֵרָה־לָּהּ יַחְדּוֹ: שְׁשֹׁם עָלוּ שְׂבָטִים
שְׂבָטֵי־יָהּ עֲדוּת לְיִשְׂרָאֵל לְהַזְדוּת לְשֵׁם יי: כִּי שְׁמָה
יָשְׁבוּ כִסְאוֹת לְמִשְׁפַּט כִּסְאוֹת לְבֵית דָּוִד: שְׁאֵלוּ שְׁלוֹם
יְרוּשָׁלָּם יִשְׁלִי אֹתְהֶנָּךְ: יְהִי שְׁלוֹם בְּחִילְךָ שְׁלוֹהָ
בְּאַרְמְנוֹתֶיךָ: לְמַעַן אֲחִי וְרַעִי אֲדַבְּרָה־נָּא שְׁלוֹם בְּךָ:
לְמַעַן בֵּית־יי אֱלֹהֵינוּ אֲבַקֶּשֶׁה מִזֶּכֶד לָךְ:

קכג שיר המעלות אֶלֶיךָ נִשְׁאַתִּי אֶת־עֵינֵי
חִישְׁבֵי בְּשָׁמַיִם: הִנֵּה בְּעֵינֵי עֲבָדִים וְאֶל־יֵד
אֲדוֹנֵיהֶם. בְּעֵינֵי שִׁפְחָה אֶל־יֵד גְּבֻרָתָהּ כִּן
עֵינֵינוּ אֶל יי אֱלֹהֵינוּ עַד שִׁיחַנֵּנוּ: חָנְנוּ יי חָנְנוּ
כִּי רַב שִׁבְעֵנוּ כּוֹז: רַבַּת שִׁבְעָה לָּהּ נַפְשֵׁנוּ
הִלְעַג הַשָּׂאֲנָנִים הִבּוּז לְגֵאִיוָנִים:

קכד שיר המעלות לְדָוִד לִוְלִי יי שְׁהִיָּה לָנוּ יֹאמֵר נָא
יִשְׂרָאֵל: לִוְלִי יי שְׁהִיָּה לָנוּ בָּקוּם עָלֵינוּ אָדָם: אָזִי חַיִּים
בְּלָעֵינוּ בְּחֵרוֹת אַפָּם בָּנוּ: אָזִי חַמִּים שְׁמֹפּוּנוּ גִּחְלָה עֶבֶר
עַל־נַפְשֵׁנוּ: אָזִי עֶבֶר עַל־נַפְשֵׁנוּ חַמִּים הַזְדוּנִים: בְּרוּךְ יי
שְׁלֹא נִתְּנָנוּ מָרָף לְשֹׁנֵיהֶם: נַפְשֵׁנוּ כָצֻפוֹר גְּמֻלָּה מִפֶּחַ
יוֹקָשִׁים. הִפֵּחַ נִשְׁכָּר וְאִנְחָנוּ גְּמֻלָּתָנוּ: עֲזָרְנוּ בְּשֵׁם יי
עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

קכה שיר המעלות הַבְּטָחִים בֵּי כָהֵן צִיּוֹן
לֹא יִמוּט לְעוֹלָם יֵשֵׁב: יְרוּשָׁלָּם הָרִים סְבִיב
לָהּ וַיִּי סְבִיב לְעַמּוֹ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: כִּי לֹא

אִם-יִשְׁמְרוּ בְּנֵיךָ | בְּרִיתִי וְעַדְתִּי זֹאת אֶלְמָדָם. וְנִסְבְּנִיהֶם עֲדִי
 עַד יֵשְׁבוּ לְכֶסֶף-אֶלֶף; כִּי-יִבְחַר יְיָ בְּצִיּוֹן אֹתָהּ לְמוֹשָׁב לוֹ:
 זֹאת מְנוּחָתִי עַד-יָעַד. פֶּה אֲשַׁב בִּי אֹתִיתִיָּה; צִידָהּ בְּרֶךְ
 אֲבִירָךְ. אֲבִיּוֹנֶיהָ אֲשַׁבֵּיעַ לֶחֶם; וּכְהִנֶּיהָ אֲלַבִּישׁ יִשְׁעַ.
 וְחִסְדֶּיהָ רִנָּן יִרְנְנוּ; שֵׁם אֲצַמִּית קָרֵן לְדוֹד. עֲרֹבְתִי גֵר
 לְמִשְׁכָּנִי; אוֹיְבֵי אֲלַבִּישׁ בִּשְׁת. וְעָלְיוּ יִצְיִן גְּזֵרוֹ:

קלג שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדוֹד הַנָּה מִזֶּה פֶּה וּמִזֶּה
 נָעִים שֶׁבַת אֲחִים גַּם יָחַד: בְּשִׁמּוֹן הַטּוֹב עַל
 הָרֹאשׁ יוֹד עַל הַזֶּקֶן וְזֶקֶן אַחֲרָיו שִׁירָד עַל פִּי
 מִדּוֹתָיו: כְּטֹל חֶרְמוֹן שִׁירָד עַל הָרִירִי צִיּוֹן בִּי
 שֵׁם צִוָּה יְיָ אֶת-הַבְּרָכָה חַיִּים עַד הָעוֹלָם:

קלד שִׁיר הַמַּעֲלוֹת הַנָּה בְּרָכוּ אֶת-יְיָ כָּל-עַבְדֵי יְיָ.
 הַעֲבָדִים בְּבֵית-יְיָ בְּלִילוֹת: שְׂאוּ-יְדֵיכֶם קֹדֶשׁ. וּבְרָכוּ
 אֶת-יְיָ: יְבָרְכֶךָ יְיָ מִצִּיּוֹן עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: עֲלִינוּ ק"י:

מסכת אבות פרק ראשון

פֶּקֶן שֶׁבַת נֶחֱדָר פֶּסַח מִן כִּי רֹאשׁ הַחֹשֶׁה וְיִזְכֹּר מִן יַעֲרֹכֶנּוּ שֶׁבַת מִיֵּינֶכֶת פֶּקֶן דִּינֵינּוּ פֶּרְקִי
 אֲבוֹת גְּמִינָה. פֶּקֶן מִכְּבֹד שְׁבוּעוֹת מִן שֶׁבַת קֹדֶשׁ תִּשְׁעָה בָּאֵב מִן שֶׁבַת קֹדֶשׁ וְקִנְיָנָה.
 וְיִזְכֹּר דַּעַר פֶּרְקִי נִכְסֵי גְמִינָה.

כָּל-יִשְׂרָאֵל יֵשׁ לָהֶם חֵלֶק לְעוֹלָם הַבָּא שֶׁנֶּאֱמַר וְעַמְּךָ בְּלֹם
 צְדִיקִים לְעוֹלָם יִירָשׁוּ אֶרֶץ נֶחֱדָר מִשְׁעֵי מַעֲשֵׂה יְדֵי לְהַתְּפָאָר:

(א) מִשָּׁה קֶבֶל תּוֹרָה מְסִינִי וּמְסָרָה לְיְהוֹשֻׁעַ וְיְהוֹשֻׁעַ לְזִקְנִים וְזִקְנִים
 לְנָבִיאִים וְנָבִיאִים מְסָרֶיהָ לְאַנְשֵׁי בְּנֵי־בְנֵי הַגְּדוּלָּה. הֵם אָמְרוּ שְׁלֹשָׁה
 דְּבָרִים הָיוּ מְתוּנִים בְּדִין וְהַעֲמִידוּ תַלְמִידִים הִרְבָּה וַעֲשׂוּ סִיג לְתוֹרָה:
 (ב) שֶׁמֶעוֹן הַצְּדִיק הָיָה מְשִׁירֵי בְּנֵי־בְנֵי הַגְּדוּלָּה הוּא הָיָה אוֹמֵר עַל שְׁלֹשָׁה
 דְּבָרִים הָעוֹלָם עוֹמֵד עַל הַתּוֹרָה וְעַל הָעֵבֶדְהָ וְעַל גְּמִילוֹת חֲסָדִים: (ג)
 אֲנִי־גִנּוּם אִישׁ סוֹכֵן קֶבֶל מִשְׁמֶעוֹן הַצְּדִיק הוּא הָיָה אוֹמֵר אֵל תְּהִיו
 כְּעַבְדִּים הַמְּשַׁמְשִׁין אֶת-הָרֹב עַל מִנַּת לְקַבֵּל פָּרִס אֵלָּא הָיוּ כְּעַבְדִּים
 הַמְּשַׁמְשִׁין אֶת-הָרֹב שְׁלֹא עַל מִנַּת לְקַבֵּל פָּרִס וְיְהִי מוֹרָא שָׁמַיִם
 עֲלֵיכֶם: (ד) יוֹסִי בֶן-יֹעָזָר אִישׁ צִדְקָה וְיוֹסִי בֶן-יִחְזָקָן אִישׁ יְרוּשָׁלַּיִם

לֹא יָכֻלוּ לִי: עַל גְּבִי חָרְשׁוֹ חֲדָשִׁים הָאֲרִיכוּ
לְמַעֲנֵיהֶם: יִי צַדִּיק קָצֵץ עֲבוֹת רָשָׁעִים: יִבְשׁוּ
וַיִּסָּגוּ אַחֹר כָּל שְׁנֵאי צִיּוֹן: יִהְיוּ כַּחֲצִיר גִּגּוֹת
שֶׁקֶדְמָת שָׁלַף יָבֵשׁ: שָׁלֹא מִלֵּא כִפּוֹ קוֹצֵר
וַחֲצָנוּ מֵעֵמֶר: וְלֹא אָמְרוּ הַעֲבָרִים בְּרַבֹּת יִי
אֱלֹיֵכֶם בִּרְכָנוּ אֶתְכֶם בְּשֵׁם יִי:

קל שִׁיר הַמַּעֲלוֹת מִמַּעַמְקִים קְרֹאתֶיהָ יִי: אֲדָנִי שִׁמְעָה
בְּקוֹלִי תִהְיֶינָה אֲזִנֶּיהָ קָשְׁבוֹת לְקוֹל תַּחֲנוּנֵי: אִם עֲוֹנוֹת
תִּשְׁמַר יְיָ אֲדָנִי מִי יַעֲמֹד: בִּי-עֲמָה הַסְּלִיחָה לְמַעַן תִּגְדָּל:
קִוִּיתִי יִי קִוְיָה נִפְשִׁי וְלִדְבָרוֹ הוֹחֵלְתִּי: נִפְשִׁי לְאֲדָנִי
מִשְׁמָרִים לְבָקֵר שְׁמָרִים לְבָקֵר: יַחַל יִשְׂרָאֵל אֱלֹהֵי בִי
עִם-יִי תַחֲסֹד וְתִרְבֶּה עִמּוֹ פְדוּת: וְהוּא יַפְדֶּה אֶת-יִשְׂרָאֵל
מִכָּל עֲוֹנוֹתָיו:

קלא שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד יִי ו לא גְּבִהָ לְבִי
וְלֹא רָמִי עֵינַי וְלֹא הִלַּכְתִּי בַּגְּדָלוֹת וּבַנְּפִלְאוֹת
מִמֶּנִּי: אִם לֹא שׁוֹיִתִּי וְדוֹמָמְתִּי נִפְשִׁי כַּגִּמֶל
עָלִי אִמּוֹ כַּגִּמֶל עָלִי נִפְשִׁי: יַחַל יִשְׂרָאֵל אֱלֹהֵי יִי
מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

קלב שִׁיר הַמַּעֲלוֹת זְכוֹר-יִי לְדָוִד אֵת כָּל עֲוֹנוֹתָיו: אֲנֹשֶׁר
נִשְׁבַּע לִי נָדָר לֵאמֹר יַעֲקֹב: אִם-אָבֹא בְּאֶחָל בֵּיתִי +
אִם אֶעֱלֶה עַל-עֵרֶשׁ יִצְחָק: אִם-אֶתֵּן שָׁנָת לְעֵינַי לְעַפְעָפִי
תִּנּוּמָה: עַד אֶמְצֵא מָקוֹם לִי מִשְׁכָּנוֹת לֵאמֹר יַעֲקֹב: הִנֵּה
שֹׁמְעָנוּהָ בְּאֶפְרָתָה מִצְאָנוּהָ בְּשֵׂדֵי-יַעַר: גִּבּוֹרָה
לְמִשְׁכָּנוֹתֶיהָ נִשְׁתַּחֲוֶה לְהָדָם רִגְלָיו: קוֹמָה יִי לְמִנְיַחָהָ
אֶתָּה וְאַרְזֵן עֵזָה: כִּתְּנֶיהָ יִלְבָּשׁוּ צֶדֶק וַחֲסִידֶיהָ יִרְגְּנוּ:
בְּעִבוֹר דָּוִד עֲבָדָה אֱלֹהֵי-שֶׁב פָּגִי מִשִּׁיחָה: נִשְׁבַּע-יִי לְדָוִד +
אֶמֶת לֹא-יָשׁוּב מִמֶּנָּה + מִפָּרִי בִמְנָה אֲשִׁית לְכִסֵּא-לְךָ:

פרק שני

כל ישראל ייטע פ"ב.

(א) רבי אומר איזו היא דרך ישראל שיביר לו האדם כל-שהיא תפארת לעשיה ותפארת לו מן האדם. והיו זהיר במצוה קלה בבחמורה שאין אהה יודע מתן שכרן של מצוות והיו מחשב הפסד מצוה בנגד שכרה ושכר עברה בנגד הפסדה. הסתכל בשלשה דברים ואין אהה בא לידי עברה. דע מה-למעלה מדרך עין רואה ואזן שומעת וכל-מעשיה בספר נכתבים: (ב) רבן גמליאל בנו של רבי יהודה הנשיא אומר. יפה תלמוד תורה עם דרך ארץ. שניגעת שניהם משפחת עון. וכל-תורה שאין עמה מלאכה סופה בטלה וגוררת עון. וכל העוסקים עם הצבור יהיו עוסקים עמהם לשם שמים. שזכות אבותם מסייעתם. וצדקתם עומדת לעד. ואתם מעלה אני עליכם שכר הרבה באילו עשייתם: (ג) הוה זהירין ברשות. שאין מקרבין לו לאדם אלא לצורך עצמן בראין באזהרין בשעת הנאתו. ואין עומדין לו לאדם בשעת דחקו: (ד) הוא היה אומר עשה רצונו ברצונה כדי שיעשה רצונה ברצונו. בטל רצונה מפני רצונו כדי שיבטל רצון אחרים מפני רצונה: ה"ל אומר אל תפרוש מן הצבור ואל תאמין בעצמך עד יום מותך. ואל תדין את חברך עד שתגיע למקומו. ואל תאמר דבר שאי אפשר לשמוע שסופו להשמע. ואל תאמר לבשאתנה אשנה שפא לא תפנה: (ה) הוא היה אומר אין בור ירא חטא ולא עם הארץ חסיד. ולא הביטין למד. ולא הקפדן מלמד. ולא כל המרבה בסחורה מחבים. ובמקום שאין אנשים השתדל להיות איש: (ו) אה הוא ראה גלגולת אחת שצפה על-פני המים אמר לה על דאטפת אטפוף וסוף מטייפוף ישופון: (ז) הוא היה אומר מרבה בשר מרבה רפה. מרבה נכסים מרבה דאגה. מרבה נשים מרבה כשפים. מרבה שפחות מרבה זמה. מרבה עבדים מרבה גזל. מרבה תורה מרבה חיים. מרבה ישיבה מרבה חכמה. מרבה עצה מרבה תבונה. מרבה צדקה מרבה שלום. קנה שם טוב קנה לעצמו. קנה לו דברי תורה קנה לו חיי העולם הבא: (ח) רבן יוחנן בן-זבאי קבל מהלל ומשמאי. הוא היה אומר אם למדת תורה הרבה אל תחזיק טובה לעצמך פי לבך נוצרת. חמשה תלמידים היו לו לרבן יוחנן בן-זבאי ואלו הן. רבי אליעזר בן-הורקנוס. ורבי יהושע בן-חנניא. ורבי יוסי חבון. ורבי שמעון בן-נתנאל. ורבי אלעזר בן-ערך: הוא היה מונה שבתם. רבי אליעזר בן-הורקנוס בור סוד שאינו מאבד טפה. רבי יהושע בן-חנניא אשרי יולדתו. רבי יוסי חבון חסיד. רבי שמעון בן-נתנאל ירא חטא. ורבי אלעזר בן-ערך

קבלו מהם יוסי בן יעזר איש צִרְדָּה אומר יהי ביתך בית ועד לחכמים
והיו מתאבקים בעפר רגליהם והיו שותה בצמא את דבריהם: (ה) יוסי
בן יוחנן איש ירושלים אומר יהי ביתך פתוח לרוחה והיו עניים בני
ביתך ואל תרבה שיחה עם האשה באשתו אמרו קל וחמר באשת
חברו מבאן אמרו חכמים כל־הפרבה שיחה עם האשה גורם רעה
לעצמו ובוטל מדברי תורה וסופו יורש גיהנם: (ו) יהושע בן־פרחיה
ונתאי הארכלי קבלו מהם יהושע בן־פרחיה אומר עשה לך רב וקנה
לך חבר והיו הן את־כל־האדם לבק זכות: (ז) נתאי הארכלי אומר
הרחק משכן רע ואל־תתחבר לרשע ואל תתיאש מן־הפורענות:
(ח) יהודה בן־טבאי ושמעון בן־שטח קבלו מהם יהודה בן־טבאי אומר
אל תעש עצמך בעורבי הדגין ובשיחיו בעלי הדין עומדים לפניה
יהיו בעיניך ברשעים ובשנפטרים מלפניה יהיו בעיניך בנפאין בשקבלו
עליהם את־הדין: (ט) שמעון בן שטח אומר הוי מרבה לחקור את־
העדים והוי זחיר בדבריה שמה מתוכם ילמדו לשקר: (י) שמעיה
ואבשליון קבלו מהם שמעיה אומר אוהב את־המלאכה ושנא את־
הרבנות ואל תתנודע לרשות: (יא) אבטליון אומר חכמים הזהירו
בדבריהם שמה תחובו חובת גלות ותגלו למקום מים הרעים וישתו
התלמידים הבאים אחריהם וימותו וינמצא שם שמים מתחיל: (יב)
הלל ושמי קבלו מהם הלל אומר הוי מפתלמדיי של אחרון אוהב שלום
ורודף שלום אוהב את־הבריות ומקנרין לתורה: (יג) הוא היה אומר
נגיד שמה אבד שמיה ודלא מוסיף יסף ודלא יליף קטלא חייב
ודאשתמש בתנא חלף: (יד) הוא היה אומר אם אין אני לי מי לי
ובשאיני לעצמי מה אני ואם לא עבשו אימתי: (טו) שמי אומר עשה
תורתך קבע אמור מעט ועשה הרבה והוי מקבל את־כל־האדם בסבר
פנים יפות: (טז) רבן גמליאל היה אומר עשה לך רב והסתלק מן־
הספק ואל תרבה לעשר אמדות: (יז) שמעון בנו אומר כל־ימי גודלתי
בין החכמים ולא מצאתי לגוף טוב משתיקה ולא הפדרש עקר אלא
המעשה וכל־הפרבה דברים מביא חטא: (יח) רבן שמעון בן־גמליאל
אומר על שלשה דברים העולם קיים על האמת ועל הדין ועל השלום
שנאמר אמת ומשפט שלום שפטו בשעריהם:

רבי חנניה בן־עקשיא אומר רצה הקדוש ברוך הוא לזכות את־
ישראל לפיכך הרבה להם תורה ומצוות שנאמר יי חפץ למען צדקו
יגדיל תורה ויאדיר: עלינו קי"

פרק שלישי

כל ישראל ייטע פ"ב.

(א) עקבא בן מהללאל אומר. הסתפל בשלשה דברים ואין אתה בא לידי עברה. דע מאין באת. ולאן אתה הולך. ולפני מי אתה עתיד לתן דין וחשבון: מאין באת. מטפה סרוחה. ולאן אתה הולך. למקום עפר רמה ותולעה. ולפני מי אתה עתיד לתן דין וחשבון. לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא: (ב) רבי חנינא סגן הכהנים אומר הוי מתפלל בשלומה של מלכות. שאלמלא מוראה איש את-רעהו חיים בלעו: רבי חנינא בן-תרדיון אומר. שנים שיושבין ואין ביניהם דברי תורה. הרי זה מושב לצים. שנאמר ובמושב לצים לא ישב. אבל שנים שיושבין ויש ביניהם דברי תורה. שכינה שרויה ביניהם. שנאמר אז נדברו יראי " איש אל-רעהו. ויקשב " וישמע. ויכתב ספר זכרון לפניו. ליראי " ולחשבי שמו. אין לי אלא שנים. מבין אפילו אחד שיושב ועוסק בתורה. שהקדוש ברוך הוא קובע לו שכר. שנאמר יושב בדרך וידם. כי נטל עליו: (ג) רבי שמעון אומר. שלשה שאכלו על שלחן אחד. ולא אמרו עליו דברי תורה. כאלו אכלו מזבחי מתים. שנאמר כי כל-שלחנות מלאו קיא צאה בלי מקום. אבל שלשה שאכלו על שלחן אחד ואמרו עליו דברי תורה. כאלו אכלו משלחנו של מקום. שנאמר וידבר אלי זה השלחן אשר לפני: (ד) רבי חנינא בן-חכניאי אומר. הגעור בלילה. והמהלך בדרך יחידי. ומפנה לבו לבטלה. הרי זה מתחייב בגפשו: (ה) רבי נחוניה בן-הקנה אומר. כל-המקבל עליו עול תורה. מעבירין ממנו עול מלכות ועול דרך ארץ. וכל-הפזק ממנו עול תורה. נותנין עליו עול מלכות ועול דרך ארץ: (ו) רבי חלפתא בן-דוסא איש פפר חנינא אומר. עשרה שיושבין ועוסקין בתורה שכינה שרויה ביניהם. שנאמר אלהים נצב בעד-תאל. ומנין אפילו חמשה שנאמר ואנגדתו על-ארץ יסדה. ומנין אפילו שלשה שנאמר בקרב אלהים ישפט. ומנין אפילו שנים. שנאמר אז נדברו יראי " איש אל-רעהו ויקשב " וישמע. ומנין אפילו אחד. שנאמר בכל-המקום אשר אזכיר את-שמי אבא אליך וברכתך: (ז) רבי אלעזר איש ברתותא אומר. תן-לו משלו שאתה ושלך שלו. וכן בדרך הוא אומר. כי-ממך הכל ומידך נתנו לך: רבי יעקב אומר. המהלך בדרך ושוגרה ומפסיק מפשנתו. ואומר מה-נאה אילן זה מה-נאה ניר זה. מעלה עליו הכתוב כאלו מתחייב בגפשו: (ח) רבי דוסתאי בר ינאי משום רבי מאיר אומר. כל-השוכח דבר אחד מפשנתו מעלה עליו הכתוב כאלו מתחייב בגפשו.

במעין המתגבר: הוא היה אומר אם יהיו כל חכמי ישראל בבה מאזנים ואליעזר בן הורקנוס בבה שניה מכריע את כלם: אבא שאול אומר משמו אם יהיו כל חכמי ישראל בבה מאזנים ואליעזר בן הורקנוס אף עמהם ואליעזר בן ערך בבה שניה מכריע את כלם: (ט) אמר להם צאו וראו איזו היא דרך טובה שידיבק בה האדם. רבי אליעזר אומר עין טובה. רבי יהושע אומר חבר טוב. רבי יוסי אומר שבן טוב. רבי שמעון אומר הרוואה את הנולד. רבי אלעזר אומר לב טוב. אמר להם רואה אני את דברי אלעזר בן ערך מדבריהם שבכלל דבריו דבריהם: אמר להם צאו וראו איזו היא דרך רעה שיתרחק ממנה האדם. רבי אליעזר אומר עין רעה. רבי יהושע אומר חבר רע. רבי יוסי אומר שבן רע. רבי שמעון אומר הלזה ואינו משלם. אחד הלזה מן האדם כלזה מן המקום שנאמר לזה רשע ולא ישלם וצדיק חונן ונותן. רבי אלעזר אומר לב רע. אמר להם רואה אני את דברי אלעזר בן ערך מדבריהם שבכלל דבריו דבריהם: (י) הם אמרו שלשה דברים רבי אליעזר אומר יהי כבוד חברך חביב עליך כשלך. ואל תהי נוח לבעוס. ושוב יום אחד לפני מיתתו. והיו מתחמם בנגד אוזן של חכמים. והיו זהיר בנחלתן שלא תפוגה. שנישיבתן נשיכת שועל. ועקיצתן עקיצת עקרב. ולחישתן לחישת שרף. וכל דבריהם בנחלי אש: (יא) רבי יהושע אומר עין הרע ויצר הרע ושנאת הבריות מוציאת את האדם מן העולם: (יב) רבי יוסי אומר יהי ממון חברך חביב עליך כשלך. והתקן עצמך ללמוד תורה שאינה ירשה לך. וכל מעשיך יהיו לשם שמים: (יג) רבי שמעון אומר הוי זהיר בקריאת שמע ובתפלה. ובשאתה מתפלל אל תעש תפלתך קבע אלא רחמים ותחנונים לפני המקום שנאמר בי חנון ורחום הוא ארך אפים ורב חסד ונחם על הרעה. ואל תהי רשע בפני עצמך: (יד) רבי אלעזר אומר הוי שקוד ללמוד תורה ודע מה שתשיב לאפיקורוס. ודע לפני מי אתה עמל. ומי הוא בעל מלאכתך שישלם לך שכר פעלתך: (טו) רבי מרפון אומר היום קצר והמלאכה מרובה והפועלים עצלים. והשכר הרבה ובעל הבית דוחק: (טז) הוא היה אומר לא עליך המלאכה לגמור ולא אתה בן חורין להפטר ממנה. אם למדת תורה הרבה נותנין לך שכר הרבה ונאמן הוא בעל מלאכתך שישלם לך שכר פעלתך. ודע שמתן שכרן של צדיקים לעתיד לבא: רבי חנניה זיטב 83

והרוח באה ועוקרתו והופכתו על פניו. שנאמר והיה כערער בערכה. ולא יראה כי יבוא טוב. ושכן חררים במדבר ארץ מלחה ולא תשב. אבל כל-שמעשיו מרבין מחכמתו. למה הוא דומה. לאילן שענפיו מועטין ושרשיו מרבין. שאפילו כל הרוחות שבעולם באות ונושבות בו. אין מזיזין אותו ממקומו שנאמר והיה כעץ ושתול על-מים ועל יובל ישלח שרשיו ולא יראה כי יבא חם והיה עליו רענן ובשנת בצרת לא ידאג. ולא ימיש מעשות פרי: (יח) רבי אליעזר בן חסמא אומר. קצין ופתחי נדה הן הן גופי הלבנות. תקופות וגמטריאות פרפריות לחכמה:

רבי חנניה זייטע 83.

פרק רביעי

כל ישראל זייטע פ"ב.

(א) בן זומא אומר. איזהו חכם הלומד מכל-אדם. שנאמר מכל-מלמדי השפלתני. כי עדותיה שיהיה לי: איזהו גבור הפובש את יצרו. שנאמר טוב ארך אפים מגבור. ומושל ברוחו מלכד עיר: איזהו עשיר. השמח בחלקו. שנאמר יגיע בפיהו כי תאכל אשריה וטוב לך. אשריה בעולם הזה. וטוב לך לעולם הבא: איזהו מכבד. המכבד את-הבריות. שנאמר כי-מכבדי אכבד ובזי יקלוי: (ב) בן-עזאי אומר. הוי רץ למצוה קלה. ובזרח מן העברה. שמצוה גזירת מצוה. ועברה גזירת עברה. ששכר מצוה מצוה. ושכר עברה עברה: (ג) הוא היה אומר. אל תהי בז לכל אדם. ואל תהי מפליג לכל-דבר. שאין לך אדם שאין לו שעה. ואין לך דבר שאין לו מקום: (ד) רבי לויטס איש יבנה אומר. מאד מאד הוי שפל רוח שתקנת אנוש רפה: רבי יוחנן בן ברוקה אומר. כל המחליל שם שמים בסתר נפרעין ממנו בגלוי. אחד שוגג ואחד מזיד בחלול השם: (ה) רבי ישמעאל בר רבי יוסי אומר. הלומד על מנת ללמד מספיקין בידו ללמוד וללמד. והלומד על-מנת לעשות מספיקין בידו ללמוד וללמד לשמור ולעשות: רבי צדוק אומר. אל-תפרוש מן הצבור. ואל תעש עצמך בעורכי הדינין. ואל תעשה עטרה להתגדל בה. ולא תרדום לחפר-בה. וכך היה הלל אומר. ודאשתמש בתנא חלף. הא למדת כל ההנהגה מדברי תורה. נוטל חזיו מן העולם: (ו) רבי יוסי אומר. כל המכבד את-התורה. גופו מכבד על הבריות. וכל המחליל את התורה. גופו מחליל על הבריות: (ז) רבי ישמעאל בנו אומר. החשך עצמו מן הדין. פורק ממנו איכה ונגל ושבעת שוא. והגם לבז בהוראה שוטה רשע וגם רוח: (ח) הוא היה אומר אל תהי דן יחיד

שנאמר. רק השמר לך ושמור נפשך מאד פן תשכח את הדברים אשר ראו עיניך. יכול אפילו תקפה עליו משנתו תלמוד לומר ופן יסורו מלכבד כל ימי חייו? הא אינו מתחייב בנפשו עד שישב ויסירם מלבו: (ט) רבי חנינא בן הוסא אומר. כל שיראת חטאו קודמת לחכמתו חכמתו מתקיימת. וכל שחכמתו קודמת ליראת חטאו אין חכמתו מתקיימת: הוא היה אומר. כל שפועשיו מרבין מחכמתו חכמתו מתקיימת. וכל שחכמתו מרבה מפועשיו אין חכמתו מתקיימת: (י) הוא היה אומר. כל שרות הבריות נוחה הימנו. רוח המקום נוחה הימנו. וכל שאין רוח הבריות נוחה הימנו. אין רוח המקום נוחה הימנו: רבי הוסא בן הרפינס אומר. שינה של שחרית. ויין של צהרים. ושיחת הילדים. ושיבת בתי בנסיות של עמי הארץ מוציאין את האדם מן העולם: (יא) רבי אלעזר המודעי אומר. המחליל את הקדשים. והמבזה את המועדות. והמלבין פני חברו ברבים והמפיר בריתו של אברהם אבינו והמגלה פנים בתורה שלא כהלכה. אף על פי שיש בידו תורה ומעשים טובים. אין לו חלק לעולם הבא: (יב) רבי ישמעאל אומר. הוי קל לראש. ונוח לתשחורת. והוי מקביל את כל האדם בשמחה: (יג) רבי עקיבא אומר שחוק וקלות ראש מרגילין את האדם לערוה: מפורת סיג לתורה. מעשרות סיג לעשר. נדרים סיג לפרישות. סיג לחכמה שתיקה: (יד) הוא היה אומר. חביב אדם שנברא בצלם. חבה יתרה נודעת לו שנברא בצלם. שנאמר כי בצלם אלהים עשה את האדם: חביבין ישראל שנקראו בנים למקום. חבה יתרה נודעת להם שנקראו בנים למקום. שנאמר בנים אתם ליי אלהים: חביבין ישראל שנפתן להם בלי חמדה חבה יתרה נודעת להם שנפתן להם בלי חמדה שנאמר כי לקח טוב נתתי לכם תורת אל-תעזבו: (טו) הכל צפוי. והרשות נתונה. ובטוב העולם גדון. והכל לפי רוב המעשה: (טז) הוא היה אומר. הכל נתון בערבון ומצודה פרוסה על כל דוחים. החנות פתוחה והחנותי מקוה. והפנקס פתוח. והיד פתוחה. וכל הרוצה ללות יבא וילתה. והנבאין מחזירין תדיר בכל יום. ונפרעין מן האדם מדעתו. ושלא מדעתו. ויש להם על מה שיסמכו. והדין דין אמת והכל מתקן לסעודה: (יז) רבי אלעזר בן עזריה אומר. אם אין תורה. אין דרך ארץ. אם אין דרך ארץ. אין תורה. אם אין חכמה. אין יראה. אם אין יראה. אין חכמה. אם אין דעת. אין בינה. אם אין בינה. אין דעת. אם אין קמח. אין תורה. אם אין תורה. אין קמח. הוא היה אומר כל שחכמתו מרבה מפועשיו. למה הוא דומה. לאילן שענפיו מרבין ושרשיו מועטין

והפבור. מוציאין את־האדם מן העולם: (כב) הוא היה אומר. הילודים למות. והמתים לחיות. והחיים לדון. לידע ולהודיע ולהודע. שהוא אל. הוא היוצר. הוא הבורא. הוא המבין. הוא הדן הוא העד. הוא בעל דין. הוא עתיד לדון. ברוך הוא שאין לפניו לא עולה. ולא שכיחה. ולא משוא פנים. ולא מקח שחד ודע שחבל לפי החשבון. ואולי יבטיחה יצרה. שהשואל בית מנוס לך שעל ברוך אפה נוצר. ועל ברוך אפה נולד. ועל ברוך אפה חי. ועל ברוך אפה מת. ועל ברוך אפה עתיד ליתן דין וחשבון. לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא: רבי חנניה זיטע 83.

פרק חמישי

כל ישראל זייטע פ"ב.

(א) בעשרה מאמרות נברא העולם. ומה־תלמוד לומר והלא במאמר אחד יכול להבראות. אלא להפריע מן הרשעים שמאברין את־העולם שנברא בעשרה מאמרות. ולתן שכר טוב לצדיקים שמקימין את העולם שנברא בעשרה מאמרות: (ב) עשרה דורות מאדם ועד נח להודיע במה ארך אפים לפניו. שכל־הדורות היו מכעיסין ובאין עד שהביא עליהם את־מי המבול: עשרה דורות מנח ועד אברהם להודיע במה ארך אפים לפניו שכל־הדורות היו מכעיסין ובאין עד שבא אברהם אבינו וקבל שכר בלם: (ג) עשרה גסיונות נתנסה אברהם אבינו ועמד בכלם. להודיע במה חבתו של אברהם אבינו: (ד) עשרה נסים נעשו לאבותינו במצרים ועשרה על הים: עשר מפות הביא הקדוש ברוך הוא על המצריים במצרים ועשרה על הים: עשרה גסיונות נסו אבותינו את הקדוש ברוך הוא במדבר. שנאמר וינסו אתי זה עשר פעמים ולא שמעו בקולי: (ה) עשרה נסים נעשו לאבותינו בבית המקדש. לא הפילה אשה מרים בשר הקדש. ולא הסרים בשר הקדש מעולם. ולא נראה זבוב בבית המטבחים. ולא ארע קרי לכהן גדול ביום הבפרים. ולא כבו הגשמים אש של עצי המערכה. ולא נצחה הרוח את עמוד העשן. ולא נמצא פסול בעמר ובשתי הלחם ובלחם הפנים. עומדים צופופים ומשתחווים רוחים. ולא הזיק נחש ועקרב בירושלם מעולם. ולא אמר אדם לחברו צר לי המקום שאלין בירושלם: (ו) עשרה דברים נבראו בערב שבת בין השמשות. ואלו הן. פי הארץ. ופי הבאר. ופי האתון. ופי הקשת. ופי המן. והמטה.

פרק רביעי

שָׂאִין בֶּן יְחִידִי אֶלֶּא אֶחָד וְאֵל תֹּאמַר קִבְּלוּ דַעְתִּי שְׁחַן רִשְׁאִין וְלֹא
 אָתָּה: (ט) רַבִּי יוֹנָתָן אוֹמֵר. כָּל־הַמְּקִינִים אֶת־הַתּוֹרָה מֵעֵי סוּפֹן לְקִימָה
 מֵעֵשֶׂר. וְכָל־הַמְּבַטְלִים אֶת־הַתּוֹרָה מֵעֵשֶׂר סוּפֹן לְבַטְלָהּ מֵעֵי: (י) רַבִּי
 מֵאִיר אוֹמֵר. הָיוּ מִמַּעַט בַּעֲסָק וְעִסָּק בַּתּוֹרָה. וְהָיוּ שֹׁפֵל רֹחַ בַּפִּנִּי
 כָּל־אָדָם. וְאֵם בְּמִלָּתָּה מִן־הַתּוֹרָה יִשְׁלַךְ בְּמִלִּים הַרְבֵּה בְּנִגְדָּהּ. וְאֵם
 עֲמִלָּה בַּתּוֹרָה יִשְׁלַךְ שָׂכָר הַרְבֵּה לְתֵן לָהּ: (יא) רַבִּי אֱלִיעֶזֶר בֶּן־יַעֲקֹב
 אוֹמֵר הָעוֹשֶׂה מִצְוָה אַחַת קוֹנֶה לוֹ פְּרָקְלִיט אֶחָד. וְהָעוֹבֵר עַבְרָה אַחַת
 קוֹנֶה לוֹ קַטְגוֹר אֶחָד. תְּשׁוּבָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים בְּתָרִים בַּפִּנִּי הַפּוֹרְעֵנוֹת:
 רַבִּי יוֹחָנָן הַסַּנְדְּלָר אוֹמֵר כָּל־כְּנָסִיָּה שֶׁהִיא לְשֵׁם שְׂמִים סוּפָה לְהַתְקִים.
 וְשִׂיאִיָּה לְשֵׁם שְׂמִים אֵין סוּפָה לְהַתְקִים: (יב) רַבִּי אֱלִיעֶזֶר בֶּן שְׁמוּעַ
 אוֹמֵר. יְהִי כְבוֹד תַּלְמִידָה חָבִיב עֲלֶיהָ כְּשֶׁלָּהּ וּכְבוֹד חֲבֵרָה כְּמִזְרָא רַבָּה.
 וּמִזְרָא רַבָּה כְּמִזְרָא שְׂמִים: (יג) רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר. הָיוּ זָחִיר בְּתַלְמוּד
 שֶׁשִּׁנְּגַת תַּלְמוּד עוֹלָה זָדוֹן: רַבִּי שְׁמַעוֹן אוֹמֵר. שְׁלֹשָׁה כְּתָרִים הֵן. בְּתָר
 תּוֹרָה. וּבְתָר בְּהִינָּה. וּבְתָר מַלְכוּת. וּבְתָר שֵׁם טוֹב עוֹלָה עַל גְּבִיּוֹן:
 (יד) רַבִּי נְהוֹרָאִי אוֹמֵר. הָיוּ גּוֹלָה לְמָקוֹם תּוֹרָה. וְאֵל תֹּאמַר שֶׁהִיא
 תְּבוּא אַחֲרִיקָה שֶׁחֲבֵרָה יְקִימָהּ בִּידָהּ וְאֵל־בִּינְתָּהּ אֶל־תִּשְׁעֵן: (טו) רַבִּי
 עֲנַי אוֹמֵר. אֵין בְּיָדֵינוּ לֹא מַשְׁלֹת הִרְשָׁעִים. וְאֵף לֹא מִיּוֹרֵי הַצַּדִּיקִים:
 רַבִּי מַתִּיָּא בֶן־חֲרָשׁ אוֹמֵר. הָיוּ מְקָדִים בְּשִׁלּוֹם כָּל־אָדָם. וְהָיוּ זָנֵב
 לְאַרְיוֹת וְאֵל תְּהִי רֹאשׁ לְשָׁעִלִים: (טז) רַבִּי יַעֲקֹב אוֹמֵר. הָעוֹלָם הָזֶה
 דּוֹמֶה לְפְרוּזְדוֹר בַּפִּנִּי הָעוֹלָם הַבָּא. הַתֵּן עֲצָמָה בְּפְרוּזְדוֹר בְּדִי שֶׁתִּכְנֶם
 לְמִרְקָלִין: (יז) הוּא הָזֶה אוֹמֵר. יָפָה שְׁעָה אַחַת בְּתִשְׁבָּה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים
 בָּעוֹלָם הָזֶה מִכָּל חַיִּי הָעוֹלָם הַבָּא וְיָפָה שְׁעָה אַחַת שֶׁל קוֹרֵת רֹחַ
 בָּעוֹלָם הַבָּא מִכָּל חַיִּי הָעוֹלָם הָזֶה: (יח) רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן־אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר.
 אֵל תִּרְצֶה אֶת־חֲבֵרָה בְּשַׁעַת פְּעֻסוֹ. וְאֵל תִּנְחַמְהוּ בְּשַׁעַת שְׂמִתּוֹ מִטָּל
 לְפָנָיו. וְאֵל תִּשְׁאַל לוֹ בְּשַׁעַת גְּדוּדוֹ. וְאֵל תִּשְׁתַּדֵּל לְרֹאוֹתוֹ בְּשַׁעַת
 קְלָקְלָתוֹ: (יט) שְׁמוּאֵל הַקָּטָן אוֹמֵר. בְּנִפְל אוֹיְבָה אֶל־תִּשְׁמַח וּבְכַשְׁלוֹ
 אֶל־יִגַּל לָבֶה פֶּן־יִרְאֶה יְיָ וְרַע בְּעֵינָיו וְהָשִׁיב מַעְלֵיו אָפוֹ: (כ) אֱלִיעֶזֶר
 בֶּן־אֲבוּיָה אוֹמֵר. הַלּוֹמֵד יֵלֵךְ לָמָּה הוּא דוֹמָה. לְדִין כְּתוּבָה עַל גֵּיר
 חָדָשׁ וְהַלּוֹמֵד זָקֵן לָמָּה הוּא דוֹמָה לְדִין כְּתוּבָה עַל גֵּיר מַחוּק: רַבִּי יוֹסִי
 בֶּר יְהוּדָה אִישׁ בֶּפֶר הַבְּבֵלִי אוֹמֵר. הַלּוֹמֵד מִן הַקְּטָנִים לָמָּה הוּא דוֹמָה
 לְאוֹכֵל עֲנָבִים קָהוֹת וְשׁוֹתָה יַיִן מִגִּתּוֹ. וְהַלּוֹמֵד מִן הַזָּקֵנִים לָמָּה הוּא
 דוֹמָה. לְאוֹכֵל עֲנָבִים בְּשׁוֹלוֹת וְשׁוֹתָה יַיִן יָשָׁן. רַבִּי מֵאִיר אוֹמֵר אֵל
 תִּסְתַּפֵּל בְּקִנְקֵן. אֶלֶּא בָמָה שֵׁשׁ בּוֹ. יֵשׁ קִנְקֵן חָדָשׁ מִלֵּא יֵשָׁן וְיֵשָׁן
 שֶׁאִפִּילוֹ חָדָשׁ אֵין בּוֹ: (כא) רַבִּי אֱלִיעֶזֶר הַקָּפָר אוֹמֵר. הַקְּנָאָה. וְהַתְּאֵוָה.

מִשְׁמֶרֶת שְׁמוּצִיָּאָה אֶת־הֵינן וְקוֹלֶטֶת אֶת־הַשְּׁמֵרִים. וְנִפְּהָ שְׁמוּצִיָּאָה
 אֶת הַקֶּמֶחַ וְקוֹלֶטֶת אֶת־הַסֶּלֶת: (ט) כָּל־אֶהְבָּה שֶׁהִיא תְלוּיָה בְּדָבָר
 בְּטֵל דָּבָר בְּטֵלָה אֶהְבָּה. וְשִׁאינָה תְלוּיָה בְּדָבָר אֵינָה בְּטֵלָה לְעוֹלָם.
 אִיזוֹ הִיא אֶהְבָּה שֶׁהִיא תְלוּיָה בְּדָבָר זֶה אֶהְבֵּת אִמְנוֹן וְתָמָר וְשִׁאינָה
 תְלוּיָה בְּדָבָר זֶה אֶהְבֵּת דָּוִד וְיְהוֹנָתָן: (י) כָּל־מַחְלֶקֶת שֶׁהִיא לְשֵׁם שָׁמַיִם
 סוּפָה לְהַתְקִים. וְשִׁאינָה לְשֵׁם שָׁמַיִם אֵין סוּפָה לְהַתְקִים. אִיזוֹ הִיא
 מַחְלֶקֶת שֶׁהִיא לְשֵׁם שָׁמַיִם זֶה מַחְלֶקֶת הַלֵּל וְשָׁמִי. וְשִׁאינָה לְשֵׁם שָׁמַיִם
 זֶה מַחְלֶקֶת קֶדֶח וְכָל־עֲדָתוֹ: (יח) כָּל הַמְּזוּגָה אֶת הָרַבִּים אֵין חָטָא בָּא
 עַל־יָדוֹ. וְכָל־הַפְּחֻטִּיא אֶת־הָרַבִּים אֵין מַסְפִּיקִין בְּיָדוֹ לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה.
 מִשָּׁה זָכָה וְזָכָה אֶת־הָרַבִּים זָכֹות הָרַבִּים תְּלוּי בּוֹ. שְׁנֵאֲמַר צְדָקָת יי
 עֲשֵׂה וּמִשְׁפָּטָיו עִם־יִשְׂרָאֵל. יִרְבְּעֵם בֶּן נָבִשׁ חָטָא וְהַחֲטִיא אֶת הָרַבִּים
 חָטָא הָרַבִּים תְּלוּי בּוֹ שְׁנֵאֲמַר עַל חַטָּאת יִרְבְּעֵם אֲשֶׁר חָטָא וְאֲשֶׁר
 הַחֲטִיא אֶת־יִשְׂרָאֵל: (יט) כָּל־מִי שִׁישׁ בּוֹ שְׁלֹשָׁה דְּבָרִים הִלְלוּ הִיא
 מִתְלַמְּדִיו שֶׁל אַבְרָהָם אַבִּינוּ. וְשְׁלֹשָׁה דְּבָרִים אַחֲרִים הִיא מִתְלַמְּדִיו
 שֶׁל בְּלָעָם הָרָשָׁע. עֵין טוֹבָה וְרוּחַ נְמוּכָה וְנִפְּשׁ שְׁפֵלָה תְלַמְּדִיו שֶׁל
 אַבְרָהָם אַבִּינוּ. עֵין רָעָה וְרוּחַ גְּבוּהָה וְנִפְּשׁ רַחֲבָה תְלַמְּדִיו שֶׁל בְּלָעָם
 הָרָשָׁע: מִחֲבִין תְלַמְּדִיו שֶׁל אַבְרָהָם אַבִּינוּ לְתַלְמִידִיו שֶׁל בְּלָעָם
 הָרָשָׁע. תְלַמְּדִיו שֶׁל אַבְרָהָם אַבִּינוּ אוֹכְלִין בְּעוֹלָם הַזֶּה וְנוֹחֲלִין הָעוֹלָם
 הַבָּא. שְׁנֵאֲמַר לְהַנְחִיל אֶהְבִּי יֵשׁ וְאַצְרֵתִיהֶם אֲמַלֵּא: תְלַמְּדִיו שֶׁל
 בְּלָעָם הָרָשָׁע יוֹרֵשִׁין גִּיהֶנֶם וְיִורְדִין לְבָאָר שְׁחַת שְׁנֵאֲמַר וְאַתָּה וְאֱלֹהִים ו
 תּוֹרִידֶם לְבָאָר שְׁחַת אֲנֹשִׁי דָמִים וּמְרָמָה לֹא יַחֲצִי יְמֵיהֶם וְאֲנִי אֲכַבֵּשׁ־
 בָּךְ: (כ) יְהוּדָה בֶּן תִּימָא אוֹמֵר. הָיוּ עָזוּ בְּנִמְר וְקָל בְּנֶשֶׁר. רָץ בְּצִבִּי
 וְגִבּוֹר בְּאֵרִי לַעֲשׂוֹת רָצוֹן אָבִיךָ שֶׁבְּשָׁמַיִם: הוּא הָיָה אוֹמֵר. עָז פָּנִים
 לְגִיהֶנֶם וּבִשְׁת פָּנִים לְבֶן עֵדֶן: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ שִׁיבָנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ:
 (כא) הוּא הָיָה אוֹמֵר. בֶּן־חֲמֵשׁ שָׁנִים לְמִקְרָא. בֶּן־עֶשְׂרִי שָׁנִים לְמִשְׁנָה.
 בֶּן־שְׁלֹש־עֶשְׂרֵה לְמִצּוֹת. בֶּן־חֲמֵשׁ־עֶשְׂרֵה לְגִמְרָא. בֶּן־שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה
 לְחֻפָּה. בֶּן־עֶשְׂרִים לְרִדּוּף. בֶּן־שְׁלֹשִׁים לְכַח. בֶּן־אַרְבָּעִים לְבִינָה. בֶּן־
 חֲמִשִּׁים לַעֲצָה. בֶּן־שִׁשִּׁים לְזִקְנָה. בֶּן־שִׁבְעִים לְשִׁיבָה. בֶּן־שְׁמוֹנִים
 לְגִבּוֹרָה. בֶּן־תְּשַׁעִים לְשׁוּחַ. בֶּן־מֵאָה כָּאֵלּוּ מֵת וְעֵבֶר וּכְטֵל מִן הָעוֹלָם:
 (כב) בֶּן־בֶּן בֶּן אוֹמֵר הַפֶּדֶף־בָּה וְהַפֶּדֶף־בָּה דְכִלָּא בָּהּ וְכָה תַחֲזִי וְסִיב וּבִלְהָ
 בָּהּ. וּמִנָּה לֹא תִזְעֶה שְׂאֵין לָךְ מִדָּה טוֹבָה הִימָנָה: (כג) בֶּן־הָא הָא אוֹמֵר
 לְפֻּם צִעְרָא אֲנִיָּא: רַבִּי חֲנִינָה זִיטע 83

והשֹׁמֵר. הַפֶּתַח. וְהַמִּכְתָּב. וְהַלְחוֹת. וַיֵּשׁ אוֹמְרִים אֵף הַמַּזְיָקִין. וּקְבוּרָתוֹ
 שֶׁל מֹשֶׁה. וְאֵילָיו שֶׁל אֲבִרְהָם אָבִינוּ. וַיֵּשׁ אוֹמְרִים אֵף אֲצִבְת בְּצִבְתִּי
 עֲשׂוּיָהּ: (ו) שִׁבְעָה דְּבָרִים בְּגִלָּם וְשִׁבְעָה בְּחֶכֶם. חֶכֶם אֵינוֹ מְדַבֵּר לִפְנֵי
 מִי שֶׁגָּדוֹל מִמֶּנּוּ בְּחֶכְמָה וּבְמִנִּין. וְאֵינוֹ נִכְנָס לְתוֹךְ דְּבָרֵי חֲכָמוֹ. וְאֵינוֹ
 נִבְהֵל לְהָשִׁיב. שׂוֹאֵל בְּעִנְיָן. וּמַשִּׁיב בְּהִלְכָּהּ וְאוֹמֵר עַל רֹאשׁוֹן רֹאשׁוֹן.
 וְעַל אַחֲרוֹן אַחֲרוֹן. וְעַל מַה־שֶּׁלֹּא שָׁמַע אוֹמֵר לֹא שָׁמַעְתִּי. וּמוֹדָה עַל
 הָאֲמֶת. וְחִלּוּפִיהֶן בְּנוֹלָם: (ח) שִׁבְעָה מִיָּנִי פּוֹרְעָנוּת בָּאֵין לְעוֹלָם עַל
 שִׁבְעָה גּוֹפֵי עֲבָרָה. מְקַצֵּתֵן מַעֲשָׂדִין וּמְקַצֵּתֵן אֵינָן מַעֲשָׂדִין. רָעָב שֶׁל
 בְּצִדָּת בָּא. מְקַצֵּתֵן רָעִים וּמְקַצֵּתֵן שְׂבָעִים: גָּמָרוּ שֶׁלֹּא לַעֲשׂוֹר רָעָב
 שֶׁל מְהוּמָה וְשֶׁל בְּצִדָּת בָּא: וְשֶׁלֹּא לִטְוֹל אֶת־הַחֹלָה רָעָב שֶׁל בְּלִיָּה
 בָּא: דְּבָר בָּא לְעוֹלָם עַל מִיתוֹת הָאֲמוּרוֹת בַּתּוֹרָה שֶׁלֹּא נִמְסְרוּ לְבִירַת
 דִּין וְעַל פִּירוֹת שְׂבִיעִית: חָרָב בָּא לְעוֹלָם. עַל עֲנוּי הַדִּין. וְעַל עֲוֹת
 הַדִּין. וְעַל הַמּוֹרִים בַּתּוֹרָה שֶׁלֹּא בְּהִלְכָּהּ: (ט) חֵיהָ רָעָה בָּאָה לְעוֹלָם
 עַל שְׂבוּעַת שׂוֹא וְעַל חִלוּל הַשֵּׁם: גָּלוּת בָּאָה לְעוֹלָם עַל עֹבְדֵי אֱלִילִים
 וְעַל גָּלוּי עֲרִיּוֹת וְעַל שְׂפִיכוֹת דָּמִים וְעַל שְׁמִטַּת הָאָרֶץ: בְּאַרְבָּעָה
 פְּרָקִים הִדְבֵּר מִתְרַפֶּה בְּרִבִּיעִית וּבִשְׂבִיעִית וּבְמוֹצָאֵי שְׂבִיעִית וּבְמוֹצָאֵי
 הַחֹג שֶׁפָּכַל שָׁנָה וְשָׁנָה: בְּרִבִּיעִית מִפְּנֵי מַעֲשֵׂר עָנִי שֶׁבְּשָׁלִישִׁית.
 בִּשְׂבִיעִית מִפְּנֵי מַעֲשֵׂר עָנִי שֶׁבְּשָׁשִׁית. בְּמוֹצָאֵי שְׂבִיעִית מִפְּנֵי פִּירוֹת
 שְׂבִיעִית. בְּמוֹצָאֵי הַחֹג שֶׁפָּכַל שָׁנָה וְשָׁנָה מִפְּנֵי גִזְל מִתְּנוּרַת עֲנִיִּים:
 (י) אַרְבַּע מִדּוֹת בָּאָדָם הָאוֹמֵר שְׁלִי שְׁלִי וְשִׁלְךָ שְׁלִי וְשִׁלְךָ שְׁלִי וְשִׁלְךָ שְׁלִי:
 וַיֵּשׁ אוֹמְרִים זֶה מִדַּת סְדוּם. שְׁלִי שְׁלִי וְשִׁלְךָ שְׁלִי עִם הָאָרֶץ. שְׁלִי שְׁלִי
 וְשִׁלְךָ שְׁלִי חֲסִיד. שְׁלִי שְׁלִי וְשִׁלְךָ שְׁלִי וְשִׁלְךָ שְׁלִי: (יא) אַרְבַּע מִדּוֹת בְּדַעוֹת
 נִזְחַח לְכַעֲס וְנִזְחַח לְרִצּוֹת יֵצֵא הַפֶּסֶדוֹ בְּשִׁכְרוֹ. קָשָׁה לְכַעֲס וְקָשָׁה לְרִצּוֹת
 יֵצֵא שְׂכָרוֹ בְּהַפְסְדוֹ. קָשָׁה לְכַעֲס וְנִזְחַח לְרִצּוֹת חֲסִיד. נִזְחַח לְכַעֲס וְקָשָׁה
 לְרִצּוֹת רָשָׁע: (יב) אַרְבַּע מִדּוֹת בְּתַלְמִידִים. מַהֵר לְשִׁמוּעַ וּמַהֵר לְאַבֵּד
 יֵצֵא שְׂכָרוֹ בְּהַפְסְדוֹ. קָשָׁה לְשִׁמוּעַ וְקָשָׁה לְאַבֵּד יֵצֵא הַפֶּסֶדוֹ בְּשִׁכְרוֹ.
 מַהֵר לְשִׁמוּעַ וְקָשָׁה לְאַבֵּד זֶה חֵלֶק טוֹב. קָשָׁה לְשִׁמוּעַ וּמַהֵר לְאַבֵּד זֶה
 חֵלֶק רָע: (יג) אַרְבַּע מִדּוֹת בְּנוֹתָנִי צְדָקָה. הַרוֹצֵה שִׂיתָן וְלֹא יִתְּנוּ
 אֲחֵרִים. עֵינֹו רָעָה בְּשָׁל אֲחֵרִים. יִתְּנוּ אֲחֵרִים וְהוּא לֹא יִתֵּן עֵינֹו רָעָה
 בְּשָׁלוֹ. יִתֵּן וְיִתְּנוּ אֲחֵרִים חֲסִיד. לֹא יִתֵּן וְלֹא יִתְּנוּ אֲחֵרִים רָשָׁע: (יד) אַרְבַּע
 מִדּוֹת בְּהוֹלְבֵי בֵּית הַמִּדְרָשׁ. הוֹלֵךְ וְאֵינוֹ עוֹשֶׂה שֹׁכֵר הַלִּיכָה בִּידוֹ. עוֹשֶׂה
 וְאֵינוֹ הוֹלֵךְ שֹׁכֵר מַעֲשֶׂה בִּידוֹ. הוֹלֵךְ וְעוֹשֶׂה חֲסִיד. לֹא הוֹלֵךְ וְלֹא עוֹשֶׂה
 רָשָׁע: (טו) אַרְבַּע מִדּוֹת בִּישְׁבִּיבִים לִפְנֵי חֲכָמִים. סְפּוּג וּמִשְׁפָּךְ מִשְׁמַרְת
 וְנִפְּחָה. סְפּוּג שֶׁהוּא סוֹפֵג אֶת־הַכֹּל. וּמִשְׁפָּךְ שֶׁמִּכְנִים בּוֹ וּמוֹצִיא בּוֹ.

שִׁישְׁלָם לָךְ שֶׁכֶּר פְּעֻלָּתְךָ: (ו) גְּדוּלָה תוֹרָה יוֹתֵר מִן הַכְּהֻנָּה וּמִן הַמַּלְכוּת. שְׁחֵמְלָכוֹת נִקְנִית בְּשָׁלָשִׁים מַעֲלוֹת. וְהַכְּהֻנָּה בְּעֶשְׂרִים וָאַרְבַּע. וְהַתּוֹרָה נִקְנִית בְּאַרְבָּעִים וּשְׁמוֹנֶה דְּבָרִים. וְאֵלּוּ הֵן. בְּתַלְמוּד. בְּשִׁמְיעַת הָאָזֵן. בְּעֵרִיכַת שְׁפָתַיִם. בְּבִיעַת הַלֵּב. בְּאַיְמָה. בְּיִרְאָה. בְּעֵנוּה. בְּשִׁמְחָה. בְּטַהֲרָה. בְּשִׁמּוּשׁ חֻכָּמִים. בְּדִקְדּוּק חֻבְרִים. בְּסַלְפוּל הַתַּלְמִידִים. בְּיִשׁוּב. בְּמִקְרָא. בְּמִשְׁנָה. בְּטַהֲרָה. בְּמִיעוּשׁ סְחוּרָה. בְּמִיעוּשׁ דֶּרֶךְ אֶרֶץ. בְּמִיעוּשׁ תַּעֲנוּג. בְּמִיעוּשׁ שְׂנָה. בְּמִיעוּשׁ שִׁיחָה. בְּמִיעוּשׁ שְׁחוּק. בְּאֶרֶךְ אֶפֶסִים. בְּלֵב טוֹב. בְּאַמוּנַת חֻכָּמִים. בְּקַבְּלַת הַסְּפִירִין. הַמַּפִּיר אֶת־מִקְוָמוֹ. וְהַשֹּׁמֵחַ בְּחֻלְקוֹ. וְהַעֲשֶׂה סִיג לְדִבְרָיו. וְאֵינּוּ מַחֲזִיק טוֹכָה לַעֲצָמוֹ. אֶהוּב. אוֹהֵב אֶת־הַמָּקוֹם. אוֹהֵב אֶת־הַבְּרִיּוֹת. אוֹהֵב אֶת־הַצְּדָקוֹת. אוֹהֵב אֶת־הַמַּיִשְׁרִים. אוֹהֵב אֶת־הַתּוֹכְחוֹת. וּמַתְּרַחֵק מִן־הַכְּבוֹד. וְלֹא מִגִּים לְבוֹ בְּתַלְמוּדוֹ. וְאֵינּוּ שֹׁמֵחַ בְּהוֹרָאָה. נוֹשֵׂא בַּעֲוֹל עִם חֻבְרוֹ. וּמַכְרִיעוֹ לְכַף זְכוּת. וּמַעֲמִידוֹ עַל הָאֵמֶת וּמַעֲמִידוֹ עַל הַשְּׁלוֹם. וּמַתְּנֵשֵׁב לְבוֹ בְּתַלְמוּדוֹ. שׂוֹאֵל וּמַשִּׁיב שׁוּמַע וּמוֹסִיף. חֲלוּמָד עַל־מִנְתָּה לְלַמֵּד. וְחֲלוּמָד עַל־מִנְתָּה לַעֲשׂוֹת. הַמַּחֲפִים אֶת־רַבּוֹ. וְהַמְּבֹנֵן אֶת־שְׁמוּעָתוֹ. וְהָאוֹמֵר דֶּבֶר בְּשֵׁם אוֹמְרוֹ. הָאֵל לְמַדָּה בְּלִי־הָאוֹמֵר דֶּבֶר בְּשֵׁם אוֹמְרוֹ מִבֵּיא גְּאוּלָּה לַעֲוֹלָם. שְׁנֵאמַר וְהָאֵמֶר אֶסְתֵּר לְמַלְךְ בְּשֵׁם מְרֻדְכִי: (ו) גְּדוּלָה תוֹרָה שֶׁהִיא נֹתֶנֶת חַיִּים לַעֲשִׂיָּה בַּעֲוֹלָם הַזֶּה וּבַעֲוֹלָם הַבָּא שְׁנֵאמַר כִּי חַיִּים הֵם לְמַצְאֵיהֶם וּלְכָל־בָּשָׂרוֹ מִרְפָּא: וְאוֹמֵר. רַפְּאוּרָה תְּהִי לְשִׁרְךָ וּשְׁקוּי לַעֲצָמוֹתֶיךָ: וְאוֹמֵר. עֵץ חַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים בָּהּ. וְתַמְכִּיָּה מֵאֲשֶׁר: וְאוֹמֵר. כִּי לֹוֶת חֵן הֵם לְרֹאשֶׁךָ. וְעֵנְקִים לְגִרְגְּרוֹתֶיךָ: וְאוֹמֵר. תִּתֵּן לְרֹאשֶׁךָ לֹוֶת־חֵן. עֲטֹרַת תְּפָאֶרֶת תַּמְלִיגְךָ: וְאוֹמֵר. כִּי־כִי יִרְבוּ יְמֶיךָ. וְיוֹסִיפוּ לָךְ שָׁנוֹת חַיִּים: וְאוֹמֵר. אֶרֶךְ יָמִים בְּיַמֶּיךָ. בְּשִׁמְאַלָּה עֲשֶׂר וְכְבוֹד: וְאוֹמֵר. כִּי אֶרֶךְ יָמִים וּשְׁנוֹת חַיִּים וְשְׁלוֹם יוֹסִיפוּ לָךְ: (ח) רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יְהוּדָה מְשׁוּם רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי אוֹמֵר הַנּוֹי וְהַפֶּחַ וְהַעוֹשֶׁר וְהַכְּבוֹד וְהַחֲכָמָה וְהַזְקָנָה וְהַשִּׁיבָה וְהַבְּנִים נֶאֱחָ לַצְּדִיקִים וְנֶאֱחָ לַעֲוֹלָם. שְׁנֵאמַר עֲטֹרַת תְּפָאֶרֶת שִׁיבָה בְּדֶרֶךְ צְדָקָה תִּפְאָצָא: וְאוֹמֵר תְּפָאֶרֶת בַּחוּרִים בָּחִם וְהַדָּר זְקֵנִים שִׁיבָה: וְאוֹמֵר עֲטֹרַת זְקֵנִים בְּנֵי־בָנִים. וְתְּפָאֶרֶת בָּנִים אֲבוֹתָם: וְאוֹמֵר וְחַפְרָה הַלְבָנָה וּבוֹשָׁה חַחְמָה כִּי מַלְךְ יִי צְבָאוֹת בְּהַר צִיּוֹן וּבִירוּשָׁלַם. וְנִגְדַּד זְקִנּוֹ כְּבוֹד: (ט) רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן־מִנְסִיָּה אוֹמֵר אֵלּוּ שְׁבַע מַדּוֹת שְׁמַנּוּ חֻכָּמִים לַצְּדִיקִים כָּלָם נִתְקִימוּ בְּרַבִּי וּבְכִנּוּי: אָמַר רַבִּי יוֹסִי בֶּן קַסְמָא פַּעַם אָחַת הָיִיתִי מְהֻלָּךְ בְּדֶרֶךְ וּפָגַע בִּי אָדָם אֶחָד. וְנָתַן לִי שְׁלוֹם. וְהַחֲזִירְתִּי לוֹ שְׁלוֹם. אָמַר לִי רַבִּי מֵאִיזָה מְקוֹם אָתָּה. אָמַרְתִּי לוֹ מֵעִיר גְּדוּלָה שֶׁל חֻכָּמִים וְשֶׁל סוֹפְרִים אָנִי. אָמַר לִי

פרק ששי

כל ישראל ייטע פ"ב.

(א) שְׁנֵי חֻכְמִים בְּלִשׁוֹן הַמִּשְׁנָה בְּרוּךְ שֶׁבָּחַר בָּהֶם וּבְמִשְׁנָתָם: רַבִּי מֵאִיר אָמַר כָּל הָעוֹסֵק בַּתּוֹרָה לְשִׁמְיָהּ זוֹכֵה לְדַבָּרִים הַרְבֵּה. וְלֹא עוֹד אֲלֵא שֶׁכָּל־הָעוֹלָם בָּלוּ בְּדִי הוּא לוֹ. נִקְרָא רַע. אָהוּב אֹהֵב אֶת־הַמָּקוֹם. אֹהֵב אֶת־הַבְּרִיּוֹת. מְשַׁמֵּחַ אֶת־הַמָּקוֹם. מְשַׁמֵּחַ אֶת־הַבְּרִיּוֹת. וּמְלַבֵּשְׁתוֹ עֲנוּה וִירָאָה. וּמְכַשְׂרֵתוֹ לַהֲיוֹת צַדִּיק חֲסִיד יֵשֶׁר וְנֶאֱמָן. וּמְרַחֲקֵתוֹ מִן־הַחֲטָא. וּמְקַרְבֵּתוֹ לִיְדֵי זְכוּת. וְנִהְיִין מִמֶּנּוּ עֲצָה וְתוֹשִׁיָּה. בִּינָה וְגִבּוּרָה. שְׁנֶאֱמַר לִי עֲצָה וְתוֹשִׁיָּה. אֲנִי בִינָה לִי גִבּוּרָה. וְנוֹתַנָּת לוֹ מַלְכוּת וּמִמְשָׁלָה וְחֻקּוֹר דִּין. וּמַגְלִין לוֹ רֵזִי תוֹרָה. וְנַעֲשֶׂה בְּמַעֲשֵׁי הַמִּתְגַּבֵּר וּבְגִדָּהר שְׂאִינוּ פוֹסֵק. וְהוּא צָנוּעַ. וְאֶרְךְ רוּחַ. וּמוֹחֵל עַל עֲלָבוֹנוֹ. וּמַגְדִּילָתוֹ וּמְרומֶמֶתוֹ עַל כָּל־הַמַּעֲשִׂים: (ב) אָמַר רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־לֵוִי בְּכֹל־יוֹם וְיוֹם בַּת־קוֹל יוֹצֵאת מִהָר חוֹרֵב וּמִבְּרִזָּה וְאוֹמֶרֶת. אוֹי לָהֶם לַבְּרִיּוֹת מַעֲלָבוֹנָה שֶׁל תּוֹרָה. שֶׁכָּל מִי שְׂאִינוּ עוֹסֵק בַּתּוֹרָה נִקְרָא בְּזוּמָה. שְׁנֶאֱמַר גְּזֵם זָהָב בְּאֶפֶס חֲזִיר אִשָּׁה יָפָה וְסֶרֶת טַעַם: וְאוֹמֶר וְהִלַּחַת מַעֲשֵׂה אֱלֹהִים הַמָּה וְחַמְכָּתֵב מִכָּתֵב אֱלֹהִים הוּא חֲרוּת עַל־הַלְחֹת. אַל־תִּקְרָא חֲרוּת אֲלֵא חֲרוּת. שְׂאִין לָךְ בֶּן־חֲזוֹרִין אֲלֵא מִי שֶׁעוֹסֵק בַּתְּלֻמוֹד תּוֹרָה. וְכָל מִי שֶׁעוֹסֵק בַּתְּלֻמוֹד תּוֹרָה הָרִי זֶה מַתְעֵלָה. שְׁנֶאֱמַר וּמִמֶּתְנֶה נַחֲלִיאֵל וּמַגְדִּילִיאֵל בָּמוֹת: (ג) הַלּוֹמֵד מִחֲבִירוֹ פֶּרֶק אֶחָד. אוֹ הִלְכָה אֶחָת. אוֹ פֶּסוּק אֶחָד. אוֹ דְבוּר אֶחָד. אוֹ אֶפִּילוֹ אוֹת אֶחָת. צָרִיךְ לְנַהַגְבּוֹ בְּבוֹד. שֶׁכֵּן מְצִינוּ בְּדוֹד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל שֶׁלֹּא לָמַד מֵאַחִיתוֹפֶל אֲלֵא שְׁנֵי דְבָרִים בְּלִבָּד קָרָא רַבּוֹ אֱלוֹפוֹ וּמִידְעוֹ. שְׁנֶאֱמַר וְאַתָּה אֲנוֹשׁ בְּעַרְפִּי אֱלוֹפִי וּמִידְעִי: וְהֵלֵא דְבָרִים קַל וְחֹמֶר. וּמֵה־דָּוִד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל שֶׁלֹּא לָמַד מֵאַחִיתוֹפֶל אֲלֵא שְׁנֵי דְבָרִים בְּלִבָּד. קָרָא רַבּוֹ אֱלוֹפוֹ וּמִידְעוֹ. הַלּוֹמֵד מִחֲבִירוֹ פֶּרֶק אֶחָד אוֹ הִלְכָה אֶחָת אוֹ פֶּסוּק אֶחָד אוֹ דְבוּר אֶחָד אוֹ אֶפִּילוֹ אוֹת אֶחָת. עַל אַחַת בָּמָה וּכְמָה שֶׁצָּרִיךְ לְנַהַגְבּוֹ בְּבוֹד. וְאִין בְּבוֹד אֲלֵא תּוֹרָה שְׁנֶאֱמַר בְּבוֹד חֻכְמִים יִנְחִלוּ וְתַמִּימִים יִנְחִלוּ טוֹב: וְאִין טוֹב אֲלֵא תּוֹרָה. שְׁנֶאֱמַר כִּי לָקַח טוֹב נִתְּנִי לָכֶם תּוֹרָתִי אֵל תַּעֲזֹבוּ: (ד) כִּךְ הִיא הַרְבֵּה שֶׁל תּוֹרָה פֶּת בְּמִלָּה תֹאכֵל וּמִים בְּמִשְׁוֹרָה תִּשְׁתֶּה. וְעַל הָאָרֶץ תִּישָׁן. וְחֲזִי צֶעַר תַּחְתֶּיהָ. וּבַתּוֹרָה אַתָּה עֹמֵל. אִם אַתָּה עֹשֶׂה בֶּן. אֲשֶׁרִיךְ וְטוֹב לָךְ. אֲשֶׁרִיךְ בְּעוֹלָם הַזֶּה. וְטוֹב לָךְ לְעוֹלָם הַבָּא: (ה) אַל־תִּבְקֶשׁ גְּדֻלָּה לְעִצְמוֹךְ. וְאַל תַּחֲמוֹד בְּבוֹד. יוֹתֵר מִלְּמוֹדֶךָ עֲשֵׂה. וְאַל תַּתְּאוּה לְשִׁלְחָנְךָ שֶׁל מְלָכִים. שֶׁשִּׁלְחָנְךָ גְּדוֹל מְשִׁלְחָנְךָ. וְכִתְרֶךָ גְּדוֹל מִכִּתְרֶךָ. וְנֶאֱמָן הוּא פֶּעַל מְלֹאכְתְּךָ

חֲסִיתִי הַרְוִיד עָמִי תַחְתִּי: יי מָה אָדָם וְתַדְעֵהוּ בֶן-אָנוּשׁ
וְתַחֲשִׁבְהוּ: אָדָם לִהְבֵּל דָּמָה יָמָיו כְּצֹל עוֹבֵר: יי הַט
שְׁמִיךְ וְתִרַד נַעֲבָהִים וַיַּעֲשֵׂנוּ: בְּרוּךְ בָּרַק וְתַפִּיצֵם שְׁלַח
חֲצִיךְ וְתַהַמֵּם: שְׁלַח יְדִיךְ מִמָּרוֹם פָּצְנִי וְהַצִּילֵנִי מִמַּיִם
רַבִּים מִיַּד בְּנֵי גִכְר: אֲשֶׁר פִּיהֶם דִּבֶּר שְׁוֹא וַיִּמְיָנִם יָמִין
שֶׁקֶר: אֱלֹהִים שִׁיר חֲדָשׁ אֲשִׁירָה לָךְ בְּנִגְבֵּל עֲשׂוֹר אֲזַמְּרָה
לָךְ: חֲנוּתֶן תַּשְׁוִיעָה לַמְּלָכִים הַפּוֹצֵה אֶת-דָּדוֹר עֲבָדוֹ מִחֶרֶב
רָעָה: פָּצְנִי וְהַצִּילֵנִי מִיַּד בְּנֵי גִכְר אֲשֶׁר פִּיהֶם דִּבֶּר שְׁוֹא
וַיִּמְיָנִם יָמִין שֶׁקֶר: אֲשֶׁר בְּגִינוּ בְּנִמְיָעִים מְגִדְלִים בְּנִעֲוִרֵיהֶם
בְּנוֹתֵינוּ כְּזוֹיֹת מִחֲטָבוֹת תִּבְגִּית הַיִּכְבֵּל: מְזוֹיֵנוּ מִלֵּאִים
מִפִּיקִים מִזֶּן אֱלֹהִין צֹאנֵינוּ מֵאֲלִיפּוֹת מְרַבְּבוֹת בַּחוּצוֹתֵינוּ:
אֲלוֹפֵינוּ מִסְּבָלִים אֵין פֶּרֶץ וְאֵין יוֹצֵאת וְאֵין צֹחֶחַ
בְּרַחוֹבוֹתֵינוּ: אֲשֶׁרִי הָעָם שֶׁכָּבַח לוֹ אֲשֶׁרִי הָעָם שְׂוִי אֱלֹהִיו:
לְמַנְצָה בְּנִגְיָנוֹת מִזְמוֹר שִׁיר: אֱלֹהִים יִחַנְנוּ וַיִּכְרְבוּ יָאֵר פָּנָיו
אֶתְנוּ סֵלָה: לְדַעַת בְּאַרְצֵן דִּרְבָּךְ בְּכָל-גּוֹיִם: שְׁוַעֲתָךְ: יוֹדֶךָ עַמִּים אֱלֹהִים!
יוֹדֶךָ עַמִּים כָּלֶם: יִשְׁמַחוּ וַיִּרְנְנוּ לְאֻמִּים כִּי-תִשְׁפּוֹט עַמִּים מִישׁוֹר וּלְאֻמִּים!
בְּאַרְצֵן תִּנָּחֵם סֵלָה: יוֹדֶךָ עַמִּים! אֱלֹהִים יוֹדֶךָ עַמִּים כָּלֶם: אֶרֶץ נִתְּנָה
יְבוּלָה יִכְרְבוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ: יִכְרְבוּ אֱלֹהִים וַיִּירָאוּ אוֹתוֹ כָּל-אִפְסֵי-אֶרֶץ:

יברכך יי מציון עשה שמים וארץ:

זמן בעטנט מעריב פֿון וועכענטזאגן, שמונטעט זיין שמונה עשרה ביים אנוש בינה דמן;
דערט סטעהענדיג אתה חוננתנו זיין; נאך שמונה עשרה זאגט דעך חון חצי קדיש, דמן
וויכר נאכסטעהענדיגס ויהי נועם ואתה קדוש געזאגט. ווען זיין זיינעט דעך קענטענדיגן: זעקס
וועכענטזאגט זיין יום טוב פֿעלזט, וויכר ויהי נועם ואתה קדוש ניכט געזאגט, דמן זאגט דעך
חון קדיש מיט תתקבל. ווען תשעה באב זין מוצאי שבת פֿעלזט, זאגט זיין נאך ואתה קדוש:

**ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ויבַעֲשֶׂה יְדִינוּ
בוֹנְנָה עֲלֵינוּ ויַבַּעֲשֶׂה יְדִינוּ בּוֹנְנָהוּ:**

יֹשֵׁב בְּסֶחֶר עֲלִיִן כְּצֹל שְׂדֵי יִתְלַוֵּן: אָמַר לִי מַחְסִי וּמַצּוֹדֹתֵי
אֱלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ: כִּי הוּא יַצִּילֵךְ מִפֶּחַ יְקוֹשׁ מְדַבֵּר חַוִּית: בְּאַכְרָתוֹ יִסְךְ לָךְ
וְתַחַת בְּגָפָיו תַּחֲסֶה צִנָּה וְסוֹחֶרֶה אֲמַתּוֹ: לֹא-תִירָא מִפֶּחַד לִילָה מִחֶץ
יַעֲוֶה יוֹמָם: מְדַבֵּר בְּאִפֶּל יִחְלֹף מִקְטֵב יִשׁוּד צִהָרִים: יִפֹּל מִצִּדָּה אֶלָּה
וּרְבָבָה מִימִינָךְ אֵלֶיךָ לֹא יָגֵשׁ: רַק בְּעֵינֶיךָ תִּבְטֹחַ, וּשְׁלֵמַת רִשְׁעִים
תִּרְאֶה: כִּי אַתָּה יי מַחְסִי עֲלִיִן שְׂמַת מַעֲוָנָה: לֹא תֵאָנֶה אֵלֶיךָ רָעָה
וְגַבַּע לֹא-יִקְרַב בְּאַהֲלָךְ: כִּי מִלֵּאכָיו יִצִּיחַ לָךְ, לְשִׁמְרָךְ בְּכָל-דִּרְכֶיךָ:

רבי רצונך שתדור עמנו במקומנו ואני אתן לך אלה אלהים דיגרי וזהב ואבנים טובות ומרגליות. אמרתי לו אם אתה נותן לי כל־כסף וזהב ואבנים טובות ומרגליות שפעולם איני דר אלא במקום תורה. וכן כתוב בספר תהלים על־ידי דוד מלך ישראל. טוב־לי תורת־פיך מאליי זהב וכסף: ולא עוד שבשעת פטירתו של אדם אין מלוין לו לאדם לא כסף ולא זהב ולא אבנים טובות ומרגליות אלא תורה ומעשים טובים בלבד. שנאמר ביהושע הלכה תנחה אתה בשכבה תשמור עליך והקיצות היא תשיחה: ביהושע הלכה תנחה אתה פעולם תזה. בשכבה תשמור עליך בקבר. והקיצות היא תשיחה לעולם הבא. ואומר לי הכסף ולי הזהב נאם " צבאות: (י) חמשה קנגנים קנה הקדוש ברוך הוא בעולמו. ואלו הן. תורה קנגן אחד. שמים וארץ קנגן אחד. אברהם קנגן אחד. ישראל קנגן אחד. בית המקדש קנגן אחד: תורה מגין. דכתיב " קנגי ראשית דרבו קדם מפעליו מאז: שמים וארץ מגין דכתיב בזה אמר " השמים כסאי והארץ הדם רגלי איזה בית אשר תבנו־לי ואיזה מקום מנוחתי ואומר מה־דרבו מפעלך. " בלם בחכמה עשית מלאה הארץ קנגיך: אברהם מגין דכתיב ויברכהו ויאמר ברוך אברהם לאל עליון קנה שמים וארץ: ישראל מגין דכתיב עד יעבר עמך " עד־יעבר עסיו קנית: ואומר לקדושים אשר בארץ ההם ואדירי כל חפצי בם: בית המקדש מגין דכתיב מכון לשבתך פעלת " מקדש אדני בוננו ידך: ואומר ויביאם אל־גבול קדשו חרצה קנחה ימינו: (יא) כל מה־שפרא הקדוש ברוך הוא בעולמו לא בראו אלא לכבודו. שנאמר כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו יצרתיו אף־עשיתיו: ואומר " וימלך לעולם ועד:

רבי חנניה בן־עקשיא אומר רצה הקדוש ברוך הוא לזכות את־ישראל לפיכך חרפה להם תורה ומצות שנאמר " חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר:

סדר ערבית למוצאי שבת

מוצאי שבת ויכר ניכט פהער געבעטעט, ביז ווען דיין ערסטען דרייט סטענעט זינט, קדער וועניגסטענס סען זעקס זען דער לייט מיט, מוזט בעפער ווען וואו רחום, מנענגט, ווערדען דינע לוייט מזמורים געזונגען, מויסער ווען תשעה באב מן מוצאי שבת פעלט.

ההים קע"ז לְדוֹד בְּרוּךְ יי צוֹרֵי הַמִּלְמַד יְדֵי לִקְרֹב אַצְבָּעוֹתַי לְמַלְחָמָה: חֲסִדֵי וּמַצֻּדָתִי מִשְׁנִבִּי וּמִפְלָמִי לִי מִגְּנִי וְבוֹ

אָמַרְךָ אֲוֶרְרִיךָ אַרְוֹר וּמַבְרִיךָ בְּרוּךְ. וְאֵל שְׂדֵי
 יִבְרַךְ אֶתְךָ וַיִּפְרֶךָ וַיִּרְבֶּךָ וְהִיִּית לְקַחֵל עַמִּים:
 וַיִּתֵּן לְךָ אֶת בְּרַבַּת אַבְרָהָם לְךָ וּלְזֶרְעֶךָ אֶתְךָ
 לְרִשְׁתְּךָ אֶת־אֶרֶץ מִגְרִיךָ אֲשֶׁר־נָתַן אֱלֹהִים
 לְאַבְרָהָם: מֵאֵל אָבִיךָ וַיַּעֲזֹרְךָ וְאֵת שְׂדֵי וַיִּבְרַכְךָ
 בְּרָכוֹת שָׁמַיִם מֵעַל בְּרָכוֹת תְּהוֹם רוֹבֶצֶת תַּחַת
 בְּרָכוֹת שָׁדִים וָרָחִם: בְּרָכוֹת אָבִיךָ גָּבְרוּ עַל
 בְּרָכוֹת חֹזֵרֵי עַד־תָּאוֹת גִּבְעוֹת עוֹלָם תַּחֲיִין
 לְרֹאשׁ יוֹסֵף וּלְקַדְקוֹד גְּזִיר אֲחִיו: וְאַהֲבֶךָ
 וַיִּבְרַכְךָ וְחִרְבֶּךָ. וַיִּבְרַךְ פְּרִי בִטְנְךָ וּפְרִי אֲדָמָתְךָ
 הַגֶּנֶךָ וְתִירְשֶׁךָ וַיַּצְהֶרְךָ שֹׁגֵר אֶלְפִיךָ וַעֲשִׂתָּרַת
 צֶאֱנֶךָ עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם לְתַת
 לְךָ: בְּרוּךְ תִּהְיֶה מִפְּנֵי הָעַמִּים לֹא־יִהְיֶה בְּךָ
 עֶקֶר וְעֶקְרָה וּבְבִהְמָתְךָ: וְחִסִּיר יִי מִמֶּךָ כָּל חוֹלֵי
 וְכָל מַדּוּרָה מִצָּרִים הָרָעִים אֲשֶׁר יִדְעָתָ לֹא
 יִשְׁימֶם בְּךָ וַנִּתְּנָם בְּכָל שְׁנֵאִיךָ:

הַמֶּלֶךְ הַגָּאֹל אֲתִי מִפְּלִרְעִי יִבְרַךְ אֶת־הַנְּעָרִים וַיִּקְרָא
 בָּהֶם שְׁמֵי וְשֵׁם אָבִתִּי אַבְרָהָם וַיַּצְחֵק וַיִּדְּנֵנוּ לָרֹב בַּקֶּרֶב
 הָאֶרֶץ: יִי אֱלֹהֵיכֶם הִרְבָּה אֶתְכֶם וְהִנֵּכֶם הַיּוֹם כְּכֹזְבֵי הַשָּׁמַיִם
 לָרֹב: יִי אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם יוֹסֵף עֲלֵיכֶם בָּכֶם אֵלֶּה פְּעָמִים
 וַיִּבְרַךְ אֶתְכֶם בְּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָכֶם:

בְּרוּךְ אַתָּה בָּעִיר וּבְרוּךְ אַתָּה בַּשָּׂדֶה: בְּרוּךְ
 אַתָּה בְּבוֹאֶךָ. וּבְרוּךְ אַתָּה בְּצֵאתְךָ: בְּרוּךְ טַנְאֶךָ
 וּמִשְׁאֲרֶתְךָ: בְּרוּךְ פְּרִי־בִטְנְךָ וּפְרִי אֲדָמָתְךָ וּפְרִי
 בְּהֵמָתְךָ שֹׁגֵר אֶלְפִיךָ וַעֲשִׂתָּרוֹת צֶאֱנֶךָ: יִצּוּ יִי
 אֶתְךָ אֶת־הַבְּרָכָה בְּאַסְמִיךָ וּבְכָל מִשְׁלַח יָדְךָ

על־פנים ישאונה פן־תגור פאבן רגלך: על שחל ופתן תדרך תרמם
כפיר ותנין: בי בי חשק ואפלטתו אשגברו פי־ידע שמי: יקראני
ואענהו עמו אנכי בצרה אחלצהו ואכבדהו: אך ימים אשפיעהו
ואראהו בישועתי: אך ימים:

ואתה קדוש יושב תהלות ישראל: וקרא זה אל־זה ואמר קדוש
קדוש קדוש יי צבאות מלא כל־הארץ כבודו: ומקבלין הן מן הן ואמרין
קדיש בשמי מרומא עלאה בית שכינתה קדיש על־ארעא עובד גבורתה
קדיש לעלם ולעלמי עלמיא יי צבאות מלא כל־ארעא זיו יקרה:
ותשאני רוח ואשמע אחרי קול רעש גדול פרוץ כבודי ממקומו
ונטלתני רוחא ושמעת בתרי קל־זע סניא דמשבחין ואמרין: פריך
יקרא דיי מאתר בית שכינתה. יי ימלך לעולם ועד: יי מלכותה קאם
לעלם ולעלמי עלמיא: יי אלהי אברהם יצחק וישראל אבותינו שמרה
זאת לעולם ליצר מחשבות לבב עפר והכן לבכם אליך: והוא רחום
יכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב אפו ולא יעיר פל־חמתו: פי אתה
אדני טוב ופלח רב חסד לכל קוראיך: צדקתך צדק לעולם ותורתך
אמת: תתן אמת ליַעקב חסד לאברהם אשר נשבעת לאבותינו מימי
קדם: פרוץ אדני יום יום יעמם לנו האל ישועתנו סלה: יי צבאות
עמנו משגב לנו אלהי יַעקב סלה: יי צבאות אשרי אדם בושח בך:
יי הושיעה המלך יעגנו ביום קראנו:

פרוץ אלהינו שפראנו לכבודו והבדילנו מן התועים ונתן לנו
תורת אמת וחי עולם נטע בתוכנו. הוא יפתח לפנינו פתורתו וישם
בלבנו אהבתו ויראתו ולעשות רצונו ולעבדו בלבב שלם למען לא
גיע לריק ולא נלד לבהלה: יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו
שנשמור חקיה בעולם הזה ונזכה ונחיה ונראה ונירש מזכה וברכה
לשני ימות המשיח ולחי העולם הבא: למען יזפרך כבוד ולא יהום
יי אלהי לעולם אורך: פרוץ הגבר אשר יבטח ביי והיה יי מבטחו:
בטחו ביי עדי־עד בי ביה יי צור עולמים: ובטחו בך יודעי שמך בי
לא עזבת דרשיך יי: יי חפץ למען צדקו יגדיל תורה ואדיר:

זמן זמגט קדיש תתקבל. וזמן תשעה באב מן מוצאי שבת פסולט, זמגט זמן קדיש טהכע
תתקבל, מזנר ויתן לך וזכר נכט געזמגט:

ויתן לך האלהים מפל השמים ומשמני הארץ
ורוב דגן ותירוש: יעבדוך עמים וישתחוו לך
לאפים חוה גביר לאחיה וישתחוו לך בני

זאת בכל הארץ: צחלי ורפי ישבר ציון כִּי־
גדול בקרבך קדוש ישראל: ואמר ביום ההוא
הנה אלהינו זה קוינו לו ויושיענו. זה יי קוינו
לו נגילה ונשמחה בישועתו:

בית יעקב לכו ונלכה באור יי: ויהי אמונת
עתיד חסן ישועת חכמת ודעת יראת יי היא
אוצרו: ויהי דוד לכל־דרכיו משפיל ויי עמו:
פרה בשלום נפשי מקרב־לי כִּי־ברבים היו
עמדי: ויאמר העם אל שאול חונתן ימות
אשר עשה הישועה הגדולה הזאת בישראל
חליהו חי יי אם יפל משערת ראשו ארצה
כִּי־עם־אלהים עשה היום הזה ויפדו העם את־
יונתן ולא־מת: ופרווי יי ישבון ובאו ציון ברנה
ושמחת עולם על־ראשם ששון ושמחה ישיגו
ונסו יגון ואנחה: הפכת מספדי למחול לי
פתחת שקי ותאזרני שמחה: ולא־אברה יי
אלהיד לשמוע אל בלעם ויחפך יי אלהיד לך
ארת־הקללה לברכה כי אהבך יי אלהיד: אז
תשמח בתולה במחול ובחורים וזקנים יחדו
והפכתי אכלם לששון ונחמתים ושמחתים
מיגונם:

בזרא גיב שפתים שלום ושלום לרחוק ולקרוב
אמר יי ורפאתיו: ורוח לבשה את־עבדשי ראש
השלישים. לך דויד ועמך בן־ישי שלום ושלום
לך. ושלום לעזרך. כי עזרך אלהיד. ויבבלם

וּבִרְכָּהּ בָּאָרֶץ אֲשֶׁר־יִי אֱלֹהֶיהָ נָתַן לָהּ: יִפְתַּח־יְיָ לָהּ
אֶת־אֲזָרוֹ הַטּוֹב אֶת־הַשָּׁמַיִם לְתֵת מִטְּר־אֲרָצָהּ
בָּעֵתוֹ וּלְבָרֶךְ אֶת כָּל־מַעֲשֵׂה יָדֶיהָ. וְהַלּוֹיֹת גּוֹיִם
רַבִּים וְאַתָּה לֹא־תִלּוֹחַ: כִּי יִי אֱלֹהֶיהָ בִּרְכָּהּ
כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר־לָהּ וְהַעֲבִטָהּ גּוֹיִם רַבִּים וְאַתָּה לֹא
תַעֲבֹט וּמִשְׁלַת בְּגוֹיִם רַבִּים וּבָךְ לֹא יִמְשֻׁלוּ:
אֲשֶׁר־יִי יִשְׂרָאֵל מִי כְמוֹךָ עִם נוֹשַׁע בְּיִי מִגּוֹן
עוֹרֶךְ וְאֲשֶׁר־חָרַב גְּאוֹתָךְ וַיִּכָּחֲשׁוּ אֹיְבֶיךָ לָךְ
וְאַתָּה עַל בְּמוֹתֵימוֹ תִּדְרֹךְ:

מִחִיתִי כָעֵב פִּשְׁעֶיהָ וְכַעֲנָן חֲטָאתֶיהָ שׁוֹבְהָ אֵלַי כִּי
גְּאֻלְתִּיהָ: רְנֹו שָׁמַיִם כִּי־עָשָׂה יִי הִרְיעוּ תַּחֲתִיּוֹת אָרֶץ: פָּצְחוּ
הָרִים רִנָּה יַעַר וְכָל־עֵץ בּוֹ כִּי־גָאֹל יִי יַעֲקֹב וּבִישְׂרָאֵל
יִתְפָּאֵר: גָּאֻלְנוּ יִי צָבָאוֹת שְׁמוֹ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל:

יִשְׂרָאֵל נוֹשַׁע בְּיִי תִשְׁוַעַת עוֹלָמִים לֹא־תִבּוֹשׁוּ
וְלֹא־תִכָּלְמוּ עַד־עוֹלָמֵי עַד: וְאַבְלַתֶּם אָכּוֹר
וּשְׁבוּעַ וְהַלְלַתֶּם אֶת שֵׁם יִי אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר עָשָׂה
עִמָּכֶם לְהַפְלִיא וְלֹא יִבְשׁוּ עַמִּי לְעוֹלָם: וַיִּדְּעַתֶּם
כִּי בִקְרֹב יִשְׂרָאֵל אָנִי וְאַנִּי יִי אֱלֹהֵיכֶם וְאִין עוֹד
וְלֹא־יִבְשׁוּ עַמִּי לְעוֹלָם: כִּי־בִשְׁמַחָה תִצְאוּ
וּבְשָׁלוֹם תִּוָּבְלוּן הַהָרִים וְהַגְּבָעוֹת יִפָּצְחוּ לְפָנֵיכֶם
רִנָּה וְכָל־עֵצֵי תְשֻׁדָה יִמְחֲאוּ כָף: הִגְדָה אֶרֶץ
יִשׁוּעַתִּי אֲבִטָּח וְלֹא אִפְחַד כִּי עֲזִי וְזִמְרַת יְהוָה יִי
וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה: וּשְׁאַבְתֶּם־מִיָּם בְּשִׁשׁוֹן מִמַּעֲיָנִי
הִישׁוּעָה: וְאַמְרַתֶּם בַּיּוֹם תַּחֲוֹא חֹדְרוֹ לִי קִרְאוּ
בְשִׁמּוֹ הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים עֲלִילוֹתָיו הַזִּכִּירוּ כִּי
נִשְׁגָב שְׁמוֹ: זָכְרוּ יִי כִי גֵאוֹת עָשָׂה מוֹדַעַת

בְּשִׁתְּלֵי יָמִים. סָבִיב לְשִׁלְחָנָךְ: הִנֵּה כִּי בֵּן יְבִדְךָ גָּבֵר יֵרָא יִי: יִבְרָכְךָ
יִי מִצִּיּוֹן. וְרָאָה בְּטוֹב יִרְשָׁלָם כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ: וְרָאָה-בָּנִים לְבָנֶיךָ שְׁלוֹם
עַל-יִשְׂרָאֵל: עָלֵינוּ קִי

סדר הברלה למוצאי שבת

דעך חוון ומכט הברלה מויד מן מוצאי שבת חנוכה, נזכר ת"ב מן מוצאי שבת ווידכ ניכט
הברלה גענומעט, זענדעך ווען מיינעך ווען זיכט זיהט, ומכט עכ דיימ ברכה מאורי האש,
מונד זענטמג נמכט ווען תשעה באב מוים מיזט, ומכט עכ הברלה וויע מן מוצאי י"ט:
עבונקעל ווען אתה חוננתנו געזמגט מונד מויד סען הברלה עקט חוון געהערט המט, ווען
ווען דענעך לז הויע מיבער וויין ערעך מדעכע געטרענקע, מויעכר וועסטעכר, מבדיל
זיין. עהער דמל ווען ניכט עקט כום מויעמיטעטען, ביז ווען נאך דער ברכה געטרענקען.

ווען נישט דעם: כום מין דיעם כעכטע הענד מונד זמגט טענהענד.

הִנֵּה אֵל יִשׁוּעָתִי. אֲבִיטָה וְלֹא-אֶפְחָד. כִּי עֲוִי
וְזָמַרְתָּ יְהוָה יִי וַיְהִי-לִי לִישׁוּעָה: וְשִׁאֲבָתָם בָּיִם
בְּשִׁשׁוֹן מִמֶּעִינֵי תִישׁוּעָה: לִי תִישׁוּעָה עַל-עַמּוּךְ
בְּרִכְתְּךָ סִלָּה: יִי צְבָאוֹת עֲמָנוּ מִשָּׁגֵב לָנוּ
אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סִלָּה: לַיהוּדִים חֵיתָה אֲוֶרָה
וְשִׁמְחָה וְשִׁשׁוֹן וַיָּקָר: בֶּן תַּחֲיִה לָנוּ. כּוֹס
יִשׁוּעוֹת אֲשָׁא וּבָשָׂם יִי אֶקְרָא:

דעך חוון מיט בעטהויע עענט הייך מן.

בָּרוּךְ אַתָּה יִי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרִי הַגֶּפֶן:
בָּרוּךְ אַתָּה יִי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא מִינֵי בְּשָׂמִים:
בָּרוּךְ אַתָּה יִי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא מְאֹרֵי הָאֵשׁ:
בָּרוּךְ אַתָּה יִי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמְּבַדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ
לְחֹל בֵּין אֹר לְחוֹשֶׁךְ בֵּין יִשְׂרָאֵל לְעַמִּים. בֵּין יוֹם הַשְּׁבִיעִי
לְשִׁשִּׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה: בָּרוּךְ אַתָּה יִי הַמְּבַדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ
לְחֹל:

ווען מבדיל מיזט טרינקט עקט כום, גיסט דען דעפען מויל דען טיס, וועסט דעמיט דען
הברלה-זיכט מוים, דען וועדען דען מויען דעמיט בענעלט, מונד ווידכ דעבייז געזמגט מצות
יִי ברה מאירת עינים. העכנאך זמגט ווען דיעס המבדיל מונד נמכטענהענדען רבון העולמים:
המבדיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחֹל. חשאתינו ימחול. זעענו ובעספגנ ירבה פחול.
וכוכבים בליילה: יום פנה פצל תומר. אקרא לאל עלי גומר. אמר
שומר אתה בוקר וגם-לילה: צדקתך פהר פבור. על חשאי עבור

דָּוִיד וַיִּהְיוּ בְּרָאשֵׁי הַגָּדוֹד: וַאֲמַרְתֶּם כֹּה לְחִי.
וְאַתָּה שָׁלוֹם וּבֵיתְךָ שָׁלוֹם. וְכָל אֲשֶׁר-לְךָ שָׁלוֹם.
יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִהְיֶה יְיָ וַיְבָרֶךְ וְאַתָּה עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:

אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן בְּכָל-מָקוֹם שֶׁאַתָּה מוֹצֵא
גְּדֻלָּתוֹ שֶׁל-הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁם אַתָּה מוֹצֵא
עֲנוּתָנִיתוֹ. דְּבַר זֶה פְּתִיב בַּתּוֹרָה. וּשְׁנוּי בְּנִבְיָאִים.
וּמִשְׁלֵשׁ בְּפִתּוּבִים: פְּתוּב בַּתּוֹרָה בִּי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם
הוּא אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וְאֲדָנִי הָאֲדָנִים הָאֵל הַגָּדוֹל
הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא אֲשֶׁר לֹא-יִשָּׂא פָנִים וּלֹא-יִקַּח
שָׁחַד: וּכְתִיב בַּתְּרָה עֲשֵׂה מִשְׁפָּט יְתוֹם וְאַלְמָנָה
וְאַהֲב גֵּר לָתֵת לוֹ לֶחֶם וּשְׂמִלָּה: שְׁנוּי בְּנִבְיָאִים
דְּכְתִיב בִּי כֹה אָמַר דָּם וְנִשָּׂא שָׁכֵן עַד וְקָדוֹשׁ
שְׁמוֹ מְרוֹם וְקָדוֹשׁ אֲשֶׁכּוֹן וְאַתָּה דִּכָּא וּשְׁפַל-רוּחַ
לְתַחֲיוֹת רוּחַ שְׁפָלִים וּלְתַחֲיוֹרַת לֵב גְּדָפָאִים:
מִשְׁלֵשׁ בְּפִתּוּבִים דְּכְתִיב שִׁירֵי לַאֲלֹהִים וּמְרוֹ
שְׁמוֹ סְלוּ לָרֶכֶב בְּעֶרְבוֹת בֵּיה שְׁמוֹ וְעֲלוּ לִפְנֵי.
וּכְתִיב בַּתְּרָה אָבִי יְתוֹמִים וְדִין אֲלֻמָּנוֹת אֱלֹהִים
בְּמַעֲוֹן קָדְשׁוֹ: יְהִי יְיָ אֱלֹהֵינוּ עִמָּנוּ כַּאֲשֶׁר הָיָה
עִם-אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵינוּ וְאֵל יִשְׁרָאֵל: וְאַתָּם
הַדְּבָקִים בֵּי אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כָּלְכֶם חַיִּים: פִּי
נָחַם יְיָ צִיּוֹן נָחַם כָּל-חֲרֻבָּתֶיהָ וַיִּשָּׂם מִדְּבָרָהּ
כִּיעֲדָן וְעֶרְבָתָהּ כְּגוֹן־יְיָ שִׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה יִמָּצֵא בָּהּ
תּוֹדָה וְקוֹל זְמִירָה: יְיָ חֲפֵץ לְמַעַן צִדְקוֹ יִגְדִּיל
תּוֹרָה וַיֹּאדִיר:

סְהַלִּים ק"ח שִׁיר הַמַּעֲלוֹת. אֲשֶׁר־יִלְיָא יְיָ. הַחֲלֹף בְּדַרְכֵינוּ: יִגִּיעַ בְּפִיקָה
בִּי תֹאכֵל אֲשֶׁר־יִקַּח וְשׁוֹב לְךָ: אֲשֶׁר־יִקַּח בְּגִשְׁן פְּרִיָּה. בְּיַרְכְּתִי בֵיתְךָ. בְּגִיד

שְׁעָרֵי רְפוּאָה שְׁלָמָה. שְׁעָרֵי שְׁלֹום. שְׁעָרֵי שְׁמִיחָה. שְׁעָרֵי שְׁמוּעוֹת
טוֹבוֹת. שְׁעָרֵי שְׁלֹחַ. שְׁעָרֵי תוֹרָה. שְׁעָרֵי תַפְלָה. שְׁעָרֵי תְשׁוּבָה.
שְׁעָרֵי תְשׁוּעָה. בְּדַכְתִּיב וּתְשׁוּעַת צַדִּיקִים מִי מַעֲנֶנּוּ בְּעֵת צָרָה:
וַיַּעֲזֹרֵם יי וַיַּפְלֹטֵם וַיַּפְלֹטֵם מִרְשָׁעִים וַיּוֹשִׁיעֵם בִּי חֲסֹד בּוֹ: וַנֹּאמֶר חֲשֹׁף
י אֶת זֶרַע קִדְשׁוֹ לְעֵינֵי כָל הַגּוֹיִם וְרָאוּ כָל אַפְסֵי אֶרֶץ אֲרָם יְשׁוּעַת
אַלְהֵינוּ: וַנֹּאמֶר קוֹל צִפְיָד נִשְׁאֹר קוֹל יַחְדּוֹ יִרְגְּנוּ בִּי עֵינַי בְּעֵינַי יִרְאוּ
בְּשׁוּב יי צִיּוֹן: וְקָם לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ מִקְרָא שְׂפָתוֹב מִה נֶאֱוֹר עַל הַהָרִים
רִגְלֵי מְבַשֵּׂר מִשְׁמִיעַ שְׁלֹום מְבַשֵּׂר טוֹב מִשְׁמִיעַ יְשׁוּעָה אוֹמֵר לְצִיּוֹן
מָלֶךְ אֱלֹהֶיךָ רֹאשׁוֹן לְצִיּוֹן הַגָּה הַגֶּם וְלִירוּשָׁלַם מְבַשֵּׂר אֶתֶּן. אֲמֵן סֶלָה:

זמירות למוצאי שבת

בְּמוֹצָאֵי יוֹם מְנוּחָה. הַמְצִיא לַעֲמֹד רִיחָה. שְׁלַח תִּשְׁפִּי לְנֶאֱנָחָה.
וְגַם יִגֹּן וַנֶּאֱנָחָה: יֵאָתֶה לָךְ צִוְרִי. לִקְבֹּץ עִם מַפְזָרִי. מִיָּד גּוֹי אֲכַזְרִי.
אֲשֶׁר כָּרָה לִי שְׂנוּחָה: עַת הוֹדִים תַּעֲזֹרֵר אֵל. לְמַלֵּט עִם אֲשֶׁר שׂוֹאֵל.
רְאוּת טוֹבָךְ בְּבֹא גּוֹאֵל. לִשְׁחַת פְּזוּרָה נִדְחָה: קְרָא יֵשַׁע לְעַם נִדְבָה. אֵל
דָּגוּל מְרַבֵּבָה. תְּהִי הַשְּׁבוּעַ הַבָּאָה לִישׁוּעָה וּלְרוּחָה: בַּת צִיּוֹן הַשְּׁכֻוֹלָה.
אֲשֶׁר הִיא הַיּוֹם גְּעוּלָה. מִהֲרָה תִּהְיֶה בְּעוּלָה. בְּאֵם הַבָּנִים שְׂמִיחָה:
מַעֲנִנּוֹת אֵזִי יוֹבֹנִי. וּפְדוּיִי יי יְשׁוּבֹנִי. וּמִי־יֵשַׁע יִשְׁאֲבֹנִי. וְהַצִּירָה גִּשְׁפָּחָה:
נָחָה עֲמֹךְ בָּאֵב רַחֲמָן. יִצְפָּצְפוּ עִם־לֹא־אֶלְמָן. דְּבַר יי אֲשֶׁר נֶאֱמַן.
בַּחֲקִימָךְ הַבְּטַחָה: וַיִּדְרִים פְּלִיטֵי חֶרֶץ. נִגְנִיתָם יַפְצְחוּ בְּמָרֶץ. כְּלִי
צִוְחָה וּכְלִי פָרֶץ. אֵין יֵצֵאת וְאֵין צִוְחָה: יְהִי הַחֹדֶשׁ הַזֶּה. כְּגִבּוֹאֹת אָבִי
חֻזָּה. וַיִּשְׁמַע בְּבֵית זֶה. קוֹל שִׁשׁוֹן וְקוֹל שְׂמִיחָה: חֹזֶק יִמְלֵא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ.
אֲמִיץ יַעֲשֶׂה בְּקִשְׁתֵּינוּ. וְהוּא יִשְׁלַח בְּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ. בְּרָכָה וְהַצְלָחָה:
בְּמוֹצָאֵי יוֹם גִּילָה. שְׂמֵךְ נֹרָא עֲלִילָה. שְׁלַח תִּשְׁפִּי לְעַם סִגְלָה. רִיחָ
שִׁשׁוֹן וְהַנְחָה: קוֹל צִחְלָה וְרִנָּה. שְׂפָתֵינוּ אֵז תִּרְנָנָה. אָנָּה יי הוֹשִׁיעָה
נָא: אָנָּה יי הַצְלִיחָה נָא:

חֲדַשׁ שְׁשׁוֹנֵי אֵל נָא וְהִבֵּיא. אֶת־אֱלֹהֵינוּ הַנִּבֵּיא. אֲמִץ וְחֹזֶק רַפְיוֹן
יְדֵי. בְּרַךְ מְלֹאכְתֵי וְכָל מַעֲבָדֵי. גֹּאֲלֵי זְכוֹר עֲנִי וּמְרוּדֵי. דְּבַרְךָ הַטּוֹב
הַקָּם לְעוֹדְדֵי. חֶרֶץ וְשְׁלַח וְשַׁפַּח לִבִּי. אֶת אֱלֹהֵינוּ הַנִּבֵּיא: וְעַד וְהִבֵּן הִי
סְפוּקִי. זֶמֶן מְזוֹנִי וְלֶחֶם חֶקֶי. חֶלֶב חֵיל גּוֹיִם חֵישׁ לְהַגִּיקִי. טוֹבָךְ תִּשְׁפַּע
עוֹלָלִי וַיּוֹנְקִי. יְבֵא מִשִּׁיחִי לְעִיר מִזְשִׁבִּי. אֶת אֱלֹהֵינוּ הַנִּבֵּיא: בּוֹנֵן לְעַם
זֶה צוּרֵי צוּר לְחִבּוּשׁ. לֶחֶם לְאֹכֹל וּבִגְד לְלַבּוֹשׁ. מִשְׁנְאֵי יַחְזֶה יֵרָא
וַיְבוֹשׁ. גּוֹה הָר שְׁעִיר בְּקָרוֹב תְּכַבּוֹשׁ. שְׁשׁוֹנֵי יִגְדֵּל בְּרָאוֹת סְבִיבִי. אֶת
אֱלֹהֵינוּ הַנִּבֵּיא: עֲמֹן וּמֹאָב מִהֲרָה תִּכְלָה. פְּדוּתְךָ לַעֲמֹךְ בְּקָרוֹב תִּגְלָה.

תַּעֲבֹד, כִּי־יִשְׁכַּח אֶת־מִזְבְּחוֹ בְּכִלְיוֹתָיו, וְאֶת־מִזְבְּחוֹ בְּכִלְיוֹתָיו: חֲלָפָה עֹנֶת מִנְחָתִי, מִי יִתֵּן מִנְחָתִי, יִנְעֲמֵתִי בְּאַנְחָתִי, אֲשַׁחֲהָ בְּכָל לַיְלָה: קוֹלִי בֹל יִנְטֹל, פֶּתַח לִי שַׁעַר הַמִּנְטָל, שְׂרָאשִׁי נִמְלֵא טָל, קִוְצָתִי רִסְמִי לַיְלָה: הַעֲתֵר נֹרָא וְאִיֹּם, אֲשֻׁנֶּה תִּנָּה פְדִיֹּם, בְּנִשְׁפָּה בְּעָרֵב יוֹם, בְּאִישׁוֹן לַיְלָה: קִרְאֲתִיךָ יְיָ הוֹשִׁיעֵנִי, אֲרַח חַיִּים תוֹדִיעֵנִי, מִדָּלָה תִּבְצָעֵנִי, מִיּוֹם וְעַד לַיְלָה: טָהֵר טָהוֹר מַעֲשֵׂי, פֶּן יֵאָמְרוּ מַכְעִסִּים, אֵיךְ נָא אֵלֹהִים עָשִׂי, נִיתֵן וְזִמְרוֹת בְּלַיְלָה: נִחְנוּ בִּידֶךָ בַּחוּמָר, סֶלַח נָא עַל קָל וְחֹמֶר, יוֹם לַיִּים יִפִּיעַ אֲוֵמָר, וְלַיְלָה לַלַיְלָה: הַמְבָדִיל

רַבּוֹן הָעוֹלָמִים אֲב הַרְחֵמִים וְהַפְלִיחוֹת בְּסִימָן טוֹב וּבְמִזְל טוֹב הִחֵל עָלֵינוּ אֶת (כֶּסֶסל יו"ט בַּחֲמֵל עַל הַשָּׁבוֹעַ לֹא יִאֲמַר דַּק יָמִי הַמַּעֲשֶׂה) שֵׁשֶׁת יָמִי הַמַּעֲשֶׂה הַבָּאִים לְקִרְאָתָנוּ לְשָׁלוֹם חֲשׂוֹבִים מִכָּל חֵטֵא וּפְשַׁע וּמִנּוֹקִים מִכָּל עוֹן וְאֲשַׁמָּה וְרָשָׁע וּמִדְּבָקִים בְּתַלְמוּד תּוֹרָה וּבְמַעֲשִׂים טוֹבִים וְחַנוּנִים דַּעַח בִּינָה וְחֲשָׁבָל מֵאֲתָךְ, וְתִשְׁמִיעֵנִי בָהֶם שִׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה וְלֹא תַעֲלָה קִנְיָתָנוּ עַל לֵב אָדָם, וְלֹא קִנְיָת אָדָם תַּעֲלָה עַל לִבֵּנוּ, מִלִּבֵּנוּ אֵלֵהֵינוּ הָאֵב הַרְחֵמֵן, שִׁים בְּרָכָה וְרוּחָה וְהַצְלִיחָה בְּכָל מַעֲשֶׂה יְדֵינוּ, וְכָל הַיּוֹעֵץ עַל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל עֲצֵה טוֹבָה, וּמַחְשְׁבָה טוֹבָה, אֲמַצוּ וּבְרִכּוֹ גִּדְלוֹ וְקִיּוּמוֹ, קִיּוּם עֲצָתוֹ בְּדִבְרֵי שְׁנֵאֲמַר יִתֵּן לָךְ כֹּלִיכָךְ וְכָל עֲצָתְךָ יִמְלֵא: וְנֵאֲמַר וְתִגְדֹּר אֲמָר וְיָקִים לָךְ וְעַל דְּרָכֶיךָ נִגְהֵ אֹר: וְכָל הַיּוֹעֵץ עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל עֲצֵה שְׂאִינָה טוֹבָה וּמַחְשְׁבָה שְׂאִינָה טוֹבָה תוֹפֵר עֲצָתוֹ בְּדִבְרֵי שְׁנֵאֲמַר יי הַפִּיר עֲצָת גּוֹיִם הַגִּיָּא מַחְשְׁבוֹת עַמִּים: וְנֵאֲמַר עֲצוּ עֲצֵה וְתוֹפֵר בְּפִרוֹ דְּבָר וְלֹא יָקוּם בִּי עֲמָנוּ אֵל: וּפֶתַח לָנוּ יי אֵלֵהֵינוּ אֲב הַרְחֵמִים אֲדוֹן הַפְּלִיחוֹת בְּזֶה הַשָּׁבוֹעַ וּבְכָל שָׁבוֹעַ, שְׁעָרֵי אֹרָה, שְׁעָרֵי אֶדְךָ יָמִים וְשָׁנִים, שְׁעָרֵי אֲרִיכַת אִפִּים, שְׁעָרֵי בְרָכָה, שְׁעָרֵי בִינָה, שְׁעָרֵי גִילָה, שְׁעָרֵי גְדוּלָה, שְׁעָרֵי גְאֻלָּה, שְׁעָרֵי גְבוּרָה, שְׁעָרֵי דִיצָה, שְׁעָרֵי דַעַח, שְׁעָרֵי הוֹד, שְׁעָרֵי הָדָר, שְׁעָרֵי הַצְלָחָה, שְׁעָרֵי הַרוּחָה, שְׁעָרֵי וְעַד טוֹב, שְׁעָרֵי זְרִיזוֹת, שְׁעָרֵי זְמֶרָה, שְׁעָרֵי זְכוּת, שְׁעָרֵי זִיו, שְׁעָרֵי זֹהָר תּוֹרָה, שְׁעָרֵי זֹהָר חֲכָמָה, שְׁעָרֵי זֹהָר בִּינָה, שְׁעָרֵי זֹהָר דַּעַת, שְׁעָרֵי חֲדוּת, שְׁעָרֵי חֶמְלָה, שְׁעָרֵי חֵן וְחֶסֶד, שְׁעָרֵי חַיִּים טוֹבִים שְׁעָרֵי חֲכָמָה, שְׁעָרֵי טוֹבָה, שְׁעָרֵי טוֹהָר, שְׁעָרֵי יְשׁוּעָה, שְׁעָרֵי יוֹשֶׁר, שְׁעָרֵי כִפְרָה, שְׁעָרֵי כִלְכֵּלָה, שְׁעָרֵי כְבוֹד, שְׁעָרֵי לְמוֹד, שְׁעָרֵי מְזוֹן, שְׁעָרֵי מְנוּחָה, שְׁעָרֵי מְחִילוֹת, שְׁעָרֵי מִדָּע, שְׁעָרֵי נְחָמָה, שְׁעָרֵי נְקִיּוֹת, שְׁעָרֵי סְלִיחָה, שְׁעָרֵי סִיעָתָא דְשִׁמְיָא, שְׁעָרֵי עֲזָרָה, שְׁעָרֵי פְדוּת, שְׁעָרֵי פְרִנְסָה טוֹבָה, שְׁעָרֵי צְדָקָה, שְׁעָרֵי צְהֻלָּה, שְׁעָרֵי קְדוּשָׁה, שְׁעָרֵי קוֹמָמִיּוֹת, שְׁעָרֵי רַחֲמִים, שְׁעָרֵי רַצוֹן.

איש חסיד היה. בלי מזון ומחיה. בביתו עוסק מלבוש. ואין בנד
 ללבוש. גזנן ברחובות אשה. וגם בבגים חמשה: דפדפה לו האשה.
 יותר אין להתאשה. המבלי לחם לאכול. בערום ובחוסר כל. תורה
 מצאת כי ינעת. מה נאכל מעתה: זהיר כבר נשוק. הלא תצא לשוק.
 חנון ורחום במרומיו. אולי יגמלנו ברחמיו. טוב לקניו. מחסה. רצון
 יראיו יעשה: יעצת בדעת ובחכמה. יעצת בלי להספימה. בצאתי
 לבושת ולכלמה. מבלי כסות ושלמה. ואין בידי לפורטה. אפילו שנה
 פרוטה: מהרה ושאלה משבנים. מלבושים נאים מתקנים. נלפש
 והשליך יחבו. על יי אשר אהבו: סחו ילדיו בפלולם. אל ישוב דך
 נכלם: עבר בשוק בסברתו. והגדו אליהו הנביא לקראתו. פץ לו
 המבשר. באמת היום תתעשר. צוני בכל בכוך. פי חגגי עבדך: קרא
 למי בדעתו. קנות עבד אין פמותו. רחש איך ישנה דינו. עבד למפור
 את אדונו. שות לו חכמתו בקרבנו. והחזיק בו כמו רבו: תגר קנאו
 באהבים. בשמחה מאות אלף זהובים. תבעו מה מלאכתך. אם בבגין
 חכמתך. תכלית מרקלין ופלטרין. גרי אתה בן חורין: יום ראשון
 במפעלים. פעל עם פועלים. שוע פחצי הלילה. ענגי נורא עליה.
 יזמתי ונמפרתי להעבדי. לכבודך ולא לכבודי: בורא עולם בקנן.
 השלם זה הבגין. רחמיה יכמרו בחנינתי. פי למוכה פונתי. מלאכי
 רחמים ממעונות. אז החלו לבנותו: רבו בני המליכה. ותשלם כל
 המלאכה. דין הסוחר בראותו. פי נגמרה מלאכתו. כלולת מגדלים
 נאים. לפי ענין הבנאים: יזכר לך עתה. אתמול אשר דברת. חפשיני
 בודאי ובבירור. פנאמת לענין שחרור. זה קימו באמת. ופרח לו איש
 האמת:

אל תירא עבדי יעקב:	אמר יי ליעקב
אל תירא עבדי יעקב:	בחר יי ביעקב
אל תירא עבדי יעקב:	גאל יי את יעקב
אל תירא עבדי יעקב:	דרך ברכב מיעקב
אל תירא עבדי יעקב:	הבאים ישרש יעקב
אל תירא עבדי יעקב:	וידך מיעקב
אל תירא עבדי יעקב:	זכור אלה ליעקב
אל תירא עבדי יעקב:	חדות ישועות יעקב
אל תירא עבדי יעקב:	טובו אותה ליעקב
אל תירא עבדי יעקב:	יורו משפטיה ליעקב
אל תירא עבדי יעקב:	פי לא נחש ביעקב

צִיּוֹן הַמִּלָּא מֵעַם אֱלֹהִי. קָרִית מְלֶכֶךְ רַב אֲזִי נִעְלָה. שֶׁכֶן תִּשְׁכַּן בְּתוֹךְ עַם צָבִי. אֶת אֱלֹהֵינוּ הַנִּבְיָא :

אָנִיל וְאַשְׁמַח בְּלִבִּי. בְּרֹאוֹתֵי כִי מֵאֲבִי. תָּרִיב רִיבִי. וּלְצִיּוֹן גּוֹאֵל תָּבִיא. אִישׁ צָמַח תַּצְמִיחַ. אֱלֹהֵינוּ הַנִּבְיָא וּמֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ: לִכֵּן בְּעַמִּים יַחַד. תַּפּוּל אִימָה וַפְּחַד. לָבָם יַפְּחַד. בַּעַת יַעֲלֶה גּוֹי אֶחָד. וְאוֹרְחוֹתָיו יַעֲלִיחַ: אִלְיָהוּ עוֹד מִמְּזוֹרָה לְמַעֲרָב. יַעֲזוֹר לַעֲשׂוֹת הָרֹג רַב. בְּאַרְם וְעָרָב. לַעֲרוֹךְ מִלְחָמָה וּקָרָב. עַל אוֹיְבָיו יַצְרִיחַ: אִלְיָהוּ זָדִים מִלְכֵי אֲדָמָה. יִשׁוּר גְּפִישׁ וְקֹדֶמָה. מִשְׁמַע וְדוּמָה. נִסּוּי גִּנְבָה וְיַמָּה. אֲשֶׁר אֶתְכֶם יִבְרִיחַ: אִלְיָהוּ רָנוּ כָּל עוֹבְרֵי אוֹרֶחַ. כִּי הִנֵּה רַעֲנָן אֶזְרַח. אוֹרוֹ זָרַח. קָנָה בַּפֶּתוֹר וַפְּרַח. עַל הַר צִיּוֹן יַפְרִיחַ: אִלְיָהוּ

אֱלֹהִים יִסְעֲדֵנוּ. בְּרָכָה בְּמֵאוֹדֵנוּ. וְזָבֵד טוֹב יִזְבְּדֵנוּ. בְּכָל מַשְׁלַח יְדֵינוּ. אֱלֹהִים יִסְעֲדֵנוּ: בְּיוֹם רֵאשׁוֹן לְמִלְאכָה. יִצּוּ אֶתְנוּ בְּרָכָה. וְיוֹם הַשְּׁנִי בִּכְהָ. יַמְתִּיק אֶת סוּדֵנוּ: אֱלֹהִים יִסְעֲדֵנוּ רַבָּה צָבָאִי יִשְׁעֵי. בַּשְּׁלִישִׁי וּבִרְבִּיעִי. בַּחֲמִישִׁי אֶף לֹא בְעִי. יִשְׁלַח אֶת פּוֹדֵנוּ: אֱלֹהִים יִסְעֲדֵנוּ הֵכֵן טְבוּחַ טָבַח. בְּיוֹם הַשְּׁשִׁי זָבַח. קָדֵשׁ הַלּוּל וְשִׁבְחָה. עַל כָּל מַחֲמָדֵנוּ: אֱלֹהִים יִסְעֲדֵנוּ מַעֲדָנִים לְנַפְשֵׁנוּ. נִתֵּן בְּיוֹם קָדְשֵׁנוּ. וְרַעֲנָנָה עֲרֻשֵׁנוּ. וְלִילָה אֹזֵר בְּעֲדֵנוּ: אֱלֹהִים יִסְעֲדֵנוּ

אֱלִי חֵישׁ גּוֹאֵלִי עֲבֹדָה יִשְׁכִּילִי. מִבִּשּׁוֹר טוֹב אֱלִי. אֶת אֱלֹהֵינוּ הַנִּבְיָא: נֵאֻוּ עַל הַהָרִים. שְׁלַחֵנִי יוֹצֵר הָרִים. וְרַגְלִי הַמְּבַשְּׂרִים. בְּאִמּוֹר שׁוֹבִי שׁוֹבִי: אֱלִי חֲבִי כְּמַעֲט רַבֵּעַ. כָּל מַחֲלָה וְכָל גִּנְעַ. אֲזִיבֶךָ אֶפְשָׁע. יוֹם נִקֵּם בְּלִבִּי: אֱלִי מִלֶּפֶךְ יִבֵּא לָךְ. יִפָּה אֶת בְּלֶכֶךְ. וְרַעֲיָתִי לְמוֹלֶכֶךְ. גִּלְעָדִי הַתִּשְׁבִּי: אֱלִי גּוֹפֶת תַּטּוּפֶנָּה. שִׁפְתֵי בְנֵי יוֹנָה. כִּי בָא עַת לְחַנּוּנָה. צִיּוֹן נִחְלַת צָבִי: אֱלִי

אֲדִיר אִיוֹם וְנִזְרָא. בְּצִר לִי לָךְ אֶקְרָא. " לִי וְלֹא אִירָא: גְּדוֹר פִּרְצַת הִיבְלִי. דְּגוּל מַהֲרַח חִבְלִילִי. " הִיָּה עֲזוֹר לִי: הֵן אֶתָּה תִּקְוִיתִי. וְלִישׁוּעָתָךְ קְרִיתִי. " עֲזוֹ יִשׁוּעָתִי: זָךְ וְנָקִי בַפִּים. חוֹן פּוֹרְשִׁי בְנַפְסִים. " אַרְךְ אַפִּים: טוֹבָךְ תַּחֲשִׁישׁ לַעֲמָךְ. יְהִי עָלֵינוּ בְּנֵאמָרְךָ. " עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמָךְ: כּוֹזֵן בֵּית מְבוֹנֶךָ. לְהַרְבֵּץ בּוֹ צִאנְךָ. " בְּאוֹר פְּנִיךָ: מִפְּחַד לְהַצִּילִי. נִהְלָנִי לְצִיּוֹן קָדֵשׁ גּוֹרְלִי. " שְׁמַע בְּקוֹלִי: סְעוֹד וּסְמוּךְ לְגַמְהָרִים. עֲזוֹר נָא אֶת הַנַּפְשָׁאִים. " יוֹצֵר הָרִים: פְּדָה עַמָּךְ מֵעַזִּים. צִאנְךָ מִיַּד חַזְזִים. " עוֹשֵׂה חַזְזִים: קָרָב קֶץ גְּמָחָה. רַחֵם אוֹם לֹא רוֹחֲמָה. " אִישׁ מִלְחָמָה: שָׁכֹן כְּמֵאֵז בְּאַהֲלֵנוּ. תְּמִיד אֵל מְחוֹלְלֵנוּ. " מִלְכֵנוּ. הוּא יוֹשִׁיעֵנוּ:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי בְּפָרִי עֵץ הָדָר וּבִכּוֹת
תַּמְרִים וְעֵנָף עֵץ עֲבוֹת וְעֲרָבֵי נָחַל אוֹתִיּוֹת שְׁמֶךָ הַמַּיּוֹחֵד תִּקְרַב אֶחָד
אֶל אֶחָד וְהִיוּ לְאַחֲדִים בְּיָדֵי וְלִידֵעַ אֶיךָ שְׁמֶךָ נִקְרָא עָלַי וַיֵּרְאוּ מִגִּשְׁת
אֵלַי וּבִנְעֻנְוֵי אוֹתָם תִּשְׁפִּיעַ שְׁפַע בְּרָכוֹת מִדַּעַת עֲלִיוֹן לְגוֹה אֲפִרְיֹן
לְמִכּוֹן בֵּית אֱלֹהֵינוּ וַיְהִי חֲשׁוּבָה לְפָנֶיךָ כִּמְצוֹת אַרְבָּעָה מֵיָנִים בָּאֵלֹו
קִימָתֶיהָ בְּכָל פְּרֻשׁוֹתֶיהָ וּשְׁרָשֶׁיהָ וּתְרַגְגַּ מְצוֹת הַתְּלוּיִם בָּהּ כִּי בּוֹנֵתִי
לְיַחְדָּהּ שְׁמָא דְקִידְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתָּהּ בְּדַחֲלֹו וּרְחִימֹו לְיַחַד
שֵׁם יי ה' בּוֹה בְּיַחְדָּהּ שְׁלִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל אָמֵן: בְּרוּךְ יי לְעוֹלָם
אָמֵן וְאָמֵן:

כָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו
וְצִוָּנוּ עַל גְּמִילַת לוֹלָב:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהַחַיִּיב וְקַיָּמָנוּ וְהַגִּיעָנוּ
לְזֶמֶן חֲזָתוֹ:

סדר הלל

מן ח"המ ווערדען דיז תפילין פֿאַר הלל מבגלענגט.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִלֵּךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לִקְרֹא אֶת הַחֵלֶל:

קִיג הִלְלוּהָ הִלְלוּ עַבְדֵי יְיָ הִלְלוּ אֶת שֵׁם יְיָ:
יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: מִמְּזִרְחַ
שֶׁשֶׁשׁ עַד מְבֹאֵו מִהֶלֶל שֵׁם יְיָ: רָם עַל כָּל
גּוֹיִם יְיָ עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ: מִי כִּי אֱלֹהֵינוּ

אל תירא עבדי יעקב:	לא הפיט און פיעקב
אל תירא עבדי יעקב:	מי מנה עפר יעקב
אל תירא עבדי יעקב:	נשבע יי ליעקב
אל תירא עבדי יעקב:	סלח נא לעון יעקב
אל תירא עבדי יעקב:	עתה השב שבות יעקב
אל תירא עבדי יעקב:	פדה יי את יעקב
אל תירא עבדי יעקב:	צוה ישועות יעקב
אל תירא עבדי יעקב:	קול קול יעקב
אל תירא עבדי יעקב:	רפי ושמחי ליעקב
אל תירא עבדי יעקב:	שב יי את שבות יעקב
אל תירא עבדי יעקב:	תתן אמת ליעקב

יום חנוכה פיוט זס קודם הכדלס:

אליהו הנביא אליהו הנביא אליהו הנביא במהרה יבוא אלינו עם
 משיח בן דוד. איש אשר קנא לשם האל. איש בשר שלום על יד
 יקותיאל. איש גש ויבפר על בני ישראל: אליהו איש דורות שנים
 עשר ראו עיניו. איש הנקרא בעל שער בסימניו. איש ואזור עור
 אזור במתניו: אליהו איש זעף על עובדי חמנים. איש חש ונשבע
 מהיות גשמי מעזנים. איש טל ומטר עצר שלש שנים: אליהו איש
 יצא למצוא לנפשו נחת. איש כלכלוהו העורבים. ולא מת לשחת.
 איש למענו נתברכו בד וצפחת: אליהו איש מוסריו הקשיבו במהים.
 איש נענה באש משמי גבוהים. איש סחו אחרי יי הוה האלהים:
 אליהו איש עתיד להשתלח משמי ערבות. איש פקיד על כל בשורות
 טובות. איש ציר נאמן להשיב לב בנים על אבות: אליהו איש קרא
 קנזא קנאתי ליי בהפארה. איש רכב על סוסים אש בסערה. איש שלא
 מעם מעם מיתה וקבורה: אליהו תשבי תצילנו מפי אריות. תבשרנו
 בשורות טובות. תשמחנו בנים על אבות. במוצאי שבתות: אליהו
 איש תשבי על שמו נקרא. תצליחנו על ידו בתורה. תשמענו מפיו
 בשורה טובה במהרה. תוציאנו מאפלה לאורה: אליהו אשרי מי שראה
 פניו בחרום. אשרי מי שנתן לו שלום. והחזיר לו שלום. יי יברך
 את עמו בשלום:

בפתוח הגה אנכי שלח לכם את אליהו הנביא לפני בא יום
 יי הגדול והנורא והשיב לב אבות על בנים ולב בנים על אבותם:

סדר הלל

צו

בְּרוּכִים אַתֶּם לִי עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: הַשָּׁמַיִם
שָׁמַיִם לִי וְהָאָרֶץ נָתַן לִבְנֵי־אָדָם: לֹא הַמַּתִּים
יִהְיֶה לְלוּיָהּ וְלֹא כָּל יִרְדֵּי דְוִמָּה: וְאַנְחֵנוּ נִבְרָךְ
יְהִי מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

מן ראש חדש מונד מן דען זענטען: זעכט טעגן פסח ווירד אהבתי ניכט געזאגט.

קטו אַהֲבָתִי בִּי־יִשְׁמַע יי אַת־קוֹלִי תַחֲנוּנִי: בִּיהִשָּׁה
אֲזִנּוּ לִי וּבִימֵי אֶקְרָא: אֶפְסוּנִי חֲבִל־מָוֶת וּמַצְרֵי שְׁאוֹל
מַצְאוּנִי צָרָה וְגִזּוֹן אֶמְצֵא: וּבְשֵׁם־יי אֶקְרָא אָנָּה יי מַלְטָה
נַפְשִׁי: חֲנוּן יי וְצַדִּיק וְאֱלֹהֵינוּ מְרַחֵם: שֹׁמֵר פְּתָאִים יי
דִּלְתִּי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ: שׁוּבִי נַפְשִׁי לְמִנוּחַיִכִּי כִּי יי נִמְלַע עָלַיִכִּי:
כִּי חִלַּצְתָּ נַפְשִׁי מִמָּוֶת אַת־עֵינִי מִן־דְּמָעָה אַת־רַגְלִי מִדָּחִי:
אַתְּהִלָּךְ לִפְנֵי יי בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים: הָאֲמַנְתִּי כִּי אֲדַבֵּר אָנֹכִי
עָנִיתִי מְאֹד אָנֹכִי אָמַרְתִּי בְחָפוּז כָּל־הָאָדָם בִּזְבֹּ:

מַה־אָשִׁיב לִי כָל־תַּגְמוֹלַתִּי עָרִי: כּוֹס־
יְשׁוּעוֹת אִשָּׁא וּבְשֵׁם יי אֶקְרָא: נִדְרֵי לִי
אֲשַׁלֵּם נִגְדֶּה־נָּא לְכָל־עַמּוֹ: יָקָר בְּעֵינֵי יי
תַּמּוּתָהּ לַחֲסִידָיו: אָנָּה יי בִּי־אָנִי עֲבָדְךָ אָנֹכִי
עֲבָדְךָ בֶּן־אֲמָתְךָ פִּתְחָתָ לְמוֹסְרִי: לָךְ אֲזַבֵּחַ
זֶבַח תּוֹדָה וּבְשֵׁם יי אֶקְרָא: נִדְרֵי לִי אֲשַׁלֵּם
נִגְדֶּה־נָּא לְכָל־עַמּוֹ: בְּחִצְרוֹתַי בֵּית יי בְּתוֹכִי
יְרוּשָׁלַם הַלְלוּיָהּ:

קיו תללו את־יי כָּל־גִּזְוִים שִׁבְחוּהוּ כָּל־הָאֲמִים: כִּי נִבְרָ
עֲלֵינוּ | חֲסִדוֹ וְאֲמַת־יְי לְעוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

דעכ חזן זאגט חודו מונד קהל זענטען זעכט טעגן חודו:

קיו חודו לִי כִּי טוֹב   כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:
יֹאמַר נָא יִשְׂרָאֵל   כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:

הַמִּגְבִּיחִי לְשֶׁבֶת: הַמְשִׁפִּילִי לְרֹאשׁוֹ בְּשָׁמַיִם
וּבָאָרֶץ: מְקִימִי מַעֲפָר דָּרַל מֵאַשְׁפּוֹת יָרִים
אֲבִיוֹן: לְחֹשִׁיבִי עִם־נְדִיבִים עִם נְדִיבֵי עַמּוֹ:
מוֹשִׁיבִי עֶקֶרֶת תְּבִירָה אִם תִּבְנִים שְׂמִיחָה
הַלְלוּיָהּ:

קיד בַּצֵּאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם בֵּית יַעֲקֹב מֵעַם
לְעוֹ: הִיָּתָה יְחִידָה לְקָדְשׁוֹ יִשְׂרָאֵל מִמְשֻׁלוֹתָיו.
הַיִּם רָאָה וַיֵּנֶם תִּירְדֶּן יֹסֵב לְאַחֲזֹר: הַהָרִים
רָקְדּוּ כְּאֵילִים גִּבְעוֹת כְּבְּנֵי־צֹאן: מַח־לָּהּ הַיִּם
כִּי תָנוּם תִּירְדֶּן תִּסֵּב לְאַחֲזֹר: הַהָרִים תִּרְקְדּוּ
כְּאֵילִים גִּבְעוֹת כְּבְּנֵי־צֹאן: מִלִּפְנֵי אֲדוֹן חֹלִי
אֶרֶץ מִלִּפְנֵי אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: הַחֲפָכִי הַצּוֹר אֲגַם־
מִיָּם חֲלָמִישׁ לְמַעֲיָנו־מִיָּם:

מן ראש חדש מונד מן דען וזלטען זעכט טאגטן פסח וויכד לא לנו ניכט געזאגט.

קטו לֹא לָנוּ יְיָ לֹא לָנוּ כִּי לְשִׁמְךָ תָּנָן כְּבוֹד עַל־
חֲסִדְךָ עַל־אַמְתְּךָ: לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אֵי־הָאֱלֹהִים:
וְאֵלֵהֵינוּ בְּשָׁמַיִם כֹּל אֲשֶׁר־חָפֵץ עָשָׂה: עֲצִיבֵיהֶם כֶּסֶף
וְזָהָב מַעֲשֵׂה יָדֵי אָדָם: פֶּה לָהֶם וְלֹא יִדְבְּרוּ עֵינֵיהֶם לָהֶם
וְלֹא יֵרְאוּ: אָזְנוֹת לָהֶם וְלֹא יִשְׁמְעוּ אֶף־לָהֶם וְלֹא יִרְחוּן:
יָדֵיהֶם וְלֹא יַמִּישׁוּן רַגְלֵיהֶם וְלֹא יִחַלְכוּ לֹא יִהְיוּ בְּגִדָּוָם:
כְּמוֹתֵהֶם יִהְיוּ עֲשִׂיהֶם כֹּל אֲשֶׁר־בִּטַּח בָּהֶם: יִשְׂרָאֵל בְּטַח
בְּיָ עֲזָרָם וּמִגֹּגָם הוּא: בֵּית אַחֲרֹן בְּטַחוֹ בְּיָ עֲזָרָם וּמִגֹּגָם
הוּא: יֵרְאִי יְיָ בְּטַחוֹ בְּיָ עֲזָרָם וּמִגֹּגָם הוּא:

יְיָ זָכְרֵנוּ יְבָרֵךְ יְבָרֵךְ אֶרֶץ־בֵּית יִשְׂרָאֵל יְבָרֵךְ
אֶת־בֵּית אַחֲרֹן: יְבָרֵךְ יֵרְאִי יְיָ הַקַּטְנִים עִם־
הַגְּדֹלִים: יֵסֵף יְיָ עֲלֵיכֶם וְעַל־בְּנֵיכֶם:

הַמִּזְבֵּחַ: אֵל אֱלֹהֵי אֶתָּה וְאוֹדֶךָ אֱלֹהֵי אֲרוֹמֶיךָ: אֱלֹהֵי
הַיּוֹדוּ לִי פִי־טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ: הַיּוֹדוּ

יִהְיֶה לָּךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ (על) כָּל מַעֲשֵׂיךָ וַחֲסִידֶיךָ
צַדִּיקִים עוֹשֵׂי רְצוֹנְךָ וְכָל עַמֶּיךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל
בְּרַגְזָה יוֹדוּ וַיְבָרְכוּ וַיִּשְׁבְּחוּ וַיִּפְאֲרוּ וַיְרוֹמְמוּ
וַיַּעֲרִיצוּ וַיִּקְדִּישׁוּ וַיִּמְלִיכוּ אֶת־שִׁמְךָ מִלִּפְנֵינוּ
כִּי לָךְ טוֹב לְהַזְדוֹרָתָהּ וּלְשִׁמְךָ נָאֵה לֵאמֹר כִּי
מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם אֶתָּה אֵל: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ
מֶלֶךְ מְהִלָּה בִּתְשׁבָחוֹת:

ווען מוסף געבעטעט ווידר, זענט דער חזן נאך הלל געזאגט קריש מיט תתקבל, דעהעט זון חנוכה,
מויסעכ שבת חנוכה, קדעכ חנוכה ראש חדש, ווייז קיין מוסף געבעטעט ווידר, ווען נאך
המזב קריש זענט: ווען ראש חדש זון וועכענטעגן פעלזט, ניוועט זון הייז ספר תורה
העכטס מונד כולט פיעכ פערזענען ווייל זיין פ' פינחם פ' קרבנות, נעהמיך דען כהן פֿען
וידבר ה' ביי עולת תמיד, לוי פֿענגט זון זעכטענעגן מן ואמרת להם ביי רביעית החין,
ישראל ביי עולת התמיד ונסכה, מונד רביעי, ובראשי חדשים ביי יעשה ונסכו, דען
המזב קריש, יהללו, לרוד מומור, ובגותה יאמר, פֿען זייטע ל"ג, דען אשרי ובא לציון, מונד
זון זענט דען תפילין זב מונד בעטעט תפלת מוסף. ווען ראש חדש זון שבת פֿעלזט,
ווידר מפתיר מיט לווייטען ספר תורה געזייגט ובוים השבת ביי יעשה ונסכו, דען ווידר
מוסף געבעטעט:

תפלת מוסף לראש חדש ולשבת ראש חדש

כי שם יי אקרא הכו גדל לאלהינו:

אֲדֹנֵי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אֲבֹרָהִם אֱלֹהֵי יִצְחָק
וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיז וְהַמִּלְחָמָה חֲסִידִים טוֹבִים
וְקוֹנֵה הַכּוֹל וְזוֹכֵר חֲסִדֵי אֲבוֹת וַיִּבְרָא גּוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ
בְּאַהֲבָה: מֶלֶךְ עֶזְרָה וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מַגֵּן אֲבֹרָהִם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנֵי מַחֲיָה מֵתִים אַתָּה רַב לְחַיִּים:

מיט ווינטעכ משיב הרוח ומזויר הקשם:

מִכְּלָפֶל חַיִּים בְּחֶסֶד מַחֲיָה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נִפְלִים
וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמַקְיֵם אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עָפָר. מִי כְמוֹדָה בַּעַל
גְּבוּרֹת וּמִי דוֹמָה לָךְ מֶלֶךְ מַמְיָה וּמַחֲיָה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה: וְנֶאֱמַן אַתָּה
לְהַחְיֹת מֵתִים. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מַחֲיָה הַמֵּתִים:

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוּשִׁים בְּכָל יוֹם יִהְיֶה לָּךְ פֶּלֶא: בְּרוּךְ
אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

יאמרו נא בית אחרון   פי לעולם חסדו:
 יאמרו נא וראי יי   פי לעולם חסדו:

מן־המצור קראתי יה ענני במרחביה:
 יי לי לא אירא מה־יעשה לי אדם: יי לי
 בעזרי ואני אראה בשנאי: טוב לחסות ביי
 מבטח באדם: טוב לחסות ביי מבטח בנדיבים:
 כל־גוים סבבוני בשם יי פי אמילם: סבבוני
 גם־סבבוני בשם יי פי אמילם: סבבוני כדברים
 דעכו פאש קוצים בשם יי פי אמילם: דחה
 דחיתני לנפל ויי עזרני: עזי וזמרת יה ויהי־
 לי לישועה: קול רנה וישועה באחלי צדיקים
 ימין יי עשה חיל: ימין יי רוממה ימין יי עשה
 חיל: לא אמות פי־אחורה ואספר מעשי
 יה: יסר יסרני יה ולמות לא נתנני: פתחו לי
 שערי־צדק אבא בם אודה יה: וזה־השער
 ליי צדיקים יבאו בו: אודה פי עגירני ופתחו
 לי לישועה: אודה אבן מאסו תבונים היתה
 לראש פנה: אבן מאר יי היתה ואת היא
 נפלאה בעינינו: מאת זה היום עשה יי נגילה
 ונשמחה בו: זה

אָנָּה יי הוֹשִׁיעָה נָּא: אָנָּה יי הוֹשִׁיעָה נָּא:
 אָנָּה יי הַצְּלִיחָה נָּא: אָנָּה יי הַצְּלִיחָה נָּא:

ברוך תבא בשם יי ברכנוכם מבית יי: ברוך
 אל יי ויאר לנו אסרו חג בעבתים עד קרנות

תפלת מוסף לראש חדש ולשבת ר"ח צח

לשבת

למו

שְׁחַטְאנוּ לְפָנֶיךָ אֱלֹהֵינוּ
וְאֲבוֹתֵינוּ חֲרָבָה עֵרְנוּ וְשָׁמַם
בֵּית מִקְדָּשֵׁנוּ וְנִגְלָה יְקָרְנוּ
וְנִטְלָה כְּבוֹד מְבִית חַיֵּינוּ.
וְאֵין אֲנַחְנוּ יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת
חֻבוֹתֵינוּ בְּבֵית בְּחִירְתְּךָ
בְּבֵית הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא
שִׁמְךָ עָלָיו מִפְּנֵי הַיְדוּשׁ לַחֲוָה
בְּמִקְדָּשֶׁךָ: יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ
יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ
שֶׁתַּעֲלֵנוּ בְּשִׂמְחָה לְאַרְצֵנוּ
וְתַשְׁעֵנוּ בְּנִבּוּלָנוּ וְשָׁם נַעֲשֶׂה
לְפָנֶיךָ אֶת־קִרְבָּנוֹת חֻבוֹתֵינוּ
תְּמִידִים בְּסֻדְרָם וּמוֹסָפִים
בְּהִלְכָתָם: וְאֶת־מוֹסָפֵי יוֹם
הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְיוֹם רֵאשִׁי
הַחֹדֶשׁ הַזֶּה נַעֲשֶׂה וְנִקְרִיב
לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה בְּמִצְוַת
רָצוֹנְךָ כִּמּוֹן שְׂכַתְבָּת עָלֵינוּ
בְּתוֹרְתְּךָ עַל־יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ
מִפִּי כְּבוֹדְךָ כְּאָמור:

וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי־כָבָשִׁים
בְּגִי־שָׁנָה תְּמִימִים וּשְׁנֵי
עֶשְׂרִים סֵלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה
בְּשֶׁמֶן וְנִסְכּוֹ: עֲלֵת שַׁבָּת
בְּשַׁבָּתוֹ עַל־עֲלֵת הַתְּמִיד
וְנִסְכָּה:

חֹדֶשׁ בְּצִיּוֹן תְּכִין. וְעוֹלֹת
רֵאשִׁי חֹדֶשׁ נַעֲלָה עָלָיו
וְשַׁעֲרֵי עוֹיִם נַעֲשׂוּהוּ
בְּרָצוֹן. וּבְעִבְדַת בֵּית
הַמִּקְדָּשׁ נִשְׁמַח בְּלָנוּ
וּבְשִׁירֵי דָּוִד עַבְדְּךָ
הַנִּשְׁמָעִים בְּעִירְךָ.
תְּאֻמְרוּ לִפְנֵי מִזְבְּחֶךָ.
אֲהַבְתָּ עוֹלָם תְּבִיט
לָהֶם. וּבְרִית אָבוֹת
לְבָנִים תִּזְכּוֹר: וְהִבֵּיאֵנוּ
לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרִנָּה
וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית מִקְדָּשֶׁךָ
בְּשִׂמְחַת עוֹלָם. וְשָׁם
נַעֲשׂוּהוּ לְפָנֶיךָ אֶת
קִרְבָּנוֹת חֻבוֹתֵינוּ
תְּמִידִים בְּסֻדְרָם
וּמוֹסָפִים בְּהִלְכָתָם:
וְאֶת־מוֹסָף יוֹם רֵאשִׁי
הַחֹדֶשׁ הַזֶּה נַעֲשׂוּהוּ
וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה.
בְּמִצְוַת רָצוֹנְךָ. כִּמּוֹן
שְׂכַתְבָּת עָלֵינוּ בְּתוֹרְתְּךָ.

קדושה פֿיר ווקענעטונגע .

קדושה פֿיר שבת .

ס'זיין געריצט ונקדישט פסוד שיח שרפי
 קדש המקדישים שמך בקדש . פפתוב על-
 יד גביאך . וקרא זה אל-זה ואמר : קדוש
 קדוש קדוש יי צבאות . מלא כל-הארץ
 פבורו : ס'זיין פבורו מלא עולם משרתי שואלים
 זה לזה איה מקום פבורו לעמכם פרוץ
 יאמרו : ק'ס פרוץ פבור-יי ממקומו : ממקומו
 הוא . יפן ברחמים ויחון עם המיחדים שמו
 ערב ובקר בכל-יום תמיד פעמים באהבה
 שמע אומרים : ק'ס שמע ישראל יי אלהינו
 יי אחד : ס'זיין אחד הוא אלהינו הוא אבינו
 הוא מלכנו הוא מושיענו . והוא ישמיענו
 ברחמי שנית לעיני כל חי להיות לכם
 לאלהים :

ק'ס אני יי אלהיכם :

ס'זיין וברברי קדשך פתוב לאמר : ק'ס ימלך יי . לעולם
 אלהיך ציון לדר נדר הללויה :

ס'זיין לדור ודור גביר גדלה . ולנצח נצחים קדשתך נקדיש . ושבתך
 אלהינו מפנינו לא ימוש לעולם ועד כי אל מלך גדול וקדוש אמתה :
 פרוץ אמתה יי האל הקדוש :

פֿיר ראש חדרש זון ווקענעטונגע .

פֿיר ראש חדרש זון שבת .

אתה יצרת עולמך מקדם
 בלית מלאכתך ביזם השביעי
 אהבת אותנו ורצית בנו
 ורוממתנו מכל-הלשונות
 וקדשתנו במצותיך וקרבנותנו
 מלכנו לעבודתך ושמך
 הגדול והקדוש עלינו קראת .
 ותתן-לנו יי אלהינו באהבה
 שבתות למנוחה וראשי
 חדשים לבפירה . ולפי

ראשי חדשים לעמך
 נתת . זמן בפירה לכל
 תולדתם . בחיותם
 מקריבים לפניך ובחי
 רצון ושעירי חטאת
 לכפר בעדם . ופרון
 לכלם יהיו . ותשועת
 נפשם מיד שונא : מזבח

תפלת מוסף לראש חדרש ולשבת ר"ח

צמ

לשבת

למול

כעצור אוננים עד סוף וסוף ולכפרת
פשע. כי בעמך ישראל
בחרת מכל האמות ושבת
קדשה להם הודעת וחקי
ראשי חדשים להם קבעת:
ברוך אתה יי מקדש השבת
וישראל וראשי חדשים:

בעמך ישראל בחרת
מכל האמות. וחקי
ראשי חדשים להם
קבעת. ברוך אתה יי
מקדש ישראל וראשי
חדשים:

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם והשב את העבודה
לדביר ביתך. ואשי ישראל ותפלתם באהבה תקבל ברצון ותהי לרצון
תמיד עבודת ישראל עמך:
ותחזינה עינינו בשוכה לציון ברחמים: ברוך אתה יי המחזיר
שבינתו לציון:

מודים ורבנן

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו
ואלחי אבותינו אלחי כל בשר יוצרנו יוצר
בראשית ברכות וחוראות לשמך הגדול
וחקדוש על שחקיינו וקממתנו כן תחזינו
ותקיימנו ותאסוף גלותינו לחצרות קדשה
לשמור חקיה ולעשות רצונה ולעבדה בלבב
שלם על שאנו מודים לך. ברוך אל
החוראות:

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי
אלהינו ואלי אבותינו לעולם ועד.
צור חיינו מנן ישענו. אתה הוא
לדור ודור נודה לך וגמפר תהלתך.
על חיינו המסורים בידך ועל
גשמותינו הפקודות לך ועל גפיה
שפכליום עמנו. ועל גפלותיה
ומזבותיה שפכל-ערת ערב ובקר
וצהרים. הטוב כי לא כלו רחמיה.
קוינו לך:

מן תנוכה ויכד על הנסים געגועט זייטע כ"ז.

ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלפניו תמיד לעולם ועד: וכל
החיים יודוך סלה ויהללו את-שמך באמת האל ישועתנו ועזרתנו
סלה: ברוך אתה יי הטוב שמך ולך נאה להודות:

מן אלהינו ואלחי אבותינו ברכנו בברכה המשלשת בתורה התנוכה על-ידי משה
עבדך האמורה מפי אהרן ובניו כהנים עם קדושה כאמור: יברכה יי וישמרה: יאר יי
פניו אליך ויחנה: ושא יי פניו אליך וישם לך שלום:

שים שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים. עלינו ועל כל-ישראל
עמך. ברכנו אבינו כלנו באחד באור פניך. כי באור פניך נתת לנו יי

לחול

לשבת

על ידי משה עבדך.
מפי כבודך באמור:

זה קרבן שבת וקרבן חיים
באמור:

ובראשי חדשיכם תקריבו
עלה ליי פדים בגיבקר
שנים ואיל אחד פבשים
בגי-שנה שבעה תמימם:

ומנחתם ונספיהם כמדבר
שלשה עשרנים לפר ושני
עשרנים לאילועשרון לכבש
ויין כנסכו ושעיר לבפר ושני
תמידים כהלכתם:

ישמחו במלכותך שומרי
שבת וקוראי ענג עם מקדשי
שביעי כלם ישבעו ויתענגו
משוכה ובשביעי רצית בו
וקדשתו חמדת ימים אותו
קראת זכר למעשה
בראשית:

אלהינו ואלהי אבותינו
רצה במנוחתנו וחדש עלינו
ביום השבת הנה את-החדש
הזה. למזכה ולברכה.
לששון ולשמחה. לישועה
ולגמלה. לפרנסה ולכלכלה.
לחיים ולשלום. למחילת
חטא ולסליחת עון (לשבת)

ובראשי חדשיכם
תקריבו עלה ליי פרים
בגיבקר שנים ואיל
אחד פבשים בגי-שנה
שבעה תמימם:
ומנחתם ונספיהם
כמדבר שלשה עשרנים
לפר ושני עשרנים לאיל
ועשרון לכבש ויין כנסכו
ושעיר לבפר ושני
תמידים כהלכתם:

אלהינו ואלהי
אבותינו. חדש עלינו
את-החדש הזה למזכה
ולברכה. לששון
ולשמחה. לישועה
ולגמלה. לפרנסה
ולכלכלה. לחיים
ולשלום. למחילת חטא
ולסליחת עון (לשבת)
עד חסד ואזכר ולבפרת פשע) כר--

ווער קיין לשון הקודש פערטטעט, דער מאג
מזיל דייטש זאגן:

גע'קענט זיינען דאס וועג צו א גוטן לעבן:

דורך דינען עירוב זייט עס מוזט ער
זויבט, לו במקען מונד לו קעכען, דיט טפיינען
וומערט, לו ערהמוטען, לו ברעטען, זיכטער מנל
טטעקען מונד מיבערהויפט מונוט נעטהיגע
פֿון יום טוב מויל שבת לו פערריכטען, זעוועה
מוט מוט יעדעס, ישראל, דער מין דינען
מרטע וומהנט .

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ
מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ
עַל מַצּוֹת עֲרוֹב:

בְּחֵדִין עֲרוּבָא יְהֵא שְׂרָא
 לְגַנְגָּה לְמִיפְּסָא וּלְבִשְׁלָא
 וּלְאֵסְמָנָא וּלְאֵצְלֵי
 וּלְאֵדְלָקָא שְׂרָנָא וּלְמַעְבָּד
 כָּל-צִוְרָנָא מִיִּזְמָא מְבַרְכָּא
 לְשִׁבְתָּא לָנוּ וּלְכָל-חֲדָרִים
 בְּעִיר הַזֹּאת :

ערוֹב חצרות

בוהגין לבנות צ"פ קמה וכל בני העיר ועושין ומוני חלה ואלה לנרוב חלרות ומוצאות. ולערב צ"הכ
קחם ערצית, החשוב שבקהל נועלה צידו ונחמה ליד אחר לבנות זה ויאמר לו כלשון הזה (ויוכל לומר באיזה
לשון שובין):

זכה בערוב זה לאחינו בית ישראל הדרים פה עמנו ושיבאו לדור
בעיר הזאת. (בחצר הזאת. במבוי זה) שסמכו עליו לטלטל על ידו
מרשות לרשות בשבת ויום טוב הבאים:

ומחזר המזכה ומועלו מיד האזכה ומצרך צרכה זו:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו
וְצִוָּנוּ עַל מִצְוֹת עֲרוּבִי:

בְּהָרִין עֲרוּבָא יִהְיֶה שָׂרָא לָנָא לְאַפְקָא לְאַעֲלָא מִן
הַמְבוּאוֹת לְחִצְרוֹת וּמִן הַחִצְרוֹת לְמְבוּאוֹת וּמִשְׁתִּיחֵן לְבֵתִים
וּמִבֵּתִים לְשִׁתִּיחֵן בְּכָל שַׁבָּתוֹת הַשָּׁנָה (ויו"ט) לָנוּ וּלְכָל־
הַדָּרִים בְּעִיר הַזֹּאת:

נוהגין להניח הערוץ צביהכ"ר במקום ושומר שלל יאזד ושלל יאכלוהו העכברים .

תפלת מוסף לראש חרש

אֱלֹהֵינוּ תוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד. וְצִדְקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם.
וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת-עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל-עֵת וּבְכָל שָׁעָה בְּשָׁלוֹמְךָ:
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם:

אֱלֹהֵי נַצּוּר לְשׁוֹנֵי מָרַע וּשְׁפָתֵי מַדְבַּר מְרֻמָּה וּלְמַקְלָלֵי נַפְשֵׁי תְרוֹם וְנַפְשֵׁי בַּעֲפָר לְכָל
תְּהוֹמָה. פָּתַח לִפִּי בְּתוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּף נִפְשִׁי. וְכָל הַחַשׁוֹבִים עָלַי רָעָה מִהֲרָה הִפָּר
עֲצָתָם וְקִלְקִל מַחֲשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה לָמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לָמַעַן יִמְיִנְךָ. עֲשֵׂה לָמַעַן קִדְשְׁתָּךְ.
עֲשֵׂה לָמַעַן תִּזְכָּרְךָ. לָמַעַן יִחַלְצוּן יְדִידֶיךָ. הוֹשִׁיעֵר יְמִינְךָ וְעַנְנִי: וְהִיוּ לְרִצּוֹן אֲמָרֵי פִי
וְהִנְיֹן לִפִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי: עֲשֵׂה שָׁלוֹם בְּמִרְמְיוֹ הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל
יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רִצּוֹן לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיבְנֶנּוּ בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְחֵן
חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ: וְשֵׁם גִּבּוֹרְךָ בִּירְאָה בְּיָמֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קְדֻמוֹנִית: וְעֲרִבָה לִּי מִנְחַת
יְהוָה וִירוּשָׁלַיִם בְּיָמֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קְדֻמוֹנִית:

נִמְכָּדֶעֱן דַּעַר חוֹן דִּימ תַּפְלָה חֵיט קְדוּשָׁה וְיִידַעֲהָקוּט הַמַּט, זִמְגַט עַכ קְדִישׁ חֵיט תַּתְקַבַּל,
עֲלֵינוּ זִיטטע 36 מוֹנֵד קְדִישׁ יְתוֹם. (מֵן שַׁבַּת אֵין כֹּאלֵהֵינוּ זִיטטע ע"ג, שִׁיר הַיְחוד זִיטטע 74.

סדר בדיקת חמץ

מֵן דְּכִיילֶנְהַטען טַמַּג מֵין נִיסן, מַבַּעֲנֵד נִמַּךְ מַעֲרִיב, חוּט חוּט דִּמֵּן חֵמֶץ בּוֹרֵק זִיין מוֹנֵד דַּעַר
בּוֹרֵק זִמְגַט עַכְסַט דִּינֵעַ בְּרַכָּה:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל בַּעִיר חֵמֶץ:

גִּילְיָךְ נִמַּךְ דַּעַר בְּרִיקָה וְיִידֵד דִּינֵעַס גַּעֲזִמְגַט:

ווער דער בעכרמייטען ספּעכטע מונקונדיג
מיט, קען עס מויל דייטש זאגן:

מוֹלֶכֶךְ זײַכְרֵיטִיג מוֹנֵד מוֹלֶכֶךְ גַּעֲזִיכְרֵטע
בְּרִיקָה, וועלכעס זיך מֵין זײַנען מײַגעכט־הווע
בעפֿינדעט, דעם מײַךְ נײַכט געזעהן מוֹנֵד נײַכט
וועגגעכײַטט הַמַּבַּע, זײַן מוֹט נײַכט פֿעק־הַמַּבַּע
געמַכטעט, מוֹנֵד דַּעַר סטײַבע דַּעַר עַכְרֵע
פֿרײַזגעגבען זײַן:

כָּל חֲמִירָא וְחֲמִיעָא דְאַפָּא
בְּרִשׁוּתֵי דְלָא חֲמִיתָהּ וְדָלָא
בְּעִרְתָּהּ לִבְטִיל וְלִהְיוּ בְּעַפְרָא
דְאַרְעָא:

ערב פסח נמִכָּדֶעֱן חוּט דִּמֵּן חֵמֶץ פֿעכרמַנַּט הַמַּט, וְיִידֵד דִּינֵעַס גַּעֲזִמְגַט:

מוֹלֶכֶךְ זײַכְרֵיטִיג מוֹנֵד מוֹלֶכֶךְ גַּעֲזִיכְרֵטע
בְּרִיקָה, וועלכעס זיך מֵין זײַנען מײַגעכט־הווע
בעפֿינדעט, וועט מײַךְ געזעהן, קֶדַעַר נײַכט
געזעהן, דעם מײַךְ וועגגעכײַטט, מוֹנֵד וועט
מײַךְ נײַכט וועגגעכײַטט הַמַּבַּע, זײַן מוֹט נײַכט
פֿעק־הַמַּבַּע געמַכטעט, מוֹנֵד גִּילְיָךְ דַּעַר סטײַבע
דַּעַר עַכְרֵע פֿרײַזגעגבען זײַן.

כָּל חֲמִירָא וְחֲמִיעָא דְאַפָּא
בְּרִשׁוּתֵי דְחֲמִיתָהּ וְדָלָא
חֲמִיתָהּ דְּבַעֲרָתָהּ וְדָלָא
בְּעִרְתָּהּ לִבְטִיל וְלִהְיוּ בְּעַפְרָא
דְאַרְעָא:

סדר התפלה לרגלים קא

בְּמִצּוֹתֶיךָ. וְקִרְבָּתֵנוּ מִלִּפְנֵי לַעֲבוּדֶתְךָ. וְשִׁמְךָ
הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קִרְאָתְךָ: *

וּתְתֵן-לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה (לשנת שבתות
למנוחה) מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה. חֲגִים וְזִמְנִים
לְשִׂשׁוֹן. אֶת-יוֹם (לשנת השבת תהא ואת-יוֹם)

לפסק	לשנועות	לסכות	לשנ"ע ולש"ח
חג המצות	חג השבועות	חג הסוכות	השמיני חג
הזר. זמן	הזר. זמן מן	הזר. זמן	העצרת הזר
חרותנו	תורתנו	שמיחתנו	זמן שמחתנו

(בְּאַהֲבָה) מִקְרָא-קָדֶשׁ. וְזָכַר לִיצִיאַת מִצְרַיִם:

אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וְיָבֵא וְיַגִּיעַ וְיִרְאֶה וְיִרְצֶה
וְיִשְׁמַע וְיִפְקֹד וְיִזְכֹּר זִכְרוֹנֵנוּ וּפְקֻדּוֹתֵנוּ. וְזָכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ.
וְזָכְרוֹן מְשִׁיחַ בֶּן-דָּוִד עֲבִדְךָ. וְזָכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קִדְשֶׁךָ.

(* מן מוצאי שבת זמנט זמן דינעט פֿער ותתן לנו.

וּתְוִדִיעֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֶת-מִשְׁפָּטֵי צִדְקָךָ
וּתְלַמִּדֵנוּ לַעֲשׂוֹת חֲקֵי רְצוֹנְךָ וּתְתֵן-לָנוּ יי
אֱלֹהֵינוּ מִשְׁפָּטִים יְשָׁרִים וְתוֹרַת אֱמֶת חֲקִים
וּמִצְוֹת טוֹבִים וּתְנַחֲלֵנוּ זִמְנֵי שִׂשׁוֹן וּמוֹעֲדֵי
קָדֶשׁ וְחֲגֵי גְדֻלָּה. וְתוֹרִישֵׁנוּ קִדְשֶׁךָ שְׂכַר
וּכְבוֹד מוֹעֵד וְחֲגִיגַת הָרָגֶל. וְתַבְדֵּל יי אֱלֹהֵינוּ
בֵּין קָדֶשׁ לְחֹל בֵּין אֹזֶר לְחֹשֶׁךְ בֵּין יִשְׂרָאֵל
לְעַמִּים בֵּין-יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשֵׁשֶׁת יָמֵי הַמַּעֲשֶׂה
בֵּין קִדְשַׁת שַׁבַּת לְקִדְשַׁת יוֹם טוֹב הַבְּדִלָּה
וְאֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי מִשֵּׁשֶׁת יָמֵי הַמַּעֲשֶׂה קִדְשָׁתְךָ.
הַבְּדִלָּה וְקִדְשָׁתְךָ אֶת-עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשָׁתְךָ:

ותתן לנו וכו'.

ערוֹב תְּחוֹמוֹיִן

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ
עַל מִצְוַת עֶרֶב: בָּזָה הָעֶרֶב יְהֵא מִתָּר לִי לַיֵּל מִמָּקוֹם (פְּלוּי) אֲלֵפִים
אַתָּה לְכַל־רוּחַ:

סדר התפלה לרגלים

מן ערב יום טוב לו מנחה בעטטט וזמן אשרי, דמן שמונה עשרה מונד העכנמך קביגסט
מעריב פֿיכ יום טוב, (מונד מערבית וזמן עט מן ווקעכענטמגטן פֿעלואט) מונד העכנמך ווירד דייע
תפלה געבעטטט:

פֿיכ מעריב, שחרית, מונד מנחה פֿען פסח, שבועות, סכות, שמיני עצרת מונד שמחת תורה.

פֿי שם יי אַקָּדָא הָבו גָּדֵל לְאַלְהֵינוּ:

אַדְנֵי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם,
אֱלֹהֵי יִצְחָק, וְאַלְהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא.
אֵל עֲלִיּוֹן, גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים, וְקוֹנֵה הַכֹּל, וְזוֹכֵר חַסְדֵי
אֲבוֹת, וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבָנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:
מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן: בְּרוּךְ אַתָּה יי מַגֵּן אַבְרָהָם:
אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אַדְנֵי, מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ.

מן מוסף שמיני עצרת פֿענגט וזמן מן משיב הרוח לו זמגטן ביי מוסף יום א' דפסח:

מְשִׁיב הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם:

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים, סוֹמֵךְ
נוֹפְלִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמַתִּיר אֲסוּרִים, וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ לַיִּשְׂרָאֵל
עַד: מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֵה לָךְ, מֶלֶךְ מַמִּית וּמְחַיֶּה
וּמַצְמִית יְשׁוּעָה: וְנֶאֱמָן אַתָּה לְחַיּוֹת מֵתִים: בְּרוּךְ אַתָּה
יי מְחַיֶּה הַמֵּתִים: קְדוּשָׁה לַש"ץ וַיִּטַע 64.

אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ וּקְדוּשִׁים בְּכָל יוֹם יִתְלַלֶּךְ
סֵלָה: בְּרוּךְ אַתָּה יי הָאֵל הַקְדוֹשׁ:

אַתָּה בְּחַרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים, אֲהַבְתָּ אוֹתָנוּ,
וְרָצִיתָ בָּנוּ וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל־חַלְשׁוֹנוֹת, וְקִדְּשָׁתָנוּ.

קב סדר התפלה לרגלים

וְצִהְרִים. הַטּוֹב כִּי לֹא בָלוּ רַחֲמֶיךָ. וְהַמְרָחֵם כִּי לֹא־תִמּוּ חֲסָדֶיךָ. מַעֲוֹלִם קִוִּינוּ לָךְ:

וְעַל כָּלֵם יִתְפַּרֵּךְ וַיִּתְרוֹמֵם שְׁמֶךָ מִלִּפְנֵי תָמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:
וְכָל הַחַיִּים יוֹדִיךָ סֵלָה וַיְהַלְלוּ אֶת־שְׁמֶךָ בְּאַמֶּת. הָאֵל יִשְׁוּעֵתָנוּ
וְעִזְרָתָנוּ סֵלָה: בְּרוּךְ אַתָּה יי הַטּוֹב שְׁמֶךָ וְלֹךְ נֶאֱדָר לְהוֹדוֹת:
חזנות הספלה לש"ן או"א ברכנו בברכה וכו'

פִּיר מִנְחָה מוֹנֵד מַעְרִיב
שְׁלוֹם רַב עַל
יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ תְּשִׁים
לְעוֹלָם כִּי אַתָּה
הוּא מֶלֶךְ אֲדוֹן
לְכָל הַשְּׁלוֹם. וְטוֹב
בְּעִינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בְּשְׁלוֹמָהּ: בְּרוּךְ
אַתָּה יי הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם:

פִּיר שַׁחֲרִית
שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וְחֶסֶד
וְרַחֲמִים. עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. בְּרַכְנוּ
אֲבִינוּ בְּלִנּוּ בְּאַחַד בְּאוֹר פְּנִיָּה. כִּי בְּאוֹר פְּנִיָּה
נִתַּת לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ תוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד
וַיַּדְגֵּקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם. וְטוֹב
בְּעִינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בְּשְׁלוֹמָהּ: בְּרוּךְ
אַתָּה יי הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם:

אֱלֹהֵי נְצוּר לְשׁוֹנֵי מָרַע וּשְׁפָתֵי מַדְבַּר מְרָמָה וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תְרוֹם וּנְפָשֵׁי כַּעֲפָר לְכָל
תַּחְתִּיה. פֶּתַח לְבִי בְּתוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּף נַפְשִׁי. וְכָל חוֹשֵׁבִים עָלַי רָעָה מִהֲרָה תִּפְרֹ
עֲצָתָם וְקַלְקַל מַחֲשַׁבְתָּם. עֲשֹׂה לִמְעַן שְׁמֶךָ. עֲשֹׂה לִמְעַן יִמְיָנְךָ. עֲשֹׂה לִמְעַן קִדְשֶׁתְךָ.
עֲשֹׂה לִמְעַן תִּזְרַחֲךָ. לִמְעַן וַיִּחַלְצוּן דִּידֶיךָ. הוֹשִׁיעָה יִמִּינְךָ וַעֲנֵנִי: יְהִיו לְרִצּוֹן אִמְרֵי כִּי
וַחֲנִיּוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יי צוּרִי וְנוֹאֲלִי: עֲשֹׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל
יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רִצּוֹן לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׂיִבְנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְתֵן
חֻלְקָנוּ בְּתוֹרָתְךָ: וְשֵׁם נַעֲבֹדְךָ בִּירָאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קְדְמוֹנוֹת: וְעֲרֹכָה לִּי מִנְחָת
יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קְדְמוֹנוֹת:

דַּבֵּר חוֹן זִמְגֵט קִדִּישׁ וַיֵּט תַּחֲקֹבֵל, דַּמּוּ קִידוּשׁ (זוֹיִסַעַךְ דַּעַן) לְזוֹיִסַעַךְ עֲרִסְטַטֵּן נַעֲכָטֵטֵן פֶּקֶן
פַּסַח, עָלֵינוּ: וְשֵׁם יוֹם טוֹב מִן שַׁבַּת פֶּעֲזוּט, וַיִּכְדּוּ וַיִּכְלוּ זֵיטֵט נִיג מוֹנֵד מִגֵּן אֲבוֹת בִּי
מִקְדָּשׁ הַשַּׁבַּת זֵיטֵט נִיג גִּבְזוֹמֵט.

יהי רצון כשנבנם לסוכה

וְעַתָּה דַּמּוּ עֲרִסְטֵט נַאֲכָט סוֹכוֹת מִין דִּימ סוֹכָה הִינִיין גִּבְזוֹט, זִמְגֵט מִזֵּן:
יְהִי רִצּוֹן מִלִּפְנֵיךָ יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵי שְׁתִּישְׁרָה שְׂכִינְתְּךָ בְּיָמֵינוּ
וְתִפְרוֹס עָלֵינוּ סֶבֶת שְׁלוֹמָה בְּזִכּוֹת מִצְוֹת סֶבֶת שְׁאֲנַחְנוּ מְקִימֵין לִיחְדָּא
שְׁמָא דְקִידְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׂכִינְתִּיהָ בְּדַחֲלִילוּ וְרַחֲמֵינוּ לִיחְדָּא שֵׁם יי ה'
בּו"ה בְּיַחְדָּא שְׁלִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל וְלַחֲקִיף אוֹתָהּ מִזֵּין בְּבוּדְךָ
הַקְדוֹשׁ וְהַטָּהוֹר נְטוּי עַל רְאשֵׁיהֶם מְלַמְעָלָה בְּנֶשֶׁר יַעִיר קִנּוּ וּמִשֵּׁם

וְזָכְרוֹן בְּלַעֲמָה בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ. לְפָלִיטָה לְמוֹכֶר
לָחֶן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם

לפסס	לשבעות	לסכות	לשמיני עשרת ולשנחת תורה
חג המצות	חג השבועות	חג הסוכות	השמיני חג העצרת

הַזֶּה: זָכְרָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְמוֹכֶר. וּפְקָדְנוּ בּוֹ לְבִרְכָּה.
וְהוֹשִׁיעֵנו בּוֹ לְחַיִּים. וּבְדָבָר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחַנּוּן.
וְרַחֵם עָלֵינוּ. וְהוֹשִׁיעֵנו. כִּי אֱלֹהֶיךָ עֵינֵינוּ כִּי אֵל מְלֶכֶךְ חַנּוּן
וְרַחוּם אָתָּה:

וְהוֹשִׁיָּאנוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֶת־בִּרְכַּת מוֹעֲדֶיךָ.
לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם. לְשִׂמְחָה וּלְשִׂשׁוֹן. בְּאִשֶּׁר
רָצִיתָ וְאִמְרָתָ לְבִרְכָנוּ. (לשבת אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
רָצָה בְּמִנוּחֵתָנוּ) קִדְּשָנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְרָצוֹן חֶלְקֵנוּ
בְּתוֹרָתְךָ. שִׁבְעֵנוּ מִטּוֹבֶךָ. וְשִׂמְחָנוּ בִּישׁוּעָתְךָ.
וּמִיָּהָר לִבֵּנוּ לְעִבְדֶּךָ בְּאִמְרָת. וְהִנְחִירָנוּ יי
אֱלֹהֵינוּ (לשבת בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן) בְּשִׂמְחָה וּבְשִׂשׁוֹן
(שֶׁבֶת ו) מוֹעֲדֵי קֹדֶשְׁךָ. וְיִשְׂמְחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל
מִקֹּדְשֵׁי שְׁמֶךָ. בְּרוּךְ אָתָּה יי מְקוֹדֵשׁ (השֶׁבֶת ו)
יִשְׂרָאֵל וְהוֹמָמִים:

רָצָה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפְלָתָם וְהִשָּׁב אֶת הָעֲבוּרָה
לְדָבִיר בִּיתְךָ. וְאִשִּׁי יִשְׂרָאֵל וְתַפְלָתָם בְּאַהֲבָה תִּקְבַּל בְּרָצוֹן וְתִהְיֶה
לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוּדָת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ: וְתַחֲזִיקֶנָּה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבָה לְצִיּוֹן
בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ אָתָּה יי הַמַּחְזִיר שְׂבִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו
מוֹדִים אֲנֵחָנוּ לָךְ שְׂאִתָּה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָל בְּשׂוֹר יוֹצֵרנו יוֹצֵר
בְּרָאשִׁית בְּרִכּוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל
וְהַקְדוֹשׁ עַל שֶׁחֲזִיקֵינוּ וְקִבְּמָתָנוּ כֵּן תַּחֲזִיקֵנוּ
וְתִקְּמָנוּ וְתִאֲסוּם גְּלוּיָתָנוּ לְחִצְרוֹת קֹדֶשְׁךָ
לְשִׁמּוֹר חֻקְךָ וּלְעֲשׂוֹת רָצוֹנְךָ וּלְעִבְדֶּךָ בְּלִבֵּי
שָׁלֵם עַל שְׂאֵנוּ מוֹדִים לָךְ. בְּרוּךְ אַתָּה
הַמְּחַדָּשׁ:

מוֹדִים אֲנֵחָנוּ לָךְ שְׂאִתָּה הוּא יי
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד.
צוּר חַיִּינוּ מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ. אָתָּה הוּא
לְדוֹר וָדוֹר נֹדֶה לָךְ וְנִסְפָּר תַּהֲלִיתְךָ.
עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ וְעַל
גִּשְׁמוֹתֵינוּ הַמְּקוֹדֹשׁ לָךְ וְעַל גִּסְיָה
שֶׁבָּל־יוֹם עִמָּנוּ. וְעַל גִּשְׁלֹאֲתֶיךָ
וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבָּל־עֵת עָרֵב וּבִקְרָ

סדר קידוש לרגלים
 קנ
 בָּנוּ בַּחֲרֹת וְאוֹתָנוּ קִדְּשָׁה מְכַל־הָעַמִּים (וְשַׁבָּת א)
 מוֹעֲדֵי קִדְּשָׁה (בַּאֲהָבָה וּבְרָצוֹן) בְּשִׂמְחָה וּבְשִׂשׁוֹן
 הִנַּחֲלָתָנוּ: בָּרוּךְ אַתָּה יי מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת א) יִשְׂרָאֵל
 וְהַיּוֹמִים:

ווען יום טוב מן מוצאי שבת פֿעלזט, ווערדען פֿארו שעהיינו דינע לוייט נאכטענהנדען
 ברכות געזאגט:

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא מְאֹדֵי הָאֵשׁ:
 בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. הַמְבַדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ
 לְחול. בֵּין אֹרֶךְ לְחֹשֶׁךְ. בֵּין יִשְׂרָאֵל לְעַמִּים. בֵּין יוֹם
 הַשְּׁבִיעִי לְשִׁשִּׁתַּיִם יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה. בֵּין קֹדֶשׁת שַׁבָּת לְקֹדֶשׁת
 יוֹם טוֹב הַבְּדִלָּה. וְאֵת יוֹם הַשְּׁבִיעִי מְשַׁשֶּׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה
 קֹדֶשֶׁת. הַבְּדִלָּה וְקֹדֶשֶׁת אֵת עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל בְּקֹדֶשֶׁתָּהּ:
 בָּרוּךְ אַתָּה יי הַמְבַדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְקֹדֶשׁ:

מא דעכ נאכטען סוכות וויכד פֿאך שעהיינו מויד דינע ברכה, מן דעכ לוייטען זעכע
 וויכד זיט נאך שעהיינו געזאגט:

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו
 וְצִוָּנוּ לֵישֵׁב בַּסֻּכָּה:

מא יעדען יום טוב, מויסעכ דען לוייט זעלטען נעכטען פֿאן פסח, וויכד נאך קידוש (מונד דיט
 פֿרענען ביים דיט זיכטעכ זעלינדען) שעהיינו געזאגט:

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהֵחִינוּ
 וְקִיָּמָנוּ וְהִגִּיעָנוּ לְזֶמֶן הַזֶּה:

סדר שחרית לרגלים

מא יום טוב פֿאן דיט דרייט רגלים וויכד שחרית וויט מן שבת געכעטעט, נאך וויכד הכל
 ירוך ניכט געזאגט מויסעכ ווען עכ מן שבת פֿעלזט. דאן וויכד דיט תפלת שבע פֿאן זייטע
 101 זיינע געכעטעט, מונד דעכ הון ווידערהקוט זיט מיט קדושה, דאן וויכד גמך הלל
 (מויסעכ דען לוייט זעלטען טאגען פֿאן פסח) געזאגט פֿאן זייטע צ"ה. מן סוכות וויכד
 פֿאך הלל לולב געכעטעט. נאך הלל זאגט דעכ הון קדיש מיט תחבול, דאן אין כמון.
 מאן נאמט דאן לוייט ספרי תורות מויד מונד זאגט יי יי מונד רבונא של עולם קעכען
 מין שחרית לשבת. נאך קריאת התורה זאגט מאן אשרי (מאן שבת וויכד פֿריהעכ יקום
 פֿורקן געזאגט), מונד נאכדען מאן דיט ספרי תורות מין היכל געסטעלזט, זאגט דעכ הון
 המזב קדיש, דאן וויכד זיינע תפלת מוסף געכעטעט.

יהי רצון כשנכנס לסוכה

וְיִשְׁפַּע שְׁפַע הַחַיִּים לְעַבְדְּךָ (פב"פ) (אמרתך) וּבְזִכְרוֹת צִאתִי מִבֵּיתִי
הַחוּצָה וְדַרְךְ מִצִּירְיָה אֲרוּצָה יִחַשֵׁב לִי בְּזֹאת כְּאִלּוּ הִרְחַקְתִּי נְדוּר
וְהָרַב בְּפִסְגֵי מַעֲוֵי וּמַחֲטָאתִי מִיִּרְגֵי וּמִיִּשְׁפִּיזִין עֲלָאִין וְאִשְׁפִּיזִין
דְּמִחְמִנְתָּא תְּהִיֵּנָה אֲזִנִּי קְשׁוּבוֹת רַב פְּרָבוֹת וְלִרְעָכִים בִּם צִמְאִים תֵּן
לְחֶמֶם וַיִּמִּים גְּאֻמִּים וְתִתֵּן לִי זִכְרוֹת לְשִׁכְת וְלַחֲסוֹת בְּסִתְר צִל פְּנִיךָ
בַּעַת פְּטִירְתִּי מִן הָעוֹלָם וְתַחֲסִנִּי מִזֵּרִים וּמִמָּטָר בִּי תִמָּטָר עַל רִשְׁעִים
פְּחִים וְתִתָּא חֲשׁוּבָה מִצּוֹת סִכָּה זֶה שְׁאֵנִי מְקִים כְּאִלּוּ קִימְתִּיהָ בְּכָל
פְּרִטְיָה וְדִקְדּוּקִיהָ וְתִתְנָאֶיהָ וְכָל מִצּוֹת הַתְּלוּיִם בָּהּ וְתַטִּיב לִנּוּ הַחֲתִימָה
וְתַזְבְּנִי לִישֵׁב יָמִים רַבִּים עַל הָאֲדָמָה אֲדָמַת קֹדֶשׁ בְּעִבּוּדְתָּהּ וּבִירְאָתָהּ;
בָּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

וּמִן שְׁמִינִי עֲצַרְת הַעֲכוּרִים גִּעְהֵט מוּיֵס דַּעַר סוּכָה וְיִכְרַד דִּיעֵסִס גִּעְזִיגֵט:

יהי רצון לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו כְּשֵׁם
שְׁקִימְתִי וְיִשְׁכְּתִי בְּסִכָּה זֶה בֵּן אֲזֻכָּה לְשָׁנָה הַבָּאָה לִישֵׁב
בְּסִפַּת עוֹר שֶׁל לוֹתֵת:

סדר קידוש לרגלים

בֵּינָם נִמְכַּס מִן פֶּסַח, שְׁבוּעוֹת, סוּכוֹת מוֹנֵד שְׁמִינִי עֲצַרְת וְיִכְרַד פֶּקֶד דַּעַר עֲסִסְמֵן דִּיעֵסִס
קִידוּשׁ גִּעְזִיגֵט. וּמִן יוֹם טוֹב מִן שַׁבַּת פֶּעֲלֹט, וְיִכְרַד עֲרִסְט יוֹם חֲשֵׁשִׁי גִעְזִיגֵט בִּי לַעֲשׂוֹת
יִישֵׁט בִּי מוֹנֵד הַעֲכֻנֶּךָ דִּיעֵס נִמְכַסְטֵעֵהפֶּרַעַר בְּרִכוֹת:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא
פְּרִי הַגֶּפֶן:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
בָּחַר בָּנוּ מִכָּל עָם וְרוֹמַמְנוּ מִכָּל לָשׁוֹן וְקִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו. וְתִתֵּן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה (מִן שַׁבַּת
שְׁפִתוֹת לְמִנְיָהּ) מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה חֲגִים וְיִמִּים
לְשִׁשׁוֹן אֶת יוֹם (הַשְּׁבִיט הַזֶּה וְאֶת יוֹם)

מִן פֶּסַח	מִן שְׁבוּעוֹת	מִן סוּכוֹת	מִן שׁ"ע וּשְׁת'
חַג הַמִּצּוֹת	חַג הַשְּׁבוּעוֹת	חַג הַסִּפּוֹת	חַג הַשְּׁמִינִי
הַזֶּה + זְמַן	הַזֶּה + זְמַן	הַזֶּה + זְמַן	הַעֲצַרְת הַזֶּה
תְּרוּתֵנוּ	מִמֶּן תְּזַרְתֵּנוּ	שְׁמִחְתֵּנוּ	זְמַן שְׁמִחְתֵּנוּ

(בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קֹדֶשׁ זָכָר לִיצִיאַת מִצְרַיִם. בִּי

תפלת מוסף לרגלים

קד

אתה קדוש ושמוך קדוש וקדושים בכל יום ויחללנו סלח: פרוך
אתה יי האל הקדוש:

אתה בחרתנו מכל העמים. אחבת אותנו.
ורצית בנו ורוממתנו מכל חלשונות. וקדשתנו
במצותיך. וקרבתנו מלפנו לעבודתך. ושמוך
הגדול והקדוש עלינו קראת:

ותתן לנו יי אלהינו באהבה (מן שבת שבתות למנוחה) (א)
מועדים לשמחה חגים וזמנים לששון. את יום (מן שבת השבת
הזה ואת יום)

מן פסח	מן שבועות	מן סוכות	מן ש"ע מוגד ש"ת
חג המצות	חג השבועות	חג הסוכות	חג המיני חג
הזה. זמן	הזה. זמן	הזה. זמן	העצרת הזה.
חרותנו	מתן תורתנו	שמחתנו	זמן שמחתנו

(באהבה) מקרא קדש זכר ליציאת מצרים:

ומפני חטאינו גלינו מארצנו ונתרחקנו מעל
אדמתנו. ואין אנחנו יכולים לעלות ולראות
ולהשתחות לפניך. ולעשות חובותינו בבית
בחירתך. בבית הגדול והקדוש שנקרא שמוך
עליו. מפני חיד שנשתלחה במקדשך: יהי
רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו מלך
רחמן. שתשוב ותרחם עלינו ועל מקדשך
ברחמיך הרבים. ותבנהו מחדש ותגדל כבודו:

מן ובדברי קדשך פתוב לאמר:

ק"ו ימלך יי לעולם אלהיך ציון לדר ודר הללויה:

מן לדור ודור נגיד גדלה ולגצח גצחים קדשתך בקדוש ושבתך
אלהינו מפינו לא ימוש לעולם ועד כי אל מלך גדול וקדוש אתה:
פרוך אתה יי האל הקדוש:

תפלת מוסף לרגלים

מוסף = געבעט פֿיר פסח, שבועות, סכות, שמיני עצרת וזנד שמחת תורה.

כי שם יי אַקראָהָבּו גָדל לַאֲלֹהֵינוּ :

אַדְנִי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ .

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חֲסִדִּים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חֲסִדֵי אֲבוֹת וּמֵבִיא גּוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה : מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן . בְּרוּךְ אַתָּה יי מְגַן אַבְרָהָם :

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אַדְנִי מַחֲיָה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ :

מִן מוֹסֵף שְׁמִינִי עֲצֶרֶת וּזְנֵד שְׁמַחַת תּוֹרָה וְיִזְכֵּד דִּינֵעַס גִּבּוֹמַגֵּט :

מְנַשֵּׁב הָרוּחַ וּמְזִירֵד הַנֶּשֶׁם :

מְבַלְבֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מַחֲיָה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נּוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמַקְיֵם אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עָפָר . מִי כְמוֹךָ בַּעַל גִּבּוֹרוֹת וּמִי הוֹמָה לָךְ מֶלֶךְ מַמִּית וּמַחֲיָה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה . וְנִאֲמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים : בְּרוּךְ אַתָּה יי מַחֲיָה הַמֵּתִים :

קדושה לש"ן

ס' גַּעֲרִיצָה וְנִקְדִּישָׁךְ בְּסוּד שֵׁיט שְׂרָפִי קֹדֶשׁ הַמִּקְדָּשִׁים שְׁמָךְ בְּקֹדֶשׁ בְּבִתּוֹב עַל יָד גִּבְיָאָךְ וְקִרְאָה זֶה אֱלֹהֵי וְאָמַר :

ק"ו קְדוֹשׁ | קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יי צְבָאוֹת מְלֹא כֹל הָאָרֶץ בְּבוֹדוֹ :

ס' בְּבוֹדוֹ מְלֹא עוֹלָם מְשֻׁרְתֵּי שׁוֹאֲלִים זֶה לָזֶה אֵיךְ מְקוֹם בְּבוֹדוֹ

לְעַמָּתָם בְּרוּךְ יֹאמְרוּ : ק"ו בְּרוּךְ בְּבוֹד יי מְמַקְדָּמוֹ :

ס' מְמַקְדָּמוֹ הוּא יִפֵּן בְּרַחֲמִים וְיַחֲזִין עִם הַמִּיחָדִּים שְׁמוֹ עֵרֵב וּבִקְרָ בְּכָל-יוֹם תְּמִיד פְּעָמִים בְּאַהֲבָה שְׁמַע אוֹמְרִים :

ק"ו שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ יי אֶחָד :

ס' אֶחָד הוּא אֱלֹהֵינוּ . הוּא אֲבִינוּ . הוּא מְלִכְנוּ . הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ . וְהוּא יִשְׁמִיעֵנוּ בְּרַחֲמָיו שְׁנִית לְעֵינֵי כָל חַי . לְהַיּוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים :

ק"ו אָנִי יי אֱלֹהֵיכֶם :

אֶחָד אֲדִירֵנוּ יי אֲדוֹנֵינוּ מֶה אֲדִיר שְׁמָךְ בְּכָל-הָאָרֶץ . וְהִזָּה יי לְמֶלֶךְ עַל כָּל-הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַזֶּה יי אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד :

תפלת מוסף לרגלים קה

לִי פָּרִים בְּגִי-בָקָר | לְרִיחַ גִּיחַח לִי | לִי פָּרִים בְּגִי-בָקָר
שְׁנִים וְאַיִל אֶחָד | פָּרִים בְּגִי-בָקָר | שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֵי אֵילִם
וְשִׁבְעָה כִּבְשִׁים בְּגִי | שְׁנִים אֵיל אֶחָד | שְׁנִים כִּבְשִׁים בְּגִי-
שְׁנָה תְּמִימִם יְהִיו | שִׁבְעָה כִּבְשִׁים | שְׁנָה אַרְבָּעָה עֶשְׂרֵי
לָכֶם : | בְּגִי שְׁנָה : | תְּמִימִם יְהִיו :

וּמִנְחָתָם וְנִסְפֵיהֶם בְּמִדְבָּר . שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִים לָפָר .
וְשְׁנֵי עֶשְׂרִים לְאַיִל . וְעֶשְׂרֹן לִכְבֹּשׂ וַיֵּין בְּנִסְכּוֹ . וְשְׁעִיר
לְכַפֵּר . וְשְׁנֵי תְּמִידִים בְּהִלְבָּתָם :

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן וכו'. וזמן יום טוב מבעב מן שבת פֶּעֶזֶט, ויכרד ישמחו במלכותך פֶּעֶן זייטע 106 פֶּעֶר אלהינו ואלהי אבותינו געזאגט .

מן חול המועד מוזר דיז ובלטען לזווייט טאג פֶּעֶן פֶּסח ויכרד והקרבתם געזאגט :
וְהִקְרַבְתָּם אִשָּׁה עֹלָה לִי פָּרִים בְּגִי-בָקָר שְׁנִים וְאַיִל
אֶחָד וְשִׁבְעָה כִּבְשִׁים בְּגִי שְׁנָה תְּמִימִם יְהִיו לָכֶם :
וּמִנְחָתָם וְנִסְפֵיהֶם בְּמִדְבָּר . שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִים לָפָר . וְשְׁנֵי עֶשְׂרִים לְאַיִל .
וְעֶשְׂרֹן לִכְבֹּשׂ וַיֵּין בְּנִסְכּוֹ . וְשְׁעִיר לְכַפֵּר . וְשְׁנֵי תְּמִידִים בְּהִלְבָּתָם :

מן פֶּרסטען טאג חול המועד סוכות זאגט זמן דיזעס :

וּבַיּוֹם הַשְּׁנִי פָּרִים בְּגִי-בָקָר שְׁנִים עֶשְׂרֵי אֵילִם
שְׁנִים כִּבְשִׁים בְּגִי-שְׁנָה אַרְבָּעָה עֶשְׂרֵי תְּמִימִם : וּמִנְחָתָם
וּבַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי פָּרִים עֶשְׂתֵּי-עֶשְׂרֵי אֵילִם שְׁנִים כִּבְשִׁים
בְּגִי-שְׁנָה אַרְבָּעָה עֶשְׂרֵי תְּמִימִם : וּמִנְחָתָם וכו' או"א וכו'

מן לזווייטען טאג חול המועד סוכות זאגט זמן דיזעס :

וּבַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי פָּרִים עֶשְׂתֵּי-עֶשְׂרֵי אֵילִם שְׁנִים
כִּבְשִׁים בְּגִי-שְׁנָה אַרְבָּעָה עֶשְׂרֵי תְּמִימִם : וּמִנְחָתָם
וּבַיּוֹם הָרְבִיעִי פָּרִים עֶשְׂרֵה אֵילִם שְׁנִים כִּבְשִׁים
בְּגִי-שְׁנָה אַרְבָּעָה עֶשְׂרֵי תְּמִימִם : וּמִנְחָתָם וכו' או"א וכו'

מן דרייטען טאג חול המועד סוכות זאגט זמן דיזעס :

וּבַיּוֹם הָרְבִיעִי פָּרִים עֶשְׂרֵה אֵילִם שְׁנִים
כִּבְשִׁים בְּגִי-שְׁנָה אַרְבָּעָה עֶשְׂרֵי תְּמִימִם : וּמִנְחָתָם
וּבַיּוֹם הַחֲמִישִׁי פָּרִים תְּשַׁעָה אֵילִם שְׁנִים כִּבְשִׁים
בְּגִי-שְׁנָה אַרְבָּעָה עֶשְׂרֵי תְּמִימִם : וּמִנְחָתָם וכו' או"א וכו'

תפלת מוסף לרגלים

אֲבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ. גִּלְחָה כְּבוֹד מִלְכוּתְךָ עָלֵינוּ מִתְהַרָה
וְהוֹפֵעַ וְהַנְשֵׂא עָלֵינוּ לְעֵינֵי כָל חַי. וְקָרַב פְּזוּרֵינוּ
מִבֵּין חַגּוּיִם. וְנַפְּוֹצוֹתֵינוּ בֵּינָם מִיִּרְכַּתִּי אֶרֶץ.
וְהִבִּיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרָנָה. וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית
מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם. וְשָׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת
קִרְבָּנוֹת חֻבּוֹתֵינוּ תְּמִידִים כְּסֻדְרָם וּמִוִּסְפֵּי־ם
בְּחִלּוּבָתָם וְאֶת-מוֹסְף יוֹם (לשבת) וְאֶת מוֹסְפֵי יוֹם הַשַּׁבָּת
(הַזֶּה וְיוֹם)

לפסק	לשבעות	לסוכות	לשניני עזרת ולשונות מוסף
חג המצות	חג השבועות	חג הסוכות	חג המצות

חֲזוּרָה נַעֲשֶׂה וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה. בְּמִצּוֹת
רְצוֹנָךְ. כְּמוֹ שֶׁפָּתַחְתָּ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ. עַל יְדֵי
מִשָּׁה עַבְדְּךָ. מִפִּי כְבוֹדְךָ. כְּאֹמֹר:

וּבַיּוֹם יוֹם טוֹב מִן שַׁבָּת כְּעוֹלָם וְיִכְרָד דִּינִיבִיט גְּבוּרָתָא:

וּבַיּוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי-כָבָשִׁים בְּנֵי-שָׁנָה תְּמִימִים וְשְׁנֵי עֶשְׂרִים סֵלָה
מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן וְנִסְכּוֹ עַל שַׁבָּת בְּשַׁבְּתוֹ עַל עֵלֶת הַתְּמִיד וְנִסְכָּה:
זֶה קִרְבֵּן שַׁבָּת וְקִרְבֵּן הַיּוֹם כְּאֹמֹר:

חג המצות מוסף לזוויטטן מוסף	חג המצות מוסף לזוויטטן מוסף	חג המצות מוסף לזוויטטן מוסף
לפסק	לשבעות	לסוכות

וּבַחֲדָשׁ הָרִאשׁוֹן	וּבַיּוֹם הַכַּפּוּרִים	וּבַחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם
בְּאַרְבַּעַת עָשָׂר יוֹם	בְּהִקְרִיבָם	לַחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי
לַחֲדָשׁ פֶּסַח לֵאמֹר:	מִנְחָה חֲדָשָׁה	מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה
וּבַחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם	לֵאמֹר בְּשִׁבְעַתֵּיכֶם	לָכֶם כָּל-מִלָּאכָה
לַחֲדָשׁ הַזֶּה חַג שִׁבְעַת	מִקְרָא-קֹדֶשׁ	עַבְדָּה לֹא תַעֲשׂוּ
יָמִים מִצּוֹת יֵאָכְלוּ:	יִהְיֶה לָכֶם כָּל-	וְחִנּוּתָם חַג לֵאמֹר
בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן מִקְרָא-	מִלָּאכָה עַבְדָּה	שִׁבְעַת יָמִים:
קֹדֶשׁ כָּל-מִלָּאכָה	לֹא תַעֲשׂוּ:	

וְהִקְרַבְתֶּם אֶת-עֹלָה	וְהִקְרַבְתֶּם אֶת-עֹלָה	וְהִקְרַבְתֶּם אֶת-עֹלָה
וְהִקְרַבְתֶּם אֶת-עֹלָה	וְהִקְרַבְתֶּם אֶת-עֹלָה	וְהִקְרַבְתֶּם אֶת-עֹלָה

תפלת מוסף לרגלים קו

וְהִרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוּ וּשְׁמַחְנוּ בְּתַקִּינוּ. וְהָשֵׁב בְּהַנִּים
לְעִבְדֶּיךָ וְלֵוִיִּם לְשִׁירִם לְזִמְרָם. וְהָשֵׁב יִשְׂרָאֵל
לְנוּיָהֶם. וְשָׁם נַעֲלֶה וְנִרְאֶה וְנִשְׁתַּחֲוֶה לְפָנֶיךָ
בְּשָׁלוֹשׁ פְּעָמֵי רִגְלֵינוּ. בְּכַתוּב בְּתוֹרָתְךָ. שְׁלֹשׁ
פְּעָמִים בַּשָּׁנָה יִרְאֶה כָּל־זְכוּרָה אֶת פָּנָיו יי אֱלֹהֶיךָ
בְּמָקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר בְּחַג הַמִּצּוֹת וּבְחַג הַשִּׁבְעוֹת
וּבְחַג הַסִּפּוֹת וְלֹא יִרְאֶה אֶת־פָּנָיו יי רִיקָם: אִישׁ
כְּמִתְנֵת יָדוֹ כְּבִרְכַּת יי אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר נִתְּנָה־לָּךְ:

וְהִשְׂיֵאֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֶת־בְּרַכַּת מַזְעֲדֶיךָ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם
לְשִׁמְחָה וּלְשִׁשׁוֹן בְּאֲשֶׁר רָצִיתָ וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ. (נִשְׁמַח אֱלֹהֵינוּ
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רָצָה בְּמִנוּחַתָּנוּ) קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתַן חֲלֻקָּנוּ
בְּתוֹרָתְךָ שֶׁבָּעֵנּוּ מִשּׁוֹבָךְ וּשְׁמַחְנוּ בִּישׁוּעָתְךָ. וְמִחֵר לִבֵּנוּ
לְעַבְדְּךָ בְּאַמֶּת וְהִנְחֵילָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ (בְּאַהֲבָה וּבְרַצוֹן) בְּשִׁמְחָה
וּבְשִׁשׁוֹן (שְׂפֹת ו) מַזְעֲדֵי קִדְּשָׁךְ. וַיִּשְׁמְחוּ בָּךְ יִשְׂרָאֵל
מִקֵּדֵשִׁי שְׁמָךְ. בְּרוּךְ אַתָּה יי מְקַדֵּשׁ (הַשְּׁפָרָה ו) יִשְׂרָאֵל
וְחַזְמָנִים:

רָצָה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמָּךְ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפְלָתָם וְהָשֵׁב אֶת
הָעֲבוּדָה לְדָבִיר בִּיתְךָ. וְאֲנִשִּׁי יִשְׂרָאֵל וְתַפְלָתָם בְּאַהֲבָה
תִּמְכַּל בְּרַצוֹן וְתִהְיֶה לְרַצוֹן תָּמִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:

וּמִן דִּינוֹ כְּהֵנִים לֹסֵן דּוֹכֵן גִּבְהַטָן וְיִכְדֵּי הֵיךְ דָּמָן וְיִיטַעַכֵּי פִקּוּגְעַנְדֵּי וְתַעֲרַב גִּעְזָטָט:

וְתַחֲזִיגְנָה עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבָךְ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים:

בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמַּחֲזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים דְּרַבְּנָן.

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָּךְ שְׂאִתְּךָ
הוא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
אֱלֹהֵי כָּל בָּשָׂר יוֹצֵרנוּ יוֹצֵר
בְּרָאשִׁית בְּרִכּוֹת וְהוֹדָאוֹת
לְשִׁמָּה הַגְּדוֹלָה וְהַקְּדוּשָׁה עַל־
שְׁחִייתָנוּ וְקִיּוּמָנוּ בֶּן תַּחֲנוּנוֹ

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָּךְ שְׂאִתְּךָ הוא
יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם
נֶעַד צוּר חַיֵּינוּ מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה
הוא לְדוֹר וָדוֹר גּוֹדֵל לָּךְ וְנִסְפָּר
תַּהֲלִיתְךָ. עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים
בְּיָדְךָ וְעַל גְּשָׁמוֹתֵינוּ הַמְּקוּדָּוֹת

מן פֿירטען טאג חול המועד סוכות זאגט מען דיעס:

וביום החמישי פָּרִים תִּשְׁעָה אֵילִם שָׁנִים

בְּבָשִׁים בְּגִי-שָׁנָה אֲרַבְּעָה עֶשֶׂר תְּמִימִם:

וביום הששי פָּרִים שִׁמְנָה אֵילִם שָׁנִים בְּבָשִׁים

בְּגִי-שָׁנָה אֲרַבְּעָה עֶשֶׂר תְּמִימִם: ומנחתם וכו' או"א וכו'

מן הושענא רבא וויכד דיעסט געזאגט:

וביום הששי פָּרִים שִׁמְנָה אֵילִם שָׁנִים

בְּבָשִׁים בְּגִי-שָׁנָה אֲרַבְּעָה עֶשֶׂר תְּמִימִם:

וביום השביעי פָּרִים שִׁבְעָה אֵילִם שָׁנִים בְּבָשִׁים

בְּגִי-שָׁנָה אֲרַבְּעָה עֶשֶׂר תְּמִימִם:

ומנחתם ונספיהם כמדבר. שלשה עשרנים לפר. ושני עשרנים

לאיל. ועשרון לפבש וזין פגספז. ושעיר לפפר. ושני תמידים

בהלכתם: או"א

מן שמיני עצרת מוזר שמחת תורה וויכד דיעסט געזאגט:

ביום השמיני עצרת תהיה לכם כל--

מלאכת עבודה לא תעשו: והקרבנותם עלה אשה

ריח ניחח ליהוה פר אחד איל אחד אחד בְּבָשִׁים

בְּגִי-שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם:

ומנחתם ונספיהם כמדבר. שלשה עשרנים לפר. ושני

עשרנים לאיל. ועשרון לפבש וזין פגספז. ושעיר לפפר.

ושני תמידים בהלכתם:

מן שבת וויכד מיוזעכר ישמחו פֿער או"א געזאגט:

ישמחו במלכותך שומרי שבת וקראי ענג. עם מקדשי שביעי. פלם

ישבעו ויתענגו מטובך. ובשביעי רציית בן וקדשתו חמדת ימים אותו

קראת. וזכר למעשה בראשית:

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם

עלינו. טוב ומטיב הדרש לנו. שובה אלינו

בהמון רחמיה. בגלל אבות שעשו רצונך. בנה

ביתך בביתחלק וכוונן מקדשך ער-מכונו.

סדר רוכן

וּנְתַן כְּהֻנִּים לְכֹהֵן רֹכֵן גִּזְעָהֶן, וְיִכְרֹד בֵּינָם וּתְחַזִּינָה דִּישָׁמֵס גִּזְעָהֶם :

וְתַעֲרַב עָלֶיךָ עֲתִירְתָּנוּ פְּעוּלָהּ וּכְקֶרְבָּן. אָנָּה רַחוּם.
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים הָיִשְׁבָּ שְׂכִינְתְּךָ לְצִיּוֹן עִירְךָ. וְסִדֵּר הַעֲבוּרָה
לִירוּשָׁלַיִם: וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבָה לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. וְשֵׁם
נַעֲבֹדְךָ בִּירְאָה פִּימִי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קִדְמוֹנִיּוֹת: וְהֵסֵף נַסִּיִּים
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ שְׂאוֹתְךָ לְבִדְךָ בִּירְאָה נַעֲבֹד: אָמֵן. מוֹדִים וְכו'.

דִּינוּ כַהֲנִים מוֹנֵד דִּינוּ מוֹדֵעַרֵעַ גִּזְעָהֶם: וְיִינֵס דִּישָׁמֵס יְהוֹ רָצוֹן מוֹנֵד לְקֶגְעֵרֵן דְּמוּטִי, בִּי
דַּעַר חוֹן דִּימ בְּרַכָּה וְלֶךְ נֶאֱחָ לְהוֹדוֹת מוֹיִסְפֵּס, דְּמוּטִי דְּמֵ: אָמֵן מוֹיִךְ מוֹיִךְ דִּישָׁמֵס יִיךְ בַּעֲלִיהֵם:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׁתַּחֲוֶה
הַבְּרָכָה הַזֹּאת דִּינוּ כַהֲנִים: וְגִזְעָהֶם שְׂעִיטָתָנוּ לְבִדְךָ אֶת עַמְּךָ
יִשְׂרָאֵל. (דְּמֵ: פֶּקֶדֶן: וְגִזְעָהֶם שְׂעִיטָתָנוּ הַפְּהִיגִים לְבִרְכָּנוּ) בְּרַכָּה
שְׁלָמָה וְלֹא יִהְיֶה בָּהּ מִכְשׁוֹל וְעוֹן מַעֲפָה וְעַד עוֹלָם:

דַּעַר חוֹן טַפְרִיכֵט לִיט כַהֲנִים מוֹנֵד דִּינוּ גִּזְעָהֶם עִם קְדוּשִׁיךָ בְּאָמִיר:

מוֹנֵד דִּינוּ כַהֲנִים הַעֲבָן מִהִרְעָה הַעֲבָדֵעַ מוֹיִךְ מוֹנֵד: וְגִזְעָהֶם לִיט דִּישָׁמֵס בְּרַכָּה:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּקִדְּשָׁתוֹ שֶׁל אֶחָד וְצִיּוֹנוּ לְבִדְךָ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
בְּאַהֲבָה:

דַּעַר חוֹן יִיגֵט יִבְרַךְ מוֹנֵד דִּינוּ כַהֲנִים וְיִעֲדֵעַהֶם עִם, יְקִדְּמוּ דִינוּ מוֹדֵעַרֵעַ הַעֲבָדֵעַ
וְיִמְרַעֲבֵר מוֹנֵד דִּינוּ דְּמוּטִי פֶּקֶדֶן הַעֲבָדֵעַ פֶּסֶקִים וְעִבְדֵעַרֵעַ נֹכַ וְעִבְדֵעַרֵעַ דַּעַר חוֹן
עִבְדֵעַרֵעַ יִיגֵט גִּזְעָהֶם: בַּעֲסִטֵּעַר מוֹדֵעַרֵעַ מוֹדֵעַרֵעַ מוֹדֵעַרֵעַ מוֹדֵעַרֵעַ דַּעַר עִבְדֵעַרֵעַ
עִבְדֵעַרֵעַ הַעֲבָדֵעַ.

יְבָרְכֶךָ. יְבָרְכֶךָ יְיָ מַצִּיּוֹן עוֹשֶׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:
יְיָ יְיָ אֲדוֹנֵנוּ מֶה אֲדִיר שְׁמֶךָ בְּכָל הָאָרֶץ:
וְיִשְׁמְרֶךָ. שְׁמֵרְנִי אֵל כִּי חֲסִיתִי בְּךָ:

וְעִבְדֵעַרֵעַ דִּינוּ כַהֲנִים וְיִשְׁמְרֶךָ יִיגֵט, וְגִזְעָהֶם מוֹיִן דִּישָׁמֵס:

רְבִינוּ שֶׁל עוֹלָם אָנִי שְׁלֹף וְחִלּוּמוֹתִי שְׁלֹף חִלּוֹם חֲלָמְתִי וְאִנִּי
יִרְדֵּעַ מֶה הוּא יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵי שִׁיחֵנוּ כָּל־חִלּוּמוֹתִי
עָלִי וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל לְמוֹבָה בֵּין שְׁחֲלָמְתִי עַל־עַצְמִי וּבֵין שְׁחֲלָמְתִי עַל
אַחֵרִים וּבֵין שְׁחֲלָמְתִי אַחֵרִים עָלִי אִם טוֹבִים הֵם חֲזָקִים וְאִם חֲזָקִים וְיִתְקַיְמוּ
כִּי וּבָהֶם כָּל־חִלּוּמוֹת יוֹסֵף הַצַּדִּיק. וְאִם צָרִיכִים רְפוּאָה רְפוּאָה כָּל־חֲזָקִיהוּ
מֶלֶךְ יְהוּדָה מַחֲלִיו וּכְמִרְיָם הַנְּבִיאָה מַצְרַעְתָּהּ וּכְנַעֲמָן מַצְרַעְתָּהּ וּכְמִי

לך ועל נסיה שבכל יום עמנו
ועל גפלותיה ומצותיה שבכל
עת ערב ובקר וצהרים . המזב
כי לא יכלו רחמיה . והמרחם כי
לא תמחוקה מעולם קוינו לך :

ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלכנו תמיד לעולם ועד :
וכל החיים יודוך סלה ויהללו את שמך באמת האל
ישועתנו ועזרתנו סלה : ברוך אתה יי המזב שמך וילך
נא להודות :

מן אלהינו ואלהי אבותינו בברכה בברכה המושלשת בתורה חתומה עלי ידי משה
עבדך האמורה מפי אחרן ובניו כהנים עם קדושה כאמור : וברכה יי וישמרה : יאר יי
פניו אליה ויחנה : ושא יי פניו אליה וישם לה שלום :

שים שלום מזבח וברכה חן וחסד ורחמים עלינו ועל
כל ישראל עמך ברכנו אבינו בלגו כאחד באור פניך כי
באור פניך נתת לנו יי אלהינו תורת חיים ואהבת חסד
וצדקה וברכה ורחמים וחיים ושלום ומזב בעיניך לברך
את עמך ישראל בכל יום ובכל שעה בשלומך :

ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל בשלום :

אלהי נצור לשוני מרע ושפתי מדיבר מרמה ולמקללי נפשי תדום
ונפשי בעפר לכל תהיה . פתח לפי בתורתך ובמצותיך תרדוף נפשי
וכל החושבים עלי רעה . מהרה הפר עצתם וקלקל מחשבתם . עשה
למען שמך . עשה למען ימינה . עשה למען קדשתך . עשה למען תורתך .
למען יחלצון ידיך . הושיעה ימינה ועגני : יהי לרצון אמרי פי והגיון
לפי לפניך יי צורי וגואלי : עשה שלום במרומו הוא עשה שלום עלינו
ועל כל ישראל ואמרו אמן :

יהי רצון לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית המקדש
במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך : ושמך בעבדך ביראה בימי עולם
ובשנים קדמוניות : וערבה ליי מנחת יהודה וירושלים בימי עולם
ובשנים קדמוניות :

וּתְשַׁמַּע תְּפִלָּתִי בְּאֶקְתִּי וְאֶנְקָתִי תָמִיד בְּשֵׁם שְׁשֻׁמַּעַת אֲנָקְרָא יַעֲקֹב
 תְּמִימָה הִנְקָרָא אִישׁ תָּם וְתָתֵן לִי וּלְכָל נַפְשׁוֹת בֵּיתִי מִזֻּנּוֹתֵינוּ
 וּפְרִנָּתֵנוּ בְּרוּחַ וְלֹא בְצַמְצוֹם בְּהִתֵּר וְלֹא בְּאִסּוּר פְּנִיחַ וְלֹא בְּצַעַר
 מִתַּחַת יָדָה הִרְחֲבָה בְּשֵׁם שְׁנַתָּה (פֶּת) לֶחֶם לֶאֱכֹל וּבָגֵד לְלַבֹּשׁ
 לַיעֲקֹב אֲבִינוּ הִנְקָרָא אִישׁ תָּם וְתִתְּנֵנוּ לְאַהֲבָה וּלְחֵן וּלְחֶסֶד בְּעֵינֶיךָ
 וּבְעֵינֵי כָל רוֹאֵינוּ וַיְהִי דְּבָרֵי נְשֻׁמַּעִים לְעִבּוּדְתָּהּ בְּשֵׁם שְׁנַתָּה אֶת יוֹסֵף
 צְדִיקָהּ בְּשַׁעֲרֵה שְׁהַלְבִּישׁוּ אָבִיו כְּתָנִת פָּסִים לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים
 בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָל רוֹאֵיו וְתַעֲשֶׂה עִמִּי נִפְלְאוֹת וְנִסִּים וּלְטוֹבָה אוֹת
 וְתַצְלִיחֵנִי בְּדַרְכֵי וְחֵן בְּלִבִּי בִּינָה לְהִבִּין וּלְהַשְׁפִּיל וּלְקַיֵּם אֶת כָּל דְּבָרֵי
 תְּלִמּוֹד הַזֹּרֶהָךְ וְסוּדוֹתֶיךָ וְתַצְלִילֵנִי מִשְׁגִּיאֹת וּתְמַהֵר רַעֲיוֹנִי וּלְבִי
 לְעִבּוּדְתָּהּ וְתֹאמֶיךָ יְמִי (יְמֵי אִשְׁתִּי וּבְנֵי וּבָנוֹתִי) בְּרוּב עֵז וְשְׁלוֹם אִמֵּן סֵלָה:
 אֲדִיר בְּמִרוֹם שׁוֹכֵן בְּגִבּוֹרָה אֶתָּה שְׁלוֹם וְשִׁמְךָ שְׁלוֹם. יְהִי רְצוֹן
 שְׁתִּשְׁם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל חַיִּים וּבְרָכָה לְמִשְׁמֶרֶת
 שְׁלוֹם:

וּבְהַרְבֵּעַ דְּעַר חוּן שִׁים שְׁלוֹם זְמַנְךָ, זְמַנְךָ דִּימ כְּהִנִּים דִּינֵס:

רְבוּן הַעוֹלָם עֲשִׂינוּ מַח־שְׁנוּרָת עֲלֵינוּ אֶת אֶתָּה עֲשֶׂה עִמָּנוּ כְּאֲשֶׁר חֲבַטְתָּנוּ. הַשְׁקִיפָה
 מִמַּעַן קִדְשֶׁךָ מִן־הַשָּׁמַיִם וּבְרַךְ אֶת־עַמְּךָ אֶת־יִשְׂרָאֵל וְאֶת הָאָדָמָה אֲשֶׁר לָנוּ כְּאֲשֶׁר
 נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְרָהָם אֲרִיץ וְבֵת חָלָב וְדָבָשׁ:

מַחְדַּעַס דְּעַר חוּן דִּימ תְּפִלָּה מִיט קְדוּשַׁת נַעֲרִיצָה (מִן חו"ה"מ נִקְדַּשׁ) וּוִידֵעֵדֶהָטוֹט הַמֵּט,
 זְמַנְךָ עַר קְרִישׁ מִיט תִּתְקַבֵּל, דִּימ זְמַנְךָ מִיט (מִן יו"ט אֵין כְּאַלְהֵינוּ זֵייטע ע"ג) עֲלֵינוּ
 מוֹנֵד קְרִישׁ יְתוֹם (מִן יוֹם טוֹב שִׁיר הַיְחָדוּת).

קידוש לרגלים ביום

וּבֵין יו"ט מִן שַׁבַּת פֶּעֱלֹזֵט, זְמַנְךָ מִיט עֲכַסְט וְשִׁמְרוּ בֵּינִי וּקְדַשְׁהוּ זֵייטע ע"ה, דִּימ:

וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶת מוֹעֲדֵי יְיָ אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

הַעֲרַנְתָּךְ דִּימ בְּרַכָּה זֵייבֶעךָ דַּעַן וּוִיין:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרִי הַגֶּפֶן:

תפלת מנחה לרגלים

מִיט זְמַנְךָ אֲשֶׁרִי וְבֹא לְצִיּוֹן בֵּימֵי מִנְחָה לְשַׁבַּת (וּבֵין לִגְזִיךְ שַׁבַּת מִיט, וּוִיכֵד וְאֲנִי תְּפִלָּתִי
 גַּעֲזֻמָּה מוֹנֵד מִיט קְרִיאַת הַתּוֹרָה) דִּימ זְמַנְךָ מִיט הַמֹּלֵךְ קְרִישׁ מוֹנֵד קִבֵּעַ דִּימ תְּפִלָּה
 לְרַגְלִים, דִּימ עֲלֵינוּ, קְרִישׁ יְתוֹם.

מִן מוֹצָאֵי יוֹם טוֹב בְּעַטְט מִיט מַעֲרִיב מִיט מִן מַחְדַּעַס וּוִיקֶעֱנֵט־זְמַנְךָ, זְמַנְךָ מוֹיֵךְ אֶתָּה
 חוֹנֵנִתִּי, כֹּחַ שְׁמִנְה עֲשֶׂה וּוִיכֵד פֶּעֱסַן חוּן גִּמְחַן קְרִישׁ גַּעֲזֻמָּה, מוֹנֵד מִיט מְבַרֵּל עַל
 הַכּוֹס וּיִימֵי כְּמַסְטֵעֵהְעֵנִי, מוֹנֵד דִּימ עֲלֵינוּ. וּבֵין מַבְעַר לִגְזִיךְ מוֹצָאֵי שַׁבַּת מִיט, וּוִיכֵד
 מִיט מִן מַחְדַּעַס מוֹצָאֵי שַׁבַּת גַּעֲכַעֲטֵט.

מֶרֶה עַל-יְדֵי מֹשֶׁה רַבֵּינוּ וּבָמִי יִרְיָחוּ עַל-יְדֵי אֱלִישָׁע. וּבָשֶׁם שֶׁהַפֶּכֶת
אֶת-קִלְלַת בָּלָעַם הָרָשָׁע מִקְלָלָהּ לְבִרְכָּהּ בֶּן תַּחֲפָף כָּל חִלּוּמוֹתַי עָלַי
וְעַל כָּל-יִשְׂרָאֵל לְמוֹכָה וְתַשְׁמִרְנִי וְתַחֲנֹנִי וְתַרְצֵנִי : אָמֵן

יָאֵר . אֱלֹהִים יַחֲנֵנִי וַיְבָרְכֵנִי יָאֵר פָּנָיו אֶתְּנוּ סֵלָה :
יִי . יִי אֵל רַחוּם וְחַנוּן אֶרְךָ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד
וְאַמֶּת :

פָּנָיו . פָּנֵה אֱלִי וְתַחֲנֵנִי בִּי יְחִיד וְעָנִי אָנִי :
אֱלִיָּה . אֱלִיָּה יִי נִפְשִׁי אֲשֵׁא :

וַיַּחֲנֵךְ . הִנֵּה כְּעֵינִי עֹבְדִים אֵל יָד אֲדוֹגִיָּהֶם כְּעֵינִי שִׁפְחָה
אֵל יָד גְּבֻרָתָהּ בֶּן עֵינֵינוּ אֵל יִי אֱלֹהֵינוּ עַד
שְׂיַחֲנֵנִי :

וְנַעֲהֲכַנְדִּי דִיט כַּהֲנִים וַיַּחֲנֵךְ יִיגָעֵן, וַיַּכֵּד רַבּוּנוּ שֶׁל עוֹלָם וַיַּעֲדֵכָהּ קוֹט .

יִשָּׂא . יִשָּׂא בִרְכָּה מֵאֵת יִי וַיַּצְדֵּקָהּ מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ .
וּמֵצֵא חֵן וְשִׁבְלֵי מִזֵּב כְּעֵינִי אֱלֹהִים וְאָדָם :
יִי . יִי תַחֲנֵנוּ לָךְ קוִינֵנוּ הָיִיחָ זְרוּעַם לְבָקָרִים אַף
יִשְׁוּעֵתְנוּ בְּעֵת צָרָה :

פָּנָיו . אֵל תִּסְתַּר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי בְּיוֹם צָר לִי הִמָּה אֱלִי
אֲזַנְךָ בְּיוֹם אֶקְרָא מִהֵרָ עָנֵנִי :

אֱלִיָּה . אֱלִיָּה נִשְׂאֵתִי אֶת עֵינִי הַיֹּשְׁבִי בַשָּׁמַיִם :

וַיִּשָּׂם . וַיִּשָּׂם אֶת שְׁמִי עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי אֲבָרְכֶם :

לָךְ . לָךְ יִי הַגְדִּלָּה וְהַגְבוּרָה וְהַתְּפָאֶרֶת וְהַנִּצָּח וְהַהוֹד
כִּי כָל בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ לָךְ יִי הַמְּמַלְכָּה וְהַמְּתַנַּשֵּׂא
לְכָל לְרֹאשׁ :

שָׁלוֹם . שָׁלוֹם | שָׁלוֹם לְרַחוּם וְלִקְרוֹב אָמֵר יִי וַיִּרְפָּאתֵנוּ :

וְנַעֲהֲכַנְדִּי דִיט כַּהֲנִים שָׁלוֹם יִיגָעֵן, זִמְנָה מִמֶּנּוּ דִּיטֵן יְחִי רַצוֹן .

יְחִי רַצוֹן מִלִּפְנֵיךָ יִי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁתַּעֲשֶׂה לִּמְעַן קְדוּשַׁת
חֲסִדֶּיךָ וְגָדֵל רַחֲמֶיךָ הַפְּשׁוּטִים וְלִמְעַן טַהֲרַת שְׁמֶךָ הַגְדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא
בֶּן עֲשָׂרִים וּשְׁתַּיִם אוֹתִיּוֹת הַיּוֹצֵאִים מִהַפְּסוּקִים שֶׁל בְּרִפְתַּת כַּהֲנִים
הַאֲמוּרָה מִפִּי אֲהַרֵּץ וּבָנָיו עִם קְדוּשָׁה שֶׁתְּהִיָּה קְרוֹב לִי בִקְרָאִי לָךְ

אתה קדוש ושמך קדוש וקדושים בכל יום יהללוך סלה :

ובכן הן פחדך יי אלהינו על כל מעשיך .
ואימתך על כל מה שבראת . ויראוך כל
המעשים . וישתחוו לפניך כל הברואים .
ויעשו כלם אגדה אחת . לעשות רצונך בלבב
שלם כמו שידענו יי אלהינו . שהשלטן לפניך .
עז בידך . וגבורה בימינך . ושמך נורא על
כל מה שבראת :

ובכן הן כבוד יי לעמך . תהלה ליראיך .
ותקוה טובה לדורשיך . ופתחון פה למיחלים
לך . שמחה לארצך . וששון לעירך . וצמיחת
קרו לדוד עבדך . ועריכת נר לבן ישי משיחך .
במהרה בימינו :

ובכן צדיקים יראו וישמחו . וישרים יעלוזו .
וחסידים ברנה יגילו . ועולתה תקפץ פייה .
וכל הרשעה בלה בעשן תכלה . כי תעביר
ממשלת זדון מזה הארץ :

ותמלוך אתה יי לבדך על כל מעשיך . בחר
ציון משכן כבודך . ובירושלים עיר קדשך .
בפתח בדברי קדשך . ימלך יי לעולם אלהיך
ציון לדר ודר תלוייה :

קדוש אתה ונורא שמך . ואין אלוה
מבלעדיך : בפתח ויגבה יי צבאות במשפט .
והאל הקדוש נקדש בצדקה . ברוך אתה יי
המלך הקדוש :

הבדלה למוצאי יום טוב

ומן זמנא לזמנא דיום ברכה מיבעינן וויין:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי הנפנן;
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם המבדיל בין קדש
לחול בין אור לחשך. בין ישראל לעמים. בין יום
השביעי לששת ימי המעשה. ברוך אתה יי המבדיל
בין קדש לחול:

ומן זמנא לזמנא שבת מיוט, ויכיר סדר הבדלה ויום מן יעדן מוצאי שבת גמאמכט.

תפלת ראש השנה

פיר מעריב שחרית מונד מנחה.

ערב ראש השנה מבענדט בעטעט ומן מנחה ויום מן יעדען מנדען ערב יום טוב,
העכטוך קביגעט מעריב פיר שבת, ומן זמנא תקעו (מן שבת מנדען ומנחה) מונד דמן
בעטעט ומן דיוט תפלה געבייגטען הויפטעט:

פי שם יי אקרא הבו גדל לאלהינו:

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם
אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא
אל עליון נזיל חסדים טובים וקונה הכל וזוכר חסדי
אבות ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה:

זכרנו לחיים. מלך חפץ בחיים. וכתבנו בספר
החיים. למענה אלהים חיים:

מלך עוזר ומושיע ומגן. ברוך אתה יי מגן אברהם:
אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב להושיע:
מכלל חיים ברחמי מחיה מתים ברחמים רבים סומך
נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים ומקיים אמונתו לישיגי
עפר. מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך מלך ממית
ומחיה ומצמיח ישועה:

מי כמוך אב רחמים. זוכר יצוריו לחיים
ברחמים:

ונאמן אתה להחיות מתים. ברוך אתה יי מחיה המתים:

תפלת ראש השנה

קי

וְחֹפֶעַ בַּחֲדָר גֵּאוֹן עֲזָה. עַל־כָּל־יִשְׁבֵּי תֵּבֶל
אַרְצָה. וַיֵּדַע כָּל פֶּעוּר כִּי אֶתְּהָ פָּעַלְתּוּ.
וַיִּבִּין כָּל יָצוּר כִּי אֶתְּהָ יִצְרָתוּ. וַיֹּאמֶר כָּל אֲשֶׁר
נִשְׁמָה בָּאֵפוֹ. יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ. וּמַלְכוּתוֹ
בְּכָל מִשְׁלָה. (לסבת אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רָצָה
בְּמִנוּחָתָנוּ) קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְתַן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ.
שִׁבְעֵנוּ מִטּוֹבֶךָ וּשְׂמַחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ. (לסבת וְהִנְחִילֵנוּ
יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שֶׁבֶת קִדְּשָׁה. וַיְנוּחוּ בּוֹ יִשְׂרָאֵל
מִקִּדְּשֵׁי שְׁמֶךָ) וּמֵחֵר לִבֵּנוּ לַעֲבֹדֶךָ בְּאַמִּירָה. כִּי
אֶתְּהָ אֱלֹהִים אִמָּת וְדִבְרֶךָ אִמָּת וְקוֹים לְעַד.
בְּרוּךְ אַתְּהָ יי מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ. מִקִּדְּשׁ
(הַשְּׁפֵת) יִשְׂרָאֵל וַיּוֹם הַזֶּכֶּרֶן:

רָצָה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפְלָתָם. וְהָשִׁב
אֶת הָעֲבוּדָה לְדָבִיר בֵּיתֶךָ. וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל וְתַפְלָתָם
בְּאַהֲבָה תִּקַּבֵּל בְּרָצוֹן וְתַחֲי לְרָצוֹן תָּמִיד. עֲבוּדַת
יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ: וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבָה לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים:
בְּרוּךְ אַתְּהָ יי הַמַּחְזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מודים דרבנן

מודים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא
יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי
כָּל בֶּשֶׁר יוֹצֵרֵנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית
בְּרִכּוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל
וְהַקְדוֹשׁ עַל שֶׁחֲיֵיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ
כֵּן תַּחֲיֵנוּ וְתַקִּימָנוּ וְתַאֲסֹף
בְּלִיֻּתָנוּ לְחַצְרוֹת קִדְּשָׁה לְשִׁמּוֹר
חֻקֶּיךָ וְלַעֲשׂוֹת רָצוֹנָה וְלַעֲבֹדֶךָ
כְּלָבִב שָׁלֵם עַל שְׂאֵנוּ מוֹדִים
לָךְ. בְּרוּךְ אַל הַהוֹדָאוֹת:

מודים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא
יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם
וָעֶד. צוּר חַיֵּינוּ מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ. אַתְּהָ
הוּא לְדוֹר וָדוֹר גֹּדֶה לָךְ וְנִסְפָּר
תַּהֲלִתֶךָ. עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים
בִּיָּדֶךָ וְעַל גְּשֻׁמּוֹתֵינוּ הַמְּקוֹדֹשִׁים
לָךְ וְעַל גְּסִיָּה שֶׁכָּבַל־יּוֹם עִמָּנוּ.
וְעַל גְּסִלְאוֹתֶיךָ וּמִטּוֹבוֹתֶיךָ שֶׁכָּבַל
עַת עָרֵב וּבִקֹּר וְצַהֲרַיִם. הַמְּזוּב
כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ. וְהַמְּרַחֵם כִּי לֹא תִמּוּ חֲסָדֶיךָ מְעוֹלָם
קוֹיֵנוּ לָךְ:

אתה בחרתנו מכל־העמים . אתהבָּת אוֹתָנוּ . וְרָצִיתָ
בָּנוּ . וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל־הַלְשׁוֹנוֹת . וְקִדְשָׁתָנוּ בְּמִצּוֹתֶיךָ .
וְקִרְבָּתָנוּ מִלִּבְנוּ לַעֲבוֹדָתְךָ . וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ עָלֵינוּ
קְרֹאתָ : *

וּתְתֵן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת־יּוֹם (הַשָּׁבֶת
הַזֶּה . וְאֶת־יּוֹם) הַזִּכְרוֹן הַזֶּה יוֹם (לְשָׁמָּה זִכְרוֹן) הַתְרוּעָה
(בְּאַהֲבָה) מִקְרֹא־קֹדֶשׁ . זָכַר לִיצִיאַת מִצְרַיִם :

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַנִּיעַ וְיִרְאֶה וְיִרְצֶה
וְיִשְׁמַע וְיִפְקֹד וְיִזְכֹּר זִכְרוֹנָנוּ וּפְקֻדּוֹנָנוּ . וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ
וְזִכְרוֹן מְשִׁיחַ בֶּן־דָּוִד עֲבָדְךָ . וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קֹדֶשְׁךָ .
וְזִכְרוֹן כָּל־עַמּוּקָה בֵּית יִשְׂרָאֵל לִפְנֶיךָ . לְפָלְמָה לְטוֹבָה לְחַן
וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם הַזִּכְרוֹן הַזֶּה : זָכְרָנוּ
יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה . וּפְקֻדָּנוּ בּוֹ לְבִרְכָּה . וְחֻשִׁיעֵנוּ בּוֹ
לְחַיִּים . וּבִדְבַר יִשׁוּעָה וּרְחֻמִּים חוּס וְחַנּוּן . וּרְחַם עָלֵינוּ .
וְחֻשִׁיעֵנוּ . כִּי אֱלֹהֶיךָ עֲיִנֵינוּ כִּי אֵל מְלֹךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה :

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ . מְלוֹךְ עַל כָּל הָעוֹלָם
כָּלּוּ בְּכַבּוֹדְךָ . וְהַנִּשְׂא עַל כָּל הָאָרֶץ בִּיקְרָדְךָ .

וְכֵן רֹאשׁ הַשָּׁנָה חֵן מוֹצָאֵי שַׁבַּת פְּעוּט, זִמְנָהּ חֵן דִּינִימָה פֶּקֶד וּתְתֵן לָנוּ :

(*) וְתוֹדִיעֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת מִשְׁפָּטֵי צִדְקָךָ . וְתִלְמְדָנוּ
לַעֲשׂוֹת חֻקֵּי רְצוֹנְךָ . וּתְתֵן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִשְׁפָּטִים
יְשָׁרִים וְתוֹרַת אֱמֶת חֻקִּים וּמִצְוֹת טוֹבִים וְתַנְחִילָנוּ זִמְנֵי
שִׁשׁוֹן וּמוֹעֲדֵי קֹדֶשׁ וְחַיֵּי נִדְבָה . וְתוֹרִישָׁנוּ קִדְשַׁת שַׁבַּת
וּבְכוּר מוֹעֵד וְחַגֵּיגַת הַקָּדֹשׁ . וְתַבְדֵּל יְיָ אֱלֹהֵינוּ בֵּין קֹדֶשׁ
לְחֹזֶל בֵּין אֹזֶר לְחִשָּׁךְ בֵּין יִשְׂרָאֵל לָעַמִּים בֵּין יוֹם
הַשְּׁבִיעִי לַשִּׁשִּׁתִּי יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה בֵּין קִדְשַׁת שַׁבַּת לְקִדְשַׁת
יוֹם טוֹב הַבְּדִלָּה וְאֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי מִשִּׁשִּׁתִּי יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה
קִדְשַׁת . הַבְּדִלָּה וְקִדְשַׁת אֶרֶץ עַמּוּקָה יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשָׁתְךָ :

וּתְתֵן לָנוּ וכו'

מנהג ליל ראש השנה קיא

געברויך מיט'ס, מן דער ערסטען נאכט ראש השנה זיך געגענזייטיג לז ווינטען

מיינער פרויענסערוקן ווינטען מן

מיינער ווענסערוקן ווינטען מן

לשנה מזכה תפתב ותחתם:
לשנה מזכה תפתבי ותחתמי:

לשנה מזכה תפתב ותחתם:
לשנה מזכה תפתבו ותחתמו:

ווערערען פרויענסערוקען

ווערערען ווענסערוקען

לשנה מזכה תפתב ותחתם:
לשנה מזכה תפתבו ותחתמי:

לשנה מזכה תפתב ותחתם:
לשנה מזכה תפתבו ותחתמו:

סדר קידוש ליל ראש השנה

ווען ראש השנה מן שבת פֿעלזט, זאגט מן לז הויזע מוזק יום הששי ביז לעשות, קענען מן קידוש ליל שבת, דמן היער ווייטער

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי הנפץ:
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם. אשר
בחר בנו מכל עם. ורוממנו מכל לשון. וקדשנו
במצותיו. ותתן לנו יי אלהינו באהבה את יום
(לשנת השבת הזה ואת יום) הזכרון הזה יום (לשנת זכרון)
תרועה (באהבה) מקרא קדש וזכר ליציאת מצרים.
ביבנו בחרת. ואותנו קדשת מכל העמים. ודברך
אמת וקיים לעד. ברוך אתה יי מלך על כל הארץ.
מקדש (השבת ו) ישראל ויום הזכרון: שהחיינו

ווען ראש השנה מן מוצאי שבת פֿעלזט, ווערען ערסט דינע לוייט ברכות געזאגט, נאכהער
שהחיינו.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא מאורי האש:
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם המבדיל בין קדש לחול בין
אור לחשך בין ישראל לעמים. בין יום השביעי לששת ימי המעשה.
בין קדשת שבת לקדשת יום טוב הבדלת. ואת יום השביעי מששת
ימי המעשה קדשת. הבדלת וקדשת את עמך ישראל בקדשתך: ברוך
אתה יי המבדיל בין קדש לקדש:
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שהחיינו
וקיימנו והגיענו לזמן הזה:

תפלת ראש השנה

וְעַל־כָּלֶם יִתְבָּרַךְ וַיִּתְרוֹמַם שְׁמֶךָ מִלְּפָנֵינוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:
וּבְתוֹב לְחַיִּים מוֹבִים כָּל בְּנֵי בְרִיתְךָ:

וְכָל חַיִּים יוֹדוּךָ סֶלָה וַיִּתְּלֵנוּ אֶת־שְׁמֶךָ בְּאַמֶּת הָאֵל
יִשְׁוּעָתֵנוּ וְעִזְרָתֵנוּ סֶלָה: בָּרוּךְ אַתָּה יי הַטוֹב שְׁמֶךָ וְלִךָ
נָאָה לְהוֹדוֹת: כ"ז צ"ח זכרונת סתפלה לוונד או"א:

פִּיכ מנחה מונד מעריב

פִּיכ שחרית

שִׁים שְׁלוֹם מוֹבָה וּבִרְכָּה חַן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים. שְׁלוֹם רַב עַל
עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עֲמָךְ. בָּרְכֵנוּ אֲבִינוּ יִשְׂרָאֵל עֲמָךְ תִּשְׁמֵם
כָּלֵנוּ בְּאַחַד בְּאוֹר פְּנִיָּךְ. כִּי בְּאוֹר פְּנִיָּךְ נִתְּתָה לְעוֹלָם כִּי אַתָּה
לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ תוֹרַת חַיִּים וְאַחֲבַרְתָּ חֶסֶד הוּא מִלֶּךְ אֲדוֹן
וְצִדְקָה וּבִרְכָּה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם. לְכָל הַשְּׁלוֹם.
וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֶךְ אֶת עֲמָךְ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עַתָּה וּבְכָל־שָׁעָה
בְּשְׁלוֹמְךָ:

בְּסֶפֶר חַיִּים בִּרְכָּה וְשְׁלוֹם וּפְרֻנְסָה מוֹבָה
נִזְכָּר וְנִכְתָּב לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְכָל עֲמָךְ בִּירַת
יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים מוֹבִים וְלְשְׁלוֹם: בָּרוּךְ אַתָּה יי
עֹשֶׂה הַשְּׁלוֹם:

אֱלֹהֵי נְצוֹר לְשׁוֹנֵי מָרַע וְשׁוֹפְתֵי מַדְבָּר מְרֻמָּה וְלִמְקַלְלֵי גִפְשֵׁי תְדוֹם
וְנִפְשֵׁי בָּעֶפֶר לְכָל תְּהוֹמָה. פָּתַח לִבִּי בְּתוֹרַתְךָ. וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּךָ גִּפְשֵׁי
וְכָל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מִהֲרָה הִפֵּר עֲצָתָם וּקְלָקַל מַחֲשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה
לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשְׁתֶּךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תוֹרַתְךָ.
לְמַעַן יִחַלְצוּן יְדִידֶיךָ. הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעֵגְבִי: יְהִי לְרָצוֹן אֲמָרֵי פִי וְהִגִּינוּ
לִבִּי לְפָנֶיךָ יי צוּרֵי וְגֹאֲלֵי: עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ
וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאַמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיבֵנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְחַן
חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרַתְךָ: וְשֵׁם גְּבוּרָתְךָ בִּירְאָה בְּיָמֵי עוֹלָם וּכְשֵׁנִים קְדְמוֹנִיּוֹת: וְעֲרָבָה לִי מִנֶּחֱת
יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם בְּיָמֵי עוֹלָם וּכְשֵׁנִים קְדְמוֹנִיּוֹת:

לו מעריב: זמגט דעם חון קדיש מיט תתקבל (זמן ראש השנה מן שבת פֶּבְּרואר, זמגט דעם חון
ערסט ויכולו זייטע כ"ג מונד מגן אבות ב"י מקדש השבת זייטע כ"ד) דמן קידוש מיט שהחינו,
עלינו, קדיש יתום.

וזכרונות תקיעה, שברים, תקיעה. ג' פעמים
שב

שופרות תקיעה, תרועה, תקיעה. ג' פעמים
שב

ותקיעה סלמכונה מושכין ונלכין צה תקיעה גדולה:

מנח דיו תקיעות ויכר גבולות מוט מנדמט.

אשרי העם יודעי תרועה יי באור פגיה יחלכין:

מן שבת וז' ניכט גבולות ויכר, זמגט זמן עם ניכט.

זמן זמגט דמן אשרי קבמן זייטע 16 מנדטעלע דיו ס'ת מין ארון לזיק, דמן ויכר דינעט
תפלת מוסף געבעטעט.

תפלת מוסף לראש השנה

ב' שם יי אקרא הבו גדל לאלהינו:

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם
אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא אל
עליון גומל חסדים טובים וקונה הכל וזוכר חסדי אבות
ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה:

זכרנו לחיים מלך חפץ בחיים וכתבנו:

בספר החיים למענה אלהים חיים:

מלך עוזר ומושיע ומגן: ברוך אתה יי מגן אברהם:

אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב להושיע:
מכלל כל חיים בחדר מחיה מתים ברחמים רבים סומך
נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים ומקיים אמונתו לישגי
עפר. מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך מלך במית
ומחיה ומצמיח ישועה:

מי כמוך ייב הרחמים.

זוכר יצוריו לחיים ברחמים:

ונאמן אתה להחיות מתים. ברוך אתה יי מחיה המתים:

מן דבר לווייטען נאכט ראש השנה לעגט וואן פֿער קידוש מויל דען טיט מיינע פֿרוכט, וועלכע
וואן מין דיינעס ימערע נאָך ניכט געגעסענען, קֿדער וואן ליהעט מיין נייגעס קלייד וואן, וועלכעס
וואן נאָך ניכט געטרעגנען האט; האט וואן אבער קיינעס פֿען ביידען, וואס דענקען שעהיינו
געזאגט ווערדען.

פֿס מיט דער מנהג, דאס וואן דער ערשטען נאכט ראש השנה נאך מוציא מיין מין העניג גע-
טויכטער עפֿענען געגעסענען ווירד, וואָריבער וואן פֿערהער דין ברכה בורא פרי העץ זאגט,
מונד נאכדעם וואן מיהן געגעסענען זאגט וואן פֿעלגענדעס.

**יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
שֶׁתַּחַדֵּשׁ עֲלֵינוּ שָׁנָה מְבֹרָה וּמְתוֹקָה:**

סדר שחרית לראש השנה

לו שחרית בעטעט וואן ווירד וואן מיינעס מנדעכן יום טוב ביי שמונה עשרה; דאן דין תפלה
וועלכע וואן לו מעריב געבעטעט האט, מונד וואן דער חזן דין תפלה זאגט פיוטים, וועלכע
מיט מחזור געקֿרענט זינד, געענדעט האט, ווירד אבינו מלכנו זייטע כ"ז געזאגט. דאן מיט
קריאת התורה מונד תקיעת שופר. מן שבת מיט קיין תקיעת שופר זאגט וואן מיינעס
יקום פורקן:

סדר תקיעות וברכות שופר

מין וועלכען קהלות ווירד דער מומד מ"ו למנצח לבני קרח מומד (קעבן זייטע ל"ח) זעבען
וואן געזאגט.

דער בעל תוקע זאגט וואן מיינעס מנדעכן זינד געלעבן פֿעסט ענטשטאקסטען
זיין, מיט געגענווערטענען בלומען, דין מצות עשה פֿען תקיעת שופר לו ערפֿולען, דאמער
וואן דער בעל תוקע זאגט וואן מיינעס מנדעכן זינד געלעבן פֿעסט ענטשטאקסטען
פֿערעכען זאגט.

**הֲרִיגִי מִיבֶּן וּמִזֶּמֶן לְקִים מִצְוֹת עֲשֵׂה שְׂאֵנִי בִּזְרָאנוּ לְשִׁמּוֹעַ קוֹל שׁוֹפֵר
(החוקע לתקוע בשופר) בַּיּוֹם הַזֶּה כִּמּוֹ שֶׁפְּתוּב בַּתּוֹרָה יוֹם תְּרוּעָה יְהִיהֶם לָכֶם.
(והחוקע חוזר) וְהִגִּי מִבֶּן לְהִזְיֵא אֶת כָּל הַשּׁוֹמְעִים אֶת קוֹל הַשּׁוֹפֵר וְהִגִּי
עוֹשֶׂה לְשֵׁם יְחִיד קוֹדֶשׁא בְּרִיד הוּא וְשִׁבְיָתָהּ:**

ווערענד דעם בלומען זאגט וואן מיינעס מנדעכן זינד געלעבן פֿעסט ענטשטאקסטען
וואן מיינעס מנדעכן זינד געלעבן פֿעסט ענטשטאקסטען, מונד בעפֿער דער בעל תוקע לו בלומען זאגט
פֿענגט, זאגט ער פֿעלגענדע לווייט ברכות מיט ווייטער מונד כיהענדעס מטיחאט.

**בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְשִׁמּוֹעַ קוֹל שׁוֹפֵר:**

**בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁתַּחַדֵּשׁ
וְקִיָּמֵנוּ וְהִגִּיעֵנוּ לְזִמְן הַזֶּה:**

דער פֿעלגלייכסטע מין דער געהיידעט, קֿדער דער פֿעקענטער זענט דאן וואָרטליך פֿער:
מלכות תקיעה, שברים תרועה, תקיעה. ג' פעמים
שב

תפלת מוסף לראש השנה

קין

אָתָּה בְּחַרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים . אָהַבְתָּ אֹתָנוּ . וְרָצִיתָ
בָּנוּ וְרוּמַמְתָּנוּ מִכָּל־הַלְשׁוֹנוֹת . וְקִדְשְׁתָּנוּ בְּמַצּוֹתֶיךָ .
וְקִרְבְּתָנוּ מִלִּפְנֵי לַעֲבוּדֶתְךָ . וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ עָלֵינוּ
קָרָאתָ :

וּתְתֵן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת־יוֹם (הַשַּׁבָּת
הַזֶּה וְאֶת־יוֹם) הַזִּכְרוֹן הַזֶּה . יוֹם (שְׁמִי זְכוֹרֹן) הַתְרוּעָה
(בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קָדֵשׁ . וְזָכַר לִיצִיאַת מִצְרַיִם :
וּמִפְּנֵי חַטֵּאיֵינוּ גָּלִינוּ מֵאַרְצֵנוּ וְנִתְרַחַקְנוּ מֵעַל
אֲדָמָתֵנוּ . וְאִין אֲנַחְנוּ יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת חֻבוֹתֵינוּ
בְּבֵית בְּחִירָתְךָ . בְּבֵית הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא
שִׁמְךָ עָלָיו . מִפְּנֵי חֵד שֶׁנִּשְׁתַּלַּחַה בְּמִקְדָּשְׁךָ :
יְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
מֶלֶךְ רַחֲמָן . שֶׁתִּשׁוּב וְתִרְחַם עָלֵינוּ וְעַל מִקְדָּשְׁךָ
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים . וְתִבְנֶהוּ מִהֲרָה וְתִגְדֹּל כְּבוֹדוֹ :
אֲבִינוּ מִלִּפְנֵינוּ . גִּלָּה כְבוֹד מַלְכוּתְךָ עָלֵינוּ מִהֲרָה
וְחֹפֵעַ וְהַנִּשְׁאָע עָלֵינוּ לַעֲיִנִּי כָל־חַי . וְקִרְב פְּזוּרֵינוּ
מִבֵּין הַגּוֹיִם וְנַפְוֹצוֹתֵינוּ בִּגְס מִירְכַּת־אָרֶץ .
וְהִבִּיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ בִּרְנָה . וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית
מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם . וְשֵׁם גַּעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ
אֶת־קִרְבָּנוֹת חֻבוֹתֵינוּ תְּמִידִים כְּסֻדְרָם
וּמוֹסָפִים כְּהִלְכָתָם : וְאֶת־מוֹסָפֵי יוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה
וְיוֹם) הַזִּכְרוֹן הַזֶּה גַּעֲשֶׂה וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה
כְּמַצּוֹת רְצוֹנְךָ . כִּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ .
עַל־יְדֵי מִשְׁחַ עֲבֹדְךָ . מִפִּי כְבוֹדְךָ . כְּאֲמוּר :

אֶתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוּשִׁים בְּכָל־יוֹם יִהְיֶה לְךָ סֶלָה:
 וּבְכֵן תֵּן פָּחַדְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ
 וְאִימַתְךָ עַל־כָּל־מַחֲשַׁבְרֹתָ. וַיִּירָאוּךָ כָּל־
 הַמַּעֲשִׂים. וַיִּשְׁתַּחֲווּ לִפְנֶיךָ כָּל הַחַבְרָוּאִים וַיַּעֲשׂוּ
 כָּל־שְׂמֵחָה אַחַת. לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבְב־שָׁלֹם.
 כְּמוֹ שִׁידְעָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁחֲשַׁלְטָן לִפְנֶיךָ. עוֹז
 בְּיָדְךָ. וְגִבּוֹרָה בִּימִינְךָ. וְשִׁמְךָ נוֹרָא עַל־כָּל־
 מַחֲשַׁבְרֹתָ:

וּבְכֵן תֵּן כְּבוֹד יְיָ לְעַמְּךָ. תַּחֲלֶלָה לִירְאִיךָ.
 וְתִקְוָה טוֹבָה לְדוֹרְשֶׁיךָ. וּפֶתַח־חַוֶּץ לְמִנְחָלִים
 לָךְ. שְׂמִיחָה לְאַרְצְךָ וְשִׁשׁוֹן לְעִירְךָ. וְצִמְיֹחַת קֶרֶן
 לְדוֹד עֲבָדְךָ. וְעֲרִיבַת נֵר לְבִדְיָשִׁי מְשִׁיחְךָ.
 בְּמַחֲרָה בְּיָמֵינוּ:

וּבְכֵן צְדִיקִים יִרְאוּ וַיִּשְׂמְחוּ. וַיִּשְׁרִים יַעֲלוּזוּ.
 וְחַסִּידִים בְּרָגָה יִגִּילוּ. וְעוֹלָתָה תִּקְפֹּץ פִּיהָ. וְכָל
 הָרִשָּׁעָה כָּלָה כַּעֲשָׂן תִּכָּלֶה. כִּי תַעֲבִיר מִמִּשְׁלַת
 זְרוֹן מִן הָאָרֶץ:

וְתִמְלֹךְ אֶתָּה יְיָ לְבָדְךָ. עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ.
 בְּחֵר צִיּוֹן מִשְׁפַּן כְּבוֹדְךָ. וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר
 קֹדֶשְׁךָ. בְּכַתוּב בְּדִבְרֵי קֹדֶשְׁךָ. יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם
 אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר תִּלְלוּיָהּ:

קָדוֹשׁ גָּדוֹל וְנוֹרָא שִׁמְךָ. וְאִין גָּלוּת
 מִבְּלַעֲדֶיךָ. בְּכַתוּב וַיִּגְבֶּה יְיָ צְבָאוֹת בְּמִשְׁפָּט.
 וְהָאֵל הַקָּדוֹשׁ נִקְדָּשׁ בְּצַדִּיקָה. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ
 תִּמְלֹךְ תִּקְדוֹשׁ:

תפלת מוסף לראש השנה קיד

על־כֵּן וְנִקְוָה לָךְ יי אֱלֹהֵינוּ לִרְאוֹת מִהֲרָרָה
בְּתַפְאֲרַת עֲזֶךָ לְחַעֲבִיר גְּלוּלִים מִן־הָאָרֶץ
וְהָאֱלִילִים פְּרוֹת וּפְרִתוֹן. לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת
שְׁרִי. וּבִלְ־בְנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ בְשִׁמְךָ לְהַפְנוּת
אֵלֶיךָ כָּל רִשְׁעֵי אָרֶץ. יִפְּירוּ וְיִדְעוּ כָּל־יֹשְׁבֵי
חֶבֶל. כִּי־לָךְ תִּכְרַע כָּל־בָּרָךְ תִּשְׁבַּע כָּל־לִשׁוֹן.
לִפְנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וְיִפְּלוּ. וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ
יִקְר יִתְּנוּ. וְיִקְבְּלוּ כָל־אֶת־עוֹר מַלְכוּתְךָ.
וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם מִהֲרָה לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת
שֶׁלָּךְ הִיא. וְלְעוֹלָמִי עַד תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד:

בְּפָתוּב בְּתוֹרַתְךָ יי יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְנֹאמַר. לֹא־תִבְיֹט אֶן בִּיעֶקֶב. וְלֹא־רָאָה
עֲמַל בְּיִשְׂרָאֵל. יי אֱלֹהֵינוּ עֲמֹן. וְתִרְוַעַת מֶלֶךְ
בו: וְנֹאמַר. וַיְהִי בִישְׁרוֹן מֶלֶךְ. בְּהַתְאַסֵּף רָאשֵׁי
עַם. יַחַד שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל: וּבִדְבָרֵי קֹדֶשׁ פָּתוּב
לֵאמֹר. כִּי לִי הַמְּלוּכָה. וּמֹשֶׁל בְּגוֹיִם:
וְנֹאמַר. יי מֶלֶךְ גְּאוּת לְבָשׁ. לְבָשׁ יי עַז הַתְּאֹזֶר.
זֶה־תִּפְּזֵן תִּבְל כָּל־תְּמוֹט: וְנֹאמַר. שְׂאוּ
שְׁעָרִים רָאשִׁיכֶם. וְהִנֵּשְׂאוּ פֶתְחֵי עוֹלָם. וַיָּבֹא
מֶלֶךְ הַכְּבוֹד. מִי־זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד. יי עֲזֹז וְגִבּוֹר
יי גִּבּוֹר מִלְחָמָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשִׁיכֶם.
וּשְׂאוּ פֶתְחֵי עוֹלָם. וַיָּבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי הוּא
זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד. יי צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד
סֶלָה: וְעַל־יְדֵי עֲבָדֶיךָ הַנְּבִיאִים פָּתוּב לֵאמֹר.
כֹּה־אָמַר יי מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וְגֹאֲלוֹ יי צְבָאוֹת. אֲנִי

לעֲנֶה וּבִיּוֹם הַשְּׁפָתָה שְׁנֵי־כַבָּשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם וְשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֵלֶת
מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן וְנִסְכּוֹ: עֲלֵת שֶׁבֶת בְּשֶׁפֶתוֹ עַל עֲלֵת הַתְּמִיד
וְנִסְכָּהּ: (זֶה קָרְבַּן שֶׁבֶת וְקָרְבַּן חַיִּים כְּאִמּוֹר):

וּבַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ מִקְרָא־קֹדֶשׁ
יְהִי לָכֶם. כָּל מַלְאכְתָּה עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ. יוֹם
תְּרוּעָה יְהִי לָכֶם: וַעֲשִׂיתֶם עֲלֵה לָרִיחַ נִיחַח
לִי פֶר בֶּן־בָּקָר אֶחָד. אֵיל אֶחָד. כִּבְשִׁים
בְּנֵי־שָׁנָה שֶׁבַע תְּמִימִים: וּמִנְחָתָם וְנִסְפֵיהֶם
כַּמִּדְבָּר שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לֶפֶר וְשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים
לְאֵיל. וַעֲשֹׂרוֹן לִכְבֹּשׁ. וַיִּין כְּנִסְכּוֹ. וְשְׁנֵי שְׁעִירִים
לְכֹפֶר וְשְׁנֵי תְּמִידִים כְּחֻלְכֻתָּם: מִלֶּבֶד עֲלֵת
הַחֹדֶשׁ וּמִנְחָתָהּ. וְעֲלֵת הַתְּמִיד וּמִנְחָתָהּ
וְנִסְפֵיהֶם כַּמִּשְׁפָּטִם. לָרִיחַ נִיחַח אֲשֶׁה לִּי:

לעֲנֶה וְשִׁמְחוּ בְּמַלְכוּתְךָ שׁוֹמְרֵי שֶׁבֶת וְקִרְאֵי עֲנָג. עִם מִקְדָּשִׁי שְׁבִיעִי.
כָּלֵם יִשְׁבְּעוּ וַיִּתְעַנְּגוּ מִטּוֹבְךָ. וּבְשֶׁבִיעִי רָצִיתָ בּוֹ וּקְדָשְׁתָּו חֲמִדַת יָמִים
אוֹתוֹ קִרְאתָ. זָכֵר לַמַּעֲשֶׂה בְּרֵאשִׁית:

עֲלִינוּ לַשֶּׁבַת לְאֲדוֹן הַכֹּל לָתֵת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר
בְּרֵאשִׁית שְׁלֹא עֲשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת וְלֹא שָׁמְנוּ
כַּמִּשְׁפָּחוֹת הָאֲדָמָה שְׁלֹא שָׁם חִלְקֵנוּ כָּהֶם
וְגוֹרְלֵנוּ כְּכָל־הַמוֹנִם: וְאֵנַחְנוּ בּוֹרְעִים וּמַשְׁתַּחֲוִים
וּמוֹדִים לְפָנֶי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים תְּקַדּוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא. שֶׁהוּא נוֹטֵה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אֶרֶץ. וּמוֹשֵׁב
יָקָרוֹ בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְשֹׁכֵנֵת עִזּוֹ בְּגִבְהֵי מְרוֹמִים
הִנֵּה אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד: אָמַרְתָּ מִלִּפְנֵי אָפֶם
זוֹלָתוֹ. כִּפְתּוֹב בְּתוֹרָתוֹ וַיִּדְעָתָ חַיִּים וְהַשְׁבָּתָה
אֶל־לִבְכָּךְ. כִּי יִי הוּא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל
הָאֶרֶץ מִתַּחַת אֵין עוֹד:

תפלת מוסף לראש השנה

קמו

סוף כל הדורות. כי תביא חוק ופרוץ להפקד
 כל רוח ונפש. להזכר מעשים רבים וזמון
 בריות לאין תכלית. מראשית פזאת הודעת.
 ומלפנים אותה גלית. זה היום תחלת מעשיך
 ופרוץ ליום ראשון. כי חק לישראל הוא מושפט
 לאלתי יעקב: ועל המדינות בו יאמר איזו
 לחרב. ואיזו לשלום. איזו לרעב. ואיזו לשבע.
 ובריות בו יפקדו. להזכירם לחיים ולמוות. מי
 לא נפקד בחייו חיה. כי זכר כל היצור
 לפניך בא. מעשה איש ופקדונו. ועלילות
 מצעדי גבר. מחשבות אדם ותחבולותיו ויצרי
 מעללי איש. אשרי איש שלא ישכחך. ובן אדם
 יתאמץ בך כי דורשיך לעולם לא יפשו. ולא
 יכלמו לנצח כל החוסים בך: כי זכר כל
 המעשים לפניך בא ואתה דורש מעשה כלם:
 וגם את נח באהבה וזכרת. ותפקדהו בדבר
 ישועה ורחמים. בהביאך את מי המבול לשחת
 כל בשר מפני רוע מעלליהם. על פן וזכרנו בא
 לפניך יי אלהינו לחרבות ורעו פעפרות תבל
 וצאצאיו בחורל הים. בפתויב בתורתך ויזכר
 אלהים את נח ואת כל חתיה ואת כל הבהמה
 אשר אתו בתבה. ויעבר אלהים רוח על הארץ
 וישכו חמים: ונאמר וישמע אלהים את נאקתם
 ויזכר אלהים את בריתו את אברהם את
 יצחק ואת יעקב: ונאמר וזכרתי את בריתי
 יעקב ואף את בריתי יצחק ואף את בריתי

ראשון ואני אחרון. ומבלעדי אין אלהים:
ונאמר. ועלו מושיעים בחר ציון לשפט את-
הר עשו. והיתה ליי המלוכה: ונאמר. והיה
יי למלך על-כל הארץ. ביום ההוא יהיה יי
אחד ושמו אחד: ובתורתך פתוב לאמר שמע
ישראל. יי אלהינו. יי אחד:

אלהינו ואלהי אבותינו. מלוך על כל-העולם
כלו בכבודך. והנשא על כל-הארץ ביקרך.
והופע בחדר גאון עזך. על-כל יושבי תבר
ארצך: וידע כל-פעור כי אתה פעלתו. ויבין
כל-יצור כי אתה יצרתו. ויאמר כל אשר נשמה
באפו. יי אלהי ישראל מלך. ומלכותו בכל
משלה: (לשם אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתנו)
קדשנו במצותיך. ותן חלקנו בתורתך. שבענו
מטובך. ושמחנו בישועתך. (לשם ותנחילנו יי אלהינו
באהבה וברחון שפת קדשך. וינחורבו ישראל מקדשי
שמה) וטהר לבנו לעבדך באמת. כי אתה
אלהים אמת ודברך אמת וקים לעד. ברוך אתה
יי מלך על כל-הארץ מקדש (השבת ו) ישראל
ויום הזכרון:

אתה זוכר מעשה עולם ופוקד כל יצורי
קדם. לפניך נגלו כל תעלמות וחמון גמירות
שמבראשית. אין שכחת לפני כסא כבודך.
ואין גמור מנגד עיניך. אתה זוכר את כל
המפעל. וגם כל תיצור לא נכתר כמך. הכל
גלוי וידוע לפניך יי אלהינו. צופה ומביט עד

תפלת מוסף לראש השנה קמז
הגוים להיות להם לאלהים אני יי: כי זוכר כל
הנשפחות אתה הוא מעולם ואין שכחה לפני
כסא כבודך. ועקרת יצחק לזרעו היום ברחמים
תזכור: ברוך אתה יי זוכר תפירת:

אתה נגלית בעני כבודך על עם קדשך
לדבר עם מן השמים השמעתם קולך ונגלית
עליהם בערפלי טוהר גם העולם כלו חל
מפניך ובריות בראשית חרדו ממך בהגלותך
מלפניו על הר סיני ללמד לעמך תורה ומצות
ותשמיעם את הוד קולך ודברות קדשך
מלהבות אש בקולות וברקים עליהם נגלית
ובקול שופר עליהם חופעת: פכתוב בתורתך
ויהי ביום השלישי בהיות הבקר ויהי קולות
וברקים ועני כבד על החר וקול שופר חזק
מאד ויחרד כל העם אשר במחנה: ונאמר
ויהי קול השופר הלך וחזק מאד משה ידבר
והאלהים יעניו בקול: ונאמר וכל העם רואים
את הקולות ואת תלפידים ואת קול השופר
ואת החר עשו וירא העם ויגעו ויעמדו מרחוק:
ובדברי קדשך פתוב לאמר עלה אלהים
בתרועה יי בקול שופר: ונאמר בתצוצרות וקול
שופר הריעו לפני המלך יי: ונאמר תקעו
בחדש שופר בפסח ליום חגנו. כי חק לישראל
הוא משפט לאלהי יעקב: ונאמר הללויה הללו
אל בקדשו הללויה ברקיע עזו: והללויה

אֲבָרְהָם אֲזָכֹר וְהָאָרֶץ אֲזָכֹר: וּבְדַבְרֵי קֹדֶשׁ
 כְּתוּב לֵאמֹר זָכַר עָשָׂה לְנַפְלָאֲתָיו חֲנוּן וְרַחוּם
 יי: וְנֹאמַר טָרַף נָתַן לִירֵאָיו יִזְכֹּר לְעַלְמֵ בְרִיתוֹ:
 וְנֹאמַר וַיִּזְכֹּר לָהֶם בְּרִיתוֹ וַיַּנְחֵם בְּרַב חַסְדָּיו:
 וְעַל יְדֵי עֲבָדֶיךָ הַנְּבִיאִים כְּתוּב לֵאמֹר הַלֹּדֶה
 וְקָרָאתָ בְּאֲזְנֵי יְרוּשָׁלַיִם לֵאמֹר כֹּה אָמַר יי וְזִכְרָתִי
 לָךְ חֶסֶד גְּעוּרֶיךָ אֲהַבֵּת כְּלוּלוֹתֶיךָ לְכַתֹּב אַחֲרֵי
 בַּמִּדְבָּר בָּאָרֶץ לֹא זָרַעְתָּ: וְנֹאמַר וְזִכְרָתִי אֲנִי
 אֶת בְּרִיתִי אוֹתְךָ בִּימֵי גְעוּרֶיךָ וְהַקִּימוֹתִי לָךְ
 בְּרִית עוֹלָם: וְנֹאמַר הֵבֵן יָקִיר לִי אִפְרִים אִם
 יִרְדֹּשׁ שְׁעִשׂוּעִים כִּי מִדֵּי דְבָרֵי בּוֹ זָכוֹר אֲזָכְרֶנּוּ
 עוֹד עַל כֵּן הָמוּ מַעֲי לֹא רַחֵם אֲרַחֲמֶנּוּ גָּאֵם יי:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ זָכְרֵנוּ בְּזַכְרוֹן טוֹב
 לְפָנֶיךָ וּפְקַדְנֵנוּ בְּפִקְדַת יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים מִשְׁמֵי
 שָׁמַי קָדֶם וְזָכַר לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֶת הַבְּרִית וְאֶת
 הַחֶסֶד וְאֶת הַשְּׂבִיעָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְרָהָם
 אֲבִינוּ בְּתַר תְּמוּרֶיהָ וְתַרְאָהּ לְפָנֶיךָ עֲקֹדָה
 שְׁעָקָד אֲבָרְהָם אֲבִינוּ אֶת יִצְחָק בְּנוֹ עַל גִּב
 הַמִּזְבֵּחַ וְכַבֵּשׁ רַחֲמָיו לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבְבִּי שְׁלָם
 כֵּן יִכְבְּשׁוּ רַחֲמֶיךָ אֶת פְּעֻמֹּת מַעְלֵינוּ וּבִטּוֹבְךָ
 תִּגְדֹּל יֵשׁוּב חֲרוֹן אַפֶּךָ מַעֲמָךְ וּמַעֲיֶרְךָ
 וּמִנְחַלְתֶּךָ וְקִיָּם לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֶת הַדְּבָר
 שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ בְּתוֹרָתְךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עֲבָדְךָ מִפִּי
 כְּבוֹדְךָ בְּאִמּוֹר: וְזִכְרָתִי לָהֶם בְּרִית רַאשׁוֹנִים
 אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְעֵינֵי

תפלת מוסף לראש השנה
 ק"ו
 רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם והשב את
 העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם באהבה
 תקבל פָּרצוֹן ותָּחִי לָרָצוֹן תָּמִיד עבודת ישראל עמך
 ותתנינה עינינו בשוכה לציון ברחמים
 פָּרוּךְ אַתָּה יי המְחַזֵּר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן

טורים דרבנן

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֲתָה הוּא
 יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי
 כָּל בָּשָׂר יוֹצֵרנוּ יוֹצֵר בְּרָאשִׁית
 בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל
 וְהַקְדוֹשׁ עַל־שְׁחַחִיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ
 בְּכֶן תַּחֲנוּנוֹ וְתַקְיָמָנוּ וְתַאֲסוּךְ
 גְּלוּיָתָנוּ לַחֲצֹרֹת קִדְשֶׁךָ לְשִׁמּוֹר
 חֻקֶּיךָ וְלַעֲשׂוֹת רָצוֹנְךָ וּלְעִבְדֶּךָ
 בְּלִבָּב שָׁלֵם עַל שְׁאֵנוּ מוֹדִים
 לָךְ פָּרוּךְ אַל הַהוֹדָאוֹת
 לֹא תִמּוּ חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם
 קוֹיֵנוּ לָךְ

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֲתָה הוּא
 יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם
 וָעֶד צוֹר חַיֵּינוּ מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה
 הוּא לְדוֹר וָדוֹר נֹדֶה לָךְ וְנִסְפָּר
 תַּהֲלִיתֶךָ עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים
 בַּיָּדֶךָ וְעַל גְּשָׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת
 לָךְ וְעַל גְּסִיָּה שְׂבָבָל יוֹם עֲמָנוּ
 וְעַל גְּפִלְאוֹתֶיךָ וְמוֹבֹתֶיךָ שְׂבָבָל
 עַת עָרַב וּבִקֵּר וְצַהֲרִים הַמּוֹב
 כִּי לֹא בָּלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְּרָחֵם כִּי
 קוֹיֵנוּ לָךְ

ועל פָּלֵם יתְפַּרֵּךְ ויתְרוֹמֵם שְׁמֶךָ מִלְּפָנֶי תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד
 וּבִתְּוֹב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל בְּנֵי בְרִיתֶךָ

וְכָל חַיִּים יוֹדוּךָ סֶלָה וַיְהִלְלוּ אֶת־שְׁמֶךָ בְּאַמֶּת הָאֵל יִשְׁעֵתָנוּ
 וְעֲזָרְתָנוּ סֶלָה פָּרוּךְ אַתָּה יי הַמּוֹב שְׁמֶךָ וְלָךְ נִצָּח לַחֲדוֹת

הֵיכ וּמִגַּז דַּבַּח חוֹן בְּרַכַּת כַּהֲנִים מוֹדֵי דִיחַ כַּהֲנִים גִּבְהֵינן לֹאן דוֹכֵן , וּמִכֹּכֶסס קִבְעֵן זִיטֵּעַ ק"ו
 לוֹ פִּינֵדֶען מִיזֵּט :

שִׁים שְׁלוֹם מוֹכָה וּבְרָכָה חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים עֲלֵינוּ
 וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ בְּרָבֵנוּ אָבִינוּ בְּלָנוּ בְּאַחַד בְּאוֹר פְּנִיָּה
 כִּי בְּאוֹר פְּנִיָּה נִתְּתָ לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד
 וְאַדְקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם וְמוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֶךְ
 אֶת־עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עַתָּה וּבְכָל־שָׁעָה בְּשְׁלוֹמָה

בגבורותיו הללוהו כרב גדלו: הללוהו בתקע
שופר הללוהו בגבול וכנור: הללוהו בתוף
ומחול הללוהו במנים ועגב: הללוהו בצלצלי
שמע הללוהו בצלצלי תרועה: כל הנשמה
תהלל יה הללויה: ועל ידי עבדיך הנביאים
פתוב לאמר כל יושבי תבל ושכני ארץ כנשא
גם הרים תראו ובתקע שופר תשמעו: ונאמר
והיה ביום ההוא יתקע בשופר גדול ובאו
האבדים בארץ אשור והנדחים בארץ מצרים
והשתחוו ליי בחר הקדש בירושלים: ונאמר
ויי עליהם יראה ויצא כפרק חצו ואדני אלהים
בשופר יתקע והלך בסערות תימן יי צבאות
יגן עליהם: פן תגז על עמך ישראל בשלומך:
אלהינו ואלהי אבותינו תקע בשופר גדול
לחריתנו ושא גם לקבץ גליותינו וקרב פזונו
מפין חגוים ונפוצותינו כגם מירבתי ארץ
והביאנו לציון עירך ברנה ולירושלים בית
מקדשך בשמחת עולם ושם נעשה לפניך את
קרבתנו חובותנו כמצוה עלינו בתורתך על
ידי משה עבדך מפי כבודך כאמור: וביום
שמחתכם ובמועדיכם ובראשי חדשיכם
ותקעתם בחצוצרות על עליהם ועל זבחי
שלמיכם והיו לכם לזכרון לפני אלהיכם אני
יי אלהיכם: כי אתה שומע קול שופר ומאזין
תרועה ואין דומה לך: ברוך אתה יי שומע קול
תרועת עמו ישראל ברחמים:

יִרְחֲמֵנוּ יִכְבֹּשׁ עֲוֹנוֹתֵינוּ וְתִשְׁלִיךְ בְּמִצּוֹלוֹת יָם כָּל חַטָּאתָם:
וְכָל חַטָּאת עִמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל תִּשְׁלִיךְ בְּמָקוֹם אֲשֶׁר לֹא
יִזְכְּרוּ וְלֹא יִפָּקְדוּ וְלֹא יַעֲלוּ עַל לֵב לְעוֹלָם: תִּתֵּן אֲמַת
לְיַעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְרָהָם מִיְּמֵי קָדָם: ג"פ

סדר מוצאי ראש השנה

מוצאי ראש השנה בעטעט זמן מעריב וויז מן מנדעכן מוצאי יום טוב מונד זאגט אהה
חוננתנו מין דעך תפלה מונד זינט מויד מבריל זיבעט מיין כום; פֿעזוט זבעט ראש השנה
מן פֿרייטאג, וויכד מעריב וויז מן יעדעס שבת געבעטעט מונד זמן זעטט מין מן אבות מיין
המלך הקדוש.

סדר הכפרות לערב יום כפורים

עס זינט דעך מנהג, דאס זמן ערב יום כפורים פֿיר זיינע זאנעספֿעכען זיינען הַהוּה, פֿיר
זיינע פֿרויעספֿעכען זיינע העכע זאס כפרה מוואסעגט; זיינע זאנעספֿעכען פֿרויעס זבעט וויכד
מיין הַהוּה מונד זיינע העכע זאנעספֿעכען.

זמן נישט דעך כפרה מין דעך רעכטע זאנעספֿעכען (נפש תחת נפש) מונד דעך בני אדם
וויז מויד זא דרייטאז. ווען זמן זיינע זאנעספֿעכען דעך כפרה מוואסעגט, זעטט זמן עס פֿען מיהן
זעבסט זאנעספֿעכען.

בְּגֵי אָדָם יוֹשְׁבֵי חֹשֶׁךְ וְצִלְמוֹת אֲסִירֵי עָנִי וּבְרָזָל:
יוֹצִיאָם מִחֹשֶׁךְ וְצִלְמוֹת וּמוֹסְרוֹתֵיהֶם יִנְתֵּן: אוֹיְלִים מִדָּרָךְ
פִּשְׁעִים וּמַעֲוֹתֵיהֶם יִתְּעֶנּוּ: כָּל אֶכָּל תִּתְּעֵב נִפְשָׁם וַיִּנְיֵעוּ
עַד שַׁעֲרֵי מוֹת: וַיַּעֲקוּ אֵל יי בַּצֹּר לָהֶם מִמִּצּוֹקוֹתֵיהֶם
יוֹשִׁיעֵם: יִשְׁלַח דְּבָרוֹ וַיִּרְפָּאֵם וַיַּמְלֵט מִנְּשִׁיחוֹתָם: יוֹדוּ
לִי חֶסֶדוֹ וְגִפְּלֹאוֹתָיו לְבְּנֵי אָדָם: אִם יֵשׁ עָלָיו מִלֵּאָדָּ
מִלֵּין אֶחָד מִנִּי אֵלֶּךְ לְהַגִּיד לְאָדָם יִשְׁרוּ: וַיִּחַנְנוּ נִיאֲמָר
פִּדְעָהּ מִרְדֵּת שַׁחַת מִצֵּאתִי כֶפֶר:

וויכד זיך זעבסט דעך כפרה מוואסעגט, זאגט דיעט:

זֶה חֲלִיפָתִי. זֶה תְּמוּדָתִי. זֶה פִּרְתִּי. זֶה הַתְּרַנּוּל יֵלֶךְ לְמִיתָה. וְאֲנִי
אֵלֶּךְ וְאֶכְנֶם לְחַיִּים טוֹבִים אֲרוּכִים וּלְשָׁלוֹם:

וויכד דעך כפרה זיינע זאנעספֿעכען זאנעספֿעכען, זאגט:

זֶה חֲלִיפָתְךָ. זֶה תְּמוּדָתְךָ. זֶה פִּרְתְּךָ. זֶה הַתְּרַנּוּל יֵלֶךְ לְמִיתָה.
וְאַתָּה תִּפְגֹּם וְתֵלֶךְ לְחַיִּים טוֹבִים אֲרוּכִים וּלְשָׁלוֹם:

בספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה נזכר
ונפתח לפניך אנחנו וכל עמך בית ישראל לחיים
טובים ולשלום: ברוך אתה יי עשה השלום:

אלהי נצור לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה ולמקללי גפשי תדום.
ונפשי בפער לכל תדוה. פתח לבי בתורתך. ובמצותיך תרדוף גפשי
וכל החושבים עלי רעה מהרה הפר עצתם. וקלקל מחשבתם. עשה
למען שמך. עשור למען ימינה. עשה למען קדשתך. עשור למען
תורתך. למען יחלצון ידידיך. הושיעה ימינה וענגי: יהיו לרצון אמרי
פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגאלי: עשה שלום במרומי הוא יעשה
שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

יהי רצון לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית המקדש במהרה ביימנו וכן
תלקנו בתורתך: ושם נעבדך ביראה פימי עולם וכשנים קדמוניות: וערכה ליי מנחת
יחודה וירושלים פימי עולם וכשנים קדמוניות:

מכדעס דער חזן דים תפלה זמזמט פיומים געענדעט העט, וויד געזאגט אין כאלהינו
זייטע ע"ג, עלינו זייטע 36, שיר החור, מזמור של יום מנד מזמור כ"ז, דמן וויד געבליזעט
שלשים קולות.

קידוש ליום ראש השנה

וובן ראש השנה מן שבת פבאט, זאגט ממן עכטט ושמרו בני ישראל ביי ויקדשו זייטע ע"ה
מונד דמן תקעו. מן ווקענטעמגען וויד היער מנגעפמנגען.

תקעו בחדש שופר בכסה ליום חגנו.
בי חק לישראל הוא משפט לאלהי יעקב:

דמן דים ברכה מיבער דמן וויין:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי הנפן:

סדר מנחה לראש השנה

לו מנחה זאגט ממן אשרי ובא לציון זייטע ע"ו. (מן שבת זאגט ממן מויד ואני תפילתי מונד
מייט קריאת התורה) דמן בעטעט ממן קביגע תפלה זייטע 109 מונד אבינו מלכנו זייטע כ"ז
דמן גמין קדיש, העכנאך עלינו, זייטע 36. וובן ראש השנה מן ערב שבת קדער מן שבת
פבאט, זאגט ממן לו מנחה קיין אבינו מלכנו.

סדר תשליך

ממן עכטעטע טאג ראש השנה (וובן עכ מן שבת פבאט, מן לו זייטע טאג) ממן מנחה געהעט
ממן לו זייטעט במכע ווק פיוסע זיד, מונד זאגט דייטע.

מי אל פמוך נושא עון ועובר על פשע לשארית
נחלתו לא החזיק לעד אפו כי תפץ חסד הוא: ישוב

תפלת יום כפור

פִּיכּ מעריב , שחרית , מוסף וזנדר מנחה.

כִּי שֵׁם יְיָ אֱקָרָא קְבוּל גָּדֹל לְאַלְהֵינוּ :

אֲדֹנֵי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יִגִּיד תִּהְלִלְתָּךְ :

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ
 אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאַלְהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל
 עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חַסְדִּים מְרֻבִּים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת
 וּמֵבִיא גּוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה :

וְזָכְרֵנוּ לְחַיִּים . מֶלֶךְ חַפֵּץ בְּחַיִּים . וְכִתְבֵנוּ
 בְּסֵפֶר חַיִּים . לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים :

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמְגַן . בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְגַן אֲבֹתֵינוּ :

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנֵי מַחֲיָה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ :

מִבְּלִיל חַיִּים בְּחֶסֶד מַחֲיָה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ
 גּוֹפִלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אַמְוִנָתוֹ לִישְׁנֵי
 עֹפֶר . מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרֹת וּמִי דוֹמָה לָךְ מֶלֶךְ מְמִירָה
 וּמַחֲיָה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה :

מִי כְמוֹךָ אֵב תְּרַחֲמִים . זוֹכֵר

יְצִירֵנוּ לְחַיִּים בְּרַחֲמִים :

וְנֶאֱמַן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים . בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מַחֲיָה הַמֵּתִים :

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוּשִׁים בְּכָל יוֹם יִהְלֹךְ סִלָּה :

וּבְכֵן תִּתֵּן פִּתְחֶךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל מַעֲשִׂיךָ .

וְאִמְתֵּךְ עַל כָּל מַחֲשָׁבֶרְאֶת . וְיִירָאוּךָ כָּל-

הַמַּעֲשִׂים . וְיִשְׁתַּחֲוּ לְפָנֶיךָ כָּל הַבְּרוּאִים . וְיַעֲשׂוּ

כָּלם אֲגִדָּה אַחַת . לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבָּב שָׁלֵם .

ווער מיינע כפרה מכהרעכען מונסטפערזענען לוגלייך מוואסלעגט, זאגט :

זֶה חֲלִיפְתָּכֶם . זֶה תְּמוּרַתְכֶם . זֶה פִּשְׁתָּכֶם . זֶה הַתְּרִנְגוֹל יֵלֵךְ לְמִיתָה
וְאַתֶּם תִּפְּנְסוּ וְתִלְכוּ לְחַיִּים טוֹבִים אַרְוִיכִם וּלְשָׁלוֹם :

ווער דיזע כפרה מיינעכ פֿרויענספערזענען מוואסלעגט, זאגט :

זֹאת חֲלִיפְתְּךָ . זֹאת תְּמוּרַתְךָ . זֹאת פִּשְׁתְּךָ . זֹאת הַתְּרִנְגוֹלָתְךָ תֵּלֵךְ
לְמִיתָה . וְאַתָּה תִּפְּנְסִי וְתִלְכִּי לְחַיִּים טוֹבִים אַרְוִיכִם וּלְשָׁלוֹם :

ווער מיינע כפרה מכהרעכען פֿרויענספערזענען מוואסלעגט, זאגט :

זֹאת חֲלִיפְתָּכֶן . זֹאת תְּמוּרַתְכֶן . זֹאת פִּשְׁתְּכֶן . זֹאת הַתְּרִנְגוֹלָתְכֶן תֵּלֵךְ
לְמִיתָה . וְאַתֶּן תִּפְּנְסֶנָּה וְתִלְכְּנָה לְחַיִּים טוֹבִים אַרְוִיכִם וּלְשָׁלוֹם :

ווער מכהרעכע כפרות לוגלייך מכהרעכען פערזענען קדעכ מיינעכ מוואסלעגט פֿרויען מוואסלעגט,
זאגט :

אֵלֹהֵי חַלִּיפוֹתֵיכֶם . אֵלֹהֵי תְּמוּרוֹתֵיכֶם . אֵלֹהֵי פִּשְׁתֵּיכֶם . אֵלֹהֵי הַתְּרִנְגוֹלִים
יִלְכוּ לְמִיתָה וְאַתֶּם תִּפְּנְסוּ וְתִלְכוּ לְחַיִּים טוֹבִים אַרְוִיכִם וּלְשָׁלוֹם :

ווען פֿערסענקט דיזע כפרות מן מרעז זייטע ; בעסטער מעכע מיזט עס, ווען גיבט דעז געזוך
דאסער מן דיזעזעלבען .

סדר ערב יום כפור

מן ערב יום כפור לו שחרית ווייךד מומור לתורה, אבינו מלכנו, תחנון, למנצח מונד שיר
מומור לאסך ניכט געזאגט, נאך ווען יום כפור מן שבת פֿעלזט, ווייךד אבינו מלכנו געזאגט .

תפלת מנחה לערב יום כפור

ערב יום כפור לו מנחה זאגט ווען אשרי, דען שמנה עשרה פֿען וועכענטזענען ביז עושה
חשולם, דען זאגט ווען מין נאכטעטעהענדעכ תפלת יום כפור אלהינו ואלהי אבותינו תבא
לפניך תפלתנו זייטע 122 מונד מוזע על חטא ביז לו ענדע . דעך חון וויעדערהקלט נאך דען
שמונה עשרה ביז עשה חשולם, אבינו מלכנו ווייךד ניכט געזאגט, דען קדיש מיט תתקבל,
עלינו, קדיש יתום .

סדר תפלת יום כפור

ווען בעטעט מעריב זייטע 51 מונד פֿענגט כל גברי מן, ווייז מיט מחזור זיך בעינדעט, דען
דיזעט נאכטעטעהענדע געבעט, (מן שבת ווייךד מויך ויכלו מונד מן אבות נאך דעך תפלה
געזאגט) מונד נאכדעכט ווען סליחות ופיוטים געזאגט העט, ווייךד אבינו מלכנו געזאגט (מויטע
גענומען שבת) . דען זאגט ווען קדיש תתקבל, עלינו, שיר היחוד : שחרית בעטעט ווען ביז
שמנה עשרה ווייז מן יעדען יום טוב מונד דען ווייךד דיזע תפלה ווייז לו מעריב
געבעטעט, נאכדעכט דעך חון דיזע תפלה מיט פיוטים מונד סליחות געענדעט העט, ווייךד
אבינו מלכנו געזאגט (מויטעגענומען מן שבת) דען אין כמוך מונד קריאת התורה . נאך ק"ה
מיזט ווען מוזכיר נשמות, דען ווייךד אשרי געזאגט (מן שבת ערטט יקום פורקן) מונד ווען
בעטעט דיזעט שמונה עשרה, נאך מנסטעטט יעלה ויבא זאגט ווען דען מונטער דעך זיניע
טעטעהענדע ומפני חטאינו .

תפלת יום כפור

קב

וְהִתֵּן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת־יוֹם (לשבת השבת)
הַזֶּה לְקֹדֶשׁה וְלִמְנוּחָה. (וְאֶת־יוֹם) הַכֹּפָרִים הַזֶּה. לְמַחֲלָה
וְלִסְלִיחָה וְלִכְפָּרָה וְלִמְחֹל־בּוֹ אֶת־כָּל־עֲוֹנוֹתֵינוּ.
(בְּאַהֲבָה) מִקְרָא־קֹדֶשׁ. וְזָכַר לִיצִיאַת מִצְרַיִם:

זמן מוסף ומגט זמן היכ מנסטמטט יעלה ויבא דמוז מונטער דער זיניע טטעהענדע ומפני חטאינו ביו זכר למעשה בראשית.

תפלת מוסף ליום כפור

וּמִפְּנֵי חַטֵּאיֵנוּ גָּלִינוּ מֵאַרְצֵנוּ וְנִתְרַחֲקֵנוּ מֵעַל
אֲדָמָתֵנוּ. וְאִין אֲנַחְנוּ יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת חֻבוֹתֵינוּ
בְּבֵית בְּחִירָתְךָ. בְּבֵית הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא
שִׁמְךָ עָלָיו. מִפְּנֵי הַיָּד שֶׁנִּשְׁתַּלַּחָה בְּמִקְדָּשְׁךָ:
יְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַל־הִי אֲבוֹתֵינוּ מֶלֶךְ
רַחֲמָן. שֶׁתָּשׁוּב וְתִרְחַם עָלֵינוּ וְעַל מִקְדָּשְׁךָ
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים. וְתִבְנֶהוּ מִתְּרָחָה וְתִגְדֹּל בְּכֹדוֹ:
אֲבִינוּ מֶלְכֵנוּ. גָּלָה כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ עָלֵינוּ מִתְּרָחָה
וְהוֹפֵעַ וְהַנֶּשֶׂא עָלֵינוּ לְעֵינַי כָּל חַי. וְקָרֵב פְּזוּרֵינוּ
מִבֶּן חַגִּוִּים וּנְפֹוצוֹרֵינוּ בְּגַם מִירְפַּתִּי אֶרֶץ.
וְתִבְיֵאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרָנָה. וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית
מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם. וְשֵׁם גַּעֲשֵׂה לִפְנֶיךָ אֶת
קִרְבָּנוֹת חֻבוֹתֵינוּ תְּמִידִים בְּסֹדְרָם וּמִוֹסְפִים
בְּהִלְכָתָם: וְאֶת מוֹסֵף (לשבת וְאֶת מוֹסְפֵי יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְ)
יוֹם הַכֹּפָרִים הַזֶּה גַּעֲשֵׂה וּנְקָרִיב לִפְנֶיךָ בְּאַהֲבָה.
בְּמִצּוֹת רָצוֹנָךְ. כְּמוֹ שֶׁפָּתַבְתָּ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ.
עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ. מִפִּי כְבוֹדְךָ. כְּאִמּוֹר:

כְּמוֹ שִׁידְעֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ שְׁחַשְׁלָמֶן לְפָנֶיךָ. עֹז בְּיָדְךָ.
וּגְבוּרַת בְּיָמֶיךָ. וְשִׁמְךָ נִזְרָא עַל כָּל מַחֲשָׁבֶרֶת:

וּבֵן תֵּן כְּבוֹד יְיָ לְעַמְּךָ. הַחֲלֵל לִירְאִיךָ. וְתִקְוָה
לְדוֹרְשֶׁיךָ. וּפְתַחֲחוּז־פֶּה לַמִּיחָלִים לָךְ. שְׂמַחֲוָה
לְאַרְצֶךָ. וְשִׁשּׁוֹן לְעִירְךָ. וְצַמִּיחַת קֶרֶן לְדוֹד עַבְדְּךָ.
וְעֵרִיבַת נֵר לְבֶן־יִשְׁי מְשִׁיחֶךָ. בְּמַחֲרָה בְּיָמֵינוּ:

וּבֵן צַדִּיקִים יִרְאוּ וְיִשְׂמְחוּ. וְיִשְׂרִים יַעֲלוּזוּ
וְחַסִּידִים בְּרָנָה יִגִּילוּ. וְעוֹלָתָה תִּקְפֹּץ פִּיהָ. וְכָל
חַרְשָׁעָה כָּלָה כְּעֶשֶׂן תִּכְלָה. כִּי תַעֲבִיר מִמַּשְׁלַח
זְרוֹן מִן הָאָרֶץ:

וְתִמְלֹךְ אַתָּה יְיָ לְבָדְךָ עַל כָּל־מַעֲשֶׂיךָ. בְּחֵר
צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ. וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר קִדְשֶׁךָ. כְּפָתוּב
בְּרַבְרֵי קִדְשֶׁךָ. יִמְלֹךְ יְיָ לְעַלְמֵ אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדֹר
וָדֹר תִּלְלוּיָהּ:

קְדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ וְאִין אֱלֹהִים מִבְּלַעֲדֶיךָ
כְּפָתוּב וַיִּגְבַּהּ יְיָ צְבָאוֹת בְּמִשְׁפָּט וְהָאֵל תִּקְדוֹשׁ
נִקְדָּשׁ בְּצִדְקָה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְּלֹךְ תִּקְדוֹשׁ:

אַתָּה בְּחֵרְתָּנוּ מִכָּל־תַּעֲמִים. אַחֲבַת אוֹתָנוּ
וְרָצִיתָ בָּנוּ. וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל־חֲלָשׁוֹנוֹת. וְקִדְשָׁתָנוּ
בְּמַצוֹתֶיךָ. וְקִרְבַּתָּנוּ מִלִּפְנֵי לַעֲבוּדְתְּךָ. וְשִׁמְךָ
תִּתְקַדֵּשׁ וְתִתְקַדֵּשׁ עָלֵינוּ קִרְאָתָּ:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מַחֵל וְלַעֲוֹנוֹתֵינוּ בְּיוֹם
 (לשנת השבת הזה וביום) הַכַּפּוּרִים הַזֶּה. מָחָה וְהַעֲבֵר
 פְּשָׁעֵינוּ וְחַטֹּאתֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ. כְּאִמּוֹר אֲנֹכִי אֲנֹכִי
 הוּא מוֹחָה פְּשָׁעֶיךָ לְמַעַנִי וְחַטֹּאתֶיךָ לֹא אֶזְכֹּר:
 וְנֹאמַר מַחִיתִי כָעֵב פְּשָׁעֶיךָ וּבָעֵנָן חַטֹּאתֶיךָ שׁוֹבָה
 אֵלַי כִּי גֹאֲלְתֶּיךָ: וְנֹאמַר כִּי בְּיוֹם הַזֶּה יִכַּפֵּר עֲלֵיכֶם
 לְמַחַר אֲתֹכֶם מִכָּל חַטֹּאתֵיכֶם לִפְנֵי יי תִּמְחָרוּ
 (לשנת אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתנו) קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְתֵן
 חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. שִׁבְעֵנוּ מִטּוֹבֶיךָ. וְשִׁמְחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ
 (לשנת והנחילנו יי אלהינו בְּאַהֲבָה וּבְרִצּוֹן שֶׁבֶת קִדְּשָׁךְ. וַיְנַחֲנוּ בּוֹ יִשְׂרָאֵל
 מִקִּדְּשֵׁי שְׁמֶךָ) וְמַחַר לִבֵּנוּ לְעַבְדֶּךָ בְּאַמֶּת. כִּי אַתָּה
 סֶלְחָן לְיִשְׂרָאֵל וּמַחֲלֵן לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל דּוֹר
 וָדוֹר וּמַבְלַעְדֶּיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ. בְּרוּךְ
 אַתָּה יי מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ לַעֲוֹנוֹתֵינוּ וְלַעֲוֹנוֹת עַמּוֹ
 בֵּית יִשְׂרָאֵל וּמַעֲבִיר אֲשֵׁמוֹתֵינוּ בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה
 מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ מִקִּדְּשֶׁךָ (השבת ו) יִשְׂרָאֵל וְיוֹם
 הַכַּפּוּרִים:

רַחֵם יי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפְלָתָם וְהַשֵּׁב אֶת
 הָעֲבוּדָה לְדַבִּיר בֵּיתֶךָ. וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל וְתַפְלָתָם בְּאַהֲבָה
 תִּקַּבֵּל בְּרִצּוֹן. וְתִהְיֶה לְרִצּוֹן תָּמִיד עֲבוּדָת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:
 וְתִחְיֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבָה לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים:
 בְּרוּךְ אַתָּה יי תַּמְחִיזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מודים דרבנן

מודים אנחנו לך שאתה הוא
 יי אלהינו ואלהי אבותינו ואלהי
 כל בשר יוצרנו ויוצר בראשית
 ברכות והודאות לשמך הגדול

מודים אנחנו לך שאתה הוא
 יי אלהינו ואלהי אבותינו לעולם
 ועד. צור חיינו מגן ישענו. אתה
 הוא לדור ודור נודה לך ונספר

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וְיָבֵא וְיַנְיֵעַ וְיַרְאֶה וְיַרְצֶה
וְיִשְׁמַע וְיַפְקֹד וְיַזְכֵּר זִכְרוֹנֵנוּ וּפְקֻדּוֹתֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ.
וְזִכְרוֹן מְשִׁיחַ בֶּן־דָּוִד עֲבָדְךָ. וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַם עִיר קִדְשְׁךָ.
וְזִכְרוֹן כָּל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ. לְפִלְטָה לְמוֹצָה לְחֵן
וּלְחֶסֶד. וּלְרַחֲמִים. לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים הַזֶּה:
זָכְרָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְמוֹצָה. וּפְקֻדָּנוּ בּוֹ לְבִרְכָּה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ
בּוֹ לְחַיִּים. וּבִדְבַר יִשׁוּעָה וּרְחֻמִּים. חוּס וְחַנּוּן. וּרְחֹם עָלֵינוּ
וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֱלֹהֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מְלֶךְ חַנּוּן וּרְחוּם אַתָּה:

תפלת מוסף ליום כפור

לשבת ובימים השבת שני־כבשים בני־שנה תמימים ושני עֲשָׂרִים סֶלֶת
מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן וְנִסְכּוֹ: עֲלֵת שֶׁבֶת בַּשֶּׁבֶתוֹ עַל עֲלֵת הַתָּמִיד
וְנִסְכּוֹ: (זֶה קָרְפֵן שֶׁבֶת וְקָרְפֵן הַיּוֹם בְּאָמור:)

וּבַעֲשׂוֹר לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה מִקְרָא־קֹדֶשׁ
יְהִי לָכֶם וְעֲנִיתֶם אֶת־נַפְשׁוֹתֵיכֶם כָּל־מְלָאכָה
לֹא תַעֲשׂוּ: וְהִקְרַבְתֶּם עֹלָה לַיְי רֵיחַ נִיחַח פֶּר
בֶּן־בָּקָר אֶחָד אֵיל אֶחָד כִּבְשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה שִׁבְעָה
תָּמִימִם יִהְיוּ לָכֶם: וּמִנְחָתָם וְנִסְפֵיהֶם כַּמִּדְבָּר
שֶׁלֹשָׁה עֲשָׂרִים לֶפֶר וּשְׁנֵי עֲשָׂרִים לְאֵיל.
וְעֶשְׂרוֹן לִכְבֹּשׁ. וַיִּזֵּן כְּנִסְכּוֹ. וּשְׁנֵי שְׁעִירִים לִכְפֹּר.
וּשְׁנֵי תָמִידִים כְּהִלְכָתָם:

לשבת ובימים השבת שני־כבשים בני־שנה שבת וקראי עונג. עם מקדשי שביעי
כָּלֶם יִשְׁפְּעוּ וְיִתְעַנְּנוּ מִטּוֹבָךָ. וּבַשְּׁבִיעִי רָצִיתָ בּוֹ וּקְדַשְׁתָּו חֲמִידַת יָמִים
אֹתוֹ קִרְאתָ. זָכַר לְמַעֲשֶׂה בְּרֵאשִׁית:

תפלת יום כפור קב

לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. צַדִּיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא
חַטָּאֵנוּ. אָבֵל אֲנַחְנוּ חַטָּאֵנוּ:

אֲשַׁמְנוּ. בָּגַדְנוּ. גָּזַלְנוּ. דִּבַּרְנוּ רוּפִי. הֶעֱוִינוּ.
וְהִרְשַׁעְנוּ. וָדַנּוּ. חָמַסְנוּ. טָפְלָנוּ שָׁקֶר. יַעֲצֵנוּ רָע.
כּוֹבְנוּ. לָצֵנוּ מִרְדְּנוּ. נֹאצֵנוּ. סָרְרָנוּ עֲוִינוּ. פָּשַׁעְנוּ.
צָרְרָנוּ. קִשִּׁינוּ עֶרְף. רָשַׁעְנוּ. שַׁחַתְנוּ. תַּעֲבָנוּ.
תַּעֲיִנוּ. תַּעֲתַעְנוּ:

סָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַמְּזוּכָּרִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ:
וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל הַבָּא עֲלֵינוּ. כִּי אִמַּת עֲשִׂיתָ
נֶאֱנַחְנוּ הִרְשַׁעְנוּ:

מָה נֹאמֵר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מְרוֹם. וּמָה נִסְפָּר לְפָנֶיךָ
שׁוֹכֵן שְׁחָקִים. הֲלֹא כָּל הַנִּסְפָּרוֹת וְהַנִּגְלוֹת אַתָּה יוֹדֵעַ:
אַתָּה יוֹדֵעַ רְוֵי עוֹלָם. וְתַעֲלִמּוֹת סִתְרִי כָּל חַי:
אַתָּה חוֹפֵשׁ כָּל חֲדָרֵי בָטָן וּבֹחֵן בְּלִיּוֹת וְלֵב: אֵין
דָּבָר נֶעֱלָם מִמֶּךָ. וְאֵין נִסְתָּר מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ: וּבִכֵּן
יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ.
שֶׁתִּסְלַח לָנוּ עַל כָּל חַטָּאתֵינוּ וְתִמְחַל לָנוּ עַל כָּל
עֲוֹנוֹתֵינוּ. וְתִכַּפֵּר לָנוּ עַל כָּל פְּשָׁעֵינוּ:

: עַל־חַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאוֹנִים וּבְרָצוֹן
: וְעַל־חַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאִמּוּץ הַלֵּב
: עַל־חַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּבִלְיִדַּעַת
: וְעַל־חַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּבִטּוּי שְׁפָתַיִם
: עַל־חַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגִלּוֹי וּבִסְתָּר
: וְעַל־חַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגִלּוֹי עֲרִיּוֹת
: עַל־חַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּדַבּוּר פֶּה

תפלת יום כפור

תְּהַלֵּתָהּ עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים | וְתִקְדֹּשׁ עַל שְׁהַחַיֵּיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ
בְּיָדְךָ וְעַל גְּשָׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת | כֵּן תַּחֲיֵנוּ וְתִקְיַמְנוּ וְתִאֲסֹף
לָךְ וְעַל גְּסִיָּה שֶׁבְּכָל־יּוֹם עִמָּנוּ | גְּלִיּוֹתֵנוּ לַחֲצוֹת קֹדֶשׁ לְשִׁמּוֹר
וְעַל גְּפִלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל | חֻקֶּיךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ וּלְעַבְדְּךָ
עַתָּה עָרֵב וּבָקֵר וְצַהֲרָיִם. הַטּוֹב | בְּלִבָּב שָׁלֵם עַל שְׂאֵנוּ מוֹדִים
כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ. וְהַמְּרַחֵם כִּי לֹא תָמוּ חַסְדֶּיךָ מֵעוֹלָם
קִיַּיֵנוּ לָךְ :

וְעַל בָּלָם יִתְבָּרֵךְ וְיִתְרוֹמֵם שְׁמֶךָ מַלְכֵנוּ תָמִיד לְעוֹלָם וָעֶד :
וּבְחַיֵּי לַחַיִּים טוֹבִים כָּל בְּנֵי בְרִיתְךָ :
וְכָל הַחַיִּים יוֹדֶיךָ סֵלָה וְיִהְיֶה לָנוּ אֶת־שְׁמֶךָ בְּאַמֶּת הָאֵל
יִשְׁעֵתֵנוּ וְעֲזָרְתֵנוּ סֵלָה : בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שְׁמֶךָ וְלָךְ גָּאֻלָּה
לְהוֹדוֹת :

מִין שְׁחִירַת מוֹנֵד מִנְחָה זִמְגָט הִיכ דַּעַכ חוֹן בְּרַכַּת כְּהֻנִּים מוֹנֵד מִין מוֹסָף גִּיהֶטֶן דִּימ כְּהֻנִּים
זִכָּן דּוּכָן .

פִּיכ שְׁחִירַת מוֹסָף מוֹנֵד מִנְחָה .

פִּיכ מַעְרִיב .

שְׁלֹם רַב עַל | שִׁים שְׁלֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וְחֶסֶד
יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ | וּרְחָמִים. עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ.
תַּשִּׁים לְעוֹלָם כִּי | בָּרַכְנוּ אֲבוֹתֵנוּ בְּלָנוּ בְּאַחַד בָּאוֹר פְּנִיָּה.
אַתָּה הוּא מֶלֶךְ | כִּי בָאוֹר פְּנִיָּה נִתַּת לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
אֲדוֹן לְכָל־הַשְּׁלֹם. | תְּזַרֵּת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וְצַדִּיקָה
וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל בְּכָל יֵת וּבְכָל שְׂעָה
בְּשָׁלוֹמְךָ :

בְּסֶפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשְׁלֹם וּפְרִנָּסָה טוֹבָה גִּזְרָה
וּנִכְתַּב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל עַמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל לַחַיִּים
טוֹבִים וְלִשְׁלֹם : בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ עֹשֶׂה הַשְּׁלֹם :
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. תְּבֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ. וְאֵל
תַּתְּעִלֵם מִתַּתְּנֵתֵנוּ שְׂאִין אָנוּ עַז־פָּנִים וְקָשִׁי עַרְף לֹאֵמַר

וְעַל־חַטָּא שְׁחַטְאֲנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׁיחַ שְׁפָתוֹתֵינוּ :
 :
 : עַל־חַטָּא שְׁחַטְאֲנוּ לְפָנֶיךָ בְּעֵינַיִם רַמּוֹת
 :
 : וְעַל־חַטָּא שְׁחַטְאֲנוּ לְפָנֶיךָ בְּעֻזֹת מַצַּח

וְעַל בָּלֶם אֱלֹזָה סְלִיחוֹת. סְלַח־לָנוּ. מַחֲל־לָנוּ. בִּפְּר־לָנוּ :

וְעַל־חַטָּא שְׁחַטְאֲנוּ לְפָנֶיךָ בְּפָרִיקַת עוֹל
 :
 : וְעַל־חַטָּא שְׁחַטְאֲנוּ לְפָנֶיךָ בְּפִלְלוֹת
 :
 : עַל־חַטָּא שְׁחַטְאֲנוּ לְפָנֶיךָ בְּצַדִּית רַע
 :
 : וְעַל־חַטָּא שְׁחַטְאֲנוּ לְפָנֶיךָ בְּצָרוֹת עֵין
 :
 : עַל־חַטָּא שְׁחַטְאֲנוּ לְפָנֶיךָ בְּקִלּוֹת רֹאשׁ
 :
 : וְעַל־חַטָּא שְׁחַטְאֲנוּ לְפָנֶיךָ בְּקִשּׁוֹת עֶרְף
 :
 : עַל־חַטָּא שְׁחַטְאֲנוּ לְפָנֶיךָ בְּרִיצַת רִגְלִים לְהִרְעֶ:
 :
 : וְעַל־חַטָּא שְׁחַטְאֲנוּ לְפָנֶיךָ בְּרַב־לִלוֹת
 :
 : עַל־חַטָּא שְׁחַטְאֲנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׁבּוּעַת שְׁוֹא
 :
 : וְעַל־חַטָּא שְׁחַטְאֲנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׁנְאֵת חֲנָם
 :
 : עַל־חַטָּא שְׁחַטְאֲנוּ לְפָנֶיךָ בְּתִשּׁוּמַת יָד
 :
 : וְעַל־חַטָּא שְׁחַטְאֲנוּ לְפָנֶיךָ בְּתִמְחֹזֶן לֵבָב

וְעַל בָּלֶם אֱלֹזָה סְלִיחוֹת. סְלַח־לָנוּ. מַחֲל־לָנוּ. בִּפְּר־לָנוּ :

וְעַל חַטָּאִים שְׂאֲנוּ חֲטָאִים עֲלֵיהֶם עֲלָה
 :
 : וְעַל חַטָּאִים שְׂאֲנוּ חֲטָאִים עֲלֵיהֶם חֲטָאֵת
 :
 : וְעַל חַטָּאִים שְׂאֲנוּ חֲטָאִים עֲלֵיהֶם קָרְפֶּן עֲלָה וַיִּזְרֵד
 :
 : וְעַל חַטָּאִים שְׂאֲנוּ חֲטָאִים עֲלֵיהֶם אֶשֶׁם וַדַּאי וְתִלּוּי
 :
 : וְעַל חַטָּאִים שְׂאֲנוּ חֲטָאִים עֲלֵיהֶם מִכַּת מַרְדּוֹת
 :
 : וְעַל חַטָּאִים שְׂאֲנוּ חֲטָאִים עֲלֵיהֶם מְלָקוֹת אֲרָבָעִים
 :
 : וְעַל חַטָּאִים שְׂאֲנוּ חֲטָאִים עֲלֵיהֶם מִיתָה בִּידֵי נְשָׁמִים

: ועל־חטא שחטאנו לפניך בַּדַּעַת וּבַמֶּרְמָה
 : על־חטא שחטאנו לפניך בַּחֲרָחוּר הַלֵּב
 : ועל־חטא שחטאנו לפניך בַּהוֹנָאת רֶעַ
 : על־חטא שחטאנו לפניך בְּדוּדֵי פֶה
 : ועל־חטא שחטאנו לפניך בְּוַעֲדַת זְנוּת
 : על־חטא שחטאנו לפניך בְּזִדּוֹן וּבְשִׁגְגָה
 : ועל־חטא שחטאנו לפניך בְּזִלְזוּל חוֹרִים וּמִזְרִים
 : על־חטא שחטאנו לפניך בַּחֲזוֹק יָד
 : ועל־חטא שחטאנו לפניך בַּחֲלוּל הַשֵּׁם
 : על־חטא שחטאנו לפניך בְּטַפְשׁוֹת פֶּה
 : ועל־חטא שחטאנו לפניך בְּטוּמְאַת שִׁפְתִּים
 : על־חטא שחטאנו לפניך בִּיצַר הָרֶעַ
 : ועל חטא שחטאנו לפניך בִּיזְדָּעִים וּבְלֹא יוֹדָעִים
 : ועל כָּל־אֵלֶּה סְלִיחוֹת. סְלַח־לָנוּ. מַחֲל־לָנוּ. כַּפֹּר לָנוּ:

: על־חטא שחטאנו לפניך בַּכַּפַּת־שׁוֹחַד
 : ועל־חטא שחטאנו לפניך בַּכַּחַשׁ וּבַכּוֹב
 : על־חטא שחטאנו לפניך בַּלְשׁוֹן הָרֶעַ
 : ועל־חטא שחטאנו לפניך בַּלְצוֹן
 : על־חטא שחטאנו לפניך בְּמִשָּׁא וּבְמַתָּן
 : ועל־חטא שחטאנו לפניך בְּמַאֲכָל וּבְמִשְׁתָּה
 : על־חטא שחטאנו לפניך בְּנִשְׁקָה וּבְמִרְבִּית
 : ועל־חטא שחטאנו לפניך בְּנִטְיַת גָּרוֹן
 : על־חטא שחטאנו לפניך בְּסִקּוּר עֵין

ביינא מוקף וידעכהקוט דעך חזן ברכת שבע, זאגט מוֹלַעס ווייט מיין מחזור געקענדעט, דאן נישט
 ווען דאס ספר תורה העכויס זאגט ויהי בנסוע, בריך שמיא, גרלו מז"ו, זייענט זיין אחרי מות
 דרייט פערקענען פֿער, דעך דרייטעט זייט מפטיר גזנן יונה, דיט נאכ־ברכה ביי מגן דוד,
 דאן המוז קדיש מונד בעטעט

תפלת מנחה.

ווען בעטעט מנחה ברכת שבע ווייט לו שחרית, זאגט מוֹלַעס וועט מיין מחזור פֿערקענעט,
 אבינו מלכנו ווייט נישט געזאגט, קדיש תתקבל:

תפלת נעילה

דיט זייט לויט נעילה געבעט זייט נאכדע זאגט מוֹלַעס דעך זאגט, דאס ווען עס
 פֿערקענעט ווען זיך דיט סטעכעט לייגן.

אֲשֶׁרִי יוֹשְׁבֵי אֶבְרָהָם. עוֹד יְהַלְלוּךָ שְׁמֶךָ לְעוֹלָם:
אֲשֶׁרִי הָעַם שְׂכָכָה לֹא. אֲשֶׁרִי הָעַם שְׁׂי אֱלֹהֵיו:

קמ"ה תהלה לדוד ארוממך אלהי המלך. ואברכה שמך לעולם
 ועד: בכל יום אברכה. ואהללה שמך לעולם ועד. גדול יי ומהלל מאד.
 ולגדלתו אין תקר: דוד לדוד ישבח מעשיך. וגבורותיך יגידו: הדר
 כבוד הודך ודברי נפלאותיך אשיחה: ועזו נוראותיך יאמרו. וגדלותך
 אספרנה: זכר רב־טובך יביעו. וצדקתך ירגנו: חנון ורחום יי ארך
 אפים וגדול חסד: טוב יי לכל ורחמי על כל מעשיו: יודוך יי כל־
 מעשיך. וחסדיך יברכוכה: כבוד מלכותך יאמרו. וגבורתך ידברו:
 להודיע לבני האדם גבורתי. וכבוד הדר מלכותו: מלכותך
 מלכות כל־עולמים. וממשלתך בכל דוד ודוד: סומך יי לכל־הנפלים.
 וזוקק לכל־הקפופים: עיני כל אליך ישברו. ואמה נותן להם את־אכלם
 בעתו: פותח את ידיה ומשפיע לכל־חי רצון: צדיק יי בכל־הדרכיו.
 וחסיד בכל מעשיו: קרוב יי לכל־קדאיו. לכל אשר יקראוהו באמת:
 רצון־יראיו יעשה. ואת־שונעתם ישמע ויושיעם: שומר יי את־כל־
 אהביו ואת כל־הרשעים ישמיד: תהלת יי ידברפי ויברך כל־בשר
 שם קדשו לעולם ועד: ואנחנו גברך יהי. מעתה ועד עולם תללוהו:
 ובא לציון גואל ולשבי פשע פיעקב נאם יי: ואני זאת בריתי
 אותם אמר יי רוחי אשר עליך ודברי אשר שמתי בפיה לא
 ימוש מפיה ומפי זרעה ומפי זרע זרעה אמר יי מעתה ועד
 עולם: ואמה קדוש יושב תהלות ישראל: וקרא זה אליה ואמר קדוש
 קדוש קדוש יי צבאות מלא כל־הארץ כבודו: ומקבלין הן מן הן ואמרין
 קדיש בשמי מרומא עלאה בית שכינתה קדיש על־ארעא עובד גבורתה
 קדיש לעלם ולעלמי עלמאי יי צבאות מלא כל־ארעא זיו וקרה:

ועל חַמָּאִים שְׁאָנוּ חַיִּיבִים עֲלֵיהֶם כָּרַת וְעִרְרִי;
 ועל חַמָּאִים שְׁאָנוּ חַיִּיבִים עֲלֵיהֶם אֲרָבַע מִיתוֹת בֵּית דִּין;
 סְקִילָה. שְׂרִיפָה. הָרֵג. וְחֲנֹק. עַל עֲשֵׂה וְעַל
 לֹא תַעֲשֵׂה. בֵּין שֵׁשׁ בָּהֶם קוֹם עֲשֵׂה. וּבֵין שְׁאִין
 בָּהֶם קוֹם עֲשֵׂה. אֶת שְׁגָלוֹיִם לָנוּ. וְאֶת שְׁאִינָם
 גְּלוֹיִם לָנוּ. אֶת שְׁגָלוֹיִם לָנוּ כְּכֹר אֲמִרְנוֹם
 לַפָּנֶיךָ וְהוֹדִינוּ לָךְ עֲלֵיהֶם. וְאֶת שְׁאִינָם גְּלוֹיִם
 לָנוּ לַפָּנֶיךָ הֵם גְּלוֹיִם וִידוּעִים. כִּדְבַר שֶׁנֶּאֱמַר
 הַנִּסְתָּרוֹת לִי אֱלֹהֵינוּ. וְהַנִּגְלוֹת לָנוּ וּלְבָנֵינוּ
 עַד עוֹלָם. לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת.
 כִּי אַתָּה סֵלְחָן לְיִשְׂרָאֵל וּמַחֲלֵן לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל
 בְּכָל דּוֹר וָדוֹר. וּמַבְלַעְדִּיךָ אֵין לָנוּ מִלֶּךְ מִזִּחַל
 וּסוֹלָח (אֱלֹהֵי אֲתָחָה):

אֱלֹהֵי. עַד שֶׁלֹּא נִוצַרְתִּי אֵינִי כֹדֵאִי. וְעַכְשָׁיו שֶׁנִּוצַרְתִּי
 כִּפְאֵלוֹ לֹא נִוצַרְתִּי עֹפֵר אֲנִי בְּחַיִּי. קָל וְחֹמֶר בְּמִיתָתִי.
 חָרִי אֲנִי לַפָּנֶיךָ כְּכֹלִי מֵלֵא בּוֹשָׁח וּכְלִימָה. יְהִי רָצוֹן
 מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁלֹּא אֶחְטֹא עוֹד וּמָה
 שֶׁחָטָאתִי לַפָּנֶיךָ מִרַק בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים. אֲבָל לֹא עַל־יְדֵי
 יְסוּרִים וְחֲלָיִם רָעִים:

אֱלֹהֵי נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מָרַע וּשְׁפָתֵי מְדַבֵּר מִרְמָה וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תְדוּם.
 וּנְפִשֵׁי כַּעֲפֹר לִבָּל תַּחֲיֶה. פֶּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתְךָ. וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּתְרוֹף נַפְשִׁי
 וְכָל חַחוּשֵׁיבִים עָלַי רָעָה מִתְּהַרָה הִפֵּר עֲצָתָם. וְקִלְקַל מַחֲשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה
 לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יִמְיָךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשָׁתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן
 תּוֹרָתְךָ. לְמַעַן יִחַלְצוּן יְדִידֶיךָ. הוֹשִׁיעָה יִמְיָךְ וְעֲנֵנִי: יְהִי לְרָצוֹן אֲמֵרִי
 פִּי וְהִנֵּיוֹן לִבִּי לַפָּנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי: עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֵׂה
 שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן לַפָּנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבְנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְתֵן
 חֵלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ: וְשֵׁם נִעְבְּדְךָ בִּירְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשֵׁנִים קְדְמוֹנוּת: וְעֲרַבָה לִּי מִנְחַת
 יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשֵׁנִים קְדְמוֹנוּת.

קבה

תפלת נעילה

אֲתָה גְבוּר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֶּה מֵתִים אֲתָה רַב לְהוֹשִׁיעַ:
מִכָּל־כָּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ
נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמַקְיֵם אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי
עָפָר. מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרָה וּמִי דוֹמָה לָךְ מְלֶךְ מְמִיר
וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

כִּי כְמוֹךָ אֵב הַרְחָמִים.

זוֹכֵר יִצְוֵרָיו לְחַיִּים בְּרַחֲמִים:

וְנֶאֱמַן אֲתָה לְהַחְיֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֶּה הַמֵּתִים:
אֲתָה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ וּקְדוּשִׁים בְּכָל יוֹם יִתְלַלֶּךְ סָלָה:
וּבְכֵן תֵּן פֶּחֶדְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ
וְאִימַתְךָ עַל-כָּל-מַה-שֶּׁבִּרְאָת. וַיִּירָאוּךָ כָּל-
הַמַּעֲשִׂים וַיִּשְׁתַּחֲוּ לִפְנֶיךָ כָּל הַבְּרוּאִים. וַיַּעֲשׂוּ
כָל־מִצְוָתְךָ אַחַת. לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבְבָם שָׁלֵם.
כְּמוֹ שִׁדְּעָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁהִשְׁלַטְנוּ לִפְנֶיךָ. עוֹ
בִּידְךָ וּגְבוּרָת בִּימִינְךָ. וְשִׁמְךָ נוֹרָא עַל-כָּל-מַה-
שֶּׁבִּרְאָת:

וּבְכֵן תֵּן כְּבוֹד יְיָ לְעַמְּךָ. תִּתְחַלֶּה לִירְאִיךָ.
וְתִקּוֹה טוֹבָה לְדוֹרְשֶׁיךָ. וּפִתְחוֹן פֶּה לַמְּוִחֲלִים
לָךְ. שִׁמְחָה לְאַרְצְךָ. וְשִׁשׁוֹן לְעִירְךָ. וְצִמְיַחַת קֶרֶן
לְדוֹד עֲבָדְךָ. וְעִרִיבֵת נֵר לְבֹן יִשְׂרָאֵל מְשִׁיחְךָ.
בְּמַהֲרָה בִּימֵינוּ:

וּבְכֵן צְדִיקִים יִרְאוּ וַיִּשְׂמְחוּ. וַיִּשְׁרִים יַעֲלוּזוּ.
וְחַסִּידִים בְּרָנָה יִגִּילוּ. וְעוֹלָתָה תִּקְפֹּץ פִּיהָ. וְכָל
הָרִשָּׁעָה כִּלְהָ כַּעֲשָׁן תִּכְלָה. כִּי תַעֲבִיר מִמִּשְׁלַת
זְרוֹן מִן הָאָרֶץ:

וּתְשֹׁאֲנִי רוּחַ וְאַשְׁמַע אַחֲרֵי קוֹל רַעַשׁ גְּדוֹל בְּרוּךְ בְּבוֹד־י מִמְקוֹמוֹ
 וְנִטְלַתְנִי רוּחָא וְשִׁמְעַת בְּתֵרִי קִלְזִיעַ סִּגְיָא דְּמִשְׁבָּחִין וְאַמְרִין: בְּרִיךְ
 יִקְרָא דִּי מֵאַתְר בֵּית שְׁבִינְתָּהּ. יי. וְיִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד. יי מַלְכוּתָהּ קָאם
 לְעוֹלָם וְלְעוֹלָמֵי עָלְמֵיָא: יי אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל אֲבוֹתֵינוּ שְׁמִרָה
 זֹאת לְעוֹלָם לְיֵצֵר מַחֲשָׁבוֹת לִבָּב עִמָּךְ וְהִבֵּן לִבָּבָם אֵלֶיךָ: וְהוּא רַחוּם וְ
 יִכְפֹּר עוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְפָּה לְחָשִׁיב אִפּוֹ וְלֹא יַעִיר כָּל-חֲמָתוֹ: כִּי אַתָּה
 אֲדֹנֵי טוֹב וְסֵלָח וְרַב חֶסֶד לְכָל קוֹרְאֶיךָ: צְדָקָתְךָ צֶדֶק לְעוֹלָם וְתוֹרָתְךָ
 אֱמֶת: תִּתֵּן אֱמֶת לְעֶקֶב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְרָהָם מִימֵי
 קֶדֶם: בְּרוּךְ אֲדֹנֵי יוֹם וְיוֹם יַעֲמֵם לָנוּ הָאֵל יִשְׁוּעָתָנוּ סֵלָה: יי צְבָאוֹת
 עִמָּנוּ מִשְׁגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה: יי צְבָאוֹת אֲשֶׁרִי אָדָם בּוֹטָח בָּךְ:
 יי הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנִי בְיוֹם קִרְאִנִּי:

בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ שֶׁבְּרָאֵנוּ לְכָבוֹדוֹ וְהִבְדִּילָנוּ מִן הַתּוֹעִים וְנִתֵּן לָנוּ
 תּוֹרַת אֱמֶת וְחַיֵּי עוֹלָם נִטְעַת בְּתוֹכֵנוּ. הוּא יִפְתָּח לִבָּנוּ בְּתוֹרָתוֹ וְיִשֶּׁם
 בְּלִבָּנוּ אֶהְבֵּתוֹ וְיִרְאֵתוֹ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ וּלְעַבְדּוֹ בְּלִבָּב שְׁלֵם לְמַעַן לֹא
 נִיָּעַ לָרִיק וְלֹא נִלְד לְבַחְלָה: יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
 שֶׁנִּשְׁמָר חֻקֶּיךָ בְּעוֹלָם הַזֶּה וְנִזְכֶּה וְנִחְיֶה וְנִרְאֶה וְנִירָשׁ טוֹבָה וּבִרְכָּה
 לְשָׁנֵי יְמוֹת הַמַּשִּׁיחַ וְלַחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא: לְמַעַן יִזְמְרֶךָ כְּבוֹד וְלֹא יִדּוּם
 יי אֱלֹהֵי לְעוֹלָם אוֹרְךָ: בְּרוּךְ הַגִּבּוֹר אֲשֶׁר יִבְטַח בּוֹי וְהִזִּה יי מִבְּטָחוֹ:
 בְּטָחוֹ בְּיַי עַד-יַעַד כִּי בִּיהַ יי צוּר עוֹלָמִים: וּבְטָחוֹ בָּךְ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ כִּי
 לֹא עֲזַבְתָּ דוֹשִׁיךָ יי: יי חֲפִץ לְמַעַן צִדְקוֹ יִגְדִּיל תּוֹרָה וַיֵּאדָּר:

כִּי שֵׁם יי אֶקְרָא הִבּוֹ גְּדוֹל לְאֱלֹהֵינוּ:

אֲדֹנֵי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
 אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגְּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל
 עֲלִיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכּוֹל וְזוֹכֵר חֲסָדֵי אֲבוֹת
 וַיִּבְיֵא גִזְאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

זְכַרְנוּ לְחַיִּים. מֶלֶךְ חֲפִץ בְּחַיִּים. וְחֲתִמָּנוּ

בְּסֵפֶר הַחַיִּים. לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים:

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמִגֵּן. בְּרוּךְ אַתָּה יי מִגֵּן אַבְרָהָם:

שׁוּבָה אֵלַי כִּי גִאלְתִּיהָ: וְנֹאמַר פִּרְבִּיּוֹם הַזֶּה
 יִכְפֹּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם מִכָּל חַטֹּאתֵיכֶם
 לִפְנֵי יי הַתַּהֲרֹו (לשנת אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתנו)
 קִדְּשָׁנוּ בַּמִּצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בַּתּוֹרָתְךָ. שְׂבַעֲנוּ
 מִטּוֹבֶךָ וּשְׂמַחְנוּ בִּישׁוּעָתְךָ (לשנת והנחילנו יי אלהינו)
 בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שְׂפַת קִדְשֶׁךָ וְיִגְדֹּהוּ בּוֹ יִשְׂרָאֵל מִקֹּדֶשׁ שִׁי שְׁמֶךָ וְטַהֵר
 לִבֵּנוּ לְעִבְדֶּךָ בְּאַמֶּת. כִּי אַתָּה סֶלְחָן לְיִשְׂרָאֵל
 וּמַחֲלֹן לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר. וּמַבְלַעְדֶּיךָ
 אֵין לָנוּ מִלֶּךְ מִזִּחַל וְסוֹלָח (אלא אתה). בְּרוּךְ
 אַתָּה יי מִלֶּךְ מִזִּחַל וְסוֹלָח לְעוֹנוֹתֵינוּ וּלְעוֹנוֹת
 עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל. וּמַעֲבִיר אֲשֵׁמוֹתֵינוּ בְּכָל שָׁנָה
 וּשְׁנָה. מִלֶּךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ מִקֹּדֶשׁ הַשְּׂפַת יי יִשְׂרָאֵל
 וַיּוֹם הַכַּפּוּרִים:

רַצָּה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל וּבַתְּפִלָּתָם. וְהָשִׁב
 אֶת הָעֲבוּדָה לְדָבִיר בֵּיתְךָ. וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל וְתַפִּלָּתָם
 בְּאַהֲבָה תִּקַּבֵּל בְּרָצוֹן וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תָּמִיד. עֲבוּדָת
 יִשְׂרָאֵל עִמָּךָ. וְתַחֲזִיקָה עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבֶךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים: בְּרוּךְ
 אַתָּה יי הַמַּחְזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מודים דרבנן

מִזִּידִים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא
 יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי
 כָּל בָּשָׂר וְיוֹצֵרנו יוֹצֵר בְּרָאשִׁית
 בְּרִכּוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל
 וְהַקְדוֹשׁ עַל שֶׁחֲתִייתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ
 בֶּן תַּחֲנוּנוּ וְתַקִּימָנוּ וְתַאֲסוּף
 גְּלוּתֵנוּ לְחַצְרוֹת קִדְשֶׁךָ לְשִׁמּוֹר
 חֲקִיקָה וְלַעֲשׂוֹת רָצוֹנְךָ וּלְעִבְדֶּךָ
 בְּלִבָּב שָׁלֵם עַל שְׁאֵנוּ מִזִּידִים
 לָךְ. בְּרוּךְ אַל הַהוֹדָאוֹת:

מִזִּידִים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא
 יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם
 וָעֶד. צוּר חַיֵּינוּ מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה
 הוּא לְדוֹר וָדוֹר גִּדְּדָה לָךְ וְנִסְפַּר
 תְּהִלָּתְךָ. עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים
 בִּידֶךָ וְעַל גְּשֵׁמוֹתֵינוּ הַמְּקוּדָּשׁ
 לָךְ וְעַל גִּסְיָה שְׂבָב־לִיּוֹם עִמָּנוּ.
 וְעַל גְּפִלְאוֹתֶיךָ וּמִשְׁבּוֹתֶיךָ שְׂבָב־
 עַת עָרֵב וּבִקֵּר וְצַהֲרִים. הַטּוֹב

וּתְמַלֹּךְ אֶתְּהָ יְיָ לְבָרֶךְ. עַל כָּר מַעֲשֶׂיךָ.
בְּחַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ. וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר קֹדְשְׁךָ.
בְּפָתוּיב בְּרַבְרֵי קֹדְשְׁךָ. וּמְלוֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ.
צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ.

קְדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ. וְאֵין אֱלֹהִים
מִבְּלַעֲדֶיךָ. בְּפָתוּיב וַיִּגְבֶּה יְיָ אֲבָאוֹת בְּמִשְׁפָּט.
וְהָאֵל הַקְדוֹשׁ נִקְדָּשׁ בְּצִדְקָה. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ
הַמְלִיךְ הַקְדוֹשׁ:

אַתָּה בְּחַרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים. אֲהַבְתָּ אֹתָנוּ. וְרָצִיתָ בָּנוּ
וְרִזְמַמְתָּנוּ מִכָּל־הַלְשׁוֹנוֹת. וְקִדְשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקִרְבְּתָנוּ
מִלִּפְנֵי לַעֲבוּדְתְּךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ עָלֵינוּ קִרְאתָ:

וַתִּתֵּן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת־יָוֶם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה) לְקֹדֶשׁ
וְלִמְנוּחָה (וְאֵת יוֹם) הַכַּפָּרִים הַזֶּה לְמַחֲלָה וְלִסְלִיחָה וְלִכְפָּרָה
וְלִמְחֹל־בּוֹ אֶת־כָּל־עֲוֹנוֹתֵינוּ. (בְּאַהֲבָה) מִקְרָא־קֹדֶשׁ זָכַר
לְיֵצִיאת מִצְרַיִם:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וַיְבֵא וַיַּגִּיעַ וַיִּרְאֶה וַיִּרְצֶה וַיִּשְׁמַע
וַיִּפְקֹד וַיַּזְכֵּר וַיִּזְכְּרֵנוּ וַיִּפְקֹדֵנוּ. וַיִּזְכְּרוֹן אֲבוֹתֵינוּ. וַיִּזְכְּרוֹן מַשִּׁיחַ בְּרִי־דָוִד
עֲבָדֶךָ. וַיִּזְכְּרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קֹדְשְׁךָ. וַיִּזְכְּרוֹן כָּל־עַמְּךָ בֵּית־יִשְׂרָאֵל לִפְנֶיךָ.
לְפָלְטָה לְטוֹבָה לְחַן וְלַחֲסֶד. וְלִרְחֻמִּים. לְחַיִּים וְלִשְׁלוֹם בְּיוֹם הַכַּפָּרִים
הַזֶּה. וַיִּזְכְּרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ כּוֹ לְטוֹבָה. וַיִּפְקֹדֵנוּ כּוֹ לְבָרָכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ כּוֹ
לְחַיִּים: וּבִדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חַיִּים וְחַיָּנוּ. וְרַחֲמִים עָלֵינוּ. וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי
אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְחַל לַעֲוֹנוֹתֵינוּ
בְּיוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וּבְיוֹם) הַכַּפָּרִים הַזֶּה. מְחַה וְהַעֲבִיר
פְּשָׁעֵינוּ וְחַטָּאתֵינוּ מִגִּגֵּר עֵינֶיךָ. כְּאִמּוֹר אֲנֹכִי
אֲנֹכִי הוּא מְחַה פְּשָׁעֶיךָ לְמַעַנִי וְחַטָּאתֶיךָ לֹא־
אֲזָכֹר. וְנֹאמַר מְחִיתִי כְעַב פְּשָׁעֶיךָ וְכַעֲנֵן חַטָּאתֶיךָ

סָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ.
וְאַתָּה צָדִיק עַל כָּל־הַבָּא עָלֵינוּ. כִּי אָמַת עֲשִׂיתָ וְאַנְחָנוּ
הִרְשָׁעָנוּ:

מָה נֹאמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מְרוֹם. וּמָה נִסְפָּר לְפָנֶיךָ שׁוֹבֵן
שָׁחִקִים. הֲלֹא כָל־הַנִּסְתָּרוֹת וְהַנִּגְלוֹת אַתָּה יוֹדֵעַ:

אַתָּה נוֹתֵן יָד לְפּוֹשְׁעִים וַיִּמְיֶנָּה פְּשׁוּטָה
לְקַבֵּל שָׁבִים וְתַלְמִידָנוּ יִי אֱלֹהֵינוּ לְהַתְּוֹדוֹת
לְפָנֶיךָ עַל כָּל־עֲוֹנוֹתֵינוּ לְמַעַן נִחְדַּל מֵעֲשָׂק
יָדֵינוּ וְתִקְבְּלֵנוּ בְּתַשׁוּבָה שְׁלִימָה לְפָנֶיךָ
כְּאֲשֵׁים וּכְנִיחוּחִים. לְמַעַן דְּבָרְךָ אֲשֶׁר
אָמַרְתָּ אֵין קֵץ לְאֲשֵׁי חֹבֹתֵינוּ וְאֵין מִסְפָּר
לְנִיחוּחֵי אֲשַׁמְתָּנוּ. וְאַתָּה יוֹדֵעַ שְׁאַחֲרִיתָנוּ
רָמָה וְתוֹלַעַה לְפִיכָךְ הִרְבִּיתָ סְלִיחָתָנוּ. מָה
אָנוּ מָה חַיֵּינוּ מָה חֲסִידָנוּ מָה צְדָקוֹתֵינוּ מָה
יְשׁוּעָתָנוּ מָה כִּחְנוּ מָה גְבוּרָתָנוּ מָה נֹאמַר
לְפָנֶיךָ יִי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ הֲלֹא כָל־
הַגְּבוּרִים כָּאֵין לְפָנֶיךָ וְאֲנָשֵׁי הַשֵּׁם כָּלֹא הָיוּ
וְחֲכָמִים כְּכֹלִי מִדָּע וְנִבְוִנִים כְּכֹלִי הַשִּׁבְל
כִּי רוֹב מַעֲשֵׂיהֶם תּוֹהוּ וַיָּמִי חַיֵּיהֶם הֶבֶל
לְפָנֶיךָ וּמוֹתָר הָאָדָם מִן הַבְּהֵמָה אֵין כִּי
הַכֹּל הֶבֶל:

כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְחֶמְדָּהּ כִּי לֹא תָמוּ חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם
קוֹיֵנוּ לָךְ:

וְעַל כָּלֵם יִתְבָּרֵךְ וְיִתְרוֹמֵם שְׁמֶךָ מַלְכֵנוּ תָמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:
וְחַתּוֹם לַחַיִּים טוֹבִים כָּל בְּנֵי בְרִיתְךָ:

וְכָל תַּחֲיִים יוֹדֶיךָ סָלָה וַיַּחֲלִלוּ אֶת־שְׁמֶךָ בְּאַמֶּת הָאֵל
יִשְׁוּעַתָּנוּ וְעֲזָרְתָנוּ סָלָה: בָּרוּךְ אַתָּה יי הַטּוֹב שְׁמֶךָ וְלָךְ
נָאָה לְהוֹדוֹת:

שֵׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבִרְכָּה חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ
וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ בְּרַבְּנוּ אֲבִינּוּ בְּכָלֵנוּ בְּאַחַד בְּאִזּוֹר
פְּגִיךָ כִּי בְּאִזּוֹר פְּגִיךָ נִתְּתָה לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ תוֹרַת חַיִּים
וְאַהֲבַת חֶסֶד וְצַדִּיקָה וּבִרְכָּה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם וְטוֹב
בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה
בְּשְׁלוֹמָךְ:

בְּסֶפֶר חַיִּים בִּרְכָּה וְשְׁלוֹם וּפְרִנָּסָה טוֹבָה
נִזְכָּר וְנִחַתָּם לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל עַמָּךְ בֵּית
יִשְׂרָאֵל לַחַיִּים טוֹבִים וְלְשְׁלוֹם: בָּרוּךְ אַתָּה
יי עֹשֶׂה הַשְּׁלוֹם:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. תְּבֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתָנוּ. וְאֵל
תַּתְּעִלֵם מִתְּחִנָּתָנוּ. שְׂאִין אָנוּ עֲזֵי פָנִים וְקָשִׁי עֵרָף. לֹא־מֵר
לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. צַדִּיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא
חַמְּאָנוּ אֲבָל אֲנַחְנוּ חַמְּאָנוּ:

אֲשַׁמְנוּ. בְּגִדְנוּ. גִּזְלָנוּ. דִּבְרָנוּ דּוֹפִי. הֶעֱוִינוּ.
וְהִרְשַׁעְנוּ. וְדָנוּ. חֲמַסְנוּ. טַפְלָנוּ שָׁקֵר. יַעֲצָנוּ
רָע. כּוֹזְבֵנוּ. לָצָנוּ. מִרְדְּנוּ. גֵּאצָנוּ. סָרְדְנוּ.
עֲוִינוּ. פֶּשַׁעְנוּ. צָרְדְנוּ. קִשְׁיֵנוּ עֵרָף. רִשְׁעָנוּ.
שַׁחַתְנוּ. תַּעֲבָנוּ. תָּעִינוּ. תַּעֲתַעְנוּ:

תפלת נעילה
 קבח
 נֹאם אֲדֹנֵי אֱלֹהִים הֵלֵא בְּשׁוּבוֹ מִדֶּרֶכִּיו
 וַחֲיָה: וְנֹאמַר כִּי לֹא אֶחָפֵץ בְּמוֹת הַמָּת נֹאם
 אֲדֹנֵי אֱלֹהִים וְהַשִּׁיבוּ וַחֲיוּ: כִּי אַתָּה סֵלַחַן
 לְיִשְׂרָאֵל וּמַחֲלֵן לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל־דֹּר
 וָדֹר וּמַבְלָעֲדִיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלַח:
 אֱלֹהֵי עַד שְׁלֹא נוצַרְתִּי אֵינִי כְדָאי, וְעַכְשִׁיו שֶׁנוֹצַרְתִּי
 בְּאֵלֹו לֹא נוצַרְתִּי, עֹפֵר אֲנִי בְּתִי, קַל וְחֹמֶר בְּמִיתָתִי.
 חֲרִינִי לְפָנֶיךָ בְּכָלִי מֵלֵא בּוֹשָׁה וּבִלְמָה, יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ
 יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שְׁלֹא אֶחְטֵא עוֹד, וּמָה שֶׁחָטֵאתִי
 לְפָנֶיךָ מֶרֶק בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, אֲבָל לֹא עַל יְדֵי יְסוּרִים
 וַחֲלִים רָעִים:

אֱלֹהֵי נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מָרֵעַ וּשְׁפָתֵי מְדַבֵּר מֶרְמָה וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תְדוּם.
 וְנַפְשִׁי בְּעֹפֶר לִפְלֵ תְהִיָּה, פֶּתַח לִפִּי בְּתוֹרָתְךָ, וּבִמְצוֹתֶיךָ תִּדְרֹף
 נַפְשִׁי וְכָל חַוְשֵׁיבִים עָלַי רָעָה, מִהֲרָה הִפֵּר עֲצָתָם, וּקְלַקֵּל מַחֲשַׁבְתָּם.
 עֲשֵׂה לִמְעַן שִׁמְךָ, עֲשֵׂה לִמְעַן יְמִינְךָ, עֲשֵׂה לִמְעַן קִדְשֶׁתְךָ, עֲשֵׂה
 לִמְעַן תּוֹרָתְךָ, לִמְעַן יִחַלְצוּן יִדְרִיךָ, הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי: יְהִי רָצוֹן
 אֲמַרִי פִי וְהִגִּיזֵן לִפִּי לְפָנֶיךָ יי צוּרִי וְנֹאֲלִי: עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִדְרוֹמִי הוּא
 יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאֲמָרוֹ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיְפֹנֶה בֵּית חֲמֻקְדֵּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְתֵן
 חֲלָקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ: וְשֵׁם נְעֻבְדְּךָ בִּירְאָה פִּימִי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קְדָמוֹנִיּוֹת: וְעֲרֹבָה לָנוּ מִנְחַת
 יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם פִּימִי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קְדָמוֹנִיּוֹת:

מִנְּךָ נְעִילָה וְיִכְד, וּשְׁמֵן מוֹיָךְ יוֹם כְּפוֹר מִן שַׁבַּת כְּעוֹשֵׁט, אֲבִינוּ מַלְכֵנוּ גִּבּוֹר וְנִיבֵט כִּז, כֹּחַ וְיִכְד מִכְסֻטֻט כְּתִבְנוּ, חֲתֻמָּנוּ גִּבּוֹרֻט, דָּמֵן זִמְגֻט דַּעַךְ חוֹן קָדִישׁ מִיט תִּתְקַבֵּל מוֹכֵד
 מִמֵּן זִמְגֻט מִיִּכְתוּמוֹ שִׁמְעֵי יִשְׂרָאֵל, דְּכִיִּיתוּמוֹ בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ, זִיכְכְּנוּמוֹ ה' הוּא
 הָאֱלֹהִים מוֹכֵד מִמֵּן בּוֹמוֹט מִיִּינֵי תְקִיעָה, וּשְׁמֵן עִם מוֹיָךְ שַׁבַּת מִיט.

סדר מוצאי יום כפור

עַם וְיִכְד מְעַרִיב גִּבּוֹרֻטֻט וְיִיט עֹבֵבֵן מִן מוֹצָאי שַׁבַּת, דָּמֵן זִמְגֻט דַּעַךְ חוֹן קָדִישׁ מִיט
 תִּתְקַבֵּל, עָלֵינוּ, קָדִישׁ יְתוֹם, מוֹכֵד וּשְׁמֵן מוֹצָאי שַׁבַּת מִיט: זִמְגֻט מִמֵּן מוֹיָךְ וִיתֵן לָךְ, כֹּחַ זִמְגֻט
 מִמֵּן וִיחִי גּוֹעַם וְאַתָּה קָדוֹשׁ כִּכְט, הַבְּדִלָה וְיִכְד גִּבּוֹרֻטֻט וְיִיט מִן יַעֲדֵן מִדְּעַן מוֹצָאי יוֹם
 מוֹב, כֹּחַ זִמְגֻט מִמֵּן מוֹיָךְ מִנְּךָ בּוֹרָא פְּרִי הַגֶּפֶן דִּמְ בְּרַכָּה בּוֹרָא מְאֹרֵי הָאֵשׁ, מִן מוֹצָאי
 יוֹם כְּפוֹר מִיט מִמֵּן לְבָנָה מִקְדָּשׁ:

אֶתְרוּ הַכִּדְלָת אֲנוֹשׁ מֵרֹאשׁ וּתְכִירָהוּ
 לַעֲמֹד לְפָנֶיךָ. כִּי מִי יֹאמֶר לָךְ מֶה תַּפְעֵל
 וְאִם יִצְדֵּק מֶה יִתֵּן לָךְ. וְתִתֵּן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
 בְּאַהֲבָה אֶת יוֹם * (צוּם) הַכַּפּוּרִים תְּהִי קֶץ
 (ו) מִחִילָה וּסְלִיחָה עַל כָּל־עֲוֹנוֹתֵינוּ לְמַעַן
 נִחַדֵּל מֵעַשְׂק יְדִינוּ וְנָשׁוּב אֵלֶיךָ לַעֲשׂוֹת חֲקֶיךָ
 רְצוֹנְךָ בְּלִבְבִּי שָׁלֵם: וְאַתָּה בִּרְחֻמֶּיךָ הַרְבִּים
 רַחֵם עָלֵינוּ כִּי רֹא תַחֲפוּץ בְּהַשְׁחָתֶת עוֹלָם.
 שְׁנֵאמַר דְּרִשׁוּ יְיָ בְּהַמָּצְאוֹ קִרְאוּהוּ בְּהִיּוֹתוֹ
 קְרוֹב: וְנֵאמַר יַעֲזֹב רָשָׁע הַדֶּרֶךְ וְאִישׁ אֶזְרוֹן
 מִחֲשֻׁבוֹתָיו וַיֵּשֶׁב אֶל־יְיָ וַיִּרְחַמְהוּ וְאֶל־אֱלֹהֵינוּ
 כִּי־יִרְבֶּה לְסִלּוֹת: וְאַתָּה אֱלֹהֵי סְלִיחוֹת חֲנוּן
 וְרַחוּם אֶרֶךְ אַפִּים וְרַב חֶסֶד (וְאֶמֶר) וּמִרְבֶּה
 לְהַטִּיב וְרוֹצֵה אֶתָּה בְּתִשׁוּבַת רָשָׁעִים וְאִין
 אֶתָּה חֹפֶץ בְּמִיתָתָם שְׁנֵאמַר אָמַר אֱלֹהִים
 חִי אֲנִי נָא אֲדֹנָי אֱלֹהִים אִם אֶחֱפֹץ בְּמוֹת
 הָרָשָׁע כִּי אִם בְּשׁוּב רָשָׁע מִדֶּרֶכוֹ וְחִיָּה.
 שׁוּבוּ שׁוּבוּ מִדַּרְכֵיכֶם הָרָעִים וּלְמָה תָּמוּתוּ
 בֵּית יִשְׂרָאֵל: וְנֵאמַר הַחֲפֹץ אֶחֱפֹץ מוֹת רָשָׁע

(*) וּמִן יוֹם כְּפוּר מִן שַׁבַּת פֶּעֱלֹזֹט וְיִכְרַד נֹכַח פֶּקֶט חוּץ מִיִּיגְעֵט מִטְעֵט הַשְּׁבֵת תְּהִי וְאֵת יוֹם

בָּרוּת קוֹמַת בְּרוּשׁ בִּקְשׁ. אֲנִי בֶן הַמִּדְתָּא. וְנִהְיָתָה לִי לִפְח וּלְמוֹקֶשׁ.
וְנִאֲוָתוּ גִשְׁבָּתָהּ. רֹאשׁ יְמִינִי נִשְׁאָתָה. וְאוֹיֵב שְׁמוֹ מַחִיתָ. רוֹב בְּנָיו.
וְקִנְיָנוּ עַל הָעֵץ תְּלִיתָ:

יָנִים נִקְבְּצוּ עָלַי. אֲזִי בִימֵי חֲשֹמְנִים. וּפְרָצוּ חוֹמוֹת מִגְדְּלִי. וְטָמְאוּ
כָּל הַשְּׂמֵנִים. וּמְנוֹתָר קִנְקֵנִים. נַעֲשֶׂה גַם לְשׁוֹשְׁנִים. בְּנֵי בֵינָה. יְמֵי
שְׁמוֹנָה. קִבְּעוּ שִׁיר וְרִנָּנִים:

חֲשׂוֹף זָרַע קִדְשֶׁךָ. וְקָרַב קֵץ הַיְשׁוּעָה. נָקוּם נִקְמַת דָּם עֲבָדֶיךָ. מֵאוֹמָה
הַרְשָׁעָה. כִּי אָרְכָה לָנוּ הַיְשׁוּעָה. וְאֵין קֵץ לְיְמֵי הַרְעָה. דַּחַח אֲדָמוֹן.
בָּצֵל צִלְמוֹן. הֶקֶם לָנוּ רוּעָה שְׂבָעָה.

ברכת המגלה

זון אסתר תענית מבעבדט נמך מעריב, מונד פורים פֿכיה נמך דעסן (ומיינען) ווייכד דיו
מגלה געלויינט, מונד פֿעך דעסן (ומיינען) זעגט דער קורא דיוע דיינו ברכות.

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל מִקְרָא מְגִלָּה:

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁעָשָׂה נִסִּים
לְאַבוֹתֵינוּ בְּיָמֵים הָהֵם בְּזִמְן הַזֶּה:

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהַחֲיָנוּ וְקִיָּמָנוּ
וְהַיְצִיעָנוּ לְזִמְן הַזֶּה:

נחמדעסן זענן זיין מוסיגעלויינט דעמט, זעגט זענן דיועס:

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הָאֵל הָרַב אֵת רִיבָנוּ וְהִדָּן אֵת
דִּינָנוּ וְהַנִּזְקִים אֵת נִקְמָתָנוּ וְהַפְּשָׁלִים גְּמוּל לְכָל אוֹיְבֵי נַפְשָׁנוּ וְהַנִּפְרָע
לָנוּ מִצָּרָנוּ: בָּרוּךְ אַתָּה יי הַנִּפְרָע לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִכָּל צָרֵיהֶם הָאֵל
הַפּוֹשִׁיעַ:

פֿכיה ווייכד אשור חניא ניכט געזעגט, זענדעסן גלייך שושנת יעקב.

אֲשֶׁר הִנֵּיא עֲצַת גּוֹיִם וַיִּפָּר מִחֲשָׁבוֹת עָרוּמִים: בָּקוּם עָלֵינוּ אָדָם
רָשָׁע נָצַר זָדוֹן מִזְרַע עֲמָלָק: גָּאָה בַּעֲשָׂרוֹ וְכָרָה לִּי בּוֹר וַיַּגְדִּלְתָּ יִקְשָׁה
לִּי לָכֵד: דָּמָה בְּנַפְשׁוֹ לְלִפְּזוֹ וּנְלָכָד בִּקְשׁ לְהַשְׁמִיד וְנִשְׁמַד מִחֲרָה:
הָמָן הוֹדִיעַ אֵיבַת אֲבוֹתָיו וְעוֹדֵר שְׁנֵאת אֲחִים לְבָנִים: וְלֹא זָכַר רַחֲמֵי
שְׂאוּל כִּי בַחֲמִלְתּוֹ עַל אֲנָג נוֹלַד אוֹיֵב: זָמַם רָשָׁע לְהַכְרִית צַדִּיק וּנְלָכָד
טָמֵא בִידֵי טָהוֹר: חֲסֵד גָּבַר עַל שְׁנֵנַת אֵב וְרָשָׁע הוֹסִיף חֲטָא עַל
חֲטָאָיו: טָמֵן בְּלִבּוֹ מִחֲשָׁבוֹת עָרוּמֵי וַיִּתְמַדָּר לַעֲשׂוֹת רָעָה. יְדוֹ שָׁלַח

דיני נר חנוכה

דימלייט חנוכה-ליכט מאלולירען מיט, ווען עס נאכט ווירד. האט מען פֿערגעססען, זיך מיט די גאנצע נאכט לייט דאס. מען ריכטעט די ליכטער, דאס זיט מיינע האלבע סטונדע ברענגען קענען. מן ערב שבת לינדעט מען ערסט חנוכה-ליכט מונד הערנאך שבת-ליכט מן. מוצאי שבת לינדעט מען פֿער הדלה די חנוכה-ליכטער מן. מן דער ערסטען נאכט זאגט מען מויד שהחיינו, ווער עס מער פֿערגעססען האט, קען עס מן דערנאכטען נאכט זאגען ווען עס זיך ערמיינעט. מן דער ערסטען נאכט ווירד מיין ליכט מן דער רעכטען זייט דער מגורה מנגעלינדעט, מן דער לוויטען נאכט מונד מן מאלען מנדען ווירד מיטעסער דאס ליכט ערסט מנגעלינדעט, וועלכעס נאך פֿען דער רעכטען לוק זינען זייטע היכלוקאט. האט מען מיין ליכט מאלולירען פֿערגעססען, זיך טהוט מען עס קאנע ברכה.

פֿער דעם מאלולירען זאגט מען דינע ברכות:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו
וצונו להדליק נר שלחנכה:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שעשה נסים
לאבותינו בימים ההם בזמן הזה:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שהחיינו וקיימנו
והציענו לזמן הזה.

מחברען ער דאס ערסטע ליכט מנגעלינדעט האט זאגט ער:

הנרות הללו אנו מדליקין. על הנסים ועל הנפלאות ועל
התשועות ועל המלחמות שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן הזה.
על ידי פֿהגיה הקדושים. וכל שמונת ימי חנכה. הנרות הללו קודש
הן. ואין לנו רשות להשתמש בהן אלא לראותן בלבד. כדי להודות
ולחלל לשמך הגדול על גסיה. ועל גפלאותיה ועל ישועתה:

זמר לחנוכה

נאך דעם מאלולירען ווירד דינער זמר געזאגט.

מעוז צור ישועתי. לך נאה לשבח. תבון בית תפילתי. ושם תודה
נזבח. לעת תבין מטבח. מצר המנבח. אז אנמור. בשיר מזמור.
חנכת המנבח:

רעות שבעה גפשי. בגון פחי בלה. חיי מררו בקושי. בשעבוד
מלכות עגלה. ובירו הגדלה. הוציא את הסגלה. חיל פֿרעה וכל
זרעו. ירדו פֿאכן מצולה:

דביר קדשו הביאני. וגם שם לא שקטתי. ובא גִישׁ והגלני. בי זרים
עבדתי. ויין רעל מסכתי. במעט שעברתי. קץ בבל. זרבל. לקץ
שבעים נושעתי:

סדר ברכת המזון

בְּנֶגֶב: הַזְרָעִים בְּדַמְעָה בְּרָנָה יִקְצְרוּ: הַלֹּחַד יֵלֵךְ וּבִכְחַ נְשֵׂא מִשָּׁד
הַזֶּרַע בֹּא יָבֵא בְרָנָה נְשֵׂא אֶלְמָתָיו:

וּבֵן חֲמֵן דָּמֵן כּוֹס מִין דִּימָה הַמֶּנְדִּי כִּיחֻט, זִמְגֵט חֲמֵן:

בּוֹס יִשׁוּעוֹת אִשָּׁא וּבִשָּׁם יִי אֶקְרָא:

דָּמֵן זִמְגֵט חֲמֵן דִּיזֵעֵס:

הַרְיֵנִי מוֹכֵן וּמְזוּמֵן לְקַיִים מַצּוֹת עֲשֵׂה שְׂצוֹנֵנוּ בּוֹרְאֵנוּ לְבָרֵךְ עַל
הַמְּזוּן. לְשֵׁם יְחִיד קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׁבְיָנְתִּיהָ בְּדַחֲלֵנוּ וּרְחִימוּ:

דַּעַר פֶּקֶרְבַּעַנְסַעַר זִמְגֵט: רַבּוּתִי ווִיר וּקְלֹאֵן בַּעַנְסַעַן:

דִּימָה חֲמֵן טִיסַע זִיטְלַעַנְדֵּעַן זִמְגֵטן הִיכּוּל:

יְהִי שָׁם יִי מְבָרֵךְ מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם:

דַּעַר פֶּקֶרְבַּעַנְסַעַר זִמְגֵט בְּרִשּׁוֹת נֶחֶד פֶּקֶרְסִידֵּעַנְעַן פֶּקֶרְהַעַלְטִיסְסַעַן:

מִיין זָקֵן מִיבַעַר דָּעַן טִיס זִינְעֵס פֶּחֻטְסַעַרְס זִמְגֵט:

בְּרִשּׁוֹת אָבֵא מוֹרִי רַב פֶּעַל הַפִּית וְרַבּוּתִי נְבָרֵךְ שְׂאֵבְלָנוּ מִשְׁלֹ:

וּבֵן מִיין מַנְדֵּרַעַר מוֹמֵן בַּעַנְסַעַר, זִמְגֵט עַר:

בְּרִשּׁוֹת רַב פֶּעַל הַפִּית וְרַבּוּתִי נְבָרֵךְ שְׂאֵבְלָנוּ מִשְׁלֹ:

וּבֵן מִיין כַּחַן בִּימָה טִיסַע מִיזֵט, זִמְגֵט חֲמֵן:

בְּרִשּׁוֹת פִּהֵן וְרַב פֶּעַל הַפִּית וְרַבּוּתִי נְבָרֵךְ שְׂאֵבְלָנוּ מִשְׁלֹ:

מוֹנֵד וּבֵן מַעַהֲרַעַר כַּחֲנִים דָּמָה זִינֵד:

בְּרִשּׁוֹת כַּחֲנִים רַב פֶּעַל הַפִּית וְרַבּוּתִי נְבָרֵךְ שְׂאֵבְלָנוּ מִשְׁלֹ:

וּבֵן מִיין מוֹרִינוּ בִּימָה טִיסַע מִיזֵט:

בְּרִשּׁוֹת רַב פֶּעַל הַפִּית וּמוֹרֵנוּ רַב וְרַבּוּתִי נְבָרֵךְ שְׂאֵבְלָנוּ מִשְׁלֹ:

מִיזֵט מִיין קַחֲלָה רַב קֶדַעַר מִיין זִמְגֵט רַב בִּימָה טִיסַע, זִמְגֵט חֲמֵן:

בְּרִשּׁוֹת רַב פֶּעַל הַפִּית וּמוֹרֵנוּ מוֹרִינוּ רַב וְרַבּוּתִי נְבָרֵךְ שְׂאֵבְלָנוּ מִשְׁלֹ:

הַמַּבְטֵן מַבַּעַל לַעַד קֶדַעַר נֶחֶד מַעַהֲרַעַר מִיטְגַעַנְסַעַנְסַעַן, זִמְגֵט דַּעַר פֶּקֶרְבַּעַנְסַעַר:

נְבָרֵךְ אֱלֹהֵינוּ שְׂאֵבְלָנוּ מִשְׁלֹ:

הִיכּוּל ווִיר פֶּקֶן דָּעַן מִיטְבַּעַנְסַעַנְדֵּעַן עַרְוִידֵּרַעַרְס:

בְּרוּךְ (אֱלֹהֵינוּ) שְׂאֵבְלָנוּ מִשְׁלֹ וּבְמִוְבֹּ חִינֵנוּ:

(דַּעַר פֶּקֶרְבַּעַנְסַעַר ווִידֵרַעַהֲקֹל עַס.)

וּבֵן מִינְעַר ווִיין גַּעַטְרוֹקֶעַן מוֹנֵד נֶחֶד כִּיכֵט כַּחֲ-בִרְכָּה גַעַחְטֵט הַמֵּט, קָמֵן עַר לֹ מוֹמֵן
מִיטְגַעַנְדֵּהֲלֹט וּבַכְרֵעַן מוֹנֵד קָמֵן מוֹיךְ בְּרוּךְ שְׂאֵבְלָנוּ מִשְׁלֹ זִמְגֵט:

וּבֵן יַעֲמַנְדֵּעַ בִּימָה בַּעַנְסַעַן מִיזֵט, דַּעַר כִּיכֵט מִיטְגַעַנְסַעַנְסַעַן הַמֵּט, זִמְגֵט מוֹיךְ נְבָרֵךְ שְׂאֵבְלָנוּ
דִּיזֵעֵס:

בְּרוּךְ (אֱלֹהֵינוּ) וּמְבָרֵךְ שְׁמוֹ תָמִיד לְעוֹלָם וְעַד:

סדר ברכת המזון
 קלא
 רַחֵם יי אֱלֹהֵינוּ עַל-יִשְׂרָאֵל עַמּוֹךְ וְעַל יְרוּשָׁלַיִם
 עִירָךְ וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ וְעַל מַלְכוּת בֵּית
 דָּוִד מְשִׁיחֶךָ וְעַל-תְּבִית הַגְּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא
 שְׁמֶךָ עָלָיו: אֱלֹהֵינוּ אֲבִינוּ רַעְנוּ וְזִנְנוּ פְּרַנְסֵנוּ
 וּבְלַלְלָנוּ וְהַרְוִיחֵנוּ וְהַרְוּחֵלָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ מִזְהָרָה
 מִכָּל-צָרוֹתֵינוּ וְנָא אֲלֹהֵינוּ לֹא
 לִידֵי מַתְנֵת בֶּשֶׁר וְדָם וְלֹא לִידֵי חֲלוּאַתָּה כִּי אִם
 לִידֵי הַמַּלְאָה הַפְּתוּחָה הַקְדוּשָׁה וְהַרְחֲבָה שְׁלֹא
 נָבוֹשׁ וְלֹא נָפֹלִים לְעוֹלָם וָעֶד:

מן שבת וזיכר היכר רצה גבולוגט, המוט ממן עם פֿערגעסטען זידיע זייטע 133:

רַצָּה וְחֲתִילָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּמַצּוֹתֶיךָ וּבְמַצָּת יוֹם
 הַשְּׁבִיעִי הַשְּׁבֵת הַגְּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ הַזֶּה כִּי יוֹם זֶה גְּדוֹל
 וְקָדוֹשׁ הוּא לְפָנֶיךָ לְשִׁבְתְּ בּוֹ וּלְנוֹחַ בּוֹ בְּאַהֲבָה בְּמַצָּת
 רְצוֹנָךְ בְּרִצּוֹנָךְ הַגִּיחַ לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ שְׁלֹא תִהְיֶה צָרָה וְיָגוֹן
 וְאַנְחָה בַּיּוֹם מְנוּחָתָנוּ וְהִרְאָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּנִחְמוֹת צִיּוֹן
 עִירָךְ וּבִגְבִינֵי יְרוּשָׁלַיִם עִיר קְדֻשָּׁה כִּי אַתָּה הוּא בֹעֵר
 תִּישׁוּעוֹת וּבַעַל הַנִּחְמוֹת:

מן ראש חדש, יום טוב מונד חול המועד וזיכר היכר יעלה ויבא גבולוגט, המוט ממן עם פֿערגעסטען זידיע זייטע 133.

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ וְיִרְאֶה וְיִרְצֶה וְיִשְׁמַע
 וְיִפְקֹד וְיִזְכֹּר וְיִזְכָּרְנוּ וְיִזְכָּרוּ אֲבוֹתֵינוּ וְזָכְרוּן מְשִׁיחַ בֶּן-דָּוִד
 עֲבִדְךָ. וְזָכְרוּן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קְדֻשָּׁה. וְזָכְרוּן כָּל עַמּוֹךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ.
 לְפִלְשְׁתָּה לְטוֹבָה לְחֵן וּלְחֶסֶד. וּלְרַחֲמִים. לְחַיִּים. וּלְשָׁלוֹם בַּיּוֹם
 לְכָל־שָׁנָה מִשְׁמַח הַחַדָּשׁ | לְכָל־הַזָּכְרוֹן | לְכָל־שָׁנָה חַג הַסְּפֹרָת
 לְכָל־שָׁנָה חַג הַמַּצּוֹת | לְכָל־שָׁנָה חַג הַשְּׁבִיעִית | לְכָל־שָׁנָה חַג הַמַּצּוֹת
 הַזֶּה. וְזָכְרוּ יי אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה. וּפְקֻדָּה בּוֹ לְבִרְכָּה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ
 לְחַיִּים: וּבִדְבַר יִשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחַנּוּן. וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי
 אֱלֹהֵי עֵינֵינוּ כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה:

וּבְנֵה יְרוּשָׁלַיִם עִיר קְדֻשָּׁה בְּמַחֲרָה בְּיָמֵינוּ.
 בְּרוּךְ אַתָּה יי בּוֹנֵה בְּרַחֲמָיו יְרוּשָׁלַיִם אָמֵן:

סדר ברכת המזון

ווער קעהנע מזומן בענטשט זאגט דיעס ניכט:

(ברוך הוא וברוך שמו:)

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם הן את
העולם כלו בטובו הן בחסד וברחמים הוא
נותן לחם לכל בשר פי לעולם חסדו: ובטובו
הגדול תמיד לא חסר לנו ואל יחסר לנו מזון
לעולם ועד: בעבור שמו הגדול פי הוא זון
ומפרנס לכל ומטיב לכל ומבין מזון לכל
בריותיו אשר ברא: ברוך אתה יי הן את
הכל:

גודה לך יי אלהינו על שהנחלת לאבותינו
ארץ חמדה טובה ורחבה ועל שהוצאתנו יי
אלהינו מארץ מצרים ופדיתנו מבית עבדים
ועל בריתך שחתמת בבשרנו ועל תורתך
שלמדנו ועל חקיקה שהודעתנו ועל חיים הן
וחסד שהונתנו ועל אכילת מזון שאתה זון
ומפרנס אותנו תמיד בכל יום ובכל עת ובכל
שעה:

מן חנוכה מוכד פורים וויכד היער על הניסים געזאגט: (*)

ועל הכל יי אלהינו אנחנו מודים לך
ומברכים אותך יתברך שמו בפי כל חי תמיד
לעולם ועד: בפתיב ואכלת ושבעת וברכת
את יי אלהיך על הארץ הטובה אשר נתן
לך: ברוך אתה יי על הארץ ועל המזון:

(*) המט מון על הניסים פערגעסטען מוכד ערמיינערט זיך בעפער מון דים ברכה
על הארץ ועל המזון געזאגט, זאגט מון עס דא וואס מון זיך ערמיינערט המט, מוכד פערנעט
הערנעך ווידער ועל הכל זון. המט מון זיך מבער ערסט ערמיינערט נאכדעם מון דען שם
פון דער ברכה על הארץ ועל המזון געזאגט המט, וויכד על הניסים ניכט משה געזאגט,
זאגדעך וואס מון לו הרחמן הוא יוכנו קאממט, זאגט מון דא דערט מונגעשעקטע מונטער
דער זיינע סטעהענדע הרחמן הוא יעשה וכו'.

קלב סדר ברכת המזון
לְמִשְׁמֶרֶת שְׁלוֹם וְנִשְׂא בִּרְכָּה מֵאֵת יי וְצִדְקָה
מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ. וְנִכְצָא־חַן וְשִׁכְר טוֹב בְּעֵינֵי
אֱלֹהִים וְאָדָם:

זמן שבת זמנא זמנא: הַרְחֵמֵן. הוּא יִנְחִילֵנוּ יוֹם שְׁפָלוּ
שֶׁבֶת וּמְנוּחָה לְחַיֵּי הָעוֹלָמִים:

זמן ראש חודש: הַרְחֵמֵן הוּא יַחְדֵּשׁ עָלֵינוּ אֶת־הַחֹדֶשׁ הַזֶּה
לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה:

זמן יום טוב: הַרְחֵמֵן הוּא יִנְחִילֵנוּ יוֹם שְׁפָלוּ טוֹב:

זמן ראש השנה: הַרְחֵמֵן הוּא יַחְדֵּשׁ עָלֵינוּ אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת
לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה:

זמן חול המועד סוכות: הַרְחֵמֵן הוּא יָקִים לָנוּ אֶת סִפְת דָּוִד הַנִּפְלֵת:

(*) הַרְחֵמֵן הוּא יוֹכֵנוּ לִימֹת הַמְּשִׁיחַ וְלַחַיֵּי
הָעוֹלָם הַבָּא: מִגְדִּיל שֶׁבֶת, י"ט, ח"ה מ' זמנא ר"ח (מגדל)
יְשׁוּעוֹת מִלָּכּוּ וְעִשָּׂה חֶסֶד לְמִשְׁיחוֹ לְדוֹד וּלְזָרְעוֹ
עַד עוֹלָם: עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוּמָיו הוּא יַעֲשֶׂה
שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

יִרְאוּ אֶת־יְיָ קְדוֹשֵׁינוּ בִּי אֵין מַחְסוֹר לִירְאָיו פְּפִירִים
רָשׁוּ וְרָעִבוּ וְדָרְשׁוּ יי לֹא יַחְסְרוּ כָּל־טוֹב: חוֹדוּ לַיְי בִּי־
טוֹב בִּי לְעוֹלָם חֶסֶד: פּוֹתֵחַ אֶת־יָדָיו וּמִשְׁפִּיעַ לְכָל חַי
רְצוֹן: בְּרוּךְ הַגִּבּוֹר אֲשֶׁר יִבְטַח בְּנֵי וְהָיָה יי מְבַטְחוֹ:

נַעֲר הָיִיתִי בָּם זָקַנְתִּי וְלֹא רָאִיתִי צָדִיק נִעְזֵב וְזָרְעוֹ מִבְּקֵשׁ לָחֵם:
יי עָז לַעֲמּוֹ יִתֵּן. יי | יְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְרֵי הַגֶּפֶן:

(*) זמן זמן על הניסים ביינו ועל הכל פֶּעַכְגַּעַסְטֵעַן הַזֶּה, ווייך היינע פֶּעַכְ הַרְחֵמֵן
הוּא יוֹכֵנוּ דִּינֵכֶם גִּבּוֹרֵכֶם: דָּמֵן (זמן חנוכה) בִּימֵי מַתִּיתָחוּ (זמן פורים) בִּימֵי מַרְדִּכִּי פֶּעַן
זִיטֵט כ"ו, זמנא הַעֲכַנְחֵךְ פֶּעַכְגַּעַסְטֵעַן זמן ווייך הַרְחֵמֵן הוּא יוֹכֵנוּ זמן.

הַרְחֵמֵן הוּא יַעֲשֶׂה לָנוּ נִסִּים וְנִפְלְאוֹת בְּמוֹ שְׁעֵשׂוֹר
לְאַבּוֹתֵינוּ בְּיָמִים הָהֵם בְּזִמְנָן הַזֶּה: בִּימֵי וכו'

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הָאֵל
 אֲבִינוּ מִלִּפְנֵי אֲדִירָנוּ בּוֹרְאֵנוּ גֹאֲלֵנוּ יוֹצֵרָנוּ
 קְדוֹשֵׁנוּ קְדוֹשׁ יַעֲקֹב רוֹעֵנוּ רוֹעֵה יִשְׂרָאֵל הַמֶּלֶךְ
 הַטּוֹב וְהַמְּטִיב לְכָל שֶׁבְּכָל יוֹם וְיוֹם הוּא הַמְּטִיב
 הוּא מְטִיב הוּא יִמְטִיב לָנוּ: הוּא גִמְלָנוּ הוּא
 גִּמְלָנוּ הוּא יִגְמֵלָנוּ לְעַד לַחַן לְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים
 וּלְרוּחַ הַצִּלָּה וְהַצִּלָּחָה בִּרְכָה וַיִּשְׁוֹעַרָה נַחֲמָה
 פִּרְנָסָה וּבִלְפָּלֶה וּרְחֻמִּים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְכָל־טוֹב
 וּמִכָּל־טוֹב אֵל יַחֲסֵרָנוּ: הֶרְחַמְן הוּא יִמְלוֹךְ עָלֵינוּ
 לְעוֹלָם וָעֶד: הֶרְחַמְן הוּא יִתְבָּרֵךְ בִּשְׁמַיִם
 וּבָאָרֶץ: הֶרְחַמְן הוּא יִשְׁתַּבַּח לְדֹרֹת וְדֹרִים וַיִּתְפָּאֵר
 בָּנוּ לְנִצָּחַ נִצָּחִים וַיִּתְהַדָּר בָּנוּ לְעַד וּלְעוֹלָמֵי
 עוֹלָמִים: הֶרְחַמְן הוּא יִפְרֹנְסֵנוּ בְּכָבוֹד: הֶרְחַמְן
 הוּא יִשְׁבּוֹר עָלֵנוּ מֵעַל צְוָאֲרָנוּ וְהוּא יוֹלִיכֵנוּ
 קוֹמָמִיּוֹת לְאַרְצֵנוּ: הֶרְחַמְן הוּא יִשְׁלַח בִּרְכָה
 מִרְבָּה בְּבֵית הַזֶּה וְעַל שְׁלַחַן זֶה שְׂאֵבֵלָנוּ עָלָיו:
 הֶרְחַמְן הוּא יִשְׁלַח לָנוּ אֶת אֱלֹהֵינוּ תִּנְבִּיא וְכוֹר
 לְטוֹב וַיִּבְשֹׁר־לָנוּ בְּשׂוֹרוֹת טוֹבוֹת יִשְׁוֹעוֹת
 וּנְחֻמוֹת: הֶרְחַמְן הוּא יִבְרֹךְ אֶת (אָבִי מוֹרִי)
 בַּעַל הַבֵּית הַזֶּה וְאֶת (אָמִי מוֹרֵתִי) בַּעֲלַת
 הַבֵּית הַזֶּה אוֹתָם וְאֶת בֵּיתָם וְאֶת זֶרְעָם וְאֶת
 כָּל אֲשֶׁר לָהֶם אוֹתָנוּ וְאֶת כָּל אֲשֶׁר לָנוּ כִּמּוֹ
 שְׁנֵת בִּרְכוּ אֲבוֹתֵינוּ אֲבֹרָהֶם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב בְּכָל
 מִכָּל כָּל כֵּן יִבְרֹךְ אוֹתָנוּ פִּלְגֵנוּ יַחַד בְּבִרְכָה שְׁלֵמָה
 וְנֹאמַר אָמֵן:

בְּמָרוֹם יִלְמְדוּ עֲלֵיהֶם וְעָלֵינוּ זְכוּת שְׁתֵּהא

ברכת המזון בבית האבל קלג

בְּאֵבֶל הַזֶּה. נַחֲמֵם מְאֹבְלִים. וְשִׁמְחֵם מִיגֻזָּם. כְּאִמּוֹר
כְּאִישׁ אֲשֶׁר אָמַר תִּנְחַמְנוּ בֵּן אָנֹכִי אֲנַחֲמָכֶם וּבִירוּשָׁלַיִם
תִּנְחַמּוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יי מִנְחָם צִיּוֹן בְּבִנְיָן יְרוּשָׁלַיִם אָמֵן:
בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הָאֵל אֲבִינוּ מִלְכֵנוּ
אֲדִירֵנוּ בּוֹרְאֵנוּ גּוֹאֲלֵנוּ יוֹצְרֵנוּ קְדוֹשֵׁנוּ קְדוֹשׁ יַעֲקֹב רוֹעֵנוּ
רוֹעֵה יִשְׂרָאֵל הַמֶּלֶךְ הַחַי הַטּוֹב וְהַמְּטִיב לִפְלֵ אֵל בָּבֶל
יוֹם יוֹם הוּא הַמְּטִיב הוּא מְטִיב הוּא יְטִיב לָנוּ. אֵל אֲמֵת
דִּין אֲמֵת שׁוֹפֵט בְּצֶדֶק לֹזֵקֵם נְפִשׁוֹת בְּמִשְׁפָּט שְׁלִיט
בְּעוֹלָמוֹ לַעֲשׂוֹת בּוֹ כְּרָצוֹנוֹ כִּי כָל דְּרָכָיו בְּמִשְׁפָּט וְאֲנַחְנוּ
עִמּוֹ וְעַבְדָּיו וּבְכָל אֲנַחְנוּ חַיִּים לְהוֹדוֹת לוֹ וּלְבָרְכוֹ.
גּוֹדֵר כְּרָצוֹת יִשְׂרָאֵל הוּא יְגַדֹּר הַפְּרָצָה הַזֹּאת מֵעַלֵינוּ
וּמֵעַל אֲבֵל הַזֶּה לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם. הוּא גִמְלָנוּ הוּא גּוֹמְלָנוּ
הוּא יְגַמּוֹל בְּעַדֵינוּ וכו'

ברכות אירוסין ונשואין כתובות ז"ב"ל

דבר מסדר קדושין: זמגט דיום ברכה בורא פרי הגפן, מונד דיום ברכה אשר קדשנו ביי חפּה וקדושין:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרֵי הַגָּפֶן:
בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קְדָשְׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו וּצְוֵנוּ עַל הָעֵרִיּוֹת. וְאָסַר לָנוּ אֶת הָאֲרוּסוֹת וְהַתִּיר
לָנוּ אֶת הַנְּשׂוּאוֹת לָנוּ עַל יְדֵי חֲפָה וְקִדּוּשִׁין. בְּרוּךְ אַתָּה
יי מְקַדֵּשׁ עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל עַל יְדֵי חֲפָה וְקִדּוּשִׁין:

היי טרינקט דמז: ברויטפונזכ פֿען דעם כּוּם, מונד וועהרענד דעם ברייטיגומן דען טרויכרינג מויל דען פֿינגער דעם ברויט גיבט, זמגט ער דיזעס:

הרי את מקדשת לי במבעת זו בדת משה וישראל:

דמן ווירד פֿען דעם מסדר קדושין דיום כתובה פֿעקגעטענען, מונד נמכהער ווירד מיבעכ מיינען מנדעכן כּוּם ברכת בורא פרי הגפן געזמכט מונד נמכטענהענדע: עקס ברכות געזמגט:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרֵי הַגָּפֶן:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהִכָּל בָּרָא לְכַבּוֹד:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם יוֹצֵר הָאָדָם:

ווכן חתן מן שבת רצה, קדער יום טוב, חול המועד מונד ראש חדש, יעלה ויבא פֿענע געסענע חמט מונד ערמיננערט זיך בעפֿער חתן דען שם פֿער בונה ברחמיו ירושלים געזאגט חמט, זאגט חתן רצה קדער יעלה ויבא דערט ווק חתן זיך ערמיננערט מונד בעטעט דען ווייטער. חמט חתן זיך מעכר נעדהער ערמיננערט, זק זאגט חתן נאך דעם ווקערטע אמן דיט פֿאָגענדע ברכה; ערמיננערט חתן זיך מעכר ערסט נעדהער חתן דען שם פֿער חאל אבינו מלכנו געזאגט חמט, זק חוס חתן, ווכן עס מן שבת קדער יום טוב מיט, בייט נעכט מונד מיטטגמחה פֿעקס נעכטג ווידערהקאָן; ר"ה, ר"ח מונד חח"מ מעכר ברויט חתן ניכט נאך מיינאמז מנלפֿעמנגען.

מנעטטט רצה מן שבת וויכד דיזעס געזאגט:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר נתן שבתות למנוחה לעמו ישראל באהבה לאות ולברית: מן שבת ר"ח סמוטעט חתן מויך מיין פֿיר ר"ח (ראשי חדשים לזכרון) ברוך אתה יי מקדש השבת: (וישראל וראשי חדשים):

מנעטטטט יעלה ויבא מן יום טוב.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר נתן ימים טובים לעמו ישראל לששון ולשמחה את יום חג (פלוני) הנה: ברוך אתה יי מקדש ישראל והזמנים:

מנעטטטט רצה מונד יעלה ויבא ווכן יום טוב מן שבת פֿענאָט.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר נתן שבתות למנוחה לעמו ישראל באהבה לאות ולברית וימים טובים לששון ולשמחה את יום חג (פלוני) הנה: ברוך אתה יי מקדש השבת וישראל והזמנים:

מנעטטטט יעלה ויבא מן ראש השנה:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר נתן ימים טובים לישראל את יום הזכרון הנה: ואינו מוחס

מנעטטטט רצה מונד יעלה ויבא, ווכן ראש השנה מן שבת פֿענאָט:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר נתן שבתות למנוחה לעמו ישראל באהבה לאות ולברית וימים טובים לישראל את יום הזכרון הנה: ברוך אתה יי מקדש השבת וישראל ויום הזכרון:

מנעטטטט יעלה ויבא מן ראש חדש.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר נתן ראשי חדשים לעמו ישראל לזכרון: ואינו מוחס

נוסח ברכת המזון בבית האבל

האכל צענעט ימי אכלו כשהגיע לשלא גבוש ולא נכלם לעולם ועד. יאמר נוסחא זה: וקנה ירושלים עיר הקדש במהרה בימינו. נחם יי אלהינו את אבלי ירושלים ואת האבלים המתאבלים

ואח"כ יקם המוהל את הילד מן המצוץ אותו ויאמר בשמחה :

אמר הקדוש ברוך הוא לאברהם אבינו התהלך לפני
והיה תמים הנני מוכן ומזומן לקיים מצות עשה שצונו
הבורא יתברך למול כשהוא צענונו וכל את צנו יאמר (שצונו למול
את בננו) : לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתה ברחילו
ורחימו :

וישים את התינוק על הכסא אשר הוכן לאליו ויאמר :

זה הכפא של אליהו זכור לטוב : לישועתך קניתי יי
שברתי לישועתך יי ומצותיך עשיתי : אליהו מלאך הברית
הנה שלך לפניך : עמוד על ימיני וסמכני : שברתי
לישועתך יי : שש אנכי על אמרתך במוצא שלל רב :
שלום רב לאוהבי תורתך ואין למו מכשול : אנשי
תבחר ותקרב ישכון הצריך : נשבעה בטוב ביתך קדוש
היכלך :

ואח"כ יקם המוהל את התינוק מכסא של חליהו ויניחנו על זרכי הסדק ותופס עור
העלה צין אלצעותיו ומצדק בקול רם :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו
וצונו על המילה :

דעך פנטער דעם קינדעס : זענט גלייך נעכהער דינע ברכה :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר
קדשנו במצותיו וצונו להכניסו בבריתו של
אברהם אבינו :

מונד דיט מנובענדרען פנטווערטען היכול :

בשם שנקנס לברית בן יפנס לתורה ולחפה
ולמעשים טובים :

ואחר שיהיה לעשות הפריעה יונאץ, ונוטל את הכוס צידו ומצדק צפ"ג ואח"כ אשר קידש
ידיד וכו' :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי הנפן :
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדש ידיד
מבטן וחזק בשארו שם וצאצאיו חתם באות ברית קודש.

ברכות אירוסין ונשואין

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר יצר את-האדם בצלמו.
בצלם דמות תבניתו. והתקין לו ממנו בנים עדי עד. ברוך אתה יי יוצר
האדם:

שש פשיש ותגל העקרה בקבוץ בניה לתוכה בשמחה. ברוך
אתה יי משמח ציון בבניה:

שמח תשמח רעים האהובים בשמחה יצירך בן עדן מקדם. ברוך
אתה יי משמח חתן וכלה:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר ברא ששון ושמחה חתן
וכלה גילה רנה דיצה וחדוה אהבה ואחרה ושלום ורעות. מהרה יי
אלהינו ישמע בערי יהודה ובחצות ירושלים. קול ששון וקול שמחה.
קול חתן וקול כלה. קול מצהלות חתנים מחפתם. ונגרים ממשחה
נגינתם. ברוך אתה יי משמח חתן עם הכלה:

ברכת המזון לנשואין

מזין מיינעך חתונה, נאכדעסט ווען געגעסטען האט, מוזט מנין דו מיזט, נישט דער פֿערבענטער
דו כום מין דיין האנד מוזט זאגט דינעם.

דיי הסר וגם חרון. ואז אלם פֿשר ירון. נחנו במעגלי צדק: שעה
ברכת בני ישרון. בני אחרן: פרשות מרגן ורפגן ורבותי נברך אלהינו
שהשמחה במעונו. ושאלנו משלו

דיין מיטבענטער: ברוך אלהינו שהשמחה במעונו ושאלנו משלו ובטובו
חיינו:

דער פֿערבענטער: ברוך אלהינו שהשמחה במעונו. ושאלנו משלו ובטובו
חיינו:

נאך דעם בענטען נישט ווען מיינעסט כום מיט וויין מוזט זאגט קעבענטענער זעכס
ברכות ביי עם הכלה, דין גיבט ער דו: נאכדעם כום וועג, נישט דו: ערשטע כום פֿעקס בענטען
וויינער, מוזט זאגט דיין ברכה בורא פרי הגפן:

ווען מין דען שבעת ימי המשתה מיינ פנים חדשות דו מיזט, ד. ה. ווען יעצמנד ביים טישע
מיזט, דער מין שבעת ימי המשתה נאך ביים קיינער וועלזייט דו ווער, ווערדען קיינע זעכס
ברכות נאך בורא פרי הגפן נאך דעם בענטען געזאגט, יעדען ביים דען סעודות שבעת ימי
המשתה פֿען שבת מוזט יום טוב ווערדען זיי געזאגט, ווען מויר קיין פנים חדשות דו מיזט.
ווען נאך מוזמין מיזט, ווען מין נברך לאלהינו ניכט בענטען קען, וויינד נאך דיין ברכה אשר ברא
ששון ושמחה געזאגט:

סדר ברית מילה

כשנזכרים התינוק לז"ה לריכים הכל לקום ונפיו, וגם צעעה שטוקים צונות הצדית
חייזין כל העם לעמוד, כו"ס ויעמד העם בצדית, וצוואו לזונאים הקטל צקול כס:

ברוך הבא:

דמן פֿענגט דער פֿעקבעטער ברכות המזון זון, מונד ווען ער קענט זי הרחמן הוא יוכנו, זוגט ער נעכטענדיג הרחמן הוא מונד דען פֿענגט ער וועדער זון הרחמן הוא יוכנו ביי זי ענדע.

הרחמן הוא יברך אבי הילד ואמו, ויזכו לגדלו ולחנכו ולחכמו.
מיום השמיני והלאה ירצה דמו. ויהי יי אלהיו עמו:
הרחמן הוא יברך בעל ברית המילה, אשר שש לעשות צדק בגילה. וישלם פעלו ומשפּרתו בפּילה. ויתנהו למעלה למעלה:
הרחמן הוא יברך בן הנפול לשמונה. ויהיו ידיו ולבו לאל אמונה.
ויזכה לראות פני השכינה. שלש פעמים בשנה:

דינער הרחמן ווידע פֿען מיינען מנדערן מונד ניכט פֿען מוחל געזוגט:

הרחמן הוא יברך המל בשר הערלה, ופרע ומצין דמי המילה.
איש הירא ורף הלבב עבודתו פסולה. אם שלש אלה לא יעשה לה:
הרחמן הוא ישלח לנו משיחו הילד תמים. בזכות חתני מילות דמים. לבשר בשורות טובות ונחומים. לעם אחד מפּור ומפּורד בין העמים:

הרחמן הוא ישלח לנו פֿון צדק אשר לקח לעלום. עד הובן פסאז בשמש ויהלום. וילט פֿניו באדרתו ויגלום. בריתי היתה אתו החיים והשלום: הרחמן הוא יוכנו וכו'

סדר פריון הבן

דער פֿענטער ברינגט נאך ברכת המוציא דען בכור פֿעק דעם כהן, מונד זעגט מיהן פֿינף שקלים זין ייזבער הין, (וועלכעס פֿיר 6 גולדען 40 קרייזער זין ייזבערען זונענליגען זיגט געקומען מיינט), מונד זוגט זקדמן דיינעם:

זה בְּנִי בְּכוֹרִי הוּא פֶּטֶר רַחֵם לְאִמּוֹ וְהַקְדִּישׁ בְּרוּךְ הוּא צִוֶּה לְפָדוֹתוֹ שְׁנָאֹמֶר וּפְדוּיוֹ מִבֶּן חֹדֶשׁ תְּפִדֶּה בְּעֶרְבֵךְ פֶּסַח חֲמִשֶּׁת שְׁקָלִים בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ עֲשִׂימֶה הִנֵּה הוּא: וְנֶאֱמַר קֹדֶשְׁלִי כָּל בְּכוֹר פֶּטֶר כָּל רַחֵם בְּבִנִי יִשְׂרָאֵל בְּאָרֶם וּבְבִהֶמָּה לִי הוּא:

היכויל פֿענגט דער כהן דען פֿענטער דיינעם.

מאי בעית טפי לתן בְּנֵךְ בְּכוֹרֶךָ שְׁהוּא פֶּטֶר רַחֵם לְאִמּוֹ אוּ בְּעִית לְפָדוֹתוֹ בְּעֵד חֲמֵשׁ סָלָעִים בְּדַמְחֻיבָּתָא מְדֹאֲרִיתָא:

דער פֿענטער זונטווקרטעט דיינעם:

חֲפִין אֲנִי לְפָדוֹת אֶת-בְּנִי וְהִילֵךְ דָּמִי פְדִיוֹנוֹ בְּדַמְחֻיבָּתִי מְדֹאֲרִיתָא:

בפֿעקער וואו געקענטע קדער געבאקענע טפייזען מױס מיינער דער פֿינל געטריידעמערטען
מז: װײלען, קערן, קעגנען, דינקען, גערסטע קדער המעבר געניסט, ווירד דיע ברכה
געזאגט.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא מיני מזונות:

(יעדער מיבער בכד מױס דען פֿינל געמאכטען געטריידעמערטען זאגט וואו דימ ברכה
המוציא לחם מן הארץ, מוזד נאדערט וואו עס געגעסטען האט, זאגט וואו ברכת
המזון).

מיבער יעדע בוישפֿריכט זאגט וואו דיע ברכה.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי העץ:

מיבער מזלע ענד = מוזד סטרויכפֿריכטע זאגט וואו דיעזעס.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי האדמה:

ביימ דעס גענוסטע מיינער יעדען נייען פֿריכט ווירד שעהנינו היכלוגעזעטלט.

**ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שעהנינו וקיימנו והגיינו
לזמן הזה:**

דער מונטערמיד דער נאך = ברכות פֿיר בוישפֿריכטע מױס ביימ דען נאך = ברכות לו פֿינדען.

ברכות אחרונות (נאך = ברכות)

נאך דעס גענוסטע דעס ווינעס, זע ווימ נאך יעדער טפייזע מױס דען ערוועהנטען פֿינל
געטריידעמערטען, מוזד נאך יעדער פֿען דען פֿינל בוישפֿריכטען, נעהמל: ווינטרויבען,
פֿייגען, גרענאטעפֿען, קליפֿען מוזד דעמטען, ווירד דיע נאך = ברכה געזאגט.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם

(א) נאך דעס גענוסטע דעס ווינעס **על הגפן ועל פרי הגפן** (*)
זאגט וואו.

(ב) נאך יעדער פֿען דען ערוועהנטען **על העץ ועל פרי העץ** (*)
פֿינל בוישפֿריכטען, דיעזעס.

(ג) נאך יעדער טפייזע מױס קייגען **על המהיה ועל הפלפלה** (*)
פֿינל געטריידעמערטען, דיעזעס.

(ד) נאך וויין מוזד מיינער טפייזע מױס **על הגפן ועל פרי הגפן ועל**
קייגען פֿינל בוישפֿריכטען.

(ה) נאך וויין מוזד טפייזע מױס קייגען **העץ ועל פרי העץ** (*)
על המהיה ועל הפלפלה ועל

הגפן ועל פרי הגפן (*)
על המהיה ועל הפלפלה ועל

העץ ועל פרי העץ (*)
על המהיה ועל הפלפלה ועל

הגפן ועל פרי הגפן ועל העץ (*)
ועל פרי העץ

נאך יעדער פֿען קייגען פֿינל
בוישפֿריכטען מוזד טפייזע מױס
דען פֿינל געטריידעמערטען.

(ו) נאך וויין מוזד מיינער פֿען קייגען
פֿינל בוישפֿריכטען מוזד טפייזע
מױס דען קייגען פֿינל געטריידע =
מערטען.

סדר פדיון הבן

דמן חמט דער פֿאטער, ווערענדיג ער דעם, כהן דמן זינבער גיט, דיזע לוייט ברכות.
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו
במצותיו וצונו על פדיון הבן:
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שהחננו וקיימנו והגיענו
לזמן הזה:

דער כהן נישט דמן זאגט: מונד זאגט.

זה פחת זה. זה חלוקה זה. זה מחול על זה. ויפגם זה
הבן לחיים. לתורה וליראת שמים. יהי רצון שפנשם
שפגם לפדיון בן יפגם לתורה ולחפזה ולמעשים טובים.
אמן:

דער כהן זאגט מיבער וויין בורא פרי הגפן, דמן זאגט ער דיט המנד מויל דען קעפל דעם
 קינדעם מונד זאגט.

ישמך אלהים באפרים ובמנשה: יברכך יי וישמרך וכו'
כי אך ימים ושנות חיים ושלום יוסיפו לך:
יי ישמך מכל רע ישמור את גפך:

ווען דער זיין מונד דרייסיגסטע טאג מן זיינען שבת קדער יו"ט פֿעלן, וויכד דער פדיון
 הבן ביז נאך שבת קדער יו"ט פֿערסעבען.

סדר ברכות הנהנין

ברכות ראשונות (פֿאך = ברכות)

ווען מן עטוואס געניסען ווילן, מוז עס נאך זיך וועניג זיין, מוס מן פֿערדער זיינע ברכה
 דערבער זאגט, דיט נאך ברכה זאגט מן נאך דמן, קדער בענטען מוס מן נאך דמן
 ווען מן וועניגסטענס זיין כוית גקס געגעסטען דמט.

בעפֿער מן ווילן טרינקט, זאגט מן דיזע ברכה.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן:

ווען וועניגסטענס לוייט קדער ווערענדיג פֿערקענען ווילן טרינקען, מונד בעקענטען בעסטער
 ווילן דמלו, זאגט מן דיזע ברכה.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם המזב וטהיב:

מיבער פֿלייט, פֿיסע, זיינער, קענע, טוועטע מונד דערקיינען מפייען, וויט מוז מיבער
 געטעקע (וויין מויעגענטען) זאגט מן דיזע ברכה.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שהכל גתה בדברו:

קלז סדר ברכות הנהניןוְחִסְרוֹנָם עַל כָּל מָה שֶׁבָּרָא לְהַחְיֹת בָּהֶם נֶפֶשׁ כָּל חַי בְּרוּךְ חַי הָעוֹלָמִים:

מייבער ריכענדעס הקון זאגט זמן דינע ברכה.
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא עצי בשמים:

מייבער ריכענדעס קרויט זאגט זמן דינע.
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא עשבי בשמים:

מייבער מיינע ריכענדע פֿרובט זאגט זמן דינע.
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם הנותן ריח טוב בפרות:

מייבער געוויקן ווירד דינע ברכה געזאגט.
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא מיני בשמים:

מייבער ריכענדעס עהץ דינע.
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא שמן ערב:

ווען יעמער מויל מיינע סטענאָע קאממט, ווען ער מיינעט מיינע אַעבענסגעמאכט מייבער־סטענדען, זאגט זמן דינע.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שעשה לי גם במקום הזה:

ווען זמן מירן געקענטעס הויפט זיהט, זאגט זמן דינע.
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שנתן מבודדו לבשר ודם:

ווען זמן מיינען גרעסען תלמיד חכם זיהט, זאגט זמן דינע.
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שחלק מחכמתו ליראיו:

ווען זמן מיינען גרעסען וועלטווייזען זמן זיהט, זאגט זמן דינע.
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שנתן מחכמתו לבשר ודם:

ווען זמן מיינע ערבוטע כוונע מיינעט זיהט, זאגט זמן דינע.
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם מציב גבול אלמנה:

ווען זמן מיינע מונגעוואָהנליכע געסטמאט זיהט, לב"ט מיינען וועהרען ערער דערגאייכען, זאגט זמן דינע.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם משנה הפרות:

ווער מירן נייטס קלייד מנליהט, זאגט זמן דינע.
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם מלביש ערומים:

ווען מיינע מירן גויקליכעס ערמייגניס האט, וועלכעס מירן מונד נאך מיינען בעטריפעט, זאגט ער דינע.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם הטוב והמטיב:

וְעַל הַתְּנוּבָת הַשְּׂדֵה וְעַל אֶרֶץ הַמִּדְבָּה טוֹבָה
 וְרַחֲבָה שְׂרָצִית וְהִנְחָלָה לְאַבוֹתֵינוּ לֶאֱכֹל
 מִפְּרִיָּה וּלְשִׁבּוֹעַ מִטוֹבָה רַחֵם (נא) יי אֱלֹהֵינוּ
 עַל יִשְׂרָאֵל עַמּוֹךְ וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירָךְ וְעַל צִיּוֹן
 מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ וְעַל מִזְבִּיחְךָ וְעַל חֵיכָלְךָ וּבְגֹד
 יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקֹּדֶשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְהַעֲלֵנוּ
 לְתוֹכָהּ וְשִׁמְחָנוּ בְּבִנְיָנָהּ וְנֹאכַל מִפְּרִיָּה וְנִשְׁבַּע
 מִטוֹבָה וְנִבְרַכְךָ עָלֶיָּהּ בְּקֹדֶשׁ וּבְטַהֲרָה :

מן שבת וירצה והחליצנו ביום השבת הזה.

מן ראש חדש וזכרנו לטובה ביום ראש החדש הזה.

מן יום טוב וזכרנו לטובה ביום חג (פלוני) הזה.

מן ראש השנה וזכרנו לטובה ביום הזכרון הזה:

פי אמה יי טוב וממאיב לכל ונודה לך על הארץ.

א) ועל פרי הגפן: ברוך אמה יי על הארץ ועל פרי הגפן:

ב) ועל פרי העץ: ברוך אמה יי על הארץ ועל הפרות:

ג) ועל המהיה: ברוך אמה יי על הארץ ועל המהיה ועל הפלפלה:

ד) ועל פרי הגפן ועל פרי העץ: ברוך אמה יי על הארץ ועל פרי הגפן ועל הפרות:

ה) ועל המהיה ועל פרי הגפן: ברוך אמה יי על הארץ ועל המהיה ועל הפלפלה ועל פרי הגפן:

ו) ועל המהיה ועל פרי העץ: ברוך אמה יי על הארץ ועל המהיה ועל הפלפלה ועל הפרות:

ז) ועל המהיה ועל פרי הגפן ועל פרי העץ: ברוך אמה יי על הארץ ועל המהיה ועל הפלפלה ועל פרי הגפן ועל הפרות:

נמך דעם גענוסע זיינער יעדעסן טפייזע, דיז ניכט מוים דען ערוועהנטען פֿינל געטריידע
 ערטען מוים; נמך יעדער בוישפֿרודט, דיז ניכט מונטער דען ערוועהנטען פֿינל בוישפֿריכטען
 בענאנט מוים; נמך מוילן ענד מונד טטריכפֿריכטען, מונד נמך מוילן געטריכעקען (מויסער
 ווילן) ווילד דיזע נעך ברכה גענוגט.

ברוך אמה יי אליהנו מלך העולם בורא נפשות רבות

קלח

סדר קריאת שמע על המטה

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם המפיל
 חבלי שנה על עיני ותנומה על עפעפי ויהי
 רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתשכיבני
 לשלום ותעמידני לשלום ואל יבהלוני רעיוני
 וחלומות רעים ותרהורים רעים ותהי מנחתי
 שלמה לפניך והאר עיני פן אישן חפזות. (בי
 אתה המאיר לאישון בת-עין): ברוך אתה יי
 המאיר לעולם כלו בכבודו:

אל מלך נאמן

שמוע ^{זכרים ו' ד'} ישראל ויהוה אלהינו יהוה ו אחך:

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

ואתחבט את יהוה אלהיך בכל-לבבך ובכל נפשך ובכל-מאדך:
 והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוה היום על-לבבך: ושננתם לבגידך
 ודברת בם בשבתך בביתך ובכל-דרך בדרך ובשכבך ובקומך: וקשרתם
 לאות על-ידך והיו למטפת בין עיניך: ובתבתם על-מזוזות ביתך
 ובשעריך:

וזהו שמוע מונו ויבט ק"ש במונה גבולות המוט, וקול היעק מונו
 והיה אם שמוע מונו ויאמר ויטע 22 היכלוועטלען.

יהי ו נעם ו יי אלהינו עלינו ו ומעשה

ידינו בוננה עלינו ומעשה ידינו בוננהו:

תהלים ^{ד'} ישיב ו בסתר עליון. בצל שדי ותלונן: אמר ליי
 מחסי ומצודתי. אלהי אבטח-בו: כי הוא יצילך מפח
 יקושי. מדבר חיות: באברתו ו יסך לך ותחת-כנפיו תחסה.
 צנה וסתרך אמתו: לא תירא מפחד לילה. מחץ יעוף
 יומם: מדבר באפל יחלוד. מקטב ישוד צהרים: ופל
 מצודה ו אלה ורכבה מימנה. אלה לא יגש: רק בעיניך
 תביט. ושלמת רשעים תראה: כי-אתה יי מחסי. עליון

סדר ברכות הנהנין

ביימ ערהמאטענען מיכאָנען נמכריטען זאגט וואָן .

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם הין האמת :

וואָן וואָן מיט פֿרייהערהע דיע בוימבליטהע לונע ערסטענמאָנע זיהט, זאגט וואָן דיעס .

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שלא חסר בעולמו דבר וברא בו בריאות טובות ואילנות טובים להנות פהם בני אדם :

וואָן וואָן זעלטענע גוטע פֿרוכטביימע קדער געמאָנע זיהט, זאגט וואָן דיעס .

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שפכה לו בעולמו :

וואָן וואָן דען גרעסע וועלטענער זיהט, זאגט וואָן דיעס .

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שעשה את הים הגדול :

וואָן וואָן בליטלען זיהט, זאגט וואָן דיעס .

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם עשה מעשה בראשית :

וואָן זיינען רעגענעקענען זיהט, זאגט דיעס .

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם זוכר הברית נאמן בבריתו וקיים במאמרו :

מיבער דענענער, סטורמאָניד מונד ערדעבענען זאגט וואָן דיעס .

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שפחו וגברתו מלא עולם :

וואָן יעמאנד זיינע מוואָה מנסאָגעט, זאגט ער דיעס .

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו לקבוע מצוה :

מיין מיכדענעס געמירכ מיזט וואָן טובל מונד זאגט קיינע ברכה, וואָן וואָן מבער מיין מנדערעס

געמירכ טובל מיזט, וויכד דיעס ברכה געזאגט .

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו על מביילת פלי : (מיבער פיענע כלים) על מביילת פלי :

וואָן עוסק ברפואה זיין ווילן, זאגט פֿערהער דיען יחי רצון .

יחי רצון מלפניך יי אלהי שיהא לי עסק זה לרפואה :

וואָן יעמאנד קרמנק וואָן מונד מיזט גענענען, זאגט וואָן .

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם רופא חולים :

וואָן יעמאנד זיינען פֿריינד (דען ער בעזענדערס זיעבט) נאָך דרייסיג טאָגען זיהט, ממש

ער ברכת שחחינו, נאָך זיינען ימאנע מבער דיעס ברכה .

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם מחיה המתים :

סדר קריאת שמע על המטה קלט

יִרְאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׁמַח לִבֵּנוּ וְתִגַּל נַפְשֵׁנוּ בִּישׁוּעַתְךָ בְּאַמַּת
בְּאַמֵּר לְצִיּוֹן מֶלֶךְ אֱלֹהֶיךָ: יי מֶלֶךְ יי מֶלֶךְ יי מֶלֶךְ לְעוֹלָם
וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת שְׁלֹךְ הִיא וּלְעוֹלָמִי עַד תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד כִּי
אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֵלָּא אַתָּה:

הַמֶּלֶךְ הַגָּאֵל אֶתִּי מִפְּלִדָּע יִכְרֹךְ אֶת־
הַנְּעָרִים וְיִקְרָא בָּהֶם שְׁמוֹ וְשֵׁם אֲבֹתִי אֲבָרְהָם
וְיִצְחָק וְיִדְּגוּ לָרֹב בְּקֶרֶב הָאָרֶץ: וַיֹּאמֶר אִם
שָׂמוּעַ תִּשְׁמָע לְקוֹלִי אֱלֹהֶיךָ וְהִישָׁר בְּעֵינָיו
תַּעֲשֶׂה וְהִאֲזִנָּה לְמִצְוֹתָיו וְשָׁמְרָתָּ כְּלִי חֶקֶךָ כִּלִּי
הַמַּחֲלָה אֲשֶׁר שָׂמֵתִי בַּמִּצָּרִים לֹא־אֲשִׁים עֲלֶיךָ
כִּי אֲנִי יי רַפְּאֵךְ: וַיֹּאמֶר יי אֵל הַשָּׁמַיִם יַגְעֹר
יי בְּךָ הַשָּׁמַיִם וַיַּגְעֹר יי בְּךָ הַבָּחַר בִּירוּשָׁלַם הֲלֹא
זֶה אוֹר מִצֵּל מֵאֵשׁ: הִנֵּה מוֹתוֹ שֶׁלִּשְׁלֹמֹה
שְׂשִׁים גְּבוּרִים סָבִיב לֹה מוֹגִבְרֵי יִשְׂרָאֵל:
כֻּלָּם אֲחָיו חָרֵב מִלְּפָנֵי מִלְחָמָה אִישׁ חָרְבוּ עַל
יָרְכוּ מִפֶּחַד בְּלִילוֹת:

ג"ס יִכְרֹךְ יי וְיִשְׁמָרְךָ: יָאֵר יי א פָּנָיו אֵלַי וְיִחַנֶּנִּי יֵשׂא יי א פָּנָיו אֵלַי
וְיֵשֶׁם לָךְ שְׁלוֹם:

ג"ס הִנֵּה לֹא־יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שֹׁמֵר יִשְׂרָאֵל:

ג"ס לִישׁוּעַתְךָ קִוִּיתִי יי: קִוִּיתִי יי לִישׁוּעַתְךָ: יי
לִישׁוּעַתְךָ קִוִּיתִי:

ג"ס בְּשֵׁם יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. מִמִּינֵי מוֹיֶכָאֵל. וּמִשְׁמוֹאֵלִי
גְּבֻרֵיָאֵל. וּמִלְּפָנֵי אוֹרֵיָאֵל. וּמֵאֲחֻזֵּי רַפְּאֵל.
וְעַל רֹאשֵׁי שְׂכִינַת יָאֵל:

קכח שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אֲשֶׁרִּי כָל־יָרָא יי הַחֲלֹץ בְּדַרְכָּיו: יִגִּיעַ בְּפִיךָ כִּי
תֹאכַל אֲשֶׁרִיךָ וְטוֹב לָךְ: אֲשֶׁתְּךָ כְּנָפֶן פּוֹרְיָה בִּירְכָתִי בֵּיתְךָ כְּנִיךָ בְּשִׁתְּלִי

שִׁמְתָּ מְעוֹנָהּ : לֹא-תֵאָנֶה אֵלֶיהָ רָעָה . וְגַנֵּעַ לֹא-יִקְרַב
בְּאֵהָלָהּ : כִּי מִלְּאָבִיו יֵצֵא-לָהּ . לְשִׁמְרָהּ בְּכָל-דְּרָבֶיהָ : עַל-
כַּפִּים יִשְׁאוּנָהּ . פֶּן-תִּגְנוֹף בְּאָבֶן רִגְלָהּ : עַל שַׁחַל וּפֶתֶן
תִּדְרֹךְ . תִּרְמַם כְּפִיר וְתַנִּין : כִּי בִי חֵשֶׁק וְאַפְלִטָהּ . אֲשַׁנְּבֶהּ
כִּי-יָדַע שָׁמַיִ : יִקְרָאנִי | וְאַעֲנֶהוּ . עַמּוֹ אֲנֹכִי בְּצָרָה אֲחַלְצָהּ
וְאֶבְרָהּ . אֲנִי יָמִים אֲשַׁבֵּיעֶהּ . וְאַרְאֶהוּ בִישׁוּעָתִי :

אֲרֹךְ יָמִים וְגו'

יִי מַחֲרִבּוֹ צָרִי רַבִּים קָמִים עָלַי : רַבִּים אֲמָרִים
לְנַפְשִׁי אֵין יִשְׁוּעָתָה לּוֹ בָּאֱלֹהִים סֶלָה : וְאַתָּה יִי
מִגֵּן בְּעַדִּי כְּבוֹדִי וּמָרִים רֵאשִׁי : קוֹלִי אֶל-יִי אֶקְרָא
וְיַעֲנֵנִי מִתּוֹר קֹדֶשׁ סֶלָה : אֲנִי שִׁכְבֹּתִי וְאִישָׁנָה
הִקְיָצוּתִי כִּי יִי יִסְמְכֵנִי : לֹא-אִירָא מִרַבּוֹת עִם
אֲשֶׁר סָבִיב שָׁתוּ עָלַי : קוּמָה יִי | הוֹשִׁיעֵנִי אֱלֹהֵי
כִּי חֲפִיתָ אֶת כָּל-אֹיְבֵי לִחֵי שְׁנֵי רַשָּׁעִים שִׁבְרָתָ :
לִי תִישׁוּעָה עַל עַמִּי בִּרְכָתְךָ סֶלָה :

חֲשַׁבְּיָנִי יִי אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם וְהַעֲמִידֵנוּ מִלִּפְנֵי לַחַיִּים
וּפְרוֹשׁ עָלֵינוּ סֶפֶת שְׁלוֹמָךְ וְתִקְנֵנוּ בַּעֲצָה טוֹבָה מִלִּפְנֵיךְ
וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ וְחַגֵּן בַּעֲדֵינוּ וְהִסֵּר מִעָלֵינוּ אֹיֵב
דָּבָר וְחֶרֶב וְרָעַב וְיָגוֹן וְהִסֵּר שָׁטָן מִלִּפְנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ וּבְצֵל
כְּנָפֶיךָ תִּסְתִּירֵנוּ . כִּי אֵל שׁוֹמְרָנוּ וּמַצִּילָנוּ אַתָּה כִּי אֵל
מִלֶּךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה . וְשִׁמּוֹר צִיאָתָנוּ וּבּוֹאָנוּ לַחַיִּים
וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם : בָּרוּךְ יִי בְּיָזִים . בָּרוּךְ יִי בְּלִילָה
בָּרוּךְ יִי בְּשִׁכְבָּנוּ . בָּרוּךְ יִי בְּקוּמָנוּ : כִּי בִידְךָ נִפְשׁוֹת
חַיִּים וְחַיִּים אֲשֶׁר בָּדָד נִפְשׁ כָּל-חַי וְרוּחַ כָּל-בֶּשֶׂר--
אִישׁ : בִּידְךָ אֶפְקִיד רוּחִי פְּרִיתָה אוֹתִי יִי אֵל אֲמֶת : אֱלֹהֵינוּ
שְׁבַשְׁמִים יַחַד שְׁמֶךָ וְקִיָּם מַלְכוּתְךָ תָּמִיד וּמְלֹךְ עָלֵינוּ
לְעוֹלָם וָעֶד :

יום כפור קטן

נָצַב. רַפְּאוֹת לְאָרֶם מִרַּחֲשׁ נֹשֶׁה. שׁוֹאֵל וּמִתְחַנֵּן נִכְאָב
נִעְצָב. יוֹשֵׁב בְּעֵנָיו אֶבֶן מַחְצָב. יָד פָּה וְעֵין אֵין לִי מַעַם
וְרִיחַ: ק"ו הֵן רֹאשׁ חֲדָשִׁים אֵל עֵמֶךָ נִתַּת. לִזְמַן בִּפְרָה עַל
כָּל תּוֹלְדוֹתֵם. מֵאֵת אֱהוֹבָה שׁוֹמֵן הַשִּׁבְתָּ. עַל בֶּן אֶמְדָּמָה
בְּתַחֲנֻתָם. מִיּוֹם לִפְנֵי בָא כִי אָז אֵיתָם. אָשׁוּב לְאִישׁ
תּוֹשֵׁב לֹא עוֹד אוֹרֵחַ: ק"ו וּבְרוּב חֲסָדֶיךָ אֶתָּה מַלְכִּי. תִּקּוּם
תִּרְחֹם אֵת צִיּוֹן קְדִישְׁנוּ. דִּירַת מְנוּחָתְךָ שִׁים בְּבוֹד. כִּי בָהּ
נִעְלָה עוֹלוֹת רֵאשֵׁי חֲדָשְׁנוּ. נָא אֵל שְׁלַח נֹשֶׁא נָזֵר רֹאשְׁנוּ.
כִּי שָׁם לִכְבֵּנוּ שׁוֹאֵף זִוְרַח: יום זה

מהלכים ח' לַמִּנְצָח עַל הַנְּתִית מִזְמוֹר לְדָוִד: יי אֲדוֹנָנוּ מָה אֲדִיר שְׁמֶךָ בְּכָל
הָאָרֶץ אֲשֶׁר תִּגְדֶּה הוֹדֶךָ עַל הַשָּׁמַיִם: מִפִּי עוֹלָלִים וְיוֹנְקִים יִסְדֶּה עוֹז
לְמַעַן צוֹרְרֶיךָ לְהַשְׁבִּית אוֹיֵב וּמִתְנַקֵּם: כִּי אֲרָאָה שְׁמֶיךָ מַעֲשֵׂה אֲצַבְעוֹתֶיךָ
יָרֵחַ וְכוֹכָבִים אֲשֶׁר בּוֹנֵנֶת: מָה אֲנוֹשׁ כִּי תִזְכְּרֶנּוּ וּבֶן אָדָם כִּי תִפְקְדֶנּוּ:
וּתְחַפְּרֶהוּ מִעַט מֵאֱלֹהִים וּכְבוֹד וְהָדָר תַּעֲטֶרְהוּ: תִּמְשִׁילֶהוּ בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ
כָּל שְׂתָה תַּחַת רִגְלָיו: צִנָּה וְאֵלֶפִים כָּלָם וְגַם בְּהִמּוֹת שָׂדֵי: צִפּוֹר
שָׁמַיִם וְדָגֵי הַיָּם עוֹבֵר אֲרָחוֹת יָמִים: יי אֲדוֹנָנוּ מָה אֲדִיר שְׁמֶךָ בְּכָל
הָאָרֶץ:

דבר חזן פֶּכֶנְגֵט אֲשֶׁרִי מוֹן, הַמּוֹלֵב קִדְשֵׁי, מוֹנֵד וּמֵן לְבָהּ פֶּכֶרֶזְנֶבֶן גִּבְעִינְוֹסְרִיג יִכְרֵה, דִּימֵה
גִּבְעִינְוֹסְרִיג הַמּוֹבֵן, וְיִכְרֵד מוֹיֵךְ וְיַחֲלֵל גִּבְעִינְוֹסְרִיג:
וּמִסֵּם מוֹמֵן בִּיִּסֵּם מוֹיִסֵּם מוֹנֵד מִיִּכְהֶעֱבֵבֶן דִּבְרֵי סִפְרֵי תוֹרָה וּמִיִּסֵּם עִבְבֵּן זִיטֵּט ל"ב מוֹנֵד ל"ג.

קריאת התורה לתענית צבור.

שמות ל"ב ל"ד

וַיַּחֲלֵל מֹשֶׁה אֶת־פָּנָיו יְהוָה אֱלֹהָיו וַיֹּאמֶר לָמָּה יְהוָה יַחֲרֶה אַפִּיךָ
בְּעַמֶּךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּכַח גָּדוֹל וּבְיָד חֲזָקָה: לָמָּה יֹאמְרוּ
מִצְרַיִם לֵאמֹר בְּרָעָה הוֹצִיאָם לָהֶרָג אֹתָם בְּהָרִים וּלְכַלֵּתָם מֵעַל פְּנֵי
הָאֲדָמָה שׁוֹב מִחֲרוֹן אַפֶּיךָ וְהִנָּחָם עַל־הָרָעָה לַעֲמֶךָ: זָכֹר לְאֲבֹרֶהֶם
לְיִצְחָק וּלְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁפַּעְתָּ לָהֶם בְּךָ וּתְדַבֵּר אֱלֹהִים אֲרֻבָּה
אֶת־יִרְעֶכֶם בְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְכָל הָאָרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר אָמַרְתִּי אֵתֶּן לְיִרְעֶכֶם
וְנָחֵלִי לְעוֹלָם: וַיִּנָּחֶם יְהוָה עַל־הָרָעָה אֲשֶׁר דִּבֶּר לַעֲשׂוֹת לַעֲמֹו:
לֵוי וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵל מֹשֶׁה פֶסֶל־לָךְ שִׁנִּי־לַחַת אֲבָנִים פְּרָאשׁוֹנִים וּכְתֻבֹתַי
עַל־הַלָּחַת אֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר הָיוּ עַל־הַלָּחַת הַפְּרָאשׁוֹנִים אֲשֶׁר שָׁרַפְתָּ:
וַהֲיָה נָכוֹן לְבָקֶר וְעֹלִית בְּבָקֶר אֶל־הָהָר סִינִי וְנִצַּבְתָּ לִי שָׁם עַל־רֹאשׁ
הָהָר: וְאִישׁ לֹא־יַעֲלֶה עִמָּךְ וְגַם־אִישׁ אֶל־יָרֵא בְּכָל־הָהָר גַּם־הַצֹּאֵן

זיתים סביב לשלחנה: הנה כִּי־בן יבֹרַךְ גִּבּוֹר יֵרָא יי: יְבָרְכֶךָ יי מצִיּוֹן
ויראה בְּטוֹב יְרוּשָׁלַם כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ: ויראה בָּנִים לְבָנֶיךָ שְׁלוֹם עַל־יִשְׂרָאֵל:
ג"פ רָגְזוּ וְאֵל תַּחֲמָאוּ אָמְרוּ בְּלִבְבְּכֶם עַל מִשְׁפָּבְכֶם וְדַמּוּ
סֵלָה:

אדון עולם זייטט 4

סדר יום כפור קטן

סגלים ק"ג תפלה לעני כי יעטוף ולפני יי ישפך שיחו: יי שמעה תפילתי
ושועתי אליך תבוא: אל תסתר פניך ממני ביום צר לי הטה אלי
אזנך ביום אקרא מהר ענני: כי כלו בעשן ימי ועצמותי במוקד נחרו:
הופה בעשב ויבש לפי כי שכחתי מאכל לחמי: מקול אנחתי דבקה
עצמי לבשרי: דמיתי לקאת מדבר הייתי פכום חרבות: שקדתי ואהיה
בצפור בודד על גג: כל היום חרפוני אויבי מהוללי בי נשבעו: כי
אפר בלחם אכלתי ושקני בבכי מסכתי: מפני זעמך וקצפה כי נשאתני
ותשליכני: ימי בצל נטוי ואני בעשב איבש: ואתה יי לעולם תשב
וזכרך לדוד ודד: אתה תקום תרחם ציון כי ערת לחנה כי בא מזעד:
כי רצו עבדיך את אבניה ואת עפרה יחוננו: וייראו גוים את שם יי
וכל מלכי הארץ את כבודך: כי בנה יי ציון נראה בכבודו: פנה אל
תפלת הערער ולא בזה את תפלתם: תכתב זאת לדוד אחרון ועם
נברא יהלל יה: כי השקפה ממרום קדשו יי משמים אל ארץ הביט:
לשמע אנקת אסיר לפתח בני תמותה: לספר בציון שם יי ותהלתו
בירושלם: בהקבץ עמים יחדו וממלכות לעבד את יי: ענה בדרך פחי
קצר ימי: אמר אלי אל תעלגי בחצי ימי בדור דורים שנותך: לפני
הארץ יסדת ומעשה ידיך שמים: הטה יאבדו ואתה תעמוד וכלם
כבגד יבלו בלבוש תחליפם ויחלפו: ואתה הוא ושנותיך לא יתמו: בני
עבדיך ישבוננו וזרעם לפניך יבון:

סזן וסכל יום זה יהי משקל כל חטאתי. בטהל במיעומו
בדמות ירח היום. לבד מספר זכיותי. ירבה ויצאין ציץ ויהי
פורח: ק"ס ודאי זדון לפי אצלו גלוי. חומי עונותי עם דוק
רשעי. דיני אני אדע באש קלוי. כי רע וביש ארגתי אל
פשעי. הולך ביום ויום אחר בצעי. מבית מקום ספר תינוק
בורח: ק"ס אבן בחבלי שוא עון מושך אחור. לה אלי באתי

יום כפור קטן קמא

וְכָל-עֲצֵי הַשָּׂדֶה יִמָּחֲאוּ-בָהּ: תַּחַת הַנֶּעְצוּץ יַעֲלֶה בְרוֹשׁ
וְתַחַת הַסַּרְפָּד יַעֲלֶה הָדָם וְהָיָה לַיהוָה לְשֵׁם לְאוֹת עוֹלָם לֹא
יִכָּרֵת: כֹּה אָמַר יְהוָה שְׁמְרוּ מִשְׁפָּט וַעֲשׂוּ צְדָקָה כִּי-קְרוֹבָה
יִשְׁוּעָתִי לָבֹא וְצָדִיקִי לַהֲנָלוֹת: אֲשֶׁר־יֹאמְרוּ יַעֲשֶׂה-זֹּאת וּבֶן-
אָדָם יִחְזִיק בָּהּ שֹׁמֵר שִׁבְתּוֹ מִחֲלָלוֹ וְשֹׁמֵר יָדוֹ מִמַּעֲשׂוֹת כָּל-
רָע: וְאֵל-יֹאמַר בֶּן-הַנֶּכֶד הַנִּלְוָה אֶל-יְהוָה לֵאמֹר הַבְּדֵל
יְבַדִּילֵנִי יְהוָה מֵעַל עַמּוֹ וְאֵל-יֹאמַר הַסֵּרִים הֵן אֲנִי עֵץ יָבֵשׁ:
כִּי-כֹה אָמַר יְהוָה לְסָרִיסִים אֲשֶׁר יִשְׁמְרוּ אֶת-שִׁבְתִּי וּבִקְרוּ
בְּאֲשֶׁר תִּפְצָתִי וּמַחְזִיקִים בְּבְרִיתִי: וְנָתַתִּי לָהֶם בְּבִיתִי וּבְחֻמּוֹתַי
יָד וְשֵׁם טוֹב מִבָּנִים וּמִבָּנוֹת שֵׁם עוֹלָם אֶתֶּן-לָוֹ אֲשֶׁר לֹא
יִכָּרֵת: וּבְנֵי הַנֶּכֶד הַנִּלְוִים עַל-יְהוָה לִשְׁרָתוֹ וּלְאַהֲבָה אֶת-
שֵׁם יְהוָה לַהֲנוֹת לוֹ לַעֲבָדִים כָּל-שֹׁמֵר שִׁבְתּוֹ מִחֲלָלוֹ וּמַחְזִיקִים
בְּבְרִיתִי: וְהָבִיאוּתִים אֶל-הַר קָדְשִׁי וְשִׁמְחָתִים בְּבֵית תִּפְלָתִי
עוֹלָתֵיהֶם וּבְחִיתֵיהֶם לְרִצּוֹן עַל-מִזְבְּחִי כִּי בֵיתִי בֵּית-תִּפְלָה
יִקְרָא לְכָל-הָעַמִּים: נָא אֲדַגֵּי יְהוָה מִקִּבְּץ גְּדֻחֵי יִשְׂרָאֵל
עוֹד אֶקְבֹּץ עָלָיו לְנִקְבְּצָיו:

נחמך דעך הפטרה ווענדען פֿען מפטיר דיוכ ברכות געזאגט.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם צור כל-העולמים צדיק בכל-
הדורות האל הנאמן האומר ועושה. הפדבר ומקים. שכל דבריו אמת
וצדק: נאמן אתה הוא יי אלהינו ונאמנים דבריו ודבר אחד מדבריו
אחור לא ישוב ריקם כי אל מלך נאמן אתה. ברוך אתה יי האל
הנאמן בכל דבריו:

רחם על ציון כי היא בית חיינו ולעלובת נפש תושיע במהרה
בימינו. ברוך אתה יי משפח ציון בבניה:

שפחנו יי אלהינו באלהיו הנביא עבדך ובמלכות בית דוד משיחך
במהרה יבא ויגל לבנו על-פסאו לא ישוב זר. ולא יגחלו עוד אחרים
את פבדו. כי בשם קדשך נשבעת לו שלא יכפה גרו לעולם ועד.
ברוך אתה יי מגן דוד:

דמן העבט וזמן ספר תורה זיין, דעך חזן זאגט המזב קדיש זונד זמן בעטבט שמנה עשרה,
דעך יחיד זאגט ענינו בינו שומע תפלה, דעך חזן פֿעך ברכת רפאנו וזמן מן זיינעכען מנדעכך
תענית, דמן היך וזייטעך:

והפקר אל־ירעו אל־מול הָהָר הַהוּא: מפטיר ויפסל שְׁנֵי־לַחַת אֲבָנִים
 פְּרָאשׁוּזִים וַיִּשְׁכֵּם | מֹשֶׁה בַּבֶּקֶר וַיַּעַל אֶל־הָר סִינַי כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
 אֹתוֹ וַיִּקַּח בְּיָדוֹ שְׁנֵי לַחַת אֲבָנִים: וַיֵּרֶד יְהוָה בַּעֲנָן וַיִּתְּצַב עָמוּ שָׁם
 וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְהוָה: וַיַּעֲבֹר יְהוָה | עַל־פָּנָיו וַיִּקְרָא יְהוָה וַיְהוָה אֵל רַחוּם
 וְחַנּוּן אַרְךְ אַפַּיִם וְרַב־חַסֵּד וְאַמֶּת: נָצַר חֶסֶד לְאֵלִפַּיִם נָשָׂא עֹון וּפֶשַׁע
 וְחַטָּאת וְנָקָה לֹא יִנְקָה פֶקֶד | עֹון אֲבוֹת עַל־בָּנִים וְעַל־בָּנִי בָנִים עַל־
 שְׁלֵשִׁים וְעַל־רִבְעִים: וַיִּמְהַר מֹשֶׁה וַיִּקַּד אֶרְצָה וַיִּשְׁתַּחוּ: וַיֹּאמֶר אֶם־נָא
 מִצְאֹתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ אֲדֹנָי יִלְוֶנָּה אֲדֹנָי בְּקִרְבְּנוּ כִּי עַם־קָשֶׁה־עֹרֶף הוּא
 וְסָלַחְתָּ לְעֹונֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וְנִחַלְתָּנוּ: וַיֹּאמֶר הִנֵּה אֲנֹכִי כֹרֶת בְּרִית בֵּינִי
 וְכָל־עַמֶּךָ אֲעִשֶׂה נִפְלְאוֹת אֲשֶׁר לֹא־נִבְרָאוּ בְּכָל־הָאָרֶץ וּבְכָל־הַגּוֹיִם
 וְרָאָה כָל־הָעָם אֲשֶׁר־אִתָּה בְּקִרְבּוֹ אֶת־מַעֲשֵׂה יְהוָה כִּי־נִזְרָא הוּא אֲשֶׁר
 אֲנִי עֹשֶׂה עִמָּךְ:

קריאת ההפטרה לתענית צבור

פֶּקֶד דַּעַר הַפְטָרָה וְסִדְרָתָהּ דִּינֵע בְּרִכּוֹת גַּמְזוּגִט:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר
 בַּנְּבִיאִים טוֹבִים וְרָצָה בְּדַבְרֵיהֶם הַנְּאֻמִּים
 בְּאַמֶּת:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ חַבּוּתָר בַּתּוֹרָה וּבְמֹשֶׁה עַבְדּוֹ
 וּבִישְׂרָאֵל עַמּוֹ וּבַנְּבִיאִי הָאֵמֶת וְצִדִּיק:

ישעיה כ"ה ו'

דִּרְשׁוּ יְהוָה בְּהַמְצֵאוֹ קִרְאוּהוּ בְּהִיּוֹתוֹ קְרוֹב: יַעֲזֹב רִשְׁעוֹ
 דַּרְכּוֹ וְאִישׁ אֲוֹן מִחֲשַׁבְתּוֹ וַיֵּשֶׁב אֶל־יְהוָה וִירַחֲמֵהוּ וְאֶל־
 אֱלֹהֵינוּ כִּי־יִרְבֶּה לְסֻלּוֹת: כִּי לֹא מִחֲשַׁבְתִּי מִחֲשַׁבְתֵּיכֶם
 וְלֹא דִרְכֵיכֶם דִּרְכִּי נָאָם יְהוָה: כִּי־נִגְבְּהוּ שָׁמַיִם מֵאָרֶץ בֶּן
 נִגְבְּהוּ דִּרְכִּי מִדִּרְכֵיכֶם וּמִחֲשַׁבְתִּי מִמִּחֲשַׁבְתֵּיכֶם: כִּי כַּאֲשֶׁר
 יֵרֵד הַגִּשְׁם וְהַשִּׁלֵּג מִן־הַשָּׁמַיִם וְשִׁמְחָה לֹא יֵשׁוּב כִּי אִם־הַרְוָה
 אֶת־הָאָרֶץ וְהוֹלִידָהּ וְהִצְמִיחָהּ וְנָתַן זֶרַע לַיֹּדֵעַ וְלֶחֶם לְאֹכֵל:
 כִּן יִהְיֶה דְבָרִי אֲשֶׁר יֵצֵא מִפִּי לֹא־יֵשׁוּב אֵלַי רִיקָם כִּי אִם־
 עֲשֵׂה אֶת־אֲשֶׁר חָפְצָתִי וְהִצְלִיחַ אֲשֶׁר שָׁלַחְתִּיו: כִּי בְשִׁמְחָה
 תֵּצֵאוּ וּבְשָׁלוֹם תִּיבָלֵן הַחֲרִים וְהַגְּבָעוֹת יִפְצְחוּ לִפְנֵיכֶם רִנָּה

הטח אֵלָיו אֶזְנֶה וּשְׁמַע פֶּקַח עֵינָיָה וּרְאָה שׁוֹמְמוֹתֵינוּ וְהָעִיר אֲשֶׁר נִקְרָא שְׁמֶךָ עָלֶיהָ. כִּי לֹא עַל צִדְקָתֵנוּ אֲנַחְנוּ מִפְּלִים תַּחֲנוּנֵנוּ לִפְנֶיךָ. כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הָרַפִּים; אֲדֹנִי שְׁמַע אֲדֹנִי סִלְּחָה אֲדֹנִי הַקְשִׁיכָה וַעֲשֵׂה אֵל תֹּאחֲרָה לְמַעַן אֵלָיו. כִּי שְׁמֶךָ נִקְרָא עַל עִירְךָ וְעַל עַמְּךָ:

אלהינו ואלהי אבותינו

סליחה

ח"ק מִשְׁאֵת בְּפִי מִנְחַת עֶרֶב רָצָה נָא בְּכֹשֶׁר. תַּפּוּן תַּפְלָתִי קִטְרֶת לִפְנֶיךָ בְּתוֹם וּבְיוֹשֶׁר. בְּקִרְאִי עֲנֵנִי צוּרִי הַיּוֹם יִפְנֶה: קסב בְּאֲשֶׁר יָבִיאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַמִּנְחָה: ק"ס רִיחַ גִּיחוֹחַ אֲמַרִי כִּי לִפְנֶיךָ צוּר עוֹלָמִים * (חֲלָבִי וְדָמִי הִנְמַעַט בְּצוּמִי תַמּוּר חֲלָבִים וְדָמִים) קַבֵּל הַגִּיּוֹן לְבִי אֲשֶׁר עֲרַכְתִּי (זֶה בִּפְתַּח יָמִים) הַיּוֹם בְּנַעֲמִים: קסב בַּחֲטָאת בְּאֲשֶׁם וּבַמִּנְחָה: ק"ס דְּרוֹשׁ נָא בְּיוֹם זֶה דְּוִרְשִׁיךָ וְהַדְרֵשׁ לָהֶם בְּגִיב שִׁפְתֶּיךָ. שְׁעָה לְמַעַמְדֶּם וּמַחֲרָם כַּבֶּסֶף מְזֻקָּק שִׁבְעָתַיִם. וּרְצָה שִׁיחָתָם כְּשֶׁה אַחַת מִן הַצֹּאן מִן הַמֵּאֲתָיִם: קסב מִמִּשְׁקָה יִשְׂרָאֵל לַמִּנְחָה: ק"ס כִּלִּיל וְעוֹלָה תַחֲנֹתִי תַחֲנֹשׁב וּמִסְטִיגִי רִיב תָּרִיב. וְהוֹצִיא כְּאוֹר צִדְקִי מָרָם יָבֹא הַשֶּׁמֶשׁ וַיַּעֲרִיב. שְׁפוּךְ בָּמִים לְבֹו בַתְּפִלָּתוֹ כֹּל אִישׁ: קסב וְהַקְרִיב הַמִּקְרִיב קָרְבָּנוֹ לִי מִנְחָה: ק"ס יִשְׁרוּן עַמְּךָ יִשִּׁיר חֲסִדְךָ בְּטוֹב לֶקַח. הִטָּה אֵלָיו אֶזְנֶךָ וּשְׁמַע וַעֲנֶה פֶקַח. וּרְאָה כִּי טוֹב מִסְתּוֹפֶף בְּשַׁעֲרֵי רַחֲמֶיךָ: קסב וַיִּקַּח מִן הַבָּא בְּיָדוֹ מִנְחָה: ק"ס בְּרוּב רַחֲמֶיךָ אֲמַרִי הַאֲזִינָה יְיָ הִגִּיגִי בִּינָה. אִם גָּא מַצָּאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ אֵלָיו קָדָם מַעֲזִיבָה. וְלִקְחָתָהּ מִנְחָתִי מִיָּדִי אֲשֶׁר הִבֵּאתִי לָךְ בַּתְּחִנָּה: קסב וַיְהִי בַּעֲלוֹת הַמִּנְחָה: ק"ס שְׂדֵי לֹא מַצָּאנוּךָ שֶׁנִּיא כַח לַעֲדָה מִקֶּדֶם קִנִּיתָ. אֶחָד הַמִּרְבֶּה וְאֶחָד הַמִּמְעִיט בְּשׁוּבוֹ נִפְשׁוּ רָצִיתָ. אֲדָּ יִבְנוּ לְבֹו לִפְנֶיךָ בַּמִּנְחָתוֹ בַּעַת הַקְרִיב אוֹתָהּ: קסב וְזֹאת תִּזְכֹּר הַמִּנְחָה: ק"ס בְּהִיּוֹת מְזִבְחִי וּמִקְדָּשִׁי עַל מְכוֹנֹו וּגְבוּלוֹ. הָיוּ מְכַפְּרִים עָלֵינוּ שְׁעִירִים הָעוֹלִים לְגוֹרְלוֹ. וַעֲתָה בְּאֲשֻׁמְתָנוּ לוֹ חֲפִץ יְיָ לְהַמִּיתָנוּ:

לְכוּ וְנִשְׁוּבָה אֱלֹהֵי כִי הוּא מָרָף וִירְפָאנוּ יְיָ וְיַחַבְּשֵׁנוּ׃
 יִחַיְנוּ מֵיּוֹמִים בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי יִקְיָמְנוּ וְנִחְיֶה לְפָנָיו׃ כִּי לֹא
 עַל צְדָקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מִפִּילִים תַּחֲנוּגֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל
 רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים׃ אֲדָנִי׃ שְׁמַעַה אֲדָנִי׃ סְלַחַה אֲדָנִי הַקְשִׁיבָה
 וַעֲשֵׂה אֵל תֵּאֲחֹר לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵי כִי שְׁמָךְ נִקְרָא עַל-עִירְךָ
 וְעַל-עַמְּךָ׃

ג' פעמים הַשִּׁיבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֶיךָ וְנִשְׁוּבָה חֲדָשׁ יָמֵינוּ בְּקָדָם׃

אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל-כִּסֵּא רַחֲמִים מִתְנַהֵג בַּחֲסִידוֹת
 מוֹחֵל עֲוֹנוֹת עַמּוֹ מַעְבִּיר רֹאשׁוֹן רֹאשׁוֹן מְרַבֵּה מְחִילָה
 לַחַטָּאִים וְסִלִּיחָה לְפוֹשְׁעִים עוֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל-בָּשָׂר
 וְרוּחַ׃ לֹא כִרְעָתָם תִּגְמֹל׃ אֵל הוֹרִית לָנוּ לֵאמֹר שְׁלֹשׁ
 עֲשָׂרָה׃ וְזָכַר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֲשָׂרָה בַּהוֹדְעָתָ לְעָנוּ
 מִקְדָּם כְּמוֹ שִׁפְתוֹכָם וַיִּרְדּוּ יְיָ בָּעָנָן וַיִּתְּצֵב עַמּוֹ שֵׁם וַיִּקְרָא
 בְּשֵׁם יְיָ׃

וַיַּעֲבֹד יְיָ עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא׃

יְיָ׃ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וְאַמֶּת
 נִצָּר חֶסֶד לְאַלְפִים נִשְׂא עוֹן וּפֹשַׁע וְחַטָּאָה וְנִקְיָה׃ וְסִלַּחַת
 לְעוֹנֵינוּ וְלַחַטָּאֵתֵינוּ וְנִחַלְתָּנוּ׃ סְלַח לָנוּ אֲבִינוּ כִּי חַטָּאנוּ
 מִחַל לָנוּ מִלִּפְנֵי כִי פָשַׁעְנוּ כִּי אָתָּה יְיָ טוֹב וְסִלַּח וְרַב-
 חֶסֶד לְכָל-קִרְאֶיךָ׃

אָנָּה יְיָ אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם תִּבּוֹן תִּפְלֹתֵינוּ קְטָרֹת לְפָנֶיךָ וְתוֹצִיא כְּאוֹר
 צְדָקָנוּ וּמִשְׁפָּטֵנוּ בַּצְּהָרִים׃ אֲמַרְנוּ הַאֲזִינָה יְיָ בִּיעָה הִגִּיגוּ בִּקְרָאנוּ עֲנֵנוּ
 אֱלֹהֵי צְדָקָנוּ׃

בְּרַחֲמֵם אָב עַל בָּנִים בֶּן בְּרַחֲמֵם יְיָ עָלֵינוּ׃ לֵאמֹר הִשְׁוּעָה עַל עַמְּךָ
 בְּרַבְּתוֹךָ סְלַח׃ יְיָ צְבָאוֹת עֲמָנוּ מְשׁוּבָב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סְלַח׃ יְיָ צְבָאוֹת
 אֲשֶׁרִי אָדָם בּוֹטֵחַ בָּךְ׃ יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בַּיּוֹם קִרְאָנוּ׃

מִזֵּן סְלַח נָא לְעוֹן הָעָם הַזֶּה בְּגִדְלֵי חֲסִדְךָ וּבִאֲשֶׁר נִשְׂאָתָה
 לָעָם הַזֶּה מִמַּצָּרִים וְעַד הַנָּה וְשֵׁם נִאֶמַר׃

קסל וַיֹּאמֶר יְיָ סְלַחְתִּי בְּרַבְּרָךְ׃

יום כפור קמנ

את העולה ואת המנחה: ק"ו בית תפלתם מקום צקון לחשם. חשוב כבמקום אשר יבשלו שם הפהגים. את החטאת ואת האשם: קסל ואשר יאפו את המנחה: ק"ו יצוה יי חסדו קוממיות השיבני לגוי. לפאר מקום מקדשי לחידש הדר זוי. וישב מצרף וסחר את בני לוי: ק"ו וחייו לוי מגישי מנחה: אל מלך יושב וכו' ביי לכל קוראיד:

טוב יי לכל ורחמיו על כל מעשיו: טוב יי לקויו לגפש תדרשנו: טוב ויחיל ודומם לתשועת יי: טוב לחסות ביי מבטוח באדם: טוב לחסות ביי מבטוח בנדיבים: טוב וישר יי על בן יורה חטאים בדרך: טוב יי למעוז ביום צרה ויודע חוסי בו: פי הוא ידע יצרנו זכור פי עפר אנחנו: פי טוב יי לעולם חסדו ועד דוד ודוד אמונתו: כרחם אב ביי ביום קראנו:

פזמון

בת עמי לא תחשה. ולא תשקוט בזעקה. ובמקום עולה ואשה. תבין תחן חקה. לוי מגישי מנחה בצדקה: נשיא אלהים הנאמן. ראש צירים איתני. השפם שחר וזמן. עמוד וערוף תחנני. במקום תמיד מין. לשחר על קרבני. וכי האמין ביי ויחשבה לו צדקה: ליי יחידו למאור נחנן. ועקור במזבח אבניו. לפנות ערב חנן. והאל גשא פניו. לתמיד ערב מבונן. להתרצות פני אדוניו. באיש לקח מלא חפניו. קטורת סמים ודקה: מפלל יושב אהל. הלן במקום משבח. לרבו פדרים יהל. בהתקרב בבית זבח. ואם אין קרבן ליהל. תמורם אערוף שבת. ונבחר לוי מזבח. עשה משפט וצדקה: ליי נאלמתי דומיה. מאין עבודת כהנים. ואידך אשיר בשביה. ואפסו לוי אמונים. ועל פלזאת אודה ייה. פי הוא נעלה בדינים. לנו בשת הפנים. ולף הצדקה: ליי חלף קרבנות פדר. תפלת תראה. בזכרי על הסדר. עבודת משרתים. באי היכל חדר בחדר. ושמעו מבשר במראה. וזרח לכם יראי שמי שמש צדקה: לוי מגישי מנחה בצדקה: אל מלך יושב ביי לכל קוראיד:

קסל לא לקח מִיָּדְנוּ עוֹלָה וּמִנְחָה: ק"ו תַּחֲנוּגִים יִרְבֵּר עִמָּךְ
 יִבְקֹשׁ סְלִיחָה בְּלֵב מֶר. הֵנוּ מִתְיַצֵּב עַל מַצּוֹר וְעוֹמֵד עַל
 הַמִּשְׁמֶר. מִחֲלָה פָּנִיךָ לַעֲת מִנְחַת עָרֵב וּמִצָּפָה כֶּפֶר: קסל
 כִּי אָמַר אֲבִיכָה פָּנָיו בַּמִּנְחָה: ק"ו יְרוּשָׁלַּיִם עִירָךְ בָּנָה
 וְעָרֶיךָ מִקְצָה. אֲסוּרִים רְעוּצִים פֶּתַח וּלְחַפְשֵׁי הוֹצֵא.
 וְעָרְבָה לִי מִנְחָתָם כִּימֵי עוֹלָם וְתָשׁוּב וְתִרְצָה: קסל עוֹד
 פָּנוֹת אֶל הַמִּנְחָה: ק"ו וּנְפוּצוֹת יִשְׂרָאֵל לְקִבֵּץ יָדֶךָ שְׁנִית
 תּוֹסֵף. בְּרוּעָה עָדְרוּ תִרְעַם בָּנָה מֵוֹב תִּתְאַסֵּף: וְיֵשֶׁב מִצָּרָךְ
 וּמִמַּהֲרָ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּזָהָב וּבְכֶסֶף: ק"ו וְהָיוּ לִי מִגִּישֵׁי
 מִנְחָה: אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב בֵּין לֹכַל קְרֹאִיד זִיטט 142.

וַיִּשְׁלַמְהָ פָּרִים שׁוֹפְתֵינוּ תִּפְלֹתֵנוּ קִטְרֹת לְפָנֶיךָ מִשְׁאֵת כֶּפֶנוּ
 מִנְחַת עָרֵב: יְהִיו לְרִצּוֹן אֲמָרֵי פִינוּ וְהִגִּינוּ לִבְנוּ לְפָנֶיךָ יי צוּרֵנוּ וְגוֹאֲלֵנוּ:

כרחם אב. לוי הישועה ביו ביום קראנו זיטט 142.

ק"ו אֱלֹהֵי בְּשׁוֹר עִמָּךְ מִפְּחֻדֶּךָ סֶמֶר. וּמֵאֵז עֲלוֹת הַשַּׁחַר
 יַעֲמֹד עַל מִשְׁמֶר. עַד עֵת מִנְחַת עָרֵב: קסל כִּי אָמַר אֲבִיכָה
 פָּנָיו בַּמִּנְחָה: ק"ו לְהִקְשִׁיב לְמִסְטִינֵנוּ מֵאֵן תִּמְאֵן. סְאוֹנוּ
 בְּרַעַשׁ אֵל גָּא תְּהִי סוֹאֵן. וְאִם עוֹנוֹת תִּשְׁמֹר הֲלֹא רָבוּ:
 קסל מֵאֵין עוֹד פָּנוֹת אֶל הַמִּנְחָה: ק"ו יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ אֲשֶׁר
 בָּךְ מֵאֲמִין. אִם בְּשִׂמְאֵל יְדִחִיתוּ קָרְבָּהוּ בִּימִין. בָּא לְשַׁחַר
 פָּנֶיךָ קסל וַיִּקַּח מִן הַבָּא בִּידוֹ מִנְחָתָה: ק"ו עוֹרְבֵי שְׁוֹעַ
 מִשְׁלָמֵי פָּרִים שׁוֹפְתוֹתָם. רִצָּה וְהַשִּׁלֵּךְ בְּמִצּוֹלוֹת יָם כֹּל
 חֲטָאָתָם. יַעֲרֵב עֲלֶיךָ שְׂיִחָתָם וְרִנָּתָם: קסל בַּחֲטָאֹת וְכַעֲוָלָה
 וּבַמִּנְחָה: ק"ו זָכַר פֶּר פָּנִים וְשַׁעִיר פָּנִימֵי וְחִיצוֹן. יְהִיו גָּא
 אֲמָרֵנוּ לְפָנֶיךָ לְרִצּוֹן. וְתַעֲרֵב מִנְחָתֵנוּ כְּשֹׁה אַחֶרֶת מִן
 הַצֹּאֵן. מִן הַמֵּאֲתִים: קסל מִמִּשְׁקָה יִשְׂרָאֵל לַמִּנְחָה: ק"ו
 רֹאֵה כִּי אֲזַלְתָּ יָדֵינוּ וַיּוֹשְׁבֵי מְרוֹם שָׁחוּ. פִּסּוּ אֲמוּנִים
 וּבִבְנֵן לְקַחְו כֶּבֶד פָּה וְעַרְל שְׁפָה: קסל וַיִּשְׁלַחוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 בִּידוֹ מִנְחָה: ק"ו בָּרַר נִיב שׁוֹפְתֵי כְּשַׁחַר פָּרוּם. עֲנִי וּרְפָא
 מִזְבְּחֶךָ הַהָרוּם. חֲלֻקַּת לְשׁוֹנֵי תַעֲרֵב כְּשִׁמֵּן לָרוּם: קסל

יום כפור קטן קמד

הַמְקוֹלָקִים. לְאֹמְרִים אִי אֲפֹשֶׁר לְבָרֵךְ אֵין בִּי כֹחַ.
לְגִלּוֹתָם לֹא אֲעֲצוֹר חֵיל. לְדַבָּרִים לֹא אֲדַעַם. לְהַגִּידֵם
אֲנִי כִדְאִי לְתַבּוּעַ עֲלֵיהֶם סְלִיחָה וּמַחִילָה וּבִפְרָה. מָה
אֲנִי מָה חַיִּי. אֲנִי הֶבֶל וְרִיק. אֲנִי רֶמֶס וְתוֹלַעַה. אֲנִי עֹפֶר
וְאָפֶר. בּוֹשׁ אֲנִי מִחֲטָאִי. וּמִכָּלֵם אֲנִי מִפְּשָׁעִי. אֵין לִי
פֶתַח־חוֹן פֶּה לְהַתְּוֹדוֹת לְפָנֶיךָ. גְּדוֹל עוֹנֵי מַנְשׁוֹא. עֲצֻמוֹ
פְּשָׁעֵי מַסִּפֵּר. בּוֹשָׁתִי וְגַם גְּבֻלַּמְתִּי. כְּנָגַב הִנְמַצָּא
בְּמַחְתָּרַת:

רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם אִם עֲמַדְתִּי לְפָרֵשׁ אֶת חֲטָאִי וּלְבָאֵרֵם
יְכַלֶּה הַזְּמַן וְהֵם לֹא יִכְלוּ. עַל אֵיזָה מִהֶם אֲתַבַּע. וְעַל
אֵיזָה מִהֶם אֲבַקֵּשׁ. וְעַל אֵיזָה מִהֶם אֲתוֹדֶה. עַל הַכָּלֵל אוֹ
עַל הַפָּרִט. עַל הַנִּסְתָּרוֹת אוֹ עַל הַנִּגְלּוֹת. עַל הָרְאשׁוֹנוֹת
אוֹ עַל הָאַחֲרוֹנוֹת. עַל הַחֲדָשׁוֹת אוֹ עַל הַיְשָׁנוֹת. עַל
הַטְּמוּנוֹת אוֹ עַל הַנוֹדְעוֹת. עַל הַנִּזְכָּרוֹת אוֹ עַל הַנִּשְׁכָּחוֹת
מִפָּנֵי יוֹדַע אֲנִי בְּעֲצָמִי שָׂאִין בִּי לֹא תוֹרָה וְלֹא הַכְּמָה.
לֹא דַעַת וְלֹא תְבוּנָה. לֹא צְדָקָה וְלֹא יִשְׁרוּת וְלֹא גְמִילוּת
חֲסָדִים. אֲבָל אֲנִי סָכָל וְלֹא יוֹדַע. בָּעַר וְלֹא מִבִּין. גִּזְלָן
וְלֹא נְאֻמָּן. חָיִב וְלֹא זָכָאי. רָשָׁע וְלֹא צַדִּיק. רַע וְלֹא
טוֹב. וְכָל מַעֲשִׂים רָעִים עָשִׂיתִי. וְגַם עֲבֻרוֹת רָעוֹת עָשִׂיתִי.
וְאִם אָתָּה דָן אוֹתִי בְּמַעֲשֵׂי אוֹי לִי וְוִי לִי. אָתָּה עָלִי.
אוֹיָה עַל נַפְשִׁי. וְאִם תִּבְקֹשׁ לְבַקּוֹתִי בְּמַטְהֵר וּבְמִצְרֵף
בְּסֶף. לֹא יִשְׁאָר מִמֶּנִּי מְאוּמָה. בִּי אֲנִי בָקֵשׁ לְפָנֶי אֱשׁ.
וּבְעֲצִים יְבֹשִׁים לְפָנֶי הָאוֹר. בְּסֶף סִיגִים מְחַפֶּה עַל חֲרָשׁ.
הֵבֶל הֵבִלִים אֵין בּוֹ מַנְשׁ:

בְּפֶה אֲמַקְדֶּם אוֹ מָה רְפוּאָה אֲבַקֵּשׁ. כְּבֵן סוֹרֵר וּמוֹרָה
הֵייתִי. בְּעֶבֶד מוֹרֵד עַל אֲדוֹנָיו. כֶּתֶל מִיד חוֹלֵק עַל רֵבּוֹ.
אֶת אֲשֶׁר טִהַרְתָּ טִמַּאתִי. וְאֲשֶׁר טִמַּאתָּ טִהַרְתִּי. אֶת אֲשֶׁר
הַתְּרַתָּ אֶסְרֵתִי. וְאֲשֶׁר אֶסְרֵתָּ הַתְּרַתִּי. אֶת אֲשֶׁר אֶהְבַּתָּ
שָׁנֵאתִי. וְאֲשֶׁר שָׁנֵאתָ אֶהְבַּתִּי. אֶת אֲשֶׁר הִקְלַתָּ הִחְמַרְתִּי.

חון

חס"כ יאמר עשרה רחמנא לזכר עשרה מאלוהים ועשרה סגלות :

קהל

רחמנא אדבר לן קנמיה דאברהם רחמא :
 רחמנא אדבר לן קנמיה דיצחק עקידא .
 רחמנא אדבר לן קנמיה דיעקב שלימא .
 רחמנא אדבר לן זכותיה דיוסף צדיקא .
 רחמנא אדבר לן קנמיה דמשה נביא .
 רחמנא אדבר לן קנמיה דאהרן כהנא .
 רחמנא אדבר לן קנאותיה דפנחס קנאה .
 רחמנא אדבר לן קנמיה דדוד משיחא .
 רחמנא אדבר לן צלותיה דשלמה מלכא .
 רחמנא טוב מרוגזך ולא נהדר ריקם מן קדמך .

בדיל ויעבור :

ב"ו

ב"ו

ב"ו

ב"ו

ב"ו

ב"ו

ב"ו

ב"ו

ב"ו

אל מלך וכו' ביי לכל קוראיד דמן וידיי הגדול :

אלהינו ואלהי אבותינו אל תעש עמנו פלה . תאחז
 ידך במשפט בבא תובחח נגדך . שמנו מספרך אל
 תמח . גשתך לחקור מוסר . רחמך יקדמו רגזך . דלות
 מעשים בשורך . קרב צדק מאליך . חורנו בועקנו לך .
 צו ישועתנו במפגיע . ותשיב שבות אהלי תם . פתחיו
 ראה פי שממו . זכור נמת עדות לא תשובח מפי זרעו .
 חותם תעודה פתיר . סורך שים בלמנדך . טבור אנן
 הסהר . גא אל יחסר המזג . יה דע את אשר ידעוך .
 מנר את אשר לא ידעוך . פי תשיב לבצרון . לכודים
 אסירי התקונה :

וידיי הגדול של רבינו נסים וצ"ל :

רבנו של עולם קודם כל דבר אין לי פה להשיב
 ולא מצח להרים ראשי פי מפני שעונותי רבו מלמנות
 וחטאתי עצמו מספר . וכמשא כבד . יכבדו ממני : מתודה
 אני לפניך יי אלהי בבכיפת ראש . בבכיפת קומה . בבגיעת
 תיל . בחלישות פח . בשבירת לב . בגמיכות רוח . בקדה .
 בקריעה . בפתחתויה . באימה . בבעת . ברתת . בזיע
 בחלחול . ביראה . במורא : אומר אני לפניך יי אלהי
 מקצת מעשי הרעים . ומדרכי המכוערים . וממעללי

יום כפור קטן

אֲשַׁמְנוּ . בְּגָדֵנוּ . גִּזְלָנוּ . דְּבָרֵנוּ דּוֹפִי .
הַעֲוִינוּ . וְהִרְשַׁעְנוּ . וְדָנוּ . חֲמָסְנוּ . מַפְלָנוּ שָׁקָר .
יַעֲצָנוּ רָע . פּוֹבְנוּ . רָצָנוּ . מִרְדָּנוּ . נֶאֱצָנוּ .
סָרְרָנוּ . עֲוִינוּ . פֶּשַׁעְנוּ . צָרְרָנוּ . קִשִּׁינוּ עֲרָף .
רִשְׁעָנוּ . שַׁחֲתָנוּ . תַּעֲבָנוּ . תַּעֲיִינוּ . תַּעֲתָעָנוּ .

סרנו ממצותיך וממשפטֶיך הטובים ולא שוה לנו : ואפה צדיק
על כל הבא עלינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו :

אֲשַׁמְנוּ מִכָּל עֵם . בּוֹשָׁנוּ מִכָּל דּוֹר . גָּלָה מִמֶּנּוּ מִשּׁוֹשׁ .
דָּוָה לִבָּנוּ בַּחֲטָאֵינוּ . הִחֲבַל אֲוִיָּנוּ . וְנִפְרַע פְּאֲרָנוּ . זָבַל
בֵּית מִקְדָּשֵׁנוּ חָרֵב בַּעֲוִיָּנוּ . טִירַתְנוּ הִיָּתָה לְשָׁמָּה . יוֹפִי
אֲדָמַתְנוּ לָזָרִים . פָּחַנוּ לְגִבּוֹרִים . וַעֲדִיין לֹא שָׁבָנוּ מִטְּעוֹתֵינוּ .
הִיאָךְ גָּעִז פְּגִינָנוּ וְנִקְשָׁה עָרְפָּנוּ . לֹאמַר לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צַדִּיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטָאנוּ . אֲבָל אֲנַחְנוּ
חָטָאנוּ : אֲשַׁמְנוּ בְּגָדֵנוּ וכו'

לַעֲיִנָּנוּ עֲשָׂקוּ עֲמָלָנוּ . מִמִּשְׁךְ וּמִמְזִרַט מִמֶּנּוּ . גָּתָנוּ
עָלָם עָלֵינוּ . סָבָלָנוּ עַל שִׁבְמָנוּ . עֲבָדִים מְשָׁלוּ בָנוּ . פֹּזֶרֶק
אֵין מִיָּדָם . צָרוֹת רַבּוֹת סִבְבוּנוּ . קָרְאוּנוּ יי אֱלֹהֵינוּ רַחֲמָת
מִמֶּנּוּ בַּעֲוִיָּנוּ . שָׁבָנוּ מֵאַחֲרֶיךָ . תַּעֲיִנוּ וְאַבְדָּנוּ . וַעֲדִיין לֹא
שָׁבָנוּ מִטְּעוֹתֵינוּ . הִיאָךְ גָּעִז פְּגִינָנוּ וְנִקְשָׁה עָרְפָּנוּ לֹאמַר
לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צַדִּיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא
חָטָאנוּ . אֲבָל אֲנַחְנוּ חָטָאנוּ :

אשמונו בגדנו וכו'

אל ארך אפים אתה ובעל רחמים נקראת . ודרך תשובה חזרית .
גדלת רחמֶיך וחסדיך . תזכור היום ובכל יום לזכר יְדִידֶךָ : תפן אלינו
ברחמים . כי אתה הוא בעל הרחמים : בתחנון ובתפלה פְּנִיךָ נִקְדָּם .
כְּהוֹדַעְתָּ לָעָנוּ מִקֶּדָּם : מִחֲרוֹן אַפָּךְ שׁוֹב כְּמוֹ בְּתוֹרְתְךָ כְּתוּב : וּבָצַל
בְּגִפְיֶךָ נֶחֱסֶה וְנִתְלַוֵּן . כִּיֹּם וַיֵּרָד יי בַּעֲגֹן : תַּעֲבֹר עַל פֶּשַׁע וְתִמְחָה
אֲשָׁם . כִּיֹּם וַיִּתְּצַב עִמּוֹ שָׁם : תִּאֲזִין שׁוֹעֲתָנוּ וְתִקְשִׁיב מִנוּ מֵאֲמַר .
כִּיֹּם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יי וְשֵׁם נֶאֱמַר : פּוֹתְחִין הָאָרוֹן

וְאִשֹּׁר הַחֲמִרָה הַקִּלְתִּי . אֶת אִשֹּׁר קִרְבָּת רַחֲקָתִי . וְאִשֹּׁר
רַחֲקָת קִרְבָּתִי . אֵךְ לֹא לַחֲכָעִים נִתְּפַנֵּנְתִּי . וּבְעֻזֹּת מִצַּח
בָּאתִי לְבִקֵּשׁ סְלִיחָה מִלִּפְנֵיהָ . שְׁמַתִּי פָנֶי פִּכְלָב . הַעֲזֹתִי
מִצַּח כִּזְזוּהָ . וְנִשְׁתִּי לִפְנֵיהָ בְּבִשֶׁת פָּנִים . וְכֵן פָּתוּב וּמִצַּח
אִשָּׁה זִזְנָה הִיחָ לָךְ מֵאַנְתָּ הַכָּלָם :

רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם לֹא עָצָמִי בְּלִבְד אָנִי מִתְּפַלֵּל וּמִתְּוֹדָה
כִּי אִם בְּעַדִּי וּבְעַד קִהְלִיךָ הָעוֹמְדִים לִפְנֵיהָ . וְאַף עַל פִּי
שְׂאִינִי רָאוּי וְלֹא זָכָאִי לַהֲתוֹדוֹת עַל עֲצָמִי וְכָל שִׁבְן עַל
אַחֲרִים . אֲבָל כִּי דִרְכָּךְ לְחֹאדִּיךָ אִפְּסָה וּמִדָּתְךָ לְהַעֲבִיר
קִצְפָּה וּמִגְהִיךָ לְרַחֵם עַל בְּרִיּוֹתֶיךָ וּבִיּוֹתֶר לְשֹׁבִים אֵלֶיךָ
וּמוֹדִים לִפְנֵיהָ וְעוֹזְבִים וּמִתְנַחֲמִים עַל פִּשְׁעֵיהֶם וְלֹא מְבֹסִים
אוֹתָם שִׁבְן פָּתוּב מְבֹסָה פִּשְׁעֵיו לֹא יִצְלִיחַ וּמוֹדָה וְעוֹזֵב
יִרְחֵם וּמִצִּיל אֶת נַפְשׁוֹ מִדִּינָה שֶׁל גִּיתָנָם :

רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם מְנַחֵג בֵּית דִּינָךְ הַצָּדֵק לֹא בְּמִנְחָה בְּתִי
דִּינִין שֶׁל בְּנֵי אָדָם . שְׁמִדַּת בְּנֵי אָדָם כְּשֶׁהוּא תוֹבֵעַ אֶת
חֲבֵירוֹ בְּמִמּוֹן אֶל חֲבִית דִּין אוֹ אֶל הַשּׁוֹפֵט אִם יִכְפּוֹר וְיִנָּצֵל
מִן הַמִּמּוֹן וְאִם יוֹדֶה מִתְחַיֵּב לְתֵן וּבֵית דִּינָךְ הַצָּדֵק לֹא בֵן
הוּא אֲלֵא אִם יִכְפּוֹר אָדָם אוֹי לוֹ וְאוֹי לְנַפְשׁוֹ וְאִם מוֹדָה
וְעוֹזֵב אֶתָּה מְרַחֲמָהוּ :

רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם לִילִי חֲטָאִינוּ וּפִשְׁעֵינוּ לֹא הִינֵנו
בוֹשִׁים וְנִבְלָמִים וְעַל מָה הִינֵנו מִתְּוֹדִים כִּי אִי אִפְשֵׁר לוֹ
לְאָדָם לְבִקֵּשׁ עַל חֲטָא וְהוּא לֹא חֲטָא . וְלֹא יוֹדֵעַ עוֹז
רַחֲמֶיךָ אֲלֵא בְּהַעֲבִירְךָ חֲטָאת יִרְאִיָּה . וְלֹא עַל עֲצָמִי
בְּלִבְד אָנִי מִתְּוֹדָה כִּי אִם בְּעַדִּי וּבְעַד כָּל קִהְלִיךָ . יְהִי
רַצּוֹן מִלִּפְנֵיהָ " אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתְּסַלַּח וְתִמְחֹל
לָנוּ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ וּפִשְׁעֵנוּ וְתִכְפֹּר לָנוּ עַל כָּל
חֲטָאתֵינוּ :

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ . תְּבֹא לִפְנֵיהָ תְּפִלָּתֵנוּ . וְאַל תִּתְּעַלֵּם
מִתְּחַנְתָּנוּ שֶׁאֵין אָנּוּ עֲזִי פָנִים וְקוֹשִׁי עֲרָף לוֹמַר לִפְנֵיהָ " אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ צְדִיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חֲטָאֵנוּ אֲבָל אֲנַחְנוּ חֲטָאֵנוּ :

פרשת נשיאים

קמו

וַיְהִי בַּיּוֹם בָּלוֹת מֹשֶׁה לְהִקָּים אֶת־הַמִּשְׁכָּן וַיִּמְשַׁח אֹתוֹ וַיִּקְדֹּשׁ אֹתוֹ וְאֶת־כָּל־כְּלָיו וְאֶת־הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת־כָּל־כְּלָיו וַיִּמְשַׁח וַיִּקְדֹּשׁ אֹתָם: וַיִּקְרִיבוּ נָשִׂאֵי יִשְׂרָאֵל רֹאשֵׁי בֵּית אֲבוֹתָם הֵם נָשִׂאֵי הַמִּטּוֹת הֵם הָעֹמְדִים עַל־הַפָּקָדִים: וַיָּבִיאוּ אֶת־קַרְפָּנָם לִפְנֵי יְהוָה שֵׁשׁ־עֶגְלוֹת צֹב וּשְׁנֵי עֶשֶׂר בָּקָר עֶגְלָה עַל־שְׁנֵי הַנָּשִׂאִים וְשׂוֹר לְאֶחָד וַיִּקְרִיבוּ אֹתָם לִפְנֵי הַמִּשְׁכָּן: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: קַח מֵאֹתָם וְהִיוּ לְעֹבֵד אֶת־עֲבֹדַת אֹהֶל מוֹעֵד וְנִתְּנָה אוֹתָם אֶל־הַלְוִיִּם אִישׁ כְּפִי עֲבֹדָתוֹ: וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־הָעֶגְלוֹת וְאֶת־הַבָּקָר וַיִּתֵּן אוֹתָם אֶל־הַלְוִיִּם: אֶת־שְׁתֵּי הָעֶגְלוֹת וְאֶת אַרְבַּעַת הַבָּקָר גִּתָּן לִבְנֵי גֵרְשׁוֹן כְּפִי עֲבֹדָתָם: וְאֶת אַרְבַּע הָעֶגְלוֹת וְאֶת שְׁמֹנֶת הַבָּקָר גִּתָּן לִבְנֵי מְרָרִי כְּפִי עֲבֹדָתָם בֵּינִי אֵיתָמָר בֶּן־אֶחָדָן הַכֹּהֵן: וּלְבְנֵי קָהָת לֹא גִתָּן כִּי־עֲבֹדַת הַקֹּדֶשׁ עָלֵיהֶם בִּפְתָּח יִשְׂרָאֵל: וַיִּקְרִיבוּ הַנָּשִׂאִים אֶת הַחֲנֹפֶת הַמִּזְבֵּחַ בַּיּוֹם הַמִּשַּׁח אֹתוֹ וַיִּקְרִיבוּ הַנָּשִׂאִים אֶת־קַרְפָּנָם לִפְנֵי הַמִּזְבֵּחַ: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה נָשִׂיא אֶחָד לַיּוֹם נָשִׂיא אֶחָד לַיּוֹם וַיִּקְרִיבוּ אֶת־קַרְפָּנָם לְחֲנֹפֶת הַמִּזְבֵּחַ: ס וַיְהִי הַמִּקְרִיב בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן אֶת־קַרְפָּנָו בַּחֲשׁוֹן בֶּן־עַמִּינָדָב לַמִּטָּה יְהוּדָה: וַיִּקְרְבוּ קְעֶרֶת־בֶּסֶף אַחֶרֶת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזָּרָק אֶחָד בֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם וּמֵלֵאִים סֹלֶת בָּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לְמִנְחָה: בָּרָא אַחַת עֶשְׂרֵה זָהָב מֵלֵאָה קִטְרֶת: פָּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּן־שָׁנָתוֹ לַעֲלֹה: שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת: וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵלִים חֲמִשָּׁה עֶתְדִים חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קַרְבֵּן בַּחֲשׁוֹן בֶּן־עַמִּינָדָב: יְהִי רָצוֹן

ביום ב' דניסן ביום השני הקריב נתנאל בן־צווער נשיא יששכר: הקריב את־קַרְפָּנָו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אלים חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן נתנאל בן צווער: יְהִי רָצוֹן

ביום ג' דניסן ביום השלישי נשיא לבני זבולן אליאב בן־חלץ:

קרבנו וכו'. זה קרבן אליאב בן חלץ. יְהִי רָצוֹן

ביום ד' דניסן ביום הרביעי נשיא לבני ראובן אליצור בן־שדיאור:

קרבנו וכו'. זה קרבן אליצור בן שדיאור. יְהִי רָצוֹן

ביום ה' דניסן ביום החמישי נשיא לבני שמעון שלמיאל בן־

צורקישדי: קרבנו וכו'. זה קרבן שלמיאל בן צורקישדי. יְהִי רָצוֹן

ביום ו' דניסן ביום השישי נשיא לבני גד אליסף בן־דעואל: קרבנו

וכו'. זה קרבן אליסף בן דעואל. יְהִי רָצוֹן

ויעבור יי על פניו ויקרא:

י' יי אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת:
נוצר חסד לאלפים נשא עון ופשע ותשאה וניקה: וסלחת
לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו: סלח לנו אבינו פי חטאנו
מחל לנו מלפנו פי פשענו פי אתה יי טוב וסלח ורב חסד
לכל קראיה:

חטאנו צורנו סלח לנו יוצרנו:

פעם אחת שמע ישראל יי אלהינו יי אחד:

ג' פעמים ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

ו' פעמים יי הוא האלהים:

פעם אחת יי מלך יי מלך יי ימלך לעולם ועד:

עגנו אלהי אברהם עגנו: עגנו פחד יצחק עגנו: עגנו אביר יעקב
עגנו: עגנו מגן דוד עגנו: עגנו אלהי המרפכה עגנו: עגנו העונה
בעת רצון עגנו: עגנו העונה בעת צרה עגנו: עגנו העונה בעת
רחמים עגנו: עגנו רחום וחנון עגנו: רחמנא ענינן. רחמנא פרוק.
רחמנא דיתמלי רחמין עלן ועל כל אנשי ביתנא ועל כל אחנא בית
ישראל ומחשובא לנהורא אפקינן בדיל שמך רבא: קדיש שלם

וזמן ערב ראש חדש זמן פרייטמג קדעך זמן שבת פשוט, וקמח זמן דקנעכרסטמג יום כפור
קטן ומכט, וזכר היך תחנון דמן גמח קדיש גבוטמג, כון פקוטג יענך יי ביום צרה פקן
זייטע ל"ד מונד קדיש יתום.

פרשת נשיאים

כחוב צט"ה מנהג טוב לקרוא בכל יום ויום זמן ר"ח ניסן דער יום ציונו מ"ב נשיאים של חנוכה המוצא
הכחזה בפקשת נשא. ולריך האדם ליתן חיה דער ללדקה כפי השנה ידו. ואחר שקרא בכל יום נשיא של
אוחו יום יאמר תפלה קלרה זו:

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתאיר היום בחסדך הגדול על נשמתין
קדישין דמתרחשין כצפרים ומצפצפין ומשבחין ומצלאין על עמא קדישא ישראל.
רבש"ע תכנים ותעייל הנך ציפרא קדישא לאתר קדישא דאיתמר עליהו עיין לא דאתה
אלהים וולתך. יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שבאמ אני עבדך משבט (פלוגי)
שקראתי בתורתך פרשה של הנשיא היום אזי יאירו נא עלי כל ניצוצין קדישין וכל
האורות הקדושות הכלולות בקדושת זה השבט להבין ולהשכיל בתורתך וביראתך
לעשות רצונך כל ימי חיי אני וורעי וורעי מעתה ועד עולם אמן:

סדר ספירת העומר בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל סְפִירַת הָעוֹמֶר:

(1) זליל ז' טל פסח היום יום אחר לעומר:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיפגור בית המקדש במהרה בימינו
 ותן חלקנו בתורתך:

למנצח בנגינות מוזמר שיר: אלהים יתנו ויברכנו. יאר פניו אתנו סלה: לדעת
 בארץ ברכה. בכל גוים ישועתך: יודוך עמים. אלהים. יודוך עמים כלם: ישמחו וירננו
 לאמים כי תשפט עמים מישר. ולאומים בארץ תנחם סלה: יודוך עמים. אלהים.
 יודוך עמים כלם: ארץ נחנה וכולה. וברכנו אלהים אלהינו: וברכנו אלהים. וייראו
 אותו כל אפסי ארץ:

לספר כך ילנו:

אנא בכח גדולת ימינך תחיר צרורה: קבל רנת עמך שנבנו מחרנו נורא: נא
 גבור דורשי יהודך כבבת שמרים. ברכם מחרם רחמי צדקתך תמיד גמלם: חסין קדוש
 ברוב טובך נחל ערתך: יחיד גאה לעמך פנה וזכרי קדשתך: שועתינו קבל ושמע
 צעקתינו יודע תעלומות: ב"ש"כ"מ"ל"ו:

ולספר כך ילנו:

רבנו של עולם אתה צויתנו על ידי משה עבדך לספור ספירת העומר כדי לטהרנו
 מקליפותינו ומטומאותינו כמו שכתוב בתורה וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הביאכם את
 עומר התנופה שבע שבחות תמימות תהיינה עד ממחרת השבת השביעית תספרו חמשים
 יום כדי שיטהרו נפשות עמך ישראל מוזהמותם. ויהי רצון מלפניך שיתוקן בספירה זאת
 מה שפגמנו בספירה ובמדות עליונות, ונטהר ונתקדש בקדושה של מעלה. אמן סלה:

(2) י"ב יסן היום שני ימים לעומר:

יהי רצון וכו', למנצח וכו', אנא בכח וכו', רבש"ע וכו'.

(3) י"ג יסן היום שלשה ימים לעומר:

יהי רצון וכו', למנצח וכו', אנא בכח וכו', רבש"ע וכו'.

(4) י"ד יסן היום ארבעה ימים לעומר:

יהי רצון וכו', למנצח וכו', אנא בכח וכו', רבש"ע וכו'.

(5) ט"ו יסן היום חמשה ימים לעומר:

יהי רצון וכו', למנצח וכו', אנא בכח וכו', רבש"ע וכו'.

(6) ט"ז יסן היום ששה ימים לעומר:

יהי רצון וכו', למנצח וכו', אנא בכח וכו', רבש"ע וכו'.

(7) ט"ח יסן היום שבעה ימים ששה שבוע אחד לעומר:

יהי רצון וכו', למנצח וכו', אנא בכח וכו', רבש"ע וכו'.

(8) ט"ט יסן היום שמונה ימים ששה שבוע אחד ויום אחד לעומר:

יהי רצון וכו', למנצח וכו', אנא בכח וכו', רבש"ע וכו'.

ביום ו' דניסן ביום השביעי נשיא לבני אפרים אלישמע בן עמיהוד:
 קרבנו וכו'. זה קרבן אלישמע בן עמיהוד. יהי רצון

ביום ח' דניסן ביום השמיני נשיא לבני מנשה גמליאל בן פדהצור:
 קרבנו וכו'. זה קרבן גמליאל בן פדהצור. יהי רצון

ביום ט' דניסן ביום התשיעי נשיא לבני בנימין אבדין בן גדעני:
 קרבנו וכו'. זה קרבן אבדין בן גדעני. יהי רצון

ביום י' דניסן ביום העשירי נשיא לבני דן אחיעזר בן עמישדי:
 קרבנו וכו'. זה קרבן אחיעזר בן עמישדי. יהי רצון

ביום י"א דניסן ביום עשתי עשר יום נשיא לבני אשר פגעיאל
 בן עכרן: קרבנו וכו'. זה קרבן פגעיאל בן עכרן. יהי רצון

ביום י"ב דניסן ביום שנים עשר יום נשיא לבני נפתלי אחירע בן
 עינן: קרבנו וכו'. זה קרבן אחירע בן עינן. יהי רצון:

זאת חנפת המזבח ביום המשח אתו מאת נשיאי ישראל
 קערות פסח שתיים עשרה מזרקי כסף שנים עשר פפות זהב שתיים
 עשרה: שלשים ומאה הקערה האחת כסף ושבעים המזרק האחד כל
 כסף הכלים אלפים וארבע מאות בשקל הקדש: פפות זהב שתיים
 עשרה מלאות קמדת עשרה עשרה הכף בשקל הקדש כל זהב הפפות
 עשרים ומאה: כל הכקר לעלה שנים עשר פרים אילים שנים עשר
 פבשים בני שנה שנים עשר ומנחתם ושעירי עזים שנים עשר לחטאת:
 וכל בקר זבח השלמים עשרים וארבעה פרים אילים ששים עתרים
 ששים פבשים בני שנה ששים זאת חנפת המזבח אחרי המשח אתו:
 וכבא משה אל אהל מועד לדבר אתו וישמע את הקול מדבר אליו
 מעל הפפרת אשר על ארון העדות מבין שני הפרקים וידבר אליו:
 וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל אהרן ואמרף אליו בהעלותך את
 הנרות אל מול פני המנורה יאירו שבעת הנרות: ויעש בן אהרן אל
 מול פני המנורה העלה נרותיה כאשר צוה יהוה את משה: וזה מעשה
 המנורה מקשה זהב עד ירכה עד פרחיה מקשה הוא פפראה אשר
 הראה יהוה את משה בן עשה את המנורה: יהי רצון

סדר ספירת העומר

ככל לילס קודם סיתחיל סכרסס ילסכר:

לשם יחוד קב"ה ושכינתיה בדחילו ורחימו ליחד שם י"ה בו"ה ביחודא שלים
 בשם כל ישראל הנני מקיים מצות עשה של ספירת העומר כמו שכתוב בתורה וספרתם
 לכם ממחרת השבת מיום הביאכם את עומר התנופה שבע שבתות תמימות תהינה עד
 ממחרת השבת השביעית תספרו חמשים יום והקרבתם מנחה חדשה ליי:

(25) י' אייר היום חמשה ועשרים יום שהם שלשה שבועות וארבעה ימים לעומר: יהי רצון וכו', למנצח וכו', אנא בכח וכו', רבש"ע וכו'.

(26) י"א אייר היום ששה ועשרים יום שהם שלשה שבועות וחמשה ימים לעומר: יהי רצון וכו', למנצח וכו', אנא בכח וכו', רבש"ע וכו'.

(27) י"ב אייר היום שבעה ועשרים יום שהם שלשה שבועות וששה ימים לעומר: יהי רצון וכו', למנצח וכו', אנא בכח וכו', רבש"ע וכו'.

(28) י"ג אייר היום שמונה ועשרים יום שהם ארבעה שבועות לעומר: יהי רצון וכו', למנצח וכו', אנא בכח וכו', רבש"ע וכו'.

(29) י"ד אייר היום תשעה ועשרים יום שהם ארבעה שבועות ויום אחד לעומר: יהי רצון וכו', למנצח וכו', אנא בכח וכו', רבש"ע וכו'.

(30) ט"ו אייר היום שלשים יום שהם ארבעה שבועות ושני ימים לעומר: יהי רצון וכו', למנצח וכו', אנא בכח וכו', רבש"ע וכו'.

(31) ט"ז אייר היום אחד ושלשים יום שהם ארבעה שבועות ושלשה ימים לעומר: יהי רצון וכו', למנצח וכו', אנא בכח וכו', רבש"ע וכו'.

(32) י"ז אייר היום שנים ושלשים יום שהם ארבעה שבועות וארבעה ימים לעומר: יהי רצון וכו', למנצח וכו', אנא בכח וכו', רבש"ע וכו'.

(33) ל"ג צעורק היום שלשה ושלשים יום שהם ארבעה שבועות וחמשה ימים לעומר: יהי רצון וכו', למנצח וכו', אנא בכח וכו', רבש"ע וכו'.

(34) י"ט אייר היום ארבעה ושלשים יום שהם ארבעה שבועות וששה ימים לעומר: יהי רצון וכו', למנצח וכו', אנא בכח וכו', רבש"ע וכו'.

(35) כ' אייר היום חמשה ושלשים יום שהם חמשה שבועות לעומר: יהי רצון וכו', למנצח וכו', אנא בכח וכו', רבש"ע וכו'.

(36) כ"א אייר היום ששה ושלשים יום שהם חמשה שבועות ויום אחד לעומר: יהי רצון וכו', למנצח וכו', אנא בכח וכו', רבש"ע וכו'.

(37) כ"ב אייר היום שבעה ושלשים יום שהם חמשה שבועות ושני ימים לעומר: יהי רצון וכו', למנצח וכו', אנא בכח וכו', רבש"ע וכו'.

(38) כ"ג אייר היום שמונה ושלשים יום שהם חמשה שבועות ושלשה ימים לעומר: יהי רצון וכו', למנצח וכו', אנא בכח וכו', רבש"ע וכו'.

(39) כ"ד אייר היום תשעה ושלשים יום שהם חמשה שבועות וארבעה ימים לעומר: יהי רצון וכו', למנצח וכו', אנא בכח וכו', רבש"ע וכו'.

סדר ספירת העומר

- (9) כ"ז ניסן היום תשקעה ימים שהם שבוע אחד ושני ימים לעומר:
יהי רצון וכו', למנצח וכו', אנא בכח וכו', רבש"ע וכו'.
- (10) כ"ח ניסן היום עשרה ימים שהם שבוע אחד ושלשה ימים לעומר:
יהי רצון וכו', למנצח וכו', אנא בכח וכו', רבש"ע וכו'.
- (11) כ"ט ניסן היום אחד עשר יום שהם שבוע אחד וארבעה ימים לעומר:
יהי רצון וכו', למנצח וכו', אנא בכח וכו', רבש"ע וכו'.
- (12) ל' ניסן היום שנים עשר יום שהם שבוע אחד וחמשה ימים לעומר:
יהי רצון וכו', למנצח וכו', אנא בכח וכו', רבש"ע וכו'.
- (13) א' סיון היום שלשה עשר יום שהם שבוע אחד ושלשה ימים לעומר:
יהי רצון וכו', למנצח וכו', אנא בכח וכו', רבש"ע וכו'.
- (14) ב' סיון היום ארבעה עשר יום שהם שני שבועות לעומר:
יהי רצון וכו', למנצח וכו', אנא בכח וכו', רבש"ע וכו'.
- (15) ג' ד' סיון היום חמשה עשר יום שהם שני שבועות ויום אחד לעומר:
יהי רצון וכו', למנצח וכו', אנא בכח וכו', רבש"ע וכו'.
- (16) ד' ז' סיון היום ששה עשר יום שהם שני שבועות ושני ימים לעומר:
יהי רצון וכו', למנצח וכו', אנא בכח וכו', רבש"ע וכו'.
- (17) ה' ז' סיון היום שבעה עשר יום שהם שני שבועות ושלשה ימים לעומר:
יהי רצון וכו', למנצח וכו', אנא בכח וכו', רבש"ע וכו'.
- (18) ו' ח' סיון היום שמונה עשר יום שהם שני שבועות וארבעה ימים לעומר:
יהי רצון וכו', למנצח וכו', אנא בכח וכו', רבש"ע וכו'.
- (19) ז' ט' סיון היום תשעה עשר יום שהם שני שבועות וחמשה ימים לעומר:
יהי רצון וכו', למנצח וכו', אנא בכח וכו', רבש"ע וכו'.
- (20) ח' י' סיון היום עשרים יום שהם שני שבועות ושלשה ימים לעומר:
יהי רצון וכו', למנצח וכו', אנא בכח וכו', רבש"ע וכו'.
- (21) ט' י"א סיון היום אחד ועשרים יום שהם שלשה שבועות לעומר:
יהי רצון וכו', למנצח וכו', אנא בכח וכו', רבש"ע וכו'.
- (22) י' י"ב סיון היום שנים ועשרים יום שהם שלשה שבועות ויום אחד לעומר:
יהי רצון וכו', למנצח וכו', אנא בכח וכו', רבש"ע וכו'.
- (23) י"א י"ג סיון היום שלשה ועשרים יום שהם שלשה שבועות ושני ימים לעומר:
יהי רצון וכו', למנצח וכו', אנא בכח וכו', רבש"ע וכו'.
- (24) י"ב י"ד סיון היום ארבעה ועשרים יום שהם שלשה שבועות ושלשה ימים לעומר:
יהי רצון וכו', למנצח וכו', אנא בכח וכו', רבש"ע וכו'.

למען לא אחטא לך: ברוך אתה יי למדני חקיה:
 בשפתי ספרתי כל משפטי פיך: בדרך עדותיה שישתי
 כעל כל הון: בפקודיה אשיחה ואביטה ארחתיה: בחקתיה
 אשתעשע לא אשכח דברה:

גמל על עבדה אחיה ואשמרה דבריה: גל עיני ואביטה
 בגלאות מתורתה: גר אנכי בארץ אל תסתר ממני
 מצותיה: גרסה נפשי לתאבה אל משפטיה בכל עת:
 גערת זרים ארורים השגים ממצותיה: גל מעלי חרפה
 ובזו כי עדתיה נצרת: גם ישבו שרים כי נדברו עבדה
 ישיח בחקיה: גם עדתיה שעשעי אנשי עצתי:

דבקה לעפר נפשי חייני בדבריה: הרבי ספרתי ותענני
 למדני חקיה: הרה פקודיה הבינני ואשיחה בגלאותיה:
 דלפה נפשי מתונה קימני בדבריה: הרה שקר הסר ממני
 ותורתה חנני: הרה אמונה בחרתי משפטיה שויתי: דבקתי
 בעדותיה יי אל תבישני: הרה מצותיה ארוץ כי
 תרחיב לבי:

הורני יי הרה חקיה ואצרפה עקב: הבינני ואצרה
 תורתה ואשמרנה בכל לב: הדריבני בגתיב מצותיה כי
 בו חפצתי: הט לבי אל עדותיה ואל אל בצע: העבר
 עיני מראות שוא בדרךיה חייני: הקם לעבדה אמרתה
 אשר ליראתה: העבר חרפתי אשר יגדתי כי משפטיה
 טובים: הנה תאבתי לפקודיה בצדקתה חייני:

ויבאני חסדיה יי תשועתה באמרתה: ואענה חרפי
 דבר כי בטחתי בדבריה: ואל תצל מפי דבר אמת עד
 מאד כי למשפטיה יחלתי: ואשמרה תורתה תמיד לעולם
 ועד: ואתחלכה ברחבה כי פקודיה דרשתי: ואדברה
 בעדתי נגד מלכים ולא אבוש: ואשתעשע במצותיה
 אשר אהבתי: ואשא בפי אל מצותיה אשר אהבתי
 ואשיחה בחקיה:

(40) כ"ה חייב היום ארבעים יום שהם חמשה שבועות וחמשה ימים לעומר: יהי רצון וכו', למנצח וכו', אנא בכח וכו', רבש"ע וכו'.

(41) כ"ו חייב היום אחד וארבעים יום שהם חמשה שבועות וששה ימים לעומר: יהי רצון וכו', למנצח וכו', אנא בכח וכו', רבש"ע וכו'.

(42) כ"ז חייב היום שנים וארבעים יום שהם ששה שבועות לעומר: יהי רצון וכו', למנצח וכו', אנא בכח וכו', רבש"ע וכו'.

(43) כ"ח חייב היום שלשה וארבעים יום שהם ששה שבועות ויום אחד לעומר: יהי רצון וכו', למנצח וכו', אנא בכח וכו', רבש"ע וכו'.

(44) כ"ט חייב היום ארבעה וארבעים יום שהם ששה שבועות ושני ימים לעומר: יהי רצון וכו', למנצח וכו', אנא בכח וכו', רבש"ע וכו'.

(45) ל' סיון חייב היום חמשה וארבעים יום שהם ששה שבועות ושלשה ימים לעומר: יהי רצון וכו', למנצח וכו', אנא בכח וכו', רבש"ע וכו'.

(46) א' סיון חייב היום ששה וארבעים יום שהם ששה שבועות וארבעה ימים לעומר: יהי רצון וכו', למנצח וכו', אנא בכח וכו', רבש"ע וכו'.

(47) ב' סיון חייב היום שבעה וארבעים יום שהם ששה שבועות וחמשה ימים לעומר: יהי רצון וכו', למנצח וכו', אנא בכח וכו', רבש"ע וכו'.

(48) ג' סיון חייב היום שמונה וארבעים יום שהם ששה שבועות וששה ימים לעומר: יהי רצון וכו', למנצח וכו', אנא בכח וכו', רבש"ע וכו'.

(49) ד' סיון חייב היום תשעה וארבעים יום שהם שבעה שבועות לעומר: יהי רצון וכו', למנצח וכו', אנא בכח וכו', רבש"ע וכו'.

תמוניא אפי

קיט אנשרי תמימי דרך החלכים בתורת יי: אנשרי נצרי
עדתי בכל לב ידרשוהו: אף לא פעלו עולה בדרכיו
הלכו: אתה צויתתה פקדיה לשמר מאד: אחלי יפנו דרכי
לשמר חקיה: אז לא אבוש בהביטי אל כל מצותיה:
אודה בישר לבב בלמדי משפטי צדקה: את חקיה
אשמר אל תעזבני עד מאד:

במה יזכה גער את ארחו לשמר פדברך: בכל לבי
ירשתיה אל תשגני ממצותיה: בלבי צפנתי אמרתך

וַאֲנִי לֹא עֲזַבְתִּי פִקְדֻיָּךְ : פְּחַסְדֶּךָ חַיִּינִי וְאַשְׁמְרֶה
עֲדוֹת פִּיָּךְ :

לְעוֹלָם יִי דְבָרְךָ נִצָּב בַּשָּׁמַיִם : לְדֹד וְדֹר אֲמוֹנֶתְךָ בּוֹנֵנָה
אֶרֶץ וּתְעֹמֹד : לְמִשְׁפָּטֶיךָ עֲמִדוֹ הַיּוֹם כִּי הַכֹּל עֲבָדֶיךָ :
לִילִי תוֹרָתְךָ שְׁעִשְׁעִי אֲזִי אֲבִדְתִּי בְּעֵגְיִי : לְעוֹלָם לֹא אֲשַׁבַּח
פִּקְדֻיָּךְ כִּי בָם חַיִּיתִנִּי : לָךְ אֲנִי הוֹשִׁיעֵנִי כִּי פִקְדֻיָּךְ
דִּרְשָׁתִּי : לִי קוֹי רְשָׁעִים לְאַבְדְּנִי עֲדֹתֶיךָ אֶתְּבוֹנֵן : לְכֹל
תִּכְלֶה רְאִיתִי קֶץ רַחֲמֶה מִצֹּתְךָ מְאֹד :

מָה אֲהַבְתִּי תוֹרָתְךָ כֹּל הַיּוֹם הוּא שִׁיחִתִּי : מֵאִיבִי
תִּחַכְמֵנִי מִצֹּתֶיךָ כִּי לְעוֹלָם הוּא לִי : מִכָּל מַלְמְדִי הִשְׁפַּלְתִּי
כִּי עֲדוֹתֶיךָ שִׁיחָה לִי : מְזֻקָּנִים אֶתְּבוֹנֵן כִּי פִקְדֻיָּךְ נִצָּרְתִּי :
מִכָּל אֹרֶחַ רָע כָּלֹאֲתִי רִגְלִי לְמַעַן אֲשַׁמֵּר דְּבָרְךָ : מִמִּשְׁפָּטֶיךָ
לֹא סָרְתִּי כִּי אַתָּה הוֹרַתִּנִּי : מֶה נִמְלָצוּ לִחְפִּי אֲמַרְתָּ
מִדְּבַשׁ לִפִּי : מִפִּקְדֻיָּךְ אֶתְּבוֹנֵן עַל כֵּן שִׁנְאַרְתִּי כֹל
אֹרֶחַ שִׁקָּר :

גַּר לְרִגְלִי דְבָרְךָ וְאוֹר לְנִתְיָבְתִּי : נִשְׁפַּעְתִּי וְאַקְיָמָה
לְשֹׁמֵר מִשְׁפָּטִי צְדָקָה : נִעַנְתִּי עַד מְאֹד יִי חַיִּי כְּדְבָרְךָ :
נִדְּבוֹת כִּי רָצָה גֹאֲלִי וּמִשְׁפָּטֶיךָ לְמִדְּנִי : נִפְשִׁי בְּבִפִּי תָמִיד
וְתוֹרָתְךָ לֹא שָׁכַחְתִּי : נִתְּנּוּ רְשָׁעִים פֶּחַ לִי וּמִפִּקְדֻיָּךְ לֹא
תָעִיתִי : נִחַלְתִּי עֲדוֹתֶיךָ לְעוֹלָם כִּי שִׁשׁוֹן לְבִי הִמָּח : גְּמִיתִי
לְבִי לַעֲשׂוֹת חֲקִיךָ לְעוֹלָם עֵקֶב :

סֹעֲפִים שִׁנְאַתִּי וְתוֹרָתְךָ אֲהַבְתִּי : סִתְרִי וּמִגְנִי אַתָּה
לְדְבָרְךָ יִחַלְתִּי : סוּרוּ מִמֶּנִּי מַרְעִים וְאַצָּרָה מִצֹּת אֱלֹהִי :
סִמְכֵנִי כְּאֲמַרְתָּה וְאַחֲיָה וְאֵל תִּבְיָשְׁנִי מִשִּׁבְרִי : סִעֲדֵנִי
וְאַשְׁעָה וְאַשְׁעָה בְּחֻקֶּיךָ תָּמִיד : סָלִית כֹּל שׁוֹגִים מִחֻקֶּיךָ
כִּי שִׁקָּר תִּרְמִיתָם : סִיגִים הִשְׁבַּתָּ כֹּל רְשָׁעֵי אֶרֶץ לִבָּן
אֲהַבְתִּי עֲדֹתֶיךָ : סֶמֶר מִפִּחְדְּךָ בָּשָׂרִי וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ יִרְאֵתִי :

עֲשִׂיתִי מִשְׁפָּט וְצָדֵק בֶּל תִּנְיַחֲנִי לְעִשְׂקִי : עָרַב עֲבָדְךָ
לְמוֹב אֵל יַעֲשֻׁקֵנִי יָדִים : עֵינִי כָלוּ לִישׁוּעָתְךָ וּלְאַמְרָת

זָכַר דְּבַר לְעִבְדְּךָ עַל אֲשֶׁר יִחְלַתְנִי: זֹאת נְחֻמְתִּי בְּעֵינִי
כִּי אָמַרְתָּה חֵיתָנִי: זָדִים הִלִּיצְנִי עַד מְאֹד מִתּוֹרָתְךָ לֹא
נִמְיָתִי: זָכַרְתִּי מִשְׁפָּטֶיךָ מֵעוֹלָם יְיָ וְאַתָּנָחֵם: זִלְעָפָה אֶחְזֹתְנִי
מִרְשָׁעִים עֲזֹבִי תוֹרָתְךָ: זְמִירוֹת הָיוּ לִי חֲקִיקָה בְּבֵית מְגוּרֵי:
זָכַרְתִּי בְּלִילָה שְׁמֶךָ יְיָ וְאַשְׁמְרָה תּוֹרָתְךָ: זֹאת הָיְתָה לִי
כִּי פִקְדִיָּה נִצַּרְתִּי:

חֲלָקִי יְיָ אָמַרְתִּי לְשִׁמּוֹר דְּבָרֶיךָ: חֲלִיתִי פָנֶיךָ בְּכָל לֵב
חֲנֻנִי בְּאִמְרָתְךָ: חֲשַׁבְתִּי דְרָכֶי וְאַשִׁיבָה רַגְלִי אֶל עֲדֹתֶיךָ:
חֲשַׁתִּי וְלֹא הִתְמַהֲמַהְתִּי לְשִׁמּוֹר מִצְוֹתֶיךָ: חֲבִלִי רְשָׁעִים
עוֹדְנֵי תּוֹרָתְךָ לֹא שָׁכַחְתִּי: חֲצוֹת לַיְלָה אֲקוּם לְהוֹדוֹת
לְךָ עַל מִשְׁפָּטֶי צְדָקָה: חֵבֶר אָנִי לְכָל אֲשֶׁר יִרְאוּךָ וּלְשִׁמְרִי
פִקְדִיָּה: חֲסִדְךָ יְיָ מְלֵאכָה הָאָרֶץ חֲקִיקָה לְמִדְנִי:

טוֹב עָשִׂיתָ עִם עִבְדְּךָ יְיָ כְּדָבָרְךָ: טוֹב מֵעַם וְדַעַת
לְמִדְנִי כִּי בְּמִצְוֹתֶיךָ הִאֲמַנְתִּי: טָרִם אֶעֱנֶה אָנִי שִׁנְגָּה וְעַתָּה
אָמַרְתָּה שְׁמֵרְתִּי: טוֹב אַתָּה וּמִטִּיב לְמִדְנִי חֲקִיקָה: טָפְלוּ
עָלִי שָׁקָר זָדִים אָנִי בְּכָל לֵב אֲצַד פִּקְדֻיָּךָ: טָפַשׁ בְּחֲלָב
לִבִּם אָנִי תּוֹרָתְךָ שֶׁעָשָׂעִתִּי: טוֹב לִי כִּי עָנִיתִי לְמַעַן אֶלְמַד
חֲקִיקָה: טוֹב לִי תוֹרַת פִּיךָ מֵאֲלֹפֵי זָהָב וְכֶסֶף:

יָדֶיךָ עָשׂוּנִי וַיְכַוְנֵנוּנִי הִבִּינִי וְאַלְמְרָה מִצְוֹתֶיךָ: יִרְאֶיךָ
יִרְאוּנִי וַיִּשְׁמְחוּ כִּי לְדָבָרְךָ יִחְלַתִּי: יָדַעְתִּי יְיָ כִּי צָדִק
מִשְׁפָּטֶיךָ וְאַמוּנָה עֲנִיתָנִי: יְהִי גֹאֵל חֲסִדְךָ לְנַחֲמִי בְּאִמְרָתְךָ
לְעִבְדְּךָ: יִבְאֹוּנִי רַחֲמֶיךָ וְאַתָּה כִּי תּוֹרָתְךָ שֶׁעָשָׂעִי: יִבְשׁוּ
זָדִים כִּי שָׁקָר עוֹתוּנִי אָנִי אֲשִׁיחַ בְּפִקְדֻיָּךָ: יִשׁוּבוּ לִי יִרְאֶיךָ
וַיִּדְעִי עֲדֹתֶיךָ: יְהִי לִבִּי תָמִים בְּחֲקִיקָה לְמַעַן לֹא אִבּוֹשׁ:

כָּלְתָה לִרְשָׁעֶתְךָ גִּפְשִׁי לְדָבָרְךָ יִחְלַתִּי: כָּלוּ עֵינִי
לְאִמְרָתְךָ לֵאמֹר מָתִי תִגְחַמְנִי: כִּי הֵייתִי בְּנֹאֵד בְּקִימּוֹר
חֲקִיקָה לֹא שָׁכַחְתִּי: כָּמָה יָמֵי עִבְדְּךָ מָתִי תַעֲשֶׂה בְּרָדְפִי
מִשְׁפָּט: כָּרוּ לִי זָדִים שִׁיחוֹת אֲשֶׁר לֹא בְּתוֹרָתְךָ: כָּל
מִצְוֹתֶיךָ אֲמוּנָה שָׁקָר רָדְפוּנִי עֲזָרְנִי: בְּמַעַט פְּלוּנִי בְּאָרֶץ

קנא

תמניא אפי

שְׂרִים וְדַפוּנֵי חֲנֻם וּמִדְבָּרָה פָּחַד לְבִי: שֵׁשׁ אָנֹכִי עַל
אִמְרָתָה בְּמוֹצֵא שָׁלָל רָב: שֶׁקֶר שָׁנְאֵתִי וְאַתְּ עָבָה תּוֹרָתָה
אֶהְבֶּתִי: שִׁבְעַת בַּיּוֹם הִלְלֵיתִיךָ עַל מִשְׁפָּטֵי צְדָקָה: שְׁלוֹם
רָב לְאַהֲבֵי תּוֹרָתָה וְאֵין לָמוּ מִכְשׁוֹל: שִׁבְרָתִי לִישׁוּעָתָה
יְיָ וּמִצֹּתֶיךָ עֲשִׂיתִי: שְׁמֶרָה נַפְשִׁי עֲדֹתֶיךָ וְאַהֲבָם מְאֹד:
שְׁמֵרָתִי פִקּוּדֶיךָ וְעֲדֹתֶיךָ כִּי כָל הָרָבִי נִגְדָּה:

תִּקְרַב רִנָּתִי לְפָנֶיךָ יְיָ בְּדָבָרָה הַבִּינֵנִי: תָּבוֹא תְחַנְּנֵנִי
לְפָנֶיךָ בְּאִמְרָתָה הַצִּילֵנִי: תִּבְעֶנָה שִׁפְתֵי תְהִלָּה כִּי תִלְמְדֵנִי
חֲקִיקָה: תַּעַן לְשׁוֹנֵי אִמְרָתָה כִּי כָל מִצְוֹתֶיךָ צְדָקָה: תְּהִי
יָדְךָ לְעֲזָרִי כִּי פִקּוּדֶיךָ בְּחִרָתִי: תִּזְכֹּרְתִי לִישׁוּעָתָה יְיָ
וְתוֹרָתָה שֶׁעָשִׂיתִי: תְּחִי נַפְשִׁי וְתִהְלֶלְךָ וּמִשְׁפָּטֶיךָ יַעֲזָרֵנִי:
תַּעֲשֵׂה לִּי כִּשְׁחָ אֲבֹד בִּיקֹשׁ עֲבָדְךָ כִּי מִצְוֹתֶיךָ לֹא שִׁבְחָתִי:

צדוק הרין

בייז מיינער יעמזנד בעטרכעפֿענדען מיבאָטן נאָכריכט: זאגט ווען דיזע ברכה:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הָיִן אָמֵת:

וועב טין דרייסיג טאגן ניכט מויל דעס בית עלמין געוועזען, זאגט ווען ער פֿיער עוואָב
פֿען דען גרעכערן מיזט, דיזע ברכה:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר יָצַר אֶתְכֶם
בְּדִין. וְזָן וּבְלֵבֵל אֶתְכֶם בְּדִין. וְהִמִּית אֶתְכֶם בְּדִין. וְיִוְדַע
מִסֵּפֶר כָּלְכֶם בְּדִין. וְעֵתִיד לְהַחְזִיר וּלְהַחְיוֹתְכֶם בְּדִין:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מַחְיֵה הַמֵּתִים:

דען זאגט ווען אהר גבור ביי להחיות מתים פֿען שמונה עשרה זייטע כ"ג.

ווען ווען דעם מת לונג בית הקברות בכינגט, ווידר דיזעט געזאגט:

הַצֹּר תָּמִים פִּעֵלוּ כִּי כָל הָרָבִי מִשְׁפָּט. אֵל אֲמוּנָה
וְאֵין עוֹל צָדִיק וְיִשָּׁר הוּא. הַצֹּר תָּמִים בְּכָל פִּעֵל. מִי
יֹאמֶר לוֹ מָה תִּפְעֵל. הַשְׁלִיט בְּמַטָּה וּבְמַעַל. מִמִּית וּמַחְיֵה
מוֹרִיד שָׁאוֹל וְיַעֲלֵל: הַצֹּר תָּמִים בְּכָל מַעֲשֵׂה. מִי יֹאמֶר לוֹ
מָה תַּעֲשֶׂה. הָאוֹמֵר וְעָשָׂה. חֶסֶד חֲנֻם לָנוּ תַּעֲשֶׂה. וּבְזָכוֹת
תִּפְעֹקֵד בְּשָׂחָה. תִּקְשִׁיבָה וְעָשָׂה: צָדִיק בְּכָל הָרָבִי הַצֹּר

צדקה: עשה עם עבדך כחסדך ותקיה למדני: עבדך
אני הביגני ואדעה עדתך: עת לעשות ליי הפרו תורתך:
על כן אהבתי מצותך מזהב ומפז: על כן כל פקודי
כל ישרתי כל ארח שקר שגאתי:

פלאות עדותך על כן נצרתם גפשי: פתח דברך
יאר מבין פתיים: פי פערתי ואשאפך בי למצותך
יאבתי: פנה אלי וחנני במשפט לאהבי שמך: פעמי
הבן באמרתך ואל תשלט בי כל און: פדני מעשק אדם
ואשמרה פקודיך: פניה האר בעבדך ולמדני את תקיך:
פלגימים ירדו עיני על לא שמרו תורתך:

צדיק אתה יי וישר משפטיך: צוית צדק עדתך ואמונה
מאד: צמתני קנאתי בי שבחו דברך צרי: צרופך
אמרתך מאד ועבדך אהבה: צעיר אנכי ונגזה פקדך
לא שבחתי: צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת: צר
ומצוק מצאוני מצותיך שעשעתי: צדק עדותיך לעולם
הביגני ואחיה:

קראתי בכל לב עגני יי תקיך אצרה: קראתיך חושעני
ואשמרה עדתך: קדמתי בנשף ואשועה לדברך יחלתי:
קדמו עיני אשמרות לשיח באמרתך: קולי שמעה כחסדך
יי במשפטי חני: קרבו רדפי זמה מתורתך רחקו: קרוב
אתה יי וכל מצותיך אמת: קדם ידעתי מעדתיך בי
לעולם יסדרם:

ראה עניי וחלצני כי תורתך לא שבחתי: ריבה ריבי
ונאלגי לאמרתך חני: רחוק מרשעים ישועה בי תקיך
לא דרשו: רחמיך רבים יי במשפטי חני: רבים רדפי
וצרי מעדותיך לא גמיתי: ראיתי בוגדים ואתקוטטה
אשר אמרתך לא שמרו: ראה בי פקודיך אהבתי יי
כחסדך חני: ראש דברך אמת ולעולם כל משפט
צדקה:

קנב

צדוק הדין

עֲלֵמִיָּא. יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרַומֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר
וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלֵּל שְׁמֵהּ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. לְעֵלָא מִן כָּל
בְּרַכְתָּא וְשִׁירְתָּא הַשְׁבַּחְתָּא וְנִחְמַתָּא דְּאַמִּירָן בְּעֵלְמָא
וְאַמְרוּ אַמֵּן.

קסל יהי שם יי מבִּרְךְ מַעְתָּה וְעַד עוֹלָם:

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמִיָּא וְחַיִּים עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל
וְאַמְרוּ אַמֵּן:

קסל עֲזָרִי מַעַם יי עֲשֵׂה שְׁמַיִם וָאָרֶץ:

עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאַמְרוּ
אַמֵּן:

נאמן דער קבורה קייטט ווען גרמז: מוים, ווירפט עס הינטער זיך מונד זאגט:

וַיִּצְיָצוּ מֵעִיר בְּעֵשֶׂב הָאָרֶץ: (מייניגט: זאגט: זכור פי עֶפְרַיִם
אַנְחֵנוּ):

דעם וועטט ווען זיך דיט העכער, זעלט זיך דרייטעל מונד זאגט ויחי נועם וגו' ביי בישועתי
זייטע י"ג, העכערט דיעס:

בְּלַע הַמָּוֶת לְנֶצַח וּמָחָה אֲדֹנֵי אֱלֹהִים דְּמַעְתָּה מַעַל כָּל
פְּנִיִם וְחִרְפַת עַמּוֹ יָסִיר מַעַל כָּל הָאָרֶץ כִּי יי דְּבָר:

בייט וועגנעדיק פֿען אבֿל זאגט ווען:

הַמָּקוֹם יִנְחֵם אֹתָךְ (לו מעהרערען אַתְּכֶם) בְּתוֹךְ שְׂאֵר
אַבִּילֵי צִיּוֹן וִירוּשָׁלַיִם:

תפלה בבית האבל על הנפטר

אחר הלימוד ואמירת תהלים קודם קדיש:

על איס יאמר לטון זכר. ועל אסס לטון נקסס:

אנא יי מלך מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש יהיה נא
לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוני או פלונית) וגמול נא עמה בחסדך
הגדול לפתוח לה שערי רחמים וחסד ושערי גן עדן ותקבל אותה באהבה וחבה ושלה
לה מלאכך הקדושים להוליכה ולהשיבה תחת עץ החיים אצל נשמת הצדיקים
והצדקניות חסידים וחסידות לחנות מזיו שכינתך ולהשביעה מטובך הצפון לצדיקים
והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחרוה ובשמחה ושלוש כדכתיב יבא שלום ינוחו על
משכבותם הולך נכוחו וכתיב יעלו חסידים בכבוד ירננו על משכבותם וכתיב אם תשכב
לא תפחד ושכבת וערבה שנתך ותשמור אותו מחיבוט הקבר ומרימה ותולעה ותסלח
ותמחול לו על כל פשעיו כי אין אדם צדיק בארץ אשר יעשה טוב. ולא יחטא וזכור לו
זכותיו וצדקותיו אשר עשה ותשפיע לו לנשמתו לרשון עצמותיו בקבר מרב טוב הצפון

תמים. ארך אפים ומלא רחמים. חמול גא וחוס גא על
אבות ובנים. פי לה ארון הסליחות והרחמים: צדיק אתה
י' להמית ולהחיות. אשר בידך פקדון בלרוחות. חלילה
לה זכרוננו למחזות. ויהיו גא עיניך ברחמים עלינו פקוחות.
פי לה ארון הרחמים והסליחות: אדם אם בן שנה
יהיה. או אלה שנים יהיה. מה יתרון לו. בלא היה
יהיה. ברוך ה' האמת ממת ומתיה: ברוך הוא פי אמת
דינו. ומשומט הכל בעינו. ומשלים לאדם חשבוננו ודינו.
והכל לשמו חזקה יתנו: ידענו י' פי צדק משפטך.
תצדק בדרךך. ותזכה בשפטך. ואין להרהר אחר מדת
שפטך. צדיק אתה י' וישר משפטך: ה' אמת. שופט
צדק ואמת. ברוך ה' האמת. שכל משפטיו צדק ואמת:
גפש כל חי בידך. צדק מלאה ימיה וידך. רחם על
פליטת צאן ידך. ותאמר למלאך הרף ידך: גדל העצה
ורב העלילה. אשר עיניך פקוחות על כל דרכי בני אדם.
לתת לאיש בדרךיו וכפרי מעלליו: לחניד פי ישר י'
צורי ולא עולתה בו: י' נתן וי' לקח. יהי שם י' מבורך:
והוא רחום יכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב אפן
ולא יעיר כל חמתו:

והוא קבר לוגשמוט מייט, ויכד מומור מ"ט מוכר מן יסלפן טעגן, וי' קיין תחנן מייט
מומור מ"ו געזעגט, דמן: זעגן דין יתומים דינן קדיש, מוכר קהל זעגט מייט ביי ויקרה.

יתגדל ויתקדש שמה רבא בעלמא דהוא עתיד
לאתחדתא ולאחיא מתיא ולאפקא לחיי עלמא.
ולמבני קרתא דירושלם ולשכלל חיכלה בגוה.
ולמעקר פולחנא נוכראה מארעא ולאחבא
פולחנא דשמיא לאתרה. וימליך קודשא בריך
הוא במלכותה ויקרה:

בחיכוך וביומיכוך ובחיי דכל בית ישראל בעגלא
ובזמן קריב ואמרו אמין. יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי

סדר תפלת הדרך
 קנג
 ישראל: יי שמרך יי צלך על יד ימינך: יומם השמש
 לא יפכה וגרם בלילה: יי שמרך מכל רע ישמר את
 נפשך: יי שמר צאתך ובואך מעתה ועד עולם: מגדל
 עז שם יי בו ירוץ צדיק וגשגב: בשם יי אלהי ישראל
 מימיני מיכאל. ומשמאלי גבריאל. ומלפני אוריאל.
 ומאחורי רפאל. ועל ראשי שכינת אל:

בעסקר חמן חין מיינע סטערט הייבן געהט, בעטעט חמן:
 יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתכניסני לפרך זה לשלום:
 וכן חמן דמכין מיינע, זמגט חמן:
 יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתוציאני מפרך זה
 לשלום:

וכן חמן סקן הערויס מיינע, זמגט חמן:
 מודה אני לפניך יי אלהי ואלהי אבותי שהוצאתני מפרך זה
 לשלום וכשם שהוצאתני לשלום בן תוליכני לשלום. ותסמכני לשלום.
 ותציעדני לשלום. ותצילני מכל אויב ואזרב בדרך:
 מן ערב שבת זקן חמן ניכט מעהר חוט דרייט מייזן מייזן.

דיני תפלת הבינו

זשעת הדחק כגון סכסוך צדק או סכסוך עוול צדק ויכל שיפסיקוס או סלח
 יוכל להסתכל צדקוה תפלה ארוכה שאין דעתו מיושנת עליו כל כך או סכסוך עוול
 מתפלל אחר שלש ראשונות הבינו ואומר אחרים שלש אחרונות. ולכיד לאמרה מעוול.
 וכשיגיע לזמנו או סכסוך לו אחר והתייטב דעתו ח"ל לחזור ולהסתכל (צדקת סודת אס
 לא צדקת נדע). ואינו מתפלל הבינו צדקת הגשמים ולא צדקת וי"ט. ולוונרים צדקת
 ארני שפתי תפתח וכו' באי או"א אלהי אברהם וכו' עד האל הקדוש ואס"כ לוונרים
 נוסח זה:

הבינו יי אלהינו לדעת דרכך. ומול את לבבנו ליראתך. ותסלח
 לנו להיות גאולים. ורחקנו ממכאוב ודשגנו בגאות ארצך. ונפוצותינו
 מארבע תקבץ. והתועים על דעתך ישפטו ועל הרשעים תניף ידך.
 ושמחי צדיקים בבנין עירך. ובתקון היכלך ובצמיחת קרן לדוד
 עבדך. ובעריבת גר לבן ישי משיחך. שרם נקרא אתה תענה: ברוך
 אתה יי שומע תפלה: רצה וכו'

כך הוא הנוסחא בגמרא שצדינו:

לצדיקים דכתיב מה רב טובך אשר צפנת ליריאיך וכתיב שומר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה וישכון במח בדר ושאנן מפחד רעה ואל יראה פני גהינם. ונשמחו תהא צרורה בצרור החיים ולהחיותו בתחיית המתים עם כל מתי עמך ישראל אמן.

קדים דרצון:

סדר תפלת הדרך

ונוכח מויל רייזען מיט, זאלן ביים זיינער ערשטעם ענטפערונג, זונגעפעהר זיינער הולבען שטונדע ווייט, דען יעדען טאג זיינעמז דיעס געבעט פערריכטען.

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתוליכנו לשלום: ותציענו לשלום. ותדריכנו לשלום. ותגיענו למחוז חפצנו לחיים ולשמחה ולשלום. ותצילנו מפה כל אויב ואורב בדרך. ומפל מיני פרעניות המתרגשות לבא לעולם. ותשלח ברכה במעשה ידינו. ותתנו לנו לחן ולחסד ולרחמים בעיניך ובעיני כל רואינו. ותשמע קול תחנונינו. כי אל שומע תפלה ותחנון אתה: ברוך אתה יי שומע תפלה:

דרייטעמז ויעקב הלך לדרך ויפגעו בו מלאכי אלהים: ויאמר יעקב באשר ראם מחנה אלהים זה ויקרא שם המקום ההוא מתננים: יכון רא"ם כ"ח כפאל לוריאל עיכאל וגזריאל ככלל צסם חלסים עדת סגזורים: דרייטעמז ויפגעו יהי חמת אלהים עליהערים אשר סביבותיהם ולא רדפו אחרי בני יעקב:

דען דרייטעמז חמלאך הגואל זייטע קל"ט.

דרייטעמז לישועתך קייתי יי: דרייטעמז הנה אנכי שלח מלאך לפניך לשמרך בדרך ולהביאך אל המקום אשר הבטתי:

ואונק ג"פ ברכת כהנים ח"פ ויהי געם ויכוון צפסוק כ"י ונלכיו יו"ה ל"ך ס"ח ויהיך וסוף שם וסוף לשמירה:

דען דרייטעמז יברכך ה' וישמרך מונד זיבענטע ויהי געם מונד דען

אתה סתר לי מצר תצוני רפי פלט תסובבני סלה: בטחו ביי עדי עד פי ביה יי צור עולמים: יי עז לעמו יתן יי יברך את עמו בשלום: יי צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: יי צבאות אשרי אדם בושם בך: יי הושיעה המלך יעגנו ביום קראנו: יכון צ"ח יב"ק

דען זענט ממן:

קכא שיר למעלות אשא עיני אל ההרים מאין יבוא עזרי: עזרי מעם יי עשה שמים וארץ: אל יתן למוט רגלך אל ינום שמרך: הנה לא ינום ולא יישן שומר

ותשאני רוח ואשמע אחרי קול רעש גדול ברוך פבור יי ממקומו:
 ימלך יי לעולם אלהיך ציון לדור ודור הללויה: בשעלה משה למרום
 מצא בת אחת אומרת קדוש וקדוש קדוש יי צבאות מלא כל הארץ
 פבורו: וכת אחת אומרת ברוך פבור יי ממקומו: וכלם עונים בפה
 אחד ואומרים ימלך יי לעולם אלהיך ציון לדור ודור הללויה:

מכטמטט גמזן קדיש פֿער עלינו וקוון וזמן פֿכטט ועתה יגדל ויגמזן, וזמן פֿכטט ביה דברכו ה'
 דמן זמגט וזמן:

זה אומר אני במקום קדיש שלם:

אמר רבי יהושע בן גדיא כל מי שעונה אמן בעולם הזה זוכה
 ועונה אמן לעולם הבא שנאמר ברוך יי לעולם אמן ואמן אמן בעולם
 הזה ואמן בעולם הבא:

לו מנחה מכטמטט חצי קדיש זמגט וזמן:

זה אומר אני במקום חצי קדיש קודם מנחה:

ועתה יגדל נא בך אדני כאשר דברת לאמר והתגדלתי והתקדשתי
 ונדעתי לעיני גוים רבים וידעו כי אני יי: ברבי נפשי את יי אלהי
 גדלת מאוד הוד והדר לבשת: להוי שמה די אלהא מברך מן עלמא
 ועד עלמא די חכמתא וגבורתא די ליה היא:

תניא אמר רבי יוסי פעם אחת הייתי מהלך בדרך וחגיע זמן
 תפלת המנחה ונכנסתי לחרבה אחת מחרבת ירושלים להתפלל בא
 אליהו זכור לטוב ושמר לי על הפתח אמר לי מה קול שמעת בחרבה
 זו אמרתי שמעתי בת קול שמנהמת פינה ואומרת אזי שהחרבת
 את ביתי ושרפתי את היכלי והגלית את בני לבין אמות העולם אמר
 לי בכל יום ויום אומרת כך וכשישראל נכנסין לבתי כנסיות ולבתי
 מדרשות ואומרים אמן יהא שמיה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמא
 הקדוש ברוך הוא מנענע בראשו ואומר אשרי המלך שמקלסין אותו
 בביתו כך ומה לו לאב שהגלה את בניו ואוי להם לבנים שגלו מעל
 שלחן אביהם:

אמר רבי שמעון בן לקיש כל העונה אמן בכל בחו פותחין לו
 שערי גן עדן שנאמר פתחו שערים ויבא גוי צדיק שומר אמונים. אל
 תקרי שומר אמונים אלא שאומרים אמונים:

לו מנחה מכטמטט קדושה זמגט וזמן פֿמן פֿכטט ולא תחללו, דמן דינעס:

זה אומר אני במקום קדושה של מנחה:

אמרו עליו על סנדלפון שהוא גבוה יותר מחביריו מהלך חמשה
 מאות שנה ועומד אחורי מרפכה וקושר בתרים לקונו ומשביע את

דיני קדיש וברכו למי שאינו יוכל להתפלל עם הצבור

ווען יעצמנד קעהנט מנין בעטעט קדער לז ספעט מיט ב"הכנ געקענטען מיט, מוזד ניכט
ווער קדיש וברכו קדער קדושה געהערט העט, זענט ער פֿעקגענדעס נאך תחנון:

זה אומר אני במקום חצי קדיש קודם ברכו:

ועתה יגדל נא פח אדני באשר דפרת לאמר: והתגדלתי
והתקדשתי ונודעתי לעיני גוים רפים וידעו כי אני יי: ברכי נפשי
את יי אלהי גדלת מאוד חוד וחדר לבשת: לחי שמה די אלהא
מברך מן עלמא ועד עלמא די חכמתא וגבורתא די ליה היא:
אמר רבי יהושע בן לוי כל העונה אמן יהא שמיה רבא מברך
לעלם ולעלמי עלמא בכל פחו קורעין לו גזר דינו שנאמר בפרוע
פרעות בישראל בהתנדב עם ברכו יי: מה טעם בפרוע פרעות משום
דברכו את יי:

אמר רבי שמעון בן לקיש כל העונה אמן בכל פחו פותחין לו
שערי גן עדן שנאמר פתחו שערים ויבא גוי צדיק שומר אמונים. אל
תקרי שומר אמונים אלא שאומרים אמונים:

ווער ברכו ניכט געהערט העט, זענט דינעס נאך תחנון:

זה אומר אני במקום ברכו דשחרית:

בפרוע פרעות בישראל בהתנדב עם ברכו יי: קומו ברכו את יי
אלהיכם מן העולם ועד העולם ויברכו שם בבורך ומרומם על כל
ברכה ותהלה: יהי שם יי מבורך מעתה ועד עולם: ברוך יי אלהים
אלהי ישראל עשה נפלאות לבדו וברוך שם בבורך לעולם וימלא
בבורך את כל הארץ אמן ואמן: אמר רבי עקיבא בכל יום מלאך
אחד עומד באמצע הרקיע בשחרית ואומר יי מלך יי מלך יי מלך
לעולם ועד עד שמגיע לברכו. ובשמגיע לברכו חיה אחת ששמה
ישראל וחקוק על מצחה ישראל עומדת באמצע הרקיע ואומרת בקול
רם ברכו את יי המבורך וכל גדודי מעלה עוזין ברוך יי המבורך
לעולם ועד:

מחטמטט קדושה פֿון שחרית זקלז ווען דינעס זענען נאך תחנון:

זה אומר אני במקום קדושה דשחרית:

ולא תחללו את שם קדשי וגקדשתי בתוך בני ישראל אני יי
מקדשכם: שרפים עומדים מפעל לו שש בנפים שש בנפים לאחד
בשמים יבסה פניו ובשמים יבסה רגליו ובשמים יעופף: וקרא זה אל
זה ואמר קדוש קדוש יי צבאות מלא כל הארץ בבורך:

לחייבים חסדים טובים. ונותן לחם לרעבים. יתן לנו עננים ועבים
בטל ומטר ורביבים. ממקום שהם שואבים: אלהי שוכן מעונה. עננו
מברכה העליונה: אלהי המערכה. עננו בגשמי ברכה: בוחן לכבות.
עננו בגשמי נדבות: בזכות יקח גא מעט מים. השקיפה ממעון קדשך
מן השמים: בזכות חפר בארות מים. חזן חשרת מים: בזכות גל אבן
מבאר מים. יצאו מעינות מים: למען משוי מפנים ודלה מים. יזל
מדליו מים: למען טבל באש ומים. יעלו מתהומות פחמש שמות
מים. גשיאים. אד. חיוזי. ענן. ועבים: ימלאו גשם. לגפוחי גשם.
ויריקו גשם: למען שנים עשר שבטים שהעברת בגזרת מים. יעלו
גשיאים מן הארץ ויריקו מטר מן השמים:

ועתה באנו לפניך בלב נשבר ונדבה בפנים. ונשא לבבינו אל
פנים. אל אל שבשמים. כי ארץ עיפה לך מים. ואתה תשמע מן
השמים. ומשם ירד מים ואד יעלה והארץ תתן יבולה. לוי הישועה
על עמך ברכתך סלה. ומלפניך מלפני ריקם אל תשיבנו כי אתה
שומע תפלת עמך ישראל ברחמים ויקנים בנו מקרא שכתוב ויקנא
"לארצו ויחמל על עמו: ויען "ויאמר לעמו הנני שלח לכם את
הדגן והתירוש והיצהר ושבעתם אותו ולא אפתן אתכם עוד חרפה
בנוים. ונאמר ומלאו הנרגות בר והשיקו היקבים תירוש ויצהר:

אנא

אנא נזרא קדוש תרבה מחלתך

פס"תם

פשעינו סלחה תגלגל מדותיה

פספ"סים

פתחי סליחה פתח סלח ישע מנחותיה

דרוש יודעי ויעודיה. גא סמוך יחד מתננותיה דיוג"סים

"צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: "צבאות אשרי אדם
בוטח בך: "חושיעה המלך יעננו ביום קראנו: וקבל ברחמים
וברצון את תפלתנו בזכות שלש עשרה מדותיה הכתובים בתורתך כמו
שנאמר ויעבור "על פניו ויקרא:

"אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת: נזצר
חסד לאלפים נושא עון ופשע וחטאה ונקמה: וסלחת
לעונינו ולחטאתינו ונתת לנו: שאינן חוזרות ריקם מלפניך.
עננו אלהי ישענו על דבר כבוד שמך. והצילנו ובפר
על חטאתינו למען שמך:

לֹא מַעֲרִיב מִנְסַמְמַט בְּרַכּוֹ זִמְגַט מִמֶּן דִּינֵעַט גִּיִּיךְ כִּמֹּךְ וְהוּא רַחֵם :

חֵיָה אַחַת יֵשׁ בְּרָקִיעַ בְּשָׁהוּיָא יוֹם אִזְ אִמַּת בְּמַצָּחָה וַיִּזְדַּעַן
הַמַּלְאָכִים שְׁחֹוא יוֹם וּלְעָרֵב אָמוּנָה בְּמַצָּחָה וַיִּזְדַּעַן שְׁחֹוא לִלָּה וּבְכָל
פַּעַם אוֹמְרַת בְּרַכּוּ אֶת " הַמַּבְרֵךְ וְכָל גְּדוּדֵי מַעְלָה עֲזִינֵן בְּרוּךְ "
הַמַּבְרֵךְ לְעוֹלָם וָעַד :

ד, ביה, באל, בלע, ביה, מיצ, סס, סס, סס, פ"ה, ע"ה, ק"ה, ק"ד, קכ"ו, קכ"ט, קל, קל"ו, קמ"ו, קמ"ה, קמ"ה, וייסיינו וחננו בצדק יה מעשה ועד עולם הללויה:

יְהִי רָצוֹן מִלְפָּנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בְּזָכוֹת מְזֻמּוֹרֵי תְהִלִּים
שֶׁקָּרָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּזָכוֹת פְּסוּקֵיהֶם וּבְזָכוֹת תִּיבוֹתֵיהֶם וּבְזָכוֹת הַשְּׁמוֹת
הַקְדוּשִׁים וְהַטְהוֹרִים הַיּוֹצֵאִים מִדָּם שֶׁתִּכְפֹּר לָנוּ כָּל חַטָּאתֵינוּ וְתִמְחֹל
וְתִסְלַח לָנוּ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ שֶׁשָּׂאנוּ וְשָׁעוּנוּ וְשֶׁפָּשַׁעְנוּ לְפָנֶיךָ וְתִתְנַחֵג
עִמָּנוּ בְּמִדַּת הַחֶסֶד וּבְמִדַּת הַרַחֲמִים וְיִגְדֹל רַחֲמֶיךָ עַל מַדּוּתְךָ וְתִתְנַחֵג
בְּמִדַּת רַחֲמֶיךָ עִם בְּנֶיךָ וַעֲנֵנוּ מִשְׁמֵי מְעוֹנֶיךָ בְּגִבּוֹרֹת יֵשַׁע יְמִינֶךָ
וְתִשְׁקֹמוּ מִנְּחַל עֲדֻנְיָךָ תְּהוֹם אֶל תְּהוֹם קוֹרֵא לְקוֹל צְעוּרֶיךָ לְחַשְׁפֵּי
וּלְחֻשְׁבֵּי מְאוּצָּרֶיךָ. וְאוּצָרְךָ הַטּוֹב תִּפְתָּח וּתְפַתַּח אֶת יְדֶיךָ. כִּי בִידְךָ
מִפְתָּח שַׁעֲרֵי רַחֲמִים לְפָרִגִּים וְלִזְזוֹן מִקֶּרְנֵי רִאמִּים עַד בִּיצֵי כְנָסִים. אָבִל
אֲנַחְנוּ אֲשָׁמִים וְגוֹדֵל עֲוֹנוֹתֵינוּ גֹרָמִים שֶׁנַּעֲצְרוּ הַגְּשָׁמִים :

וַעֲשֶׂה עֲשִׂיָּה לְמַעַן רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים. בִּי בֶן מְדוּתֶיךָ וְדַרְכְּךָ לְגִמּוּל

קידוש לבנה קנו

והמים אשר מעל השמים: יהללו את שם יי. כי הוא צנה
ונבראו. ויעמידם לעד לעלם. חק נתן ולא יעבור:

דמן בעטראכטעט וואן ערסט דיט לבנה ביינן אנפאנג דער ברכה מונד ריכטעט
זיך גלייך דיט פיסע לואמאמען מונד זאגט טטעהענד דיזע ברכה.

x ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם
אשר במאמרו ברא שחקים וברוח פיו
כל צבאם. חוק וזמן נתן להם שלא ישנו
את תפקידם. ששים ושמחים לעשות רצון
קונם. פועל אמת שפעלתו אמת. וללבנה
אמר שתתחדש עטרת תפארת לעמוסי
בטן. שהם עתידים להתחדש כמותה
ולפאר ליזצרים על שם כבוד מלכותו: ברוך
אתה יי מחדש חדשים:

דרייט וואהן ברוך יוצר. ברוך עושה.

ברוך קונם. ברוך בורא:

דרייט וואהן פשם שאני רוקר פנגד. ואני

יכול לנגוע בך. בך לא יוכלו

כל אויבי לנגוע בי לרעה:

דרייט וואהן תפל עליהם אימתה ופחד בגדל

זרועך ידמופאבן: פאבן ידמוזרועך

בגדל ופחד אימתה עליהם תפל:

דרייט וואהן דוד מלך ישראל חי וקים:

געבעט ביים רעגעננאנט, מין שמנה עשרה ביים שומע תפלה.

וַעֲנֵנוּ בֹרָא עוֹלָם בְּמִדַּת הַרַחֲמִים. בְּחֵד בַּעֲמֹ יִשְׂרָאֵל לְהוֹדִיעַ
גְּדֻלּוֹ וְהַדְרַת כְּבוֹדוֹ. שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה תֵּן מַל וּמָטָר עַל פְּנֵי הָאָדָמָה וְתִשְׁפַּע
אֶת הָעוֹלָם בְּלוֹ מְטוֹבָה וּמֵלֵא יְדֵינוּ מִבְּרִכּוֹתֶיךָ וּמֵעוֹשֶׁר מִתַּנְת יָדֶיךָ
שְׁמוֹר וְהַצֵּל שָׁנָה זוֹ מִכָּל דְּבַר רָע וּמִכָּל מִינֵי מַשְׁחִית וּמִכָּל מִינֵי
פּוֹרְעָנִיּוֹת וַעֲשֵׂה לָּהּ תַקְנָה אַחֲרִית וְשָׁלוֹם. חוּם וְרַחֵם עָלֵינוּ וְעַל כָּל
תְּבוֹאוֹתֵינוּ וּפְרוֹתֵינוּ וּבְרִכְנוּ בְּגִשְׁמֵי בְרָכָה וּנְדָבָה לַחֲיִים וְשׁוֹבֵעַ וְשָׁלוֹם
בְּשָׁנִים הַטּוֹבוֹת. וְהַסֵּר מִפָּנֵינוּ דְּבַר וְחָרָב וְרָעָב וְחֵיָה רָעָה וְשָׂבִי וּבִזָּה
וְיָצַר הָרַע וְחִלָּאִים רָעִים וְקָשִׁים וּמְאֻרְעוֹת רָעוֹת וְקָשׁוֹת. וּגְזוֹר עָלֵינוּ
גְּזֵרוֹת טוֹבוֹת מִלִּפְנֵיךָ וְיִגְדְּלוּ רַחֲמֶיךָ עַל מְדוּתֶיךָ וְתַתְּנָהּ עִם בְּנֵיךָ
בְּמִדַּת הַרַחֲמִים. וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵינוּ: כִּי אָתָּה שׁוֹמֵעַ
תְּפִלַּת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים: בְּרוּךְ וְכוּ

לרבו הגשמים בשומע תפלה

געבעט ביים זיבעלעכנאנטן, מין שמנה עשרה ביים שומע תפלה.

יְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֵיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּכְפְּשׁוּ רַחֲמֶיךָ אֶת
פַּעֲמֶךָ וְיִגְדְּלוּ רַחֲמֶיךָ עַל מְדוּתֶיךָ וְתַתְּנָהּ עִם בְּנֵיךָ בְּמִדַּת הַרַחֲמִים
וְהַפְּנֵם לָהֶם לִפְנֵים מְשׁוֹרֵת הַדִּין וּבְטוֹבָה גְּדוֹלָה רַחֵם עֲלֵיהֶם שְׂאִין
פּוֹדֵעֲנוֹת בָּא לְעוֹלָם אֱלֹא בְּשָׁבִיל יִשְׂרָאֵל וְהֵם עַמְּךָ וְנַחֲלֶתְךָ אֲשֶׁר
הוֹצֵאתָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וְאֵינָם יְכוּלִים לְקַבֵּל לֹא רוֹב רָעָה וְלֹא רוֹב טוֹבָה
הַשְׁפַּעְתָּ עֲלֵיהֶם רוֹב טוֹבָה אֵינָם יְכוּלִים לְקַבֵּל פַּעֲמָתָ עֲלֵיהֶם אֵינָם
יְכוּלִים לְקַבֵּל יְהִי רָצוֹן שֶׁיִּהְיֶה רֵיחַ בְּעוֹלָם וְיִכּוֹר רַחֲמֶיךָ: כִּי אָתָּה שׁוֹמֵעַ
תְּפִלַּת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים: בְּרוּךְ וְכוּ

דיני וסדר ברכת הלבנה

ווען דיא לבנה וועהרענדט וואן דיא ברכה זאגט מיט וואקענן בעדעקט ווירד, זאגט
וואן דענאך דיא ברכה ווירטער. מיין אבל מין דער שבעה דמאך דיא לבנה ניכט
מקדש זיין, ווען זיבער דיא שבעה ביז לוס לעהנעטען טאג דעס וואנאטס ניכט
מויס ווירד, וואס ער זיט מין דער שבעה מקדש זיין.

בעפאך וואן דיא לבנה מקדש זיט, זאגט וואן:

הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֶת יי מִן הַשָּׁמַיִם. הַלְלוּהוּ בְּמִרוֹמִים:
הַלְלוּהוּ כָּל מַלְאָכָיו. הַלְלוּהוּ כָּל צַבָּאוֹ: הַלְלוּהוּ שְׁמֵשׁ
וְיָרֵחַ. הַלְלוּהוּ כָּל כּוֹכְבֵי אוֹר: הַלְלוּהוּ שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם.

ושלל לזכירו ג"פ **שָׁלוֹם עֲלֵיכֶם: עֲלֵיכֶם שָׁלוֹם:**

ומזכירו מנציב ג"פ

ג"פ **סִימֵן טוֹב וּמִזֵּל טוֹב יְהֵא לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל אָמֵן:**

קול דודי הנה זה בא מְדַלֵּג על ההרים מְקַפֵּץ על הנבעות: הִמָּה דודי לְצַבִּי אוֹ לְעֶפֶר הָאֵילִים הִנֵּה זֶה עוֹמֵד אַחֵר כְּתָלָנוּ מִשְׁנֵיחַ מִן הַחֲלוּנוֹת מִצִּיץ מִן הַחֲרָפִים:

סב"ס **תֵּנָא רַבִּי רַבִּי יִשְׁמַעֵאל אֶלְמָלָא לֹא זָכוּ יִשְׂרָאֵל אֶלָּא לְחֻקְבִּיל פְּנֵי אֲבִיהֶם שְׁפִשְׁמִים פַּעַם אַחַת בַּחוּדֵשׁ הַיּוֹם:** אָמַר אַבְיִי הִלְכָּךְ צְרִיךְ לְמִימָרָא מְעוּמַד: מִי זֹאת עוֹלָה מִן הַמִּדְבָּר מִתְרַפֶּקֶת עַל הַדּוּדָה וַיְהִי רָצוֹן מִלְפָּנֶיהָ יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵי לְמַלְאוֹת פְּגִימַת הַלְבָנָה וְלֹא יְהִי כָּהָ שׁוֹם מִיעוֹשׂ וַיְהִי אֹזֶר הַלְבָנָה כְּאֹזֶר הַחֲמָה וְכְאֹזֶר שְׁבַעַת יְמֵי בְּרֵאשִׁית כְּמוֹ שְׁהִיתָה קוֹרֵם מִיעוֹמָה שְׁנֵאמַר אֶת שְׁנֵי הַמְּאֹרוֹת הַגְּדוֹלִים וַיִּתְקַיֵּים בִּי מִקְרָא שְׁכָתוֹב וּבִקְשׁוֹ אֶת יי אֱלֹהֵיהֶם וְאֵת הַדּוֹר מִלְּפָנֶם אָמֵן:

שִׁיר לַמַּעֲלוֹת. אֲשָׁא עֵינֵי אֵל הַהָרִים מֵאֵין יִבּוֹא עֲזָרִי: עֲזָרִי מִעַם יי עֲשֵׂה שְׁמִים וָאָרֶץ: אֵל יִתֵּן לְמוֹט רִגְלֶךָ אֵל יָנוּם שְׁמֶרְךָ: הַגִּדָה לֹא יָנוּם וְלֹא יִשָּׁן שְׁמֵר יִשְׂרָאֵל: יי שְׁמֶרְךָ יי צִלְךָ. עַל יָד יְמִינֶךָ: יוֹמָם הַשֶּׁמֶשׁ לֹא יִכְבֶּה וַיֵּרֶחַ בַּלַּיְלָה: יי יִשְׁמְרֶךָ מִכָּל רָע יִשְׁמַר אֶת נַפְשֶׁךָ: יי יִשְׁמַר צִאתְךָ וּבֹאֶךָ מִעֲתָה וְעַד עוֹלָם:

הַלְלוּהָ הַלְלוּ אֵל בְּקִדְשׁוֹ. הַלְלוּהָ בְּרִקְיעַ עֲזוֹ: הַלְלוּהָ בְּגִבּוֹרֹתָיו הַלְלוּהָ בְּרֵב גְּדֻלּוֹ: הַלְלוּהָ בְּתַקַּע שׁוֹפָר. הַלְלוּהָ בְּגִבְלֵי וּבְנֹזֶר. הַלְלוּהָ בְּתוֹף וּמַחֲוֵל. הַלְלוּהָ בְּמִנִּים וְעֶגְב: הַלְלוּהָ בְּצִלְצְלֵי שְׁמַע הַלְלוּהָ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה: כָּל הַנְּשָׁמָה תְּהַלֵּל יְהִי הַלְלוּהָ: כִּ"ה"ת"י"ה:

נג לְמַבְצֵחַ בְּגִימָנוֹת מִזְמוֹר שִׁיר: אֱלֹהִים יִחַנְנוּ וּיְבָרְכֵנו יְאֵר פְּנֵי אֶתְנֵנו סֶלָה: לְדַעַת בְּאָרֶץ דְּרָפָךָ בְּכָל גּוֹיִם יִשְׁוַעְתָּךְ: יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים כָּלָם: יִשְׁמְחוּ וַיִּרְכְּבוּ לְאֵמִים בִּי תִשְׁפֹּט עַמִּים מִיִּשׂוֹר וּלְאֵמִים בְּאָרֶץ תִּנְחֵם סֶלָה: יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים כָּלָם: אָרֶץ נִתְנָה יְבוּלָהּ יְבָרְכֵנו אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ יְבָרְכֵנו אֱלֹהִים וַיִּירָאוּ אוֹתוֹ כָּל אֲפִסֵּי אָרֶץ:

BM
667
.D2
1855

Jews. Liturgy & ritual~

Daily prayers.

Avodath Yisrael.

556850

Feb 21 47

David Munnai

Mar 17 47

#37

BM667
D2
1855

556850

SWIFT LIBRARY

